BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
13 F
19/7

ACTA ET DECRETA SYNODI NEAPOLITANAE

NEAPOLI MDLXVIII.

Impenſis Anelli Sanuiti. Vænundantur Apud Antonium Baccolum.

AD INSIGNE AQVILAE.

MARIVS CARRAFA, MISEratione diuina Archiepiſcopus Neapolitanus. &c. Cum Dilectus nobis in Chriſto Anellus Sancti Viti laicus Neapolitanus Bibliopola, & bonarum litterarum peritus, vehementer cupiat, Acta, & Decreta Diœceſanæ Synodi Neapolitanæ proxime celebratæ per felicis memoriæ, Alfonſum Carrafam S. R. E. Cardinalem, & noſtrum digniſſimum in præfata Eccleſia Neapolitana prædeceſſorem, nuper à Reuerendiſſimo Domino Iulio Antonio Sanctorio, nunc Archiepiſcopo ſanctæ Seuerinæ, tunc verò præfati Illuſtriſſimi Domini, Vicario Generali, recognita, & in ordinem accuratè digeſta, claris, ac bonis characteribus, & emendatè cudere, ſeu cudi facere; Nos quibus maximè cordi eſt, eadem acta, & decreta edi, & inuulgari, quæ tanto ſtudio in huius noſtræ Diœceſis directionem, & reformationem confecta, ac lata fuerunt, prouidentes ne eius labor, & induſtria, quæ fructum alijs allatura eſt, ipſi vni detrimentum afferat, ſi eadē Acta, & Decreta per ipſum emendatè edita, & impreſſa ab alijs imprimantur, de ſpeciali gratia, eidem Anello concedimus, vt ipſe ſolus Acta, & Decreta huiuſmodi, ſicut præmittitur, recognita, & ordinata imprimere, vel imprimi facere, edere, & inuulgare poſſit, & valeat; ac proinde vniuerſis, & ſingulis librorum Impreſſoribus, & Bibliopolis quomodolibet noſtræ iuriſdictioni ſubiectis interdicimus, & inhibemus, ne ſub Excommunicationis latæ ſententiæ, quam præſentibus, hac vna pro trina Canonica monitione præmiſſa, ferimus in his ſcriptis, & ceræ laboratæ librarum mille, parti, & Eccleſiæ prædictæ, in caſu contrauentionis applicandarum pœna, per annos tres ab eo tempore, quo ipſe Anellus ediderit, computandos, prædictæ Synodi Diœceſanæ acta, & decreta imprimere, vel ab alijs imprimi facere, vel

impreſſa vendere, aut vęnalia exponere, vel habere audeãt, aut præſumant. Nequis verò huius prohibitionis ignorantiã prætendere poſſit, decernimus, quòd harum litterarum exemplo in eorundem decretorum libellis imprimendis, ap ponendo, vel etiam non inſerto tenore narrationi, vel ſim plici enuntiationi, in eis faciendæ, credatur, ac illud afficiat omnes, & ſingulos prædictos, ac ſi præſentium originales, illis coràm lectæ, vel exhibitæ fuiſſent. In quorum omnium teſtimonium, & fidem, has litteras per infraſcriptum Secretarium noſtrum fieri fecimus, noſtra manu ſubſcriptas, ac cõſueti ſigilli impreſſione munitas. Datum in noſtro Archiepiſcopali palatio Neapolitano, Die nono Menſ. Decembris M D. LXVII. Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Pij anno ſecundo.

Marius Carrafa Archiepiſcopus Neap.

Locus Sigilli.

Iulius Gazella ſecretarius.

IN SANCTAM NEAP. SYNODVM ad Iul. Ant. Santorium Fabij Iordani I. C. Neapol.

Quæ quondam Alphonſus,diuino pectore Præſul,
Seruari exemplis iuſſerat, antè ſuis;
Moxq; Patrum magno circum plaudente ſenatu
Præſcripſit, patrio, publica iura, gregi;
Hæc eadem, nunc exiguo, digeſta, libello,
Moribus, inſtituunt pectora noſtra ſacris.
Gratia magna tibi Iuli, te vindice nanq;
Et Fidei, & vitæ munera noſſe licet.

Item aliud.

Quum ſacra iam multos, iacuiſſent ſpreta,per annos;
Omnis, & in vetitum curreret, ordo nefas;
Non tulit Alphonſus, ſed ſancta ad munera verſus,
Nil & habens, vera religione, prius:
Neglectos reuocat ritus, cultusq; per aras,
Omnia ſint magno, vt ritè operata, Deo;
Mox niueos condit mores, rectumq; , piumq;
Et fas, & pacis fædera ſancta monet.
Quæ ne iterum, longo deſueſcant tempore, cartis
Inſeris, & ſic das ire per ora virûm.
Macte animo bone Iuli, ingens tibi gloria facto eſt;
Te, ſibi legiferum, plebsq;, patresq, vocant.

ILLVSTRISSIMO, ET REVEREN-
DISSIMO D. MARIO CARRAFAE
Archiep. Neap. & Domino meo.

Quod nequit Alfonſus letho præreptus acerbo,
Magne Mari viuens aſſequi id ipſe potes.
Quod nequit ille Pio ſub Quarto, incommoda paſſus
Multa, potes Quinto, commoda mille ferens.
Alphonſus concepit opus mirabile; at huius
Commiſit partum, pignora cara, tibi.
Alphonſus Clerum in ſpeciem mutare priorem
Procurans, tibi tot ſemina ſancta dedit;
Tu metis. impletur ſic vera parœmia Chriſti;
Sunt duo, non vnus, qui ſerit, atq; metit.
Virgo ò Parthenope noli ergo orbata Parente
Flere, tibi en Marius Filius, atq; Pater.
Filia Parthenopes noli viduata Marito
Alphonſo, lacrymas fundere mæſta diu;
Sed ſatis exulta Mario decorata marito,
Non ſecus Alphonſus, qui te amat, atq; fouet.
Alphonſum Marius, Mariumq; Alfonſus amabat:
Cor vnum, idem animus certè in vtroq; fuit.
Perge igitur generoſe Mari, ſanctiſſime Paſtor
Exemplo, & Verbo paſcere Parthenopen.

Io. Franciſcus Lombardus ſeruus.

De Fidei orthodoxæ profeſſione per Curatos, & canonicos emittenda. fol. 105
De Receptione decretorum Concilij Triden. & eiuſdem fidei profeſſione facienda per Art. magiſtros. f. 106
De fidei profeſſ. in Synodo facienda à beneficiatis. f. 106
De Formula fidei profeſſionis f. 107
De Exemptis, & curatis quotannis accedere debentibus ad Synodum diœceſanam. f. 109
De Teſtibus Synodalibus. f. 110
De Indictione ordinariæ Viſitationis f. 110
De Reſidentia Paſtorum, & beneficiatorum f. 112. 129
De Non ſuſcipienda, nec deſerenda Cura animarum abſq; licentia. f. 119
De Lectione ſacræ Scripturæ inſtituenda in Eccl. Metrop. & Monaſt. f. 119
De Prædicationis munere, & plebibus erudiendis f. 121
De Explicatione myſteriorum Miſſæ per curatos fol. 123.
De Sacramentorum, & Catechiſmi explicatione per Curatos fol. 123.
De Epiſc. ne Pontificalia exerceant in ciuit. Neapol. neq; ordinent ſine licentia, & Ordinarij dimiſſorijs. fol. 124.
De Epiſc. ne ordinent intra diœceſim, nec ad ordines alij præterquàm Archiepiſc. dimiſſorias concedant. fol. 124.
De Scrutinio in ordinatione ſeruando. fol. 125.
De Quatuor minorum ordinum functionum reſtitutione. fol. 125.
De Promouendis, vt præſcripto tempore compareant, & ab alieno Epiſ. non ordinẽtur. fol. 126.
De Actuariorum mercede moderata pro &c. fol. 126.
De Beneficiatis ſuſcipiẽtibus ordines requiſitos, & vt per ſeipsos miniſtrent. fol. 126.
De Voce in Capitolo, vel Collegio nõ admittenda, niſi à cõſtitutis in sacris. f. 127
De Facultatibus de promou. vel non promou. exhibendis. fol. 127.
De Diſtributionibus quotidianis. fol. 128.
De Canonicis Eccleſiarum, & futura prouiſione præbendarum. fol. 128.
De Canonicis ad ſacros Ordines promouẽdis Capituli cõuocatio. fol. 128. et 199
De Canonicis, & Beneficiatis ne vltra menſes tres abſint ab Eccl. fol. 129.
De Canonicis, & Beneficiatis, vt perſeipſos ſeruitium præſtent. fol. 129.
De Nihil exigendo pro admiſſione in Capitulum, vel poſſeſſione beneficij. f. 129
De Plures parochiales obtinentibus. fol. 130.
De Filijs presbyterorum. fol. 130.
De Vita, & honeſtate Clericorum fol. 131.

De Vita & honeſtate Curatorum fol. 132.
De Habitu, & Tonſura deferendis fol. 132.
De Initiatis prima Tonſura, aut in Minoribus conſtitutis fol. 134.
De Laicis, ne clericalem habitum induant fol. 134.
De Clericis, ne ſint famuli Mulierum fol. 135.
De Concubinarijs fol. 136.
De Sacramentorum vſu à Clericis frequentando fol. 138.
De Eccleſiarum cultu. Miſſarum, & Officiorum celebr. fol. 138.
De Eccleſijs, ne in eis fiant mercata, negociationes, aut iudicia. (idem de Cæmeterijs intelligatur) fol. 140
De Eccleſijs, ne in eis candelæ, eſculenta, poculenta, taralli, & venalia habeantur fol. 140.
De Eccleſijs, ne Equi, vel beſtiæ in eis introducantur fol. 141.
De Eccleſijs, ne in eis comeſsat. vel bellariorum diſtributiones fiant fol. 142.
De Eccleſijs, ne in eis tripudia, choreæ, aut vanæ cantilenæ cantentur fol. 143.
De Mulieribus, ne intra chorum, ſeu cancellos admittantur. & ne miniſtrent Sacerdotibus, etiam ſi ſint ſanctimoniales. fol. 144.
De Imagine inſolita non admittenda, nec nouis Miraculis, vel Reliquijs recipiendis ſine Ordinarij licentia. fol. 145.
De obſeruandis, vel euitandis in celebratione Miſſarum. fol. 145.
De Miſſis, ne pro earũ celebratione fiant exactiones Eleemoſynarum. f. 146.
De Presbyteris ignotis, & exteris non admittendis ad celebrationem miſſarum absq; licentia. fol. 146. & 150.
De Presbyteris notoriè criminoſis ne celebrent. fol. 147.
De Miſſa non celebranda in priuatis Oratorijs ſine licentia. & vt intereſſentes ſe deuotos gerant fol. 147.
De non miſcendis in muſica laſciuis cantionibus inter Miſsas, neq; vt, & honeſta à Mulieribus canantur fol. 148.
De Seculariaus actionibus, colloquijs euitandis in Eccleſia tempore diuinorum. ſimiliter deambulationibus ante cuſtodiã Corporis Chriſti. fol. 148.
De Non celebrando cum precibus, & cerimonijs inſolitis, & de certo numera Candelarum exploſo. fol. 149.
& vt præmiſsa omnia obſeruentur. ibid.
De Clericis peregrinis non admittendis ſine dimiſſorijs, fol. 150.
De Proceſſionibus, ad quas tenentur accedere Regul, & Exempti. fol. 150.
De Feſtorum dierum obſeruatione. fol. 151.
† *De Parochijs. ſeu iure Parochorum.* fol. 157.
De Fidelibus ad parochias diebus dominicis, & feſtiuis ad audienda diuina conueniendis. fol. 157
De Presbyteris ruralibus, ne diebus feſtiuis præueniant Parochos in diuinis,

&

& ne benedicant, qui non ſunt parochi, & vt plebes admoneantur intereſſe ſuis parochijs. fol. 158.

† De ſepulturis. fol. 159.

De Funerum honeſtate, & eorum exactione cohibenda fol. 159.

De Presbyteris honeſtè, & ordinatè procedendis ad defunctorum ſepulturam. fol. 159.

De Clericis, vt piè, & compoſitè feretrum deferant. fol. 160.

De Cler. & Diaconis, vt ij tantùm defunctos deferant ad ſepeliẽdum fol. 160.

De Distributionibus funeralibus, vt non impertiantur niſi præſentibus, vel iuſtè impeditis. fol. 160.

De Beneficiatis in pluribus Confraternitatibus, vt ad funus vocatæ non niſi quam in vna participent. fol. 160. 161.

De Fratantijs, & Diaconatibus, ſeu iure deferẽdi mortuos, ne locentur. f. 161.

De Cellararijs, vt ſingulis annis deputentur &c. fol. 161.

De Rectoribus Eccl. vt corpora mortuorum pauperum ſuis ſumptibus ſepeliant. fol. 162.

Conſtitutio antiqua Synodalis innouatur. Similiter de defunctis carceratis, & ijs, qui ſunt damnati ad triremes, vt gratis ſepeliantur. fol. 163.

De Parochis, vt non exigant quid à nubentibus extra parœcias prætextu futuri funeris. fol. 165.

† De Regularibus, & Monialibus. fol. 166.

De Monaſterijs nouis nõ erigendis ſine licentia Ordinarij. fol. 166.

De Monialium clauſura. fol. 166.

Conſtitutio Bonif. viij. Periculoſo &c. fol. 166.

De Licentiæ exeundi ſublato abuſu. fol. 169.

De Monial. Eccleſ. extra ſepta monaſteriorum conſtruendis. fol. 169.

De Monial. ne miniſtrent in altari, ſacrario &c. fol. 170.

De Mulieribus non retinendis in monaſterijs. fol. 170.

De Abbatiſſarum electione. fol. 171.

De Nouitiarum ætate, & voluntate exploranda ab Archiepiſcopo, vel de eius mandato &c. fol. 171.

De Profeſſionis emittendæ tempore, & modo. fol. 172.

De Sententia excõmunicationis ſæpius publicanda contra cogentes Virginum libertatem in profeſſione religionis. fol. 172.

De Profeſſionis modo ſeruando. fol. 173.

De eadem, ne pro ingreſſu monaſterij ante eam aliquid recipiatur. fol. 173.

De Dimittendis Profiteri nolentibus. fol. 173.

De Regulari vita obſeruanda. fol. 174.

De Familiarum propriarum abdicatione à Monial. Fol. 174.

De Moderatione eiuſdem decreti quoad monaſteria S. Ligorij, et S. Patriciæ. † † f. 175.

De Confeſſione ſacram. eaq; facienda bis, vel ter in anno per Confeſſarios ab Ordinario oblatos, & de Euchariſtia ſæpe frequentanda. fol. 176.
De EVCHARISTIA non aſſeruanda intra clauſtra. fol. 177
De Decretis his, & alijs ordinum conſtitutionibus in Capitulo, vel Refectorio ſæpius relegendis. fol. 177
DE VITA, ET HONESTATE MONIALIVM Compendioſa inſtitutio per §. xxx. fol. 177 vſq; ad 180.
De Secularium perſonarum cura, quæ monaſterijs imminet, auctoritate ſpectante ad Ordinarium. fol. 180
De Non recipienda quapiam in Monialem, reformatione pendente, & Monialium numero nondum præfinito generalis inhibitio. fol. 180
† De Religioſis domibus. fol. 181
De Hoſpitalitate ſeruanda. fol. 181
De Nuptijs clandeſtinis, & denunciationibus. fol. 182
De Matrim. non contrahendo in gradu prohibito ſpe diſpenſationis, per Parochos plebibus explicando. fol. 184
De Vagis ad contrahenda matrimonia non admittendis, niſi &c. fol. 184
† De Cognatione ſpirituali. fol. 184
De Patrinis in baptiſmo admittendis, & eorum officijs, & de Baptiſmo tantùm in Eccl. conferendo. fol. 184
† De Pugnantibus in Duello. fol. 185
Vt Conſtitutio edita in Conc. Trident. ea de re legatur ſingulis annis in feria quinta cœnæ Domini. fol. 185
† De Pœnitentijs. fol. 185
De Pœnitentiario qualificato in Eccl. Metrop. prouidendo. fol. 185
† De Sacerdotibus Confeſſarijs. fol. 186
De Sacerdotibus, ne confeſſiones, etiam ſacerdotum audiant, niſi approbati ab Archiepiſ. fol. 186
De Confeſſ. non audiendis niſi in Eccl. & loco propatulo. fol. 186
De Conſtitutione, Omnis vtriusq;, ſæpius publicanda circa confeſſionem ſacerdoti faciendã, & Euchariſtiã percipiendã ſaltem ſemel in anno. fo. 187
De Innfirmis perſuadendis ad percipienda ſacramenta à Medicis. fol. 188
Conſtitutio Innocentij iij. Cum infirmitas &c. fol. 189
† De Caſuum Reſeruatione. fol. 190
Concilij Trident. decretum ea de re. fol. 190
Similiter Concilij diœceſani, quoad moderationem attinet. fol. 191
De Nihil exigendo propter abſolutionem caſuum reſeru. fol. 195
De Impuberibus, quod nullus ſit caſus reſeruatus. fol. 195
De Quæſtoribus abrogatis, & de cætero non admittendis. fol. 195

† De Cenſuris Eccleſiaſticis. fol. 196
De Excommunicationis generalibus monitorijs non decernendis, niſi à curia Archiepiſ. fol. 196
De Interdictis ſeruandis, ſimiliter feſtis ab Exemptis, & Regularibus. f. 196
De Canonicis, & Curatis, vt vnusquiſq; habeat decreta Conc. Trident. & has Synodales Conſtit. fol. 197
Paſchæ reſurrectionis annunciatio in Synodo facta. fol. 197
Indictio proximè celebrandæ Synodi. fol. 197
Vt omnia acta, & decreta in hac Synodo omnes, quorũ intereſt, obligẽt. f. 198
Capitulum Canonicorum habitum ab Illuſtriß. & Reuerendiß. Card. Neap. die xix. Febr. 1565. fol. 198
& literæ confectæ ſuper eodem decreto. fol. 208
Publicatio decretorum Concilij Tridentini de Reſidentia, & de Matrimonio tam latinè, quam Italicè. A. B. C. fol. 1. vsq; 18.

ACTORVM, ET DECRETORVM SYnodi Diœceſ. Neapol. Index miſcellaneus.

A

Abbates quamplures comparent in Synodo fol. 26. 28. 38. 41. 69. 97
Abbatum reclamatio in Canonicos. fol. 38. 60. 69
Abuſus funerum collecti per R. Proſp. Vital. V. I. D. examinantur. fol. 82.
Abuſus Capituli de Canon. ſepult. fol. 86
Abuſuum aliquot remedia leguntur. fol. 84.
de eis lege infra l. Cellar. Diſcip. & Libelli.
B. Agnetis exemplum. fol. 177
Anellus ruſſus Canon. in Synodo Subdiaconus conſtitutus, legit quoddam decretum. fol. 56
B. Antonij abbatis ſententia notatu digna. fol. 179
ANT. Laureus Capp. mai. & Reuerendiſſimus Epiſc. Caſtrimaris commẽdatur in negocio funeralium. fol. 82
Archipresbyterorum loca in Synodo deſignata. fol. 37

B

Baptizati ſerui quomodo dicantur liberi. fol. 87. 88.
S. Benedicti regula citatur. fol. 177
Beneficiatorum nomina dantur Iulio de Angriſanis Actuario. fol. 33.
Brachij ſecularis auxilium imploratur contra quaſdam Monial. fol. 96
Bulla Pij iiij. de Conc. Trid. confirmatione legitur, ſimiliter & alia de profeſſ. fidei. fol. 40. 67. 68
de ea fol. 121. 130.

C

CANonicorum Eccl. Neap. qualis inſtitutio ſub tempore Conſtantini magni. fol. 60. 203 207.
Canonicorum reclamatio in Abb. fol. 38. 60
Canon. in Hebdomad. fol. 70
Canon. in Parochos de miniſt. ſacram. fol. 75. 76. 85
Canon. Neap. qua ratione dicantur Cardinales fol. 212
Canon. ſepultura fol. 86
Canon. decentia in veſtitu iuſtà diſciplinæ eccleſiaſt. canonē, ſeu regulā. f. 78.
CARD. Neapol. bo. me. ſermo ad Synodum, & ad Canon. pro reformando clero, & cultu Dei augendo. fol. 30. 35. 198. 199 111, 112. de eo fol. 29. 42. 65.
Caſus Archiep. vel Vicarijs eius reſeruati fol. 44, &c.
Cellerariorum confraternitatum abuſus fol. 64. 72.
CHRISTVS eiecit de templo ementes &c. fol. 140.
Cimiliarchæ quale ſit onus ſedulò, ac ſeriò patrandum, fol. 213.
Cleri pauperies defenditur fol. 54. 82.
Cleri honeſtati quomodo conſulendum. fol. 159.
Clericorum honeſta vita, in veſtitu &c. fol. 78.
Clerici populum ędificent. fol. 159. & 162.
Clericorum indigna miniſteria probibentur fol. 65. 84.
Clerici ab omni ſpecie mali abſtineant, & curent quæ Chriſti ſunt. fol. 159
Concil. Trident. legitur coram Synodo fol. 33. 34. 36. 40. ſeorſim verò quædam capita annotantur, vt de Exemptis fol. 35. de Conc. diœceſano fol. 39. de Caſuum reſeruatione fol. 45. de Seminario 48. de Confeß. examine 47. de Promouendis ad curata fol. 51. 67. de prophanatione, & tranſlatione cappellarum. 53. 79. de Iudic. caus. deleg. 55. de Feſtis fol. 57. de Fidei profeſſione fol. 67. 68. de Matrim contractu, & Monialium clauſura fol. 55. de redditibus earum, gubernio, et egreſſu fol. 64 77. 90. de Matr. clandeſt. & de Reſidentia, etiam italicè publicantur fol. 1. & 8. in calce conſtitut Synod.
Concilio Prouinciali reſeruatur quæſtio de Archipresb. Turris octaui fol. 32. negocium Monialium, & Iurium funeralium fol. 63. 82. de eo fol. 38. 112. 129 213. vbi de Chori reformatione agitur.
Confeſſio peccatorum vbi audienda fol. 70.
Confeſſariorum examen, & per quos fol. 47. 83.
Conſtitutiones Synodicæ nouæ leguntur fol 44. vt ſunt illæ de cultu eccleſiæ &c. fol. 84. 93. infra l. decretum, de conſtitut. Neap antiq. fol. 56. 141. 152. 163. 188.
Conſuetudinis ratio attenditur &c. fol. 77.

Conſuetudo mala eſt explodenda fol. 90. 141. 144. 169. 211.
Cura animarum non negligenda fol. 75. 76. 85.

D

Decretum de habendo codice Conc. Trident. & Conſtit. Synodalium Eccle. Neapolit. legitur fol 94. ſimiliter. & alia leguntur de obedientia, de Teſtibus Synodalibus, de Beneficiatis excommunic. qui non emiſerunt profeſſionem &c. fol. 30. 95. 98.
Decimas tarallorum &c. quidam laici vi præſumunt habere fol. 88.
Deuotio in Eccl. augenda eſt. fol. 162.
Diſciplinæ eccleſiaſticæ reuocationis deſyderium fol. 43. 111. 132.
Diſciplina à quibusdam Canonicis olim neglecta fol. 78. *& quomodo diſſolui tur per Moniales.* fol. 179

E

Eccl. Rom. omnium Eccl. Mater & Magiſtra fol. 109
Eccleſiæ collabentes ſunt reparandæ. fol. 89. 95
Eccleſiæ domibus laicorum contiguæ eſſe non debent. fol. 69
Eccleſiæ cuiusdam translatio. fol. 79
Epiſcopi, qui Synodo interfuere. fol. 28. 29. 44. 82. 93. 103
EVCHariſtia in quibus Eccles. non aſſeruanda. fol 91
Exempti coguntur venire ad Synodum, & contumaces excommunicantur. fol. 26. 31. 33. 35 97.
Exequiarum ratio, & modus. fol. 53

F

Fabius Pulverinus (nunc Epiſc. Iſclanus) legit nonnullas conſtitutiones Synodales. fol. 44. 84. 48. *& alibi. abdicat ſe ab officio examinatoris f.* 54
Fabius Puluer. cum Auguſtino campan. (nunc Epiſc. Minorien.) & Abb. Bellante in negocio ordinum ſacrorum, quod ad Canonicatus attinet, diſſenſit à plurimorum ſententia. fol. 206. 207
Feria quinta in cæna Domini legatur excom. eorum, qui cogunt monial. libertatem. fol. 172. *& pugnantium in duello.* fol. 185
Feſtorum dierum obſeruatio. fol. 56. 65. *& à fol.* 57. *vsq; ad fol.* 59. *diſceptatur de ſequentibus feſtis, videlicet,*

S. MARIAE de Principio	S. Antonij abbbatis
S. Sebaſtiani.	S. THOMAE aquin.
S. Georgij	Patronorum Eccl. Neapol.
Viſitationis B. Virginis.	S. Margaritæ.
S. Petri ad Vincula.	Aſſumptionis Virginis &c.

S. Auguſtini. S. Catharinæ, & Luciæ virg.
CONCEPTIONIS immaculatæ S. Sylueſtri.
Feſtis duplic. & ſemidupl. Dedicat. templorum.
Feſtorum ſpecialium locorum, villarum, &c.
Fidei profeſſio. fol. 35. 59. 67. 68. 74. 81. 83. 93. 97. 199
Fratres quidam olim ſacramenta miniſtrabant, etiam absq; licentia. fol. 88

G

Gabr. Sances ſententia in controuerſia Abb. & Canon. fol. 60
Gratis præſtanda Monial. profeſſio, & quorundam pauperum ſepult. fol. 63. 80. & quædam alia fol. 147. 150. 165. 183. 186. 196.

H

Hebdomadariorum querela in Canon. item & eorum, qui vocantur Quadraginta. fol. 70. 76.
Hieronymus ſpinula cum alijs delectus ad examen confeſſ. fol. 47
Hoſpitalia, & eorum adminiſtratores quomodo compareant in Synodo. fol. 26. 27. 35. 39. 64. quomodo viſitanda. fol. 112

I

Index Librorum prohibitorum legitur coram Synodo. fol. 40
Io. Andr. arcarius Magiſter cantus Eccl. cathedr, eligitur taxator benefic: pro ſeminario. fol. 51
Io. Baptiſta bonocordius iurat &c. fol. 74. de eo fol. 67
Ioan. Manſurius eligitur in negocio Seminarij, & nomine Synodi acclamauit. fol. 51. & 102.
Iudices delegati à Sede apoſt. in cauſis &c. fol. 55. 96
Iura condere nihil eſt, niſi executioni mandentur. fol. 168
IVL. ANT. Santorij (nunc Archiepiſc. S. Seuerinæ) ſermones, conſilia, geſta, & ſimilia lege fol. 30. 31. 35. 44. 59. 62. 70. 75. 91. 96. 98. inter præcipua verò hæc recenſentur. Preces pro obſeruando die feſto angelici Doctoris THOMAE de Aquino fol. 58. Apologia quorundam Presbyterorum falsò accuſatorum ex teſtimonijs canonum deprompta fol. 71. ſermones duo concinni, quorum alter ante promulgationem Synodalium conſtitutionum editus eſt, alter verò ad Canonicos pro ſacris ordinibus ſuscipiendis. fol. 41. & 199
Iul. Monachus canon. legit Concil. Trid. cum alijs canon. fol. 33. 36. in fine Synodi quædam acclamauit. fol. 99

L

Laici quando admiſſi, vel non admiſſi in Synodo: fol. 29. 33. 41. 44. 52. 54. 57. 58. 59. 64. 68. 69. 70. 71. 74. 88. 91.
Libelli famoſi contra clericos quando non ſunt admittendi. fol. 91. plurimi in Synodo offeruntur. fol. 69. 84. 95.

Libellus legitur Bellæ abbatis fol. 90
Libellus Capituli Neap. fol. 75. 85
Libellus Capitan. plateæ aurificum &c. fol. 91
Libellus Confratrum S. Crucis. fol. 80
Libellus Confratrum curantium funera defunctorum in trirem. fol. 80
Libellus Diaconorum eccl. paroch. fol. 64. 71
Libellus Hebdomadariorum eccl. cathedr. fol. 70
Libellus Io. Ant. Viſcontij Archipreſb. Capitis montis. fol. 79. 49
Libellus Io. nigri. fol. 87
Libellus Iul. cæſar. ruſſilli. fol. 52
Libellus Lucretiæ manſellæ. fol. 89
Libellus Manfredi infantis. fol. 31
Libellus Monial. Sanctæ Claræ. fol. 61. 62. *& ſorori Benedictæ myrtæ.* fol. 86. 87. 96
Libellus Parochorum quatuor primariorum. fol. 70. 85
Libellus Parochorum ſancti Georgij. fol. 76. 77
Libellus Parochorum ſanctæ Mariæ ad puglianum. fol. 88
Libellus Parochi ſancti Mauri, in villa caſoriæ. fol. 78
Libellus Populi Neap. de Exequijs. fol. 53
Libellus Preſbyterorum, qui XL. vocantur. fol. 76
Libellus Primicerij Eccl. cathedr. fol. 60
Libellus Pyr. Ant. perrectæ. fol. 71
Libellus Scipionis de luca. fol. 69
Libellus Simonis caſtrutin. fol. 89
Libellus Stauritariorum ſanctæ Mariæ ad porchianum. fol. 95
Libellus Villæ Caruizzani. fol. 79
Libellus Villæ Mugnani. fol. 66. 91. *& familiæ de fraſcogna* fol. 66. 71
Libelli Varij anonymi ſuper abuſibus Cleric. Feſtiuit. Eccleſ. & Monial. fol. 65. 69. 78. 86. 88. 90. *& eorum quidam lacerantur coram Synodo.* fol. 74. 91
Literæ dimiſſoriæ cuiuſdam preſbyt. ſurreptitiæ cognoſcuntur, fol. 74. *de eis* fol. 126.
Loca benefic. per quos deſignantur in Synodo. fol. 36

M

Magiſtri ſcholæ Eccl. cathedr. quale onus. fol. 120
Matrim. quomodo dicatur contractum in facie Eccl. fol. 55. *decretum de Clandeſtinis matrim. ex Concil. Trident. etiam italicè legitur. in calce conſtit. Synod.* fol. 8
Miſſa de Spiritu ſancto ſolemniter celebratur in Synodi inchoatione

per Reuerendiſſimum Epiſc. Caſtrenſem, & in abſolutione eiuſdem per Re. Felicem de Dominico Canon. fol. 28. & 82.
Miſſæ ſacrificium pro viuis, & mortuis offertur. fol. 149.
Monialibus egrediendi licentia ex qua cauſa concedenda. fol. 55
Moniales extra monaſteria degere indecorum eſt, & periculo non vacat. fol. 90. 179.
Monialium conſecratio &c. fol. 62. 63.
Monial. peculiaris ſponſus CHRISTVS eſt. fol. 176. 177

O

Obedientia præſtanda ab Exemptis, & Benefic. fol. 30. 31. de ea fol. 97.
Ordinariorum quale onus ſit. fol. 41
Oeconomi S. IANVARII, (præcipui patroni Eccl. Neapol.) quare ſemper teneantur Synodo intereſſe, & obedientiam præſtare? ſimiliter Clerici Incurabil. cum alijs exemptis. fol. 37.
De alijs Stauritarijs. fol. 87. 95.

P

PAVLI quarti Pont. Max. egregium inſtitutum. fol. 63.
Paulus Taſſus canon. comparet pro Rectore S. Andreæ fol. 26. conſtitutus in Synodo Diaconus, legit plurima decreta. fol. 27. 30. 32. & alibi.
Paſtoris boni quale munus ſit. fol. 111
Parochiæ nouæ poſſunt erigi. fol 79
Parochi quatuor maiores petunt caputium, quò ab alijs internoſcantur fol. 70. de miſſa Parochorum fol. 78. 79.
Petrus Beltramus canon. cum alijs delectus ad negocium Seminarij fol. 48.
Præcedentiæ ordo, & decretum fol. 30. 36. 38. etiam inter Parochos mai. & min. fol. 70
Presbyteri quomodo ex græca dialecto ſint ſeniores. fol. 43.
Primicerij controuerſia cum primo diacono. fol. 60
Primi Diaconi diſſenſio cum Primicerio fol. 61. eiuſdem ſermo in quoſdam Parochos. fol. 70.
Primus Diaconus verſic. Recedamus cum pace, in Synodi abſolutione pronunciat. fol. 102.
Proceſſiones generales cum Litanijs pro Synodi celebratione. fol. 26. 27
Procuratores varij cum proteſtatione comparent in diœceſana Synodo fol. 26. 27. 28. 39. 40. 69. 81.
Pr. omouendorum ad curata examinatores iurant &c. fol. 51. 67

Probbanatio

Prophanatio cuiuſdam ſacelli. *fol.* 521.

Q

Querelis datur locus in Synodo pro Cleri reformatione, & Populi ædificatione. *fol.* 33.

R

Rectores Eccl. paroch. admonentur deferre literas prouiſionis, iuſtà tempus promotionum ipſorum. *fol.* 38.
Repetenda ſunt quæ notabiliter fiunt. *fol.* 183.
Reſidentiæ ſanctum, ſalubre, & vtile decretum ex Concilio Tridentino, etiam Italicè publicatur. *fol.* 112. & *fol.* 1. *in calce conſtit. Synoda.*
Reſtitutio cuiuſdam pecuniæ fit coram Synodo. *fol.* 90

S.

Sabbatum quare ſanctificandum. *fol.* 151
Sacerdotij dignitas quando contemnitur. *fol.* 135
Sacramenta qualia miniſtranda prætendunt Canonici. *fol* 85.
Salmaronis ſermo ad Synodum habitus Italicè, latinè autem à Io. Franciſco Lombardo. *fol.* 28. & 93.
SEDES *Apoſtolica conſulitur in interp. Conc. Trid.* *fol.* 55. 62. 63. & *pro monial. S. Patritiæ, & S. Ligorij.* *fol.* 175
Seminarium Clericorum, & viri delecti ad eiuſdem inſtitutionem, taxationem &c. *fol.* 48. 49. 50. 51.
Sepultura pauperum, & morientium in Triremibus. *fol.* 79. 80
Sepultura cæde interfectorum ad quos ſpectat. *fol.* 85.
Synodi diœceſ. indictio fol. 22. 23. 25. & *prorogatio* *fol.* 25. 81
Synodus rogatur de approbatione conſtitutionum, & agit gratias Deo cum acclamatione, & iubilo f. 94 98. *vſq; in finem libri* *De Synodi abſoluta actione prima lege f.* 29. *ſecunda. f.* 34. *tertia. f* 38. *quarta. f.* 44. *quinta fol.* 59. *ſexta. fol.* 69. *octaua. fol.* 82.

T

Teſtes Synodales. *fol.* 95
Teſtium falſorum punitio petitur. *fol.* 71
Theol. & Canoniſtæ, qui Synodo interfuere. f. 21. 22. 29. *inter quos admittitur R. Guliel. redoanus. f.* 33. *eorum miſtim congregatio ſuper Caſuum reſer. Funeralium abuſu, Matrim. contractu, & Euchar. cuſtodia. fol.* 46 54. 55. 69. 81. 92. & 93.

†††

TOBIAE viri pij, fidelis, & recti in auaritiæ execrationem, ſingulare exemplum recenſetur. fol. 163
Turris octauæ presbyterorum ſimultas dirimenda procuratur. eisq; præcipitur, vt prima Maij in albis compareant ad præſtandam obedientiam Reuerendiſſimo Archiepiſcopo Neapol. fol. 31. 44. 97.

V

Vincentius Portius Can. cũ alijs delectus ad examen promouendorũ &c. f. 51
Viſitatio intermiſſa reſumitur, & legitur ea de re decretum fol. 94. 95. *quæ ſint ei reſeruata* f. 70. 79. 86. 91. *de ea* fol. 110. 122. 125. 128. 130. 132. 146. 147. 166. 174. 175. 177. 180.

CONSTITVTIONVM, ET DECLARATIONUM Apoſtolicarum ſeries.

DE authoritate, & executione ſacroſancti Conc. Trident. in litera A. 2
Bulla Pij 4. ſuper confirmatione Conc. Trid. A. 2
Bulla Pij 4. ſuper declaratione temporis obſer. Conc. Trid. A. 4
Motus proprius Pij 4. per quem deputantur octo Cardin. qui faciant obſeruare reformationes ab ipſo editas, & decreta Concilij. A. 4
Prorogatio pro habentibus licentias percipiendi fructus beneficiorum in abſentia, ac de non promouendo ratione ſtudij ad 30. dies, ac comparendum coram Reuerendiſs. Cardin. Camerario pro comprobatione gratiæ. B
Bulla Pij 4. reuocatoria priuil. exemp. immunitatum &c. quibuſcunq; locis, & perſonis conceſſarum, in his, in quibus ſtatutis Conc. Trid. contrariantur. B. 2
† *De Fidei catholicæ profeſſione.* B. 3
Bulla Pij 4. ſuper forma iuramenti profeſſionis fidei. ibid.
Bulla eiusdem ſuper ordinatione Doctorum, et aliorum cuiuscunq; artium, & facultatis profeſſorum de cætero obſeruanda. B. 4
† *De Ferijs.*
Bulla Pij 5. ſuper celebratione feſtiuitatis angelici Doctoris S. THOMAE de Aquino. ibid.
† *De Reſidentia Prælatorum, & Curatorum.* C. 4
Bulla Pij 4. ſuper Reſidentia Epiſcopali. ibid.
Bulla eiusdem D. N. ſuper Reſidentia Prælatorum, Parochialium, & aliorum Curam animarum habentium. D. 3
Motus proprius Pij 4. ſuper Parochialium, & aliarum Eccleſiarum cura-

tarum collationibus, necnon iuramento, & fideiuſſione præſtan. de Reſidendo. D. 4

Declaratio, quod gratiæ de non Reſidendo, & percipiendo fructus ratione ſtudij, non valeant ſine conſenſu Ordinarij. E. 2

Motus proprius Pij 4. ſuper executione Concilij, & literarum contra Archiepiſc. &c. non Reſidentes. E. 2

Motus proprius Pij 5. contra Archiepiſc. &c. & curam animarum habentes non Reſidentes. Vt Reuerendiſſimus Auditor Cameræ Apoſt. procedat &c. E. 4

† *De Collatione paræcialium Eccleſiarum*

Bulla Pij 5. ſuper dicta collatione. E. 4

† *De Ordinarij officio circa Grecos*

Breue Pij 4. per quem Eccl. & Prælati Grecorum ſubijciuntur Ordinariorum viſitationi. F. 2

† *De Celebratione Miſſarum.*

Reuocatio licentiarum celebrandi Miſſas tempore veſpertino. F. 3

Bulla Pij 5. reuocationis licentiarum Grecis, latino more, & e conuerſo Miſſas, & alia officia diuina celebrandi. F. 4

† *De Conſanguinitate & Affinitate*

Motus proprius Pij V. de veritate exprimẽda &c. in diſpenſat. Matrmo. G. 1

† *De Cognatione ſpirituali.*

Bulla Pij V. ſuper declaratione Conc. Trid. de cognatione ſpirituali inter maritum, vel vxorem ſuſcipientis, & baptizatum &c. G. 2

Bulla Pij V. ſuper declar. Concilij Triden. de impedimento affinitatis ex fornicatione prouen. G. 3

† *De Regularibus, & Monialibus.*

Bulla Pij V. ſuper clauſura, & reformatione quarumcumq; Monialium. G. 3

Breue Pij V. ſuper reuocatione licentiarum ingrediendi monaſteria, & domos Cartuſien. & aliorum regul. etiam Mendic. quibuſuis Mulieribus conceſſarum. H. 1

† *De Simonia.*

Bulla Pij 4. contra retinentes beneficia in Confidentiam. H. 2

† *De Pœnitentijs, & remiſſionibus*

Bulla Pij V. lecta in Cœna Domini anno 1566. H. 4

Bulla Pij V. reuocatoria omnium Indulgentiarum, etiam perpetuarum, pro quibus conſequendis manus adiutrices ſunt porrigendæ &c. I. 4

Conſtitutio Pij Papæ V. per Medicos obſeruanda. K. 2

Bulla confirmationis, & nouæ conceſſionis priuilegiorum omnium Ordinum Mendicantium cum certis declarationibus, decretis, & inhibitionibus S. D. N. Pij Papæ V. Motu proprio. & alia. &c. L. M. N.

FINIS.

PVBLICATIO DECRETORVM

SACROSANCTAE GENERALIS TRIDENTINAE SYNODI, DE RESIDENTIA AC DE REFORMATIONE *Matrimonij, & Admonitio ſuper eiſdem ante diœceſanam Synodum facta die ſexta Maij. M D LXIIII.*

DE RESIDENTIA.

ALFONSVS Carrafa S. R. E. tt. Sanctorum Ioannis & Pauli presbiter Cardinalis, & Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus adminiſtrator &c.

Cùm ſacroſancta Oecumenica generalis Tridentina Synodus ſuper Reformatione, inter alia, quæ laudabiliter, & neceſſariò ſanxit, etiam de Reſidentia decretum tam in ſeſſione ſexta ſub felicis recordationis Paulo III. de Reformatione cap. 1. & 11. quàm in ſeſſione xxiij. de Reformatione cap. 1. ſub Pio IIII. Pontifice Maximo promulgauerit: & in hoc poſtremo ſancta ipſa Synodus cupiens, quæ adeò ex paſtorum munere, animarumq; ſalute ſunt frequenter omnium auribus, mentibusq; infigi, ne in poſterum Deo iuuante, vlla temporum iniuria, aut hominum obliuione, aut deſuetudine abolerentur, præcepit tam decretum illud ſub Paulo III. quàm ipſum ſub Pio IIII. in concilijs Prouincialibus, & Epiſcopalibus publicari; proinde & muneri noſtro ſatisfacere & eiuſdem ſanctæ Synodi mandatis parere volentes vtrumq; de Reſidentia decretum in præſenti ſolennitate vobis infraſcriptis omnibus, inſinuari, publicari & notificari mandamus eiuſmodi ſub tenore, vt iacet videlicet.

SESSIONE SEXTA.

Decretum de Reformatione, Caput 1.

Eadem ſacroſancta Synodus eiſdem Præſidentibus, & Apoſtolicæ ſedis legatis, ad reſtituendam collapſam admodum Eccleſiaſticam diſciplinam, deprauatoſque in Clero, & Populo Chriſtiano mores emendandos ſe accingere volens, ab ijs, qui maioribus Eccleſijs præſunt, initium cenſuit eſſe ſumendum. integritas enim præſidentium ſalus eſt ſubditorum. Confidens itaque per Domini, ac Dei noſtri miſericordiam prouidamq; ipſius Dei in terris Vicarij ſolertiam omnino futurum, vt ad Eccleſiarum regimen, onus quippe angelicis humeris formidandum, qui maxime digni fuerint, quorumq; prior vita, ac omnis ætas à puerilibus exordijs vſq; ad perfectiores annos per diſciplinę ſtipendia eccleſiaſticæ laudabiliter acta, teſtimonium præbeat, ſecundum venerabiles beatorum Patrum ſanctiones aſſumantur: omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Eccleſijs, quibuſcumq; quouis nomine, ac titulo præfectos monet, ac monitos eſſe vult, vt, attendentes ſibi & vniuerſo gregi, in quo ſpiritus ſanctus poſuit eos regere Eccleſiam Dei, quam acquiſiuit ſanguine ſuo, vigilent, ſicut Apoſtolus præcipit, in omnibus laborent, & miniſterium ſuum impleant: implere autem illud ſe nequaquàm poſſe ſciant, ſi greges ſibi commiſſos mercenariorum more deſerant: atq; ouium ſuarum, quarum ſanguis de eorum eſt manibus à ſupremo Iudice requirendus, cuſtodiæ minime incumbant: cùm certiſſimum ſit non admitti paſtoris excuſationem, ſi lupus oues comedit, & paſtor neſcit. Ac nihilominus quia non nulli (quod vehementer dolendum eſt) hoc tempore reperiuntur, qui propriæ etiam ſalutis immemores, terrenaq; cæleſtibus, ac diuinis humana præferentes, in diuerſis curijs vagantur, aut in negotiorum temporalium ſolicitudi-

ne, ouili derelicto, atq; ouium ſibi commiſſarum cura negle-
cta, ſe detinent occupatos: placuit ſacroſanctæ Synodo anti-
quos canones, qui temporum, atq; hominum iniuria penè in
diſſuetudinem abierunt, aduerſus non reſidentes promulga-
tos innouare; quemadmodum virtute præſentis Decreti in-
nouat; ac vlterius pro firmiori eorundem reſidentia, & re-
formandis in Eccleſia moribus, in hunc, qui ſequitur, mo-
dum, ſtatuere, atq; ſancire. Si quis à patriarchali, primatia-
li, metropolitana, ſeu Cathedrali Eccleſia ſibi quocumq; ti-
tulo, cauſa, nomine, ſeu iure commiſſa, quacumq; ille digni-
tate, gradu, & præeminentia præfulgeat, legitimo impedi-
mento, ſeu iuſtis, & rationabilibus cauſis ceſſantibus, ſex
menſibus continuis extra ſuam diœceſim morando abſfue-
rit: quartæ partis fructuum vnius anni fabricæ Eccleſiæ, &
pauperibus loci per ſuperiorem eccleſiaſticum applicando-
rum pœnam ipſo iure incurrat. Quòd ſi per alios ſex men-
ſes in huiuſmodi abſentia perſeuerauerit aliam quartam
partem fructuum ſimiliter applicandam eo ipſo amittat.
Creſcente verò contumacia, vt ſeueriori ſacrorum cano-
num cenſuræ ſubijciatur, Metropolitanus ſuffraganeos Epi-
ſcopos abſentes; Metropolitanum verò abſentem ſuffra-
ganeus Epiſcopus antiquior reſidens, ſub pœna interdicti
ingreſſus Eccleſiæ eo ipſo incurrenda, infra tres menſes
per literas, ſeu nuncium Romano Pontifici denunciare
teneatur: qui in ipſos abſentes, pro vt cuiuſq; maior, aut
minor contumacia exegerit, ſuæ ſupremæ ſedis auctorita-
te animaduertere, & Eccleſijs ipſis de Paſtoribus vtilio-
ribus prouidere poterit, ſicut in Domino nouerit ſalu-
briter expedire.

CAPVT II.

Epiſcopis inferiores quæuis beneficia Eccleſiaſtica per-

ſonalem reſidentiam de iure,ſiue conſuetudine exigentia in titulum,ſiue commendam obtinentes,ab eorum Ordinarijs, quemadmodum eis pro bono Eccleſiarum regimine, & diuini cultus augmento, locorum, & perſonarum, qualitate penſata, expediens videbitur, opportunis iuris remedijs reſidere cogantur: nulliq; priuilegia, ſeu indulta perpetua de non reſidendo, aut de fructibus in abſentia percipiendis, ſuffragentur: Indulgentijs verò & diſpenſationibus temporalibus, ex veris & rationabilibus cauſis tantùm conceſſis, & coram Ordinario legitimè probandis, in ſuo robore permanſuris: quibus caſibus nihilominus officium ſit Epiſcoporum, tamquam in hac parte à ſede Apoſtolica delegatorum, prouidere, vt per deputationem idoneorum Vicariorum, & congruæ portionis fructuum aſſignationem, Cura animarum nullatenus negligatur: nemini quo ad hoc, priuilegio, ſeu exemptione quacumq; ſuffragante.

SESSIONE VIGESIMA TERTIA

Decretum de Reformatione. Cap. I.

Eadem ſacroſancta Tridentina Synodus, reformationis materiam proſequens, hæc, quæ ſequuntur, in præſenti decernenda eſſe ſtatuit, & decernit. Cùm præcepto diuino mandatum ſit omnibus, quibus animarum cura commiſſa eſt, oues ſuas agnoſcere; pro his ſacrificium offerre; verbiq; diuini prædicatione, Sacramentorum adminiſtratione, ac bonorum omnium operum exemplo paſcere; pauperum aliarumq; miſerabilium perſonarum curam paternam gerere; & in cætera munia paſtoralia incumbere; quę omnia nequaquàm ab ijs præſtari, & impleri poſſunt, qui gregi ſuo non inuigilant, neque aſſiſtunt, ſed mercenariorum more deſerunt: ſacroſancta Synodus eos admonet, & hortatur, vt diuinorum præceptorum memores, factiq; forma gregis

in iudicio, & veritate paſcant, & regant. Ne verò ea, quæ de Reſidentia ſanctè & vtiliter iam antea ſub fel. rec. Paulo III. ſancita fuerunt, in ſenſus à ſacroſanctæ Synodi mente alienos trahantur, ac ſi rigore illius decreti quinque mẽſibus continuis abeſſe liceat; illis inhærendo, declarat ſacroſancta Synodus, omnes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac cathedralibus Eccleſijs quibuſcumq; quocumq; nomine, & titulo præfectos, etiam ſi ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſint, obligari ad perſonalem in ſua Eccleſia vel diœceſi reſidentiam, vbi iniuncto ſibi officio defungi teneantur; neq; abeſſe poſſe, niſi ex cauſis, & modis infraſcriptis. Nam cùm Chriſtiana charitas, vrgens neceſſitas, debita obedientia, ac euidens eccleſiæ, vel Reipub. vtilitas aliquos nonnunquàm abeſſe poſtulent, & exigant; decernit eadem ſancta Synodus, has legitimæ abſentiæ cauſas à Beatiſſimo Romano Pontifice, aut à Metropolitano, vel eo abſente, ſuffraganeo Epiſcopo antiquiori reſidente, qui idem Metropolitani abſentiam probare debebit, in ſcriptis eſſe approbandas; niſi cùm abſentia inciderit propter aliquod munus & Reipub. officium Epiſcopatibus adiunctum, cuius quoniam cauſæ ſunt notoriæ, & interdum repentinæ, ne eas quidem ſignificari Metropolitano neceſsè erit: ad eundem tamen, cùm Concilio prouinciali ſpectabit iudicare de licentijs à ſe, vel à ſuffraganeo datis; & videre, ne quis eo iure abutatur; & vt pœnis canonicis errantes puniantur. Interea meminerint diſceſſuri, ita ouibus ſuis prouidendum, vt quantum fieri poterit, ex ipſorum abſentia nullum damnum accipiant. Quoniam autem qui aliquantiſper tantùm abſunt, ex veterum canonum ſententia non videntur abeſſe, quia ſtatim reuerſuri ſunt; ſacroſancta Synodus vult, illud abſentiæ ſpatium ſingulis annis ſiue continuum, ſiue interruptum, extra prædictas cauſas nullo pacto debere duos, aut ad ſummum tres menſes excedere;

& haberi rationem,vt id ęqua ex cauſa fiat,& abſq; vllo gregis detrimento: quod an ita ſit, abſcedentium conſcientiæ relinquit, quam ſperat religioſam, & timoratam fore; cum Deo corda pateant; cuius opus non fraudulenter agere,ſuo periculo tenentur. Eoſdem interim admonet, & in Domino hortatur, ne per illius temporis ſpatium, Dominici Aduentus, Quadrageſimæ, Natiuitatis, Reſurrectionis Domini, Pentecoſtes, item & corporis Chriſti Diebus, quibus refici maximè, & in Domino gaudere Paſtoris præſentia oues debeant; ipſi ab Eccleſia ſua Cathedrali vllo pacto abſint, niſi Epiſcopalia munia in ſua diœceſi eos aliò vocent.

Si quis autem, quod vtinam nunquàm eueniat, contra huius decreti diſpoſitionem abfuerit; ſtatuit ſacroſancta Synodus præter alias pœnas aduerſus non reſidentes,ſub Paulo III. impoſitas, & innouatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit; eum pro rata temporis abſentiæ fructus ſuos non facere,nec tuta conſcientia,alia etiam declaratione non ſecuta,illos ſibi detinere poſſe; ſed teneri aut, ipſo ceſſante per ſuperiorem Eccleſiaſticum illos fabricæ Eccleſiæ, aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumq; conuentione, vel compoſitione, quæ pro fructibus malè perceptis appellatur; ex quà etiam prædicti fructus in totum, aut pro parte ei remitterentur, non obſtantibus quibuſcunq; priuilegijs cuicunq; collegio, aut fabricæ conceſſis.

Eadem omnino,etiam quo ad culpam,& amiſſionem fructuum,& pœnas,de curatis inferioribus,& alijs quibuſcunq;, qui beneficium aliquod Eccleſiaſticum,curam animarum habens,obtinent, ſacroſancta Synodus declarat, & decernit, ita tamen, vt quandocunq; eos, cauſa prius per Epiſcopum cognita, & probata abeſſe contigerit; Vicarium idoneum ab ipſo Ordinario approbandum, cum debita mercedis aſſignatione relinquant. Diſcedendi autem licentiam in

ſcriptis gratiſq; concedendam vltra bimeſtre tempus, niſi ex graui cauſa non obtineant.

Quod ſi per edictum citati, etiam non perſonaliter contumaces fuerint; liberum eſſe vult Ordinarijs per cenſuras Eccleſiaſticas, & ſequeſtrationem, & ſubtractionem fructuum, aliaq; iuris remedia, etiam vsq; ad priuationem, compellere, nec executionem hanc, quolibet priuilegio, licentia, familiaritate, exemptione, etiam ratione cuiuſcunq; beneficij, pactione, ſtatuto, etiam iuramento, vel quacumq; auctoritate confirmato, conſuetudine etiam immemorabili, quæ potius corruptela cenſenda eſt, ſiue appellatione, aut inhibitione, etiam in Romana curia, vel vigore Eugenianæ conſtitutionis ſuſpendi poſſe.

Poſtremò tam decretum illud ſub Paulo III. quàm hoc ipſum in Concilijs Prouincialibus, & Epiſcopalibus publicari, ſancta Synodus præcipit. cupit enim, quæ adeò ex paſtorum munere animarumq; ſalute ſunt, frequenter omnium auribus mentibuſq; infigi, vt in poſterum Deo iuuante nulla temporum iniuria, aut hominum obliuione aut deſuetudine aboleantur.

Nos itaq; volentes eiuſdem ſacroſanctæ Synodi, tam neceſſaria tamq; ſalutaria ſtatuta exequi, vt tenemur, omnibus & ſingulis admodum Reuerendis patribus Epiſcopis ſuffraganeis noſtræ Metropolitanæ Eccleſiæ Neapolitanę, ac Abbatibus, Archipresbiteris, presbiteris, & clericis quibuſcũq; quocunq; nomine nuncupentur beneficia Eccleſiaſtica Reſidentiam perſonalem de iure vel conſuetudine exigentia, in titulum vel commendam obtinentib. noſtræ Neapolitanæ Ciuitatis, & diœceſis, & alijs vniuerſis ad quos reſpectiuè ſpectat, illa ſignificamus, inſinuamus, explicamus, publicamus, & ad eorũ eorũq; cuiuslibet notitiã deducimus, & tenore pręſentiũ deduci volumus, illoſq; omnes & ſingulos, ꝓut ad eos reſpectiuè ſpectat, in pręſenti ſolẽnitate ad eiusdẽ vtriuſq; de

Reſidentia decreti obſeruantiam & executionem iuxta illius ſeriem continentiam & tenorem, ſub cenſuris & pœnis in eodem contentis, primò, ſecundò, tertiò, ac peremptoriè admonemus,& admonitos eſſe decernimus & prout ad eos ſpectabit, illud idem obſeruari mandamus. Inquorum omnium & ſingulorum fidem, præſentes manu infraſcripti notarij fieri fecimus, noſtra propria manu ſubſcriptas, & ſoliti ſigilli impreſſione munitas. Datum Neapoli in Archiepiſcopali palatio noſtro ſub anno à Natiuitate Domini, Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo quarto, Die verò quarta menſis Maij ſeptimæ Indictionis. Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto patris & domini noſtri, domini Pij diuina prouidentia Papæ Quarti anno quinto.

Alf. Car. Neapolitan.

Locus Sigilli.

Iulius de Angriſanis actuarius & Not. ſſ.

DE REFORMATIONE MATRIMONII.

ALFONSVS Miſeratione diuina tt. Sanctorum Ioannis & Pauli S. R. E. presbiter Cardinalis Neapolitanus, & Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus adminiſtrator.

Cùm nouiſſimè in ſacroſancta œcumenica Synodo Tridentina certus modus contrahendi matrimonia inſtitutus fuerit, & aliter contracta matrimonia nulla & irrita declarata ab eadem ſancta Synodo fuerint, pro vt latius in ſeſſione xxiiij. cap. primo de Reformatione Matrimonij, cuius tenor ſequitur, & eſt talis videlicet.

Tam & ſi dubitandum non eſt clandeſtina matrimonia, libero contrahentium conſenſu facta, rata, & vera eſſe matrimonia,

matrimonia, quamdiu Eccleſia ea irrita non fecit; & proinde iure damnandi ſint illi, vt eos ſancta Synodus anathemate damnat, qui ea vera, ac rata eſſe negant; quiq; falsò affirmant matrimonia, à filijs familias ſine conſenſu parentum contracta, irrita eſſe, & parentes ea rata, vel irrita facere poſſe; nihilominus ſancta Dei Eccleſia ex iuſtiſſimis cauſis illa ſemper deteſtata eſt, atq; prohibuit. Verùm cùm ſancta Synodus animaduertat prohibitiones illas propter hominum inobedientiam iam non prodeſſe; & grauia peccata perpendat, quæ ex eiſdem clandeſtinis coniugijs ortum habent; præſertim verò eorum, qui in ſtatu damnationis permanent, dum priore vxore, cum qua clàm contraxerant, relicta, cum alia palàm contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio viuunt. Cui malo cùm ab Eccleſia, quæ de occultis non iudicat, ſuccurri non poſſit, niſi efficacius aliquod remedium adhibeatur: iccircò ſacri Lateranenſis Concilij ſub Innocentio III. celebrati, veſtigijs inhærendo præcipit, vt in poſterum; antequàm matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho tribus continuis diebus feſtiuis in Eccleſia inter Miſſarum ſolennia publicè denuntietur, inter quos matrimonium ſit contrahendum; quibus denunciationibus factis, ſi nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem matrimonij in facie Eccleſiæ procedatur; vbi Parochus, viro & muliere interrogatis, & eorum mutuo conſenſu intellecto, vel dicat, Ego vos in matrimonium coniungo in nomine Patris, & Filij & ſpiritus ſancti: vel alijs vtatur verbis iuxta receptum vniuſcuiuſq; prouinciæ ritum. Quòd ſi aliquando probabilis fuerit ſuſpitio, matrimonium malitiosè impediri poſſe, ſi tot præceſſerint denunciationes; tunc vel vna tantùm denunciatio fiat, vel ſaltem Parocho & duobus vel tribus teſtibus præſentibus matrimonium celebretur. Deinde ante illius conſumationem denunciationes in Eccleſia fiant, vt,

ſi aliqua ſubſunt impedimenta, facilius detegantur: niſi Ordinarius ipſe expedire iudicauerit, vt prædictæ denuntiationes remittantur: quod illius prudentiæ & iudicio ſancta Synodus relinquit. Qui aliter, quàm præſente Parocho, vel alio ſacerdote, de ipſius Parochi ſeu Ordinarij licentia, & duobus vel tribus teſtibus matrimonium contrahere attentabunt; eos ſancta Synodus ad ſic contrahendum omnino inhabiles reddit; & huiuſmodi contractus irritos, & nullos eſſe decernit, prout eos præſenti decreto irritos facit, & annullat. Inſuper Parochum, vel alium ſacerdotem, qui cum minore teſtium numero, & teſtes, qui ſine Parocho, vel ſacerdote huiuſmodi contractui interfuerint, nec non ipſos contrahentes grauiter arbitrio Ordinarij puniri præcipit. Præterea eadem ſancta Synodus hortatur, vt coniuges ante benedictionem ſacerdotalem, in templo ſuſcipiendam, in eadem domo non cohabitent; ſtatuitq́; benedictionem à proprio Parocho fieri; neq; à quoquam, niſi ab ipſo Parocho, vel ab Ordinario licentiam ad prædictam benedictionem faciendam, alij ſacerdoti concedi poſſe, quacumq; conſuetudine, etiam immemorabili, quæ potius corruptela dicenda eſt, vel priuilegio non obſtantibus. Quòd ſi quis Parochus vel alius ſacerdos ſiue Regularis ſiue ſecularis ſit, etiam ſi id ſibi ex priuilegio, vel immemorabili conſuetudine licere contendat, alterius Parochiæ ſponſos ſine illorum Parochiæ licentia matrimonio coniungere, aut benedicere auſus fuerit, ipſo iure tamdiu ſuſpenſus maneat, quamdiu ab Ordinario eius Parochi, qui matrimonio intereſſe debebat, ſeu à quo benedictio ſuſcipienda erat, abſoluatur. Habeat Parochus librum, in quo coniugum, & teſtium nómina, diemq́;, & locum contracti matrimonij deſcribat, quem diligenter apud ſe cuſtodiat. Poſtremò ſancta Synodus coniuges hortatur,

vt, antequàm contrahant, vel ſaltem triduò ante matrimonij conſumationem ſua peccata diligenter confiteantur, & ad ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum piè accedant. Si quæ prouinciæ alijs, vltra prædictas, laudabilibus conſuetudinibus & cærimonijs hac in re vtuntur, eas omnino retineri ſancta Synodus vehementer optat. Ne verò hæc tam ſalubria præcepta quemquam lateant, Ordinarijs omnibus præcipit, vt, quamprimùm poterint, curent hoc decretum populo publicari, ac explicari in ſingulis ſuarum diœceſum Parochialibus Eccleſijs: idque in primo anno quàm ſæpiſſimè fiat. deinde verò quoties expedire viderint. Decernit inſuper, vt huiuſmodi decretum in vnaquaq; Parochia ſuum robur poſt triginta dies habere incipiat à die primæ publicationis in eadem Parochia factæ numerandos.

Nos igitur volentes (vt par eſt) decretum huiuſmodi obſeruari, & ſuos de iure debitos effectus ſortiri, vobis omnibus, & ſingulis, Abbatibus, Canonicis, Hebdomadarijs, Archipresbiteris, Sacriſtis, Rectoribus, & Cappellanis, ad quos, & quatenus ad vnumquemq; veſtrum reſpectiuè ſpectat, tam noſtræ Metropolitanæ, quàm aliarum quarumuis collegiatarum Parochialium, & curatarum Eccleſiarum, ſeu Cappellarum, & quibuſcunq; alijs curam animarum in eisdem, vel alijs Eccleſijs quomodolibet gerentibus quocunque nomine appellentur, tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub cenſuris, & pœnis arbitrio noſtro imponendis præcipimus, & monemus primò, ſecundò, tertiò, & peremptoriè, quatenus uiſis præſentibus, decretum præfatum in veſtris Eccleſijs, vbi multitudo fidelium adfuerit, intra miſſarum ſolennia publicetis, & nuncietis; Ita vt ad cuiuſcunq; Parochianorum & aliorum nominatorum notitiam veriſimiliter peruenire poſſit, & deinde etiam vnoquoq; die dominico,

primo cuiuſcunq; menſis præſentis anni, & deinde quoties expedire videbitur; ac illud, & omnia, in eo contenta iuſta illius formam & continentiam obſeruari mandamus. In quorum omnium & ſingulorum fidem, robur & teſtimonium præſentes fieri per notarium noſtrum infraſcriptum, ſubſcribi, ſigilliq; noſtri, quo in talibus vtimur iuſſimus impreſſione communiri. Datum Neapoli in noſtro Archiepiſcopali palatio ſub anno à Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto. Die verò quinta menſis Maij ſeptimæ Indictionis. Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto patris & domini noſtri, domini Pij diuina prouidentia Papæ quarti anno quinto.

Alf. Car. Neapolitan.

Locus Sigilli.

Iulius de Angriſanis actuarius & Not. ſſ.

IDEM ITALICA SEV VVLGARI LINGVA.

Noi Don Alfonſo Carafa per diuina Miſeratione della ſanta Romana Chieſa prete Cardinale del titulo di Santi Giouanni è Paolo, perpetuo adminiſtratore dell'Arciueſcouato di Napoli &c.

Eſſendo vltimamente nel ſacro ſanto general Concilio Tridentino inſtituito vn determinato modo di contrahere i matrimonij, & eſſendo i matrimonij altrimente contratti, ſtati dichiarati nulli, & inualidi dal medeſimo ſanto Concilio, come più largamente ſe contiene nel decreto della ſeſſione xxiiij. nel primo capo de reformatione matrimonij, quale per più chiara intelligenza di tutti ci è parſo anco pu-

blicarlo tradotto in lingua volgare il cui tenore è queſto che ſegue.

Benche non è da dubitare che i matrimonij clandeſtini fatti cō il libero conſenſo di contrahenti ſiano fermi & veri matrimonij, mentre che la Chieſa non gli hà fatti inualidi, & perciò ſe debbano dannare, come il ſanto Concilio anathematiza quelli, i quali negano tali matrimonij eſſerno veri & fermi & i quali falſamente affermano i matrimonij contratti da figliuoli di famiglia ſenza il conſenſo di loro padri eſſerno nulli & inualidi; & eſſi padri potergli fare validi ò inualidi: Nondimeno la ſanta Chieſa d'Iddio per giuſtiſſime cauſe ſempre hà tali matrimonij biaſmati & prohibiti. Ma hora il ſanto Concilio vedendo che quelle prohibitioni per la inobedientia degli huomini già non giouano,& conſiderando i graui peccati, che da i medeſimi matrimonij clandeſtini naſcono, maſſime di coloro i quali perſeuerano in ſtato di dannatione, mentre abandonata la prima moglie, con la quale di naſcoſto e clandeſtinamente haueano contratto il matrimonio, publicamente contraheno con vn'altra, & con quella viuono in perpetuo adulterio. Al quale male non ſi può ſoccorrere dalla Chieſa che non giudica delle coſe occolte, ſi non vi ſi pone alcuno rimedio più efficace. Per queſto ſeguendo i veſtiggi del ſacro Concilio Lateranenſe celebrato ſotto Papa Innocenzo terzo, commanda che per l'auuenire auante che alcun matrimonio ſi contraha, dal proprio Sacerdote parochiale di eſſi contrahenti, tre volte in tre giorni di feſta continui nella Chieſa tra la ſolennità delle meſſe ſe debba publicamente denuntiare, tra quali perſone ſi hà da contrahere il matrimonio.

Quali denuntiationi fatte, ſe non vi ſi oppone alcuno legitimo impedimento, ſi proceda alla celebratione del matrimonio in faccia della Chieſa, doue il Sacerdote parochiale hauendo dimandati & interrogati l'huomo, e la donna.

& inteſo il loro mutuo e libero conſenſo, ò vero dica. Ego vos in matrimonium coniungo in nomine Patris, & Filij, & ſpiritus ſancti; ò vero vſi altre parole ſecondo l'approbato coſtume & rito di ciaſcuna Prouincia.

Ma ſi alcuna volta ſarà probabile ſoſpitione che'l matrimonio poſſa eſſer malitioſamente impedito ſe innanzi fuſſero fatte tante denuntiationi, all'hora, ò vero ſi facci vna denuntiatione, ò vero almeno in preſenza del Sacerdote parochiale, e di doi, ò tre teſtimonij ſi celebri il matrimonio, & dopò innanti la conſumatione di eſſo matrimonio ſe faccino le predette denuntiationi nella Chieſa, à ciò che ſe ui ſono alcuni impedimenti, più facilmente ſiano ſcoperti: eccetto ſe'l Prelato ordinario giudicarà eſſer'eſpediente, che le dette denuntiationi ſi pretermettano, il che il ſanto Concilio laſcia alla prudenza e giudicio di eſſo Ordinario.

Quelli i quali attentarranno di contraher matrimonio altrimente, che in preſenza del Prete parochiale, ò d'altro ſacerdote, con licenza però di eſſo Parochiale, ò del Prelato ordinario, & preſente doi ò tre teſtimonij, il ſanto Concilio gli fa totalmente inhabili à contraher'il matrimonio in tal modo, & decreta tali contratti eſſerno irriti & nulli, come per il preſente decreto gli fa irriti & gli annulla.

Di più commanda il ſanto Concilio che quel Prete parochiale, ò altro ſacerdote che interuerrà à tal contratto di matrimonio con minor numero di teſtimonij, e ſimilmente quei teſtimonij che interuerranno ſenza il Prete parochiale, ò Sacerdote, come è detto di ſopra, & coſi anco eſſi contrahenti medeſimi ſiano grauemente puniti ad arbitrio di eſſo Ordinario.

Oltra di queſto il medeſimo ſanto Concilio eſſorta & ammoniſce che i ſpoſi auanti la benedittione ſacerdotale, quale ſi habbia à riceuere nella Chieſa, non habitino inſieme nella medeſima caſa.

Et ordina che la detta benedittione ſi debbia fare dal proprio Sacerdote parochiale,e che da neſſuno altro, eccetto da eſſo Prete parochiale, ò vero dal Prelato ordinario ſi poſſa concedere licentia di fare detta benedittione, non oſtante qualſiuoglia conſuetudine anchora immemorabile, quale è più toſto da chiamarſi corruttela, ò altro priuilegio che vi fuſſe.

Et ſe alcuno Parochiale ò altro prete,ò ſia Regulare,ò Seculare (anchor che pretenda queſto eſſergli lecito per alcuno priuilegio,ò conſuetudine immemorabile) preſumerà di congiugnere in matrimonio, ò benedire i ſpoſi di altra parochia ſenza licentia del proprio Sacerdote parochiale di eſſi ſpoſi,ipſo iure, ſenz'altro ſia ſoſpeſo dall'officio ſuo inſino à tanto,che ſia aſſoluto dall'Ordinario di quel Prete parochiale, quale douea interuenire à detto matrimonio, ò vero dal quale era da riceuerſi la benedittione.

Commanda ancho il ſanto Concilio, che il Prete parochiale debbia hauere vn libro, nel quale habbia à ſcriuere i nomi di ſpoſi, e di teſtimonij,che ſono interuenuti al contratto del matrimonio, & il giorno & il luogo del detto matrimonio contratto, qual libro debbia diligentemente cuſtodire, e guardare appreſſo di ſe.

Vltimamente il ſanto Concilio eſſorta gli ſpoſi, che innanzi che contraheno, ò almeno tre giorni auanti la conſumatione del matrimonio confeſſino diligentemente i loro peccati,& diuotamente vadino à riceuer'il ſantiſſimo Sacramento della Euchariſtia. e ſe alcune Prouincie in queſto harranno oltra le predette, altre laudabili vſanze, e cerimonie, eſſo ſanto Concilio grandemente deſidera, che quelle in ogni modo ſe tenghino & ſe oſſeruino. Et à ciò che queſti precetti tanto ſalutari ſiano manifeſti à ciaſcuno; commanda à tutti gli Ordinarij che quanto prima potranno, habbiano cura di far publicare queſto decreto al popolo,

e che ſia ſpiegato, e dechiarato in tutte le chieſe parochiali delle loro dioceſi; e queſto ſi facci ſpeſſiſſime volte nel primo anno, e dopo quante volte cognoſcerranno eſſer'eſpediente. Di più vuole che'l preſente decreto cominci ad hauer il ſuo effetto in ciaſcuna Parochia dopo trenta giorni da contarnoſi dal giorno della prima publicatione fatta nella medeſima Parochia.

Noi dunq; volendo, come è douere, che'l detto decreto ſia oſſeruato, e che habbia gli effetti ſuoi, che di ragione ſi deuono, à voi tutti, e ſingoli Reuerendi Abbati, Canonici, Hebdomadarij, Arcipreti, Sacriſti, Rettori, Vicerettori, Cappellani (per quanto à ciaſcheduuo di voi reſpettiuamente appartiene) tanto della noſtra Chieſa Metropolitana, quanto di qualſiuogliano altre Chieſe collegate Parochiali ò cappelle curate & à qualunche altri, che eſſercitano cura d'anime in quelle ò in altre Chieſe di qualunche nome ſiano chiamate per tenor delle preſenti in virtù di ſanta obedientia ſotto pene da impornoſi à noſtro arbitrio commandiamo, & ammonemo, la prima, la ſeconda, e terza volta, peremptoriamente, che vedute & inteſe le preſenti debbiate, & ciaſcun di voi debbia detto decreto & ordine inuiolabilmente oſſeruare, e quello nelle voſtre chieſe, quando la moltitudine de' fideli vi ſarà adunata, & tra le ſolennità della meſſa publicare & diuolgare: à ciò veriſimilmente poſſa peruenire à notitia di ciaſcuno de' Parochiani, & di altri nominati. E dopò ogni prima Dominica di ciaſcuno meſe del preſente anno, & ordiniamo che quello, & tutte le coſe contenute in eſſo ſiano oſſeruate ſecondo la forma e tenore di eſſo decreto. Et in fede e teſtimonianza di tutto ciò, habbiamo fatte fare le preſenti per l'infraſcritto noſtro Notario, ſoſcritte di noſtra mano & ſignate del noſtro ſolito ſugello. In Napoli nell'Arciueſcoual Palazzo noſtro, nell'anno del Signore M D LXIIII.

à di

à di v. di Maggio della ſettima Indittione, l'anno quinto del Pontificato del ſantiſſimo ſignor noſtro Papa Pio quarto.

lis s
Alf. Car. Neapolitan.

Il luogo del Sugello.

IN DEI NOMINE AMEN.

Sabbato primo menſis Maij, quæ eſt ſexta dies eiusdem menſis, Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, ſeptimæ Indictionis. Pontificatus ſanctiſſimi domini noſtri domini Pij diuina prouidentia Papæ quarti anno quinto; In Metropolitana Eccleſia Neapolitana poſt ſolennem & generalem proceſſionem annis ſingulis eodem die fieri conſuetam in delatione admirabilis ſanguinis Beati Ianuarij Epiſcopi & martyris huius inclytæ Ciuitatis & Eccleſiæ patroni, & poſt ſolennes veſperas de ordine & mandato Illuſtriſſimi & Reuerendiſſimi ſupradicti domini Alfonſi Cardinalis Neapolitani, & adminiſtratoris ibidem præſentis, & in pontificia ſede de more ſedentis, Reuerendus Dominus Iulius Antonius Sanctorius ipſius generalis locumtenens ſupradictas literas monitoriales cum præinſertis decretis de Reſidentia, ac de Reformatione Matrimonij ſigillatim legi & publicari mandauit, per venerabilem dominum Ioannem Dominicum Salernum presbiterum Neapolitanum & cantorem in Cappella cantus dictæ Eccleſiæ: Qui quidem D. Ioannes Dominicus alta, ſonora, & intelligibili voce ſupra pulpitum marmoreum eiusdem Eccleſiæ ſupradictas literas ac monitiones cum præinſertis decretis, tam de Reſidentia, quàm de Reformatione matrimonij, hoc verò vtraq; lingua, latina ſcilicet & communi Italica legit, publicauit,

& notificauit iuxta earum ſeriem,& tenorē de verbo ad verbum coram Canonicis & Capitulo dictæ Eccleſiæ, ac procuratoribus Reuerendorum patrum dominorum Epiſcoporum dictæ Eccleſiæ ſuffraganeorum, & Abbatum eidem Eccleſiæ ſubditorum, atq; Hebdomadarijs eiusdem Eccleſiæ; nec non coram Archipresbiteris Capitis Montis, villæ Afragolæ, & Turris octauæ, ac clero eiusdem Ciuitatis & diœceſis Neapolitanæ & in præſentia Populi ibidem in magna frequentia coacti. De quibus omnibus &c.
Magnificus Ioa. Vincentius Mataratius procurator fiſcalis Curiæ Archiepiſcopalis Neapolitanæ rogauit debere per me Notarium infraſcriptum publicum ſeu publica fieri atq; confici inſtrumentum ſeu inſtrumenta ad futuram rei memoriam & ad cautelam dictæ Curiæ &c.

PRAESENTIBVS.

Mag. D. Andrea de Loffredo. }
Mag. V. I. D. Ioanne Vincentio de Anna. } de Neap.
Eg. Thoma de Furno. }
Eg. Ioanne Camillo Prætioſo; & alijs teſtibus &c.

Iulius de Angriſanis actuarius & Not. ſſ.

Acta & Decreta dioece-ſanæ Synodi Nea-politanæ.

ILLVSTRISS. ET R.^mo D. ALFONSO CARDINALI

Neap. Domino, & Paſtori vigilantiſſimo.

Hanc Synodum, celebras quam nunc Ampliſſime Præſul,
  Te celebrem ſolùm reddere poſſe reor.
Nam Synodo hac, fidei modò tu Carrafa reſarcis
  Vulnera, quæ inflixit callidus ille Draco.
O' vtinam tibi ſancta Trias det Neſtoris annos;
  Multa gregi vt valeas commoda ferre ſuo.

AD EVNDEM ILLVSTRISS. DOMINVM, DE

Primarijs ſcopis Sanctarum Synodorum.

Hæc Synodus, duo curabit ſi vulnera Cleri,
  Quamprimùm Cleri reſtituetur honos.
Vulnera ſignabo Graia Pater optime voce;
  τουτέστ᾽ ἀκρασίαν, τήν τε φιλαργυρίαν.

Io: Franciſcus Lombardus ſeruus.

SVMMA ACTORVM DIOECESANAE Synodi Menſe Februario M D LXV. Neapoli ſub Alfonſo Carrafa Cardinali Ampliſſimo celebratæ.

SERVANDA & tractanda in Synodo fuerunt coram Illuſtriß. & Reuerendiſſimo Domino Alfonſo Cardinali collata, atq; propoſita, à Iulio Antonio Sanctorio vtriuſq; iuris doctore, & ipſius domini Cardinalis in Archiepiſcopatu Neapolitano generali locumtenente, & officiali, ac coram eodem domino Cardinali per aliquot Reuerendiſſimos Patres dominos Epiſcopos doctrina præſtantiſſimos, ac per plures inſignes, ac prudentiſſimos ſacræ Theologiæ, & canonum doctores, ſæpe diſcußa, & examinata, atq; probata, eaq; demum in Romana Curia ſtudio, & cura eiuſdem domini Cardinalis cum quibuſdam Reuerendiſſimis dominis ſingulari iuris prudentia, & maxima eruditione clariſſimis, conſultata, & ſimiliter approbata fuerunt.

Deinde deputati ſunt ab eodem Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo domino Cardinali complures viri ſelecti, & præclari theologi, ac canoniſtæ doctores, & profeßores, religioſi, & laici, qui aſſideant Synodo Diœceſanæ, interſint, & conſultationibus ſatisfaciant: ſunt autem.

THEOLOGI.

R. D. Ioannes Franciſcus Lombardus clericus Neapolitañ. artium medecinæ, ac ſacræ Theologiæ doctor.

SOCIETATIS IESV.

R. D. Gaſpar Fernandez Hiſpanus, rector collegij Neap. artium magiſter & theologus.

R. D. Antonius Soldeuilla Hiſpanus, artium magiſter, & theologus.

ORDINIS PRAEDICATORVM.

R fr. Valerius Maluicinus Placentiñ. prouinciæ Lombardiæ ſacræ Theologiæ

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUEL

magiſter, prior S. Catherinæ ad Formellum Neap.

R. fr. *Ambroſius Saluius de Balneolo ſacræ Theologiæ magiſter.*

R. fr. *Hieronymus de Panormo eiusdem prouinciæ Lombardiæ ſacræ Theologiæ magiſter.*

ORDINIS MINORVM. OBSERVANTIAE.

R. fr. *Antonius à Monte coruino theologus, Regens conuentus Sanctæ Mariæ de Noua.*

EIVSDEM ORDINIS CONVENTVALIVM.

R. fr. *Io. Baptiſta de Potentia ſacræ Theologiæ magiſter, primus Regens conuentus S. Laurentij.*

R. fr. *Balthaſar Criſpus Neap. ſacræ Theologiæ magiſter, ſecundus Regens eiusdem conuentus.*

ORDINIS EREMITARVM S. AVGVSTINI.

R. fr. *Hieronymus Ciminus Neap. ſacræ Theologiæ magiſter, Regens conuentus S. Auguſtini.*

ORDINIS CARMELITARVM.

R. fr. *Vincentius Spinula Neap. ſacræ Theologiæ magiſter.*

IVRE CONSVLTI.

R. P. D. *Gabriel Sanchez. Neap. Commendatarius Sanctæ Mariæ de Caſanoua Pennēſ. diœc. vtriusq; iuris doctor.*

R. D. *Hieronymus Spinula Neap. Canoniſta.*

SOCIETATIS IESV.

R. D. *Io. Baptiſta Bonocordius Neap. Vtriusq; iuris doctor.*

LAICI.

Excellens Scipio Bucinus Neap. V. I. D. nunc Regiæ Cameræ Summariæ Præſidens meritiſſimus.

Mag. Fabritius Sanmarcus.	*Neapolitani vtriusq; iuris doctores.*
Mag. Proſper Vitalianus.	
Mag. Io. Baptiſta Francus.	
Mag. Horatius Gallutius.	
Mag. Hieronymus de Vincis.	

Pro conſcribendis actis Synodi fuit deputatus Iulius de Angriſanis, Notarius actuarius Synodorum conſuetus.

Synodus Diœceſana publico edicto propoſito ab eodem Illuſtriſſ. & Reuerendiſſimo D. Cardinali ad certam diem indicta fuit.

Alio rurſus edicto promulgato, ad aliam diem prorogata fuit.

EDICTVM INDICTIONIS DIOECESANAE SYNODI.

ALFONSVS miſeratione diuina Sanctæ R. E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbiter Cardinalis, & Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus Adminiſtrator &c. Cùm diuina diſponente bonitate huius Metropolitanæ Eccleſiæ paſtorale munus nobis licèt immeritis mandatum ſit in ipſius felici regimine & adminiſtratione ſemper inuigilare, vehementius compellimur, vt quod ad animarum nobis creditarum ſalutem comparandam pertinet, nihil penitus omittamus: cumq; Apoſtoli celebrem illam admonitionem; Tu verò, inquit, 11. Tim. *vigila, in omnibus labora, opus fac Euangeliſtæ, miniſterium tum imple, penſamus, interius grauiter percellimur, ſi quid à nobis quod ad pontificale miniſterium noſtrum explendum ſpectare poteſt, per operis negligentiam fortaſſe prætermittatur. At quia inter alia quæ paſtorali incumbunt officio, illud quoque præcipuum eſt, vt Diæceſanæ Synodi totius Cleri ſtudioſè bis, vel ſemel in anno iuxta ſacrorum Canonum ſanctiones celebrentur: quòd chriſtifidelium ſaluti ſummopere conducant: nam vt Salomon ſemel & iterum conteſtatur, ſalus, vbi multa conſilia; maiorum noſtrorum incuria factum eſt, vt non abſq; plurimorum diſpendio ſalutis, & maxima morum iactura, mos tam ſalutaris fuerit intermiſſus. Vnde à nobis ſecundum priſca ſacræ diſciplinæ inſtituta, innouandum & reponendum eſſe vehementer peroptauimus: ad quod cùm ſacra quoq; Oecumenicæ generalis Tridentinæ Synodi decretis admoneamur, id quod amplius ſine manifeſtæ culpæ diſcrimine haud differre poteramus, nequaquàm omittere voluimus; præſertim verò cum non nulla ſuper vitæ clericalis ac morum correctione et generali reformatione, et pro diuini cultus incremento in totius cleri Synodo nobis proponenda, explicanda, ſignificanda, vel conſtituenda ſint. Quamobrem ad honorem, & gloriam omnipotentis Dei & gregis nobis ab ipſo commiſſi ſalutem ſacram totius cleri noſtri Ciuitatenſis et Diæceſani generalem Synodum ad decimũ quintum Cal. Februarij in feſto Cathedræ Romanę beati Petri Apoſtolorũ principis præſentis anni M D LXV. Incipiendam, habendam, celebrandã, & abſoluendã Ordinaria qua fungimur autoritate, indicimus, annunciamus, conuocamus, ſtatuimus, atq; decernimus. Proinde omnes & ſingulos dilectos nobis in Chriſto Capitulum & Canonicos Eccleſiæ noſtræ præfatæ & aliarum collegiatarum & parochialium & quarumuis Eccleſiarum cappellarum & locorum noſtræ ciuitatis & diœceſis, Abbates, Archipresbiteros, Rectores, Sacriſtas, Cappellanos, Hebdomadarios, Confratres, Presbiteros, & Clericos, curatos, & non curatos, portionarios, & beneficiatos quoſcumq; & alios qui in huiuſmodi noſtra Synodo de iure vel conſuetudine aut ex priuilegio intereſſe debẽt, uel poſſũt, requirimus, hortamur, et admonemus;*

Marginal notes: 11. Tim. 4. — Prouer. 11. & prouer. 24. — Seſſ. 24 de refor. gen. cap. ij.

& nihilominus eis & eorum ſingulis in virtute ſanctæ obedientiæ ac ſub excommunicationis & alijs cenſuris & pœnis à iure vel conſuetudine in celebrationibus Synodorum diœceſanarum aduerſus non accedentes ad eas ferri & proponi debitis & conſuetis, mandamus, arcteq; præcipimus, vt ipſi per ſemet, alioquin per ſpeciales nuntios aut procuratores, ſi canonico aut alio legitimo detineantur impedimento, de quo docere, ſeu fidem facere teneantur, huic ſanctæ Synodo celebrandæ omnino adeſſe & intereſſe debeant, audituri, dicturi, & recepturi quæ pro ipſius Cleri forma atq; decore, & Populi ſalute, vt præfertur, admonebuntur, ſeu alia quæ fuerint publicanda & notificanda proponenda aut conſtituenda: nec ab ea diſcedere, aut abire, niſi eadem Synodo dimiſſa & abſoluta vllo modo poſſint, aut valeant. IN Quorum omnium & ſingulorum fidem & teſtimonium, has noſtras præſentes literas per infraſcriptum Notarium, & Actuarium noſtrum fieri curauimus, noſtra manu ſubſcriptas, ac conſueti ſigilli noſtri impreſſione munitas; mandantes illas in Eccleſia noſtra, & ante illius fores legi & publicari & in eiuſdem valuis affigi, vti ad lectionem & notitiam cunctorum aliquandiù expoſitæ pendeant, & deinde, illis amotis earum exempla ibi affixa relinqui; & per ipſarum lectionem & publicationem ita omnes & ſingulos prædictos eſſe aſtrictos & obligatos, ac ſi ipſiſmet illæ coràm lectæ & intimatæ eſſent; Nec non tranſumptis earum, quæ manu dicti Actuarij vel alicuius alterius actuarij curiæ noſtræ ſcripta uel ſubſcripta & huiuſmodi noſtro ſigillo, aut generalis noſtri in ſpiritualibus locumtenentis munita fuerint, fidem certam et indubitatam haberi volumus atq; decernimus. Datum in Archiepiſcopali palatio noſtro Neapolitano ſexto Cal. Ianuarij, anno à natiuitate Domini & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti M D LXV. Pontificatus verò Sanctiſſimi in Chriſto patris & Domini noſtri, domini Pij, diuina prouidentia Papæ quarti anno quinto.

Alf. Car.^lis^ Neapolitan.^s^

Locus Sigilli.

Iulius de Angriſanis actuarius & Not. ſſ.

Die xxviiij. Decembris. 1565. Neapoli, Io donno Berardino de Seſſa nuntio refero hauere affiſſo, & publicato lo preſente editto alla porta della maggiore Eccleſia di Napoli alta & intelligibili voce à ſono di campanella, & quello letto modo & forma vt ſupra, Nec non hauerci laſciata affiſſa la copia del'editto alla predetta porta preſenti meſſer Anello Salerno, & Ambroſio di Napoli.

Edictum

EDICTVM PROROGATIONIS EIVSDEM SYNODI.

ALFONSVS miſeratione diuina tituli Sanctorum Ioannis & Pauli Presbyter Cardinalis, & Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus Adminiſtrator, etc. Cùm grauibus negotijs multa impedimenta ſeſe ſæpius opponant, ac in gerendis rebus ſerijs plures difficultates exoriri ſoleant, Cuiquàm admirationi eſſe nõ debet, ſi in melius mutato conſilio, quod ſapientis eſt, Diœceſanam Synodum, quam nuper ad decimum quintum Cal. Februarias in feſto Cathedræ Romanæ beati Petri principis Apoſtolorum incipiendam, proſequendam, & abſoluendam in Eccleſia noſtra per edictales literas noſtras indixeramus, conuocaramus, et decreueramus, ex honeſtis et iuſtiſſimis cauſis, ac æquiſſima ratione varijs detenti impedimentis in aliud opportunius tempus, & commodiorem diem prorogare & differre cogimur. Quare præſignatam diem xviij. menſis huius in primam Dominicam proximi futuri menſis Februarij videlicet, Quartam diem eiuſdem menſis Februarij prorogandam & differendam eſſe cenſemus, vt prorogamus atq; differimus: & præſcripta die præfatam Synodum Deo auctore auſpicandam, habendam, & celebrandam eſſe omnibus & quibuscunq; ad quos ſpectat, indicimus, denuntiamus, atq; decernimus. Proinde vniuerſos & ſingulos, qui in huiuſmodi Diœceſana Synodo intereſſe debent, poſſunt, aut ſolent, vt in virtute ſanctæ obedientiæ ac ſub cenſuris, & pœnis in prioribus literis contentis ſignificata die, & ſequentibus quouſq; fuerit abſoluta, cum congruis veſtibus & ſuperpelliceis in eadem compareant, & interſint, & aliàs iuxta præmiſſas literas, Requirimus & admonemus, ac admonitos eſſe volumus. In Quorum omnium & ſingulorum fidem has noſtras præſentes fieri fecimus per infraſcriptum notarium, noſtra manu ſubſcriptas, & noſtri conſueti ſigilli impreſſione munitas, Neapoli apud monaſterium Montis Oliueti decimo ſexto Cal. Februarias. M D LXV. Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto patris, & domini noſtri, domini Pij diuina prouidentia Papæ quarti anno ſexto.

lis s

Alf. Car. Neapolitan. *Locus Sigilli.*

Iulius de Angriſanis actuarius & Not. ſſ.

Dominica à di xxi delo preſente meſe di Gennaro 1565. Neapoli, Io donno Berardino de Seſſa Nuntio, refero hauere publicato & letto lo preſente Editto, auante la porta della maggiore Eccleſia di Napoli alta & intelligibili voce ad ſonũ campanellæ, nec non hauere affiſſo lo preſente editto alla ſopraditta porta, & piu hauere laſciata la copia dello preſente editto alla detta porta, preſente donno Lonardo ſacriſtano di ſanta Reſtituta di Napoli, & meſſere Angelo Baleſtra; modo & forma vt ſupra.

Edictorum huiuſmodi impreſſorum exempla mittuntur, & tradantur omnibus Abbatibus etiam ſecularibus nuncupatis, Archipresbyteris, Rectoribus, & Parochis, aliiſque presbyterorum congregationibus, Eccleſiarum, Cappellarum, hoſpitalium, & piorum locorum ſacriſtis & Cappellanis.

Vocantur vniuerſi de Clero etiam exempti; Regulares quoq; omnes inuitantur ad proceſſionem generalem habendam pro Synodo.

Die primo Februarij. M D L X V. Procurator Ill. & Reuerendi fr. Lamberti Doria prioris hoſpitalis Sancti Ioannis ad Mare Neap. religionis Sancti Ioannis Hieroſolymitan. facta fide de legitimo mandato comparet, & proteſtatur ſacriſtam et presbyteros cappellanos Eccleſiæ dicti hoſpitalis ſeculares, ac presbyteros aliquos Turris Octaui Neapolitanæ diœceſis eiusdem ordinis extra loca regularia degentes, imò ſeculari Eccleſiæ deſeruientes, & loca eiusdem religionis uigore notoriorum priuilegiorum exempta, non comprehendi ſub conuocatione Cleri per edictum ad diœceſanam Synodum, aliàs appellat; & à Curia Archiepiſcopali non admittitur, niſi ſi, & in quantum.

Die tertio eiusdem idem procurator inhæret proteſtationibus, inſtans non procedi ad pœnam contra dictos presbyteros, & cappellanos non comparentes ex aſſertis cauſis.

Eodem die tertio R. Leonardus Baſſus aſſertus Rector parochialis Eccleſiæ & congregationis Sancti Ioannis Maioris Abbas nuncupatus, proteſtatur, ne per comparitionem ſuam in Synodo & obedientiam à ſe præſtandam priuilegijs iuribus, ac exemptionibus ſibi & Eccleſiæ ſuæ competentibus vllo pacto præiudicetur, ſed ſibi ſemper ſint ſalua & incolumia.

Eodem die R. D. Paulus Taſſus canonicus Eccleſiæ Neap. procurator Ill. & Reuerendi Domini Franciſci Carrafæ ex Ducibus Nuceriæ, Rectoris Eccleſiæ Sancti Andreæ ad Nidum Neapolitañ. comparet pro eo & docet de legitimo mandato, & allegat aduerſam ſui principalis valetudinem, ipſe nihilominus illius nomine obſecuturus omnibus mandatis, iuſſionibus, & præceptis faciendis & ſtatuendis per ſanctam Synodum Diœceſanam iuxta mandatum.

Die Dominica quarta Februarij M D L X V. prima die Synodi in Metropolitana Eccleſia Neapolitana.

RESERATIO SYNODI.

Illuſtriſſimus & Reuerendiſſimus D. Alfonſus Cardinalis paratus & pontificalib. amictus, & comitatus à Reuerendis Dominis Canonicis & Capitulo & ab Hebdomadarijs, & à presbyteris xl. nuncupatis Eccleſiæ ſuæ, & à quibusdam dominis Abbatibus, & alijs de clero cum ſibi aſſiſtentibus, & mini-

ſtrantibus cruce praeunte ac alijs inſignibus Cardinalitijs proceſſionaliter de palatio in Eccleſiam deſcendit, & ibidem infaldiſtorio parato ante gradus maioris altaris genuflexus adorauit, & intonauit Antiphonam cum pſal. Saluum me fac &c. iuxta ritum Pontificalis in rubr. Ordo ad Synodum celebrandam; qui dum à Choro decantatur, conſcendit thronum Archiepiſcopalem, & ibi præſedit & completo pſal. dixit orationes, Adſumus domine ſancte ſpiritus, & Omnipotens ſempiterne Deus.

In Eccleſiam verò conuenerant vniuerſus clerus Regularis & ſecularis etiam per collegia, conuentus, monaſteria, & ordines, & maxima ac frequens Populi multitudo.

Deinde ordinata & facta eſt proceſſio vniuerſalis & frequentiſſima totius cleri ſecularis & Regularis, omnium fratrum, etiam mendicantium, omnium Monachorum, & aliorum etiam Exemptorum, qui aliàs intereſſe paſſim non conſueuerant: & inceptis Litanijs iuxta veterem procedendi ordinem inter eos obſeruatum ab Eccleſia per vrbem progreſſi ſunt prefato domino Cardinali ſubſequente in Pontificalibus, proſequentibus pluribus Reuerendiſſimis dominis Prælatis, & populi multitudine: & ita in Eccleſiam regreſſi ſunt.

Vbi idem dominus Cardinalis, in Eccleſiam reuerſus eſt, Euangelio conuocatis Ieſus duodecim Apoſtolis, à R. Paulo Taſso canonico diacono ſibi miniſtrante decantato, cæteras preces in Pontif. contentas abſoluit.

Interea in Synodo penes acta comparet ſacriſta Eccleſiæ hoſpitalis Sancti Angeli ad Nidum Neap. & allegat illud hoſpitale eſſe iuriſpatronatus familiæ Brancatiorum, & nobilium plateæ Nidi, & exemptum; & proinde ſe & presybteros Eccleſie non teneri intereſſe Synodo, nec debere recognoſcere alium ſuperiorem, præter ſedem Apoſtolicam. & non fuit huiuſmodi proteſtatio admiſſa, niſi ſi, & in quantum, ſtante decreto ſacri generalis Concilij Tridentini; quo omnes exempti & exercentes curam animarum ratione Eccleſiarum ſecularium Synodo diœceſanæ intereſſe coguntur.

Item procurator hoſpitalis Incurabilium Beatæ Mariæ de Populo Neapolitañ, cum legitimo mandato comparet, & allegat prædictum hoſpitale exemptum, & ſub Regia protectione à ſui fundatione; & ideo ſacriſtam & presbyteros illius non teneri in Synodo comparere, & non fuit admiſſus, niſi ſi, & in quantum &c. vigore decreti eiuſdem Concilij, cùm etiam præſuppoſita exemptione accedere teneantur, ob curam animarum, quam gerunt; & de Regia protectione nihil hactenus conſtet.

Quidam presbyteri Turris octauæ Neap. diœceſis, vt prætendunt ordinis Sancti Antonij viennen. extra clauſtra degentes, & ſacramenta miniſtrantes in Eccleſia Turris prædictæ, proteſtantur ſe, vt regulares uigore priuilegiorum ampliſſimorum & notoriorum conceſſorum ordini prædicto, eſſe penitus exem-

ptos ab omni iuriſdictione & correctione Ordinarij, ſed ſubditos Capitulo generali; & ideo non teneri comparere, & nihilominus per huiuſmodi comparitionem, ſibi, & priuilegijs prædictis non præiudicari: & non fuerunt admiſſi niſi ſi, & in quantum, vt ſuprà.

Præterea Nicolaus Anellus Fantonus, clericus Neap. procurator Mag. & R. Troiani Caraccioli beneficiati in parochiali & collegiata Eccleſia Sanctæ Mariæ Maioris Neap. comparet pro ſuo principali ad intereſſendum Synodo, & ad conſentiendum, & acquieſcendum ordinationibus, decretis, & conſultationibus in ea faciendis, docet de legitimo mandato, & de ægritudine ſui principalis.

Item comparet D. Marcus Comus clericus Neap. procurator cum ſimili legitimo mandato Mag. & R. Marij Caraccioli Rectoris cappellæ Sancti Andreæ ad Mare Neap. ad excuſandum eum infirmum, & pro eo intereſſendum Synodo, & ad obedientiam præſtandam, & per medici teſtimonium docet de illius corporali infirmitate.

Allegatur mala valetudo R. D. Nicolai Thomæ Tirelli Archipresbyteri villæ Afragolæ Neap. diœceſis abſentis & producitur fides Medici.

R. D. Gabriel Placentin. Abbas monaſterij Sancti Petri ad Aram canonicorum Regularium Lateranen. cui ex conſuetudine competit collatio hebdomadarum congregationis parochialis Eccleſiæ Sanctæ Mariæ in Coſmedin ad ſedile Portæ Nouæ Neap. comparet in Synodo, vt rector Abbas nuncupatus dictæ parochialis Eccleſiæ, & ſalua libertate dicti monaſterij, & eius Religionis cum debita proteſtatione, & aſſignatur ſibi ſedes cum Rectoribus Abbatibus nuncupatis.

Tum miſſa de Spiritu ſancto ſolemniter decantata eſt, ab R. P. D. Angelo Iaconia Epiſcopo Caſtrenſe, choro cantum proſequente, cum organo, & tubicinibus, alijsq; muſicis inſtrumentis.

Deinde inter Miſſæ ſolennia à R. P. D. Alfonſo Salmarone Hiſpano viro ſapientiſſ. prouinciali ſocietatis Ieſu in hoc Regno, ſermo de Synodo ſuper
Act. 20. *verbis Apoſtoli: Attendite vobis, & vniuerſo gregi &c. ſatis aptus, & luculentus habitus eſt.*

Quo completo, Indicta eſt ſeſſio ſequens ad diem ſequentem hora Matutina, & deinde poſt prandium.

Alfonſus miſeratione diuina S. R. E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis huius Eccleſiæ perpetuus adminiſtrator, in hac ſacra diœceſana Synodo præſidens &c. quoniam horæ tarditate præuenti ſumus, vnde alia, quæ hodie proponere, & proſequi decreueramus, implere non poſſumus: proinde totus clerus & cæteri ad præſentem Synodum vocati, & qui in ea intereſſe debent, in habitu decenti & conſueto, craſtino mane ab hora

decima quarta, & rurſus à prandio abſq; vlla requiſitione compareant; quo vſq; dimiſſi non fuerint, minimè diſceſſuri &c.

Eodem die ibidem in Maiori Eccleſia Neapolitana per Illuſtriß. & Reuerendiß. D. Alfonſum Carrafam Cardinalem, & adminiſtratorem Eccleſiæ Neapoli ans præſens Decretum latum eſt, & per dictum Canonicum Diaconum lectum.

Expletis ſolemnibus Miſſæ, à dicto domino Cardinali facta eſt ſolennis benedictio; & cum iam XIX. hora ſignificata eſſet, prima actio abſoluta eſt dimiſſo clero.

Præter præfatum D. Angelum Epiſcopum celebrantem, interfuerunt honoris cauſa infraſcripti prælati, qui in debitis ſedib. conſederunt.

Illuſtris. & Reuerendiß. P. D. Antonius Scarampus Epiſcopus Nolanus Nuntius S. D. N. Papæ.

R. P. D. Antonius Laureus Epiſcopus Caſtrimaris Regius Cappellanus maior.

R. P. D. fr. Thomas Caſellas ord. prædic. Epiſcopus Cauenſis iunior.

R. P. D. fr. Antonius de S. Michaele ord. Minorum Obſeruantiæ Epiſcopus Montis Marani.

R. P. D. Vincentius Cornelius electus Aſtunenſis.

Feria ſecunda, die quinta eiuſdem menſis, ſecunda Synodi, hora matutina.

Cuſtodiuntur fores Eccleſiæ, non omnes laici admittuntur, item obſeruantur chori fores à tribus partibus conſtructæ.

Paratus eſt conſeſſus Cleri intra chorum cum pluribus ſcamnis ligneis, vltra ſedes ſtabiles.

Inter ſedem verò Pontificiam Archiepiſcopi, & inter chorum, vbi Clerus ſedet, atq; ſcalas Altaris magni, paratus eſt conſeſſus Theologorum, ſcilicet à parte ſedis prædictæ, ab altera verò iuris vtriuſq; Doctorum, & Canoniſtarum etiam laicorum, Curiæ conſultorum, & ad id deputatorum.

Tum Illuſtriß. & Reuerendiß. Dominus Cardinalis paratus in pontificalibus cum diacono, & ſubdiacono, ac alijs canonicis ſibi aſſiſtentibus, de more deſcendit in Eccleſiam, & adorauit; & ipſe in altari maiori Miſſam planam de Spiritu ſancto celebrauit.

Tunc exutus planeta, reſumpſit pluuiale & Mitram, & deſcendit ad faldiſtorium, orauit, & intonauit antiphonam, Propitius eſto &c. & pſal. Adiuua nos Deus ſalutaris noſter: choro cantorum proſequente,

& ſedit in ſua ſede, habuitq; preces in Pontif. contentas, ſecunda die Synodi; & cantato Euang. deſignauit dominus & alios ſeptuag. per eundem diaconum, deſcendit de ſede, & in faldiſtorio genuflexus intonauit hymnum, Veni creator ſpiritus &c. & Cantoribus cappellæ proſequentibus, in cantu cum organis & alijs muſicis inſtrumentis, reuertitur in ſuam ſedem ſtans vſq; in finem. Deinde ſedens habuit voce graui Breuem ſermonem de ipſa Synodo, iuxta verba ſermonis, venerabiles & dilectiſſimi fratres, qui habetur in eodem Pontif.

Quibus expeditis interponitur decretum circa præcedentias de nemini præiudicando, nec ius acquirendo.

Alfonsvs Carrafa S.R.E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis huius Eccleſiæ perpetuus administrator. Cùm Deus, non ſit deus diſſenſionis, ſed pacis, (1. Cor. 14) Ideo ad controuerſiarum & contentionum occaſiones amputandas, decernimus & declaramus per præſentem vocationem vel ſeſſionem locorumúe aſſignationem in hac noſtra Synodo, quo ad ius præcedendi, nemini ius acquiri, nec cuiquam præiudicium generari. Nec non vt qui ſemel ratione vnius beneficij Eccleſiaſtici, quod obtinent, obedientiam præſtiterint, etiam ratione aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ſimiliter obtinent, præterquàm pro Rectorijs, præſtitiſſe intelligantur.

LEGIT IDEM TASSVS CANONICVS DIACONVS.

Ad pedes verò ſedis Archiepiſcopalis in ſella Iulius Antonius Sanctorius ipſius Illuſtriſſimi domini Cardinalis generalis locumtenens pro tribunali reſedit ad menſam paratam pro conſcribendis actis Synodi; & prope eum, aſſidebant fiſcalis Curiæ Archiepiſcopalis, & notarius actuarius Synodi.

Septem presbyteri Turris octauæ aſſerentes ſe eſſe fratres Religionis S. Ioannis Hieroſolymitani, & conſequenter exemptos ab omni iuriſdictione, viſitatione, & correctione Ordinarij dicunt non affici edicto conuocationis ad Synodum, proteſtantes & appellantes: & nihilominus per comparitionem, quam faciunt in Synodo ad euitandum euitanda, proteſtantur nullum præiudicium eorum iuribus quomodolibet competentibus inferri. & non fuerunt admiſſi niſi

ſi & inquantum, eo maxime quod in parochiali Sanctæ Crucis eiuſdem Turris curam gererent animarum.

Vocantur omnes de Clero, poſt Canonicos, gradatim & ſecundum ordinem ad obedientiam præſtandam eidem domino Cardinali Adminiſtratori.

Omnes de Clero etiam exempti, etiam Regulares, propter Eccleſias ſeculares, quas obtinent, vel quibus cura imminet animarum, obedientiam præſtant.

Cùm D. Philippus Riccius hebdomadarius maioris Eccleſiæ Neapolitan. obedientiam præſtaret, R. D. Mamphredus de infantib. cappellanus eiuſdem domini Cardinalis comparuit, & in Synodo penes acta duplicem libellum obtulit; alterum, quo ad ſuæ hebdomadæ poſſeſſionem, qua annis præteritis ſpoliatus reperitur, & in qua dictus D. Philippus intruſus extitit, vnà cum fructibus reſtitui petijt; alterum verò, quo volens interrumpere eiuſdem Philippi poſſeſſionem, ſe eadem immeritò ſpoliatum aſſerit, & proteſtatur ſe non conſentire illius intruſioni, imò velle agere, & perſequi ius ſuum, quo ad poſſeſſionem & fructus: & ſi hactenus non egerit, vel modò non agat, illud fieri ex impedimentis ab aduerſario præſtitis, & alijs iuſtis & rationalibus cauſis.

Sed cùm R. D. Ianuarius Turrenſis Archipresbyter Turris octauæ, ſolus obedientiam præſtiiſſet; deinde ab eo ſegregati presbyteri & clerus terræ eiuſdem Turris præſtare vellent; Sanctorius eam indignitatem æquo animo non ferens ſurrexit ac eoſdem presbyteros in faciem increpauit, quòd dedignarentur Archipresbyterum eiuſdem terræ habere præfectum, & illum vt eorum caput, ad obedientiam exhibendam aſſociare nollent. Deinde ad Illuſtriſſimum dominum Cardinalem ſe conuertens.

Nequaquàm, inquit, ~~patiendi~~ ſunt, pater Ampliſſime, homines iſti, adeò ferendi *inobedientes & contumaces, erga Archipresbyterum, qui princeps eorum eſt, vt non ſolùm eum foris, vt decet, non reuereantur, verùm nec in hac ipſa Synodo coram tantorum virorum conſeſſu illum ſibi Præpoſitum agnoſcere velint. Age quæſo pro diſciplina, vt grex paſtorem agnoſcat, filij patrem honore proſequantur, ſubiecti Præpoſito ſuo obediant, membra caput ſequantur: ne ſit ſchiſma in corpore.* 1. Cor. 12 *Profectò indignum eſt, vt Archipresbyter Turris qui Clero Tertiæ partis diœceſis Neapolitanæ præeſt, ab his ſolis oppidanis ſuis, à quibus maximè ipſum conuenit honorari, impudenter deſpiciatur. Accuſatoris partes ipſe ſuſcipio, iudicis in hac cauſa depono: alios, qui cognoſcant, iudices tua Amplitudo deligat, vel de iure prouideat, vt integra diſciplina permaneat, & iura partium illibata ſeruentur.*

Præfati verò presbyteri Turris trepidi proteſtabantur, ſe non ſubeſſe prædicto Archipresbytero, qui parochialis villæ Porchiani, non Turris Archipresbyter eſſet, in eos nullam poteſtatem illum vendicare potuiſſe.

Defertur ergo quæſtio ad eundem D. Cardinalem, & ſuper ea audiuntur Iureconſulti præſentes.

Allegatur ab eiſdem presbyteris litis pendentia in Romana Curia inter ipſos, & dictum Archipresbyterum ſuper ſuperioritate ipſius: Archipresbyter cum eiſdem contendit, querens de eorum in obedientia ac contumacia, & vſurpata libertate. Hinc Sanctorius circa litem nil innouandum cenſet, ſed eius diffinitionem Concilio Prouinciali commodè reſeruari poſſe arbitratur. at præſentem quæſtionem diuerſam eſſe, & nunc agi de inobedientia, & correctione à qua nec appellare licet, vt ſuum Archipresbyterum clerus ſequatur, affirmat. Quòd ſi nec Archipresbyter eorum eſſet, Archiepiſcopus Neapolitanus ipſum modò illis Archipresbyterum præficere, & eorum caput conſtituere poſſet; & tamen eundem D. Ianuarium illis Archipresbytarum Archiepiſcopi præfecerunt, & præfectum habuerunt, & declarauerunt. Itaq; habita eſt conſultatio, num Clerici Turris, dictum Archipresbyterum agnoſcere & ſequi debeant? & de voto Iureconſultorum, approbantibus etiam Theologis (quòd membra caput ſequi debeant) præfatus Dominus Cardinalis ita interlocutus eſt.

Citra præiudicium iurium prætenſorum, per dictos presbyteros Turris octauæ, fuit prouiſum, vt ipſi presbyteri inſimul compareant cum Archipresbytero dictæ terræ, & Terzerij (vt vocant) ad obedientiam præſtandam: quia verò cum illo non comparuerunt, redeat dictus Archipresbyter & vna cum ipſo dicti presbyteri compareant obedientiam exhibituri.

Taſſus Canonicus legit & his verbis Synodum rogauit.

Placét ne vobis Reuerendi Canonici, Capitulum, Abbates, Rectores, & toti Synodo hoc decretum?

Reſpondete per Placet, vel non Placet.

Omnes reſponderunt, Placet.

Et ita præfati presbyteri Turris illum comitantur, & cum eo præuia proteſtatione pro conſeruatione iurium ſuorum comparent, & obedientiam exhibent.

Inſtante

Inſtante Fiſco contra aſſertos exemptos vocatos comparere recuſantes, & ad Synodum accedere contemnentes contra conſtitutionem generalis Concilij Tridentini procedi; præfigitur eis terminus od comparendum, aliàs citantur ad declaratiorem incurſus cenſurarum & pœnarum in edictalibus literis, contentarum.

Omnes beneficiati admoniti ſint, vt die Synodi quarta; feria quarta ſinguli dent nomina, & cognomina propria ac beneficiorum Eccleſiaſticorum quæ obtinent, actuario curiæ & Synodi, à quo accipiant formulas profeſſionis fidei orthodoxæ per eorum etiam ſingulos in hac ipſa Synodo facienda, die ipſis ſignificanda.

Legit idem Taſſus Canonicus Diaconus.

Datur locus proponendi querelas: & ſub his verbis idem Canonicus Diaconus legit.

Siquis vlla in re, vel cauſa ab aliquo ſe læſum, offenſum; oppreſſumúe ſentiat; aut aduerſus quempiam pro ſe, vel Eccleſia ſua conqueri prætendat; prodeat coram Synodo, & exponat cauſam ſuam, & audiatur.

R. D. Guglielmus Redoamus vtriusq; iuris doctor clericus Lunen. Serezan. diœc. admittitur etiam in Synodi conſultorem.

Aperiuntur fores, & admittuntur laici ad audiendam publicationem & lectionem, doctrinæ, & Canonum, & decretorum ſacri generalis Concilij.

Mandatur ab eodem Illuſtriß. & Reuerendiß. D. Cardinale legi concilium generale Tridentinum ab bulla Indictionis eiusdem per fel. record. Paulum Papam Tertium: & R. D. Iulius Monachus Canonicus eiusdem Eccleſiæ accepta benedictione ab eodem domino Cardinali alta & intelligibili voce ſupra pulpitum marmoreum legit, vsq; ad Seſſionem IIII.

Et cùm hora tardior eſſet, Dominus Cardinalis dedit benedictionem ſolennem, & dimiſit Clerum ad prandium.

Eodem die, poſt prandium hora XXI.

Omnes in Eccleſiam reuertuntur.

Dominus Cardinalis paratus in Pontificalib. deſcendit in eandem,

& habitis priuatis precibus ſedet in throno ſuo aſſiſtentibus & miniſtrantibus ſibi canonicis ſuis: & mandat proſequi lectionem decretorum eiusdem ſacri generalis Concilij Tridentini.

Et legit idem D. Iulius monachus Canonicus, & deinde idem D. Paulus Taſſus etiam Canonicus, vsq; ad ſeſſ. xiiij. excluſiuè.

Deinde monentur ad comparendum diebus ſequentib. mane & veſpere.

Admonentur omnes & ſinguli Canonici, Capitulum, Abbates, Rectores, & Beneficiati, & alij ad præſentem Synodum vocati, & qui in ea intereſſe debent, vel poſſunt; vt craſtino mane hora decima quarta, & deinde poſt prandium, hora vigeſima, & ſic ſequentibus diebus ijsdem horis ſub excommunicationis & alijs pœnis in literis edictalibus contentis, cum habitu decenti & conſueto comparere, & intereſſe debeant.

Legit idem Taſſus Canonicus Diaconus.

Tandem dominus Cardinalis ſolenniter omnibus benedicit, Clerum dimiſſit, & in Palatium redit.

Et ſic abſoluta eſt actio ſecunda.

Die ſexto eiusdem menſis, & Synodi Tertio, hora matutina.

Illuſtriſſ. Dominus Cardinalis paratus vt ſuprà, cum aliquibus Abbatib. & canonicis & clero Eccleſiæ ſuæ, ad ipſam Eccleſiam de more deſcendit, in faldiſtorio, & rurſus in alio ad altare maius adorat: & coram eo celebratur Miſſa plana de Spiritu ſancto, cantoribus poſt Euang. cantum proſequentibus.

Interim totus Clerus conuenit in ſuo conſeſſu.

Miſſa finita, D. Cardinalis deſcendit ab Aræ Maximæ loco, genuflexus in faldiſtorio iuxta inferiores gradus eiusdem loci, depoſita Mitra, incepit Antiphonam, Exaudi nos domine, quoniam benigna eſt &c. Schola Cantorum proſequente, et pſal. Saluum me fac Deus quoniam intrauerunt aquæ &c. qui dum cantatur, idem D. Cardinalis conſcendit in thronum ſuum; & eo completo dixit orationes. Ad te Domine interni clamoris. Omnipotens ſempiterne Deus. &, Deus qui populi. Et idem D. Paulus Taſſus Canonicus

Canonicus diaconus præmiſſa thurificatione cantauit Euang. Reſpiciens Ieſus in diſcipulos ſuos, dixit Simoni Petro; vt in Pontific. ibidem die tertia Synodi.

Deinde verò iuxta eiusdem Pontif. ritum præfatus dominus Cardinalis deſcendit ad faldiſtorium prædictum, & genuflexus incepit hymnum. Veni creator ſpiritus. Cantoribus proſequentibus alternatim cum organo, & alijs muſicis inſtrumentis; ipse interim in ſedem ſuam regreſſus, ſtetit verſus ad altare detecto capite, vsq; in finem, & tunc ſedit; & omnes ſimiliter ſederunt in ſilentio.

Ipse verò habuit breuem ſermonem ad Clerum iuxta eum, venerabiles, & dilectiſſimi fratres &c. qui ibidem in Pontif. habetur.

Tunc Fisco inſtante exemptos ad Synodum vocatos, & venire recuſantes à Synodo condemnari; Sanctorius locumtenens, dixit, conſultius agendum eſt; & conuersus ad dominum Cardinalem, Iubeat, inquit, Amplitudo tua Pater Reuerendiſs. legi ſacræ generalis Oecumenicæ Synodi Tridentin. decretum, quo exempti ratione parochialium, vel ſecularium Eccleſiarum, & animarum curæ, quam gerunt, accedere ad Synodum compelluntur.

Et dominus Cardinalis, Illud, ait, coram Synodo legi mandamus. Sic idem Taſſus Canonicus diaconus, legit ſecundam partem cap. 11. Prouincialia Concilia ibi, Synodi quoq; diœceſanæ quotannis celebrentur: ad quas exempti omnes &c. de reform. gener. Seſſ. xxiiij.

Tunc Sanctorius ait, eccè per huius decreti lectionem, & eius perſpicua verba liquidò conſtat, quòd exempti omnes, qui aliàs ceſſante exemptione intereſſe deberent, nec capitulis generalibus ſubduntur, accedere tenentur; & ratione parochialium, aut aliarum ſecularium Eccleſiarum, etiam annexarum, debent ij, qui illarum curam gerunt, Synodo intereſſe. Cur ergo ſacriſtæ, & presbyteri exemptorum (vt prætendunt) Hoſpitalium, in quibus curam animarum exercent, & ſacramenta miniſtrant, Synodo intereſſe recuſant? Veſtrum ergò eſt, Ampliſſime præſul, & viri prudentiſſimi horum pertinaciam contundere, vel eos ad obedientiam reuocare: ſi enim vniuerſalis Eccleſiæ canones floccipendunt, conſtitutiones veſtras quanti facient?

Itaq; in Synodo decretum eſt, eos ad ſequentem diem expectari, aliàs verò cogi, in hæc verba.

Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Dominus Cardinalis, & adminiſtrator, volens cum his, qui exemptionis prætextu in præſenti Synodo comparere recuſarunt, vrbaniùs agere,

mandat illos ad ſequentem diem peremptoriè expectari; aliàs verò contra eos percenſuras & pœnas Eccleſiaſticas in literis edictalibus contentas, ad vlteriora procedi.

Legit idem Taſſus Canonicus Diaconus, & Rogauit.

Placet ne vobis R. Canonici, Capitulum, Abbates, Rectores, & toti Synodo? Reſponderunt omnes.

Placet.

Eodem die & hora ibidem R. D. Berardinus de Bellis presbyter Caietan. diœceſis, qui prius vt beneficiatus Synodo intererat, tanquàm ſacriſta, & tàm pro ſe, quàm pro alijs præsbiteris Hoſpitalis & eius Eccleſiæ Beatæ Mariæ de Populo Incurabilium Neapolitan. præmiſſa in ſcriptis proteſtatione, vt exemptus, & citra præiudicium exemptionis, & omnium aliorum iurium dicti Hoſpitalis quomodolibet competentium, propter adminiſtrationem ſacramentorum in eodem Hoſpitali, Comparuit in Synodo: & fuit admiſſus tanquàm exemptus, vt prætendit, citra præiudicium pratenſæ exemptionis, & ſic eidem domino Cardinali obedientiam, & reuerentiam exhibuit.

Item ſacriſta, & quidam alij præsbyteri ſeculares, ad nutum deſeruientes Eccleſiæ & Hoſpitalis S. Ioannis ad Mare Neap. ordinis ſancti Ioannis Hieroſolymitani in qua quidem Eccleſia, vt grangia Parochialis Eccleſiæ ſancti Archangeli de Armerijs, vice & de voluntate Ordinarij, ſacramenta miniſtrant, inhærent proteſtationibus præteritis, & aſſerunt non comprehendi, nec cogi poſſe ad Synodum accedere, & tamen cum proteſtatione ad euitandum euitanda comparere citra præiudicium priuilegiorum exemptionis &c. ſuper quibus prouideri in primis petunt, aliàs prouocant, & appellant.

Et non fuerunt admiſſi, ſed per actuarium moniti ad comparendum craſtino mane hora X V. in Synodo, aliàs audieñ. ſententiam ſeu decretum declarationis.

Deinde inſtatur pro perquirendis beneficiatis Diœceſanis, qui Synodo intereſſe, & fidei profeſſionem emittere debent.

Quamobrem decernitur, vt cuncti parochi darent notam beneficiorum

Eccleſiaſticorum exiſtentium infra limites omnium Parochiarum: vt qui beneficiati eſſent, reſcirentur, & in Synodo comparere cogi poſſent,

Itaq; mandatum eſt omnibus Parochis Ciuitatis & Diœceſis Neap. vt ſinguli Eccleſiarum, & beneficiorum vniuerſorum infra limites parochiæ vniuſcuiuſq; exiſtentium notulam exhiberent.

Ex decreto committitur quibusdam de Synodo, vt de conſilio iureconſultorum locos ſingulis quibusq; de iure vel conſuetudine debitos diſtribuant, & aſſignent.

Ne ex locorum confuſione, aliqua perturbatio in Clero naſcatur; & vt vota ſuper proponendis, & expediendis in præſenti & alijs futuris Synodis quotannis habendis, commodius recipi poſſint, deputari placuit R. D. Aloyſium de Aierbo Abbatem parochialis Eccleſiæ ſanctę Mariæ Maioris, D. Leonardum Antonium de Angriſanis primum Diaconum, & D. Io: Iacobum Prouenzanum primicerium huius Eccleſiæ noſtræ & D. Hieronymum Spinulam qui de voto R. DD. Gabrielis Sanchez. & Io. Baptiſtæ Bonocordij, & Mag. DD. Proſperi Vitaliani, & Hieronymi Vignes, beneficiatis quibuscunq; debitos de iure, & conſuetudine locos aſſignent.

Legit idem Taſſus Canonicus & rogauit Synodum,

Placet ne vobis huiusmodi deputatio?

Omnes Reſponderunt.

Placet.

His ita peractis, D. Cardinalis mandauit legi Concilium Tridentinum, & reſerari fores, & admitti laicos.

Et idem D. Iulius Monachus Canonicus in eodem pulpito marmoreo de more legit à Seſſ. XIIII. vsq; ad XXI. incluſiuè.

Demum præfatus Reuerendiſſ. D. Cardinalis dat ſolennem benedictionem, dimittit Clerum, & reuertitur in Palatium.

A PRANDIO. Eodem die.

Rurſus dominus Cardinalis Neapolitanus in Eccleſiam venit, & ſecretis præcibus ad dominum præmiſſis, resedit in ſua Archiepiſcopali ſede, & mandauit legi concilium Tridentinum foribus patentibus, & laicis admiſſis.

Et idem D. Iulius, D. Marcus Antonius Aiellus, D. Pompilius Perrotta, D. Io: Iacobus de Fuscbis, & D. Fabius Pulueriuus Canonici ſucceſſiuè legerunt à Seſſ. XXII. vſq; ad XXIIII. incluſiuè.

Interim verò idem Iul. Antonius locumtenens, & prænominati deputati pro aſſignando cuiq; loco ſuo, in ſacriſtia conuenerunt; & ſuper eiusmodi aſſignatione locorum diſſeruerunt, ac inſpecto, & perpenſo veteri ipſius Cleri procedendi inſtituto in generalibus proceſſionibus, & ea præsertim, quæ fit in delatione corporis beatiſſimi Ianuarij martyris atq; Pont. in hunc modum ordinauerunt.

Ordo præcedentiæ.

Ne inter Clerum Neapolitanum, tam in procedendo, quàm in ſedendo, & ſuffragijs ferendis, vlla controuerſia exoriatur, & digniores (vt æquum eſt) cæteris præferantur; hic ordo ſeruetur, videlicet.

Abbates Regulares, cum vſu mitræ & baculi.

Abbas, ſeu Commendatarius monaſterij Cappellæ extra & propè Portam plagæ maritimæ Neapolitañ.

Abbas, ſeu Commendatarius S. Michaelis Archangeli Inſulæ Prochytes Neapolitañ, ſeu nullius (vt aſſeritur) diœceſis, cùm accedere tenetur.

Abbas ſeculares nuncupati, qui potius Rectores dicendi eſſent.

Abbas Parochialis Eccleſiæ ſancti Pauli maioris, cuius Abbatia, eſt

præbenda canonicatus Eccleſiæ metropolitanæ.
Abbas parochialis Eccleſiæ ſanctæ Mariæ maioris.
Abbas parochialis Eccleſiæ ſancti Georgij maioris, cuius etiam Abbatia, eſt alterius canonicatus præbenda.
Abbas parochialis Eccleſiæ ſancti Ioannis maioris:
Abbas parochialis Eccleſiæ ſanctæ Mariæ rotundæ.

Regulares.

Abbas monaſterij ſancti Petri ad Aram ord. canonicorum Regularium lateranēſ. Vt Abbas parochialis Eccleſiæ ſanctæ Mariæ in Coſmodin nouiter comparens.

Canonici metropolitanæ Eccleſiæ.
Hebdomadarij eiuſdem Eccleſiæ.

Archipresbyteri.

Archipresbyter capitis Montis
Archipresbyter Afragolæ.
Archipresbyter Turris Octaui.

Collegia, ſeu congregationes.

Hebdomadarij, & Confratres, qui exercent curam animarum parochialium Eccleſiarum veluti.

S. Pauli maioris.
S. Mariæ maioris.
S. Georgij maioris.
S. Ioannis maioris. — *Iuxtà tempus promotionis cuiusq;*
S. Mariæ rotundæ.
S. Mariæ de porta noua aliàs in coſmodin.

Rectores, etiam Abbates nuncupati, parochialium Eccleſiarum vrbanarum, ſecundùm tempus promotionis eorum.
Rectores parochialium Eccleſiarum diœceſanarum, ac earum perpetui cappellani curati, ſecundùm tempus promotionis eorum.

Sacriſtæ curati hoſpitalium, etiam exemptorum, qui Synodo intereſſe coguntur, vigore decreti Conc. Triden. Seſſ. xxiiij. de reform. gener. cap. 2. hoc in loco eſſe poſſent.

Beneficiati, Cappellani, & Confratres nuncupati, vrbani, & rurales quicunq;, iuxta promotionem.

Supradicti ſunt qui huic, & alijs Synodis, intereſſe compelluntur.

Presbyteri, & clerici ſeculares, cappellarum, hoſpitalium, Stauritarum, ſeu confraternitatum, & piorum locorum Neapolitañ. Ciuitatis illis pro tempore ſeruientes, ſi quando venire & adeſſe poſſunt, aut debent, vt in hac Synodo (ad quam quidem vocati ſunt ſed non compulsi, quod in ea de generali reformatione agatur) collocari poterunt, iuxta infraſcriptum ordinem; ſcilicet (quadam ipsorum attenta vetuſtate,) ſecundum promotionem cuiusq;: quamuis hunc ordinem inter ſimplices ſacerdotes, & clericos non beneficiatos ſeruari difficile ſit, & minimè neceſſarium eſſe videatur, ſed exempli gratia.

Oeconomi, ſeu eorum procurator ſancti Ianuarij extra muros, quòd olim de menſa Archiepiscopali membrum extitit, & ideo ſemper eius œconomi, ſeu eorum procurator in Synodo comparere, & obiectia præſtare conſueuerunt, & tenentur.

Presbiteri & clerici.

- *S. Eligij.*
- *Beatæ Mariæ Annuntiatæ.*
- *S. Angeli ad Nidum, exempti.*
- *S Ioannis ad mare, ord. ſancti Ioannis Hieroſolymitañ.*
- *S. Agrippini.*
- *S. Marthæ.*
- *S. Antonij extra Muros ord. ſancti Antonij Vienneñ.*
- *S. Mariæ Incoronatæ, ſub Carthuſianorum cura.*
- *S. Stephani.*
- *S. Mariæ ad Cellarium.*
- *S. Nicolai de Mole.*
- *S. Mariæ de Populo Incurabilium exempti, & ſedi apoſtolicæ immediatè ſubiecti.*
- *S. Ioſephi.*
- *S. Mariæ de Conſtantinopoli.*
- *S. Iacobi de Hiſpanis.*
- *S. Mariæ de refugio charitatis.*

Et ſic aliarum Eccleſiarum, Stauritarum, & piorum locorum miniſtri, decenter collocari poterunt, arbitrio deputatorum Itaq; ſi quando etiam alij presbyteri, & clerici Eccleſiaſtica beneficia non obtinentes, vocantur, ſedebunt iuxta gradus ſuos, & tempus promotionum, ad illos.

Finis.

At Canonici, & Capitulum huiuſmodi aſſignationi non acquieuerunt aſſerentes, de eis in veteri procedendi ordine, nullam factam fuiſſe mentionem, quòd cum eſſent de corpere Archiepiſcopi membra, non comprehenderentur ſub ordine præcedentiæ; ſed is caſus omiſſus intelligeretur iuxta diſpoſitionem iuris communis, ideoq; ipſi cæteris præferrentur, etiam Abbatibus, vnde præſcriptæ ordinationi noluerunt conſentire, quinimò reclamarunt, vt diligentius de ipſius Capituli & canonicorum præeminentia diſſereretur, non enim congruere affirmabant, vt à capitè membra ſepararentur.

Contrà R. D. Loiſius de Aierbo Abbas ſanctæ Mariæ, & alij Abbates affirmabant ſe Canonicis ſemper præpoſitos fuiſſe, & preponi in proceſſionibus generalibus, etiam Synodalibus, vt quę fit (ſicut dictũ eſt) in occurſu ſanguinis & capitis Beatiſſ. martyris & Pontificis Ianuarij primo ſabbato, & prima Dominica menſis Maij. (ſunt autem hęc veſtigia Synodi Prouincialis) idem & in diœceſana Synodo ſeruandum eſſe aſſeuerabant. Ac quòd ipſi Clerum ſub ſe haberent, ſuarum Eccleſiarum; iurisdictionemq; conferendi beneficia, in ſuis Eccleſijs exercerent. Quocirca, & veteris inſtituti authoritate, & dignignitatis eorum gratia, Canonicis ſe omnino pręferendos eſſe inſtabant, aliàs Synodo ſe non interfuturos, ne eorum honori pręiuditium afferretur contenſtabantur. Replicabant Canonici ſe eſſe partem corporis, ſeu membra Archiepiſcopi, illiusq; honores conſequenter participare, ſeq; ab Archiepiſcopo ſuo capite ſeparari nullo modo debere: At Abbates pręſertim non Mitratos, Rectores potius eſſe Eccleſiarum, quàm veros Abbates: cùm nullum eorum dignitatis teſtimonium afferre poſſent; & in literis apoſtolicis appellari ſolitos Rectores, Abbates nuncupatos, nomineq; Abbatis hodie Neapoli vnumquemq; clericum (vulgò, ſed ſatis impropriè) appellari.

Qua propter cùm de re adeò eorum capitulo præiudicali ageretur; maturiùs eam controuerſiam diffiniri petebant.

Hinc idem Domini Locumtenens, & Deputati, eandem quæſtionem, in alium diem, maturiùs terminandam reiecerunt.

Quoniam verò ex ignoratione temporis ordinationum, vnicuiq; proprius locus aſſignari non poterat, niſi huiuſmodi ordinationum & collationum literæ inſpicerentur; omnes Parochi & curati, admoniti ſunt, vt literas, ſeu bullas (vt vocant) collationum Eccleſiarum, & beneficiorum, quæ obtinent, exhiberent.

Alfonſus Diuina miſeratione S. R. E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis, & huius Eccleſiæ adminiſtrator. Admonemus in hac Synodo omnes, & ſingulos Rectores, & perpetuos cappellanos parochialium Eccleſiarum vrbanarum, & ruralium, totius Ciuitatis, & diœceſis, vt craſtino mane, literas collationis, & prouiſionis earundem Eccleſiarum, quas obtinent, penes acta Synodi producant; vt vnicuiq; locus congruus ſecundùm tempus promotionis ad eas, commodè aſſignari poſſit.

Legit idem Taſſus Canonicus Diaconus.
Vocantur omnes pro die ſequenti.

Deinde Illuſtriß. D. Cardinalis omnibus ſolenniter benedicit, & reuertitur in palatium, & abſoluta eſt actio Tertia.

Die ſeptimo eiuſdem menſis, quarto Synodi, hora matutina.

Illuſtriß. & Reuerendiß. Dominus Cardinalis paratus de more deſcendit

à palatio in Eccleſiam.

Celebrata eſt miſſa de Spiritu ſancto, eodem modo, & cantu, vt ſuprà, & per eundem D. Cardinalem habitæ ſunt preces ſecundæ diei Synodi iuxta Pontif.

Indè incepit, hymnum Veni creator ſpiritus &c. Cantoribus, & muſicis proſequentibus, vſq; infinem, ipſe Verò conſcendit Cathedram ſuam cum ſibi aſſiſtentibus, & miniſtrantibus; & in ea ad altare verſus ſtetit, quousq; decantaretur, vt ſuprà.

His expletis fuerunt in Synodo vocati ſacriſta, & presbyteri ſeculares, cappellani amouibiles deſeruientes Eccleſiæ & hoſpitali S. Ioannis ad Mare Neap. ord. S. Ioannis Hieroſolymitan. qui quidem comparuerunt, & obedientiam præſtiterunt, proteſtantes de ſua exemptione, & citra ſuorum iurium præiudicium.

Et per Illuſtriſs. D. Cardinalem in Synodo Præſidentem, fuerunt ad eandem Synodum admiſſi, citra præiudicium iurium prætenſæ eorum exemptionis, quo ad reliqua.

Sacriſta hoſpitalis S. Angeli ad Nidum Neapolitañ comparet, & in ſcriptis iterum ſe, & dictum hoſpitale immune, & exemptum ab omni & qualibet Ordinarij auctoritate, & ſuperioritate Archiepiſcopatus Neap. ex lege fundationis, & inſtitutionis in vim quaſi contractus, & in illius poſſeſſione diuturna, & longæua fuiſſe dicit: nec generalis Concilij mentem eſſe huiuſmodi exemptioni in fundatione appoſitæ derogare, aſſerit, offerens illico de prædicta poſſeſſione demonſtrare, & proteſtans interim contra ipſum, & alios eiusdem hoſpitalis presbyteros non procedi, ac inuocans ſummum Pontificem, & eius Apoſtolicam ſedem ad quem, & ad quam appellat.

Verùm hic libellus non eſt admiſſus, propter notorium debitum in Synodo intereſſendi, prætenſa exemptione non obſtañ. vigore decreti generalis Concilij Tridentini Canone II. Prouincialia Concilia de reform. gener. Seſſ. xxiiij.

Vndè idem ſacriſta comparens in Synodo, coram eodem Illuſtriſſimo D. Cardinale, eadem per eum anteà propoſita repetens pro prætenſa per eum exemptione, ad euitandas pœnas ſe in præſenti Synodo intereſſe aſſerit; ac proteſtatur per hanc comparitionem nullum præiudicium dicto hoſpitali fieri, ſed illius omnia iura integra & illæſa reſeruari.

Et ſic obedientiam eidem domino Cardinali exhibuit, & in Synodo citra præiudicium iurium prætenſæ per eum exemptionis admiſſus eſt.

Mag. Iulius Manſus frater patruelis R. Lutij Manſi aliàs de Guido beneficiati Neapolitañ. comparuit in Synodo, & eius abſentiam in vrbe Biſaciarum proponit, petens terminum ad denuntiandum eidem, qui, vt obedientiæ filius comparere, & præceptis Reuerendiſs. D. Cardinalis, & eius Curiæ

ſtare valeat.

R. Marcellus Romanus Clericus Neap. V. I. D. vti germanus frater R. Franciſci Antonij Rom. Beneficiati in diœceſi Neapolitan. coram Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Cardinali huius diœceſanæ Synodi Præſidente comparuit, & eum abſentem in vrbe Surrentina allegauit, & propterea non incidiſſe in cenſuras, & pœnas in edictalib. literis expreſſas, petens terminum ad denuntiandum eidem, vt debitam obedientiam præſtare, & omnia & ſingula huius ſanctæ diœceſanæ Synodi ſtatuta, rata habere poſſit.

Item D. Lancellottus Cataldus presbyter, procurator Mag. & R. Domini Ludouici Buzzuti Clerici Neap. beneficiati cappellæ S. Syluestri Neapolitan. cum legitimi mandati exemplo eiuſdem aſſerentis ſe infirmum, & medici phiſici teſtimonio, comparuit pro eo in Synodo, coram præfato R. D. Iulio Antonio Sanctorio locumtenente, per quem admiſſus eſt ſi, & in quantum.

Item D. Aloyſius Paladinus presbyter Neap. aſſertus procurator Mag. & R. fr. Marini Tomacelli militis ordinis S. Ioannis Hieroſolymitani, & rectoris parochialis Eccleſiæ Sancti Georgitelli ad plateam Fori veteris Neapolitan. dicit dictum ſuum principalem fuiſſe, & eſſe abſentem ab hoc Regno, & reperiri in vrbe Sauonæ ad reſidentiam in ſua commenda, vt notoriè conſtat. vndè cùm facilè in Synodo comparere non poſſit, petit nullam illi moram aſcribi, eoq; magis, quòd ipſe, vt cappellanus in eadem Eccleſia ſacramenta miniſtrauit, ac miniſtrat. Allegatur infirmitas corporalis R. Leonardi Baſſi Rectoris Abbatis nuncupati parochialis Eccleſię Sancti Ioannis Maioris Neapolitañ. & ſuper ea producitur fides Medici.

Deinde dominus Cardinalis mandat legi reliqua decreta Concilij Tridentini à R. D. Fabio Puluerino Canonico eiuſdem Eccleſiæ; qui legit vſq; in finem, nec non confirmationem eiuſdem Concilij atteſtatam per Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Alexandrum Cardinalem Farneſium Vicecancellarium, ac etiam bullam confirmationis eiuſdem Concilij editam per Sanctiſs. D. N. Pium Papam IIII. Benedictus Deus, & pater domini noſtri Ieſu Chriſti &c. ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ. M D LXIII. ſeptimo Kal. Februarij Pontificatus ſui anno quinto. Item bullam declarationis eiuſdem S. D. N. Papæ, à quo tempore decreta eiuſdem Concilij obligare cœperint, Incip. ſicut ad ſacrorum Conciliorum decreta, & Canones &c. ſub Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ M D LXIIII. quinto decimo Kal. Auguſti Pontificatus ſui anno quinto.

Poſt, verò, de mandato eiuſdem domini Cardinalis prædictus D. Iulius Monachus Canonicus legit Bullam eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Pij Papæ IIII. & præfationem R. fr. Franciſci Forerij præpoſitas Indici librorum prohibitorum

torum, atq; Regulas eiusdem Indicis, iuxta editionem patrum deputatorum in Tridentina Synodo, & à Sanctiſs. D. N. Papa recognitam, & receptam.

Dum ſæpè memorati generalis Concilij decreta (vt ſuprà aliàs etiam obſeruatum fuiſſe meminimus) legerentur, & publicarentur fores Eccleſiæ, & chori patefactæ ſunt, & laici quoq; admiſſi ſunt.

His expletis, idem D. Cardinalis omnibus ſolenniter benedixit, & in Palatium proceſſionaliter de more reuerſus eſt.

A' PRANDIO, Eodem die.

Idem Dominus Cardinalis paratus, vt conſueuit, deſcendit à Palatio in Eccleſiam; & poſt priuatas preces, reſedit in ſua ſede cum ſuis aſſiſtentibus, & miniſtris; & quoniam legendæ erant plures admonitiones, & conſtitutiones, quæ omneis reſpectiuè tangebant, mandauit aperiri fores Eccleſiæ, & chori, & etiam laicos ad illarum lectionem, & publicationem intromitti.

Tunc Sanctorius, vt præmoneret, ac conſtitutiones explicaret; & D. Pulucrinus Canonicus, vt legeret, pulpitum marmoreum, à quo facilius ab omnibus exaudiri poſſent, conſcenderunt.

Sanctorius verò, ſuper his Synodum paucis, antè, allocutus eſt.

VERBA, QVAE IVLIVS ANTONIVS SANCTORIVS ante promulgationem Synodalium monitionum, ſeu conſtitutionum, Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Domini Alfonſi Cardinalis Neapolitan. cuius vices agebat, nomine, ad Synodum habuit.

CVM Sacroſancta Oecumenica generalis Tridentina Synodus, Reuerendi viri, conſacerdotes, ac ſoliciti in domino cooperatores, in non nullis, quæ de Reformatione ſtatuit, decretis, (vt paulo antè, cùm perlegerentur, audiſtis) præceperit, & mandauerit, Epiſcopis ſeu locorum Ordinarijs, vt admoneant, vel vt quædam curent, quædam verò prouideant, alia ordinent, ſeu corrigant, aut etiam decernant; cumq; etiam Beatiſs. ac Sanctiſs. D. N. Pius Papa quartus in eorumdem decretorum confirmationis literis, ſeu bulla, ſimiliter mandauerit, in virtute ſanctę obedientię, & ſub grauibus cenſuris, & pœnis, etiam priuationis, ipſius arbitrio infligeñ. vniuerſis & ſingulis Patriarchis Archiepi-

ſcopis, & Epiſcopis, & alijs quibuſuis Eccleſiarum Prælatis, cuiuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, & dignitatis, ſint, etiam ſi Cardinalatus honore præfulgeant; vt eadem decreta, & ſtatuta, in Eccleſijs ſuis, Ciuitatibus, & diœceſibus in iudicio, & extra iudicium diligenter obſeruent, & à ſubditis, quisq; ſuis, ad quos quomodolibet pertinent, inuiolabiliter faciant obſeruari; Contradictores quoslibet, & contumaces per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, etiam in ipſis decretis contentas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; inuocato etiam, ſi opus fuerit, brachij ſecularis auxilio: Ampliſſimo viro Alfonſo Cardinali huius Almę Metropolitanę Eccleſiæ Adminiſtratori, Domino meo colendiſſimo, ac vnicè dilecto, & veſtro indefeſſo, vigilantiſſimoq; Paſtori, qui eiuſmodi ſancta, ac ſalutaria decreta omnino obſeruari ſummopere cupit, & vt re ipſa obſeruentur, ſolertem operam quotidie nauat, operæprætium viſum eſt in hac totius ſui Cleri Synodo capita quædam, quæ vel ipſius allocutiones, vel generales admonitiones, vel etiam ordinationes ſunt, publicare. Hæc autem, non animo, neq; voluntate aliquid addendi, vel detrahendi ſacri eiusdem generalis Synodi decretis, neq; & interpretrandi, vel gloſſandi, neq; aliàs quidpiam etiam pro maiori corroboratione, vel executione ſtatuendi, decernit; ſed, vt iuxta ipſorum ac citatarum literarum eiusdem Beatiſſimi D. N. Pij Papæ ſuper memoratæ generalis Synodi confirmatione editarum tenorem, eadem decreta quatenus ad eius curam pertinent (ſicut, & in eis ſibi imponitur) omni prorſus difficultate ceſſante debitæ executioni mandet. Nec enim quicquàm aliud prætendit, niſi, vt qui eſt ad regendum præpoſitus, ita & ad obediendum (cùm ſuperior auctoritas poſtulat) natus, & ſanctæ Apoſtolicæ ſedis membrum non infimum, iuſſionibus atq; præceptis ſibi iniunctis, omni ſtudio libenter pareat, ſuę quoq; Eccleſiæ, quam ſine macula & ruga, virginem Caſtam Chriſto

Vero ſponſo exhibere, non inaniter laborat in domino, neceſſitatibus conſulat. Quare vos rogatos velimus, viri dilectiſſimi, vt attentè hæc ipſa audiatis, mentibus etiam imprimatis, & iuxta adeò ſalubria, & optima monita, vitam mutetis, & mores; ac in vobis metipſis Eccleſiaſticam diſciplinam reuocetis, ſtudiumq; veræ pietatis excitetis: atq; ad ea quæ in poſterum prouidenda ſunt, vos met paratos, & promptiores Deo iuuante reddatis, vndè nec huius conſeſſus vnquam pœnitere vos poterit, ſi ſapientis ſententiam reminiſci libet: non enim ab re ab eo dictum eſſe arbitror, ſi inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam; & ſi dilexeris audire ſapiens eris. in multitudine PRESBYTERORVM prudentium ſta; & ſapientiæ illorum ex corde coniungere, vt omnem narrationem Dei poſſis audire, & prouerbia laudis non effugient à te. ſatis enim ad præſentem ſacrum ſacerdotum conuentum hæc pertinere videntur. & quamuis presbyteri Græca voce ſeniores dicantur, de vobis id intelligi haud immeritò poteſt. non enim quòd ætate ſenes ſint, ſacerdotes presbyteri appellantur; ſed quòd maturitate ſe graues præſtare debeant: quemadmodum diuina ſcriptura teſtatur; ſenectus, venerabilis eſt, non diuturna, neq; annorum numero computata; Cani autem ſunt ſenſus hominis; & ætas ſenectutis, vita immaculata. Ideoq; in veſtri multitudine conſidere, & veſtræ prudentiæ coniungi, & proborum eſt, & eorum, qui veram ſapientiam ſectantur, & fidei puritatem ac morum integritatem retinere, & tueri volunt. Interim verò, Amantiſſimi Paſtoris veſtri aſſiduam vigilantiam, ac labores noſtros, boni, æquiq; conſulite; & ea charitate ac zelo hæc amplexamini, quibus & nos ea vobis proponimus, atq; ſubminiſtramus: non enim, quæ veſtra ſunt, quærimus, ſed quæ Ieſu Chriſti, cui omnis honor & gloria Amen.

Eccleſiaſtici. 6.

Sap. 4.

1. Cor. 13. & Phil. 2.

Tum Sanctorio ſigillatim præmonente, & explicante, Palucrinus Canonicus legit admonitiones, & conſtitutiones Synodales nouas ad obſeruationem & normam Canonum generalis Concilij Tridentini, iuxta illius præſcriptum.

Poſteà dominus Cardinalis, veſpere iam facto, omnibus ſolenniter benedixit, & in Palatium reuerſus eſt.

Interfuit hodie R. P. D. Angelus Iaconia Epiſcopus Caſtren.

DIE OCTAVO EIVSDEM MENSIS, Quinto Synodi. Hora matutina.

Illuſtriſs. Dominus Cardinalis paratus cum miniſtris, ac ſibi aſſiſtentib. & Canonicis, & Hebdomadarijs, atq; alijs proceſſionaliter de more in Eccleſiam deſcendit, ibiq; adorauit; & Miſſa quæ iuxta conſuetudinem, Cantoribus proſequentibus, celebrata eſt, interfuit.

Deinde Dominus Cardinalis preces, reſumptas de tertia die Synodi ex Pontif. habuit, & incepit, Hymnum, Veni creator ſpiritus &c. eisdem Cantoribus proſequentibus, & in ſua Cathedra iuxta conſuetudinem præſedit.

Quoniam verò plurimi laici Eccleſiam ingreſſi, etiam Cleri conſeſſum occupabant, cùm non deceret eos Eccleſiaſticis negotijs intereſſe, ab ipſo conſeſſu, & ab Eccleſia, excluduntur.

Presbyteri ſex ſeculares, ſeptem aſſerti fratres ordinis S. Ioannis Hieroſolymitani, duo aſſerti fratres ordinis Sancti Antonij Viennen. omnes Turris Octaui comparent in Synodo, & alijs per eos obiectis, & petitis inſiſtentes, dicunt decretum contra eos interpoſitum, vt aſſociarent in Synodo D. Ianuarium Turrenſem Archipresbyterum Porchiani (ita ipſi Archipresbyterum Turris ex induſtria vocitant) fuiſſe nullum, tanquàm ab incompetente iudice latum, pendente lite in Rom. Curia: & ab eo, pro vt aliàs appellauerunt, appellant ad Sanctiſs. D. N. Papam eiusq; Apoſtolicam ſedem, petentes nihil innouari, ac proteſtantes per quæcunq; acta in Synodo facta, & facienda, nihil innouari, nec eorum iuribus præiudicium fieri.

Siquidem veteres caſus Epiſcopales reſeruati, qui hactenus, in Ciuitate & diœceſi Neapolitan. obſeruati ſunt, quibusdam vel nimis ampli, vel non parùm obſcuri, alijs quoq; laicis præſertim, graues videbantur; & proptereà aliqua reſtrictione, ac interpretatione indigebant; Iulius Antonius Sanctorius locumtenens coram eodem Domino Cardinale, & Synodo, de Caſuum Epiſcopalium reſeruatione, & moderatione propoſuit.

Quamobrem præfatus D. Cardinalis prius ad conuincendos ſciolos, & ignaros quosdam, & ad obloquentium ora obſtruenda qui menſibus præteritis caſus Archiepiſcopo reſeruatos, falsò ſuſpicabantur, ac iactitabant noua quæ-

dam eſſe commenta ad publicam Ciuitatis quietem perturbandam, cum de poteſtate Epiſcoporum in caſibus reſeruandis, & vniuerſali totius Eccleſiæ vetuſta conſuetudine vſq; in hanc diem frequentiſſimo vſu ab omnibus retenta, ex diuinarũ ſcripturarum exemplis, & ex priſcis Sanctorum patrum canonibus, & generalibus, & peculiaribus Prouinciarum ac Diœceſum conſtitutionibus, fuſius docere poſſet, paucis tamen contentus, mandauit legi decretum ſacroſancti generalis Concilij Tridentini Seſſ. XIIII. ſub felicis Memoriæ Iulio Papa III. in doctrina de ſanctiſſimo pœnitentiæ Sacramento cap. VII. Quoniam igitur natura & ratio &c. de caſuum reſeruatione; & de canonibus ſuper eodem Sacramento ibidem Canonem XI. ſi quis dixerit Epiſcopos non habere ius reſeruandi ſibi caſus &c.

Et idem Paulus Taſius Canonicus Diaconus coram Synodo legit.

Inde D. Cardinalis legi præcepit veteres caſus reſeruatos aſcriptos ſub hac formula.

Admonemus cunctos presbyteros religioſos. Confeſſores, & ſtrictè in domino iubemus & mandamus, vt omnino abſtineant ab abſolutione caſuum reſeruatorum, tum Sedi Apoſtolicæ, tum etiam Epiſcopis, qui colliguntur ex libris Decretorum Decretalium. Sexti, Clementinarum, priuilegiorumq;, & proceſſuum, qui in Cœna Domini publicantur, & Concilij Lateranenſis, Potiſſimum autem contra Hereticos, quomodocunq; Simoniacos, Abuttentes ſacramentis, & Impedientes libertatem Eccleſiæ.

CASVS EPISCOPALES RESERVATI PRAESENTI ANNO M D LXIIII. per R. P. D. Vicarium Neapolitañ.

De incendiarijs ex propoſito.
De homicidio voluntario, vel ex caſu.
De oppreſſione filiorum ex propoſito, vel ex caſu.
De violatione Virginum per vim.
De committentibus inceſtum cum Monialibus, ac in primo, & ſecundo gradu conſanguinitatis.
De vſurarijs manifeſtis, & quibuſuis vſuris, ſeu inſtrumentis venditionum, et permutationũ mutui uel in alio, in quibus cõfitens habeat aliquod ſcrupulum.
Abſolutio à maiori excommunicatione, etiam Synodali, præterquam in caſibus infra conceſſis.
Commutatio votorum, non obſeruatio ipſorum, diſpenſatio ablatorum, ita vt etiam principalis erogare non poſſit.

De omni irregularitate.

De mutuantibus pannos, veſtes, & habitus Eccleſiarum, religioſorum, & alia diuino cultui ſeruientia ludo carniſpriuij. Abutentes ſecundum conſtitutionem Synodalem ſunt excommunicati, Et clerici, & presbyteri, abutentes traueſtiti, & amaſcarantes.

De laborantibus in die Sancti Ianuarij, & alijs diebus diuinis, & feſtis ſeruari iuſſis, tam ex præcepto Eccleſiæ, quam Antiſtitis.

De intrantibus in monaſteria Monalium ſubiecta Archiepiſcopo Neap. ſine eius, ſiue ſui Vicarij licentia.

De quolibet periuro, qui in periurium inciderit, ex cauſa inſtrumenti, vel poſitionis falſæ.

De procurantibus abortum poſt infuſionem animæ.

De medentibus cum incantationibus.

Infraſcriptos autem caſus, licet ipſi R. Domino Vicario ſint reſeruati, tamen ſeparari iuſſit, cum illorum abſolutionem præſenti anno conceſſerit Veñ. N.

De blaſpemantibus Deum, Beatam Virginem, & ſanctos, dummodo iniungatur penitentia arbitrio prædicti Reuerendi domini Vicarij.

De omni lapſu carnis, etiam cum Virgine, dummodo non fuerit vi oppreſſa.

De procurantibus falſum teſtimonium perhibentibus, ſi ſatisfecerit, tamen prius confitens parti læſæ.

De fractione votorum, exceptis reſeruatis Sedi Apoſtolicæ.

De procurantibus abortum ante tamen infuſionem animæ.

De procurantibus, quòd mulier non concipiat.

De vitio contra naturam, etiam cum brutis.

De incidentibus in minorem excommunicationem.

De adulterio, & ſtupro vt ſupra.

De diuinationibus, & ſortilegijs.

Idem Taſſus Can. Diac. legit.

Et dominus Cardinalis iuſſit, poſtremò legi nouiſſimam eorumdem caſuum reſeruationem, & moderationem à pluribus Theologiæ & canonum doctoribus conſultiſſimis diligenter prius examinatam, & accuratè recognitam, quæ incipit.

Quamobrem cùm ſaluberrimum hoc Eccleſiæ Dei inſtitutum &c.

vt habetur infrà, inter conſtitutiones Synodales ſub tit. de Pœnitentijs de caſuum reſeruatione.

Et idem Taſſus Canonicus legit, & rogauit Synodum.

Et Synodus eandem reſeruationem, vt æquiſſimam, & prudenter factam approbauit; & recepta eſt ab omnibus.

Conſequenter Sanctorius propoſuit de ſacerdotibus confeſſarijs examinandis, vel approbandis, iuxta decretum Concilij Tridentini Seſſ. XXII. de refor. cap. XV. Quamuis presbyteri &c. quod, tametſi ipſe dominus Cardinalis, & adminiſtrator, id extra Synodum, eiusdem vigore decreti, conſtituere poſſet; præſtaret nihilominus illud in Synodo ab eo decerni, non modò quòd Clero manifeſtius innoteſceret, ne vlla excuſatione, ignorationis cauſam prætendere poſſet; verùm etiam, quòd in Synodo conſtituta, qui approbandi forent, æquanimiter ferrent.

Et per Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Cardinalem matura conſideratione præhabita deputati ſunt, Quindecim ſelecti presbyteri de clero ſeculari, & Regulari, viri Religioſi, atq; ſacræ Theologiæ, vel vtriusq; iuris magiſtri, vel periti, qui per claſſes deſignandas confeſſarios commodè examinarent.

Alfonſus Carraſa S. R. E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis & adminiſtrator. Pro confeſſarijs ſacerdotibus examinandis, & approbandis in hac Synodo noſtra deputamus infraſcriptos Reuerendos viros, de Capitulo Eccleſię noſtrę D. Paulum Taſſum, & D. Marcum Antonium de Aiello Canonicos, de clero noſtro D. Hieronymum Spinulam, D. Laurentium Gazzillum à Caſerta, D. Bernardinum de Bellis presbyteros; De clero verò Regulari D. Gabrielem Placentiñ. Abbatem monaſterij S. Petri ad Aram canonicorum Regularium, D. Petrum Paulum à Seniſio priorem monaſterij S. Seuerini ord. S. Benedicti Caſineñ. magiſtrum Valerium Maluicinum priorem S. Catherinę ad Formellum ord. pred. prouinciæ lombardiæ, fr. Gabrielem Theatiñ. priorem S. Dominici eiusdem ordinis, fr. Antonium de Monte coruino ord. Minorum obſeruantiæ, magiſtrum Io: Baptiſtam de Potentia

eiusdem ordinis conuentualium, Magiſtrum Hieronymum Ciminum de Neap. ord. Eremitarum, & Magiſtrum Vincentium Spinulam ord. Carmelitarum, Nec non de Clericis Regularibus D. Hieronymum Ferrum; & de ſocietate presbyterorum Ieſu D. Gaſparem Fernandez Rectorem collegij ſocietatis Ieſu, vel alium ab eo nominandum, qui per claſſes à nobis deſignandas, prædictos ſacerdotes ſeculares & regulares, examinent, & approbent, iuxta modum à nobis tradendum.

Eodem die, ibidem, coram Synodo, Dominus Puluerinus Canonicus legit.

DE SEMINARIO CLERICORVM.

Deinde fuit à Sanctorio propoſitum de Inſtitutione ſeminarij, & collegij Clericorum.

Dominus Cardinalis mandauit relegi decretum generalis Concilij Seſſ. XXIII. de reform. cap. XVIII. ſeu vlt. Cùm adoleſcentium ætas &c.

Idem Puluerinus Canonicus legit.

Illuſtriſſ. D. Cardinalis deſignauit, & elegit duos Canonicos ſeniores Eccleſiæ ſuæ, quorum conſilio procedat iuxta decretum dicti cap. XVIII.

Alfonſus &c. R.R. Balthaxarem Pepe, & Carolum de Amato huius Eccleſiæ noſtræ Canonicos, quorum conſilio ad ſeminarij inſtitutionem procedamus, eligimus.

Pro taxatione portionis detrahendæ ex beneficijs Eccleſiaſticis duo de Capitulo, alter ab Epiſcopo, alter à Capitulo; item duo de Clero ciuitatis, alter ab Epiſcopo, alter à Clero deputandi erant; Illuſtriſſ. Dominus Cardinalis alterum de Capitulo, alterum verò de Clero, ad id elegit, in hæc verba.

Alfonſus &c. pro detrahenda portione ex Eccleſiaſticis Beneficijs, in vſum, & ſuſtentationem prędicti ſeminarij conuertenda, eligimus de Capitulo Eccleſiæ noſtræ R. Ioannem Antonium Rotundum Canonicum; de Clero autem R. D. Aloyſium de Aierbo Abbatem S. Mariæ Maioris.

Tunc

Tunc Capitulo, & clero Ciuitatis dictum eſt, vt ipſi eligerent eorum arbitrio taxatores portionis ex beneficijs detrahendæ. Et quia rationes redditum huius ſeminarij Archiepiſcopus annis ſingulis, eſt accepturus præſentib. duob. à Capitulo, & totidem à Clero Ciuitatis deputatis; ideo ſimiliter eisdem Capitulo & Clero dictum eſt, vt eos quoq;, qui in huiuſmodi rationibus accipiendis interuenirent, liberè deputarent.

Vndè Capitulum conuenit in locum conſuetum, & hunc electionis libellum produxit.

Per R. Canonicos, & Capitulum Eccleſiæ Neapolitan. pro taxatore beneficiorùm, fuit electus R. Leonardus Antonius de Angriſanis, & pro reuidendis rationibus fuerunt electi R. Petrus Beltranus, & R. Iacobus de Anchora canonici.

Interim D. Ioannes Antonius Viſconte Archipresbyter Capitis Montis Neap. diæceſis, & alij de Clero forenſi ſurrexerunt, petentes admitti cum Clero Ciuitatis ad huiuſmodi electionem faciendam, cùm ipſi de fructibus beneficiorum, quæ obtinent dicto ſeminario contribuere teneantur, & æquum eſſe, vt ipſi, de quorum etiam agitur intereſſe huiusmodi deputationi interſint. Clerus verò Ciuitatis allegabat verba decreti in citato cap. XVIII. ibi itemq; duorum de Clero Ciuitatis, &c. & rurſus ibid. totidem à Clero Ciuitatis, &c. & ſic facta eſt quædam contentio inter eos, ſed facile ſedata eſt Illuſtriſſ. D. Cardinale cum conſilio iureconſultorum interloquente, vt citra præiudicium iurium Cleri Forenſis, Clerus Ciuitatis eligeret.

Clerus ergò ciuitatis (citra præiudicium intereſſe Cleri Forenſis & Diæceſani) in Synodo conuenit pro electione, & repentè facta acclamatione elegerunt pro taxatore D. Ioannem Dominicum Oliuam ſacriſtam Hoſpitalis Beatæ Mariæ Annuntiatæ Neap. ſed magna pars Cleri collegiorum, & congregationum & beneficiatorum conqueſta ſe contemni, reclamauit contra eiusmodi electionem tanquam nullam, & illegitimam, ac non minus temerè, quàm repentè, & ad paucorum voces, ipſis, quorum maximè intereſt, minimè auditis, nec eorum votis receptis, neq; vlla deliberatione præcedente: ac affirmauit paucos illos, qui vocibus multitudinem referebant, non beneficiatos fuiſſe, ſed presbyteros deſeruientes eidem hoſpitali, & alios quosdam, qui in eiusdem ſacriſtæ gratiam, ita acclamarunt, inſtans de præmiſſis Synodicè, & ſimpliciter cognoſci, alijs quibusdam presbyteris contrà replicantibus, ac electionem, rectè factam allegantibus. Quapropter Reuerendiſſ. D. Cardinalis commiſit Sanctorio eius generali locumtenenti, & officiali, vt perſonas &

G

numerum eligentium agnoſceret, & pro vt iuris eſſe cenſeret, electionem legitimam, vel irritam declararet; At Sanctorius vbi Clerum in eandem electionem amicabiliter adducere non potuit; ſimplici, ſed plena cognitione adhibita proceſſit; & cùm comperiſſet propoſita pro congregationum & beneficiatorum parte, ita ſe habere, ac liquidò conſtare, eamdem electionem irritam, & aliam ritè faciendam eſſe, ſine ſcriptis pronuntiauit.

Itaq; poſt quaſdam contentiones, à Sanctorio ſedatas, concluſum eſt, vt de ipſius Ciuitatis Clero eligerentur duodecim quorum votis procederetur ad electionem illius, qui deberet interuenire pro clero in detractione prædictæ portionis, & duorum, qui rationibus Ordinario reddendis præſentibus alijs à Capitulo eligendis, & deputandis, intereſſent.

SVNT AVTEM ELECTI.

D. Federicus Regalis hebdomadarius maioris Eccleſiæ Neap. pro collegio hebdomadariorum eiuſdem Eccleſiæ.

D. Iacobus Antonius Malcerius vnus è presbyteris Quadraginta nuncupatis eiuſdem maioris Eccleſiæ, pro eorumdem Quadraginta congregatione.

D. Io. Mamphurius Confrater parochialis Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Maioris vnius ex quatuor præcipuis parochijs, pro eiuſdem Eccleſiæ beneficiatorum congregatione.

D. Matthias Piſanus hebdomadarius parochialis Eccleſiæ S. Io. Maioris alterius ex dictis quatuor parochijs pro congregatione eiuſdem Eccleſiæ.

D. Iacobus Galeranus hebdomadarius parochialis Eccleſiæ S. Georgij Maioris alterius ex quatuor præcipuis parochis pro congregatione eiuſdem Eccleſię.

D. Io. Alfonſus de Albertis hebdomadarius, & ſacriſta S. Mariæ in Coſmedin ad ſedile portæ nouæ alterius ex quatuor parochijs pro cōgregatione eiuſdem

Mag. & R. D. Lælius Brancatius presbyter, generaliter pro nobilib. & alijs clericis beneficiatis.

PRO RELIQVIS VERO CLERICIS, ET BENEFICIATIS.

D. Laurentius Gazzillus confeſſarius puellarum Hoſpitalis Beatæ Mariæ Annuntiatæ.

D. Donatus de Paſtoribus ſacriſta Eccleſiæ S. Agrippini.

D. Io. Baptiſta de Sarno, Cappellanus Eccleſiæ Hoſpitalis S. Eligij.

D. Hieronymus Migliardus ſacriſta S. Mariæ de Scala.

D. Sebaſtianus Cambardella ſacriſta S. Mariæ de Gratia ad Forum Piſcarium.

Hi autem rogant Sanctorium, qui ad tollenda iurgia electioni interſit. Igitur eodem D. Io. Dominico Oliua rurſus propoſito ab electoribus præfatis, factum eſt ſcrutinium per vota ſecreta cum fabis, & lupinis & ob defectum ſuffragiorum non fuit electus, vnde propoſuerunt D. Io. Andræam Arcarium Hebdomadarium maioris Eccleſiæ, & magiſtrum cappellæ cantus in eadem Eccleſia.

Qui facto ſimili ſcrutinio electus & pronuntiatus, eſt deputatus à Clero taxator beneficiorum Eccleſiaſticorum pro detrahenda portione applicanda ſeminario.

Deinde præfati electores viua voce viuiſq; ſuffragijs primò & ſecundò elegerunt præfatum D. Io. Mamphurium ex electoribus, bonarum literarum præceptorem, confratrem S. Mariæ Maioris, qui in rationibus prouentuum ſeminarij recipiendis interueniret; ipſe verò adhortante eum Sanctorio amico, electioni primò in fauorem D. Lælij Brancatij viri genere & probitate ornati, ſecundò in fauorem eiuſdem Io. Dominici ætate & moribus probati liberè ceſſit.

Vndè eo comprobante ipſius collegæ ijſdem viuis voce, & ſuffragijs præfatos D. Lælium & Io. Dominicum elegerunt, & deputarunt, vt huiuſmodi rationibus ſeminarij, coram Reuerendiſſimo Domino Archiepiſcopo reddendis, vnà cum alijs à Capitulo deputatis intereſſent.

D. Puluerinus Canonicus legit deputationes, & electiones.

De examinatoribus promouendorum ad curata beneficia.

Deinde à Sanctorio propoſitum eſt de examinatoribus promouendorum ad curata beneficia. Quo circà Reuerendiſs. Dominus Cardinalis mandauit legi Concilij Tridentini canonem, Expedit maximè animarum ſaluti &c. XVIII. de reform. generali Seſſ. XXIIII.

Tunc Dominus Cardinalis, nouem probatos & delectos viros, & ex eis quoſdam ſacræ Theologiæ, vel canonum doctores, ſeu peritos, nominauit, ſub his verbis.

Alfonſus Carrafa miſeratione diuina. S. R. E. tituli Sanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis. & huius Eccleſiæ adminiſtrator. Vobis omnibus in hac Synodo propo-

nimus, promouendorum ad parochiales Eccleſias examinatores infraſcriptos R R. Fabium Puluerinum vtriusq; iuris doctorem, Iulium Monachum canonicos Eccleſię noſtrę, & Io. Franciſcum Lombardum; fr. Hieronymum de Panormo ord. prædicatorum, fr. Balthaſarem Criſpum ord. minorum, ſacræ theologiæ magiſtros; Io. Baptiſtam Bonocordium ſocietatis Ieſu vtriusq; iuris doct. Hieronymum Spinulam, & Bernardinum de Bellis, atq; Vincentium Portium eiusdem Eccleſiæ noſtræ hebdomadarium.

Satisfaciunt ne vobis, ij, quos vobis, proponimus? ſin uerò non ſatisfaciunt, liberè reſpondeatis.

Legit Puluerinus, & ita Synodum rogauit.

Reſponderunt.

Satisfaciunt.

Deniq; dominus Cardinalis ſolenniter omnibus benedixit, dimiſit clerum, & in Palatium reuerſus eſt.

A PRANDIO, EODEM DIE.

Dominus Cardinalis paratus (vt conſueuit) in Pontificalib. cum canonicis, & alijs in Eccleſiam deſcendit, & ſecretis precibus coram Domino fuſis, in cathedra ſua præſedit; ac interim à cantoribus decantata ſunt ſpiritalia quædam cantica.

Quia verò plurimi laici chorum, & Synodi locum ingreſſi fuerant, cùm clericorum negocia pertractanda eſſent, foras miſſi ſunt; ac loco querelas proponendi dato;

*Comparuit coram præfato D. Cardinali, & Synodo, Dominus Iulius Cæſar de Ruſſillis per libellum exponens, prope eius domum ſitam intra Ciuitatem Neap. in via ſtrata S. Auguſtini reperiri ſacellum quoddam ſub ſancti Mandati nuncupatione, ac à monaſterio Montis virginis ord. S. Benedicti eiusdem Ciuitatis dependens, ſuperius conſtructum, dirutum tamen, & detectum, in quod nec hodie aſcendi poteſt, nec in eo diuina quæ iamdiu ibi intermiſſa fuerunt, celebrari poſſunt; & ideo, cùm ex inopia reparari nequeat, petit de conſenſu dicti monaſterij; illud, etiam ſacri Concilij Tridentini auctoritate prophanari, & transferri in Eccleſiam dicti monaſterij Montis virginis,

vbi conſtruatur cappella ſub vocabulo eiusdem ſancti Mandati, in qua diuina officia celebrari valeant, locumq; prophanatum æſtimari, ſibiq; ſub annuo cenſu pro honeſta quadam terratia facienda concedi, cum poteſtate affrancandi, data permutatione in ſimili vel meliori loco.

Quo perlecto libello, eodem die coram Synodo, fuit prouiſum, vt cauſa cognita, extra Synodum, pro vt iuris fuerit, & iuxta ſacroſancti generalis Concilij decretum prouideatur. *Seß. xxi. de reform. cap. vij.*

Deinde coram Illuſtriß. & Reuerendiß. Domino Cardinali, & Synodo, pro parte populi Ciuitatis productus, & lectus eſt libellus querelæ, contra parochialium Eccleſiarum eiusdem Ciuitatis clerum, quòd is tam & ſi, extra vrbis ſeu mœniorum ambitum non egrediantur, prætextu tamen, quòd extra antiquos ipſius vrbis muros, quorum memoria vix extat, ad exequias defunctorum, vel ad eorum cadauera in Eccleſias deferenda procedant, vna non contenti, duplicatam funeris mercedem exigant. Ac quòd, cùm quiſpiam deuotionis cauſa, ab aliquo religioſorum ſeu fratrum ordine, ſeu conuentu, funus ſuum deducendum curat, parochi item exequias duplices exigunt. Nec non, quòd cùm clerici confratres nuncupati confraternitatum in eisdem parochialibus Eccleſijs inſtitutarum clericorum qui conſueuerunt defunctorum cadauera ad Eccleſiaſticas ſepulturas deducere, teneantur omnes ſimul intereſſe, nec omnes, nec maior pars funeri interſunt; pauci verò, qui veniunt integra funeralia exigunt, & inuicem ſibi partiuntur. Hinc murmuratio in Clerum, & pauperum damnum exoritur. quare ſupplicatur declarari, vt omnes parochiæ intra noua mœnia exiſtentes, intelligantur intra vrbem eſſe; & prouideri, vt duplicia exequiarum iura exigi non debeant; etiam ſi aduocetur, & accedat aliquis religioſorum ordo; Quodq; omnes confratres intereſſe debeant: & ſi in minori numero, veniant, defuncti hæredes eis non integram mercedem, ſed ſingulis quibusq; portiones ſuas pro rata aſſignare teneantur.

Hoc memoriali libello lecto publicè in Synodo D. Sylueſter Turris cappellanus parochialis Eccleſiæ S. Ioannis in Porta contradicens & vociferans accurrit ad Reuerendiß. D. Cardinalem, & poſt eum, Aliqui de Capitulo, omnes Abbates, rectores, hebdomadarij, curati, & confratres parochialium Eccleſiarum Ciuitatis Neapolitañ. ſurrexerunt allegantes antiquam poſſeſſionem, & hanc eſſe laudabilem, æquam, immemorabilem atq; vetuſtam conſuetudinem; & omnes in id acclamauerunt; aſſeuerantes alium viuendi mo-

dum non habere, nec alios prouentus, quibus ſuſtentari valeant, & ciues decimas ipſis (vt tenerentur) minimè ſoluere.

Itaq; variæ & graues querelæ contra Parochos propoſitæ, & controuerſiæ inter eos, & inter laicos exortæ ſunt, ſuper duplici de funerum mercede, quæ exigitur, cùm extra vetera vrbis mœnia proceditur; vel cum ordo religioſorum ad funus conuocatur, & ſuper alijs duris exactionibus, quæ ante funeris deductionem fieri dicuntur.

Et per Illuſtriſſ. D. Cardinalem huiuſmodi controuerſia iurium funeralium ſummariè, ſimpliciter &c. in forma notorij, audienda, & cognoſceñ. commiſſa fuit Theologis, ac vtriuſq; iuris doctoribus, Synodi conſultoribus deputatis, qui dum cętera expediuntur, poterunt audire & interim admonentur prædicti Abbates, rectores, hebdomadarij, & confratres, vt coram illis in huius Eccleſiæ ſacriſtia compareant & dicant, quicquid ſua intereſt.

Parochi verò, ex quatuor parochis præcipuis, quatuor presbyteros D. Io. Mamphurium confratrem Eccleſiæ S. Mariæ Maioris, D. Matthiam Piſanum hebdomadarium S. Ioannis Maioris, D. Iacobum Galeranum hebdomadarium S. Georgij maioris D. Io. Alfonſum de Albertis hebdomadarium S. Mariæ in Coſmedin, qui in cauſa hac Cleri paupertatem, & iura defenderent, ac etiam cum aduocatis coram dictis conſultoribus tutarentur, delegerunt.

Theologi autem & iureconſulti præſentes ſeorſum in ſacriſtia audiuerunt partes, ac ſuper eis inter ſe diſſerere cœperunt (quoniam dieb. ſequentibus diſceptatum quoq; eſt inter eos) & ſic Cleri tumultus ſedatus eſt.

Dominus Fabius Puluerinus canonicus coram Reuerendiſſ. Domino Cardinali & Synodo, ſe ab officio examinatoris promouendorum ad curata, ſpontè abdicauit, ad quod admiſſus eſt; & eius loco per eundem D. Cardinalem ſurrogatus eſt D. Dominicus Vicepræpoſitus Clericorum Regularium Diui Pauli maioris Neapolitañ. & à Synodo approbatus eſt, his verbis.

Alfonſus &c. Proponimus vobis examinatorem promouendorum ad parochiales Eccleſias, & loco D. Fabij Puluerini iam deputati ſurrogamus D. Dominicum clericum Regularem S. Pauli. ſatisfacit vobis, an non?

Legit D. Paulus Taſſus canonicus, & rogauit Synodum.

Reſponderunt omnes.

PLACET, & ſatisfacit.

Deinde duæ dubitationes coram Synodo propoſitæ ſunt, per theologos & iureconſultos explicandæ, primò an, vt Matrimonium in facie Eccleſiæ contrahi dicatur iuxta decretum ſacri generalis Concilij Tridentini Seß. XXIIII. de reform. matri. cap. I. ſufficiat, vt Parocho & teſtibus præſentibus publicè contrahatur quemadmodum Panor. & doct. in cap. cùm inhibitio de clandeſti. deſpons. ſentire videntur? An verò in facie materialis Eccleſiæ contrahendum eſt, iuxta quarumdam Eccleſiarum morem?

Secundò, quæ ſit vel deſignari poſſit legitima cauſa concedendi licentiam Monialibus exeundi è clauſtris iuxta decretum eiuſdem Concilij Seß. XXV. de Regul. & Monialib. cap. V.? An potius ea, quæ traditur in cap. periculoſo, ibi niſi fortè tanto, & tali morbo euidenter earum aliquam laborare conſtaret; quòd non poſſet cum alijs abſq; graui periculo, ſeu ſcandalo commorari; de ſtatu regula. lib. VI. vt etiam ſacra Pœnitentiaria Apoſtolica iam anteà reſcribere conſueuerat? Vel prudenti, Ordinarij arbitrio dijudicanda & relinquenda, ſit?

Sed quoniam hæ dubitationes tangebant eiuſdem ſacroſancti Concilij decreta, & eorumdem interpretationem, fuerunt à Domino Cardinali reiectæ, & remiſſæ ad S. D. N. Papam & eius ſanctam ſedem ſuper eis conſulen.

Poſt verò, Sanctorius proponit de iudicibus delegatis, quibus à ſede Apoſtolica cauſæ committantur iuxta decretum eiuſdem Concilij Tridentini.

Reuerendiß. D. Cardinalis mandat legi dicti Concilij canonem, Quoniam ob malitioſam petentium ſuggeſtionem qui eſt, X. de reform. generali Seß. XXV.

Puluerinus legit.

Idem Dominus Cardinalis iterum legi mandat cap. ſtatutum de reſcriptis lib. VI.

Puluerinus item legit primam illius partem.

Hinc Dominus Cardinalis præuia prius matura deliberatione de Capitulo, & de Clero ſeptem iudices, in Ciuitate, & diœceſi Neapolitañ. deſignat; & Synodus approbat.

Alfonſus Carrafa miſeratione Diuina. S.R. E. presbyter Cardinalis & huius Eccleſiæ Adminiſtrator &c. Infraſcriptas probatas perſonas habentes qualitates, de iure requiſitas, quibus cauſæ à ſancta Apoſtolica ſede committantur,

deſignamus, videlicet, R. P. D. Antonium Laureum V. I. D. Epiſcopum Caſtrimaris, & Canonicum Eccleſiæ noſtræ; R. P. D. Gabrielem Sanchez. V. I. D. Commendatarium monaſterij Sanctæ Mariæ de Caſanoua Penneñ. dioc. Neapoli commorantes; R R. primum Diaconum, & Primicerium, Fabium Puluerinum V. I. D. Paulum Taſſum V. I. profeſſorem Canonicos eiuſdem Eccleſiæ; & R. Marcellum Romanum V. I. D. Commendatarium monaſterij S. Nili Angloneñ. diœceſis, etiam Neap. morantem. Placet ne vobis huiuſmodi deſignatio? Reſpondete.

D. Anellus Ruſſus Canonicus Diaconus, qui in ſubdiaconatu eidem Domino Cardinali miniſtrabat, ita legit, & Synodum rogauit.

Omnes Reſponderunt.

PLACET.

Proponitur à Sanctorio de obſeruatione feſtorum dierum; & mandatur legi conſtitutiones iuris communis, & in primis cap. Pronuntiandum, de conſecr. diſtinct. iij. item cap. conqueſtus, de ferijs.

Et Puluerinus legit.

Item præcipitur, vt legatur conſtitutio Synodalis antiqua Eccleſiæ Neapolitanæ XV. quæ ſic habetur.

CONSTITVTIO DECIMA QVINTA.

Monitio contra tenentes apothecam apertam in diebus feſtiuis, vel vendentes mercimonia, præter comeſtibilia, potabilia & medicinalia.

Conſiderantes attentius, feſtiuos dies maieſtati Altiſſimi dedicatos, nullis debere voluptatibus occupari: monemus omnes, & ſingulos barbi tonſores, & alios artifices artis, ſeu miniſterij mechanici cuiuſcunq; de Ciuitate & Diœceſi Neapolitana, & commorantes in eis, quatenus ſub excommunicationis pœna tenere apertam apothecam ad uendendum quæcunq; mercimonia, vel laborare in arte ſua non debeant, diebus Dominicis, ſeu ſolennib. feſtiuitatib. Natiuitatis, Epiphaniæ, Reſurrectionis, & Aſcenſionis Dominicæ, in die Veneris Sancto, in Die Euchariſtiæ, vel Pentecoſtes, vel Aſſumptionis, Purificationis, Annunciationis, vel Natiuitatis Beatæ Mariæ Virginis, aut

Beati

Beati Ioannis Baptiſtæ, vel ſolennibus feſtis Apoſtolorum, quatuor Euangeliſtarum, ſanctæ Crucis, ſanctorum Ianuarij, Agrippini, Athanaſij, Aſpremi, Euphebij, Seueri, Georgij, Agnelli, Luciæ, Reſtitutæ, Catharinæ, Margaritæ, & aliorum feſtorum duplicium, & ſemiduplicium, his duntaxat exceptis, qui comeſtibilia, potabilia, vel medicinalia vendiderint.

Legit idem Puluerinus.

Quamobrem viſum eſt agi, de moderatione dierum aliquot feſtorum, qui à generali Eccleſiæ conſtitutione obſeruari non præcipiuntur, vt iam anteà conſultius coram eodem domino Cardinali tractatum fuerat, ne populus plus æquo, in eorum obſeruatione grauaretur; & reſeratæ ſunt fores Synodi. Quanquàm verò iure cautũ ſit, peculiares feſtiuitates, quas ſinguli Epiſcopi in ſuis Diœceſibus cum clero, & populo venerandas duxerint, obſeruandas eſſe. Vndè innuitur Epiſcopos, abſq; cleri & populi conſenſu nouas, inſtituere non poſſe; Nihilominus tamen ex generalis Tridentinæ Synodi decreto videtur Epiſcopos ſua poteſtate dies feſtos ſeruandos præcipere poſſe. ſiquidem id ita conſtituit.

c. 1. de conſecr. diſt. 3. c. conq̃ſtus de ferijs.

„ Dies etiam feſti, quos in diœceſi ſua ſeruandos, idem
„ Epiſcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam re-
„ gularibus, ſeruentur.

Conc. Triden. Seſs. 25 de Regularib. & Monial. cap. 12.

Sed cùm hic de eorundem dierum moderatione potius quàm de noua conſtitutione ageretur, parùm referre videbatur, num Populus ad id vocandus eſſet. Quicquid autem ſentiendum ſit; intromiſſi ſunt laici, & aliqui de Populo, vt huiuſmodi feſtorum dierum ſanctioni, ſi quid forſan ſua intereſſe putarent, adeſſent.

Diſcutiuntur ergò dies quidam, quos populus, vel conſuetudo, vel frequens cultus celebres fecit, vnde Sanctorius de quibuſdam Synodum interrogauit; feſtum Beatæ Mariæ de principio cùm Conſtantini magni Auguſti (vt traditum eſt) opera conſtructa Eccleſia publicè primum in hac Ciuitate dedicata eſt, per horas miſſarum in Ciuitate obſeruari, omnes collaudarunt.

In legenda Eccleſiæ. & Platin. in Sylueſtro meminit.

Diui Antonij abbatis, & Diui Sebaſtiani martyris, dies, ab omnibus, vt obſeruabiles recepti ſunt; quòd populus pia conſuetudine illos religioſè colat: nec pateretur eorum ſolennitates violari, aut abrogari, & licet quo ad diem ſancti Antonij, nemo contradiceret, namq; Deus omnipotens ſecundum pollicitationem ſuam, fecit eum in toto orbe chriſtiano celebrem, & præclaris miraculis, atq; prodigijs illuſtrem, & in eius contemptores ſacro igne, & vltricibus flammis non ſine incredibili vniuerſorum admiratione deſæuit: quo ad diem tamen Beati Sebaſtiani, al qui, & D. Stephanus Maſſus hebdomadarius ſancti

B. Athanas. in vita D. Antonij.

Georgij maioris contradixerunt; ſed cæteri omnes, ac laïci diem hunc in eiuſdem martyris honorem, præſertim quòd contagionem, & peſtilentiam popularem ſuis præcibus apud dominum depellere credatur, in Ciuitate celebrem ſemper fuiſſe conteſtati ſunt, & in poſterum celebrari poſtularunt.

Diem verò Beati Thomæ de Aquino de genere Regulorum, & patritiorum huius Ciuitatis, illuſtris & angelici Eccleſiæ Doctoris, ſaltem per horas miſſarum obſeruari Sanctorius rogauit; & Synodus, & qui de Populo aderant, comprobarunt. Diem verò Beati Georgij martyris, quem hodierna conſuetudo non ſeruat, nec præcipiendum eſſe cenſuerunt.

Sanctorum Epiſcoporum confeſſorum & huius Ciuitatis patronorũ iuxta recentiorem conſuetudinem (præter Beatorum Ianuarij, & Agnelli dies, qui integri obſeruantur) per horas miſſarum tantùm obſeruari, vnanimiter decreuerunt.

Item viſitationis Beatæ Mariæ virginis diem cuſtodiendum eſſe conſenſerunt, ſolo eodem D. Stephano repugnante; præceptum verò de obſeruatione diei ſanctæ Margaritæ, vt iampridem obſoletum, abrogatum eſt.

Super feſto vinculorũ B. Petri Apoſtoli Cal. Auguſti concertatũ eſt, & licet is dies plurimis contradicentibus expunctus eſſet ab hoc calendario, tñ eis, & plerisq; alijs, ac laicis reponi poſtulantibus, ad eorum voces repoſitus eſt. cùm autẽ duo dies poſt Aſſumptionem Beatiſſimę Virginis Mariæ in nonnullis Ciuitatibus, & locis noſtræ campaniæ, celebres habeantur; propoſitum eſt, an eos obſeruari expediat? & totus clerus, & cæteri illos minimè colendos eſſe voluerunt; præſertim, cum ijs diebus in hac Ciuitate inquilini habitationes mutent, & de domibus, in domos commigrent.

Quamuis autem apud quoſdam traditum ſit diem Diuo Auguſtino Epiſcopo confeſſori, & Doctori maximo ſacrum, ab Alexandro Papa ſexto obſeruari, & eo ab operibus ſeruilibus abſtineri, præceptum eſſe; & alicubi etiam ita coli conſtet; Synodus nequaquàm, ita præcipiendum eſſe cenſuit; quod nunquàm antea in Ciuitate obſeruatus ſit, & idcircò in hoc Calendario minimè aſcriptus eſt.

Sed ſuper feſtis diebus S. Catherinæ, & S. Luciæ virginum, & martyrum contentio facta eſt; Nam pauci quidam non eſſe præcipiendos ſentiebant, & idem D. Stefanus eoſdem, ac iterum diui Sebaſtiani abrogandos eſſe ſuadebat. Contra reliqui omnes ex pia conſuetudine Populo eos ſemper obſeruabiles fuiſſe affirmabant; vnde & duos priores, citata vetus conſtituto cuſtodiri præcipit. Adde quòd fidelis Populus aſſiduis earũdem beatarum virginum opitulationibus, quotidie ſalutem, & gratias reportat, & omnes eas fideliter inuocantes præſentia ipſarum patrocinia efficaciter ſentiunt. vnde erga eas maxima deuotio accreuit.

Ad recolendum diem præcellentiſſimæ, et immaculatæ conceptionis Beatæ Mariæ virginis Deiparę, oẽs vnanimi voto, atq; conſilio ſolennẽ pro more ducendũ, atq; cuſtodiendum eſſe ſenſerunt; nemine, niſi vno eodem D. Stephano Maſſo diſcrepante, cui & in faciem omnes reſtiterunt. Quare D. Cardinalis, Theologis, & Iure peritis coram ſe accitis, eorum vota ſuper his, & alijs diebus, quos vniuerſalis Eccleſia non præcipit, explorauit; & omnes in eandem ſententiam venerunt, vt non modò dies, qui de iure præcepti ſunt, ſed cæteræ ſolennitates, quas ſinguli Epiſcopi in ſuis diœceſibus cum Clero, & populo duxerint ſolenniter venerandas, obſeruentur; & ideo horum ſanctorum feſtiuitates, quas Populus pia, & antiqua conſuetudine colendas duxit, omni dubio procul, obſeruari debeant. Sed Beati Siluestri Papæ & confeſſoris ſolennitatem (namq; hactenus obſeruata non fuerat) non receperunt. Cætera planè feſta duplicia, & ſemiduplicia in veteri conſtitutione præcepta, quò ad abſtinentiam ab operibus corporalibus, abſq; contradictione remiſſa ſunt.

Reliqui feſti dies in hoc calendario aſcripti, omnibus placuerunt & ab omnibus approbati ſunt.

Reſeruantur etiam feſta ſpecialia quarumlibet Eccleſiarum parochiarum, et locorum, ſingularium, præſertim in villis diœceſis cuſtodienda, inter eos, apud quos hactenus obſeruari conſueuerunt; veluti natales, ſeu feſtiuitates Martyrum, quarum in vnaquaq; parochia ſancta corpora requieſcunt; & Dedicationes templorum, Eccleſiarum, & cuiuſcunq; oratorij.

Tandem Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Cardinalis ad approbationem Synodi, mandat legi conſtitutionem de obſeruatione feſtorum dierum, ab ipſo recenter editam, incipientem.

Alphonſus Miſeratione diuina &c. Cùm diuinum illud decalogi primæ tabulæ præceptum &c. vt habetur infrà inter conſtitutiones Synodales eodem titulo.

D. Fabius Puluerinus canonicus legit, & Synodus approbauit. Subinde à Iulio Antonio Sanctorio proponitur de orthodoxæ Fidei profeſſione, craſtina die ab omnibus Beneficiatis publicè coram Synodo facienda.

Tunc dominus Cardinalis omnibus benedixit, & dimiſſo, ac monito clero ad ſequentem diem, reuerſus eſt in Palatium.

Die nona eiuſdem menſis, Synodi verò ſexta, hora matutina.

Illuſtriſſ. D. Cardinalis, in Eccleſiam, paratus, proceſſionaliter de more deſcẽdit.

Miſſa de Spiritu ſancto, cũ cantu, & muſica ſimiliter pro more celebratur.

Dicuntur preces, & cantatur hymnus, Veni creator Spiritus, ab eodẽ Reueren.

domino Cardinali incepius, cantoribus cum muſicis inſtrumentis proſequentib.

His peractis agitur controuerſia inter canonicos & capitulum, & inter Abbatem S. Mariæ maioris, & alios Aabates ſeculares, de præcedentia coram Synodo. Sed D. Cardinalis vocat Iureconſultos, Synodi conſultores, inter quos examinatur, atq; diſcutitur; & illorum exquiruntur vota.

Quare audita eorum ſententia ex voto R. P. D. Gabrielis Sanchez, quem cæteri ſecuti ſunt, decernitur, vt cùm domini de Capitulo collegialiter, & capitulariter comparent, Abbates præfatos præcedant; cùm autem vt ſinguli, Abbates, illis de more præferantur.

A quo quidem decreto R. D. Loiſius de Aierbo ſecularis Abbas ſanctæ Mariæ maioris, pro ſe, & alijs Abbatibus reclamauit, & non acquieuit, proteſtans velle pleniùs audiri.

Deinde exponitur nomine Io. Hieronymi de forma clerici Neap. beneficiati, & cappellani cappellæ ſancti Ioannis de Caracciolis, ſitæ in ſancta Reſtituta Neap. ipſum detineri in carceribus magnæ curiæ Vicariæ, & ob hoc impedimentum in Synodo comparere non poſſe.

Deinde lectus eſt libellus productus coram eodem Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo D. Cardinali in Synodo, per R. Io. Iacobum Prouincialem Primicerium Metropolitanæ Eccleſiæ Neapolitan. aſſerentem, in eadem Eccleſia ſecundùm antiqua chronica à prima ipſius inſtitutione, & ordinatione, tempore Conſtantini Magni Imp. & ſancti Silueſtri Papæ, quatuordecim canonicos ordinatos fuiſſe, ex eis ſeptem præsbyteros; ſeptem verò diaconos; & nullam tunc aliam dignitatem, niſi Primiceriatum, & Cimilliarchatum inſtitutam vel ordinatam fuiſſe; dictosq; ſeptem canonicos præsbyteros, ab eo tempore & aliàs immemorabili, ſemper habuiſſe ſtallum in choro à latere Primicerij; & idcircò de iure, ac etiam ratione maioris ordinis canonicos presbyteros, canonicis diaconibus præferendos eſſe: præſertim cùm in eiſdem chronicis, & veteribus hiſtorijs dicti canonici presbyteri primò nominentur, atq; in quibusdam Synodalibus conſtitutionibus, & canonicatuum collationibus poſt ſubscriptionem Reuerendiſs. Archiepiſcopi tunc exiſtentis, primò canonici præsbyteri: pòſt verò canonici diaconi ſe ſubscripſerint. Ex quibus colligit clariſſimi iuris, & rationis eſſe, ipsum comparentem, & eosdem canonicos presbyteros; canonicis diaconibus in omnibus eſſe præferendos: & ita per dictum D. Cardinalem, ſublato abuſu contrario, in hac diæcesana Synodo, decerni, & declarari poſtulat.

Quibus contradixit, & reſpondit R. Leonardus Antonius de Angriſanis

primus diaconus pro ſe, & alijs canonicis Diaconibus, qui ſedent à parte ſua, dicens quòd dictus Primicerius ab huiuſmodi vexatione deſiſtere deberet; & acquieſcere veritati; hæc eſt ſententiæ iam vltra XX. annos in rem iudicatam transfactæ, quæ pro veritate habetur. per quam quidē ſententiam olim in Rom. Cur. latam, fuit diffinitiuè ſuper aſſerta præcedētia pronuntiatum pro primo Diacono & perpetuum ſilentium Primicerio dictæ Eccleſiæ impoſitum; vndè de cætero hi nullo modo audiendi ſunt; eisq; obſtare exceptionem rei iudicatæ, & litis finitę etiam ad impediendum litis ingreſſum, & proceſſum adulteriora, & ad eiusmodi exceptionis probationem, promptè produxit exemplum ſententiæ in ſacro Rotæ auditorio pro R. D. Ioanne Franciſco Grammatico tunc primo diacono. aduerſus Marinum de Ianuario tunc Primicerium in tertia inſtantia latam anno Domini 1544. die 20. Iunij Pontificatus ſe. re. Pauli Papæ III. anno decimo.

Pro quo ſcripſit Thom. Grāmat. pater eius decis. 64.

Quoniam cauſa, obſtante præſertim aſſerta ſententia in contrarium adducta, altiorem indaginem requirit, illius cognitio fuit in capitulum ab ipſo D. Cardinale & adminiſtratore iam indictum, & pro canonicorum promotione, quàm primùm celebrandum, vel in ſequentem futuram Synodum reiecta, auditis tamen Diaconis canonicis.

Lectus quoq; eſt libellus, nomine Monialium ordinis ſanctæ Claræ, & aliarum quæ ſunt ſub cura fratrum Minornm conuentualium S. Fraecisci, quòd maximus abuſus tam in ſusceptione habitus, quàm in profeſſione facienda per moniales in monaſterijs eius ordinis inualuit, qui cùm grauis, & correctione dignus vnicuiq; videatur, quiq; ſpeciali prouiſione indigeat, ad ſuperiorum notitiam deducitur; vt prudenter occurrant eidem. ſiquidem tam in ſusceptione habitus, quàm in velatione, ſeu profeſſione, ſplendidi, & immodici fiunt apparatus, profusæ expensæ, & largi ſumptus mensarum, & collationum, atq; ingentes largitiones, Abbatiſſæ, Miniſtro prouinciæ, Guardiano loci earum, Confeſſario, Cappellano, alijsq; fratribus, & personis, quæ effuſio prodigalitatis, cùm à diuitibus, & potentibus monialibus inuicem contendentibus, quæ nan ipſarum ſplendidius expendat, ſeu magis prodigat, inducta ſit; pauperes ad alterum de duobus malis adducit, vt vel hæ ad habendum, quod oſtentare poſſint, ſe ipsas excrucient, & pauperes etiam parentes, fratres, & coniunctos moleſtent, & vexent; Vel cùm aliud non poſſunt, in monaſterijs conſenescant, habitu non ſuscepto, ſeu potius profeſſione non emiſſa, neq; velo accepto præterea etiam quæ id omittunt; vel ita non effusè erogant; humiles, viles neglectæq;

habentur, & cæteris ſunt contemptu. Vndè & inter eas odia, inimicitiæ, diſſenſiones ac factiones exoriuntur, & exercentur, non abſq; grauibus offendiculis, Cumq; hæc in vtilitatem Abbatiſſarum, Guardianorum, & fratrum cedant, ſilentio prætereuntur, aut occultè ſupprimuntur; ne ſuperioribus innoteſcant. Quapropter intrepidè prouidendum, ac publicè & generaliter conſtituendum eſt, vt is omnino aboleatur abuſus: ne à diuitibus pauperes confundantur, néue vt eas imitentur, faciant, quod earum non conuenit honeſtati.

Lectus eſt alius libellus, earundem monialium nomine oblatus, in Synodo, quòd cùm a ſacroſancta Tridentina Synodo ſanctè quidem ſtatutum fuerit, vt antequàm habitum regularem ipſæ ſuſcipiant, vel profeſſionem emittant, earum libera ab Ordinario exploretur uoluntas, ſupplicant, vt earum libertati ſuc curratur, ſcilicet vt decernatur ipſas, (etiam ſi inuitæ, vel repugnantes apparerent) ante eiuſmodi explorationem è monaſterio, quòd ingreſſure, vel in quo profeſſuræ ſunt, educi, & poni in alio loco tuto, & ſibi, ac parentibus, & propinquis ſuis non ſuſpecto; vt liberius & abſq; vllo timore vel reſpectu, earum libera exploretur voluntas: aliàs nec ingreſſus, nec profeſſio valeat, neq; ipſæ moniales habeantur.

Seß. 25. de Reg. & moniali b. cap. 17.
Arg. c. cùm locum de ſponsalib.

Quoniam verò ingreſſæ, vel regulam profeſſæ à parentibus & conſanguineis obliuioni traduntur; vnde propter varias neceſſitates plurimæ coguntur indecentia eorum ſtatui, & ſaluti animarum damnoſa facere, vel tractare; humiliter depoſcunt conſtitui, ne permittatur ſibi, etiam volentibus, regulas profiteri, nec renuntiare ſucceſſionibus; niſi eis certus annuus redditus arbitrio ipſius Domini Cardinalis, vel eius Vicarij taxandus, neceſſitate, qualitate, ac conditione cuiuſq; penſata, præſtituatur.

At quia ipſarum pleræq; in eo ſunt ſtatu, vt vel voluntariè propter meritum, vel quòd eas iam pœnitere amplius non poſſit, ac propterea regulas expreſſè profiteri cupiant; idq; implere non poſſint, magnitudine expenſarum quę in profeſſione vel conſecratione erogantur, & Monialibus; & Epiſcopo & canonicis Eccleſiæ Neap. deterritæ, vel repulſæ: Ideo poſtulant prouideri, vt huiuſmodi impenſarum ratio, atq; moderatio habeatur; taxeturq; quid erogandum ſit monaſterio, & monialibus, quidue Epiſcopo & canonicis: nec vltra id, liceat etiam à volentibus, quidpiam impendi, vel erogari.

Quibus perlectis, non ſunt, inquit Sanctorius, preces iſtæ contemnendæ, ſed exaudiendæ; & ſuper eis prouidè conſulendum.

Sed cùm difficile negocium eſſe, prę ſertim quoad monaſteria non ſubiecta; & an pro exploratione liberæ voluntatis, moniales in alium locum transferri poſſent; & an certus redditus profeſſuris, propter proprietatis abdicationem, ſtatui poſſet, ſaltem ad nutum Abbatiſſæ propter decreta ſacri Concilij Tridentini, eiuſq; interdictam interpretationem; ad Conciliarem congregationem Illuſtriſſ.

Dominorum Cardinalium pertinere videretur, in Synodo nihil amplius actum eſt; ſed reiectum eſt negocium ad conſultationem eorumdem DD. Cardinalium in Cur. Ro. vel ad futurum prouinciale Concilium; Interim verò conſultum eſt, vt Canonici quo ad ſubiecta monaſteria abſtineant ab illicitis exactionibus in conſecrationibus Monialium; cùm pro Archiepiſcopo, à tempore quo huic Eccleſiæ ante aßumptionem ad ſummum Pontificatum, recolendæ memoriæ Paulus Papa IIII. præfuit, ex eius inſtituto nihil tam pro Monialium conſecratione, quàm Abbatißarum confirmatione, & benedictionis munere, ſeu literis, hactenus exactum ſit.

Qua quidem Ampliſſimorum patrum congregatione Romę conſulta, tam ſuper ijs, quàm ſuper nonnullis alijs dubitationibus monaſteriorum reformationem concernentibus poſt aliquot menſes nomine congregationis reſcriptum eſt ab Illuſtriß. & Reuerendiß. Domino Cardinali Simonetta eorum collega ad Illuſtriß. & Reuerendiß. D. Cardinalem Neapolitanum.

Quo ad primum libellum de exceſſu expenſarum, & magnis apparatibus, ac effuſis largitionibus, qui fiunt in ſuſceptione habitus regularis, vel in emiſſione profeſſionis, erga Abbatißas & Moniales monaſterij, vbi habitum ſuſcipiunt, vel profitentur, atq; Guardianos, ſuperiores, & fratres, ſub quorum cura exiſtunt; in hæc verba videlicet.

Prohibeantur ſumptus ſuperflui, & ſtatuatur modus ab omnibus æqualiter ſeruandus, & contineat ſolummodo neceſſaria.

Quo verò ad ſecundum de tranſmiſſione, ſeu tranſlatione puellarum in loco tuto ac libero, pro earum liberæ exploratione voluntatis, ita videlicet.

Exploretur libera voluntas puellarum, extra monaſterium omni meliori modo.

Quo verò ad expenſas, & erogationes in emiſſione profeſſionis & conſecratione ſeu velatione monialium fieri ſolitas Epiſcopo conſecratori canonicis Eccleſiæ Neapolitanæ, & Monialibus monaſterij, his verbis ſcilicet.

Gratis fiat.

Quo verò ad annuos redditus ſpecialiter aſſignandos profeßuris Monialibus, & quibusq; earum, vita durante, vel in perpetuum, pro ipſarum ſuſtentatione; & neceßarijs prouidendis: fuit etiam quæſitum de aſſignatis redditibus, vel

ſolutionibus, iam profeſſis, videlicet, an eis à ſuis parentibus, vel conſanguineis aſſignari & ſtatui; ab ipſis uerò citrà proprietatis culpam, & decretorum Concilij Triden. Seſſ. XXV. de Regul. & Monial. cap. 1. & 2. violationem, retineri poſſint, ſaltem hac lege ſeruata; vt redditus, & pecuniæ huiusmodi per ſoluantur in manibus Abbatiſſarum, ſeu alterius Præfectæ, quæ eos ſuo diſpenſet arbitrio pro neceſſitate illius, cui facta eſt aſſignatio huiusmodi? ſed ita reſponsum eſt.

Seruetur hoc, & ſeruabitur mens Concilij.

3

Deinde pro parte clericorum, diaconorum appellatorum, ſeruientium Parochialibus Eccleſijs Ciuitatis, fuit lecta querela contra Cellararios confratrum (ſunt procuratores confraternitatum clericorum ad fidelium defunctorum cadauera deducenda ad Eccleſiaſticam ſepulturam inſtitutarum) quòd, cùm ad ipſos de more ſpectet defunctorũ corpora ad ſepulturam deferre, in deq; eis quædam emolumenta obueniant: dicti tamen Cellararij, quosdam laicos aſſumunt, & clericali habitu ſuper induunt (quòd à præteritis vicarijs aliàs vetitũ fuit) ac illis mercedis medietatem tribuunt, ſibi verò reliquam retinent in præiudicium ipſorum clericorum.

Quo libello in Synodo lecto præfatus Illuſtriſs. D. Cardinalis decreuit ſuper propoſitis fore prouidendum.

Pro vt, deinde prouiſum eſt.

Pro parte eorundem clericorum diaconorum appellatorum, parochialium Eccleſiarum vrbis Neapolitañ. fuit lecta altera expoſtulatio, aduersus clericos diaconos nuncupatos hoſpitalis Beatæ Mariæ Annuntiatæ: quòd cùm ad ipſos reſpectiuè, vt præfertur de more pertineat, fidelium in quaq; parochia defunctorum corpora ad Eccleſiaſticam deferre ſepulturam, & ob id quædam ſibi pro ſuis laboribus eleemosynæ erogentur. Nihilominus cùm è dictis parochijs defunctorum corpora in Eccleſia dicti Hoſpitalis humanda efferri contingit, diaconi eiusdem hoſpitalis id, ad ſe pertinere aſſerunt; quòd in eorum Eccleſia illa corpora deponantur, ſeu ſepeliantur, ſub obtentu cuiusdam ſententiæ (ipſis, ad quos ſpectabat, inauditis, licèt vocatis presbyteris parochialib. quorum minimè intererat) prolatæ: cùm tamen ipſi diaconi parochiarum, nocte, & die laborent, ac omne onus ferant; diaconi verò hoſpitalis nihil laboris ſuſtineant; ſed quandoq; cùm præſtò non ſunt, maximo incommodo ſint confratribus.

Quibus

Quibus pro parte diaconorum hoſpitalis reſponſum eſt, extare ſententiam in contrarium, & ad eam ſe referre.

Proinde fuit prouiſum extra Synodum parte audita procedi, & actores propria nomina exprimere debere.

Libellus quoq; memorialis lectus eſt, quo Illuſtriſſ. D. Cardinalis rogatur, vt qui, in hac Synodo, abuſibus, qui in Clero deprehenduntur, corrigendis proſpicit, nouerit etiam intra, & extra vrbem nonnullos, non modo clericos in minoribus, & in ſacris ordinibus conſtitutos, ſed etiam ſacerdotes eſſe, qui diuini nominis & honoris, ac ſacri ſacerdotij gradus nulla habita ratione, in cleri quoq; dedecus; laicorum, & mulierum ſeruitijs, & officijs etiam viliſſimis ſe addicunt, contra ſacrorum canonum ſtatuta; & in magnum piorum virorum, & Deum timentium ſcandalum. Quo circa ſupplicatur in hac Synodo clericis, & ſacerdotibus interdici, ne ſe laicorum, ac vilibus huiuſmodi ſeruitijs, vel indignis miniſterijs, ſe addicant, vel incumbant.

Quo quidem lecto, idem Illuſtriſſimus D. Cardinalis Synodo dignam querelam eſſe arbitratus, ſuper ea prouidendum eſſe decreuit.

Vndè & ſuper eo conſtitutio edita eſt.

Poſtcà verò lectum eſt aliud expoſtulationis memoriale, eidem Reuerendiſſimo D. Cardinali in Synodo exhibitum, quod cùm in hac ſancta Synodo prudenter, & piè ſtatutum ſit, feſtos dies iuxta nouiſſimam hanc reformationem, pro diuini nominis cultu, & Sanctorum Dei honore, colendos, & celebrandos eſſe; plurimi Chriſtifideles, pijq; viri, nonnullos abuſus, qui feſtis his diebus committuntur, & fidelium deuotionem turbant, & cauſa plurimorum ſunt offendiculorum, aboleri, vehementer cupiunt. Inter eos autem eſt; quòd in omnibus ferè feſtiuitatibus, ijs præſertim, quæ extra vrbem celebrantur; ad Eccleſias bellaria, poma, & alia eſculenta deferuntur, & venalia proponuntur in menſis, etiam quandoq; intra baſilicas ipſas magno cum ſtrepitu, ac ementium, & vendentium tumultu, & non ſine diuinorum officiorum perturbatione, nec abſq; ſcandalorum occaſione. Et inſuper œconomi; & magiſtri Eccleſiarum confluentibus ibi hominum turbis, panes, tarallos, oua, pomorum genera, alia eſculenta ſimilia in magnum earundem diſpendium Eccleſiarum, nec ſine graui ſuperſtitionis argumento erogant, atq; diſtribuunt, aliaq; indigna cõmittunt; Quibus, & alijs ſimilibus abuſibus, & exceſſibus,

vt tollantur, in hac ſacra Synodo prouideri humiliter ſupplicatur.

Vndè idem D. Cardinalis cenſens propoſita neceſſariam emendationem expoſcere, ſimiliter prouidendum decreuit.

Et ſuper eiſdem in Synodo conſtitutio pariter editur.

Legitur libellus oblatus nomine quorundam, de familia Frascogna, villæ Mugnani Neapolitañ diœceſis, aſſerentium ſibi competere ius patronatus, ſeu præſentandi, ſuper cappella ſancti Nicolai conſtructa intra Eccleſiam ſancti Blaſij eiuſdem villæ, & in ea iam inſtitutum eſſe D. Io. Iacobum Migliaorum, aduerſus quem conqueruntur; quòd non modò multiplici ratione eſt inhabilis ad eam obtinendam, vt ex examine ipſius facilè deprehendi poteſt, verùm etiam nec miſſas in ea ſingulis hebdomadis, vt ex præſcripto tenetur, celebrat; nec eandem cappellam reparauit, vndè ferè collapſa eſt, cùm tamen illius fructus ſingulis annis perceperit, atq; percipiat. Quocirca ſupp[illegible] de expoſitis per informationem habendam cognosci, ipsumq; Io. Iacobum examini ſubijci, & vbi narrata vera comperta fuerint, eo à cappella d[illegible], ſibi ad eandem cappellam alium idoneum, & probum presbyterum, qui [illegible] oneri ſatisfaciat, præſentare licere.

Et per Illuſtriſſimum Dominum Cardinalem decretum fuit de expoſitis extra Synodum informationem capi, vt prouideri poſſit.

Deinde lectum eſt memoriale nomine vniuerſitatis & hominum eiuſdem villæ Mugnani porrectum, quo dicunt D. Nicolaum Turrem parochum memoratæ Eccleſiæ ſancti Blaſij eiuſdem villæ, audiri nunc illam reſignaſſe in fauorem D. Pyrrhi Antonij Perrectæ è pago Fractæ piccolæ, Auerſañ diœceſis, qui cùm eiuſdem villæ parochianis, ob eius malam vitam, & multas imperfectiones: ac quòd ob ſuos exceſſus, & delicta à patrio loco expulſus eſt, velut etiam à villa Mileti huius diœceſis ob insufficientiam, ac à ſe perperam acta electus eſt, ſatisfacere minimè poſſit, eundem ſuscepturi non ſunt, nec ab eius manibus ſacramenta percepturi: aliter verò maximè offenderentur, ob notã ipſius malam vitã. Itaq; humiliter ſupplicabant, ab Illuſtriſs. et Reuerendiſs. D. Card. ipſorum patre, & paſtore, prohiberi eidem D. Pyrrho, ad eam villam pro huiuſmodi cura ſuscipienda ſe conferre; & nihilominus ſufficientem, & idoneum quempiam ſacerdotem eidem Eccleſiæ præfici.

Qua ſupplicatione perlecta, dictus Pyrrhus, à Sanctorio coram eodem D. Cardinali accitus, monitus eſt, vt, iuxta Apoſtoli ſententiam, omni eum poſcenti rationem, de ea, quæ eſt, in ſe fide ſatisfaceret. Is autem territus coram Synodo aſtitit, criminationi reſpondens, & plura latino ſermone, in ſuæ innocentiæ teſtimonium adducens; ſed ei impoſitum eſt, vt in Synodo de obiectis ſe purget, antequàm abeat. 1. Pet. 3.

Deinde legitur pars Canonis 18. Expedit maximè animarum ſaluti &c. de reformatione generali Seß. 24. de examinatoribus promouendorum ad curata; ibi, iurentq; omnes ad ſancta Dei Euangelia, ſe quacunq; humana affectione poſtpoſita, fideliter munus executuros, caueantq; ne quicquàm &c.

Tum datur prænominatis nouem examinatoribus promouendorũ ad curata beneficia, iurisiurandi formula quædam, iuxta quam ſinguli ipſorum tam Regulares, quàm ſeculares (præter D. Ioannem Baptiſtam Bonocordium presbyterum ſocietatis Ieſu, qui abſq; ſui ſuperioris licentia, iurare recuſauit) genibus flexis, in manibus præfati D. Cardinalis, tactis ſacroſanctis Euangelijs iurarunt, de fideliter exequendo munere ſibi iniuncto, ſub his conceptis verbis, videlicet.

Ego N. N. promouendorum ad parochiales Eccleſias examinator deputatus, ad hæc ſancta Dei Euangelia polliceor, & iuro, me quacunq; humana affectione poſtpoſita, munus hoc fideliter executurum. Ita me Deus adiuuet, & hæc ſancta Dei Euangelia.

De Fidei orthodoxæ profeßione.

Cùm autem ſacra Trident. Synodus ſanxerit, vt deinceps prouiſi de beneficijs quibuscunq;, curam animarum habentibus, ac de Canonicatibus, & dignitatibus, in Cathedralibus, teneantur intra certum tempus, & coram Ordinario, & certis perſonis reſpectiuè, orthodoxæ ſuæ fidei publicam facere profeßionem; ac in Romanæ Eccleſiæ obedientia ſe permanſuros ſpondere, ac iurare Seß. 24. de reform. gener. cap. 12. ideo lecta eſt Bulla Sanctiſſimi D. N. D. Pij Papæ IIII. ſuper tradita forma iuramenti eiuſmodi fidei profeßionis faciendæ, non modò per prouiſos de beneficijs curatis, dignitatibus, & Canonicatibus, (vt præfertur) verùm etiam per aſſumendos, ad Cathedrales, & alias ſuperiores Eccleſias; quin etiam, & ad regimen Monaſteriorum, conuentuum, & domorum, & aliorum locorum, quorumcu q; ordinum Regularium, & Militiarum, edita quæ incipit. Iniunctum nobis

Apoſtolicæ ſeruitutis officium requirit &c. Dat. Romæ apud ſanctum Petrom Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo quarto Idibus Nouembris, Pontificatus ſui anno quinto; & die nona menſis Decembris publicata eodem anno.

Item cùm eadem generalis Synodus mandauerit, vt ab vniuerſitatibus, & ſtudijs generalibus, canones, & decreta eius integrè recipiantur, ad eorumq; normam Magiſtri, Doctores, & alij in eiſdem vniuerſitatibus, ea quæ catholicæ fidei ſunt, doceant, & interpretrentur; ſeq; ad hoc inſtitutum initio cuiuslibet anni ſolenni iuramento obſtringant Seſſ. X X V. de reform. gener. cap. 2. Cogit temporum calamitas vers. ad hæc omnes: lecta quoq; eſt Bulla eiuſdem Domini Noſtri, ſuper eiuſdem fidei profeſſione; & forma iuramenti, facienda, & obſeruanda per vniuerſitatum, & ſtudiorum Rectores, & Regentes, Magiſtros, Doctores, ac quarumcunq; artium, & facultatum Profeſſores, & ad illarum gradus promouendos, ſimiliter edita, quæ incipit in ſacroſancta Beati Petri Principis Apoſtolorum cathedra &c. Dat. Romæ apud ſanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo quarto. Idibus Nouemb. Pontificatus ſui anno quinto, & die quarta Decembris eodem anno publicata.

Deniq; cùm eadem ſacroſancta Synodus, ſub certis pœnis ſtatuerit, vt non ſolùm Prælati, & perſonæ, qui in Synodo Prouinciali intereſſe debent, in ea, omnia, & ſingula, ab ipſa ſancta generali Synodo definita, & ſtatuta recipiant; & veram obedientiam ſummo Rom. Pontifici ſpondeant, ac profiteantur; ſimulq; hæreſes omnes, hactenus damnatas, publicè deteſtentur, & anathematizent; ſed etiam cæteri omnes, ſiue in præſenti, ſiue in futurum beneficia eccleſiaſtica habituri, et qui in Synodo diœceſana conuenire debent, idem in ea celebranda faciant, & obſeruent: eadem Seſſ. X X V. de reformatione genrrali, citato cap. 2. viſum eſt, vt beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, & qui huic Synodo interſunt orthodoxam fidem publicè profiteantur iuxta eandem formam iuramenti traditam, in prælectis Bullis (ſicut præmitti tnr) veluti ſufficientem, ac ſatis congruam. & ita præſcripta eſt, & habetur inter Synodi diœceſanæ conſtitutiones atq; decreta.

Verùm cum fidei profeſſio publicè facienda eſſet, apertę ſunt fores Synodi, & Eccleſiæ; & admiſſi ſunt laici, ſed extra Cleri conſeſſum.

Tunc Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ à ſenioribus & maioribus ſinguli, deinde bini, pòſt terni, quaterni, & quini ante ipſum D. Cardinalem genuflexi fidei orthodoxæ profeſſionem faciunt iuxta præſcriptam formam ſingulis traditam, ad ſacroſancta Dei euangelia.

Similiter Hebdomadarij eiuſdem Eccleſiæ, propter temporis anguſtias, bini, terni, & quaterni, coram eodem D. Cardinali genuflexi fidem orthodo-

xam, alta voce profitentur.

Et cùm iam tardior hora fieret, idem dominus Cardinalis omnibus ſolenniter benedicit, pro eo die clerum dimittit, & in palatium aſcendit.

Vocatur ante Clerus pro craſtino mane.

Sabbato, die decima eiuſdem menſis, & ſeptima Synodi hora matutina.

Illuſtriſſimus D. Cardinalis deſcendit in Eccleſiam, & Miſſa de ſpiritu ſancto celebrata, more conſueto Hymnus, veni creator ſpiritus &c. cantatus eſt.

Habetur extra Synodi conſeſſum, in ſacriſtia congregatio Theologorum, & Canoniſtarum; & diſputatur ſuper abuſibus iurium funeralium, & querelis ſuper eis propoſitis.

Interim coram Domino Cardinali adminiſtratore in ſua cathedra præſidente D. Aloiſius de Aierbo Abbas ſecularis ſanctæ Mariæ maioris (qui, ne præcedentiæ à ſe prætenſæ præiudicium afferret, immediatè poſt canonicos profiteri recuſauerat) fidem publicè profeſſus eſt, foribus reſeratis.

Tunc etiam presbyteri, & beneficiati eiuſdem ſanctæ Mariæ, S. Georgij maioris, S. Ioannis maioris, & S. Mariæ in Coſmodin, quatuor præcipuarum parochialium, & collegiatarum Eccleſiarum Hebdomadarij, & Confratres, nuncupati, bini, terni, & quaterni, eandem fidem publicè, & alta voce profeſſi ſunt.

Deinde verò clauſis foribus, & excluſis laicis, in pleno Synodi conſeſſu, coram eodem D. Cardinali plures querelarum libelli, & petitionum memoralia lecta ſunt, & inter alia.

Quidam Scipio de Luca, vt conſobrinus Caroli ſaſſi, clerici Neapolitani, beneficiati, illum abſentem dixit, & Beneuenti morari, & propterea eundem excuſauit, petens terminum ad denuntiandum.

Item nomine quorundam piorum religioſorum, Domino Cardinali coram Synodo, ſignificatum eſt, thalamos, ſeu choros deputatos pro Dei ſacerdotibus, & miniſtris, ſublimes exiſtentes, in quibuſdam Eccleſijs, cum domibus contingius à laicis, & profanis hominibus inhabitari, & ab eis ibidem enormia committi; & diuina quoq; officia perturbari: & ſi quando diebus feſtis ob populi frequentiam, præſbyteri in illos choros velint conſcendere, pro cantandis diuinis officijs, eos oportere à laicis inquilinis permiſſionem impetrare, maxima cum iactura immunitatis Eccleſiæ, & idcirco prouidendum eſſe, vt ij liberè dimittantur Eccleſiarum ſacerdotibus. Nuntiatum quoq; eſt plurimos, & ſi beneualentes, non niſi domi ſuæ eorum peccata ſacerdotibus velle

confiteri: idq; ſæpè fieri, vt ſub eo prætextu malis quibuſdam religioſis, & confeſſarijs commoditas, ſeu occaſio forsan præbeatur delinquendi; Vndè ſtatuendum eſſet, nullius in priuata domo (niſi neceſſitate vrgente, & de permiſſu Ampliſſimi Domini Cardinalis, vel eius generalis Vicarij) peccatorum confeſſionem audiendam eſſe.

Quibus auditis, D. Cardinalis, quò ad honeſtatem chori, & laicos inde arcendos prouideri mandauit; quò verò ad habitationes ſupra choros, nobis ignotas eſſe; ideoq; indicandas eſſe, vt prouideri poſſit, id tamen in Viſitatione animaduertendum eſſe, reſponſum eſt.

Insuper presbyteri Hebdomadarij Metropolitanæ Eccleſiæ, conqueſti ſunt aduersus Canonicos eiusdem Eccleſiæ, ſe ab eis iniuſtè prohiberi, ne in officijs mortuorum cadauere præſente, vel poſt eorum ſepulturam, ſeu in illorum anniuersarijs memorijs, dum orant, ſeu celebrant, ſupra cadauer, vel feretrum, aut imaginarium ſepulcrum, ſeu ciborium, pallium (quod cultram vocant) ſericum ponant, habeant, vel retineant: imò & ab eiſdem Canonicis, ſi ponant, vel retineant, ui tolli: quod nec Eccleſiæ decori, nec ipſorum Hebdomadariorum exiſtimationi, neq; defunctorum honori conuenit, ſed offendiculum plurimis affert: imò ſit, vt permulti, qui in ipsa ſepeliuntur Eccleſia huiusmodi cultras, in Eccleſiæ ornamentum propterea non relinquant, vti feciſſent, ſi eorum memoriæ deſeruirent. Hinc poſtulant, in Synodo ſine ſtrepitu, & figura iudicij prouideri, vt ipſis liceat, dum orant, ſeu celebrant ſuper defunctorum cadaueribus, vel memorijs; cultras ſericeas habere, absq; vlla contradictione, vel controuerſia.

Sed eo lecto libello, Canonici contradixerunt, aſſerentes illis, ſericeis cultris, in officijs mortuorum, vti non licere, in eorum præeminentiæ præiudicium; & obiecerunt rei aliàs iudicatæ exceptionem.

Quare D.Card.cām eandē ad ordinariā cognitionē reiecit.

Deinde pro parte Presbyterorum curatorum quatuor præcipuarum Parochialium Eccleſiarum S. Mariæ maioris, S. Ioannis maioris, S. Georgij maioris, S. Mariæ à porta noua, aliàs in cosmodin Neapolitañ vrbis, expoſitum eſt, ſæpius contingere, inter ipſos, & alios presbyteros, & clericos Ciuitatis, & diœceſis controuerſias de præcedentia moueri, non ſine magno populi ſcandalo; idcircò ſupplicant ipſis in præcedendo locum aſſignari; atq;, vt à cæteris in proceſſionibus, & funeribus defunctorum dignoſcantur, concedi, & indulgeri vt caputium, ſeu ſcapulare ſerici, viridis, pellibus intus conſutum, ſeu ſignum aliquod, differens tamen à caputijs, ſeu almutijs Canonicorum, & Hebdomadariorum Eccleſiæ Metropolitañ deferre, poſſint.

Sanctorius dixit. Ambitioſa petitio. & cùm denuo inſtarent, Leonardus Antonius Angriſanus primus diaconus canonicus, turbato vultu, de ſerico

inquit deferendo, haud agendum eſt. nec enim alÿs, niſi Canonicis, eo, in Eccleſÿs noſtris vti licet: nec in noſtri præiudicium vobis concedi poteſt. At illis inſtantibus D. Cardinalis ad Angriſanum conuerſus, ſed neq; tuum eſt, inquit, prohibere, qui imperas; faciam ipſe tamen, quod honeſtum eſt;

Deinde poſt aliquam contentionem ſilentium indixit, & decreuit maturius cõſiderata prouideri.

Iterũ exponunt Clerici Diaconi, appellati, inſtituti ad defunctorũ cadauera in Eccleſiaſticam ſepulturam inferenda, Cellararios, ſeu procuratores parochialium Eccleſiarum, ſeu confraternitatum clericorum beneficiatorum, non per ipſos, qui ad id conſtituti ſunt, ſed per alios clericos, vel perſonas, in ipſorum detrimentum, defunctorum cadauera deferri facere, vt portionem, ſeu medietatem eleemoſynæ, ſeu iuris funeralis ipſis Diaconis debiti, ſibi vendicent, & ideo petunt id eis generaliter inhiberi.

Quo audito, prouidendũ eſſe decretũ eſt. *& ita factum eſt.*

Lectus eſt etiam libellus Pyrrhi Antonÿ Perrettæ presbyteri Aerſanẽ. diœc. incolentis diœceſim Neapolitanã: quòd dum ipſe in Romana Curia prouiſus eſſet, de parochiali Eccleſia villæ Mugnani Neapolitanẽ diœceſis, per liberam reſignationem D. Nicolai Turris, quidam particulares eius villæ, ſub falſo nomine Vniuerſitatis eiuſdem, coram Synodo falſiſſima, ac quædam indigniſſima facinora aduerſus ipſum calumnioſè, ac maligno animo detulerunt, in maximum famæ, & exiſtimationis ipſius detrimentum; ideo in ſui honoris reſtitutionem popoſcit legi publica teſtimonia vniuerſitatum, & hominum eiuſdem villæ Mugnani, & villæ Mileti Neapolitanæ diœceſis, ſuper ipſius vita, moribus, & innocentia: inſtans ſuper præmiſſis, informationem recipi, & conſtituto de falsò vſurpato nomine publico, & de illatis calumnÿs, iniquos huiuſmodi delatores ſeuerè puniri, vt Eccleſiaſticæ conuenit auctoritati.

Tunc de mandato Domini Cardinalis, Iulius Antonius ipſius generalis Locumtenens, illum vocari, & coram Tribunali aſtare iubet; qui adeſt, & interrogatus, an haberet certos accuſatores, nequaquàm inquit, docens ſe falsò Reum poſtulari, & publica exhibet teſtimonia villarum eidem Domino Cardinali directa, in Synodo, ac ſubſcripta à quamplurimis illarum hominibus, aſſerentibus falsò ſub ipſorum publico nomine Pyrrhum in Synodo ab iniquis, & maleuolis quibuſdam delatum, ſed illum virum probum, pium, ac fidelem atteſtantibus.

Publicatur querela aduerſariorum, & hæc ipſa teſtimonialia coram Synodo leguntur.

Quibus lectis præfatus Locumtenens dixit.

Illuſtriſſime Domine, nullus laicus ad famoſam accuſationem clericorum, [a] niſi ſuam, aut ſuorũ proſequatur iniuriam, [b] admittendus eſt; prætereq; in criminibus exceptis [c]. Nec incerti accuſatores, cedulæ, vel libelli famoſi occultè, ſeu alterius ſuppoſito nomine traditi. [d] admittendi ſunt; imò & ſi reperiantur auctores, & non probauerint quod ſcripſerunt, grauiter veluti & alij calumniatores, qui varias, aut etiam in fine [e] negatæ communionis, aut non, niſi in fine, [f] aut non dandæ, niſi digna pœnitentia, & ſatiſfactione peracta, [g] vel talionis, ſeu alias ſuſtineant pœnas, [h] coercendi ſunt, [i] Neq; accuſationes, niſi iuxta leges, & canonicas ſanctiones legitima præcedat inſcriptio, [k] recipiendæ ſunt. Vnde nec aliquis, niſi de legitima perſona antè conſtiterit, quempiam accuſare vo-

a *Cap. 1. & c. 3. c. laicos & c. ſicut ſacerdotes c. ſacerdotes et c. laici. 2. q. 7, cap. beatus Petrus ex Clemente Papa in Epiſtola. 1. ad Iacob. 6. q. 1. & c. 3. ex Marcello Papa epiſt. 2. ad epos orientales 11. q. 1. c. de cætero de teſtib. & c. cùm P. Manconella de accusat.*

b *Cap. omnibus 4. q. 6. & citato cap. de cætero. & gloſſ. in eodem c. cùm P. Manconella.*

c *Cap. tanta de ſimon. gloſſ. tam in d. c. de cætero, q̃; in eodem c, cùm P. Manconella, vbi alia iura citat.*

d *Cap. perscripta 2. q. 8. & cap. inquiſitionis §. tertiæ dubitationis de accusatio.*

e *Concil. Elibertan. cap. 73. (quod habetur 1. q. 6. delator.) & cap. 75.*

f *Concil. Arelatense 1. cap. 14. item Concilium Arelaten. 2. ex decreto magni Niceni conciliï, cap. 24. quod hẽtur c. eos, qui. 3. q. 9. & c. ſiquis ex Damaso Papa 2. q. 3.*

g *Dicto cap. eos qui ex Arelaten. 2. & cap. Epiphanium, & c. vltimo 5. q. 6.*

h *Cap. qui calumniam c. ſiquis falsum c. quia iuxta. & per totam 5. q. 6. c. 1. 2. q. 3. & c. 1. & c. 2, de calumniator.*

i *l. noſtris, ibi alienis nominibus C. de calumniator. cap 1. 2. 3. et per totam 5. q. 1. & not. gloſſ. in d. § tertiæ dubitationis in verb. in occulto. & per gloſſ. in l. 3. C. de his qui accus. non poſſ. & ibi Cyn. & doct. vbi q̃ndo, & in quibus caſib. quis debeat ſe inſcribere. de quo not. in d. c. ſuper his de accus. & decis. Rotæ antiqua. 5. & 6. de accusatio. ex Adriano Papa, & Gregorio, & ex Concilio Elibertano cap. 52.*

k *l. libellorum ff. de accus. §. libellorum 2. q. 8. §. inſcriptio 4. q. 4. l. in cauſis.*

lens, audiendus eſt [l]. Neq; alieno nomine, & ſi vero, accuſatio recipitur. abſens enim, nec per alium accuſare, nec accuſari poteſt [m]. Nanq; accuſator præſens adeſſe, & ſe inſcribere, (quod eſt accuſationem profiteri, & ad talionis pœnam ſe obligare,) [n] & ſua, vel aliena manu, ſi literas neſciat, ſubſcribere [o]. & cuſtodiæ ſimilitudinem ſuſtinere [p]. ſicut & accuſatus ipſe, qui poſtulatur ſimiliter præſens [q] eſſe debet. Deniq;, iuxta Apoſtoli præceptum, aduerſus presbyterum accuſatio, niſi ſub idoneis teſtibus minimè recipienda eſt [r]. Quamobrem ſi certi homines eiuſdem villæ compareant, & ſi ſua putauerint intereſſe, ne hic ipſorum curæ præficiatur, & velint probare, quod obiecerint, poterunt audiri, aliàs vero nequaquàm. *1. Tim. 5.*

cauſis, quæ eſt penult. C. de accusatio. cap. 1. c. quisquis. c. qui crimen ead. 2. q. 8. c. licet. c. ſuper his c. qualiter & quando, 2. vers. verùm ita voluerunt de accuſatio. c. licèt Heli in principio de ſimon. niſi in caſib. exceptis. not. 2. q. 7. in ſumma.

l *l. non prius C. de calumniator. cap. ſi qui ſunt. 2. q. 7. & cap. 1. de accuſatio.*

m *l. penult. §. ad crimen. ff. de publ. indic. l. tunc conuenit C. de accuſat, c. 1. & c. perscripta 2. q. 8. c. abſens ex Felice Papa in Epiſtola 2. ad Epiſcopos Galliarum & c. vltim. 3. q. 9. c. relatam 5. q. 2. gloß. in citata l. noſtris. C. de calumn.*

n *d. l. libellorum. & l. 3. & ibi glo. in verb. paginam C. de his, qui accus. non poß. l. fin. C. de accus. §. inscriptio 4. q. 4. Tabien. & Silueſtr. & alij ſummiſtæ in verbo inſcriptio.*

o *d. l. libellorum. & l. ſi cui ff. de accus. l. ſiquis l. in cauſis & l. fin. C. eod. & d. §. libellorum et uers. item ſubſcribere 2. q. 8.*

p *cap. 1. ex Concil. Carthag. 4. 4. q. 5. & pulchrè Eutichianus Papa in Epiſtola 2. ad Epiſcopos per Siciliam, & habetur c. quisquis 2. q. 8. & l. vlt. C. de accus. & l. vlt. C. de calumniat. (quas leges Impp. Theodoſius, et Honorius B. Eutichiano ſatis, poſteriores ex citata ipſius decretali c. quisquis ad literam desumpſerunt, cùm illas rescripserunt.) gloß. in d. l. 3. C. de his, q accus. nō poß. in uer. pag.*

q *Citato c. 1. 2. q. 8. c. absens. c. chartæ etc: vltim. 3. q. 9. c. veniens de accus. & d. c. 1. 4. q. 5. et d. §. ad crimen.*

r *1. ad Timoth. 5. iuxta quod Sixtus Papa. in epiſt. 2. ad Epos Hiſp ſcribit. c. accus. Eporũ 2. q. 7. et Anacl. in epiſt. 2. ad epos Italiæ c. accus. quoq; ead. 2. q. 7.*

Et per Dominum Cardinalem decernitur querelas, & libellos famoſos incertorum, alienoúe, aut publico ementito nomine, contra Clericos porrectos non eſſe admittendos.

Vndè & quoſdam huiuſmodi libellos in Synodo oblatos lacerari mandat.

Et ſic publicè coram Synodo lacerati ſunt, magno Cleri plauſu.

Deinde D. Cardinalis vocari iuſſit, ſiqui eſſent accuſatores contra Pyrrhũ.

Itaq; per Dominum Gilibertum Archiepiſcopalis Curiæ nuntium, ſemel, iterum, & tertiò vocati ſunt, vniuerſitas, & homines villæ Mugnani, vel ſiqui eſſent accuſatores dicti Pyrrhi; vel qui contra ipſum agere, vel eum accuſare vellent, vt in Synodo comparerent.

At nemo comparuit.

Et poſt aliquod temporis ſpatium, Sanctorius, quia, inquit, nemo illum accuſat, & nemo illum condemnat [a]*; nec nos condemnare poſſumus; ſed dignus eſt qui abſoluatur. Abſoluendus, quidem eſt, Illuſtriſſime Domine Cardinalis.*

a. Ioan. 8.

Proinde Synodo, (quæ cauſæ finem expectabat) conſulta, Dominus Cardinalis, te, inquit, Abſoluimus.

Itaq; Pyrrhus ab impetitis calumnijs abſolutus, & dimiſſus eſt.

Sed hoc finito iudicio, aliud grauius contra ipſum cœptum eſt. Nam cùm ad ſui commendationem, in ſuperiori iudicio, literas dimiſſorias à R. D. Vicario olim obtentas, ad celebrandam Miſſam in diœceſi Neapolitañ, produxiſſet: in illis aliena manu additum eſſe, deprehenſum eſt; vt etiam ſacramenta miniſtrare poſſet. quod ſibi minimè conceſſum fuerat; & tamen miniſtrauerat. Idcirco ſtatim abſolutus, rurſus euocatur, & iureiurando præſtito coram Synodo, à Sanctorio examinatur, ſi in villa Mileti curam exercuit animarum, & cuius manu illa additio facta ſit, & an ſua? ipse verò vocatus trepidat, confunditur; inficiatus ſua manu illud additum eſſe, ſed per eos, qui illius olim Vicarij manum agnouerant, conuincitur: & ad carceres Archiepiſcopalis Curiæ, non abſq; cleri turbatione, ac triſtitia honeſtè mittitur.

Quibus peractis admittuntur Laici, & cæteri Rectores Eccleſiarum fidem catholicam publicè profitentur.

Deinde D. Io. Baptiſta Bonocordius examinator Curatorum, obtenta iam ſui ſuperioris licentia, iurat, ſicut & cæteri de ſuo munere fideliter exequendo.

Poſtremò D. Cardinalis omnibus ſolenniter benedicit, & Clerum dimittit.

A PRANDIO hora ſolita 2[1].

Dominus Cardinalis deſcendit in Eccleſiam, & vbi orauit, reſedit in ſua cathedra.

Tunc leguntur libelli quidam, & querelæ.

Nomine enim Capituli Neapolitanæ Eccleſiæ exponitur ab immemorabili tempore, & vetuſta conſuetudine, reperiri in pacifica poſſeſſione miniſtrandi omnia, & ſingula ſacramenta Eccleſiaſtica in tota Ciuitate, & diœceſi Neapolitañ liberè, et abſq; alicuius parochi requiſitione; ſed propria authoritate id ſibi, & ſingulis de Capitulo competere, tanquàm præcipuis parochis, poſt Ampliſſimum Archiepiſcopum, ad quem cura omnium animarum, de iure ſpectat; proinde petebant in Synodo decerni, & declarari eidem Capitulo, et Canonicis licuiſſe, & licere omnia Eccleſiaſtica ſacramenta per totam Ciuitatem, & diœceſim, iuxta antiquam conſuetudinem liberè, & licitè miniſtrare, abſq; aliquo parochorum permiſſu; ac etiam lite pendente in pacifica, & antiqua ipſorum poſſeſſione conſeruari, nec obſtare Tridentini Concilij decretum [a], vt in contractu matrimonij proprius ſacerdos interſit, nam & Capitulum poſt Archiepiſcopum, vt ipſius immediata membra, eſt verus, legitimus, proprius, & immediatus parochus totius diœceſis.

[a] Seſſ. 24. de reform. matrim. cap. 1.

Sed huic petitioni plures parochi contradixerunt, cùm eos in eorum Eccleſijs turbari minimè deceat, & ſi hactenus quandoq; quidam Canonici in parochialibus ſacramenta miniſtrarunt, id fuiſſe, ex eorum tacita permiſſione, quidam verò alij tacuerunt.

Sanctorius quoq; animaduertendum eſſe dixit, ne animarum cura negligatur, cùm per plures indifferenter exercetur; & iura Eccleſiarum confundantur, cùm plures ſe in illis ingerunt, nec, quæ proponuntur, omnia, iure probantur. neq; ex his nobis contra canones fas eſt, Capitulum, & Canonicos declarare poſt Archiepiſcopum, veros, ac proprios parochos vniuerſales in Ciuitate. & quo ad contractum matrimonij proprius parochus, haud alius eſt interpretandus, quàm is, qui verè exiſtit, & vt generale Concilium intelligit. Quinimò cura animarum in hac ipſa Eccleſia metropolitana geritur per eius perpetuos ſacriſtas, qui & confluentibus ad eam, & aduocantibus, ſeu petentibus præſtant ſacramenta per Ciuitatem. Expedit enim eccleſijs certum habere Rectorem, qui de animabus ſibi commiſſis, peculiarem curam gerat, et rationem reddat. Vndè veteres canones [a] in monaſteriorum cappellis certos voluerunt ſtatui ſacerdotes; illiſq; ſufficientem aſſignari portionem [b], ex qua iura Epiſcopalia poſſint perſoluere, & congruam ſuſtentationem habere: quod & religioſis omnibus exemptis, vel non exemptis locum habere, ſancitum eſt; ſacra quoq; generalis Synodus ſtatuit [c] Ordinarios ſollicitè prouidere debere

[a] de cappell. monach. per totum cum concord.

[b] de monachis de præben. c. auaritiæ c. in Lateranenſi eod. tit. ca. 1. in principio eod. tit. lib. 6.

[c] citato c. 1. in fi. de pbe. i 6. Concil. Trid. ſeſſ. 7. de reform. cap. 7.

vt in beneficijs Eccleſiaſticis curatis, quę cathedralibus collegiatis, ſeu alijs Eccleſijs, Monaſterijs, beneficijs, ſeu collegijs, aut pijs locis quibuscunq; perpetuò vnita, vel annexa reperiuntur, animarum cura, laudabiliter exerceatur per idoneos Vicarios deputandos, etiam perpetuos, niſi ipſis ordinarijs aliud pro bono Eccleſiarum regimine expediri videatur, cum congrua fructuum portione, etiam ſuper re certa aſſignanda. Si ergò curatum beneficium cathedrali ſit annexum, prouidendum eſt, de Vicario pro cura gerenda; quò nam modo licebit Canonicis per omnes Ciuitatis parochias ſacramenta pro libito miniſtrare? Quare haud conueniens viſum eſt pro petitione decernere. & cum adhùc D. Canonici inſtarent, Dominus Cardinalis Adminiſtrator interloquutus eſt.

„ Statim de iuſtitia, fore prouidendum.

Deinde lecta eſt petitio 18. presbyterorum adiunctorum 22. Hebdomadarijs Eccleſiæ Metropolitanæ, & propterea 40. nuncupatorum, (quòd illum impleant numerum) aſſerentium ſe plurima onera eiusdem Eccleſiæ ſuſtinere, & pro illius ſeruitio ſæpius laborare, nihil tamen mercedis referre; vt pro eorum merito iamdiu debuiſſent, ideòq; poſtulabant, ſibi aliquo licito emolumento prouideri; ac honorifico quopiam ſigno donari, vt à cæteris diſcreti, agnoscantur participare de Capitulo, & Hebdomadariorum congregatione Eccleſiæ Cathedralis.

Sed ea lecta; per D. Cardinalem reſponſum eſt ſuper petitis, extra Synodum eſſe prouidendum, Capitulo & Canonicis, ac alijs, ad quos ſpectat, auditis.

Lecta quoq; eſt querela nomine Congregationis presbyterorum parochialis, & collegiatæ Eccleſiæ S. Georgij maioris, quod cùm eiusdem Eccleſia, parochia ſit cæteris ſitu minor, anguſtior, & ideo pauperior; ſæpenumero eueniſſe, vt permulti ipſorum parochiani ægroti, vel vulnerati recuperandæ ſalutis causa non domicilium mutandi animo, in plagam maritimam, vel in ſuburbium virginum, aut in aliam vrbis regionem ſe traſtulerint, & ibidem deceſſerint, & parochi, ſeu curati in quorum parochijs deceſſerunt, ſub prætextu quòd eisdem ſacramenta miniſtrarunt, illorum cadauera ſepelierunt, & ius funerale ſibi perſolui fecerunt, in ipſius congregationis magnum præiudicium; Vndè & in Archiepiscopali Curia ſæpius pro ea decretum eſt; & ſi propter expenſarum grauitatem causas proſequi non potuerit. Quare pro Deo, poſtulant, abusum hunc tolli, & decerni; vt in poſterum eo modo decedentes in propria originaria parochiali liberè, & abq; contradictione ſepeliantur, & ad eam iura funeralia ſpectent; nec non re, cum Synodi conſultoribus diffinita, vt eidem congregationi depoſita quædam ex causa huiusmodi in obitu plu-

rium defunctorum penes cellararium parochialis & collegiatæ Eccleſiæ ſancti Ioannis maioris facta, reſtituantur; eiusdemq; presbyteris inhibeatur, ne de cætero taliter morientes, quorum ſepultura ad ipsos ſpectat, ſepeliant; ac vt iti dem in tota Ciuitate obseruetur; & qui in re dubia iura huiusmodi exegerit, penes ſe retineat; ſed ſi ſuccubuerit, non ſolùm ad ea, verùm etiam ad expenſas, & intereſſe, ac in pœnam, ad decem insuper ducatos, victori persoluenda teneatur.

Quo libello lecto omnes Hebdomadarij, & confratres trium reliquarum principalium parochiarum, & alij rectores, & curati Ciuitatis consurrexerunt, in eos de S. Georgio, vnanimiter conclamantes, vt in cuius quis parochia ex vita decedit, & in eadem ſepeliatur; idq; ad tollendas quascunq; lites & controuerſias. D. Stephano de Maſſo, & alijs ſuis collegis dictæ Eccleſiæ S. Georgij presbyteris replicantibus, ac repetentibus, & obijcientibus decreta Archiepiscopalis Curiæ; & petentibus, vt in libello. cùm autem contentiones prolixiùs tenderentur.

Prouiſum eſt, modo ſuperſederi, ſed conſuetudinem citra partium præiudicium, obſeruari.

Nomine quoq; eiusdem congregationis presbyterorum S. Georgij querelæ libellus oblatus eſt, quòd cùm ſatis anguſta illius Eccleſiæ parochia exiſtat, cum præcipuis alijs parochialib. comparatione habita; & certis nihilominus limitibus à cæteris parochijs diſtincta fuerit, parochi tamen, & congregationes parochialium Eccleſiarum ſanctorum Apoſtolorum, ſancti Stephanelli, & S. Georgitelli ad ducentas domos, indebitè vsurparunt; quare inſtabant in hoc diœcesano Concilio, in integrum reſtitui; atq; decerni eis licere ius parochiale ad Capuanam vsq; exercere, offerentes in continenti per ſententiæ inſtrumentum coram Synodi consultoribus, docere, quòd 290. ab hinc annis, ipſi vsq; ad fores paruas palatij Archiepiscopalis ſacramenta miniſtrabant.

Quo lecto libello cæteri Rectores, & curati aliarum Eccleſiarum ſimiliter reclamarunt, & contradixerunt, obijcientes antiquiſſimi temporis praſcriptionem. Sed cùm per 40. annos Eccleſiæ contra ſe inuicem iura, decimas, & prædiorum fines ſecundùm canones, præscribant, Superſeſſum eſt. a

Lecta eſt etiam ſupplicatio religioſiſſimarum ſanctimonialium Monaſterij Beatæ Mariæ de Sapientia ſub regula fratrum prædicatorum Neapolitañ, quod audierint in Synodo diœcesana prouiſum, ut vigore decretorum b *ſacri Concilij Tridentini ab Ordinario, tanq; Apoſtolicæ Sedis delegato, earum monaſterium gubernetur: ſed cùm ipſæ vigore latiſſimorum priuilegiorũ ſint Apoſtolicæ*

a c. de quarta c. ad aures &c. quia in dicante de praescript.

b Seſſ. 25. de reg. & monial. cap. 8

Sedi immediatè ſubiectæ; & in ſpiritualibus hactenus rectæ ſint, & regantur, à ſacerdotibus clericis Regularibus appellatis, monaſterij S. Pauli Neapolitañ, & ſic decretum eiusdem Concilij non obſiſtat; humiliter expoſcunt, nihil innouandum, ſed quicquid in contrarium geſtum eſſet, reuocandum eſſe.

Qua quidem petitione perlecta; reſponſum eſt, extra Synodum prouideri, cùm de priuilegijs conſtiterit memoratis.

Item delatum eſt in Synodo, nonnullos clericos indecentes habitus, non ſolum Eccleſiaſticis, & religioſis viris, ſed profaniſſimis etiam hominibus indecoros, geſtare: inter ipsos verò eſſe quosdam beneficiatos, imò & curatos, & horum vnum eſſe R. D. Scipionem Caracciolum parochum S. Chriſtophori de capuana, & quod indignius, & lachrimabilius eſt, aliquos Dominos Canonicos caligas, & indecentia alia ornamenta ſub veſtibus, etiam huius Synodi celebrationis tempore, deferre.

Quo lecto, & audito dictum eſt. D. Scipionem ſpecialiter moneri, & inſuper cognoſci, an ad ſacros etiam presbyteratus ordines, ratione obtentæ huiuſmodi parochialis Eccleſiæ S. Chriſtophori ſit promotus?

De Canonicis verò non ambulantibus ſecundùm diſciplinam Eccleſiaſticam omnino ſperandum eſſe, vt cum moribus, indecentes quoq; habitus corrigant. cæterùm circa clericalis habitus honeſtatem inpoſterum obſeruandam, per conſtitutionem pauloantè in hac Synodo editam, iam eſſe prouiſum.

Item lecta eſt querela D. Antonij Burrelli parochi Eccleſiæ S. Mauri villæ Caſoriæ Neapolitañ Diœceſis, aduersus quosdam eiusdem villæ presbyteros, qui in aliquibus cappellis ibidem exiſtentibus diebus Dominicis, & præcipuis ſolennitatibus Miſſas celebrare audent; antequàm in parochiali celebrentur, vnde ipſius parochiani à propria parochia auertuntur, nec cum abſint exaudire poſſunt denuntiationes matrimoniorum contrahendorum, iuxta ſacri Tridentini Concilij decretum, nec publicationes dierum feſtorum, neq; alia, quæ in illa conuenit publicari. Quare petebat illis, ne in Miſſarum ſolennibus eius-

Seſſ. 24. de reform. matrim. cap. 1.

modi diebus præueniat ipsum; alteri verò parocho S. Benedicti eiusdem villæ, ne ſuis parochianis ſacramenta miniſtrare, neue tempore paſchali epulis, vel rebus paſchalibus benedicere, neq; aliquid aliud in ſui præiudicium attentare præſumat, inhiberi.

Similis querela propoſita eſt à D. Ioanne Antonio Viſconte Archipresbytero Capitis montis, & parocho Caruizani Neapolitañ diœceſis, plures presbyteros in villis, & parochijs regionis Capitis montis eſſe, qui in alijs Eccleſijs quàm parochialibus, diebus Dominicis, & feſtiuis præuenientes parochos, miſſas celebrant; & ad eas audiendas pleriq; de plebibus, ac ruſtici confluunt: quò fit, vt feſtorum dierum, & aliarum obſeruationum, denuntiationes, quæ in parochialibus de more fiunt, ab eis minimè intelligantur; quare poſtulabat illis presbyteris interdici, ne, præſertim feſtis diebus, antequàm parochus Miſſas celebret, ipſi celebrare poſſint.

Quibus libellis lectis, decretũ eſt ſtatim deſuper in Synodo prouideri, Ac ita factum eſt per conſtitutionẽ Synodalẽ.

Expoſitum eſt etiam nomine populi prænominatæ villæ Caruizani de regione Diœceſana Capitis montis parochialem eorum Eccleſiam ſancti Iacobi, ſatis longè ab ipſorum habitationibus ſitam eſſe; & propterea ipsam magno cum incommodo pro ſacramentis percipiendis, & cum ingenti diſcrimine quod à facinoroſis hominibus imminet, adiri: præterea maxima indigere reparatione: adeò vt Rector ſine vniuerſi populi ſubuentione eam reſtaurare minimè queat. Proinde poſtulabant ab Ampliſſimo D. Cardinali, & Synodo ſibi concedi licentiam, eandem Eccleſiam vnà cum omnibus lapidibus, lignis, & materia à fundamentis vsq; ad ſuperiora tecta; nec non redditibus, & pertinentijs vniuerſis transferendi, intra, vel magis prope villæ habitationes; Eccleſiam verò nouam ſub eodem titulo nuncupari; ac mandari Rectori, vt eidem tranſlationi aſſentiat.

Cùm autem petitio huiusmodi in Synodo lecta, quò ad nouam parochiam rationabilis videretur, & ſacris canonibus conſona. Nam Epiſcopi, etiam vt ſedis Apoſtolicæ delegati, ex generalis Concilij decreto, in parochijs, in quas ob locorum diſtantiam, ſeu difficultatem parochiani ſine magno incommodo ad percipienda ſacramenta, & diuina officia audienda accedere non poſſunt, nouas parochias, etiam inuitis Rectoribus, iuxta formam conſtitutionis Alexandri tertij. quæ incipit. Ad audientiam, conſtituere poſſunt. Decretum eſt.

Concil. Trident. ſeſſ. 21. de reform. cap. 4.

c. ad audientiã 1. de Eccles. ædificand.

In viſitatione curandum eſſe, quod petitur.

Deinde ex parte confratrum ſocietatis Crucis, ſeu ſanctæ Crucis apud ſanctum Auguſtinum inſtitutæ, humandis corporibus pauperum, præſertim autem in carceribus magnæ Curiæ Vicariæ defunctorum expoſitum eſt ſepulturas oratorij ipſorum, & parochiæ S. Thomæ de cuius finibus eſt palatium Magnæ Curiæ, cadauera amplius non capere. nec habere Eccleſiaſticas ſepulturas, in quas innumera fidelium cadauera in eisdem carceribus obeuntium, inferre poſſint: cum ab Eccleſiarum rectoribus & cappellanis inhumaniter arceantur, ideo rogabant mandari omnibus Eccleſiarum beneficiatis, vt fidelium huiusmodi corpora, quæ ab ipſis ſepelienda inferuntur, recipiant absq; ſtrepitu, vel contradictione.

Item delatum eſt nomine confratrum curantium funera fidelium Chriſtianorum in triremibus defunctorum.

Sed Rectores & presbyteri aliarum Eccleſiarum dixerunt, vt Rector, & presbyteri, ac confratres ſancti Thomæ de Capuana, de ſepultura prouideant, cùm ipſi emolumenta ſentiant in funeribus defunctorum in carcerib. magnæ Curiæ, ac eis à Curia Regia pro pauperibus defunctis iura funeralia persoluantur. & ſecundùm naturam ſit, vt qui commodum refert, ſentiat incommodum: Vnde & ſepulturas pro illis ſepeliendis facere deberent.

l. ſecundum ff. de reg. iur. cap. qui ſentit eod. tit. lib. 6.

His verò reſponderunt presbyteri et clerici S. Thomæ, allegantes anguſtiam Eccleſiæ, ipsorum paupertatem, eorundem iurium diminutam ſolutionem, & alias rationes. Polliciti quoq; ſunt intra limites eorum parochiæ aliam Eccleſiam, in qua fidelium huiusmodi corpora humari poſſint, habere, vel à ſuis parochianis conſtrui procurare.

Fuerunt nonnulli, qui, ad id, Eccleſiam extra portam Capuanam intra parochiæ limites, ædificari consuluerunt.

His poſtulationibus, & reſponſionibus auditis Dominus Cardinalis, Synodo approbante, mandauit omnibus parochialium, & aliarum Eccleſiarum Eccleſiaſticas ſepulturas habentium rectoribus, & cappellanis, vt gratis, & absq; vlla mercede recipiant corpora in eiusdem magnæ Curiæ carceribus, donec de debita ſepultura per eos ad quos ſpectat prouideatur, vel in triremibus, defunctorum in eorum Eccleſijs cùm à prędictis cõfratribus fuerint ad Eccleſiaſticã ſepulturã delata. Idq; pro omnibus confratribus Dei amore fidelium defunctorum corpora ſepelientibus obſeruetur, & aliàs iuxta conſtitutionem deſuper in hac Synodo edendam

Inter

Interim verò congregatio, & diſſertio Theologorum, & Canoniſtarum ſuper iuribus funeralibus extra Synodi conſeſſum, continuata eſt.

Alij deinde beneficiati fidem catholicam publicè profeſſi ſunt, iuxta formulas, ianuis apertis.

Deinde facta eſt prorogatio poſtremæ ſeſſionis huius Synodi, in feriam quartam ſequentis hebdomadæ ſub hoc tenore.

Vt aliqui abuſus ſuper funeralibus, præſertim, qui in hac Synodo emendandi propoſiti ſunt, à Theologis, & Iureconſultis maturiùs diſcutiantur, & iuſtè corrigi poſſint Illuſtriſſimus, & Reuerendiſſimus D. Cardinalis indicit poſtremam huius diœceſanæ Synodi actionem ad diem decimamquartam huius menſis, ab hora 14. qua clerum Ciuitatenſem, & Diœceſanum monet, vt compareat, vtrumq; verò interim dimittit.

Præcipit autem reliquis omnibus beneficiatis, ſub excommunicationis, & alijs cenſuris & pœnis, vt dicta die in Synodo compareant ad fidem orthodoxam publicè profitendam, qui eam ad huc profeſſi non ſunt, aliàs contra ipſos procedi mandat.

Tandem Dominus Cardinalis omnibus benedicit, Clerum dimittit, & in palatium reuertitur.

Die 11. Februarij M. D. LXV. Synodo pendente, D. Fabius Iuuenis presbyter Inſulæ Prochytes exhibuit literas datas Prochyte die decima eiusdem Reueren. Domini Hieronymi Lubrani Vicarij in ſpiritualibus eiusdem Inſulæ Prochytes, ad Synodum ſpetialiter vocati, directas Agenti vices Archiepiſcopi Neapolitani, quibus ſe ad obedientiam veniſſe, niſi infirmitate detineretur, teſtabatur, ſuo nomine mittens eundem D. Fabium de ſuo clero presbyterum, qui præſtabit, quod debet; rogansq; eidem fidem adhiberi. ſignificauit etiam Abbatiæ dictę Inſulæ Commendatarium, ſeu adminiſtratorē eſſe Illuſtriſſimum & Reuerendiſſimum D. Indicum Daualum S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Aragona nuncupatum, cui omnia ſe ſignificaturum, & ſecundùm eius iuſſa, & ipſius onus, ſe facturum ſcribit.

Feria ſecunda die 12. eiusdem menſis in monaſterio Montis olиueti coram Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Cardinali aſſiſtente ſibi eodem Locumtenente ſuo, conuenerunt omnes Synodi conſultores, Theologi, ac Iureconſulti, ac

L

R. P. D. Antonius Laureus, Epiſcopus Caſtrimaris, Regius Cappellanus maior vti peritiſſimus Iureconſultus, & Prælati quidam, qui querelis obiectis à populo contra clerum ſuper iuribus funeralibus pleniſſimè diſſeruerunt.

Et ferè omnes attentis antiqua, ac laudabili conſuetudine, & Cleri paupertate, & quòd aliunde non habet, vndè uiuat, & multis aliis rationibus concluſerunt pro Clero contra populum: quòd deberentur eiſdem iura, & ob difficultatem illa ſibi debita recuperandi, vel coram iudice laico exigendi, poſſent perſonalem funeris comitatum recuſare, niſi ſibi perſolutis iuribus huiuſmodi: & quòd duplicata iura recipere poſſent, iuxta conſuetudinem, cùm extra antiquæ vrbis mœnia, ad funus pergunt (ob laborem, & quòd non ſit eadem vrbs antiqua, & amplificata;) & cùm clericorum confraternitates ad id inſtitutæ accedere conſueuerunt. placuit autem abuſus quoſdam in funeribus huiuſmodi inductos, & à Domino Proſpero Vitaliano I. C. viro optimo collectos, & tunc examinatos, corrigi, & prohiberi.

At ſuper præcipua controuerſia, pluribus ex cauſis haud vtile viſum eſt ſententiam ferre, vel diffinitiuè pronunciare, ſed ex perplexa quæſtionis difficultate de iuribus funeralibus, indeciſam relinqui, vel in Prouincialem Synodũ reijci. Exactionem antem dumtaxat fore moderandam: ac ita deinde pluribus capitibus Synodicè conſtitutum eſt,

Feria quarta die decimaquarta eiuſdem menſis, Synodi autem octaua, hora matutina.

Dominus Cardinalis more conſueto cum Canonicis Capitulo, & Clero Eccleſiæ proceſſionaliter à palatio, in Eccleſiam paratus deſcendit, & adorauit, Miſſæq; de ſpiritu ſancto, quæ coram Synodo planè celebrata eſt, à D. Felice de Dominico Canonico, Cantoribus cum cantu proſequentibus, interfuit.

Deinde idem Dominus Cardinalis incepit, Veni creator ſpiritus &c. ijsdem cantoribus cum cantu, muſicis inſtrumentis, ac pulſatis organis ſimiliter proſequentibus.

Tunc apertis foribus conſeſſus, plurimi Presbyteri, & Clerici beneficiati fidem catholicam quaterni iuxta profeſſionis formulam publicè profitentur.

Poſt lecta eſt, diſtributio examinatorum pro confeſſarijs ſuprà deputatorum per tres claſſes, prudentiſſimè diſtincta, videlicet.

Examinatores pro confeſſoribus approbandis in Diœceſana Synodo deputatis.

Prima Claſſis in Capitulo.

Reuerendus D. Paulus Taſſus Canonicus.
R. Abbas ſancti Petri ad Aram.
R. Prior ſancti Seuerini.
R. fr. Antonius à Monte Coruino.
R. D. Hieronymus Ferrus.

Omnes, vel tres ſaltem ex eis inſimul.

Regulares examinandi ab ea.

Prædicatores.
Heremitani.
Carmelitæ.
Cruciferi.
Sanctæ Meriæ de gratia ordinis B. Petri de Piſis.

Secunda Claſſis in ſacriſtia.

R. D. Marcus Antonius Aiellus Canonicus.
R. D. Hieronymus ſpinula.
R. Prior Sancti Dominici.
R. Magiſter Hieronymus Cuiminus.
R. Magiſter Ioannes Baptiſta à Potentia.

Omnes, vel tres ſaltem ex eis.

Regulares examinandi ab ea.

Canonici Regulares.
Monachi Caſinenſes.
Oliuetani.
Canonici Regulares ſancti Saluatoris
Minimi.
Clerici Regulares ſocietatis Ieſu.

Tertia Claſſis ibidem, in cappella deſignanda.

R. D. Laurentius gazzillus Apoſtolicus Protonotarius.
R. D. Berardinus de Bellis.
R. Prior Sanctæ Catherinæ. — *Omnes, vel tres ex eis ſimul.*
R. Magiſter Vincentius ſpinula.
R. Rector ſocietatis Ieſu.

Regulares examinandi ab ea.

Montis Virginis.
Cæleſtini.
Minores obſeruantes.
Minores conuentuales.
Serui Beatæ Virginis.
Clerici regulares ſancti Pauli.

Presbyteri ſeculares, ab omnibus Claſſibus, examinari poterunt.

Singulis diebus, poſt prandium, examinandi, accedere poterunt.

Deinde porrecti ſunt apud locumtenentem, & actuarium Synodi, plures libelli, & querelæ in Synodo legendi.

Hinc. Dominus Cardinalis mandat legi conſtitutiones de funerum honeſtate, & eorum exactione cohibenda, ſuper querelis, & libellis aliàs in hac Synodo oblatis, editas, quæ habentur inter huius Synodi conſtitutiones.

Et legit Paulus Taſſus Canonicus Diaconus.

Item legi mandat alias ſaluberrimas conſtitutiones de cultu, & bonore Eccleſiarum circa plura capita, Ne presbyteri parochos in diuinis præueniant; atq; Ne Laici clericali habitu induti ad Eccleſiaſtica miniſteria ſupponantur; Ne clerici ſint mulierū famuli, vel pediſſequi. De confeſſionibus non audieñ, niſi in Eccleſijs; de conſtitutione, Omnis vtriusq; ſæpius publicanda, & de infirmis ad ſacramenta percipienda exhortandis, & aliàs nuper in Synodo contra nonnullos abuſus ad Synodum delatos, editas, quæ etiam inter eiusdem conſtitutiones habentur.

Et legit D. Fabius Pulucrinus Canonicus.

Tunc leguntur nonnulli libelli, & querelæ generales, & ſpeciales, & ſuper eis, pro vt iuris eſſe viſum eſt, per Illuſtriſſimum Dominum Cardina-

lem decernitur, & inter alios.

Pro parte parochorum Ciuitatis copiosè expoſitum eſt, nullo pacto Canonicis, hebdomadarijs, & presbyteris quadraginta nuncupatis Eccleſiæ cathedralis, permittendum eſſe, vt ſacramenta eorum parochianis adminiſtrent, tum quia id ad ipsos iure communi ſpectat; tum quia & ipſis de animarum cura rationem reddere incumbit; vndè & cognoscere oues ſuas, debent, & ipſos ſuæ; tum etiam pro eorum nimis paupere vita ſuſtentanda; pauperes enim ipſi ſunt: & ex ipsa ſacramentorum adminiſtratione à populo aliquam percipiunt eleemosynarum ſubuentionem: tum quoq;, quòd Canonici, Hebdomadarij, & 40. præfati non alia ſacramenta adminiſtrare prætendunt in alienis parochijs, niſi baptiſma, & matrimonium, vt aliquod inde percipiant emolumentum; imò cùm eos quandoq; etiam nocturno tempore vocari contingerit ad audiendas peccatorum confeſſiones quorundam infirmorum, vel ad eisdem dandum ſanctiſſimæ Eucharistiæ viaticum, vel extremæ vnctionis ſacramentum, vel etiam ad eorum in articulo mortis conſtitutorum animas, Deo, commendandas; ea ſacramenta inhumaniter in neceſſitate præſtare recuſarunt: quòd labores, & corporales incommoditates ex his tantùm ſentiatur; affirmantes id ad parochos pertinere. Cùm tamen ſacri Tridentini Concilij decretis ſancitum ſit, a vt Matrimonium ſine parochi, vel alterius ab eo deputati ſacerdotis interuentu contractum, nullum, & irritum ſit; vtq; parochus librum habeat, in quo coniugum, & teſtium nomina, diemq;, & locum contracti matrimonij deſcribat. Necnon, vt in conferendo baptiſmi ſacramento b ſimiliter parochus librum habeat, in quo baptizati, eiusq; parentum, & patrinorum nomina deſcribat. Id autem, ſi Canonici, & alij presbyteri præfati hæc ſacramenta miniſtrabunt, qua ratione, impleri poterit? Adiecerunt, quòd Eccleſiæ à parochianis, aliunde quàm ab eis ſacramenta recipientibus, non ſolùm non coluntur, & frequentantur; ſed etiam deſeruntur, ac obliuioni traduntur. quòdq; eis allegata poſſeſſio non ſuffragatur, nec quòd cathedralis Eccleſia prima eſt parochia. reſpondebant enim vſurpationem potius eſſe, quàm poſſeſſionem. ac per Conciliorum decreta eisdem Canonicis, Hebdomadarijs, ſeu presbyteris ſine ipsorum parochorum licentia eadem ſacramenta adminiſtrare minimè licere. Et insuper ſignificarunt eosdem Canonicos ex antiqua consuetudine prætendere, ad ipsorum ſepulturam pertinere corpora defunctorum omnium, etiam eorum, qui peccatorum confeſſioni factis, ac ſacra Eucharistia percepta deceſſerunt: quod ex eorum vſurpatione (ſalua pace) factum eſt. nam ad eorum ſepulturam ſolùm ſpectant corpora cæde interfectorum, ſeu ſubita morte extinctorum. quòd ſi contrarium Canonici aſſerant; exhibeant priuilegia, ſi qua habent; illorum autem abuſiones minimè ferantur.

Ioan. 10.

a S. ß. 24. de refor. matr. cap. 1.

b ibidem cap. 2.

Uis autem primus Diaconus, & Canonici quidam alij reſponderunt, ſibi vtrumq; iurè licuiſſe, ac licere, & ex parochis aut paucos, aut vnum eſſe D. Marcellum viglionum curatum ſanctorum Apoſtolorum, nec quidem perpetuum, qui his contradicat.

Et per Dominum Cardinalem, qui hæc in viſitatione pleniùs audire ſtatuerat, decretum eſt; extra Synodum prouidendum eſſe.

Propoſitum quoq; eſt in Synodo in Capitulo Cathedralis Eccleſiæ abuſum, pace tantorum Reuerendorum Dominorum, vigere; vt quorundam ſtatutorum eiuſdem Capituli prætextu, mortui cuiuſq; Canonici, Canonicales veſtes, ſeu in diuinis per Canonicos deferri conſuetas, tā ſi dictus Canonicus cum eiſdem veſtibus, quàm ſi ſine illis; ac tam ſi in ſanctæ Reſtitutæ, quàm ſi in alia Eccleſia, etiam alijs Canonicis, defuncti corpus non deducentibus ad ſepulturam; præterea etiam ducatos ſex pro officio mortuorum pro defuncto Canonico celebrando, ipſo iure eidem Capitulo deberi; & quod peius, in ſcandalum Chriſtifidelium contra hæredes, dare renitentes, coram laicis iudicibus procedi; proinde Chriſtianæ religioni conſulendum eſſe; ac vt ſtatuta prędicta, cùm ſint contra canones cap. non ſatis cum ſimilibus, de ſimo. & contra Chriſtianam charitatem, ac auaritiæ, & cupiditatis cauſa, inducta laceranda ſint.

Huic querelæ Canonici etiam ſatisfacere conati dicebant, eam ideo à Domino Ioanne Iacobo Gorra exponi; quòd eis in obitu illius filij, de iuribus huiuſmodi minimè ſatisfecerit: ipſi verò alia via nequeuntes, quod ſibi debebatur, conſequi; compulſi ſint adire magnam Curiam Vicariæ.

Et fuit decretum extra Synodum prouideri.

Item lectus eſt libellus ſororis Benedictæ Myrtæ monialis Monaſterij Beatæ Mariæ de Ieſu ord. ſanctæ Claræ ſub cura fratrum Minorum de obſeruantia Neap. aſſerentis ſe in eo per XXX. annos degiſſe, & ex cauſa infirmitatis (iam quartus agitur annus) ex eo de licentia diſcretarum Monaſterij, & Miniſtri prouinciæ illius ſuperioris, ad idem accedente conſenſu nobilium Magiſtrorum, ſeu protectorum dicti Monaſterij, tempore, quo alijs monialibus infirmis, ſimilis tunc licentia dari conſueuerat, exiſſe in domum ſuorum: in qua, quandiu per licentiam ſibi licebat, dumtaxat permanſit; & cùm Monaſterium repetere vellet, ſe ab eius Abbatiſſa reiectam, pro ſuo regreſſu in Monaſterium, iudicialiter coram R. P. D. Vicario

Neapolitañ, à quo tandem ſententiam retulit fauorabilem, in monaſterio ſcilicet eſſe recipiendã, censuris, & pœnis in Abbatiſſam præfatam prolatis, agere aportuiſſe: cumq; eadem Abbatiſſa ab huiuſmodi ſententia appellaſſet, & apoſtolico reſcripto cauſam committi feciſſet R. P. D. Epiſcopo ſauonenſi, tunc Nuntio ſanctiſſimi Domini Papæ in hoc regno ab eodem ſententiam aliàs per dictum Vicarium latam, confirmatam fuiſſe; & his ſententijs non obſtantibus eandem Abbatiſſam dilationes, & calumnias interponentem, per quatuor annos ipsam ſororem Benedictam fatigaſſe; ac demum ſubreptitijs, & obreptitijs literis in Rom. Cur. in ipſius magnum præiudicium, ac diuini numinis, & religionis dedecus cauſam diutius protrahere; vndè ſupplicabat facti veritatem, & iuſtitiam notoriè ex eiſdem actis apparentem agnoſci, eandemq; Abbatiſſam ad parendum huiusmodi ſententijs, & ad ipsam recipiendam compelli.

Sed cùm in præiudicium litis pendentis, nihil debeat innouari; eam verò pendere, ipsa non inficias eat, & ex aduerſo opponatur. *vt lite pend. nihil innou. per totum.*

Dictum eſt litem in Rom. Curia pendere.

Deinde œconomi, ſeu procuratores hoſpitalis S. Mariæ de Gratia intra villam Caſoriæ diſtrictus Neapolitañ reſpondendo querelæ in Synodo paulò ſupra delatæ à D. Antonio Burrello parocho S. Mauri eiusdem villæ, aſſerunt, ſe pro diuini cultus honore in cappella eiusdem hoſpitalis Miſſas, & alia diuina officia exteris, peregrinis, & ægrotantibus, qui in idem hoſpitale, pro tempore confluunt, per ſibi bene uiſos presbyteros, hora conuenienti, celebrari facere, quacunq; prohibitione, ſeu prætenſione parochi S. Mauri non obſtante, quòd propriam forsan quærat vtilitatem, & hoſpitalitatem huiusmodi, ac pauperum, & infirmorum in ipsum hoſpitale confluentium ſalutem mentis, & corporis, indirectè impedire contendat. vndè decerni ſupplicabant, ea ſibi licere, nec à dicto parocho deſuper impediri.

Et reſponſum eſt, vt prænominati œconomi ſua iura proponant.

Nomine cuiuſpiam Ioannis Nigri Aethiopis, & Catharinæ Nigræ, ſeruorum, & aliorum ſeruorum, & ancillarum Chriſtianorum, ſeu baptizatorum, qui modò in hac Ciuitate reperiuntur Domino Cardinali in Synodo ſupplicatur; vt conſtituere velit dominos eorum, ipſos iam Chriſtifideles factos retinere æquè ac alios liberos homines in ſuo famulatu habent, aſſignata ipſis mercede; aut eos manumittere debere.

Ita enim patronos, ſeu heros ſibi inueniant; nec eſſe permittendum ſeruos, & ancillas Chriſtianos factos compelli, ad ſeruiendum amplius eorum dominis.

Verùm quia baptiſmus à corporis ſeruitute nõ liberat, vndè nec ſeruilis conditionis perſonæ ordinari poſſunt, [a] *ſolùm enim Epiſcopalis ordo liberat à fortuna ſeruili, & aſcriptitia,* [b] *vel etiam ſacerdotalis proprij peculij amiſſione mulctatus:* [c] *haud æqua petitio iudicata eſt.*

a diſtinct. 54. per totam, & de ſeruis nõ ordinan. per totum. b cap. ſi ſeruus diſt.n. 54. c cap. ex antiquis diſtinct. 54. glo in d. c. ſi ſeruus in verb. ẽpalis.

Sed decretum, Præmoneri confeſſores ad monendos Chriſtifideles, vt ſeruos Chriſtianos benè tractent, ſeu cum eis benigniùs agant.

Defertur etiam in Synodo in ſolennitatibus ſanctorum in Ciuitate Neapolitana plures venditores tarallorum, bellariorum, & cupediorum, conſueuere, & prope Eccleſias etiam in vijs publicis menſas venales paratas habere & præter impedimentum, quod tranſeuntibus præſtant, anſam quoq; rixis quæ vnoquoq; anno non abſq; graui chriſtiani Pop. ſcandalò exoriuntur, præbent; egredi enim ſæpius ſolent laici quidam ante quorum domus menſæ ſtratæ ſunt, & vi ab eiſdem venditoribus decimas venalium omnium expoſitorum, auferunt, etiam in damnum Eccleſiarum, quibus iuſtius debentur. Quare poſtulatum eſt, laicis ſub excommunicationis pœna prohiberi, ne in huiuſmodi colligendis decimis, quæ ad Eccleſias ipſas pertinent, & non ipſorum domos, ſe ingerant.

Reſponſum eſt, fuiſſe prælecta conſtitutione prouiſum.

Item alia querela defertur pro presbyteris parochiæ S. Mariæ ad Puglianum de Reſina Neap. diœceſis, quòd fratres minores conuentualium S Franciſci in dicta parochia conuentum habere, & abſq; ipſorum parochorum licentia, corpora fidelium parochianorum ſuorum in Eccleſiam eorum inferre, & ſepelire, & mulieribus purificandis benedicere, & extra ipſorum clauſtra confeſſiones audire, & ſacratiſſimam Euchariſtiam, etiam feria V. in cœna Domini, & in die ſancto Paſchæ reſurrectionis, citra quodcunq; ipſorum priuilegium, miniſtrare præſumant, ideo poſtulabant de iure prouideri.

Quidam dixerunt, ipſoſmet parochos pati non debere, vt præfati religioſi ſuorum priuilegiorum metas excedant, & in eorum meſſem ſuam falcem mittentes, talia temerè attentent.

Modeſtè verò pro charitate prouiſum eſt, ne de cætero ſe intromittant.

Item per Simonem Caſtrutiũ, & Vrſulam ſaporinam coniuges, Ampliſſimo D. Cardinali & Synodo expoſitum eſt, ſibi iuſpatronatus ſuper cappella S. Mariæ de Gratia, conſtructa intra parochialem Eccleſiam S. Ioannis maioris Neap. competere, & in ea iamdiu D. Valerium Trombatonem Nuntium Curiæ Archiepiſcopalis, cum onere duarũ Miſſarum in hebdomada celebrandarũ, ac etiam in feſto Natiuitatis virginis Deiparæ alterius cũ primis veſperis cantandæ; inſtitutũ fuiſſe; qui nunq; eas celebrauit, nec celebrari fecit; vt à ſacriſta, & presbyteris dictæ Eccleſiæ intelligi facilè poteſt. Propterea poſtularunt, eundem Valerium ea cappellania deſtitui, atq; priuari, & cogi ad reſtituendos omnes, & ſingulos redditus, & prouentus exinde perceptos in eiusdem cappellaniæ vtilitatem conuertendos; vndè ab ipſis is, ad eam præsentari valeat, inſtituendos, qui in Nuntiatus officio non ſit occupatus, ſed ſuum munus præſtare poſſit, ſeu aliàs prouideri pro beneplacito Domini Cardinalis, & Synodi.

Quo libello lecto, reſponſum eſt fore prouidendum, & interim, ibidem dictus Valerius monitus eſt ad dicendum contra expoſita.

Valerius autem aſtitit in Synodo, & coram Illuſtriſſimo D. Cardinale comparuit, & nonnulla ſtatim in ſui excuſationem allegauit, & aduerſus obiecta, ſeq; eidem Cappellæ debitum ſeruitium impendiſſe reſpondit, pollicens in futurum ſe illud diligentius curaturum.

Imponitur eidem, vt re ipſa interim præſtet, quod debet, & ſic dimittitur.

Similiter pro Magnifica Domina Lucretia Manſella expoſitum eſt, ab antiquo tempore domi ſuæ cappellam, ſeu ſacellum quoddam ſitum reperiri, in qua Miſſa ſemel vnaquaq; hebdomada hactenus ſemper celebrari, et eiusdem feſto 24. Iunij ſolenniter cum primis veſperis cantari conſueuit; ſed eam hodie poſſideri à Domino Iulio ſanroccho Canonico, qui nunquàm in ea Miſſas celebrari, nec cantari, (niſi quòd ipsa id quandoq; pro ſua pietate curauit) neq; cappellam ipsam iam collabentem, & detectam, inſtaurare fecit; quare & in ea, diuina, modò peragi minimè poſſunt.

Et reſponſum eſt. Monemus, quantocitiùs reparet, & in ea celebrari faciat.

Et incontinenti dictus Iulius poſtulatus ſurrexit, & acceſſit ad pedes Domini Cardinalis, ac quaſdam coram illo excusationes protulit, ſed ab eodem D. Cardinali iterum grauiter monitus eſt, de benè regenda cappella prædicta.

Deinde, Bella Abbate, mulier villæ Casoriæ aduersus D. Antonium Burrellum parochum eiusdem villæ conqueſta eſt, quòd cùm ipsa nupſit extra ipſius villæ parochiam, præfatus D. Antonius ab ea quindecim pro ipſius ad hùc viuētis ſepultura, ſeu anticipato funere carolenos exegit; quia verò ſuperſtes eſt, nec huiusmodi exactio contra ipsam neq; contra alium fieri debet, inſtat ſibi eosdem Carolenos 15. reſtitui ab eodem.

Præfatus autem Dominus Antonius vocatur, & arguitur; ſed ipse loci consuetudinem allegauit; & cùm hæc consuetudo exploderetur à plurimis; & quidam alij de eadem villa, & alijs finitimis quibusdam prætextibus eandem consuetudinem confirmarent.

Mandatum eſt eidem Domino Antonio vt ſtatim ante receſſum à Synodo eidem mulieri reſtitueret, quod iniuſte ab eadem exegerat: & ita factum eſt.

Prouiſum quoq; eſt vt ſuper hoc perpetua conſtitutio fiat. Dominus enim Cardinalis iuſſit abuſum hunc aboleri; mandans Sanctorio ſuper eo Synodalem edere conſtitutionem.

a Seſſ. 25. de Regular. & Monialib. cap 5.

Oblatus item eſt libellus Domino Cardinali, quòd cùm ſacroſancta Tridentina Synodus ſancta ſanciuerit a monialibus profeſſis ab earum monaſterijs exire nullatenus licere, eius Amplitudo prouideat, vt moniales, quæ in monaſterijs profeſſæ ſunt, & in eis per multos annos permanserunt; & nunc in ſecularibus domibus, haud incolumi pudicitia; vt decet, redeant ad monaſteria, vel ſaltem eisdem aſſignetur locus ſacer & honeſtus; nec contra ſacras conſtitutiones in maximum ſanctæ Eccleſiæ ſcandalum ſecularem & ſolutam vitam in ſeculo ducant.

Quo lecto, creditum eſt, dici de quibusdam monialibus parùm pudicis, & inquietis, quæ à quibusdam monaſterijs, vt incorrigibiles eiectæ ſunt, ipsarum pudicitia, ac cuſtodia ſuis conſanguineis commendata.

Sed tamen reſponſum eſt Monialium nomina exprimi, & fore prouidendum.

Item alius libellus nomine vniuerſitatis villæ Mugnani aduerſus Dominum Iacobum eiuſdem villæ presbiterum in actis exhibitus, lectus eſt abſq; alicuius certæ perſonæ ſubſcriptione.

Sanctorius dicit, non admittendos incertos accuſatores, nec famoſos libellos contra presbyteros, & clericos, ſub vſurpato vel ementito nomine communitatis vt ſupra decretum eſt; rurſumq; decerni curat, incertorum accuſatorios libellos nequaquàm recipiendos eſſe; & conuerſus ad Dominum Cardinalem, iubeat inquit, Amplitudo tua hunc libellum contra Synodicum decretum nuper ſancitum, porrectum, lacerari.

At Dominus Cardinalis, iubemus inquit, lacerari, & Sanctorius lacerare cæpit, & dedit Puluerino, qui de ſublimiori loco coram Synodo lacerauit, atq; proiecit.

Pro Capitaneis platearum & hominibu platearum Logiæ, Aurificum, ſilicis, & Banchorum veterum, parochiæ S Mariæ de Cosmedin ad ſedile por tæ Nouæ Illuſtriſſimo & Reuerendiſſimo Domino Cardinali ſignificatum eſt, vt pro eorum deuotione, ac earundem platearum commoditate & hominum multiplicatione, & loci amplitudine, cupere, cuſtodiam pro ſanctiſſimæ Euchariſtiæ ſacramento habere in Eccleſia B. Mariæ de Gratia in foro Piſcario, vt quandoq; habuerunt, & ſibi in ea miniſtratum eſt; quòd dicta Eccleſia ipſis propinquior, & commodior eſt; & propter diſtantiam ab Eccleſia S. Mariæ in Cosmedin, & propter frequentiam Nobilium virorum eiuſdem ſedilis, in illa, in quam populares, qui ornatè induti non ſunt, & pleræq; earum mu lieres, ne nobilium oculis pateant, non conueniunt. Quare ſupplicabant ſibi licere ſacratiſſimam corporis Chriſti cuſtodiam, in Beata Maria de Gratia habere, & ab illius presbyteris ſacramenta ſibi omnibus miniſtrari, ſaluis iuribus parochiæ ſanctæ Mariæ. Cui poſtulationi ſubſcripſerunt præcipui earundem platearum viri, aliqui etiam ex eis voce idem in Synodo ſuppliciter poſcebant; ſed presbyteri ſanctæ Mariæ in ipſorum qui parochiæ ſunt, præiudicium id fieri non poſſe, conteſtabantur.

Hoc autem ſatis iam in antea ab Archiepiſcopo obtineri ſtuduerunt. ſed Sanctorius nec æquum, neq; honeſtum eſſe cenſuerat; niſi Eccleſia ſanctæ Mariæ de Gratia ſita intra parochiam ſanctæ Mariæ de ſedili portæ nouæ, huius fieret cappella, ſeu dependens, aut grangia, vt vocant; idq; in viſitatione curandum eſſe affirmabat, quod autem quandoq; factum eſſe dicitur, id nulla fuiſſe auctoritate ſuffultum. Non enim conueniens videbatur; ſiquidem conſuetudo aſſeruandi in ſacrario ſanctam Euchariſtiam antiqua fuit, vt ad infirmos deferretur, cùm oportebat; & vetuſtiſſimo catholicę Eccleſię more diligēter in Eccleſijs obſeruata eſt; vnde et multa

Concilia [a] ad eundem infirmorum vſum, vt ſtatim communicarentur per preſbyteros, ne ſine communione decederent, de eadem fideliter cuſtodienda ſæpius tradiderunt. & ſancta Synodus Tridentina [b] nouiſſimè contra nouatores hæreticos horum temporum, morem hunc omnibus ſalutarem, ac neceſſarium retinendum ſtatuit, adiecto in eos anathematiſmo. Infirmi autem ſacramentum hoc à parochis, & curatis hactenus ſemper miniſtratū eſt, niſi aliud indulgentia vel priuilegio conceſſum fuerit. Idcirco huiuſmodi cuſtodia non niſi in Eccleſijs parochialibus, vel curatis, à quibus idem ſacramentum recipitur, permittenda eſt.

Ad harum autem inſtar in pleriſq; monaſteriorum virorum, & mulierum hoſpitalium, & aliarum congregationum Eccleſijs, vel cappellis, ſacræ Eucharistiæ cuſtodiam habere conceſſum eſt: quòd in eis cura exerceatur animarum, & idem ſacramentum ab ipſorum ſacerdotibus de iure, vel priuilegio inter ſe, vel alijs præſcripto tempore, ſeu certa lege adminiſtrari liceat; Necnon, vt infirmis locorum eorundem, & neceſſitatis caſu propius ſuccurratur.

In ſimplicib. autem Eccleſijs, vel cappellis illud aſſeruare, nec neceſſarium, nec decens viſum eſt. pro populi verò communione in præiudicium propriæ parochiæ hoc ipſum concedere, nec iuſtum quidem exiſtimatum eſt.

Dominus autem Cardinalis his conſideratis, & ſciens eiſdem complatearijs facilem, ac benignum præſeferre ſi ipſorum poſtulationem in conſultationem reijceret, commiſit, vt ſuper hac quæſtione.

An ſcilicet in aliqua ſimplici, & ſeculari cappella, vel Eccleſia, ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum (præterquàm ad vſum infirmorum in parochialibus, vel curatis) ſeruari poſſit?

Domini Theologi, ac Iureconſulti ſuas ſententias dicerent. Qui omnes inſimul deliberatione, ac conſultatione præhabita in anc ſententiam concurrerunt.

Viſum eſt patribus Theologis, ac dominis Iureconſultis, quod ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum, nullatenus in aliqua Eccleſia, vel cappella cuſtodiatur, niſi pro vſu infirmorum: & proinde non videtur debere concedi, vt in dicta cappella Beatæ Mariæ de Gratia cuſtodiatur, vel miniſtretur, niſi eadem cappella, propter parochiæ amplificationem, membrum, vel grancia dictæ parochialis ſanctæ Mariæ, in cuius præiudicium hactenus ſacramentum cuſtodiuit, & miniſtrauit, Ordinaria Illuſtriß. & Reuerendiß. Cardinalis auctoritate fiat, & deputetur: & ſic deinceps cuſtodiat, atq; miniſtret.

[a] *Concil. Remens. cap. 2. c. peruenit ad notitiam. Arelaten. c. qui nō benè. Vuormacien. cap. preſbyter decon ſe. diſt. 2. itē Innoc. 3. in Concil. Lateranen. Maximo c. 1. de cuſtodia Euchariſt.*

[b] *Concil. Tridentin. ſeſſ. 13 in decreto de ſanctis. Euchar. ſacramento c. 6. & canone 7.*

Theologorum ſubſcriptio:

F. Valerius Maluicinus ord. ſancti Dominici, prior ſanctæ Catherinæ:
Ego fr. Hieronymus de Panormo ord. præd. confirmo ſup. manu propria.
Ego fr. Antonius de Monte Coruino ord. min. obſeruantię confirmo vt ſuprà.
Ego Io. Franciſcus Lombardus Clericus Neap. confirmo vt ſuprà.
Ego fr. Hieronymus Cuiminius ord. D. Aug. confirmo vt ſuprà.
Ego fr. Vincentius ſpinula Carmelita confirmo ut ſuprà.
Ego presbyier Gaſpar Ferrandez Rector Collegij ſocietatis Ieſu.

Iureconſultorum.

Ego presbyter Io. Baptiſta Bonocorde ſocietatis Ieſu affirmo vt ſuprà.
Ego Gulielmus Redoanus affirmo vt ſuprà.
Ego Horatius Gallutius concurro.
Ego Hieronymus de vineis concurro.
Ego D. Hieronymus ſpinula concurro.
His ita geſtis, rurſus fores apertæ ſunt, & plures alij beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, qui ſuperuenerunt, fidem catholicam profeſſi ſunt.

Deinde Dominus Cardinalis ſolenniter omnibus benedixit, & clero interim miſſo, in palatium reuerſus eſt.

Interfuerunt honoris ergò.

Illuſtris, & Reuerendiſſimus D. Antonius Scarampus Epiſcopus Nolañ, & Nuntius ſanctiſſimi D. N. Papæ.

Item R. P. fr. Thomas Caſellius Epiſcopus Cauenſis.

A PRANDIO hora xx, apertis ianuis.

Illuſtriſſimus Dominus Cardinalis more conſueto in Eccleſiam venit, orauit, & ſedit.

D. Io. Franciſcus Lombardus cler. Neap. et ſacræ Theologiæ doctor latinam de Synodorum neceſſitate, & vtilitate, coram Synodo, orationem habuit.

Deinde plures alij viri Eccleſiaſtici, & beneficiati fidem catholicam profeſſi ſunt.

Item lecta eſt conſtitutio contra exigentes funeralia, à mulieribus nubentibus extra paræcias, adhùc ſuperſtitibus, quæ habetur in huius Synodi

conſtitutiones, & incipit. Quorundam querela.

Dominus Fabius Puluerinus Canonicus legit.

Poſt verò rogata eſt Synodus, de omnibus ordinationibus & conſtitutionibus hactenus factis, & pro mulgatis, ab eodem D. Puluerino nomine Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Cardinalis adminiſtratoris; & Synodus recepit, & approbauit, ſub hoc tenore.

Puluerinus.

Reuerendi viri, Capitulum, Canonici, Abbates, Rectores, curati, & quicunq; in hanc Synodum conueniſtis, Non ne vobis, quæ in hac Synodo decreta, ordinata, & conſtituta ſunt, iuſta, æqua, & rationi conſona, cenſetis, & iudicatis?

Synodus reſpondit.

Cenſemus, & iudicamus.

Puluerinus.

Non ne illa omnia, & ſingula vnanimi voto, atq; ſententia recipitis, & approbatis?

Synodus.

Recipimus, & Approbamus.

Tunc Dominus Cardinalis mandauit legi decretum, vt vnusquisq; Canonicus, Rector, & curatus, habeat codicem canonum, & decretorum Concilij Tridentini, & huiuscæ Synodi conſtitutiones; quod incipit. Quandoquidem labilis eſt.

Et Puluerinus, vtraq; lingua latina, ſcilicet; & italica legit.

Conſequenter Synodus ab eodem Puluerino nomine eiusdem D. Cardinalis conſulitur de ordinariæ viſitationis, iamdiù intermiſſæ neceſſitate in hunc modum.

Puluerinus.

Non ne ordinariam generalem omnium Eccleſiarum, Cappellarum, & locorum piorum viſitationem, iamdiù intermiſſam, nunc perneceſſariam eſſe cognoſcitis, & iudicatis.

Synodus reſpondit.

Cognoſcimus, & iudicamus.

Puluerinus.

Non ne illam iam indicendam eſſe conſulitis?

Synodus.

Conſulimus,

Tunc Dominus Cardinalis mandauit legi indictionem generalis viſitationis Diœceſanæ. Alfonſus &c. quia tandem Eccleſias &c. quæ eſt inter huius Synodi ordinationes.

Et Puluerinus legit.

Idem legit decretum, ut Synodalium teſtium conſtitutio in aliam ſequentem Synodum remittatur, quod eſt. Teſtes Synodales ſpirituali regimini &c.

Idem legit, Annuntiationem diei Paſchæ reſurrectionis proximæ futuræ.

Idem legit decretum indictionis proximæ futuræ ſequentis Synodi, & de ea quotannis celebranda.

Item, denuntiatio generales ordinationes, primis temporib. Quadrageſimæ proximæ, celebrandas eſſe in Synodo ab eodem facta eſt.

Et cum Synodus eſſet expedienda, nonnulli alij libelli propoſiti ſunt, & inter eos.

Oeconomi ſeu Thauritarij ſanctæ Mariæ ad Porchianum Neapolitanæ Diœceſis querelam propoſuerunt contra D. Ianuarium Archipresbiterum Turris Octaui, & Rectorem dictæ Eccleſiæ S. Mariæ; quòd cùm per multos annos eandem Eccleſiam obtinuerit, & poſſederit, illiusq; fructus, & redditus perceperit; nunquam tamen in ea ſacramenta adminiſtrauit, vt tenetur, iuxta ſuæ de ea prouiſionis litteras, ſeu bullas; ipſiusq; negligentia factum eſt, vt in eam impluat, & tecta collabantur. Quare ſupplicabant animarum ſaluti, neceſſariæ miſſarum celebrationi, & ſacramentorum adminiſtrationi, eccleſiæq; reparationi, iuxta ſacros Canones, conſulendum eſſe.

Qua querela lecta & audita Per Illuſtriſſimum Dominum Cardinalem prouiſum eſt dictum D. Ianuerium Archipresbiterum, & prædictæ Eccleſiæ Rectorem monendum eſſe, vt reparet Eccleſiam memoratam, & debita ſeruitia, ac curam ſubeat incumbentem. Et poſt quandam contentionem inter illos, et præfatum D. Ianuarium, idem D. Ianuarius ſic, vt præmittitur monitus,

reſpondit ſe obedire paratum, ac iniunctum munus, quod obire tenetur, libenter præſtaturum eſſe.

Iterum proponitur alius libellus pro ſorore Benedicta Myrta Moniali Monaſterij B. Mariæ de Ieſu, in quo rogat, & inſtat, vt in Monaſterium, in quo diutiſſimè permanſit, & profeſſa eſt, & vnde ad breue tempus de ſuperiorum licentia ob malam corporis valetudinem egreſſa fuerat, reſtituatur, attentis ſententijs pro ſe latis, etiam ſub cenſuris, & pœnis, & quæ tranſitum fecerunt in rem iudicatam, & ex decreto Tridentini Concilij, dilationibus, & alijs, quæ ad ipsam vexandam fiunt, non obſtantibus quibuscunq;.

Seſſ. 25. de Monialibus & Regularibus cap. 5.

Et cùm pro alia parte diceretur litem in Rom. curia pendere, & pro Benedicta Moniali replicaretur non ex legitima causæ deuolutione, ſed ex Monialium ſibi aduerſantium ſubreptione ad iudicium differendum præter iuris ordinem in Rom. curiam deductam eſſe; & contentio pro dicta ſanctimoniali Benedicta fieret in Synodo; pro eadem obiectum eſt, prætenſam litem allegatam, & in Rom. curia pendentem non ab omnibus monialibus, & ſororibus dicti Monaſterij, nec ab earum maiori parte foueri ſed à paucis quibusdam ipſius æmulis, & contra reliquarum omnium voluntatem.

Quare iuxta Sanctorij conſilium ab eodem Illuſtriſſ. D. Cardinale decernitur duos præcipuos, ac probos viros DD. Gabrielem Sanchez I. C. commendatarium S. Mariæ de Casanoua Pennen. Diœceſis, & Io. Baptiſtam Bonocordium I. C. presbyterum ſocietatis Ieſu, qui eiusdem Domini Cardinalis, & totius Synodi nomine Abbatiſſam, & Moniales dicti Monaſterij adeant, & cum ipſis benignè agant, vt eandem ſororem Benedictam recipiant; & ſi opus eſt, pro veritate comperienda à quibusnam lis hæc foueatur, & an ab omnibus, omnium voluntatem explorent?

Qui quidem deſtinati uiri poſt Synodum celebratam, reſtitutionem ſororis Benedictæ ab eiusdem Monaſterij ſanctimonialibus nec ipſius Synodi nomine impetrare valentes, niſi, illarum omnium explorata voluntate, de mandato eiusdem Domini Cardinalis adhibito Sanctorio ipſius generali Locumtenente, ac vocatis ſuperioribus ordinis, & Monaſterij, atq; Nobilibus ſedilis Capuanæ, illius tunc protectoribus, ſemel, & iterum maxima contradictione, ac turba cõcitata per aduerſarias dictæ Benedictę intra clauſtra; ad feneſtras ferreis laminis occluſas, vniuerſarum omnium voluntatem explorarunt; ac comperto quòd eam omnes recipere vellent, pauciſſimis quibusdam tantùm æmulatione, vel alio affectu repugnantibus, illam à nobilibus matronis deductam, inuocato auxilio brachij ſecularis contra tyrannidem paucarum, quæ monaſterij fores, & portas vectibus ferreis, ac peſſulis vi occluſerant, illis vi quoq; curiæ effractis, & reſeratis reſtitui curarunt, & intra Monaſterium immiſerunt, vbi maximo gaudio, & lætitia à plurimis ſororibus eſt excepta.

Item

Item pro fiſco repetitum, & productum eſt pœnale decretum aliàs de anno 1548. Maij 15. per Vicarium tunc Archiepiſcopi Neapol. cauſa cognita latum, contra presbyteros Turris Octaui tunc abſolutos de eiusdem mandato, à vinculo excommunicationis; vt de cætero annis ſingulis, prima Dominica menſis Maij, quo cæteri omnes vrbani, & diœceſani presbyteri, ac Epiſcopi ſuffraganei in Synodo comparere conſueuerunt, & ipſi Turris Octaui presbyteri compareant in albis, ſeu cum cotta lineæ ad obedientiam præſtandam Reuerendiſſimo Patri Domino Archiepiſcopo pro tempore exiſtenti, vel eius Vicario in Pontificalibus celebranti in cathedrali Eccleſia Neapol. hora miſſarum absq; alia monitione, vel requiſitione in poſterum facienda.

Tunc quoq; quidam presbyteri eiusdem Turris Octaui præmiſſa proteſtatione de non conſentiendo iuriſdictioni, & de inhærendo appellationibus opponunt contra decretum ſupra latum de aſſociando Archipresbytero Turris in obedientiæ exhibitione; quòd ille non ſit Turris Archipresbyter, ſed tertierij diœceſis vltra flumen nuncupati, ſiue ſanctæ Mariæ ad Porchianum; Item quòd aliqui ipſorum ſancti Ioannis hieroſolymitani, aliqui verò ſancti Antonij Viennenſis ordinum ſunt fratres, ſeu presbyteri, cappellani; Item ꝙ obſtet exceptio rei iudicatæ, & finitæ, necnon litis pendentiæ in Rom. curia; quamobrem inſtant appellationem recipi; Apoſtolos ſibi concedi, & acta Synodi reuocari, & ipſis non præiudicare proteſtantur.

Et cum ſtaretur deciſis, nihil decretum eſt.

Deinde vocati ſunt omnes Synodo intereſſe debentes, præſertim Abbates ſeculares, & Regulares quidem, necnon Rectores, Abbates nuncupati, Archipresbyteri, alij rectores, parochi curati, atq; parochialium præcipuarum Eccleſiarum hebdomadarij, & Confratres, & cæteri omnes de Clero, iuxtà præſcriptum ordinem, quoad fieri licuit.

Singuli eorum, qui vocati ſunt, reſponderunt, Adſum, & ſtatim reuerentiam, & obedientiam Reuerendiſſ. D. Cardinali adminiſtratori exhibuerunt.

Abbas, ſeu commendatarius Monaſterij cappellæ ordinis ſancti Benedicti de more vocatus eſt, & non comparuit, nec alius pro eo.

Abbas Monaſterij S. Michaelis Archangeli de Inſula Prochytes vocatus eſt, & pro eo comparuit D. Fabius iuuenis, & de exemptione proteſtatus, obedientiam præſtitit.

Cæteri Abbates, & Rectores, ac parochi adfuerunt.

Tunc denuntiantur, excommunicati omnes, qui tenentur, beneficiati à Synodo ſtudioſè abſentes; fit quoq; comminatio pœnarum beneficiatis, qui Catholicam fidem in Synodo profeſſi non ſunt ex decreto huiusmodi ſub tenore.

N

Die 14. Februarij 1565. in Synodo.

Omnes & ſinguli beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, qui huic Synodo intereſſe tenentur, velut edicto publicè propoſito, quo, ad eam conuocati & moniti ſunt adeſſe, ſed illi intereſſe contempſerunt, contrauenientes excommunicati publicè denuntiantur. Nec non ijdem beneficia Eccleſiaſtica obtinentes, & qui in hac Synodo fidei orthodoxæ profeſſionem facere debebant, & neglexerunt, nouerint contra ſe grauibus pœnis fore procedendum.

Et lingua Italica lectum eſt.

Quamobrem diebus paulo poſt ſequentibus plures Clerici beneficia Eccleſiaſtica, & cappellas, vel Rectorias obtinentes dederunt nomina, & abſentiam excuſantes, fidem eandem, quam profiteri tenebantur, in proxima Diœceſana Synodo publicè profiteri promiſerunt; ac accepta ſalutari pœnitentia à Sanctorio Locumtenente in forma Eccleſiæ conſueta à ſententia excommunicationis abſoluti ſunt.

Poſt, Sanctorius, de mandato eiuſdem Domini Cardinalis, Dominis Iureconſultis Synodi conſultoribus ordinem præcedentiæ, & conſeſſus, pro alia ſequenti Synodo remiſit.

His ita peractis, Sanctorius reuerenter adijt Dominum Cardinalem, & ait. Iuſtum, & æquum eſt Pater Ampliſſime, vt de fœlici euentu, & expeditione ſacroſancti Generalis Concilij Tridentini, ac de huius noſtræ Diœceſanæ Synodi fine, gratias immortales Deo opt. Max. agamus: ac ſi placet, iubeat Amplitudo tua Dominum Laudari, eiuſq; nomini benedici.

Dominus Cardinalis, Reſpondit. Laudemus.

Sanctorius, igitur, cantemus. TE DEVM Laudamus.

Tunc Dominus Cardinalis incapit canticum TE DEVM Laudamus.

Et cantores dulciſonis concentibus proſequuti ſunt, Tibicinibus alternatim concrepantibus, ſonantibus quoq; organis, & alijs muſicis inſtrumentis ſuaui modulatione pulſatis.

Itaq; Dominus Cardinalis cum Capitulo, & frequentiſſimo clero Cruce præmiſſa per interiorem Eccleſiæ ambitum, de choro proceſſionaliter exijt, cum maxima lætitia, gaudio, & exultatione ſpirituali omnium, qui aderant, & redijt in eundem locum vbi toto cantico, Te Deum laudamus, decantato

prædictus Dominus Cardinalis, dixit orationem, quæ in Pontificali in fine Synodi habetur, Exaudi quæſumus Domine ſupplicum preces &c.

Qua completa D. Iulius Monachus Canonicus ſacerdos paratus cum pluuiali, & à duobus hebdomadarijs Eccleſiæ ſimiliter paratis cum pluuialibus ſibi aſſiſtentibus deductus, duobus cæroferarijs præcedentibus, ac alijs miniſtris, de ſacriſtia venit ante gradus Altaris magni ſupra Chorum Eccleſiæ, ſed prope Thronum Archiepiſcopalem, intra Synodi conſeſſum, & de libro ſupra pulpitum ornatum, collocato, cantando dixit.

Poſt actas Deo gratias, glorificemus etiam Deum, & laudemus eum in ſanctis eius.

Chorus Chantorum reſpondit.

Recolamus memoriam Beati Ianuarij Epiſcopi, & martyris, & ſanctorum Pontificum, & confeſſorum, ac aliorum patronorum Eccleſiæ noſtræ.

Tunc per eos cantata Antiphona communi & Vers. ac Reſpon.

Dominus Sacerdos.

Poſt Vers. Domine exaudi orationem meam & Vers. Dominus vobiſcum, choro reſpondente, & dicto Oremus, collectam dixit.

De ſancto Ianuario propriam, quæ eſt, Deus, qui beatum Ianuarium Pontificem & martyrem tuum in tribulationibus probaſti &c. Per Dominum noſtrum &c.

Chorus.

Reſpon. Amen.

Tunc ſacerdos memoriam fecit de omnibus ſanctis Epiſcopis & confeſſoribus patronis ſub vna communi collecta, & de alijs ſub vna etiam concluſione, Per Dominum noſtrum &c.

Oremus.

Da quæſumus omnipotens Deus vt beatorum Aſpremi, Euphebij, Seueri, Agrippini, & Athanaſij confeſſorum tuorum atq; Pontificum veneranda commemoratio, & deuotionem nobis augeat & ſalutem.

Et immediate de S. Agnello Abbate communem ſubiecit.

Interceſſio nos quæſumus Domine beati Agnelli Abbatis &c.

Item de S. Reſtituta virgine & mart. ſimiliter communem.

Indulgentiam nobis quæſumus Domine beata Reſtituta virgo & martyr imploret &c.

Item de S. Candida Matrona, etiam communem.

Exaudi nos Deus ſalutaris noſter, vt ſicut de beatæ Candidæ commemoratione &c. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum &c.

Chorus.

Reſpon. *Amen.*

Deinde idem D. Iulius Canonicus ſacerdos ibidem legit.

1. Timo. 2. *Quia mandat Apoſtolus, primum omnium fieri obſecrationes, orationes poſtulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus, pro Regibus, & omnibus, qui in ſublimitate conſtituti ſunt, vt quietam, & tranquillam vitam agamus, in omni pietate, & caſtitate, Etenim quòd hoc bonum ſit, & acceptum coram Saluatore noſtro Deo, qui omnes homines vult ſaluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, Ideò in primis.*

Oremus pro Beatiſſimo Papa noſtro Pio.

Chorus cantorum.

Reſp. *Dominus conſeruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum eius.*

Sacerdos. *Oremus.*

Deinde proſequitur collectam pro Domino Papa.

Deus omnium fidelium paſtor, & rector, famulum tuum PIVM &c. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Chorus.

Reſp. *Amen.*

Sacerdos.

Oremus pro Reuerendiſſimo, ac Deo amabiliſſimo Cardinali noſtro huius Eccleſiæ Adminiſtratore.

Chorus.

Reſp. *Saluum fac ſeruum tuum, Deus meus ſperantem in te, mitte ei auxilium de ſancto, & de ſion tuere eum.*

Sacerdos. *Oremus.*

Deus qui licet ſis magnus in magnis, mirabilia tamen glorioſius operaris in minimis, concede ALFONSO famulo tuo, ſacris conuenienter ſeruire myſteriis, atq; in omnibus tua miſericordia protegat, quem paſtoralis cura perterret. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Chorus.

Reſp. *Amen.*

Sacerdos.

Oremus pro omnibus presbyteris, Diaconibus, ſubdiaconibus, Acolytis Exorciſtis, Lectoribus, & Oſtiarijs, & Clericis, atq; pro omnibus qui in hanc Synodum conuenerunt.

Chorus.

Reſp. Memento congregationis tuæ domine, quam poſſediſti ab initio.

Sacerdos dicit collectam pro omni gradu Eccleſiæ. Oremus.

Omnipotens ſempiterne Deus, cuius ſpiritu totum corpus Eccleſiæ ſanctificatur & regitur, exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicantes, vt gratiæ tuæ munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur:

Et ſtatim ſub vna concluſione dicit aliam pro congregatione.

Omnipotens ſempiterne Deus qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos, & ſuper congregationes illis commiſſas ſpiritum gratiæ ſalutaris; vt & in veritate tibi placeant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde. Per Chriſtum Dominum noſtrum &c.

Chorus.

Reſp. *Amen.*

Sacerdos.

Oremus pro ſereniſſimo Philippo Rege noſtro Catholico.

Chorus.

Reſp. Domine ſaluum fac Regem, & exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Sacerdos. *Oremus.*

Quæſumus omnipotens Deus, vt famulus tuus Rex noſter, qui tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa, quibus decenter ornatus, & vitiorum monſtra deuitare, & ad te qui via, veritas, & vita es, gratioſus valeat peruenire. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Chorus.

Reſp. *Amen.*

Sacerdos.

Oremus etiam pro vniuerſis huius Ciuitatis Chriſti fidelibus, & omnibus plebibus nobis commiſſis.

Chorus.

Reſp. Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ, & rege eos, & extolle eos vſq; in æternum.

Sacerdos dicit collectam pro ſalute viuorum. *Oremus.*

Prætende Domine fidelibus tuis dexteram cœleſtis auxilij, vt te toto corde perquirant, & quæ dignè poſtulant, conſequi mereantur.

Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Chorus.

Reſp. Amen.

Sacerdos.

Dominus vobiſcum.

Chorus.

Reſpon. & cum ſpiritu tuo.

Duo Hebdomadarij aſſiſtentes.

Benedicamus Domino.

Chorus.

Reſpon. Deo gratias, Deo gratias, ſemper dicamus Deo gratias.

Sacerdos ſubmiſſa voce.

Exaudiat nos omnipotens, & miſericors Dominus.

Chorus.

Reſp. Amen, Amen.

Tunc D. Ioannes Mamphurius inſignis presbyter ſanctæ Mariæ maioris, Synodi nomine, Illuſtriſſimo Domino Cardinali ita acclamauit.

ALFONSO Cardinali ampliſſimo, Archipræſuli digniſſimo, Patri optimo, Paſtori vigilantiſſimo, Disciplinæ aſſertori, perennes gratias.

Chorus Cantorum reſpondit.

Perennes gratias, incolumem, ſaluumq́; illum nobis Dominus diutiſſimè, cuſtodiat, atq; conſeruet.

Idem Ioannes Mamphurius acclamauit.

Totius Synodi clero, atq; conuentui pacem, & gratiam a Domino.

Chorus.

Pacem, & gratiam ſemper nobis Dominus concedat Amen, Amen.

Poſtea vero Illuſtriſſimus et Reuerendiſſimus Dominus Cardinalis aſtante cruce per cruciferum de more delata, ſolenniter omnibus de more benedixit.

Vers. Sit nomen Domini benedictum &c. Choro reſpondente.

Tunc Angriſanus primus Diaconus dixit.

Recedamus, cum pace.

Chorus.

In nomine Chriſti, amen.

Poſtremò, idem Dominus Cardinalis, iuxta ritum Pontificalis omnia complens, dixit.

Me veſtrum omnium, pijs orationibus, commendo.

Et plures de Synodo reſponderunt: Ita Deus illas acceptas, ac gratas, vt pro te deuotas offerimus, habeat.

His itaq; geſtis D. Cardinalis priuatis in Eccleſia præcibus in conſpectu Domini humiliter, & piè fuſis, cum ſolita proceſſione redijt in Palatium; cæteri autem omnes hylares, & læti cum pace, & gaudio abierunt, Deo gratias plurimas agentes, quòd Diœcesanam Synodum quam in hac ciuitate neminem hactenus vidiſſe memoria extat, & eam quidem celebrem atq; frequentem, vidiſſe, & illi interfuiſſe meruerint.

Videndi quoq; ſtudio interfuerunt.

Reuerendiſſimus patre fr. Thomas Caſellius Epiſcopus Cauenſis, &
Reuerendiſſimus pater D. Ioannes de Anna Epiſcopus Hipponenſis, & coadiutor Epiſcopi Bouinenſis.

Finis geſtorum Diœceſanæ Synodi Neapolitanæ.

CONSTITV TIONES, ADMO NITIONES,

ET DECRETA DIOECE-SANAE SYNODI

NEAPOLITANAE.

ALfonſus Carrafa Miſeratione Diuina ſanctæ Romanæ Eccleſiæ tt. ſanctorum Ioannis & Pauli presbyter Cardinalis, & Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus adminiſtrator, in hac diœceſana Synodo Præſidens.

De fidei, orthodoxæ profeſſione per curatos, & canonicos, ex decreto ſacroſancti Tridentini Concilij de reformatione cap. 12. ſeſſ. 24. iuxta formam traditam in Bulla S. D. N, Pij Papæ Quarti deſuper edita, quæ incipit Iniunctum nobis Apoſtolicæ ſeruitutis officium, ſub Datum Romæ apud ſanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1564. Idib. Nouemb. Pont. ſui Anno quinto.

ADmoniti ſint prouiſi omnes de beneficijs Eccleſiaſticis quibuscunq;, curam animarum habentibus teneri, vt præfertur, intra duos menſes à die adeptę poſſeſſionis, coram nobis, vel Vicario noſtro, ad publicam orthodoxæ ſuæ fidei profeſſionē faciendam, ac ad ſpondendum, & iurandum in ſanctæ Romanæ Eccleſiæ obedientia ſe permanſuros: atq; ad idem faciendum prouiſi de dignitatibus, & canonicatibus in Eccleſia noſtra Metropolitana, ſe non ſolùm coram nobis, vel Vicario noſtro, ſed etiam in Capitulo iuxta præmiſſum decretum, & memoratas literas S. D. N. Papæ, iniunctum nobis ſeruitutis officium, teneri ſciant.

De receptione Decretorum Concilij Tridentini, & eiusdem fidei profeſſione facienda, per artium, et facultatum quarumcunq; Magiſtros, & profeſſores, ac Promouendos ad illarum gradus, ex decreto eiusdem Concilij, de reformatione gener. cap. 2. §. ad hæc, & bulla eiusdem Domini Noſtri Papæ incip. In ſacroſancta Beati Petri Principis Apoſtolorum cathedra &c. Dat. Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dnminicæ 1564. Idib. Nouemb. Pontificatus ſui anno quinto.

NOuerint etiam omnes doctores, Magiſtri Regentes, & aliûs cuiuſcunq; artis,& facultatis profeſſores laici, vel clerici,ſiue ſeculares, ſiue cuiuſcunq; ordinis Regulares ſint, tam in huius Ciuitatis publico gymnaſio,quàm in mo naſterijs,conuentibus,& alibi in eadem Ciuitate,& diœceſi noſtra,ſe ordinariam vel extraordinariam lectoris cathedram aſſequi,vel obtentam retinere,ſeu alias Theologiam, canonicam vel ciuilem cenſuram, Medicinam, Philoſophiam,Grammaticam,vel alias artes liberales profiteri,vel lectiones aliquas in facultatibus huiuſmodi habere non poſſe, niſi intra præſcriptum terminum, iam recepti, & in poſterum aſſumendi ante ipſorum receptionem,in manibus Rectorum,vel aliorum ſuperiorum; Nec aliquis ſe in Rectorem eligi, niſi,ante ipſius electionem, vel admiſſionem in noſtris vel noſtri Vicarij manibus; Neq; ſcholares,vel alij quantumlibet docti, vel aliàs habiles ſe ad gradus facultatum huiuſmodi,vel eorum aliquem palàm vel priuatim recipi, neq; promoueri valere, niſi ante ipſorum promotionem ſimiliter in noſtris vel noſtri Vicarij, aut Doctorum aliorumúe promouentium manibus,præuio tamen proceſſu, ſeu ſufficienti informatione per nos ſeu noſtram curiam ſuper eorum Religione & fide catholica rite habita præcedente, eandem fidem catholicam palàm & ſolenniter verbis iuxta præſcriptam formulam conceptis,profeſſi fuerint, ſub cenſuris & pœnis, & aliàs iuxta literas S. D. N. Papæ deſuper editas, & promulgatas.

De eiusdem fidei orthodoxæ profeſſione à cunctis beneficiatis in Synodo facienda, ex decreto eiusdem Concilij Seſſ. 25. de reformatione cap. 11.

VNiuerſi Eccleſiaſtica beneficia in noſtra Ciuitate, & diœceſi obtinentes, qui in noſtra diœceſana Synodo conuenire debent fidei profeſſionem, & receptionem de-

cretorum œcumenicæ Tridentinę Synodi,iuxta pręmiſſum decretum coram nobis publicè,in pręſenti,in futurùm verò obtẽturi,in proxima diœceſana Synodo, ſub debitis pœnis facere teneantur,& debeant iuxta pręſcriptã formulam v3.

Formula orthodoxæ fidei profeſſionis à curatis, canonicis, et profeſſoribus facienda tradita in memoratis S.D.N. Bullis, iuxta quam, & beneficia Eccleſiaſtica obtinentes vniuerſi, in Synodo profiteri debeant.

EGo. N.
firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula quæ continentur in ſymbolo fidei,quo ſancta Rom. Eccle. vtitur in Miſſa v3. Credo in vnum Deum,patrem omnipotentẽ, factorem cæli,& terræ,viſibilium omnium, & inuiſibilium. Et in vnum dominũ Ieſum Chriſtum filium Dei vnigenitũ, & ex patre natum ante omnia ſecula,Deum de Deo,lumen de lumine,Deum verum de Deo vero,Genitum non factũ, conſubſtantialem patri, per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtrã ſalutem deſcendit de cœlis. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſancto,ex Maria Virgine,& homo factus eſt. Crucifixus etiam pronobis ſub Pontio Pilato, paſſus,& ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas;Et aſcendit in cęlum,ſedet ad dexteram Patris. Et iterũ venturus eſt, cum gloria iudicare viuos,& mortuos,cuius regni non erit finis. Et in ſpiritum ſanctum dominum, & viuificantem, qui ex patre, filioq; procedit. Qui cum patre, & filio ſimul adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per prophetas. Et vnã ſanctam catholicam, & apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum baptiſma in remiſſionem peccatorum. Et expecto reſurrectionem mortuorum. Et vitam venturi ſeculi Amen.

Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones,reliquasq; eiuſdem Eccleſiæ obſeruationes, & conſtitutiones firmiſſime admicto, & amplector.

Item ſacram ſcripturam iuxta eum ſenſum, quem tenuit, & tenet ſancta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione ſacrarum ſcripturarum, admitto; nec eam vnquam niſi iuxta vnanimem conſenſum patrum, accipiam, & interpretabor.

Profiteor quoq; ſeptem eſſe verè, & propriè ſacramenta nouæ legis, à Ieſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atq; ad ſalutem humani generis, licet nō omnia ſingulis neceſſaria; ſcilicet Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremā vnctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaq; gratiam conferre; ex his Baptiſmū, Confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe.

Receptos quoq;, & approbatos Eccleſiæ catholicæ ritus, in ſupradictorum omnium ſacramentorum ſolenni adminiſtratione recipio, & admitto.

Omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione, in ſacroſancta Tridentina Synodo diffinita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio.

Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo, verū, proprium, & propitiatorium ſacrificiū pro viuis, & defunctis, atq; in ſanctiſſimo Euchariſtię ſacramento eſſe verè, realiter, & ſubſtantialiter, corpus, & ſanguinem, vnà cum anima, & diuinitate domini Noſtri Ieſu Chriſti, fieriq; conuerſionem totius ſubſtantię panis, in corpus, & totius ſubſtantię vini, in ſanguinē; quā cōuerſionē catholica Eccleſia trāſubſtantionē appellat.

Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum, atq; integrum Chriſtum, verumq; ſacramentum ſumi.

Conſtanter teneo purgatorium eſſe, animasq; ibi detentas, fidelium ſuffragijs iuuari; ſimiliter, & ſanctos vnà cū Chriſto regnantes venerādos, atq; inuocādos eſſe, eosq;, orationes Deo ꝓ nobis offerre, atq; eorū reliquias eſſe venerādas.

Firmiter aſſero imagines Chriſti, ac Deiparę ſemper virginis, necnon aliorū ſanctorum habendas, & retinendas eſſe,

atq; eis debitum honorem ac veneration $\tilde{e}$ impartiendam.

Indulgentiarum etiam poteſtatem à Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumq; vſum Chriſtiano populo maxime ſalutarem eſſe affirmo.

Sanctam Catholicam & Apoſtolicam Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarum matrem,& magiſtram agnoſco, Romanoq; Pontifici beati Petri Apoſtolorum principis ſuc ceſſori, ac Ieſu Chriſti vicario veram obedientiam ſpondeo ac iuro.

Cætera item omnia à ſacris canonibus, & Oecumenicis Concilijs, ac præcipuè à ſacroſancta Tridentina Synodo, tradita, diffinita,& declarata,indubitanter recipio,atq; pro fiteor; ſimulq, contraria omnia, atq; hæreſes quaſcunq; ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematiza tas, Ego pariter damno, reijcio, & anathematizo.

Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo ſaluus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integram,& immaculatam vſq; ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè, Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atq; à ſubditis meis, ſeu ab illis quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædi cari, quantum in me erit curaturum.

Ego. N. &c.
ſpondeo, voueo, ac iuro. ſic me Deus adiuuet, & hæc ſan cta Dei Euangelia.

Vt omnes etiam exempti, & curam animarum gerentes ad Syncdum Diœceſanam quotannis celebrandam accedant ex decreto generalis Conc. Trid. Seſſ. 24. De reformatione gener. cap. 11.

PRæſentis decreti vigore, & huius ſanctæ generalis Synodi authoritate admonemus omnes & quoſcunq, Abbates, Priores, & Rectores, & ſacriſtas exemptos ſeu exemptionem prætendentes, qui aliàs ceſſante exemptione

intereſſe deberent, nec capitulis generalibus ſubduntur, ad Synodum diœceſanam per nos quotannis celebrandam, cùm indicta fuerit, accedere teneantur; ratione tamen parochialium, aut aliarum ſecularium Eccleſiarum etiam annexarum, debeant ij, qui illarũ curam gerunt, quicunq; illi ſint, Synodo præfatæ intereſſe, decernentes hoc decretum eisdem exemptis, ſeu exemptionem prætendentibus noſtræ Ciuitatis, & diœceſis qui huic Synodo iam non interſunt intimari.

De teſtib. Synodalibus poſt viſitationem in Synodo conſtituendis.

TEſtes Synodales ſpirituali regimini Eccleſiarum vtillimos, & ſi in preſenti Synodo non conſtituimus, in alia tamen proxima Synodo poſt viſitationem peractam celebranda, nos omnino deputaturos eſſe ſignificamus, vt quo euidentibus Eccleſiarum neceſſitates cognouerimus; eo oportunius illis occurrere ſatagamus.

Cap. Epus in Synodo 35. q. 6. Botteus de Synodo par. tertia vers. vndecimº actus nu. 57. cum ſequentib.

Indictio ordinaria viſitationis præſentis anni in Synodo facta, & de eadem quot annis iuxta decretum eiusdem generalis Concilij Seſſ. 24. de reform. gener. cap. 3. peragenda.

ALfonſus Carrafa miſeratione diuina tituli ſanctorum Ioannis, & Pauli, ſanctæ Romanæ Eccleſiæ presbyter Cardinalis, Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus adminiſtrator &c. Quia tandem Eccleſias, Cappellas, Monaſteria, Hoſpitalia, & loca pia huius noſtræ Ciuitatis, & diœceſis ex diuturna noſtra, & prædeceſſorũ noſtrorum abſentia maximas in ſpiritualibus, & temporalibus incurriſſe iacturas, & ſuſtinuiſſe damna, ac nonnulla diuino cultu pœnitus eſſe deſtituta, alia etiam ædificiorum calamitates paſſa, Reliqua redditibus ſpoliata eſſe, vel miniſtrorũ culpa profanata, vel abuſibus deformata videri agnoſcimus, & propterea dili-

genti viſitatione, & reformatione indigeant; vt quo ad vtranq; inſtaurationem reſarciantur, nequeuntes quod nobis diuino iure præcipitur, amplius differre; (quoniam qui præeſt in ſolicitudine inquit Apoſtolus) vt memores illius
Rom. 12. propheticæ comminationis Paſtoribus, qui populum Dei
Ezech. 34. paſcunt, factæ. (Vos diſperſiſtis Gregem meũ, eieciſtis eos, & non viſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſuper vos, malitiam ſtudiorum veſtrorum,) vniuerſas Eccleſias, & loca prædicta, ad illorum libertatis aſſertionem, & inſtaurationem; veræ pietatis amplificationem; diuini cultus incrementum; Rectorum, & Miniſtrorum in vita, & moribus reformationem; atq; ad Eccleſiaſticę diſciplinæ reſtitutionem, viſitare, & noſtris met oculis inſpicere, & intueri; ac eorum neceſſitatibus prouidere ingenti deſiderio affecti, iam diu perop
Io. 10. & 1. tauimus, atq; decreuimus. Volentes ergò optimi, ſummiq;
Petr. 2. Paſtoris, qui paſcit oues ſuas in iudicio, & eas accubare fa-
Ezech. 34. cit, quiq; quod perierat requirit; quod abiectum eſt, reducit; quod confractum alligat; quod infirmum conſolidat; & quod pingue, & forte, cuſtodit, munus imitari, & miniſterium, quod nobis licet indignis, ſua prouidentia contulit, ea qua debemus charitate, & ſolicitudine implere, generalem, & ordinariam viſitationem omnium Eccleſiarum cappellarum, Monaſteriorum, Hoſpitalium, & piorum locorum in noſtra Ciuitate & diœceſi poſitorum, per nos cum omni qua decet ſolertia, charitate, & manſuetudine habendam, poſt feſta Paſchalia Reſurrectionis Dominicæ, Deo opt. Maximo annuente auſpicandam, & pro ſequendam, tam ordinaria noſtra, quàm alia quauis nobis attributa poteſtate, tenore præſentium, in hac Synodo publicè indicimus, decernimus, & denunciamus, vobis omnibus & ſingulis, ad quos reſpectiuè ſpectat, mandantes vobis met Eccleſiarum, & locorum huiuſmodi Rectoribus, & beneficiatis quibuſcunq;, quocunq; nomine cenſeãtur, quatenus

ad eandem

ad eandem ſe parent, atq; diſponant, & ſignificāda eiſdem, vel eorum cuilibet die, in eiſdem Eccleſijs vel locis adſint, & ſe reperiri faciant, cum omnibus ſuorum beneficiorum, ac ordinum titulis, literis, nec non inuentarijs, inſtrumentis, & monimentis, ac ſcripturis ad Eccleſias, & loca huiuſmodi, & ipſorum fructus, cenſus, redditus, & prouentus quo modolibet pertinentibus.

De cætero verò certos eos eſſe volumus quòd nos, & in hac, & in alia quotannis generali celebranda viſitatione, pro virili (quantum in nobis erit) ſaluberrimæ ſancti Tridentini Concilij (circa eam rē) conſtitutioni admodum ſatisfacere nitemur. Cùm à nobis, nil niſi quod ad Dei cultum attinet, & ſubditorum ſaluti confert, quærendum eſſe, ab vniuerſis, ſperari debeat.

De Reſidentia Paſtorum, & beneficiatorum authoritate ſacroſancti Concilij Tridentini.

Cùm Eccleſiarum ſaluti nihil magis expediat, quàm Paſtorum in eis Reſidentia, & curæ adminiſtratio per ſe ipſos gerenda, meritò ſacroſancta œcumenica generalis Tridentina Synodus de reſidentia tam in ſeſſione ſexta, de reformatione ſub. fe. re. Paulo III. quàm in 23. de refor. ſub Pio quarto Pont. Max. ſaluberrimum decretum promulgauit; & in hac ipſa poſtrema, cupiens quæ adeò ex Paſtorum munere, animarumq; ſalute ſunt, frequenter omnium auribus mentibuſq; infigi, vt in poſterum Deo iuuante nulla temporum iniuria, aut hominum obliuione, aut deſuetudine aboleantur, mandauit tam decretum ſub. Paulo III, quàm alterum ſub. Pio IIII. in Concilijs prouincialibus, & Epiſcopalibus publicari: Idcirco nos, & muneri noſtro ſatisfacere, & eiuſdem ſanctæ Synodi mandatis parere volentes, vt etiam aliàs fieri præcepimus, iterum vtrumq; de reſidentia decretum in præſenti Synodo diœ-

ceſana publicamus, & publicari iubemus.

Decretum ſacri Concilij Tridentini Seſſ. ſexta de reformatione
Caput 1.

EAdem ſacroſancta Synodus, eiſdem præſidentibus, & Apoſtolicæ ſedis legatis, ad reſtituendam collapſam admodum Eccleſiaſticam diſciplinam, deprauatosq; in Clero, & populo chriſtiano mores, emendandos ſe accingere volens, Abijs, qui maioribus Eccleſijs præſunt, initium cenſuit eſſe ſumendum. Integritas enim præſidentium ſalus eſt ſubditorum. Confidens itaq; per Domini ac Dei noſtri miſericordiam, prouidamq; ipſius Dei in terris Vicarij ſolertiam, omnino futurum, vt ad Eccleſiarum regimen, onus quippe angelicis humeris formidandum, qui maxime digni fuerint, quorunq; prior vita, ac omnis ætas à puerilibus exordijs, vſq; ad perfectiores annos, per diſciplinę ſtipēdia eccleſiaſticæ laudabiliter acta teſtimoniū præbeat; ſecundum venerabiles beatorum Patrum ſanctiones aſſumantur: Oēs Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Eccleſijs quibuſcunq;, quouis nomine, ac titulo præfectos monet, ac monitos eſſe vult, vt attendentes ſibi, & vniuerſo gregi, in quo ſpiritus ſanctus poſuit eos regere
Act. 20. Eccleſiam Dei, quam acquiſiuit ſanguine ſuo, vigilent (ſicut
2. *Tit* 4. Apoſtolus pręcipit) in omnibus laborent, & miniſteriū ſuū impleant: implere autem illud ſe nequaquàm poſſe ſciant, ſi greges ſibi commiſſos mercēnariorum more deſerant, atq; ouium ſuarum (quarum ſanguis de eorum eſt manibus à ſupremo iudice requirendus,) cuſtodiæ minimè incumbant: cum certiſſimum ſit non admitti paſtoris excuſationes ſi lupus oues comedit, & paſtor neſcit. Ac nihilominus, quia nonnulli, qnod vehementer dolendum eſt, hoc tempore reperiuntur, qui propriæ etiam ſalutis immemores, terrenaq; cæleſtibus, ac diuinis humana præferentes, in di-

uerſis curijs vagantur,aut in negociorum temporalium ſolicitudine, ouili derelicto, atq; ouium ſibi commiſſarum cura neglecta, ſe detinent occupatos, placuit ſacroſanctæ Synodo antiquos canones,qui temporum atq; hominum iniuria penè in deſuetudinem abierunt, aduerſus non reſidentes,promulgatos innouare; quemadmodum virtute præſentis decreti innouat, ac vlterius pro firmiori eorundem reſidentia,& reformandis in Eccleſia moribus,in hunc, qui ſequitur modum,ſtatuere,atq; ſancire. Si quis à Patriarchali, Primatiali,Metropolitana,ſeu Cathedrali Eccleſia ſibi quocunq; titulo,cauſa nomine,ſeu iure commiſſa,quacunq; ille dignitate,gradu,& præeminentia præfulgeat,legitimo impedimento, ſeu iuſtis, & rationabilibus cauſis ceſſantibus, ſex menſibus continuis extra ſuam diœceſim morando,obſuerit,quartæ partis fructuum vnius anni, fabricæ Eccleſiæ, pauperibus loci,per ſuperiorem Eccleſiaſticum applicando rum,pœnam ipſo iure incurrat. Quod ſi per alios ſex menſes in huiuſmodi abſentia perſeuerauerit,aliam quartam partem fructuum ſimiliter applicandam eo ipſo amittat. Creſcente verò contumacia, vt ſeueriori ſacrorum canonũ cenſuræ ſubijciatur, Metropolitanus ſuffraganeos Epiſcopos abſentes,Metropolitanum verò abſentem,ſuffraganeus Epiſcopus antiquior,reſidens,ſub pœna interdicti ingreſſus Eccleſiæ eo ipſo incurrenda infra tres menſes per literas, ſeu nuncium Romano Pontifici denunciare teneatur:qui in ipſos abſentes, prout cuiuſq; maior, aut minor contumacia exegerit,ſuæ ſupremæ ſedis authoritate animaduertere, & Eccleſijs ipſis de Paſtoribus vtilioribus prouidere poſſit, ſicut in Domino nouerit ſalubriter expedire.

CAPVT. II.

EPiſcopis inferiores,quis beneficia Eccleſiaſtica pſonalẽ reſidẽtiã,de iure,ſiue cõſuetudine exigẽtia,in titulũ

ſiue commendam obtinẽtes,ab eorum Ordinarijs,quemad modum eis pro bono Eccleſiarum regimine, & diuini cultus augmento, locorum, & perſonarum qualitate penſata, expediens videbitur,opportunis remedijs reſidere cogantur; nulliq; priuilegia,ſeu indulta perpetua de non reſidendo, aut de fructibus in abſentia percipiendis, ſuffragentur. Indulgentijs verò, & diſpenſationibus temporalibus, ex ueris, & rationabilibus cauſis tantùm conceſſis, & coram Ordinario legitimè probandis, in ſuo robore permanſuris, Quibus caſibus nihilominus officiũ ſit Epiſcoporũ, tamq; in hac parte à ſede Apoſtolica delegatorum, prouidere, vt per deputationem idoneorum Vicariorum, & congruę portionis fructuum aſſignationem, cura animarum nullatenus negligatur: nemini quo ad hoc, priuilegio, ſeu exemptione quacunq; ſuffragante.

Decretum eiusdem ſacri Concilij Seſſ. 23. de reformatione Cap. 1.

CVm præcepto diuino mandatum ſit omnibus, quibus animarum cura commiſſa eſt, oues ſuas agnoſcere, pro his ſacrificium offerre, verbiq; diuini prędicatione, ſacramentorum adminiſtratione, ac bonorum omnium operum exemplo paſcere, pauperum, aliarumq; miſerabilium perſonarũ curam paternam gererę, & in cætera munia paſtoralia incumbere; quæ omnia nequaq; ab ijs pręſtari, & impleri poſſunt, qui gregi ſuo non inuigilant, neq; aſſiſtunt, ſed mercenariorum more deſerunt: ſacroſancta Synodus eos admonet, & hortatur, vt diuinorum præceptorum memores, factiq; forma gregis in iudicio, & veritate paſcant, & regant; Ne verò ea quæ de reſidentia ſanctè, & vtiliter iam ante ſub fe. re. Paulo III. ſancita fuerunt, in ſenſus à ſacroſanctæ Synodi mente alienos trahantur, ac ſi vigore illius Decreti quinq; menſibus continuis abeſſe liceat, illis inhærendo, declarat ſacroſancta Synodus, Omnes, Patriar-

chalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus Eccleſijs quibuſcunq;, quocunq; nomine, & titulo præfectos, etiam ſi ſanctæ Romanę Eccleſiæ, Cardinales ſint, obligati ad perſonalem in ſua Eccleſia, vel diœceſi reſidentiam, vbi iniuncto ſibi officio defungi teneantur, neq; abeſſe poſſe, niſi ex cauſis, & modis infraſcriptis; Nam cùm Chriſtiana charitas, vrgens neceſſitas, debita obedientia, ac euidens Eccleſiæ, vel Reip. vtilitas, aliquos non nunquàm abeſſe poſtulent, exigant; decernit eadem ſacroſancta Synodus, has legitimæ abſentiæ cauſas à Beatiſs. Romano Pontifice, aut à Metropolitano, vel eo abſente, ſuffraganeo Epiſcopo antiquiori reſidente, qui idem Metropolitani abſentiã probare debebit, in ſcriptis eſſe approbandas, niſi cũ abſentia inciderit, propter aliquod munus, & Reip. officium Epiſcopatibus adiunctum, cuius quoniam cauſæ ſunt notoriæ, & interdum repentinæ, ne eas quidem ſignificari Metropolitano neceſſe erit; Ad eundem tamen, cum Concilio prouinciali ſpectabit iudicare de licentijs, à ſe, vel à ſuffraganeo datis, & videre, ne quis eo iure abutatur, & vt pœnis canonicis errantes puniantur; Interea meminerint diſceſſuri, ita ouibus ſuis prouidendum; vt quantum fieri poterit ex ipſorum abſentia nullum damnum accipiant. Quoniam autem, qui aliquantiſper tantum abſunt, ex veterum canonum ſententia non videntur abeſſe, quia ſtatim reuerſuri ſunt, ſacroſancta Synonus vult illud abſentiæ ſpatium ſingulis annis ſiue continuum, ſiue interruptum extra prædictas cauſas nullo pacto debere duos, aut ad ſummum tres menſes excedere, & haberi rationem, vt id æqua ex cauſa fiat, & absq; vllo gregis detrimento; quod an ita ſit, abſcedentium conſcientiæ relinquit, quam ſperat religioſam, & timoratam fore, cùm Deo corda pateant, cuius opus non fraudolenter agere ſuo periculo tenentur: Eosdem interim admonet, & in domino hortarur, ne per illius temporis ſpacium dominici

Aduentus, Quadrageſimę, Natiuitatis, Reſurrectionis Domini Penthecoſtes, item & corporis Chriſti diebus, quibus refici maxime, & in domino gaudere Paſtoris præſentia oues debeant, ipſi ab Eccleſia ſua cathedrali vllo pacto abſint, niſi Epiſcopalia munia, in ſua diœceſi eos aliò vocent.

Si quis autem, quod vtinam nunquàm eueniat contra huius decreti diſpoſitionem abfuerit, ſtatuit ſacroſancta Synodus præter alias pœnas aduerſus non reſidentes ſub Paulo III. impoſitas, & innouatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, eum pro rata temporis abſentia, fructus ſuos non facere, nec tuta conſcientia, alia etiam declaratione non ſecuta, illos ſibi detinere poſſe, ſed teneri, aut ipſo ceſſante per ſuperiorem Eccleſiaſticum illos fabricæ Eccleſiarum, aut pauperibus loci, erogare (prohibita quacunq; conuentione, vel compoſitione, quę pro fructibus male perceptis appellatur, ex qua etiam prædicti fructus in totum aut pro parte ei remitteretur,) non obſtan quibuſcunq; priuilegijs, cuicunq; collegio aut fabricæ conceſſis.

Eadem omnino, etiam quoad culpam, amiſſionem fructuum, & pœnas, de curatis inferioribus, & alijs quibuſcunq;, qui beneficium aliquod eccleſiaſticum curam animarum habens, obtinet, ſacroſancta Synodus declarat, & decernit, ita tamen vt quandocunq; eos, cauſa prius per Epiſcopum cognita, & probata, abeſſe contingerit, vicarium idoneum, ab ipſo ordinario approbandum, cum debita mercedis aſſignatione relinquant. Diſcedendi autem licentiam in ſcriptis, gratisq; concedendam vltra bimeſtre tempus, niſi ex graui cauſa non obtineant. Quod ſi per edictum citati, etiam non perſonaliter, contumaces fuerunt, liberum eſſe vult Ordinarijs, per cenſuras eccleſiaſticas, & ſequeſtrationem compellere, nec exequutionem hanc quolibet priuilegio licentia familiaritate exemptione,

ratione cuiuſcunq; beneficij pactione, ſtatuto, etiam iuramento, vel quacunq; authoritate confirmato, conſuetudine etiam immemorabili, (quæ potius corruptela cenſenda eſt) ſiue appellatione, aut inhibitione, etiam in Romana curia, vel vigore Eugenianæ conſtitutionis ſuſpendi poſſe. Poſtremo tam decretum illud ſub Paulo III. quam hoc ipſum in Concilijs prouincialibus, & Epiſcopalibus publicari ſancta Synodus præcipit. Cupit enim quæ adeò ex Paſtorum munere, animarumq; ſalute ſunt frequenter omnium auribus, mentibusq; infigi, vt in poſterum Deo iuuante nulla temporum iniuria aut hominum obliuione aut deſuetudine aboleantur.

Nos itaq; eiusdem ſacroſanctæ Synodi, tam neceſſaria, ac tã ſalutaria ſtatuta (vt tenemur), exequi volentes, Vniuerſis & ſingulis Canonicis, & Capitulo, Rectoribus, Abbatibus apud nos nuncupatis, Archipresbyteris, Sacriſtis, Presbyteris, Cappellanis perpetuis, Hebdomadarijs, & Clericis quibuſcunq;, quocunq; nomine nuncupatis, & tam noſtræ Metropolitanæ, quàm aliarum collegiatarum, & parochialium Eccleſiarum beneficia Eccleſiaſtica, perſonalem reſidentiam de iure, vel conſuetudine exigentia, in titulum, vel commendã obtinentib. noſtræ Ciuitatis, & diœceſis, & reliquis omnibus ad quos reſpectiuè ſpectat, illud ſeu illa, rurſus ſignificamus, inſinuamus, explicamus, & publicamus, ac ad veſtram, veſtrumq; & reliquorum (vt præmittitur) cuiuslibet notitiam deducimus, & de nouo deduci volumus, & reliquos omnes, & ſingulos (pro vt ad quemlibet ſpectat) in hac noſtra Synodo diœceſana ad eiuſdem vtriusq; de reſidentia decreti obſeruantiam, & executionem, iuxta illius ſeriem, continentiam, & tenorem ſub cenſuris, & pœnis in eodem contentis, etiam priuationis Eccleſiarum, & beneficiorum hmôi primò, ſecundò, tertiò, ac peremptoriè admonemus, & admonitos eſſe cenſeri volumus,

atq; præſentem monitionem in hac Synodo factam, ita omnes, & ſingulos arctare decernimus, ac ſi cuilibet ipſorum ſpecialiter facta fuiſſet, in contumaces; & reſidere recuſantes, iuris, & facti remedijs opportunis proceſſuri.

De non ſuſcipienda, nec deſerenda cura animarum, ſine licentia.

INſuper interdicimus ſub cenſuris, noſtro arbitrio reſeruatis, vt nullus presbyterorum ſecularium, vel regularium in Ciuitate, & diœceſi noſtra, de cætero aliquam animarum curam, etiam ad tempus breue, alieno nomine ſuſcipere poſſit, aut debeat, niſi de conſenſu noſtro, & præuio examine coram Vicario noſtro, aut deputatis examinatoribus, aut habitis patentibus literis ab eodem Vicario gratis omnino dandis; Similiter quoq; omnibus, & ſingulis cappellanis, qui à nobis, vel Vicario noſtro literas patentes prædictas obtinuerint, prohibemus, ne in poſterum à prędictis Ecclesijs, quibus regendis ad tempus deputabuntur, huiuſmodi tempore durante diſcedant, aut animarum curã eiſdem imminentem deſerant, ſeu in eis per ſubſtitutos deſeruiri faciant, aut ab vna collegiata, vel parochiali ad aliam ſimilem, vel diſſimilem ſine licentia, & literis huiuſmodi ſe transferant, ſub eiſdem cenſuris, & pœnis.

De lectione ſacræ ſcripturæ in Eccleſia Metropolitana, & in monaſterijs inſtituenda, authoritate Decreti ſacroſancti Concilij Tridentini Seſſ. 5. de reformatione Cap. 1.

SIquidem in hac noſtra Metropolitana Eccleſia huius inclytæ, & populo frequentiſſimę, ac celeberrimæ Ciuitatis, totius huius regni capitis, in qua tam numeroſus populus exiſtit, nulla præbenda, & præſtimonium, ſeu ſtipendium pro Rectoribus ſacræ Theologiæ deputatum reperitur iuxta prẽmiſſi Decreti tenorẽ de prębenda quomodocunq;

(præ-

(prætercꝗ; ex cauſa reſignationis) vacatura, cui aliud onus incompatibile iniunctum non ſit, prouidebimus; vt ipſa ſacræ ſcripturæ lectio habeatur; ita tamen, vt aliæ lectiones conſuetudine, vel alia ratione inſtitutæ, minime prætermittantur.

Ac proinde mandamus Venerabilibus hebdomadarijs Eccleſiæ noſtræ Magiſtris ſcholarum nuncupatis, vt iuxta onus ſibi iniunctum Grammaticam, cantum, ſeu Muſicam, ac cærimonias eccleſiaſticas, clericos eiuſdem Eccleſiæ noſtræ doceant, ac in timore Domini erudiant, & inſtituant, ſub pœna ſuſpenſionis à fructibus huiuſmodi beneficij, ſeu ſcholaſteriæ, aut alia, noſtro arbitrio imponeñ. & applicañ.

Admonemus inſuper omnes, & ſingulos Abbates, & alios Superiores monaſteriorum, & monachorum ſancti Benedicti, & aliorum, quorumuis ordinum; vt in ipſorum monaſterijs in quibus commodè fieri poteſt lectio ſacræ ſcripturæ (iuxta prædicti decreti tenorem) habeatur, aliàs eos ad id, (vt Apoſtolicæ ſedis delegati) opportunis remedijs cō pellemus: Ad quod etiam admonemus ſuperiores aliorum regularium, vt in conuentibus ipſorum, vbi ſtudia commodè vigere poſſunt, lectio ſacræ ſcripturæ ſimiliter habeatur, quæ à Capitulis generalibus, vel prouincialibus aſſignetur dignioribus magiſtris, ſecundum pręfati Decreti ordinationem.

In Gymnaſio vero publico huius nobiliſſimæ Ciuitatis, vbi tam honorifica, & maxime cæterorum omnium neceſſaria lectio hactenus ſtabilita non eſt, vt habeatur ſummopere precibus apud ſereniſſimum Regem catholicum noſtrū, & Illuſtriſſimum Dominum Proregem nitemur.

Prohibemus verò iuxta eiuſdem decreti ſeriem, ne quis ad huiuſmodi lectionem ſacræ ſcripturæ, tam publicè, quàm priuatim, in hac Ciuitate noſtra admittatur, qui prius à no

bis,uel noſtro Vicario de vita, moribus,& ſcientia non fuerit examinatus, & approbatus,& ad fidei profeſſionem admiſſus, iuxta ſupra memoratas literas ſanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Pij Quarti incip. In ſacro ſancta beati Petri Principis Apoſtolorum Cathedra.

Et hæc ipſa prædictis Abbatibus, & alijs ſuperioribus monachorum,ac aliorum regularium,etiam mendicañ. Ordinum Prælatis notificentur.

Admonitio de Prædicationis munere, & plebibus erudiendis auctoritate decretorum eiuſdem Concilij generalis Seſſ.v. de gener. reform. cap. ij. & Seſſ. xxiiij. de reform. generali cap. iiij. prælectorum.

ADmonemus in hac ſynodo omnes, & quoſcunq; Archipresbyteros, plebanos, qui parochiales, & alias animarum curam habeñ. Eccleſias quocunq; modo obtineant,vt iuxta prædictorum decretorum formam per ſe ipſos, vel per alios Idoneos, per nos,aut Vicarium noſtrum deputandos,ſi ipſi legitimè impediti fuerint,diebus ſaltem Dominicis,& feſtis ſolennibus ac tempore ieiuniorũ Quadragesimæ,& Aduĉtus quotidie,vel tribus in hebdomada diebus, ſi ita oportere videbitur,Verbum Dei, & ſacram doctrinam, diuinamq; legem annunciare, & prædicare plebibus ſuis, illasq; docere, & ſalutari verbo paſcere teneãtur, & debeant.

Si qui verò hoc prædicationis munus præſtare neglexerint,etiam ſi à noſtra iuriſdictione, quauis ratione exemptos ſe eſſe prætendant, etiam ſi Eccleſiæ quouis modo exẽptæ dicerentur,aut alicui monaſterio etiam extra diœceſim ſeu nullius diœceſis exiſteñ.forſan annexæ, vel vnitæ, modò re ipſa in diœceſi noſtra ſint, monemus, vt expleant officium ſuum: aliàs uerò prius ſpecialiter monitos per cenſu

ras Eccleſiaſticas, aut aliàs noſtro arbitrio cogemus iuxta prædicti decreti tenorem.

Ad quod nos, vt delegati Sedis apoſtolicę, monemus Abbates, & regulares prælatos, quorum monaſterijs nullius diœceſis, in noſtra prouincia Metropolitana, in qua ipſæ diœceſes ſitæ ſunt, exiſtentibus; parochiales Eccleſiæ ſubiectæ reperiuntur, vt in illis idem obſeruari curent, ſicuti iniunctum eſt; aliàs eos ad id eadem nobis delegata auctoritate compellemus, iuxta eiuſdem Decreti ſeriem; ijſdem verò hæc ſignificari decernimus.

Præcipimus autem in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub cenſuris noſtro arbitrio infligendis mandamus curatis omnibus, & ſingulis, vel alijs ad quos ſpectat, vt pueros in ſingulis parochijs fidei rudimenta, obſeruantiam mandatorum, & obedientiam erga Deum, & parentes doceant, & inſtruant; quod etiam in viſitatione curabimus obſeruādū.

Significamus autem in hanc noſtra ſynodo, & ſignificatum eſſe volumus, omnibus, & ſingulis Regularibus cuiuſcunq; ordinis à nobis vel à Vicario noſtro, etiam in Eccleſijs ſuorum ordinum ipſos ad prædicationis munus admittendos nō eſſe, niſi ſecundùm formam horum decretorū & qualitates in eis requiſitas.

Quinimò quiſq; tam ſecularis, quàm Regularis, etiàm in Eccleſijs ſuorum ordinum; nobis inuitis, vel contradicentibus præſentis Decreti vigore prædicare, ſibi minimè licere agnoſcat.

Ne verò ab aliquo vlla ignorantiæ cauſa de cætero prætendi poſſit, ſtatuimus hæc ipſa de prædicationis munere decreta tam in Seſſ. de reformatione cap. v. quam in ſeſſione xxiiij. de reformatione generali cap. iiij. fore notificanda Regularibus, qui prædicare conſueuerunt.

De explicatione Myſteriorum Miſſæ, per curatos vigore prælibati decreti eiuſdem Concilij Cap. viij.

IVxta prædicti decreti monita, Nos etiam admonemus omnes & ſingulos Archipresbyteros, Rectores, ſeu perpetuos Cappellanos, Presbyteros curam animarum gerentes, reſpectiuè, illisq; mandamus, vt frequenter inter Miſſarum celebrationem, vel per ſe, vel per alios ex eis, quæ leguntur in Miſſa, diebus præſertim Dominicis, & feſtis, aliquid exponant, atq; inter cætera ſanctiſſimi ſacrificij Myſterium declarent.

De ſacramentorum, & Cathechiſmi explicatione per curatos, ex decreto eiuſdem Synodi Seſſ. xxiiij. de reformatione gener. Cap. vij.

MAndamus quoq; curatis omnibus, ſeu Parochis, vt in adminiſtrandis ſacramentis, illorum vim, & vſum pro captu ſuſcipientium explicent, etiam lingua vernacula, vel alias. Nec non cathecheſim à ſacra generali ſynodo de ſingulis ſacramentis præſcriptam, & à ſanctiſſimo Domino Noſtro Papa de proximo edendam, quam in eandem linguã pro ipſornm vſu fideliter verti curabimus, per eos Populo exponi volumus, Mandantes vt diebus feſtis, & ſolemnibus, inter Miſſarum ſolennia, vel diuinorum celebrationem ea ipſa, & ſacra eloquia, ac ſalutis monita eadem lingua explanet, & fideles in lege Domini erudire ſtudeant diligenter.

Ne quis Epiſcopus in Ciuitate, & diœceſi Neapolitana etiam in locis exemptis, Pontificalia exercere, vel quempiam ſine Archiepiſcopi expreſſa licentia, & Ordinarij dimiſſorijs, ordinare permittatur, auctoritate decretorum ſanctæ Generalis ſynodi Tridentinæ Seſſ. vi. de reform. cap. v. & Seſſ. xiiij. de refor. Cap. ij.

ADmonetur omnes Epiſcopi in noſtra Ciuitate, & diœceſi commorantes, vel incolentes titulares; ne abſq; noſtra expreſſa licentia, Pontificalia vllo modo exercere, aut quempiam ſubditum noſtrum, vel vndecunq; venientẽ ad quemlibet clericatus ordinem, tam in locis nobis ſubiectis, quã exẽptis, ſine hmõi noſtra expreſſa licẽtia, & dimiſſorijs literis, ſui ordinarij, promouere, in eadem noſtra Ciuitate, vel diœceſi debeant, iuxta huius ſanctæ generalis synodi decreta: Mandantes omnibus & ſingulis Præpoſitis, Rectoribus, & ſacriſtis Eccleſiarum, & piorum, aliorumq; locorũ, ſub graui pœna noſtro arbitrio imponenda, ne Illas ad huiuſmodi pontificalium exercitium, vel ordinum collationẽ in dictis Eccleſijs, aut locis admittant.

Ne quis intra diœceſim, ſeculares ordinet, nec alius præter Archiepiſcopum, dimiſſorias ad ordines concedat, auctoritate Decreti eiuſdem Concilij Seſſ. xxiiij. de reform. Cap. x.

PRoinde præſens decretum, omnibus, & ſingulis Abbatibus, Prioribus, & alijs quibuſcunq; quantumuis exemptis inſinuamus, & notificamus, ne de cætero intra fines Diœceſis etiam nullius diœc. vel ſi exempta dicantur, cuiq; qui regularis ſubditus ſibi non ſit, primam tonſuram vel minores ordines conferre præſumant. Nec non eiſdem Abbatibus, Prioribus, Sacriſtis, vel eorum iuriſdictionem pro tempore exercentibus & alijs exemptis, & collegijs, &

Capitulis quibuſcunq;,etiam Eccleſiæ noſtræ ſimiliter notum facimus, ne cuiuſuis priuilegij, aut conſuetudinis prætextu clericis ſecularibus exiſtētibus intra fines noſtræ Diœceſis dimiſſorias, vt ab aliis ordinentur (cùm ad nos id totum deferendum ſit) concedant.

De ſcrutinio in ordinatione ſeruando ex decreto eiuſdem generalis ſynodi Seſſ. xxiij. de reform. Cap. v.

MOnemus,volentes de cætero promoueri ad maiores, ſeu ſacros ordines, vt per menſem ante ordinationē nos,aut Vicarium noſtrum adeāt, pro commiſſione inquiſitionis, etiam eorum nomine, & deſiderio publicè in Eccleſia propoſito, de ipſorum ordinandorum natalibus,ætate,morib. & vita,iuxta præmiſſi decreti tenorem,babendæ.

De functionum quatuor minorum ordinum reſtitutione, ex decreto eiuſdem gener. ſynodi Seſſ. xxiij.de reform.Cap. xvij.

QVò verò ad reſtitutionem functionum, & miniſteriorum quatuor ordinum minorum (ne ab hæreticis tanquàm otioſæ traducantur)tam in noſtra,quàm in alijs collegiatis, & parochialibus Eccleſijs,quod commodè ſtatui poterit à prædicta ſancta ſynodo adeò efficaciter hortati, tam in clericorum huiuſmodi ordinatione, quàm in viſitatione prouidere curabimus.

Vt promouendi præſcripto tempore compareant ab alieno Epiſcopo non ordinandi ex decretis eiuſdem ſynodi Seſſ. xxiij. de reformatione cap. vij. & viij.

ADmonemus in poſterum promouendos ſubditos noſtros, vt iuxta huiuſmodi decretum tẽpore præſcripto compareant, & ab alieno Epiſcopo nullius priuilegij prętextu abſq; noſtris dimiſſorijs literis ordinentur.

De mercede Actuariorum pro ſcriptura literarum ordinum moderata, vigore eiuſdem generalis ſynodi Seſſ. xxi. de reformatione cap. i.

QVoniam in Eccleſia noſtra non extat huiuſmodi laudabilis conſuetudo, nihil recipiendi pro ſcriptura literarum collationis ordinis, vel dimiſſoriarum, & Notarij noſtri ſalario non ſunt prouiſi, & ex eorum officio nobis nihil emolumenti prouenit: Proinde admonemus omnes, & ſingulos notarios, actuarios noſtros, & eorum ſcribas, ne pro ſcriptura collationis ordinum quorumuis, aut dimiſſoriis ad eos ſuſcipiendos, ſub pœna priuationis ab officio, & alia arbitraria citra pœnas, & cenſuras à iure prolatas, & à canone inflictas, quicquàm de cætero vltra dictam decimam partem vnius aurei accipere præſumant, aut debeant.

Vt obtinen. beneficia in Metropolitana, & alijs collegiatis Eccleſiis ordines requiſitos ſuſcipiant, & per ſe ipſos miniſtrent iuxta decretum eiuſdem Concilij Seſſ. xxij. de reform. Cap. iiij.

OMnibus, & ſingulis obtinentibus dignitates, perſonatus, officia, præbendas, portiones, Hebdomadarias,

aut quælibet alia Eccleſiaſtica beneficia, quibus onera huiuſmodi variã ſunt annexa, tam in hac noſtra Metropolitana, quàm alijs collegiatis Eccleſijs, noſtræ Ciuitatis, & diœceſis ſupradictum decretum ſignificamus, & in ſinuamus; illosq; tã ſub pœnis contentis in conſtitutione Concilij Vienñ, quæ incipit, vt ij qui, quàm etiam priuationis, & alijs grauioribus noſtro arbitrio imponendis, monemus, vt iuxta illius ſeriem ordines requiſitos ſuſcipiant, & in illis per ſe ipſos miniſtrare, & officia præſtare teneantur, & debeãt.

Clemen. vt hi, qui de ætate et qual.

Ne quis ad vocem in Capitulo, vel Collegio admittatur, niſi in ſacris conſtitutus iuxta memoratum decretum Seſſ. xxij. de reform. Cap. iiij. & clemen. ij. de ætate & qual. in eo Citatam.

ET inſuper mandamus omnibus, & ſingulis, tam Canonicis noſtræ Eccleſiæ, & eiuſdem Capituli Cellararijs, quàm aliarum collegiatarum Eccleſiarum, Abbatibus, Primicerijs, Hebdomadarijs, eorumq; cellararijs, & alijs quibuſcunq;, ad quos ſpectat, ſub pæna arbitrio noſtro reſeruata ne quem de Capitulo ſeu Collegio, qui non ſit ſaltem in ſubdiaconatus ordine cõſtitutus, ſub cuiuſuis priuilegij prætextu ad uocem in Capitulo, ſeu Collegio admittant, ſeu recipiant, ſed illum penitus ab huiuſmodi voce excludant.

Citata clem. ij. de ætate & qual.

De exhibendis, & examinnadis facultatibus de promouendo, vel non promouendo, vigore decretorum eiusdem generalis Concilij Seſſ. vij. de reform. cap. xi. & xij.

QVamobrem admonemus omnes, & ſingulos obtinentes facultates, de promouendo, à quocunq;, vel de nõ promouẽdo quatenus infra menſem, huiuſmodi facultates

&

& diſpenſationes corã nobis vel Vicario noſtro præſentent & exhibeant, vt cognoſcantur an ſuffragentur iuxta eiuſdem ſanctæ generalis generalis Synodi decreta; aliàs illarum effectu eos fruſtrandos eſſe decernimus.

De parte fructuum, in quotidianas diſtributiones in viſitatione ſeparanda vigore eiuſdem Concilij ſeſſ. xxi. de reform. cap. iij. & ſeſſ. xxij. ſimiliter de reform. cap. iij.

SEparationem, & diuiſionem tertiæ partis fructuum, diſtributiones quotidianas, tam quo ad huius Metropolitanæ Eccleſiæ noſtræ Capitulum quàm quo ad alias collegiatas, prout opus eſſe comperiemus, in generali Viſitatione prouidendum eſſe conſtituimus iuxta decreta.

De Canonicis Eccleſiarum, ex decreto ſynodi generalis Triden. ſeſſ. xx iiij. de reform. gener. cap. xij.

De futura Prouiſione Prabendarum.

DE Prouiſione dignitatum, & beneficiorum Eccleſiaſticorum (quo ad nos ſpectabit) ex Idonearum delectu perſonarum, quem ſemper habituri ſumus, polliceri facile poſſumus, à nobis præſens decretum ſolicitè obſeruandum fore.

De Canonicis ad ſacros ordines promouendis, Capituli conuocatio.

VT verò qnod de Canonicis ad ſacros ordines promouendis ſtatuitur, cum Capituli Conſilio iuxta decretum prouideamus, dilectorum nobis in Chriſto Canonicorum, & Capituli noſtri congregationem coram nobis ad Dominicã Tertiã huius menſis indicimus, & conuocamus.

R

Ne Canonici, & beneficiati, vltra tres menſes abſint ab Eccleſiis. 8

ADmonemus autem ſub cenſuris, & pœnis in præmiſſo canone contentis, ne in noſtra Metropolitana, & alijs collegiatis Eccleſijs obtinentes dignitates, canonicatus, præbendas, portiones, & hebdomadarias quacunq; ratione ab eiſdem Eccleſijs, vltra tres menſes quolibet anno abeſſe debeant.

De ſeruitio a Canonicis, & beneficiatis per ſe ipſos præſtando, & Chori ref.

HVnc autem canonem, tã quo ad hæc, quàm quo ad diſtributiones quotidianas à deſeruientibus tantùm percipiendas, & ad ſeruitium per ſe ipſos, & non per ſubſtitutos peragendum, & ad aſſiſtendum nobis celebrantibus, & ad pſalmodiam in choro habendam, & ad alia, ad honeſtatem ipſorum ſpectantia, & in eo expreſſa omnibus, & ſingulis prędictis Canonicis Capitulo Eccleſię noſtræ, & illius Hebdomadarijs, ac aliarum Eccleſiarum Rectoribus, etiã Abbatibus nuncupatis, hebdomadarijs, & confratribus, ac alijs ad quos ſpectat, inſinuamus: illumq; ab eis diſtrictè præcipimus obſeruari; in prouinciali ſynodo, quæ ad diuinorum officiorum celebrationem, pſalmodię cantum, & Chori ſeruitium ſpectant, ſicut pro noſtræ prouinciæ commodo, & vtilitate proſpiciemus formulam præſcripturi; interim tamen in Eccleſiæ noſtrę Chori reformatione cum cõſilio aliquorum, ſaltem duorum de Capitulo alterius à nobis, alterius ab ipſo eligendorum, quæ expedire uidebuntur iuxta decretum prouidè ſtatuemus.

Ne quid exigatur pro admiſſione in Capitulum vel collegium, vel poſſeſſione beneficij Eccleſiaſtici, ex decreto eiuſdem ſynodi generalis ſeſſ. xxiiij. de reform. gener. cap. xiiij.

SOlutiones, promiſſiones, exactiones, & cõpẽſationes pro admiſſione in Capitulum noſtræ, vel aliarũ Eccleſiarum

collegia, ſeu pro prouiſione Canonicatũm, præbendarum, hebdomadarum, fratantiarum, & beneficiorum, aut pro illorum aſſequenda poſſeſſione, niſi in pios vſus conuertantur, fieri, vel recipi prohibemus; ſignificantes quòd nos diligenter in generali viſitatione de huiuſmodi conſtitutionibus ſeu conſuetudinibus agnoſcemus; & iis tãtũm quãs, vt laudabiles probauerimus, exceptis, Reliquas vt prauas, & ſcandaloſas aboliturí; prout, iã nunc reijcimus & abolemus.

Admonitio contra obtinentes plures parochiales Vigore Decreti Concilij Triden. ſeſſ. xxiiij. de reform. gener. cap. xvij.

PRæſentem canonem Vniuerſis, & ſingulis preſbyteris, & clericis plures parochiales Eccleſias in noſtra Ciuitate, & diœceſi, obtinentibus, ne ullam (quam nequaquàm poſſunt ignorantiam prætendere) ſimulent, notum facimus & ad eorum cuiuslibet certam notitiam pręſenti publicatione deducimus, admonentes eoſdem, ſemeſtre ad ea reſignãda conceſſum iam expiraſſe: Quod Santiſſimus D. Noſter Pius Papa Quartus ſuis declaratorijs literis deſuper editis voluit, atq; declarauit ſacrum generale Concilium Tridentin. poſitiui iuris ſtatuta huiuſmodi concernentia Calendis Menſiſ Maij proxime præteriti currere, & obligare.

De filijs presbyterorum iuxta decretum eiusdem ſynodi Triden. ſeſſ. xxv. de reform. gener. cap. xv.

ADmonentur patres, & filij illegitimi clericorum ne in eadem Eccleſia beneficia Eccleſiaſtica obtineant, aut ipſis quoquomodo in eis miniſtrare liceat; id quod, & in Viſitatione ſolertius inquiretur.

De vita, & Honeſtate clericorum vigore eiuſdem Synodi Triden. seſſ. xiiij. de reform. in proæmio.

MOnemus omnes, & ſingulos clericos cuiuſcunq; ordinis, gradus, aut cōditionis exiſtāt, in hac ſacra synodo, vt omni ſolicitudine, & pietate ſtudeant Populo Dei ſibi commiſſo, optimæ vitę exemplo, & conuerſatione, atq; ſcientia præire, vt diuinis quoq; verbis, in præmiſſo decreto memoratis admonentur.

De vita, & honeſtate Clericorum altera admonitio vigore eiuſdem synodi gener. seſſ. xxij. de reform. generali cap. i.

QVæ maxime ad motum componendorum honeſtatē, & ad ſacerdotij dignitatem ſpectant, vt ſaluti tam clericorum, quàm plebium illis creditarum perneceſſaria, non abre ſancta Oecumenica generalis Tridentina ſynodus, tā ſæpè obſeruanda commonuit, atq; decreuit; Hinc, & nos quoq; idem ſæpius inculcamus; quare iterum omnes, & ſingulos clericos cuiuſcunq; gradus, ordinis, vel conditionis exiſtant in hac noſtra synodo admonitos eſſe volumus, illosq; in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub cenſuris, & pœnis à ſacris canonibus ſtatutis, alijsq; noſtro arbitrio imponendis, præcipimus iuxta propoſiti canonis tenorem, vt vitā moresq; ſuos omnes componant; & habitu, geſtu, inceſſu, ac ſermone, in omnibus rebus graues, & religioſos præſeſe ferant; ac leuia quoq; delicta omni ſtudio effugiant; & cætera omnia quæ ad vniuerſam Clericorum vitam, honeſtatem cultum, & doctrinam retinendam, ac luxus commeſſationes, chorēas, aleas, luſus, & quęcunq; crimina, & ſecularia negocia fugienda ſpectant, à ſummis Pontificibus, & à ſacris Concilijs copioſè, & ſalubriter, tam in corpore iuris, quàm extra, ſancita reperiuntur, ſtudioſius obſeruent.

Admonitio Curatorum, ad honeſtam vitam auctoritate eiuſdem generalis ſynodi ſeſſ. xxi. de refor. cap. vi.

PRæſertim verò omnes,& ſingulos parochialium, & curatarum Eccleſiarum Rectores,& perpetuos Cappellanos, qui curam exercent animarum,turpiter, & ſcandaloſè viuentes, admonemus; quatenus ab huiuſmodi turpi, & ſcandaloſa vita deſiſtant,ſed illam, & malos mores ipſorũ, in melius corrigant; aliàs in eos iuxta præmiſſi Decreti tenorem ſeuerius à nobis animaduertendum eſſe certò ſciant; id quod à nobis in generali præſertim viſitatione omni ſolicitudine curandũ erit; quòd ſi incorrigibiles fuerint etiam beneficijs ſe priuandos eſſe cognoſcant.

De inceſſu in habitu,& tonſura, vigore decreti eiuſdem ſynodi generalis ſeſſ. xiiij. de reform. cap. vi.

CVpientes eccleſiaſticam collapſam diſciplinam in priſtinam ſacrorum canonum obſeruantiam reſtituere, ac conſiderantes conueniens eſſe,vt clerici;præſertim in ſacris ordinibus conſtituti,aut qui beneficiati exiſtunt non ſolùm interius vitæ munditia, ac virtutum ſplendore cæteris præfulgeant, verùm etiam exterius in illorum habitu, & veſtibus grauitatem,& morum honeſtatem quam ipſos decet, præſeferant; volentesq; præmiſſo decreto ſacræ generalis ſynodi nos (vt par eſt) reddere conformes, & illud executioni debitæ (vt tenemur) mandare; ſuum vt ſortiatur effectum,ac ab omnibus inuiolabiliter obſeruetur; Vniuerſos, & ſingulos clericos,qui dignitates, perſonatus, canonicatus,& prębẽdas,parochiales Eccleſias,Rectorias, Cappellanias,Hebdomadarias,fratantias,aut alia quæcunq; Eccleſiaſtica beneficia,aut officia,qualiacũq;ſint obtinent,aut obtinebũt, aut in quibuſuis ſacris ordinibus conſtituti ſunt, tã

clem. ij. §. digni de vita, & honeſt. cler.

ex Ciuitate, & diœceſi noſtra oriundos, & in ipſis beneficiatos, quam in eis quomodolibet domicilium habentes, commorantes, permanentes, aut moram trahentes, etiam cauſa ſtudiorum, & in hac noſtra ſynodo monemus. Et nihilominus eiſdem in virtute Sanctæ obedientiæ, atq; ſub ſuſpenſionis ab ordinibus, officiis, & beneficiis, ac fructibus, redditibus, & prouentibus ipſorum beneficiorum, quæ obtinent, etiam eo ipſo iuxta ad præſens innouatę conſtitutionis in Concilio Vienneñ. editæ per fe. Rec: Clementem Papam v. tenorem, ſeu carcerationis, ac alijs Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, pœnis noſtro arbitrio imponendis, & applicañ, præcipimus, & mandamus, quatenus infra termĩnum triginta dierum; quorum decẽ primos, pro prima, decem ſecundos, pro ſecunda, & decem reliquos pro tertia canonica monitione, ac vltimo peremptorio termino ipſis, & eorum ſingulis aſſignamus, vt habitu indecenti, ſeu laicali, vel prope modum militari depoſito, habitum clericalem reaſſumant, & induant, & illo induti ſemper, & aſſidue incedant cũ debita, ac congrua tonſura, veſtes exteriores talares, interiores autem ſe infra genua extendentes, ita vt à veſtibus & ſagis laicorum omnino differant, geſtent, & geſtare, & deferre teneantur, & debeant, ac ipſorum quiſq; teneatur, & debeat, ita vt deferentes grauitatem, & morũ honeſtatem, quam ipſos decet, præſeferant, quoquidem termino elapſo, ſi in habitu clericali incedere recuſauerint, & præmiſſa adimplere noluerint, vel per eos aut eorũ aliquẽ ſecùs factum fuerit, non ſolùm ad prædictas, & alias noſtro arbitrio reſeruatas cenſuras, & pœnas, verùm etiam eorum contumacia excreſcente, etiam ad priuationem officiorum, & beneficiorum irremiſſibiliter procedemus, & procedere curabimus Iuſtitia mediãte. Volumus autẽ præſentẽ ſynodicã monitionẽ omnes, & ſingulos quoſcũq, arctare, ꝑinde ac ſi ꝑſonaliter, & ſingulariter ſingulis facta, & intimata fuiſſet;

Clemen. ij. quoniam de vita & honeſt. cler.

De Initiatis prima tonſura aut in minorib. conſtitutis quo ad fori priuilegium, auctoritatę eiuſdem gen. Concilij seſſ. xxiij. de ref. c. vi.

IVxta memorati canonis decretum Nouerint Vniuerſi, & ſinguli, tam prima tonſura initiati, quàm in minoribus ordinibus conſtituti, fori priuilegio minime gaudere, niſi beneficium Eccleſiaſticum obtineant, aut clericalem habitum, & tonſura deferentes, alicui Eccleſiæ de noſtro, vel noſtri Vicarij mandato inſeruiant, vel in ſeminario clericorũ; aut in aliqua ſchola, vel vniuerſitate de noſtri licentia, quaſi in via ad maiores ordines ſuſcipiendos, verſentur.

Ne laici, clericali habitu induti ad Eccleſiaſt. miniſteria implẽda ſub ponãtur.

CÙm ſacrilegio proximum ſit habitum miniſtrorum Eccleſiæ, à non habentibus ordinem aliquem eccleſiaſticum vſurpari, ſeu geri; & indignum ſit, vt quorundam auaritiæ ſtudio clericorum, aut peruerſitate, quidam viliſſimæ conditionis homines, etiam baiuli, qui portandis oneribus dediti ſunt, quandoq; pileo clericali, & ſuperpelliceo à quibuſdam Eccleſiarum Rectoribus, ſeu ſacriſtis, vel potius congregationum presbyterorum, aut clericorum confratrũ nuncupatorum cellararijs, ſubmittantur, vt ſic induti Clerici extrinſecùs apparentes, non ſine maxima clericalis ordinis infamia, cæroferarios agãt, vel cruces in ꝓceſſionibꝰ, aut in feretro, defunctorũ cadauera ad Eccleſiaſticã ſepulturam deferant. Ea propter prædictis Rectoribus, ſacriſtis, & Cellararijs, & alijs quibuſcunq; prohibemus, ne de cætero ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, homines huiuſmodi, vel alios laicos quoſcunq; de facto habitum clericalem induant, tã pro deferendis crucibus, & fidelium defunctorũ cadaueribus, quã alijs quibuſcũq; Eccleſiaſticis officijs in Eccleſia vel extra eã gerẽdis: neue ꝑ eos, neq; ꝑ aliquos quoſcunq; laicos, ſub hmõi habitu clericali cruces, vel

fidelium defunctorum cadauera, ad eccleſiaſticam ſepulturam deferri, vel feretrum portari faciant, aut permittant; ſed potius per Clericos, & miniſtros Eccleſiarum collegiorum, & congregationum prædictarum Diaconos nuncupatos.

Ne clerici ſint mulierum famuli, vel Comites; neue ſæcularium negotia, vel procurationes exerceant.

cap. ij. ſacerdotib. ne cler uel mon.

CVm cunctis gradibus celſior ſacerdotij dignitas, deſpicabilis reddatur, & contemptibilis, eorum indignitate ſacerdotum, & clericorum; qui proprij gradus in memores, in maximum ſui ordinis dedecus, vilibus artibus inquinantur, & laicorum, ac etiam mulierum efficiuntur miniſtri, & famuli (& quod grauius dolendum eſt, etiam pediſſequi, ſeu ante ambulones, aut eorum conductores) vilia negocia, vel procurationes gerendas ſuſcipiunt, non ſine ſui muneris notabili detrimento; & in hac Ciuitate, & diœceſi ne is abuſus inualeſcat, nobisq; in hac noſtra diœceſana synodo delatus, & vt illi occurreremus diligēter, in ſtatū ſit: Volētes (vt debemus) iuxta [a] veterū ac frequētiū canonum ſanctiones debitè prouidere, Vniuerſis, & ſingulis presbyteris, & alijs clericis in ſacris ordinibus conſtitutis noſtræ Ciuitatis, & diœceſis, vel in ea commorantibus, expreſſe prohibemus ne, ſub ſuſpēſionis ab ordine vel beneficijs Eccleſiaſticis quæ obtinent, pœna, viles, & prohibitas artes, viliaq; & inhoneſta officio, vel indecentia miniſteria exercere, & gerere, aut laicis, vel mulieribus cuiuſcunq; ſtatus, gradus & conditionis exiſtant, famulari; aut in huiuſmodi vilibus, & indignis miniſterijs, ſeu ſeruitijs miniſtrare, aut ſeruire; Nec mulieres, neq; matronas quaſcūq; per Ciuitatem vel illius loca equeſtres, vel pedeſtres comitari, neq; eiſdem mulieribus bracchia, vel manus quibus

[a] diſt. lxxxviij p tota c. clerici &c. vl tim. de vita, & hon. cler. c. i. & ij etc. ſed nec. ne cleri. uel mō necnon cap. vnico lib. vi. & clem. ij. de vita, & hon. cler. itē Concil. Carthag. iii. ca. xv. quod eſt c placuit xxi q. iij.

innisi

Inniti ſolent, dum per Ciuitatem, & loca huiuſmodi peram bulant; præbere; neq; ipſarum, aut aliorum quorumuis conductiones, procurationes, vel negotia, vel alia ſecularia commercia ſuſcipire, aut etiam exercere quoquomodo præſumant: Monentes in hac ſynodo omnes, & quoſcunq; prædictis vilibus, & in honeſtis, ac indecentibus officijs, & miniſteriis, atq; ſeruitiis occupatos, vel addictos, vt ab eis omnino intra menſem abſtineant: Aliàs verò dictam ſuſpenſionis pœnam eo ipſo incurrant.

Admonitio generalis contra concubinarios vigore decreti eiuſdem ſynodi Tridentinæ Seſſ. xxv. de reform. cap. xiiij.

IGitur Vniuerſis, & ſingulis clericis cuiuſuis ordinis, gradus, & conditionis, ac dignitatis exiſtant beneficiatis, vel non beneficiatis; noſtræ Ciuitatis, & diœceſis, vel in ea quomodolibet commorantibus præſentem canonem ita (vt præfertur) publicatum, & explicatum in præſenti ſynodo innoteſcere volumus, illos arctare ac ſi perſonaliter ſingulis notificatus fuiſſet; & proinde admonemus omnes prędictos, in hac ipſa noſtra ſynodo, illiſq;, & eorum ſingulis ſub ſuſpenſionis, priuationis, & inhabilitatis ac alijs cẽſuris, & pœnis à iure, & ſacris conſtitutionibus, ac ab præſenti canone impoſitis, prohibemus ne concubinas aut alias mulieres, etiam coniunctas, de quibus ſuſpitio haberi poſſit, in domo, vel extra domum habere, retinere, aut cum ijs vllam conſuetudinem habere audeant; Præcipientes quatenus infra nouem dies immediate ſequen. quorum tres primos, pro prima, tres alios, pro ſecunda, treſ reliquos pro tertia; & Canonica monitione aſſignamus eiſdem (illas omnino à ſe, ſeu domo præfata eijciant, dimittant, & expellant, nec cum illis de cætero verſari, cohabitare, aut earundem conſortium repetere, ſeu huiuſmodi ſcandaloſas mulierculas

c. null'us, & ſeq diſt. 32. & diſtinſt. lxxxi. per totũ, & de cohab. cler. & mulier. per totum Con. Carthagin. can 46. Neocena ſynod. canone 3, c. interdi

debeant, ne vbi peccatorum eſt venia poſtulanda, ibi peccandi detur occaſio; aut deprehendatur peccata committi, ſanè in hac noſtra ſynodo nobis publicè relatum eſt, in non nullis Eccleſijs Ciuitatis, ac præcipuè diœceſis noſtræ, diebus feſtis, qui præſertim in illis celebratur, illicitas negociationes, rerum venalium mercata, aut nundinas ferè, & forum bellariorum, ientaculorum, aliorumq; eſculentorum, & poculentorum paratas menſas, & tabulas, ac etiam candelas, vel cereos, & alia venditari ſub diuini cultus prætextu, non ſolùm in cœmeterijs, ſed in ipſis Eccleſijs haberi, & teneri; atq; ſtrepitus, & tumultus fieri. Et inſuper quòd quædam pomorum genera, bellaria, oua, & panes qui dam, taralli, & ſeſamelli nuncupati per quoſdam illarum fa bricæ Oeconomos ſeu Magiſtros, aut Gubernatores, accedẽ tibus vel confluentibus ad eas aut alijs ibi diſtribuuntur, & erogantur, in magnum quoq; diſpendium Eccleſiarum. At qui etiam non nullos tam laicos, quàm clericos in certorũ feſtorum Vigilijs ſeu diebus, dum in Eccleſijs deberent orationi attentius vacare, in ipſis earumq; atrijs, vel veſtibulis, ac cœmeterijs vanos ludos, diſſolutasq; choræas, & alia ſpectacula, ac ludibria introduci, & exerceri, ac cantilenas cani, & multas inſolentias perpetrari faciunt, & alicubi etiam ipſi præsbyteri, vel clerici talia ludibria exercere præſumunt; ex quibus Eccleſiarum, & cœmeteriorum violationes, in hoſta, variaq; delicta quandoq; ſequuntur, & Eccleſiaſticum perturbatur officium, in diuinæ Maieſtatis offenſam; & aſtãtium ſcandalum Populorum, nec ſine priſcæ gentilitatis ſuperſtitionis labe. Vnde recolimus, quandoq; ſynodum quãdam tunc generalem referentem hos, & ſimiles abuſus, & inter alios quòd alij in Eccleſijs choræas, & tripudia marium, & mulierum facientes, homines ad ſpectacula, cachinnationes, mouerent; alij commeſſationes, & conuiuia ibidem præpararent, deteſtantem, ſtatuiſſe

C. tum de celebratione miſſarum. *C. tum de vit. & hon. cler. clem. i. §. in nulli de cel. miſſarum.*

Baſilien. Concil. ſeſſ. xxi.

& iuſſiſſe Ordinarijs,& Eccleſiarum Rectoribus, ne ſimilia ludibria, vel etiam mercantias, ſeu negociationes, nundinarum, in Eccleſia (quæ Domus Orationis eſſe debet) nec ēt in cœmeterio amplius exerceri permitterent, neq; tranſgreſſores, per cenſuram Eccleſiaſticam, aliaq; iuris remedia punire negligerent. Idcirco generali reformationi noſtræ diœceſis intendentes, in hac ſynodo ſalubriter in domino, abuſibus huiuſmodi decreuimus obuiare.

Ne in Eccleſiis, vel earum cœmeterijs, ſeu veſtibulis mercata, negociationes, vel iudicia fiant, aut exerceantur.

Lugdunen. Concil. in citato cap. Decet, & Con. Tri. ſeſſ. xxii in decreto de vitand. & obſer. in celebr. miſſar. & cap. decet.

PRimo igitur canonum generalium lugdunen. & Tridentini Conſiliorum auctoritate, prohibemus, ne ſub excōmunicationis pœna in Eccleſijs, vel earū cœmeterijs, vel ēt ante aream ſeu veſtibulum ipſarum, à quocunq; quælibet negociationes, mercimoniæ, ſecularia commercia, & præcipuè nundinarum, & fori cuiuſcuuq; tumultus, vel iudicia exerceantur, vel fiant, ſed in eis ſecularium omnium iudiciorum ſtrepitus conquieſcat, nec vlla ibi cauſa per laicos agitetur vel cognoſcatur, quinimmo earundem Eccleſiarum Rectores, & beneficiati, id potius ſub arbitraria pœna prohibere teneantur.

Ne in Eccleſiis, vel earum cœmeterijs; etiam candelæ, & alia ad earum vſum, nec eſculenta poculenta, & pomorum genera venalia, neq; tarallorum menſæ paratæ habeantur.

SEcundo, Saluatoris, & Domini noſtri Ieſu Chriſti exemplum ob oculos nobis proponētes, qui flagello facto de funiculis, ſemel, & iterum eiecit de templo omnes vendentes, & ementes, oues, & boues, ac Cathedras vendentium columbas, & menſas numulariorum ſubuertit, licet pro-

Ioann. 2. & Matth. 21.

Dei templo, & cultu vſus eſſent, dicens, zelus domus tuæ comedit me, & quia domus mea domus orationis vocabitur, vos autem feciſtis illam domum negociationis, & ſpeluncam latronum. Ideoq; non ſinebat transferri uas per têplum, cum non oporteat iuxta ſextæ generalis ſynodi decretum, intra ſacros ambitus cauponas uel aromatum ſpecies proponere, uel alias uenditiones facere, ſuam uenerationem Eccleſijs ſeruantes. Vnde qui ſecus feciſſet ſegregaretur. Idcirco interdicimus omnibus, & ſingulis, tam clericis, quàm laicis cuiuſcunq; ſtatus, ſexus, & conditionis exiſtant, ne in huiuſmodi Eccleſijs, & earum cæmeteriis, candelas, cereos, & quaſcunq; res, etiam pro diuino cultu, & miniſterio uenales habeant, aut exponant; neue quæcunq; alia eſculenta, poculenta pomorum genera, aut fructus, uendere, aut uenalia expoſita habere, nec menſas aromatum ſeſamellarum, & tarallorum (ut uocant) in illis parare, uel tenere audeant, neq; Ipſi Eccleſiarum Rectores, beneficiati, Cappellani, ſacriſtæ, & clerici haberi aut teneri permittant etiam ſi ex praua conſuetudine (quæ corruptela eſt) aliquid ab eis exigere hactenus conſueuerunt.

pſal. 68 *Eſaia. 56* *Ierem. 7* *Marc. ii.* *Sexta gener. ſynod. canone. 76.* *cap. a . ex. Conc. later. max. de cuſtod. eucha riſt.*

Ne equi in Eccleſias, vel earum cæmeteria introducantur, ne'ue beſtijs vllus ad eas pateat acceſſus.

CVm uero contra quoddam ſuperſtitionis ferè ueſtigiũ antiqua huic Eccleſiæ ſynodalis conſtitutio ſub excommunicationis ſententia prouiderit, ne in Eccleſijs, Cappellis, earumq; cæmeteijs, equi introducerentur, nec in eis alij actus noxii, & deteſtabiles fierent, & ſanctæ sextę generalis synodi canone, etiam absq; ſuperſtitione ſub graui pœna prohibitum fuerit, nequis iumentum in ſacra templa induceret, niſi maxima oppreſſus neceſſitate, uel aliàs mortis periculo obijceretur, illud idem ſub eadem excommunicatio

conſt. ſyn. Neap. vlima. *Sext. gener. ſynod. canone. 88.*

nis pœna preſenti conſtitutione vetamus. Mandantes dictarum Eccleſiarum, & Cappellarum Rectoribus, & perpetuis Cappellanis, ſacriſtis, vel clericis ne ſub arbitraria pœna equos huiuſmodi in illas earumquè cœmeteria quãdoq; forſan etiam ſub obtentu repræſentationis alicuius hiſtoriæ introduci; ne cum eis aliquos actus indecenter in illis exerceri, neue canes, aut alia animalia in eas duci, accedere, vel introire diſſimulent, aut patiantur; ſed illarum pręſertim ruralium, aut aliarum, ſinę tamen incommodo fidelium ad eas pro deuotione accedentium, fores, & ianuas etiam Vectibus ferreis ita occludant, ac cuſtodiant, ne vllus ad eas beſtijs, & iumentis aditus pateat, ne'ue immundorum animalium ſtabula aut receptacula fiant, aut videantur.

Ne in Eccleſiis vel Cappellis commeſſationes, nec diſtributiones etiam pomorum ſeu bellariorum fiant.

1. Cor. xi.
Laodic. concil. can. 28 cap. nõ oportet in Baſilicis diſt. 42
Concil. generale ſextum cano. 74.
Concil. Carthag. iiij. ca. 30. diſt. 42. cap. nulli epiſcopo.
Auguſt. ca commeſſationes diſt. 44.

QVandoquidem apoſtolicę admonitionis (nunquid non habetis domos ad manducandum, & bibendum? aut Eccleſiam Dei contemnitis? & confunditis, eos qui non habent?) obliuiſci non debemus: & ſecundum Laodiceni Concilij canonem; Non oportet in Baſilicis ſeu Eccleſijs agapen facere, & intus manducare, vel accubitus ſternere, iuxta quem ſancta ſexta generalis ſynodus decreuit; Non oportet in Dominicis locis vel Eccleſijs, charitates quas vocant, facere, & intus in æde comedere, & accubitus ſternere. Et qui hoc fecerint, aut ceſſent, vel excommunicentur; & in Concilio Cartaginenſi etiam Epiſcopiſcopis, & Clericis in Eccleſijs conuiuari, niſi ex neceſſitate interdictum eſt, ac etiã populos ab huiuſmodi conuiuijs prohiberi præcipitur, & vt commeſſationes, & ebrietates ita conceſſæ, & licitæ putentur, vt in honorem beatiſſimorum martyrum per ſolennes

dies celebrentur, quis non lugendum videat, qui non carneis oculis hæc inſpicit? Interdicimus Oeconomis, & Magiſtris ſeu Gubernatoribus Fabricæ Eccleſiarum aut Cappellarum quarumuis, ne ſub excommunicationis ſententia quibuſcunq; ad illas confluentibus vel accedentibus, ſeu earundem Eccleſiarum vel Cappellarum confratribus, aut alijs in huiuſmodi feſtis diebus ex obuentionibus vel fructuum genere, aut bellaria, ſeſamellos, tarallos (vt vulgus appellitat) vel ſimilia diſtribuere, vel erogare; nec ſymbola conuiuia, & comeſſationes ac compotationes facere, parare, aut exhibere debeant, vel præſumant. quinimò, ſi quid erogauerint vel diſtribuerint in reddendis rationibus obuentionum dictarum Eccleſiarum, vel Cappellarum, minimè deducatur.

Ne in Eccleſiis vel earum cœmeterijs aut veſtibulis tripudia, vel choreæ fiant, ne'ue uanæ cantilenæ cantentur.

QVia verò iuxta Toletani Concilij decretum, irreligioſa conſuetudo eſt, quam vulgus per ſanctorum ſolennitates, & feſtiuitates agere conſueuit, populi, qui debent officia diuina attendere, ſaltationibus turpibus inuigilant, cantica non ſolum mala cantantes, ſed etiam religioſorum officijs perſtrepunt, in quibuſdam præſertim villarum noſtræ diœceſis, alijsq; finitimis locis in quos etiam ſubditi noſtri deuotionis occaſione conueniunt. Ac id vt ab eadem diœceſi noſtra depellatur, noſtræ eſt curæ commiſſum [a], ne per huiuſmodi turpitudinem choreārum Eccleſiæ inquinetur honeſtas: Nam (vt cabillonenſe [b] quoq; conciliū tradit) valde omnibus noſcitur indecorū, vt p dedicationes baſilicarū, aut martyrū feſtiuitates, ad ipſa

Conc Toleta iij. can. 22. c. irreligioſa de conſecr, diſt. 3.

[a] Citato c. irreligioſa. c. cum decorē de vita, & honeſt. cler. & clem. i. de celebr. miſſarum.

[b] Conc. Cabillon, can. 19.

ſolennia confluentes,chorus fœmineus turpia quidem,& obſcœna cantica videatur decantare, dum aut orare debeant, aut clericos pſallentes audire. Vnde conuenit vt ſacerdotes loci,talia à ſeptis baſilicarum, vel porticibus ipſorũ, ac etiã ab ipſis atriis vetare debeant, & ſi voluntariè noluerint emendare, aut excõmunicari debeant, aut diſciplinæ aculeum ſubſtinere. Ea de re nos quoq; ſimiliter memoratam choræarum,& ludibriorum conſuetudinem, vel potius corruptelam abolemus,& abrogamus, ac ſacrorum ſtatuta canonum mandamus irremiſſibiliter obſeruari; prohibentes ne,ſub excommunicationis pœna laici vtriuſq; ſexus,vel clerici qicunq;, in præfatis Eccleſiis, vel ipſarum cœmeteriis, porticibus, ſeu atriis, aut veſtibulis, vllo modo ludos, choræas,tripudia, ſaltationes, laruas, aut ludibria quæcunq; & illicitas repræſentationes introducant, faciant, aut exerceant, aut vaniſſimas, & obſcænas cantilenas canant, aut inſolentes huiuſmodi exceſſus perpetrent,neue ipſarum Eccleſiarum,ſeu cappellarnm Rectores perpetui,Cappellani, & beneficiati quicunq; ſub pœna ſuſpenſionis a fructibus ipſarum, hæc ipſa, in illis introduci, fieri, aut exerceri, cantari,vel perpetrari reſpectiue permittant, aut diſſimulent,Nã (vt quodam decreto admonemur, canticum turpe, atq; luxurioſum circa Eccleſias agi,omnino contradicendum, & id vbiq; vitandum eſt.

Concil. Mogunt can. 48

Ne Mulieres intra chorum ſeu Cancellos admittantur, neue ſacerdotibus a fœminis, etiam ſanctimonialibus miniſtretur.

POſtremo eiſdem eccleſiarum, & Capellarũ Rectoribus, ſacriſtis,& beneficiatis,& Cappellanis presbyteris quibuſcunq, diſtrictè præcipiendo mandamus, vt nullum mulierem in choro, ſeu intra Cancellos ſedere, nec ſtare permittãt

cap. 1. de vita honeſt. cl.

mittant; ne've ad altare accedere, niſi cauſa orationis, vel cõmunionis, aut ſibi quamlibet fœminã, etiam ſanctimonialem, etiam in ipſarum Eccleſijs monialium, in altari, vel in ſacrario quomodolibet faciant miniſtrare. *cap. i. de cohab. cler. & mulier.*

De non admittenda inſolita imagine, nec nouis miraculis, vel reliquijs ſine ordinarij approbatione recipiendis. ex decreto eiuſdem concilij Triden. ſeſſ. xxv. de inuocatione ſanctorum, & ſacris Imaginibus.

SIgnificatum quoque, & ab omnibus reſcitum eſſe volumus, vigore præſentis decreti; nemini licere vllo in loco, vel eccleſia, etiam quomodolibet exempta, vllam inſolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, niſi à nobis approbata fuerit; nulla etiam admittenda eſſe noua miracula, nec nouas reliquias recipiendas, niſi nobis recognoſcentibus & approbantibus: qui in præmiſſis iuxta eiuſdem decreti tenorem procedemus: Mandamus proinde illud omnibus regularibus, & exemptis qui in noſtra iuriſdictione exiſtunt, & in hac ſynodo præſentes non ſunt, ſignificari.

De obſeruandis, & Euitandis in celebratione Miſſæ iuxta decretum eiuſdem generalis Concilij Triden. ſeſſ. xxij. eodem titulo.

CVm ſacroſanctæ generalis Tridentinæ ſynodi decreto, Epiſcopis locorum ordinarijs, etiam vt ſedis apoſtolicę delegatis, tam ſolicitè mandatum ſit prohibere, mandare, corrigere, & ſtatuere, etiam ſub cenſuris, & pœnis, ea quæ in tremendi ſacrificij celebratione, vel euitanda vel obſeruanda ſunt, vt illud omni ſtudio (vt tenemur) exequi curemus, & ea quæ ad diuini cultus incrementum, & ad rectam ſacerdotum, & populi inſtitutionem ſpectant, proſequamur; ſi qua vel ab auaritia, vel ab irreuerentia, vel à ſuperſtitione

indućta ſunt, vel exorta eſſe deprehenderimus, in generali viſitatione, vel cùm ad noſtram notitiam deuenerint prohiberi, & è medio tollere ſedulo curabimus. Interim verò infraſcripta capita, vt regimini Eccleſiæ nobis commiſſæ per neceſſaria, & conuenientia eiuſdem Concilij veſtigijs inhærentes, circa præmiſſa, ſub ſuſpenſionis, vel arbitraria pœna obſeruanda ſubijcimus.

Ne pro dicendis Miſſis, illiberales eleemoſynarum exactiones fiant.

PRimò quidem quod ad auaritiam pertinet, omnino prohibemus cuiuſuis generis mercedem, conditiones, pacta, & quicquid pro Miſſis nouis celebrandis datur, nec non importunas, & illiberales eleemoſynarum exactiones, potius quàm poſtulationes, & alia huiuſmodi, quæ à ſymoniaca labe, vel certè à turpi quæſtu longè non abſunt.

Ne exteri, vel ignoti Presbyteri, absq; examine, & Ordinarij licentia celebrare permittantur.

AD euitandam autem irreuerentiam, ſub excommunicationis, & alijs noſtro arbitrio reſeruatis pœnis, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, monaſteriorum cappellaniarum, hoſpitalium, & aliorum quoruncunq; piorum locorum, Abbatibus, Rectoribus, Sacriſtis, Hebdomadarijs, Cappellanis, Prioribus, Guardianis quorumuis ordinum Regularibus, & alijs quibuſcunq, ad quos Eccleſiarum monaſteriorum, & locorum huiuſmodi cura, & regimen ſpectat, & pertinet; ne in prædictis Eccleſijs, monaſterijs, cappellis, hoſpitalibus, & locis, quoſuis preſbyteros peregrinos, exteros, vel ignotos ad Miſſas celebrandas admittant; Ac eiſdem presbyteris, ſub eiſdem cenſuris, & pœnis ſimiliter præcipimus, & mandamus, in Eccleſijs

& cappellis, monaſterijs, & locis prediċtis, Miſſas celebrare præſumant, ſine noſtra, aut noſtri generalis Vicarij in ſcriptis, & gratis, præuio examine, concedenda licentia.

Ne notoriè criminoſi presbyteri altari miniſtrent.

OMnes verò qui publicè, & notoriè criminoſi ſunt, ſancto altari miniſtrare, aut ſacris intereſſe prohibemus; quod in generali viſitatione diligenter à nobis per quiretur & nunc monemus omnes, & ſingulos publicè, & notoriè criminoſos huiuſmodi, ne in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis, ſuſpenſionis, aut depoſitionis, vel alia arbitrio noſtro imponenda pœna ſacro altari miniſtrare, aut ſacris intereſſe præſumant.

Ne in priuatis domibus, vel oratorijs, Miſſa ſine licentia celebretur, & vt intereſſentes deuotos ſe gerant.

PRætereà expreſsè prohibemus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ & alia arbitrio noſtro infligenda pœna, ne qui ſeculares, vel regulares, quicunq; ſacerdotes ſanctum Miſſæ ſacrificium in priuatis domibus; & extra eccleſias, vel ad diuinum tantùm cultum dedicata oratoria, à nobis ipſis vel vicario noſtro pro tempore exiſtenti, vel de noſtro mandato per deputatos à nobis deſignanda ac viſitanda; ac niſi prius, qui interſunt decenter compoſito corporis habitu declarauerint ſe mente etiam, ac deuoto cordis affectu non ſolùm corpore ſacris adeſſe, peragere audeant: Ne ue quæcunq; perſonæ cuiuſcunq; ſtatus, gradus ordinis, vel conditionis exiſtant, ſub eadem pœna in earum priuatis domibus, vel cameris & omnino extra Eccleſias

ſeu cappellas, & ad diuinum tantùm cultum noſtra auctoritate deſignata oratoria, Miſſas à quocunq; celebrari faciāt patiantur, aut permittant etiam prætextu quorumuis priuilegiorum; Monentes omnes qui tanto ſacrificio intereſſe voluerint, vt, & decenter corporis habitum componant, & deuoto cordis affectu re ipſa adeſſe teſtentur.

Ne inter Miſſarum ſolennia, vel alia officia, aliquid laſciuum in Muſica miſceatur, nec quicquàm etiam honeſtum à muliere cantari permittatur.

INſuper prohibemus ne in quibuſcunq; Eccleſiis, vel monaſteriis inter Miſſarum ſolennia, vel diuina officia ſiue cantu, ſiue organo, aliquid laſciuum, aut impurum, miſceatur; neq; quicquàm etiam honeſtum, & ſanctum, cum organo, vel ſine, à quacunq; muliercula cantari vllatenus permittatur.

Ne ſeculares actiones, colloquia, vel ſtrepitus in Eccleſiis fiant, nec tempore diuinorum, aut ante cuſtodiam ſacramenti deambulationes permittantur.

Eſa. 56 NE Domus Dei, quæ eſt domus orationis, fiat ſpelunca
Ierem. 7 latronum, hoc ſynodico decreto, ab Eccleſiis omnes
Matth. 21. ſeculares actiones, vana, atq; profana colloquia, deambulationes, ſtrepitus, & clamores arceri præcipimus; Prohibētes, ne quicunq; tam clerici quàm laici in Eccleſiis, & Dei templis, dum diuina ibi peraguntur officia, vel horæ canonicæ celebrantur, vel ante altare, vel locum vbi repoſitū extat ſanctiſſimæ Eucharistiæ ſacramentum, ſpatiari, deambulare, vel cum aliis vana colloqui, aut confabulari audeant. Quare mandamus omnibus, & ſingulis Eccleſiarum tam ſecularium, quàm regularium ſacriſtis, Rectori-

bus, ſeu Cappellanis, vel hebdomadarijs, ad quos reſpectiuè ſpectat, vt perſonas huic ordinationi cōtrauenientes primò, & ſecundò moneant, atque corripiant: quòd ſi prætermiſerint, ipſos arbitraria pœna teneri volumus.

Ne in celebratione Miſſæ, alia quàm approbatæ preces, vel cerimoniæ adbibeantur, certo candelarum numero exploſo.

PRæſecti quoq; Canonis auctoritate ad omnem ſuperſtitionem excludendam præſenti decreto edicimus, & ſub ſuſpenſionis ab officio, vel beneficio, aut alia arbitrio noſtro reſeruata pœna præcipimus: ne ſacerdotes alijs quàm debitis horis celebrent, ne ue ritus aliquos, aut alias ceremonias, & preces, collectas, pſalmos, vel hymnos, præfationes, & ſequentias in Miſſarum celebratione adhibeant, præter eas, quæ ab Eccleſia iamdiù probatæ, & frequēti, ac laudabili vſu receptæ fuerint; prohibentes, ne de cætero quarundam Miſſarum, & candelarum certum numerum (qui eſt magis à ſuperſtitione, quàm à vera religione inuctū) obſeruent: ſed doceant, pro ut & nos docemus Populum, ſantum hoc ſacrificium propitiatorium eſſe, & offerri in remiſſionem peccatorum, omnium fidelium viuorum, & defunctorum: ac cæteros illius pretioſos fructus, iuxta doctrinam de eo à ſancta generali ſynodo traditam.

Concil. Trid. eadem ſeſſ. xxij. in decreto de ſacrificii Miſſæ.

Vt præmiſſa omnia inuiolabiliter obſeruentur.

HAEc ipſa, & alia quæcunq; quæ hûc pertinere viſa fuerint, à prænominatis omnibus, & ſingulis ſub prefatis, ac alijs noſtro arbitrio reſeruatis cenſuris, & pœnis, inuiolabiliter obſeruari: tam noſtra ordinaria, quam apoſtolica à

ſancta generali ſynodo delegata auctoritate ſtatuimus, illaq; omnia, vnà cum præmiſſo canone omnibus regularibus, monachis, & fratribus noſtræ Ciuitatis, & diœceſis iſinuari, & intimbri decernimus.

Can. Apoſtolorū 32. ſeu ſecundum nouam edi. 34 Antiochē. Concil. cap. 7. diſt. lxxi. c. nullum. Calced. Concil act. xv. can. 12. ſeu 13. cap. extraneo ead. diſt. lxxi. Conc. Mileuitā. can. 20. & Concil. Epaunen. can. 6. Concil. Conſtantinop. ſextū gener. can. 17. Laodicē. Conc. cap. 41 de conſecr. diſtin. v. c. non oportet, lxxi. diſt. per totam, & de cleric. peregr. per totum. Concil. Trid. ſeſſ. 23. de refor. c. 16.

De clericis peregrinis ſine dimiſſorijs non admittendis vigore decreti eiuſdem generalis ſynodi Triden. Seſſ. xxiij. de reformatione cap. xvi.

SVb ſuſpenſionis, & aliis noſtro arbitrio reſeruatis pœnis præcipimus, atq; mandamus omnibus, & ſingulis Eccleſiarum monaſteriorum, Cappellarum, & piorum locorum Rectoribus, etiam Abbatibus, nuncupatis, ſacriſtis, Hebdomadariis, cappellanis, Prioribus, Guardianis, & aliis quibuſcunq;, ad quos Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum huiuſmodi cura, & regimen pertinet: ne in præfatis Eccleſiis, monaſteriis, & cappellis Hoſpitalibus, & locis, quempiam clericum peregrinum (iuxta veterum canonum præcepta, & huius ſanctæ generalis ſynodi decretum) ſine ſui ordinarii Commendatitiis literis, & noſtra, vel noſtri pro tempore generalis Vicarii, inſcriptis, & gratis præuio examine obtinenda licentia, ad diuina celebranda, nec ad ſacramenta adminiſtranda admittant; ne'ue in illis clericus quiſpiam peregrinus ſub eiſdem cenſuris, & pœnis ſine literis, & licentia huiuſmodi diuina celebrare, aut ſacramenta adminiſtrare præſumat.

De obligatione Regularium, & exemptorum ad publicas proceſſiones, auctoritate eiuſdem generalis Concily de regul. & monialib. cap. xiii. ſeſſ. xxv.

EXempti omnes, tam clerici ſeculares, quam regulares

quicunq; etiam monachi, præter eos qui in ſtrictiori clauſura perpetuò viuunt, ſe ad publicas proceſſiones à nobis vocari, & compelli poſſe ſciant, & ipſos etiam pro potiori cautela præſenti decreto ſpecialiter admonitos eſſe volumus.

De Dierum feſtorum obſeruatione, etiam iuxta decretum eiuſdem Concilij in continuamente ſeſſ. xx. & de Regul. & Monialib. cap. xij. eadem ſeſſ. xxv.

ALfonſus miſeratione diuina Sanctę Romanæ Eccleſiæ, tituli ſanctorum Ioannis, & Pauli presbyter Cardinalis, Neapolitanus nuncupatus Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus adminiſtrator &c. Cùm diuinum illud decalogi primæ tabulæ præceptum recolimus, quod omnipotens, & æternus Deus, in veteri lege ſanxit, Memento ſcilicet, vt diem ſabbati ſanctifices, quodq; deinde ſæpius obſeruandum mandauit, modò ſabbata mea (inquiens) cuſtodite, Ego Dominus Deus Veſter; modò etiam, Obſerua diem ſabbati, vt ſanctifices ſicut præcepit tibi dominus Deus tuus; non poſſumus non grauiter dolere, dum feſtos dies, & celebres à Sancta Dei Eccleſia ſanctificandos inſtitutos, videlicet vt in eis præſertim Dei beneficia commemoremus, ad ipſum mentem eleuemus, precibus, & orationibus, & verbi Dei, & ſacrorum eloquiorum auditioni vacemus, ac Miſſis, & aliis diuinis officiis intereſſentes, & in pietatis operibus nos exercentes, à peccatis, delictis, blaſphemiis, ebrietatibus, & comeſſationibus, cæteriſq; culpis abſtineamus, nó ea qua decet animi puritate, obſeruantia, atq. pietate ab omnibus coli agnoſcimus: Quinimò à quàm pluribus frequentiori peccatorum perpetratione, quàm aliis diebus, & communium actionum, laborum, & mechanicorum

artificiorum ac operum ſeruiliũ prohibitis exercitiis, in pro prię ſalutis diſcrimen, & ſacroſanctæ Eccleſiæ poteſtatis cō temptum impunè vulgò violari cernimus; cùm tamen (vt apoſtolus docet) ſabbatiſmus ſit relictus populo Dei. Quare cupientes Chriſtifideles noſtræ ciuitatis, & diœceſis, & in ea quomodolibet pro tempore commorãtes, Dei præcepto obtemperare, & ſanctæ Eccleſiæ mandata ſeruare; volenteſq; ipſos (quantum cum Deo poſſumus) ab eorum tranſgreſſione compeſcere: nihil verò circa feſtorum dierum in tribunalibus, & iudiciis præſertim ſecularibus obſeruationem, ſeu tempus feriarum iudicialium immutantes, neq; immutare nos velle proteſtantes: prælectis generalibus conſtitutionibus, ac etiam peculiari conſtitutione, & laudibili conſuetudine Eccleſiæ noſtrę examinatis, huius ſtatuti, & decreti tenore cunctos Dominicos, ac feſtos dies Domini Noſtri Ieſu Chriſti, Beatiſſimæ atq; Glorioſę Mariæ ſemper Virginis eius genetricis, ſanctorum duodecim Apoſtolorum, & Euangeliſtarum, ac aliorum ſanctorum, & huius fideliſſimæ Ciuitatis patronorum à ſancta Dei Eccleſia inſtitutos, & tã in corpore iuris, & alijs generalibus conſtitutionibus (vt prę fertur) quàm de antiqua, & laudabili conſuetudine obſeruari conſuetos, & hic inferius annotatos, ſeu in ſequenti calendario adſcriptos de noſtri Capituli, & totius Cleri con ſilio, atq; approbatione in hac ſacra ſynodo; ab Vniuerſis, & ſingulis piè coli, obſeruari, & celebres duci, atq; ſanctificari, & in eis ab omni ſeruilium operum genere cunctis abſtinendum eſſe, ordinaria noſtra auctoritate declaramus; ſtatuimus, atq; ſancimus. Proinde etiam ſacræ generalis Tridentinæ ſynodi decretis inhærentes, omnibus, & ſingulis Eccleſiaſticis, & exemptis, etiàm Regularibus quorumcũq; ordinum, ac laicis vtriuſq; ſexus cuiuſcunq; gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis exiſtant, noſtræ Ciuitatis, & Diœceſis, vel in ea exiſtentibus, aut pro tempore commorantibus

Heb. 4.

bus

bus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub Excommunicationis, ac Ceræ librarum centum ad pias cauſas per quemlibet in caſu contrauentionis incurrenda, vel alia noſtro arbitrio applicanda, & imponenda pœna, præcipimus, atq; mandamus, vt prædictos, & infra adnotandos omnes dominicos feſtos, ac natales Diuorum dies piè colere, deuotè celebrare, & vt præmittitur ſanctificare, atq; fideliter obſeruare teneantur, & debeant; nec per ſe, aut alios filios, & famulos, familiares, operarios, aut mercenarios, domi, vel foris quodcunq; opus, vel artificium ruſticum, vel vrbanũ mechanicum, ſeu ſeruile, labores, vel alia exercitia interdicta, ſeu vecturas gerere, ſeu exercere, neq; aliter laborare, aut operari, ſeu boues iungere, arare, ſerere, fodere, metere, triturare, putare, vindemiare, lignari, aut aliàs vehere, onerare, exonerare, mercari, macellarias, caupo nas, tabernas, officinas, & apothecas aperire, emere, vendere, niſi eſculenta, & poculenta iuxta præſcriptum à nobis modum; vel in caſu neceſſitatis, & de noſtra in Ciuitate, vel à nobis deputatorum in Dioceſi expreſſa licentia, poſſint, aut valeant; quin potius ab omni huiuſmodi opere, artificio, laboribus, vecturis, & exercitijs illicitis abſtineant, prout prædictos omnes, & ſingulos ab huiuſmodi operibus, artificijs, laboribus, & exercitijs illicitis abſtinere in Dominovehementer rogamus, & hortamur, & hac vnica ſynodica pro trina canonica monitione requirimus, & monemus; aliàs eo ipſo quòd contrauenire depræhenſi fuerint; contra ipſorum quemlibet per Nuncios noſtræ curiæ Archiepiſcopalis, vel alios, pro vt opus fuerit, pro præmiſſis pœnis exequi decernimus. Ne autem decœtero ignorantiæ prætextus allegari poſſit; Mandamus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub eiſdem pœnis Magiſtro cæremoniarum Eccleſiæ noſtræ, aliarumq; parochialium, & collegiatarum Eccleſiarum noſtræ Ciuitatis, & Diœceſis, Recto-

ribus etiam Abbatibus nuncupatis, Archipresbyteris, Hebdomarijs, & cappellanis ad quos ſpectat, vt præſentis ſtatuti authenticum exemplum prima Dominica præſentis menſis publicè in dictis Eccleſijs alta, & intelligibili voce per ſe, vel alios inter Miſſarum ſolennia populo, & plebibus explicent, atq; denuncient, legant, & ad ipſius, ſeu ipſarum plenam notitiam deducant, illudq́, in prænominatis Eccleſijs in loco patenti affixum habeant, atq; conſeruent.
Deinde verò ſingulis diebus Dominicis in Eccleſijs inter huiuſmodi Miſſarum ſolennia, ſeu poſt lectum, vel cantatũ Euangelium Miſſæ conuentualis omnia, & ſingula feſta mobilia, & firma Domini Noſtri Ieſu Chriſti, & ſanctorum eius de præcepto; vel deuotione, vigilias, quatuor tempora, & ieiunia per immediatè ſequentem hebdomadam currentia plebibus præfatis, ſeu fidelibus ibidem præſentibus ſimiliter denuncient; ſeu diligenter denuntiari faciant.
Datum in eadem Eccleſia noſtri Metropolitana in Synodo Diœceſana ſexto Idus Februarij à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti M. D. L X V. Pontificatus verò Sanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini Noſtri, Domini Pij Diuina prouidentia Papæ Quarti Anno ſexto.

Alf. Cardinalis Neapolitañ.

FESTA MOBILIA, ET CERTA PER totum anni circulum currentia, atq; ſtatuta obſeruanda, & cuſtodienda in Ciuitate, & diœceſi Neapolitana.

INCERTA MOBILIA.

Omnes Dominicæ totius anni.
Feria quinta in cœna Domini.
Feria ſexta Paraſceues, per horas Miſſarum.
Paſcha reſurrectionis Domini Noſtri Ieſu Chriſti cum duobus diebus ſequentibus.
Aſcenſio eiuſdem Domini Noſtri Ieſu Chriſti.
Pentecoſte cum duobus diebus ſequen.
Solennitas ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

CERTA STABILIA.

IANVARIO MENSE.

1 Circunciſio Domini Noſtri Ieſu Chriſti, ſeu Octaua Natiuitatis.
6 Epiphaniarum eiuſdem Domini Noſtri Ieſu Chriſti.
8 Dedicatio Eccleſiæ ſanctæ Reſtitutæ, nuncupata Beatæ Mariæ de principio per horas Miſſarum.
17 Sancti Antonij Abbatis.
20 Sebaſtiani Martyris.

FEBRVARIO.

2 Purificatio Beatæ Mariæ Virginis Deiparæ.
24 Matthiæ Apoſtoli.

MARTIO.

7 Thomę de Aquino confeſſoris,atq; doctoris,ciuis noſtri per horas Miſſarum.
25 Annuntiatio Beatæ Virginis Mariæ, ſeu incarnatio Domini noſtri Ieſu Chriſti.

APRILI.

25 Maci Euangeliſtæ.
30 Seueri Epiſcopi Neapolitañ. per horas Miſſarum.

MAIO.

1 Philippi & Iacobi Apoſtolorum.
3 Inuentio Crucis Dominicæ.
17 Reſtitutæ Virg. & Mart. patronæ noſtræ per horas Miſſarum.
23 Euphebij Epiſcopi Neap. per horas Miſſarum.

IVNIO.

24 Natiuitas ſancti Ioannis Baptiſtæ.
25 Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum.

IVLIO.

2 Viſitatio Beatæ Mariæ Virginis.
15 Athanaſij Epiſcopi Neap.per horas Miſſarum.
25 Iacobi Maioris Apoſtoli.

AVGVSTO.

1 Vincula Petri Apoſtolorum Principis.
3 Aſpreni Epiſcopi Neap. per horas Miſſarum.
6 Transfiguratio ſaluatoris, & Dei Domini Noſtri Ieſu Chriſti.
10 Laurentij Martyris.
15 Aſſumptio B. Mariæ Virginis Dominæ noſtræ.
25 Bartholomei Apoſtoli.

SEPTEMBRE.

8 Natiuitas B. Mariæ Virginis Deiparæ Dominæ noſtræ.
19 Ianuarij Epiſcopi Mart. patroni noſtri pcipui,& ſociorũ.
21 Matthei Apoſtoli.

29 Dedicatio Baſilicæ ſancti Michaelis Archangeli.

OCTOBRE.

18 Lucæ Euangeliſtæ.

28 Simonis, & Iudæ Thadæi, Apoſtolorum.

NOVEMBRE.

1 Omnium Sanctorum.

2 Commemoratio defunctorum per horas Miſſarum.

9 Agrippini Epiſcopi Neap. confeſſ. per horas Miſſarum.

11 Martini Epiſcopi, & confeſſoris.

25 Catherinæ Virginis, & Mart.

30 Andrææ Apoſtoli.

DECEMBRE.

8 Conceptio beatæ Mariæ Virginis Deiparæ.

13 Luciæ Virginis, & Mart.

14 Agnelli Abbatis patroni noſtri præcipui.

21 Natiuitas Saluatoris Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti.

26 Stephani Protomartyris.

27 Ioannis Apoſtoli Euangeliſtæ.

Laus Deo in Sanctis ſuis Amen. &c.

De parochijs, ſeu iure parochorum.
Vt fideles ad parochiales eorum Eccleſias Diebus Dominicis, & feſtiuis ad Diuina audienda conueniant, etiam ex decreto eiuſdem Concilij generalis ſeſſ. xxij. de obſeruandis, & euitandis in celebratione Miſſæ.

ADmonemus quoquè, & moneri mãdamus populum, & plebes nobis commiſſas, illisq; in virtute ſanctæ obedientiæ præcipiendo mandamus, vt frequenter, & ſaltem diebus Dominicis, & maioribus feſtis ad ſuas parochias accedãt ad diuina, & vitæ præcepta audienda, & ſeruitutem, quam Deo Opt. Max. debent, exhibendam.

Ne Rurales Presbyteri diebus feſtis Parochos in diuinis Officijs præuenient, neue qui proprij Parochi non sunt, ius benedicendi vsurpent. & vt plebes admoneantur suis intereſſe Parochialibus Eccleſiis &c.

C. vt Dominicis de paroch. Concil. Trid. cuiuita ſeſſ. 22. de obſer. & vitan. in Miſſa & ſeſſ. 24. de reform. gener. cap. 4

CVm Dominicis,& alijs feſtis diebus,Chriſti fideles Miſſas,Verbum Dei,& alia Diuina in propria parochia audi teneantur iuxta ſacrorum canonum inſtituta, & ſacræ generalis Tridentinę Synodi monita,vt pręmiſſum eſt; Aliquorum tamen parochorũ ruralium querela in hac Synodo relatum eſt,diebus Dominicis, & feſtiuis prędictis aliquos presbyteros beneficiatos,vel cappellanos aliquarum Eccleſiarum non parochialium,& cappellarum,miſſas, & alia diuina officia hora nimis præpropera celebrare;atq; ad ea audienda populum in illis conuenire. Vnde à propriarum parochiarum cultu,& à diuinis audiendis à proprio ſacerdote auertunt,& ab eo Chriſtianæ fidei rudiméta,ſalutaria monita,& feſtorum dierũ,& circa cõtrahendas nuptias,denunciationes,exaudire nõ poſſunt;ac quoſdã Rectores benedictiones rerum,ac ciborum paſchalium etiam in fraudẽ ꝓpriorũ Parochorum impendere,& illorum officium in nonnullis caſibus vſurpare. Nos qui quietem, ac trãquillitatẽ ſubditorũ noſtrorum,& aliena iura illæſa quàm maximè cupimus conſeruari,ſtatuimus,vt nullus presbyter beneficiatus, vel cappellanus cuiuſcũq; Eccleſię,cappellę,vel beneficij, ſub arbitrarię ſuſpẽſionis pœna in eis apud villas,& loca noſtrę diœceſis extra Ciuitatẽ,diebus Dominicis,& feſtis de pręcepto obſeruãdis Miſſas,ante quã Parochus, ſeu curatus ſacerdos in parochiali Eccleſia Miſſam celebrauerit,celebrare, aut cãtare,nec quiſquã qui proprius Parochus nõ eſt vllo modo cibos,& epulas paſchales,vel alias res,eorũ q ſibi nõ ſubſunt, tã publicè,quàm priuatim benedicere pręſumat. Mandãtes parochis, & curatis prędictis, vt parochianos,& plebes ſibi cõmiſſas exhortẽtur,& moneãt,vt deinceps dominicis,& feſtis diebus hmõi officio Miſſę in Eccleſijs ſuis intereſſe ſtude-

ant,& prædicationem verbi Dei diligenter audiant, niſi le gitimo impedimento ex rationabili cauſa detineantur, vt etiam ſuperius admonuimus. *Supra proximo cap.*

DE SEPVLTVRIS.

De funerum honeſtate, & eorum exactione cohibenda.

CVm circa funerum pompam, & fidelium cadauera ad Eccleſiaſticam ſepulturam deferenda, ſæpius controuerſiæ,& ſcandala nonnulla inter presbyteros, & Eccleſiæ miniſtros, ac laicos noſtræ Ciuitatis exoriantur, & ſuper eis aliquæ querelæ in hac noſtra Synodo ad nos delatæ fuerint; Volentes (vt tenemur) Cleri honori paterna charitate conſulere; Admonemus in domino omnes, & ſingulos parochialium, etiam collegiatarum Eccleſiarum, & confraternitatum clericorum ad cadauera deferēda, vel aſſocianda inſtitutarum, Rectores, etiam Abbates nuncupatos, Sacriſtas, Hebdomadarios, Confratres præbendatos, vel non præbēdatos, & Portionarios reſpectiuè, & illorum Cellararios, & procuratores, vt ab illicitis exactionibus,& ab omni ſpecie mali abſtineant; ac ſe non turpis quæſtus cupidos, nec auaros exactores præſeferant, ſed potius operibus comprobent ſe, quæ Ieſu Chriſti, non quæ ſuæ ſunt, quęrere. Et quia in huiuſmodi funeralibus exequijs plures irrepſerunt abuſus, illos abolere decreuimus. *1. Theſſal. 5. Tit. 1. 1. Cor. 10. & 13. Philipp. 2.*

Vt presbyteri, & Clerici honeſtè, & ordinatè procedant ad fidelium Corpora deferenda in Eccleſiaſticam ſepulturam.

PRimò ne p̄sbyteri,& clerici ſeculares p̄dicti (vt ſolēt) inordinatè ad funerū proceſſionē exeāt, neue pro defunctorū aīabus orare p̄termittāt, in fideliū offenſionē, q̄bus ędificationi ī Chriſtiana exhibēda pietate eſſe deberēt; p̄cipimus oīb9, & ſingulis Rectorib9, Hebdomadarijs, Cōfratrib9, & Clericis p̄fatis, vt ſub pœna ſuſpēſionis à bñficio ipſo facto incurrēda,

cùm ad cadauera defunctorum deferenda, vel aſſocianda procedunt Cruce præeunte, proceſſionaliter ordinatè cum ſuperpelliceis, compoſito corporis habitu, & bini; pſallentes, & orantes exire, & regredi teneantur, & debeant, nec ceram à facibus, & cæreis quos deferunt, defluere, & à paruulis excipi faciant, aut permittant.

Vt Clerici compoſitè, & piè feretrum deferant.

CLerici quoq; & Eccleſiarum miniſtri, Diaconi nuncupati, ſub pœna priuationis ab officio, cadauer, & feretrum quietè, planè, compoſitè, & cum pietate deferant, & in Eccleſia ad ſepulturam deponant.

Ne alij quàm cuiusq; Eccleſiæ Clerici, vel Diaconi fidelium cadauera deferant ad ſepulturam.

NE presbyteri, nec alij extranei Clerici, & tantominus laici, ſed propriè parochialis cuiuſq; Eccleſiæ Clerici, vel Diaconi dumtaxàt, feretra, & cadauera defunctorum ad Eccleſiaſticam ſepulturam deferre poſſint, aut debeant: exceptis quibus priuilegium, aut ſententia ſuffragatur.

Ne diſtributiones funerales, alijs quàm præſentibus, vel iuſtè impeditis impartiantur.

c. vnico de cler. non reſid. lib. 6.

HEbdomadarij, confratribus, presbyteris, & clericis ad funus venientib. & præſentibus, aut aliàs ægrotantibus, ſeu legitimo impedimento detentis, de more dumtaxàt diſtributiones funerales quotidianæ huiuſmodi, & nō alijs diſtribuant mutua gratificatione, amicitia, vel obſequio, neq; etiam ſibi retineant.

Vt beneficiati in pluribus confraternitatibus, vel Eccleſiis, quę omnes ad funus vocatæ cōueniant, nō niſi in vna, quam maluerint, participare poſſint.

Qui

QVi verò Rectores, Hebdomadarij, vel Confratres, vel Portionarij in pluribus cõfraternitatibus, vel collegijs ſunt beneficiati, ſeu confratres, aut pluribus collegijs, & Eccleſijs deſeruiunt; ſi omnes, vel aliquas predictas confraternitates, vel collegia, in quibus omnibus beneficiati exiſtunt, vel deſeruiunt, vocari ad funus contigerit, ipſi non niſi vnam tantùm in altera confraternitate, vel altero collegio, cum quò participare maluerint, portionem habere poſſint. Reliqua verò portio ſibi debita in alia confraternitate, vel collegio, & collegij Hebdomadarijs confratribus, vel clericis actu exequijs intereſſentibus, vel, vt pręmittitur, mala valetudine detentis, & non alijs quocunque prætextu aliud prætendentibus, accreſcat, & applicetur.

Ne Fratantiæ, diaconatus, vel ius deferendi, ſeu ſepeliendi defunctos locentur, vel conducantur.

INſuper ſub pœna priuationis ab officio, vel beneficio prohibemus ne quis confrater, aut portionarius, vel clericus, ſeu diaconus locet, aut conducat ad quodcunq; tempus, etiam breue, fratantias, vel diaconatus huiuſmodi, ſeu ſepeliendi, vel aſſociandi defunctos, vel etiam ſepulturas, vt vocant: Decernen. huiuſmodi illicitos locationis, & conductionis contractus, nullos, irritos, & inanes eſſe; pecuniasq; propterea ſolutas, & ſoluendas applicandas, & conuertendas eſſe in reparationem ſuæ parochialis Eccleſiæ.

Vt noui Cellararij, & procuratores Eccleſiarum, & congregationum clericorum ſingulis annis deputentur, & cuiq; debitas portiones diſtribuant, & cum laicis piè ſe gerant.

CVm autem experientia deprehenderimus, Sacriſtarũ, Cellarariorum, Procuratorum, & collectorum iurium funeralium, & mortuariorum pro collegijs, congregationi-

bus, & confraternitatibus prędictis deputatorum auaritia, & cupiditate, quandoq; euenire conſueuiſse vt maxima præſcriptorum,& aliorum abuſuum pars irrepſerit, & quòd plerunq; Hebdomadarijs, Confratribus, & Clericis, ipſis, ne dum laicis ob diuturnam adminiſtrationem,nimis duros, & infeſtos ſe exhibeant: propterea ad huiuſmodi ſcandalis,fraudibus, & iniuſtis exactionibus obuiandum, ſtatuimus,atq; decernimus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna Cellararios, procuratores, & collectores prædictorum collegiorum, congregationum, & confraternitatum, quacunq; conſuetudine in contrarium non obſtante, quam expreſsè præſenti ſtatuto abrogamus, & abrogatam eſſe volumus, ſingulis annis fore, & eſſe mutandos, & conſtituendos. Mandantes eiſdem collegijs, congregationibus, & confratribus vt de eis perſonas idoneas, fideles, timoratæ conſcientiæ, & bonæ famæ, in Cellararios, Procuratores, & Collectores huiuſmodi eligant, atq; deputent, qui eis in fine anni officio depoſito, alijs de nouo creatis ſub eadem pœna rationes reddere teneantur, & debeant. Hi verò confratribus presbyteris, & Clericis iuſtas, debitas,æquasq;, ratas, & portiones cuiq; contingentes exoluant, atq; diſtribuant: & à laicis nihil iniuſtè, nihil iniquè prorſus extorqueant; ſed cum pietate ſepelire curent, vt fidelibus in ædificationem, non autem in deſtructionem appareant conſtituti; vtq; deuotionis affectus in Eccleſias augeatur, non autem decreſcat, aut minuatur, vt hactenus factum eſt.

Innouatio veteris Conſtitutionis Synodalis vt Rectores Eccleſiarum ſuis ſumptibus in ipſorũ Eccleſiis ſepeliri faciant corpora pauperum mortuorũ, illico eorum ſibi morte ſignificata.

DEniq; veterem huius Eccleſiæ conſtitutionem innouamus de humandis pauperum cadaueribus defunctorũ quam hic inſeri placuit.

Constitutio Quadrageſima Sexta.

ET quia multorum inſinuatione didicimus cum clamore, quòd nonnulli pauperes,& egeni decedentes in Ciuitate, & diœceſi Neapolitana propter eorum inopiam pluribus diebus carent Eccleſiaſtica ſepultura, volentes ex noſtri officij debito de ſalubri remedio prouidere; præſentiũ tenore requirimus, atq; monemus omnes, & ſingulos Cappellanos, atq; Rectores Eccleſiarum Ciuitatis, & Diæceſis Neapolitanæ prædictarum parochiam funeralem habentium, quatenus ſub excommunicationis pœna, & vnius Vnciæ, vt quàmprimum ad ipſorum notitiam peruenerit de morte huiuſmodi decedentium Cappellani prædicti notificare debeant Rectoribus præfatis, mortem decedentium eorundem; dictiq; Rectores ſublato moræ præpedimento ſtatim ad eorum expenſas (vt conuenit) ſepeliri faciant in dictis Eccleſijs corpora decedentium præfatorũ.

Vt ijdem Eccleſiarum Rectores,& Cappellani corpora pauperum, & carceratorum, & ad Triremes damnatorum à Confratribus Crucis, vel aliarum Confraternitatum, in eorum Eccleſiarum ſepulturas illata gratis humanda recipiant.

QVoniam verò fidelium corpora ſepeliendi cura, perſpicuæ pietatis opus, & inſigne eſt humanitatis officium, & Deo acceptum, magnam habet commendationem plurimis ſanctorum exemplis, ac diuinarum etiam teſtimonio ſcripturarũ. Vndè Tobiae viro admodũ pio,fideli,& recto,qui mortuis,atq; occiſis ſepulturam ſolicitus exhibebat, *Tob.* 1. & plus timens Deum, quàm Regem, à quo propterea *Tob.* 2

iuſſus erat occidi, relicto quoq; prandio rapiebat corpora occiſorum,& occultabat in domo ſua, & medijs noctibus ſe
Tob. 12. peliebat ea, ab Archangelo Raphaele dictum eſt. quando orabas cum lacrymis, & ſepeliebas mortuos: & derelinquebas prandium tuum: & mortuos abſcondebas per diem in domo tua, & nocte ſepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino: non poſſumus, non magnopere commendare pium inſtitutum Cõfratrum venerandæ ſocietatis Crucis appellatæ ad .S. Auguſtini monaſterium in hac Ciuitate antiquitus ordinatæ offerendi, & ſepeliendi corpora pauperum Chriſti fidelium defunctorum, & eorum qui in carceribus,præſertim magnæ Curiæ detenti, in maximo numero pro tempore ex hac vita diſcedunt; Nec non aliarum Confraternitatum,& eorum,qui in triremibus damnati mortem obeunt corpora deferendi. Nempè ex his eximiam, præſtantemq; eorum erga proximos charitatem, propenſam erga inopes miſericordiam, & opportunum erga mæſtos, deſtitutosq, ſolatium manifeſtè agnoſcimus,& probamus; Atq; eoſdem hortamur in Domino, vt charitas fraternita-
Hebr. 13. tis maneat in eis, & in huiuſcemodi pijs operibus feruentiùs ſe exerceant, atq; perſeuerẽt. cùm autem in hac ſynodo conquerantur ſepulturas oratorij ipſorum, & parochialium Eccleſiarum vbi hi pauperes defunguntur iàm ferè repletas, illorum corpora non capere, & ideo ſe in aliarum Eccleſiarum ſepulturas pro loci propinquitate, & temporis opportunitate illa deferre; vt omnium, qui propemodũ innumeri ſunt cadaueribus, Eccleſiaſticam præbere ſepulturam; & parochorũ munus humanitatis iure ſupplere, poſſint; à Rectoribus, tamen Cappellanis, & beneficiatis, ne in eorum Eccleſias deferant, neue ibi illa ſepeliant inhumaniter prohiberi, & arceri. quò fit vt Eccleſias in quarum ſepulturas corpora deferant, non habeant; ſed illa impiè inhumata relinquere cogantur. Quapropter ſpectatam eo-

rum pietatem iuuantes hoc ſynodali decreto ſtatuimus, & ordinamus, vt tam ipſi ſocietatis Crucis pauperum defunctorum, etiam in carceribus Magnę Curiæ, quàm aliarum cõfraternitatum confratres aliorum pauperum, quorumcunq;, etiam ad remigandum in triremib. damnatorum in Chriſto obeuntium corpora de more, & pro eorum charitate in ſepulturam parochialium, vel aliarum opportunarum Eccleſiarum communes ſepulturas habentium inferre poſſint, & valeant: mandantes omnibus, & ſingulis Eccleſiarum earũdem Rectoribus, Cappellanis, & Sacriſtis invirtute ſanctæ obedientiæ, & ſub arbitraria pœna, vt dictorum pauperum corpora, cùm à memoratis confratribus ad illarum fuerint, delata ſepulturam, gratis, & absq; vlla omnino mercede, vel contradictione, in ijſdem Eccleſijs, vt homines Dei, & ad omne opus bonum inſtructi benignè recipiant, & ſepeliant; vel deferri, & ſepeliri permittant. donec per eos ad quos ſpectat de debita ſepultura prouideatur. 2.*Tim*.3.

Ne quid à nubentibus extra paracias futuri funeris prætextu, per parochos exigatur.

QVorundam querela ad nos in hoc noſtra Synodo perlatum eſt, quoſdam Eccleſiarum parochialium Rectores, ſeu perpetuos Cappellanos curatos rurales, cùm aliqua mulier de eorum parochia, extra parochiam nubit, vel ad virum extra parochiam deducitur, cogere mulierem huiuſmodi ad ſibi exoluendam certam pecuniæ ſummam, pro futuro funere; quia in ea deceſſura eſſet, ſi extra non nuberet: cui malo occurrendum eſſe cenſentes præſenti ſtatuto ſub arbitraria pœna prohibemus, ne vllus huiuſmodi Eccleſiarum Rector, ſeu Cappellanus per ſe, vel alium decætero audeat, ſeu præſumat, aliquid tali prætextu, vel conſuetudine petere, vel exigere, nec quiſpiam ad id ab eis, vel eorum nomine cogi, ſeu compelli poſſit.

De Regularibus, & Monialibus.

De non erigendis nouis monaſterijs, vel Regularibus locis ſine Ordinarij licentia authoritate Concilij Tridentini de Regularibus, & Monialibus Cap. iij. Seſſ. xxv.

PRohibemus etiam, ne iuxta præſens decretum de cætero monaſteria, vel domus, tam virorum, quàm mulierum ſine noſtra prius obtenta licentia, in noſtra Ciuitate, vel diœceſi erigantur.

De Monialium clauſura auctoritate eiuſdem Concilij Tridentini de Regularibus, & Monialibus Cap. v. Seſſ. xxv.

PRæſentem canonem, & innouatam Bonifacij viij. Conſtitutionem Periculoſo, pro vt iam Deo fauente cæpimus, tam in viſitatione, quàm extra eam ſtudebimus obſeruari; Mandantes nè vllam ignorantiæ cauſam prætendere, vel allegare valeant, hunc ipſum canonem, vnà cum memorata conſtitutione, quam hic inferius adſcribendam duximus ſpecialiter, in ſingulis quorumuis ordinum, tam ſubiectis, quàm exemptis monaſterijs publicari, & eorum ſingulis Abbatiſſis, & Prioriſſis quibuſcunq;, ac monialibus, & ſororibus notificari, & ad ipſarum cuiuslibet certam, & indubitatam notitiam, ac ſcientiam deduci.

Conſtitutio Bonifacij Papæ Octaui.

De ſtat. reg. in 6.

PEriculoſo, & deteſtabili quarundam Monialium ſtatui, quæ honeſtatis laxatis habenis, & monachali modeſtia, ſexusq; verecundia impudenter abiectis, extra ſua monaſteria nonnunquàm per habitacula ſecularium perſonarum diſcurrunt, & frequenter intra eadem monaſteria perſonas ſuſpectas admittunt, in illius, cui ſuam integritatem, volun-

tate ſpontanea deuouerunt, grauem offenſam, in religionis opprobrium, & ſcandalum plurimorum, prouidere ſalubriter cupientes; præſenti conſtitutione perpetuò irrefragabiliter valitura, ſancimus vniuerſas, & ſingulas Moniales præſentes, atq; futuras cuiuſcunq; religionis ſint, vel ordinis in quibuslibet Mundi partibus exiſtentes, ſub perpetua in ſuis monaſterijs debere de cætero permanere clauſura: ita quòd nulli earum religionẽ tacitè, vel expreſsè profeſſę, ſit, vel eſſe valeat quacunq, ratione, vel cauſa (niſi forte tanto, & tali morbo euidenter earum aliquam laborare conſtaret, quòd non poſſet cum alijs abſq; graui periculo, ſeu ſcãdalo) monaſteria ipſa deinceps egrediendi facultas, nulliq; aliquatenus inhoneſtæ perſonæ, nec etiam honeſtæ (niſi rationabilis, & manifeſta cauſa exiſtat, ac de illius, ad quem pertinuerit ſpeciali licentia) ingreſſus, vel acceſſus pateat ad eaſdem; vt ſic à publicis, & mundanis conſpectibus ſeparatæ omnino, ſeruire Deo valeant liberius, & laſciuiendi opportunitate ſublata, eidem corda ſua, & corpora in omni ſanctimonia diligentius cuſtodire.

Sanè, & vt hoc ſalutare ſtatutũ cõmodius valeat obſeruari, diſtrictius inhibemus, ne in monaſterijs ordinũ nõ mendicãtium aliquæ recipiãtur de cætero in ſorores, niſi quot poterũt de ipſorũ monaſteriorũ bonis, ſiue prouentibus abſq; penuria ſubſtẽtari; ſi ſecùs actũ fuerit, irritum decernẽtes.

Verùm quãdo Abbatiſſa, vel Prioriſſa cuiuſuis monaſterij pro feudo, quod monaſteriũ ipſum tenet, ab aliquo Principe ſeu Domino tẽporali, ſibi debebit homagiũ, vel fidelitatis ſacramẽtum præſtare (niſi quod per procuratorẽ illud præſtet poſſit efficere apud eũ) de monaſterio cũ honeſta, & decenti ſocietate exire poterit eo caſu licenter, homagio facto quam primùm cõmodè poterit, ſeu fidelitatis præſtito ſacramento ad ipſum monaſteriũ è veſtigio reuerſura, ſic quòd in fraudẽ reſidentiæ, ſiue moræ clauſtralis nihil fiat omnino.

biectis de clauſura conueniente, vbi non eſt, ipſorum monaſteriorum expenſis, & fidelium eleemoſynis, quas ad hoc procurent, diligentiùs facienda, & de ipſis monialibus includendis, quàm primùm commodè poterant, prouidere procurent, ſi diuinæ, ac noſtræ indignationis voluerint acrimoniam euitare; Contradictores, atq; rebelles per cenſuram Eccleſiaſticam appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio bracchij ſecularis. Per hoc autem in monaſterijs exemptis, Ordinarij locorum, quò ad alia, nullam ſibi credant iuriſdictionem, vel poteſtatem aliquatenus attributam.

Finit Conſtitutio.

De ſublato abuſu licentiæ exeundi.

HInc prauam illam conſuetudinem, ſeu potius pernicioſam corruptelam, qua Abbatiſsę monialibus, ſeu ſororibus diuerſorum ordinum monaſteriorum noſtræ Ciuitatis, per diem, vel dies, à clauſtris exeundi, ſpatiandi, & Euagandi licentiam condonare conſueuerant, improbantes, & abolentes, eiſdem Abbatiſſis, & monaſteriorũ Præfectis quibuſcunq; pro tempore exiſtentibus prohibemus, ne ſub pœna excommunicationis, & perpetuæ depoſitionis ab officio, in poſterum talia audeant, aut permittant.

De Eccleſiis monialium extra ſepta monaſteriorum conſtruendis.

MAndamus omnibus, & ſingulis Abbatiſſis, Prioriſſis, monialibus, & ſororibus, quorumcunq; ordinum, & monaſteriorum habentibus Eccleſias intra ſepta regularia, vel aliàs apertas à parte clauſtrorum, vt in eiſdem monaſterijs Eccleſias extra clauſtra huiuſmodi liberas omnino ha-

Y.

beant, vel conſtruant, & ædificent, vt nullus penitus exinde ad monaſterium acceſſus patere, vel eſſe poſſit. Interim verò Moniales, tempore diuinorum in Eccleſijs, in quibus celebrant ſacerdotes ſeculares, vel regulares non videantur, ſed potius à chori thalamo, vel alio honeſto loco diuinas Miſſas audiant.

Ne Moniales miniſtrent in altari, vel ſacrario, habes ſupra de cultu Eccleſiarum, & celebratione Miſſarum Cap. Poſtremò eiſdem Eccleſiarum &c.

De non retinendis, nec cuſtodiendis mulieribus ſecularibus in Monaſterijs.

QVoniam experientia rerum magiſtra deprehendimus cohabitationem, & conſuetudinem ſecularium mulierum cum ſacris Virginibus, ſacræ Virginali pudicitiæ maximè perniciosam eſſe, & ex ea plurima, & grauia ſcandala exorta fuiſſe; ſtatuimus, & ordinamus, ne decætero quæcunq; ſeculares mulieres cuiuſcunq; conditionis, aut nobilitatis exiſtant in monaſterijs, vel conuentibus monialium, ſeu ſororum quorumcunq; ordinum ſubiectis, vel exemptis recipiantur, vel admittantur in perpetuum, vel ad tempus etiam breue, etiam prætextu ſequeſtri, ſecuritatis, vel cuſtodiæ. Quinimò ſi quæ in eis quomodolibet receptæ, admiſſæ, vel ſequeſtratæ reperiuntur intra octo dies omnino dimittantur, vel (ſi opus eſt) de monaſterijs eijciantur, niſi maluerint moniales, vel religioſæ fieri, ſi tamen tales ſint, quæ recipi, & admitti in moniales poſſint, & à monaſterijs ipſis intra eundem terminum recipiantur, earum libera voluntate prius per nos, vel de noſtro mandato explorata. Nec ijs ſub priuationis Abbatiſſatus, vel ſuperioritatis quoad Abbatiſſas, & interdicti Eccleſiaſtici pœ-

na quoad reliquas moniales, contraueniatur.

De Electione Abbatißarum ex decretis eiuſdem Concilij de Regul. & Monial. Cap. vi & vij. Seſſ. xxv.

QVæ in his decretis de electione per vota ſecreta habenda, & de electionis modo, ac eligendæ ætate, qualitate, & profeſſione conſtituta ſunt, decætero omnino à ſe ſeruanda eſſe ſanctimoniales quæcunq; nouerint vniuerſæ, prout, & nos ſeruari operam dabimus, ſimiliter mandantes ipſa hæc decreta eiſdem ſanctimonialibus quorumuis ordinum, & monaſteriorum ſpecialiter intimari.

De ætate nouitiarum ipſarum libera voluntate ab Archiepiſcopo, vel de eius mandato exploranda ante ſuſceptionem habitus, & rurſus ante profeſſionem emittendam ex decreto eiusdem Cōcilij de Regul. & Monial. Cap. xvij. Seſſ. xxv.

NOuerint vniuerſæ Abbatiſſæ, Prioriſſæ, & Præfectæ, ſanctimonialium monaſterijs, earumq; moniales, & ſorores quorumuis ordinum, etiam exemptæ, ſe ad habitum regularem ſuſcipiendum, nullam puellam, niſi maiorem duodecim annis, admittere poſſe; nec ipſam ante habitum Regularem ſuſcipere, nec poſtea profeſſionem emittere debere; niſi prius de hoc à monaſterijs Præfecta, ante menſem certiores facti fuerimus, & eiuſdem Virginis pia, & libera voluntas à nobis, vel Vicario noſtro, aut alio à nobis deputato, iuxta memorati decreti formam, fuerit explorata.

De non emittenda profeſſione, niſi expleto decimo ſexto ætatis anno, & poſt probationis annum ex decreto eiuſdem Cōcilij ibidem de Regularib. & Monial.

SCiant quoq; omnes ad quos pertinet, iuxta eiuſdem Concilij decretum in quacunq; Religione tam virorum, quàm mulierum profeſſionem ante decimumſextum annū expletum, nec fieri, neq; aliquem ad eam, niſi per annum poſt ſuſceptum habitum ſteterit in probatione, admitti licere; aliàs verò factam nullam eſſe, nullamq; inducere obligationem.

De ſæpius publicanda ſententia excommunicationis cōtra cogentes Virgines, vel mulieres monaſteria ingredi, vel religionem profiteri, prolata ab eadem ſancta generali ſynodo Seſſ. xxv. de Regul. & monialib. Cap. xv.ij.

PRo obſeruatione perpetua tam ſaluberrimi decreti, adeoq; neceſſarij ad Virginum Deo dedicādarum libertatem protegendam conditi; vt nulla puella, ſeu mulier de cætero ad ingrediendum monaſterium, & ſuſcipiendum habitum regularem admittatur, nec profeſſionem ingreſſa etiam ſeruatis alijs ordinationibus poſſit emittere, niſi prius de noſtro, vel noſtri pro tempore Vicarij mandato, memoratus ſententiæ Anathematis canon, octauo die, tam ante ſuſceptionem habitus huiuſmodi, quàm etiam ante profeſſionem fuerit capitulariter in monaſterio lectus, & Italica lingua, alta, & intelligibili voce publicatus, & tam in ipſo ingreſſus, ſeu ſuſceptionis habitus, quàm in ipſo profeſſionis emittendæ actu, ſimiliter relictus, & publicatus. Mandamus etiam Vicario, & officialibus curiæ noſtræ, vt illum ipſum vnoquoq; anno inter ſententias excommunicationis feria quinta in cœna Domini in Eccleſia noſtra legi conſuetas, relegi, & publicari faciant.

Vt quæ ante profeſſionem, vel in ipſa fieri oportet in monaſterijs tam nobis ſubiectis, quàm alijs quibuſcunq; ſeruentur ex eodem decreto ibidem.

SIgnificamus etiam quod eodem decreto iubetur, quæ ante profeſſionem, vel in ipſa profeſſione fieri oportet, ſeruanda eſſe, tam in monaſterijs nobis ſubiectis, quàm alijs quibuſcunq;.

Ne quid pro ingreſſu Monaſterij, ante profeſſionem recipiatur ex decreto eiuſdem Concilij ibidem de Regul. & monialib. Cap. xvi.

SImiliter, & hũc canonem omnibus regularibus viris, atq; mulieribus inſinuamus. Et inſuper vt idem omnino obſeruetur, & à nobis, quibus ipſius obſeruandi cura iniungitur, debitè prouideatur, ſub ſuſpenſionis à diuinis, & priuationis officiorum, & præfecturæ monaſteriorum, quoad monaſteriorum, & locorum Abbates, Priores, Guardianos, Vicarios, Abbatiſſas, & Præpoſitas, ſeu alio quocũq; nomine nuncupatos ſuperiores; & ſub nullitatis ingreſſus, quo ad nouitios, ſeu nouitias, & alijs noſtro arbitrio reſeruatis cenſuris (vltra à canone præſcriptam, in dantes, & recipientes anathematis pœnam) expreſsè prohibemus, ne ante profeſſionem, excepto victu, & veſtitu nouitij, vel nouitiæ illius temporis, quo in probatione eſt, quocunq; prætextu à parentibus, vel propinquis, aut curatoribus aliquid ex bonis eiuſdem tribuatur; ne hac, vt præfetur, occaſione, quod monaſterium totam, vel maiorem partem ſubſtantiæ eius poſſideat, diſcedere nequeat, nec facile ſi diſceſſerit, recuperare poſſit, vt ſæpiſſimè nouimus euenire.

De dimittendis profiteri nolentibus.

CVm Dominus maledixerit ficui frondoſæ, & ſterili, vt quid enim terram occupat? non eſt permittendum, vt Mat. 21. Luc. 13

plurimæ moniales etiam prouectæ ætatis diutius ſub nouitiarum habitu permaneant, vndè nec religioſæ, nec ſeculares omnino videantur. Præcipimus, vt quæ ætate, vita, & moribus habiles, & id oneæ cenſentur, & ad profeſſionem admitti poſſunt, & voluntariè religionem profiteri volunt (pro vt explorata earum libera voluntate per nos, vel de noſtro mandato comperiemus) omnino intra menſem expreſsè profiteri teneantur, & debeant; aliter poſt menſem eas omnes, & ſingulas, niſi vel tacitè profeſſę, vel aliàs religioni obligatæ ſint, è monaſterij, & conuentibus in quibus exiſtunt, mitti, & eijci omnino mandamus.

De Regulari vita obſeruanda iuxta decreta eiuſdem Concilij genera. de Regul. & monialib. Cap. 1. & 2. Seſſ. xxv.

OMnes, & ſingulas ſanctimoniales cuiuſcunq; ordinis, & quorumuis monaſteriorum in noſtra Ciuitate exiſtētium, quæ profeſſæ ſunt, vel profiteri conſueuerunt tria ſubſtantialia vota, admonemus, & admonitas eſſe volumus, vt præmiſſa decreta omnino obſeruent, & memores voti paupertatis, proprietatem à ſe penitus abdicēt; quod etiam in generali viſitatione, & eorundem monaſteriurum ſpeciali reformatione curabimus. Mandantes hæc duo decreta ab omnibus Abbatiſſis, Prioriſſis, Præfectis monialium monaſteriorum prefatorum, ac monialibus eorundem, ſæpius repeti, & commemorari.

De abdicatione propriarum famularum à Monialibus.

INter alios damnabiles proprietatis abuſus, eſt, moniales quaſcunq; proprias famulas, vel ancillas, aut puellas ſeruitrices varijs prętextibus habere, idcircò ſub excommunicationis, & alia graui pœna pręcipimus, vt nulla ſanctimonia

lis cuiuſcunq; ordinis, quocunq; prætextu propriam famulam, ancillam, aut puellam ſeruitricem in monaſterio habere, aut retinere præſumat; ſed ſi quam habet, aut retinet, intra octo dies immediate ſequen. à monaſterio dimittere, & licentiare teneatur, & debeat; Prohibentes decætero à quacunq, quampiam propriam famulam, aut ſeruitricem procurari, recipi, & haberi. Mandamus autem Abbatiſſis, & monaſteriorum Præfectis in quolibet monaſterio haberi tot mulieres commiſſas, ſeu conuerſas, quot neceſſariæ erunt, & eſſe poterunt ſeruitio monaſterij, & monialium ipſius.

Moderatio eiuſdem decreti quoad duo monaſteria S. Ligorij, & S. Patriciæ ſuper propriarum famularum retentione.

QVoniam verò Moniales monaſteriorum S. Gregorij, Sancti Ligorij nuncupati, & ſanctæ Patriciæ ordinis. S. Benedicti diuerſo ab aliorum monaſteriorum Monialibus, viuendi modo, vti dicuntur: & ex eo quòd prætendunt ſe proprio non renuntiare, nec aliquam profeſſionē facere, do nec in generali viſitatione de illarū regula, cōſtitutionibus, obligatione, & viuendi modo cognouerimus, & iuxta iuris diſpoſitionem, ſacroſancta Apoſtolica Sede per nos deſuper conſulenda, prouiderimus; ſed neq; propterea intedentes (iuxta canonicas ſanctiones) earum ſtatum, regulam, ſeu viuendi modū approbarē, ſtatuimus, & ordinamus, vt debitā, & ordinatā clauſurā inuiolabiliter, atq; omnia, & ſingula circa earū libertatem, honeſtatē, & mores, tam in ſacro generali Tridentino Cōcilio, quàm in hac diæceſana noſtra ſynodo ſtatuta, atq; decreta, & ad quæ de iure, ſeu prædictorū decretorū vigore teneātur, & obligātur diligēter obſeruēt, & obſeruari faciant, exceptis his, ſuper quibus benignè cum ipſis interim duximus diſpenſandum; hac tamen moderatione ſeruata videlicet.

Hic viuendi modus ē improbatus, et dānatas primùm ab Eugenio 2. ex Concilio Remenſi cap. 3. Conciliorum Tom 2. deinde ab Innocētio 2. cap. pernitioſum 18. q. 2. Cap. indēnitatibus. § ſupradicta de elect. lib. 6. & Clemēti. Attendētes §. illas quoq; mulieres de ſtatu monach. de quo biſignettus decis. Rot. 2. de ſent. excom. in antiquioribus.

Vt in dictis monaſterijs propriarum famularum,ſeu mulierum ſeruientium, quas ſingulæ moniales retinent, numerus præfiniatur pro numero, & neceſſitate ſeruitij ipſarum monialium, Et hæ ſint, vel virgines, vel aliàs probatæ mulieres, & ſeruitio, ſeu famulatui vtiles, & idoneæ; hæ quoq; clauſuram cum dominabus ſuis ſimiliter ſeruent, neq; durante ſeruitio è clauſtris exire, & regredi quouis prætextu debeant; nec vltra huiuſmodi præfiniendum numerum neceſſarium aliquæ aliæ retineantur, ſed potius dimittantur, nec in poſterùm recipiantur vllo modo.

Et cùm ex eis aliquæ defecerint, vel dimiſſæ fuerint, & illarum loco aliæ ſecundum numerum ſubſtituendæ ſint, nō recipiantur, nec introducantur in monaſteria, niſi probatæ vitæ, & famæ, ac aliàs ad ſeruiendum habiles, & de noſtra expreſſa licentia, de cætero durante ſeruitio, ſeu famulatu, ex illis minimè egreſſuræ.

Cæteræ quæcunq; mulieres, puellæ, vel mercennariæ quæ earumdem monialium aſſiduis obſequijs, vel ſeruitijs non inſiſtunt; ſed dietim, vel ad paucos dies deſeruire ſolent, & eadem monaſteria indignè frequentare conſueuerunt, intra illorum ſepta nullatenus admittantur, nec quouis quæſito colore, etiam ad horā, illa ingredi permittātur.

De Sacramentali confeſſione, eaq; oblatis ab Ordinario confeſſarijs bis, vel ter in anno facienda, & ſanctiſſimæ Euchariſtiæ communione à monialibus frequentanda ex decreto eiuſdem generalis Concilij Seſſ. xxv. de regul. & monialib. Cap. x.

CVpientes ſanctæ generalis Synodi ordinationi ſatisfacere, & ſacramentalem peccatorum confeſſionem, ac ſacratiſſimæ Euchariſtiæ perceptionē à ſanctimonialibus frequentari, vt quo purius, & ſanctius viuunt, eo feruentiori mente Chriſto earum ſponſā copulentur, & in ipſo in vnitate ſpiritus maneant, ſicut & ipſe teſtatus eſt. Qui mandu-
Ioan. 6.

cat.

cat meam carnem,& bibit meum ſanguinem in me manet, & ego in eo; Hortamur in Domino,& admonemus omnes, & ſingulas moniales,ac ſorores quorumuis ordinum, illisq; in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, vt ipſæ omnes,& ſingulæ ſemel ſaltem ſingulis menſibus puram peccatorum ſuorum omnium confeſſionem faciant, & ſanctiſſimæ Euchariſtiæ ſacramentum humiliter ſuſcipiant,vt ſalutari munitæ præſidio, dæmonum oppugnationibus,& pudicitiæ virginalis inſidiatori,fortius reſiſtere, illasq; ſuperare valeant in domino: id quod etiam in Beati Benedicti regula cautum eſt; volentes iuxta præmiſſi decreti tenorem, ſub eodem præcepto, vt bis, vel ter in anno ſacerdoti confeſſario, à nobis ad id inſtituto, & oblato ipſæ omnes ſigillatim peccata ſua confiteantur.

De non aſſeruando ſanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento intra Clauſtra Monialium ex eodem decreto.

ET inſuper prohibitionem prædictæ Synodi de ſanctiſſimo Chriſti corpore intra chorum,vel ſepta monaſterij, & non in publica Eccleſia aſſeruando iuxta ipſius diſpoſitionem obſeruari, & omnino executioni mandari iubemus.

De eodem decreto, & præſenti admonitione, & alijs ordinum conſtitutionibus in Capitulo, vel Refectorio ſæpius relegendis.

NE verò præmiſſarum ordinationum obſeruatio, aut tẽporum iniuria, aut labili memoria obſoleſcat, ſtatuimus præſens noſtrum Synodale ſtatutum cum pręinſerendo canone inter omniũ moniliũ, præſertim nobis ſubiectarũ cuiuſuis ordinis cõſtitutiones referri; illudq; Italica lingua edendũ cum alijs cõſtitutionibus ordinum eadẽ lingua vulgari in Capitulo,vel Refectorio ſæpius relegi, interim verò ijſdẽ monialibus hæc ipſa ſignificari,& nota fieri decernim⁹.

De Vita, & honeſtate Monialium Compendioſa Inſtitutio &c.

1. Cor. 7. CVm mulier innupta, & virgo (vt inquit Apoſtolus) cogitet quæ Domini ſunt, vt ſit ſancta corpore, & ſpiritu; ſanctimoniales quæ ipſius Domini noſtri Ieſu Chriſti peculiares ſponſæ ſunt, nihil præter ſponſum diligere, vel cogitare, nec in rebus vllis niſi in eo cunctas ſuas delitias collocare debent, ſicut enim ipſe de ſe ait. Delitiæ meæ
Pro. 8. eſſe cum filijs hominum; item & eiuſdem ſponſarum vnicus amor, & delitię Chriſtus eſſe debent, vt verè quæq; ipſarum dicere poſſit. quia illius amore langueo, & dilectus
Can. 5. meus candidus & rubicundus electus ex millibus, caput eius aurum optimum &c. Vtq; illius ſpiritualibus amplexibus delectatę affirmare queant; lęua eius ſub capite meo
Can. 2. & 8. & dextera illius amplexabitur me; & cum Beata Agnete, iam mel, & lac, ex eius ore ſuſcepi cum amplexibus eius caſtis aſtricta ſum, iam corpus eius corpori meo ſaciatus
Ambr. de B. Agn. eſt, & ſanguis eius ornauit genas meas. Vndè & à carnis illecebris, & humanis delitijs, quæ à ſacra meditatione animos auertunt, alienæ eſſe, & abſtinere ſummopere curare debēt; nam, vt idē Apoſtolus inquit, quæ in delitijs eſt, & vi
1. Tim. 5. uens mortua eſt. Hinc, & nonnulla quæ iam in ipſarum ſanctimonialium monaſteriorum viſitatione, & reformatione curanda, & prouidenda animaduertimus, nunc & pro earum honeſtate, & ſanctitate cuſtodienda, duximus commemoranda.

1 Imprimis vt ſuę profeſſionis, votorū, ac ſponſionis ſemper meminerint; vitentq; omnem occaſionem ne primam fidem Chriſto dilecto ipſarum ſponſo pręſtitam irritam fa-

ciant, habentes damnationem; ſed ſacram pudicitiam, ac Virginalem puritatem, quam Deo vouerunt, illibatam, integerrimamq; cõſeruent; nullas noxias, aut obſcænas cogitationes admittãt, ne Dei numen, quod vbiq; pręſens eſt, & Angelos ipſarũ cuſtodes offendant, ſciẽtes, quoniã oculi domini contẽplantur bonos, & malos. 1. Tim. 5. Is. 66. Act. 7. 17. Mat. 18. Pro. 15.

2 Deinde Abbatiſſis, prioriſſis, præfectis, & ſuperioribus omnem reuerentiã, & obedientiã promptè exhibeãt, & adnutum pareant; nec illarum mandatis, duras, difficiles, aut moroſas ſe præſtent.

3 Verbum Dei libenter, & inſtanter audiant.

4 Sacramenta (vt præmonuimus) frequentent.

5 Sollicitas, ac deuotas in choro tam in nocturnis vigilijs, quam alijs diei horis decantandis, ſe gerant.

6 Sint quoq; in oratione frequentes, non remiſſæ, ſed feruentes, meditationibus, ac ſanctorum vitarum lectioni vacent, ſperent, inquit ille, in Deum, inſtent orationibus, & obſecrationibus nocte, & die. 1. Tim. 5.

7 Carnis mortificationi, ieiunijs, & diſciplinis attendant; carnem ſpiritui ſeruire ſatagentes.

8 Regulas, & conſtitutiones ſæpius relegant, & illarum obſeruantiæ aſſiduè inuigilent.

9 Manibus ſuis, vt eas Tentator ſemper aliquid facientes, inueniat occupatas, operentur: Sed opera ſeria, & vtilia, non vana, vel indecentia, aut parum honeſta faciant, conſuant, aut acu elaborent, non auaræ, non cupidæ, nec turpe lucrum ſectantes. 1. The. 4. Hier. ad ruſticũ c. nũq̃ de conſec. diſt. 5. 1. Tim. 3.

10 Humiles, ac religioſas, non inquietas, aut clamoroſas; non querulas, non contentioſas, at mites, patientes, obedientes, placidis, ac compoſitis moribus omnibus præſeferant.

11 Murmurationes, ſuſurrationes, detractiones, cachinnos vitent; nam etiam reliquas mulieres, Apo-

1 Timoth. 3.

ſtolus docet pudicas, non detrahentes, ſobrias, & fideles in omnibus eſſe oportere.

1. Cor. 14. & 1 Tim. 2

12 Silentium ſemper, niſi de licentia, teneant: cùm Mulieres in ſilentio diſcere cum omni ſubiectione debeant.

13 In Refectorio ſint ſobriæ, ſilentes, quietæ, & ſacræ lectioni, quæ tunc habetur, ſolerter intentæ.

Philipp. 4.

1. Timoth. 2 et 1. Petr. 3 Auguſt. ad Poſſidon. c. fucare de cō ſecr. diſt. 5. Rabanus in ſermo. de feſto ann. ſanctorum.

14 Et vt ipſarum modeſtia nota ſit omnibus, ab omni fuco, & corporis ornatu, capillorum, & capitis concinnitate, & à curioſo habitu, delicatis veſtibus, earum elegātia, quæ nec etiam ſeculares mulieres decent, iuxta Apoſtolicam inſtitutionem, necnon inuerecundo geſtu, odoribus, vnguentis, & ſpeculis abſtineant. Sed ſoli Deo, cui ſe deſponderunt, placere ſtudeant, in ipſius, & proximi charitate perſeuerantes.

15 Cellas ſemper apertas, ſed paupertati, quam profeſſæ ſunt, conuenientes, cum Chriſti, & ſanctorum imaginibus, non topiario opere fabricatas, cælatas, aut deauratas, non aulæis, non tapetibus paratas, non vanis picturis, non impuris, aut prophanis hominum imaginib. vel aliàs indecenter ornatas, nec inanem, inutilem, aut ſuperfluam ſuppellectilem habeant, vt externus cultus per omnia interiori reſpondeat.

16 Nihil omnino proprij vnquàm retineant, ſed omnem proprietatem velut abominationem exhorreant, nec aliquid emere, vel vendere abſq; earum præfectæ licentia præſumant.

17 Dona, & munera quæcunq;, etiam à conſanguineis, ſine eiuſdem præfectæ permiſſu non recipiant.

18 Depoſita cuſtodienda minimè ſuſcipiant.

19 Suſpectas conuerſationes, & ſecretas confabulationes caueant.

20 Nec ſint ocioſæ, verboſæ, curioſæ, & loquentes quæ non

non oportet.

21 Cum nullo etiam coniuncto, ſine ſuæ Abbatiſſæ licentia audeant miſcere ſermones, & hos non niſi in Rota, vel ante Crates, ſeu Cancellos ferreos velo obducto, vultu demiſſo (vt honeſtæ, ac humiles in colloquijs appareant (præſente præfecta, aut Rotarijs, ſeu alijs deputatis, & non de porta, nec de forib. monaſterij ſemiapertis.

22 Ad earum colloquium præter parentes, fratres, ſororeſq; germanos neminem ſine noſtro permiſſu: nec aliquem intra clauſtra, niſi de noſtra licentia propter neceſſariam tantùm cauſam concedenda, & non niſi cum deputatarum comitatu vllatenus admittant, ac ita nulli etiam honeſtæ perſonæ (niſi manifeſta, & rationabilis cauſa exiſtat, & de noſtra, vel ſuperioris licentia) ingreſſus, vel acceſſus pateat ad eaſdem. *C. periculoſo vers. nulliq; de ſtatu reg. lib. 6.*

23 Et tantominus ipſæ de monaſterio ex quacunq; cauſa exire, nec monaſteria alia, vel domos circumire, neq; per ſuorum, vel alienas ędes circuncurſare præſumant: ſed perpetuam, inuiolatamq; ſeruent clauſuram, vt iuxta Bonifacij viij. innouatam conſtitutionem, & ſacri generalis Concilij decreta ſtatutum eſt; ſcientes vniuerſas, & ſingulas moniales cuiuſcunq; religionis ſint, vel ordinis inquibuslibet mundi partibus exiſtẽtes ſub perpetua in ſuis monaſterijs ſemper debere permanere clauſura; nulliq; ipſarum religionem tacitè, vel expreſſè profeſſæ quacunq, ratione, vel cauſa concedi poſſe è monaſterijs huiuſmodi egrediendi facultatem, niſi forte tanto, & tali morbo earum aliquam euidẽter laborare conſtaret, quod non poſſet cum alijs abſq; graui periculo, vel ſcãdalo commorari. *1 Timoth. 5. & Ambro. ſuper Luc. 1. Citato. c. periculoſo in principio Cõcil. Trid. ſeſſ. 25. de Monial. & Regular. cap. 5 D. c. periculoſo ibid.*

Meminerint potius Magni illius Antonij ſententiæ, quòd ſicuti piſces ab aqua extracti, mox in arenti terra mori- *D. Athanas. ĩ vita S. Antonij.*

untur, ita & monachos cum ſecularibus retardantes humanis ſtatim reſolui confabulatiobus: iuxta quàm Eugenius Papa, ſicut inquit, piſcis ſine aqua caret vita, ita ſine monaſterio monachus. etenim multò facilius mulieres ſanctimoniales extra monaſteria periclitantur, & pereunt.

Cap. placuit communi xvi. q. 1.

24 Nulla Monialis, conuerſa, nouitia, aut alia quæcunq; perſona in monaſterijs, catellos, ſeu caniculas retineat, vel in delitijs habeat, ſed ſi habet, à ſe omnino dimittat.

25 Cantum figuratum diſcere non permittantur.

26 Ab indigno miniſterio coquendi, elaborandi, ſeu parandi pro alijs lucri, præſertim, vel mercedis cauſa edulia, eſculenta, bellaria, ientacula, offulas, confectiones, ſirupata, & alia ſimilia quæcunq;, abſtineant.

27 Habitus ſeculares viriles, ſeu muliebres etiam ad animi relaxationem, vel tempore carniſpriuij (cum diſſolutio ſit potius diſciplinæ) nunquã induant, nec equos ſtratos, ſeu phaleratos in monaſteria introducant, vt virili habitu aſſumpto, vel perſonatæ per clauſtra equivent, vel haſtis, aut ouis, aut aliàs ludãt, aut interſceptas procentur.

28 Neq; comœdias, fabulas, repræſentationes, ſeu quaslibet ſeculares actiones referant, aut repræſentent.

29 Ab omnibus deniq; ludis, iociſq; vanis abſtineant.

30 Deniq; iuxta Apoſtolum, irreprehenſibiles ſint, & tanquam Dei omnipotentis ſeruitio perpetuò ſe mancipatas agnoſcant, dignæ quæ cum virginibus prudentibus & vigilantibus, accenſas lampades, & oleum habentibus in vaſis ſuis æterno ſponſo occurrere, & cum eo ad nuptias ſempiternæ illius felicitatis intrare; et quæ velut puriſſimæ Virgines, ſequi agnum quocq; ierit, mereantur.

1. Timoth. 5

Matthe. 25.

Apoc. 14.

Hæc autem ipſarum Abbatiſſę, & pręfectæ in primis curēt; nam quemadmodum ait Apoſtolus, cum ex profeſſo de earum miniſterio ageret, ſiquis ſuorum, & maximè domeſticorum curam non habet, fidem negauit, & eſt infideli deterior &c. 1. Timoth. 5

De ſecularium perſonarum cura, quæ monaſterijs immine, ad Ordinarium ſpectante auctoritate eiuſdem generalis Concilij Seſſ. xxv. de regularib. & monialib. Cap. xi.

PRæſens decretum ſignificamus, & notum fieri mandamus tam regularibus, quàm ſecularibus presbyteris exercentibus curam animarum perſonarum ſecularium pro virorum, ſeu mulierum monaſterijs, ſeu domibus, quibus illa immanet (præter eas quæ ſunt de eorundem monaſteriorum, ſeu locorum familia perſonæ) in ijs quæ ad dictam curam, & ſacramentorum adminiſtrationem pertinent, noſtrę iuriſdictioni, correctioni, & viſitationi immediatè ſubeſſe; nec ibi quempiam poſſe deputari, niſi de noſtro cōſenſu pręuio examine à nobis, vel Vicario noſtro habendo, exceptis, quos ipſa ſancta generalis Synodus exceptos eſſe voluit.

Inhibitio generalis extra Synodum de non recipienda quapiam in Monialem monaſteriorum, reformatione pendente, & monialium numero nondum præfinito ex cap. Periculoſo §. ſanè de ſtatu Regul. lib. vi. & ex decreto eiuſdem Concilij Triden. de Regul. & Moniali. cap. iij.

ALphonſus Carraſa Miſeratione diuina ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Tituli ſanctorum Ioannis, & Pauli presbyter Cardinalis Neapolitanus nuncupatus, Archiepiſcopatus Neapolitani perpetuus adminiſtrator, & ad infraſcripta Ordinarius, ac etiam, vt Sedis Apoſtolicæ ſpecialiter delegatus Iudex, tam vigore literarum Apoſtolicarum in for-

ma breuium nobis deſuper conceſſarum, quàm conſtitutionum, canonum iuris communis, & ſacri generalis Tridentini Concilij &c. Cùm in reformatione monaſteriorum monialium per nos annis præteritis cœpta, inter alia tunc prouidendum curauerimus, ac ſub nonnullis cenſuris, & pœnis, etiam priuationis Abbatiſſatus prohibuerimus, ne durante huiuſmodi reformatione, & viſitatione dictorum monaſteriorum in eiuſdem monaſterijs, & domibus per ipſorum dilectas nobis in Chriſto Abbatiſſas, & moniales circa receptionem, & admiſſionem alicuius virginis, vel mulieris cuiuſcunq; qualitatis in monialem alicuius ex eiſdem monaſterijs, quicquàm innouari debuiſſent, ſine noſtra expreſſa licentia, & nouiſſimè per idem ſacrum generale Concilium Tridentinum ſtatutum ſit, in omnibus monaſterijs eum tantùm numerum conſtitui, ac in poſterum conſeruari, qui, vel ex redditibus proprijs monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis commodè ſuſtentari poſſit. Volentes opportunè ſuper præmiſſis prouidere, iterum inculcando tenore præſentium monemus, & monitas eſſe volumus omnes, & ſingulas Abbatiſſas, & Prioriſſas, ac Præfectas omnium, & ſingulorum Monaſteriorum nobis ſubiectorum, vel exemptorum quorumcunq; ordinum, etiam mendicantium, in noſtra Ciuitate exiſtentium, ipſorumq; moniales, & ſorores quaſcunq;, illiſq; in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ, interdicti Eccleſiaſtici, ac Abbatiſſatus, & officiorum priuationis, nullitatis, ingreſſus (quoad ingredientes, ſeu habitum regularem ſuſcipientes) alijsq; noſtro arbitrio reſeruatis, & imponendis cenſuris, & pœnis diſtrictè præcipiendo mandamus, ne deinceps huiuſmodi viſitatione, & reformatione durante, & donec in vnoquoq; monaſterio certus monialium numerus, qui de illius prouentibus, aut conſuetis eleemoſynis commodè ſuſtentari valeat

Seſſ. xxv. de Regul. & Monialib. Cap. iij.

valeat iuxta præfati ſacroſancti Concilij decretum, fuerit conſtitutus; neue in poſterum vltra præfiniendum à nobis certum monialium, ſeu ſororum numerum, vt præfertur, in vnoquoq; monaſterio aliquam virginem, ſeu mulierem cuiuſcunq; ſtatus, conditionis, aut ætatis exiſtat, in monialem, ſeu ſororem recipere, vel admittere audeant, aut præſumant, abſq; noſtra expreſſa, & in ſcriptis obtenta licentia, aut earum habitum regularem in earum monaſterijs ſuſcipere, vel indui faciant, aut permittant. In quorum omnium, & ſingulorum fidem, & teſtimonium has noſtras præſentes fieri fecimus noſtra manu ſubſcriptas, & conſueti ſigilli impreſſione munitas. Datum in Monaſterio Montis Oliueti Neapolitano die decima menſis Martij. M. D L X V. Pontificatus ſanctiſſimi Domini Noſtri, domini Pij Papæ quarti Anno ſexto.

Alf. Cardinalis Neapolitañ. & commiſ.

Locus ſigilli.

De Religioſis Domibus.

De hoſpitalitate ſeruanda auctoritate eiuſdem Concilij Trident. Seſſ. vij. de reformatione Cap. xv. & Seſſ. xxv. de reform. generali. Cap. viij.

IN hac ergò ſancta Synodo admonemus omnes, & ſingulos, etiam exemptos cuiuſcunq; ordinis, religionis, & dignitatis, etiam ſi laici fuerint, qui adminiſtrationem Hoſpitalium habent; non tamen regularib. ſubiecti, vbi regularis viget obſeruantia; & illis ſub ſuſpenſionis à fructibus, & redditibus, & prouẽtibus eorun-

dem, ac excommunicationis, ac alijs noſtro arbitrio, etiam illorum curæ, vel adminiſtrationis perpetuæ priuationis incluſiuè cenſuris, & pœnis diſtrictè auctoritate nobis conceſſa, mandamus, vt hoſpitalitatis munus, adhibitis omnibus, ad quæ tenentur neceſſarij, re ipſa obire, & habere in eiſdem teneantur, & debeant, & actu obſeruari facere minimè ceſſent, & nihilominus ad omnem accuſationis prætextum tollendum, omnibus abſentibus, ad quos ſpectat, hoc præſens decretum volumus ſpecialiter intimari.

De Clandeſtinis nuptijs, & denuntiationibus in eis contrahendis adhibendis ex decreto eiuſdem generalis Synodi Tridenti Seſſ. xxiiij. de reform. Matrimonij Cap. 1. ſæpius à parochis publicando.

VOlentes decretum huiuſmodi diligenter obſeruari, ac ſuos de iure debitos effectus ſortiri, illud in Synodica illa ſollennitate primi ſabbati menſis Maij proximè præteriti, Latina, & Italica lingua publicauimus, ac omnibus, & ſingulis Abbatibus, Canonicis, Hebdomadarijs, Archipresbyteris, Sacriſtis, Rectoribus, & perpetuis Cappellanis ad quos, & quatenus ad vnumquemq; eorum reſpectiuè ſpectaret, tam noſtræ Metropolitanæ, quàm aliarum quarumuis collegiatarum, parochialium, & curatarum Eccleſiarum, ſeu Cappellarum, & quibuscunq, alijs curam animarum in eiſdem, vel alijs Eccleſijs quomodolibet gerentibus quocunq; nomine nuncupatis in noſtra Ciuitate; & diœceſi literarum noſtrarum tenore, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub cenſuris, & pœnis arbitrio noſtro imponendis præcipimus, & primò, ſecundò, tertiò, & peremptoriè monemus; Quatenus viſis literis noſtris decretum huiuſmodi continentibus, illud idem decretum in ſuis Eccleſi js, vbi fidelium multitudo adeſſet, intra Miſſa-

rum ſolennia publicarēt, & nunciarent, ita vt ad vnumquemq; parochianorum, & aliorum nominatorum notitiam veriſimiliter peruenire poſſet, & deinde vnoquoq; die dominico primo vniuſcuiſq; menſis, præſentis anni, & illud, ac omnia in eo contenta iuxta eius formam, & continentiam obſeruari mandauimus. Et inſuper pro faciliori tam ipſorum curatorum, quàm plebium intelligentia idem decretum eadem Italica lingua typis edendum, ac cuiq; curato exemplum impreſſum pro publicatione, & obſeruantia præmiſſa tradendum curauimus. Sed quia quæ notabiliter fiunt, conuenit, vt ſæpius repetantur, ne facilè obſoleſcant; & quantùm audiuimus, in Eccleſijs pręfatis minimè (vt iuſſimus) præſens decretum, vel ſaltem tam frequenter à Parochis, & curatis publicatum extitit. Idcircò rurſus in hac noſtra Synodo vobis omnibus, & ſingulis (prout tamē ad veſtrum quemlibet reſpectiuè ſpectat) in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis arbitrio noſtro reſeruatis præcipimus, ac primò, ſecundò, tertiò, & peremptoriè monemus quatenus quàm primùm ſupradictum decretum in veſtris Eccleſijs infra Miſſarum ſolemnia, vbi Populi multitudo aderit, ſeu conuenerit ad diuina, & deinde proximè ſequenti bus feſtis diebus publicetis, & denuncietis, vſq; quò ad Parochianorum, & nominatorum notitiam veriſimiliter peruenire potuerit, & deinde prima quaq; Dominica cuiuſcunq; menſis præſentis anni, à prima publicatione facta currentis, & deinde toties, quoties vobis viſum, vel à nobis iniunctum fuerit; atq; illud, & omnia in eo contenta iuxta eius ſeriem, & tenorem inuiolabiliter obſeruari mandamus. Offerimus autem edictum cum præinſerto decreto per nos aliàs promulgatum lingua Italica impræſſum vnicuiq; curato gratis dare, ſi nondum habuit.

De non contrahendo matrimonio in gradu prohibito ſpe diſpenſationis ex decreto eiuſdem Synodi generalis Seſſ. xxiiij. de reform. matrimonij Cap. v. dilucidè per Parochos plebibus explicando.

PRæſens verò decretum volumus, vt à Sacriſtis, & Parochis, in parochialibus Eccleſijs infra proximum menſem clarè, & apertè ter ſaltem Populo publicetur.

De Vagis ad contrahenda matrimonia non admittendis, niſi de noſtra licentia præuia cognitione, ex decreto eiuſdem Synodi Seſſ. xxiiij. de reform. Matrimonij cap. vij.

PRoinde ſub pœnis noſtro arbitrio reſeruatis, ꝓhibemus, ne quis Parochus, aut curatus matrimonijs exterorum, vagorum, & ignotorum vllo modo interſit, aut interueniat; niſi prius diligentem inquiſitionem fecerit, & rem ad nos detulerit, & à nobis licentiam ad id faciendum obtinuerit iuxta decretum.

De Cognatione ſpirituali.

De Patrinis in baptiſmo adhibendis, & eorum officio ex decreto eiuſdem generalis Synodi Seſſ. xxiiij. de reform. Matrimonij Cap. ij. & de Baptiſmo in Eccleſiis tantum conferendo.

QVocirca vniuerſis, & ſingulis Rectoribus, Archipresbyteris, Sacriſtis, Hebdomadarijs, perpetuis Cappellanis, aut alijs Præpoſitis quouis nomine nuncupatis qualibet Parochialium, etiam Collegiatarum, & baptiſmalium Eccleſiarum huius noſtræ Ciuitatis, & diæceſis, ſub pœna ſuſpenſionis à diuinis ad arbitrium noſtrum, præcipimus, atq; mandamus, vt in poſterum præmiſſum decretum ſanctæ generalis Synodi ſolicitè obſeruent, & populo illud idem inſinuẽt, ac de cætero antequam ad baptiſmum (quem tamen

tamen extra Eccleſiam conferri, niſi in caſu neceſſitatis iuxta conſtitutionem in ſacro Viennenſi cócilio editam, quę incipit, Præſenti, omnino prohibemus) conferendum accedant, de delectu ſuſceptorum, ſeu patrinorum, ab ijs ad quos ſpectabit, diligenter perquirant, & ex eis quos elegerint, non plures, quàm vnum tantùm, vel vnam, ſiue vir, ſiue mulier ſit, vel ad ſummum vnum, & vnam ad ſuſcipiendum de ſacro fonte baptizatum patrinos admittere vllo pacto præſumant, atq; eorum, & baptizati nomina in libro ad id deputato deſcribere; ac ne vlla ignorantia excuſari valeant, quam cognationem contraxerint, illos docere debeant, & admonere.

Clem. vnica de baptiſ.

De Pugnantibus in Duello.

Vt Conſtitutio edita in eodem Sacroſancto generali Concilio Tridentino contra pugnntes in Duello. Seſſ. xxv. de reform. gener. Cap. xix. legatur ſingulis annis feria quinta in cœna Domini.

AD deteſtabilem, pernicioſiſſimúq; Duelli vſum, ex hac præſertim Ciuitate, vbi plurimum hactenus viguit, exterminandum, ſanctiſſimũ eiuſdem generalis Synodi Canonem, qui incipit, Deteſtabilis Duellorum vſus fabricante Diabolo introductus &c. inter excõmunicationis ſententias feria quinta in cœna Domini in hac Eccleſia noſtra legi conſuetas referri, & ſingulis annis legi, & publicari conſtituimus, atq; mandamus.

De Pœnitentijs.

De Pœnitentiario qualificato in Eccleſia Metropolitana prouidendo ex decreto eiuſdem Concilij. Seſſ. xxiiij. de reform. generali Cap. viij.

DE Pœnitentiario prouidendo haud negligẽtes erimus, nam in hac Eccleſia noſtra de pœnitẽtiario qualificato

iuxta memorati decreti tenorem, quàmprimum prouidere confidimus.

De Sacerdotibus Confeſſarijs.

Ne quis confeſſiones, etiam ſecularium ſacerdotum audiat, niſi ab Archiepiſcopo approbatus ex decreto eiuſdem generalis Concilij de reformatione Cap. xv. Seſſ. xxiij.

IVxta memoratum decretum interdicimus omnibus, & ſingulis presbyteris tam ſecularibus, quam Regularibus noſtræ Neapolitanæ Ciuitatis, & diœceſis, vel in eis pro tempore exiſtentibus, aut commorantibus (ijs qui parochiale beneficium obtinent dumtaxat exceptis) ſecularium, etiam ſacerdotum confeſſiones, audire, vel eis abſolutionem impēdere; niſi prius à Nobis, vel noſtro generali Vicario, aut de noſtro mandato fuerint examinati, & ad id idonei iudicati, vel aliàs approbati, & ad illas audiendas dimiſſi: ſignificantes approbationem huiuſmodi, per nos gratis ſemper præſtandam eſſe. Volumus autem huiuſmodi decretum Regularium omnium quorumuis ordinum noſtræ Ciuitatis, & diœceſis prælatis, aut Præpoſitis quomodolibet nuncupatis, notificari.

De non audiendis confeſſionibus niſi in Eccleſiis, & loco propatulo.

CVm diuina ſacramenta, non niſi in Eccleſia populo miniſtrari (caſu neceſſitatis excepto) debeant, præſertim verò pœnitentiæ ſacramentum in templo à ſacerdotibus pœnitētibus exhibere antiqua inſtitutione edoceamur; vt plurimis offendiculis occurramus, æquiſſimè duximus ſtatuendum, vt ſacramentalis confeſſio in domibus priuatis minimè frequentetur. Quapropter ſub pœna ſuſpenſionis ab officio, prohibemus omnibus, & ſingulis presby-

teris curatis, & non curatis, ad fidelium confeſſiones audiendas dimiſſis confeſſarijs quibuſcunq;, ne quarumlibet perſonarum vtriuſq;ſexus cuiuſcunq; conditionis, & dignitatis exiſtant, confeſſionem ſacramentalem in domibus priuatis, & extra Eccleſiam (præterquàm in caſu infirmitatis,vel neceſſitatis) audiant, ſed publicè in Eccleſia: & dum matronarum, ac mulierum quarumuis peccatorum confeſſiones audiunt, in loco patenti, & omnibus manifeſto, confeſſoria, aptent, & teneant; ac ibidem pœnitentium peccata audiāt, & officium ſuum præſtent in Domino ſalutare.

De Conſtitutione, Omnis vtriuſq; ſæpius publicanda circa confeſſionem peccatorum ſacerdoti faciendam, & ſacrā Euchariſtiā percipiendā, ſaltem ſemel in anno.

VT Conſtitutio in generali Concilio Lateranenſi ſub Innocentio III. edita incipiens. Omnis vtriuſq, diligentius obſeruetur, & frequenter in Eccleſijs publicetur, & ne quiſquam ignorantiæ cæcitate velamen excuſationis aſſumat; in virtute ſanctæ obedientiæ mandamus vniuerſis, & ſingulis presbyteris curatis noſtræ Ciuitatis, & diœceſis, quatenus eandem conſtitutionem tribus diebus Dominicis in Quadrageſima ante Paſcha Reſurrectionis Dominicæ, publicè, & ſolenniter in eorū Eccleſijs, de pulpito legant, & publicent, vel legi,& publicari faciant,diligenter. *De pœn. & remiſſ.*

Eſt autem &c.

OMnis vtriuſq; ſexus fidelis, poſt quàm ad annos diſcretionis peruenerit,omnia ſua ſolus peccata ſaltem ſemel in anno fideliter confiteatur proprio ſacerdoti,& iniunctam ſibi pœnitentiā proprijs viribus ſtudeat adimplere, ſuſcipiēs

reuerenter ad minus in Paſcha Euchariſtiæ ſacramentum, niſi forte de proprij ſacerdotis conſilio ob aliquam rationabilem cauſam ad tempus ab huiuſmodi perceptione duxerit abſtinendum; alioquin, & viuens ab ingreſſu Eccleſiæ arceatur, & moriens chriſtiana careat ſepultura; Vndè hoc ſalutare ſtatutum frequenter in Eccleſijs publicetur, ne quiſquam ignorantiæ cæcitate, velamen excuſationis aſſumat. Si quis autem alieno ſacerdoti voluerit iuſta de cauſa ſua cōfiteri peccata licentiam prius poſtulet, & obtineat à proprio ſacerdote, cùm aliter ipſe illum non poſſit abſoluere, vel ligare. Sacerdos autem ſit diſcretus, & cautus, vt more periti medici ſuper infundat vinum, & oleum vulneribus
Luc. 10. ſauciati, diligenter inquirens, & peccatoris circumſtantias, & peccati; quibus prudenter intelligat quale debeat eis prębere conſilium, & eiuſmodi remedium adhibere diuerſis experimentis vtendo ad ſaluandum ægrotum. Caueat autem omnino, ne verbo, aut ſigno, aut alio quouis modo aliquatenus prodat peccatorem, ſed ſi prudentiori conſilio indiguerit, illud abſq; vlla expreſſione perſonæ cautè requirat: quoniam qui peccatum in pœnitentiali iudicio ſibi deteſtatum præſumpſerit reuelare, non ſolum à ſacerdotali officio deponendum decernimus, verùm etiam ad agendā perpetuam pœnitētiam in arctum monaſteriū detrudendū.

Vt infirmi ad ſacramenta percipienda perſuadeantur à Medicis &c.

C. cùm infirmitas de pœnit. et remiſ. CVm infirmitas corporalis nonnunquàm proueniat ex peccato, vt Innocentius Papa in generali Concilio atteſtatur, & vetus huius Eccleſiæ conſtitutio Synodalis monitionis in Medicos malè hactenus fuerit obſeruata, & quam plurimos ſine Eccleſiaſticis ſacramentis deperiſſe comperiatur, quod carnali affectu ſuorum, & medicorum in curia infirmitatis diſcrimen illis non extiterit inſinuatum, nec ad

ſpiritualia medicamina capeſſenda fuerint exhortati. Monemus omnes, & ſingulos Medicos phyſicos, & Chirurgos, illisq; in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus cùm ad infirmos eos vocari contigerit, ipſos ante omnia, ſaltem primò, ſecundò, & tertiò moneant, & inducant, vt medicos aduocent animarum, & ſacerdoti peccata ſua confiteantur, & ſacratiſſimam Euchariſtiam, ac Eccleſiaſtica percipiant ſacramenta. Decernẽ conſtitutionem à fe. re. Innocentio III. præfato in generali Concilio editam, quæ ſequitur, ab vnoquoq; Parocho noſtræ Ciuitatis, & diæceſis ſemel in menſe publicè in Eccleſia inter Miſſarum ſolennia legi, & publicari.

Conſtitutio Innocentij Papæ III.

CVm infirmitas corporalis nonnunquàm ex peccato proueniat, dicente Domino languido quem ſanauerat: vade, & amplius noli peccare, ne deterius aliquid tibi contingat. Præſenti decreto ſtatuimus, & diſtrictè præcipimus, Medicis corporum, & cùm eos ad infirmos vocari contigerit ipſos ante omnia moneant, & inducant, vt medicos aduocent animarum, & poſtquàm fuerit infirmo de ſpirituali ſalute prouiſum, ad corporalis medicinæ remedium ſalubrius procedant, cùm cauſa ceſſante ceſſet effectus. Hoc quidem inter alia huic cauſam dedit edicto, quod quidam in ægritudinis lecto iacentes, cùm eis à Medicis ſuadetur, vt de animarum ſalute diſponãt, in deſperationis articulum incidunt; Vndè facilius mortis periculum incurrunt. Si quis autem Medicorum huius noſtræ cõſtitutionis poſtquàm per Prælatos locorum fuerit publicata, tranſgreſſor extiterit, tandiù ab ingreſſu Eccleſiæ arceatur, donec pro tranſgreſſione huiuſmodi ſatisfecerit competenter. Ceterùm cùm Anima ſit multò pretioſior corpore, ſub interminatione

Ioan. 5.

Anathematis prohibemus, ne quis Medicorum pro corporali ſalute aliquid ægroto ſuadeat, quod in periculum animæ conuertatur.

De Caſuum Reſeruatione.

Ex eodem generali Concilio de doctrina ſacramenti pœnitentiæ Seſſ. xiiij. Caput. vij.

Tex. Concilij. QVoniam natura, & ratio Iudicij illud expoſcit, vt ſententia in ſubditos dumtaxàt, feratur, perſuaſum in Eccleſia Dei fuit, & veriſſimum eſſe, Synodus hæc confirmat, nullius momenti abſolutionem eam eſſe debere, quam ſacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut ſubdelegatam non habet iuriſdictionem. Magnoperè verò ad Chriſtiani populi diſciplinam pertinere ſanctiſſimis Patribus noſtris viſum eſt, vt atrociora quædam, & grauiora crimina non à quibuſuis, ſed à ſummis dumtaxat Sacerdotibus abſoluerentur. Vndè meritò Pontifices Maximi pro ſuprema poteſtate ſibi in Eccleſia vniuerſa tradita, cauſas aliquas criminum grauiores ſuo potuerunt peculiari iudicio reſeruare. *Rom. 13.* Neq; dubitandum eſt, quando omnia quæ à Deo ſunt, ordinata ſunt, quin hoc idem Epiſcopis omnibus in ſua cuiq; *2. Cor. 10.* diœceſi in ædificationem tamen, non in deſtructionem liceat pro illis in ſubditos tradita ſupra reliquos inferiores ſacerdotes auctoritate, præſertim quo ad illa quibus excommunicationis cenſura annexa eſt. Hanc autem delictorum reſeruationem conſonum eſt diuinæ auctoritati, nō tantùm externa politia, ſed etiam coram Deo vim habere. verumtamen piè admodum, ne hac ipſa occaſione aliquis pereat, in eadem Eccleſia Dei cuſtoditum ſemper fuit, vt nulla ſit reſeruatio in articulo mortis; atq; ideo omnes ſacerdotes quoslibet pœnitentes à quibuſuis peccatis, & cenſuris abſol

uere poſſint; extra quem articulũ ſacerdotes cùm nihil poſſint in caſibus reſeruatis, id vnum pœnitentibus perſuadere nitantur, vt ad ſuperiores, & legitimos iudices pro beneficio abſolutionis accedant.

Ex canonibus eiuſdem Concilij de ſanctiſſ. pœnitentiæ ſacramento ibidem Canone xi.

SI quis dixerit Epiſcopos non habere ius reſeruandi ſibi caſus, niſi quo ad externam politiam, atq; ideo caſuum reſeruationem non prohibere, quo minus ſacerdos à reſeruatis verè abſoluat, Anathema ſit. *Tex. Concilij.*

Decretum Diœceſanę Synodi.

De Caſuum reſeruatione moderata in Eccleſia Neapolitana.

QVamobrem cùm ſaluberrimum hoc Eccleſiæ Dei inſtitutum, apud maiores noſtros ſemper retentum fuerit, vt Epiſcopi aliquorum caſuum in foro cõſcientiæ abſolutionem reſeruarint, vel quos eis ſacræ Cõſtitutiones deferrent, vel quos cõſuetudo ad eos pertinere obtinuit. Idcircò ſanctorũ Patrum decretis inhærẽdo, & maiorum noſtrorũ veſtigia ſectãdo, & vt huius Archiepiſcopalis ſedis ſuperior auctoritas nõ contẽnatur, vtq; animarũ ſalus diligẽtius procuretur, & in poſterũ peccata accuratius deuitẽtur, infraſcriptos caſus à iure, vel vetuſta cõſuetudine, vel ex rationabili, & iuſtiſſima cauſa reſeruari cõſuetos Nobis, & ſedi noſtræ, ac pro tẽpore exiſtẽti noſtro in ſpiritualibus Vicario generali ſpecialiter, & expreſsè reſeruamus, reſeruatosq; cẽſemus, illorumq; abſolutionem ad nos ſpectare declaramus. Interdicentes venerabilibus viris Eccleſiæ noſtræ Canonicis, Archipresbyteris, Sacriſtis, & aliarum parochialium, & collegiatarum Eccleſiarum Rectoribus, etiam Abbatibus appellatis, Portionarijs, Hebdomadarijs, Cappellanis, ac

presbyteris quibuſcunq; curatis, & non curatis, & alijs à nobis licentiatis, & approbatis ſacerdotibus ad fidelium confeſſiones audiendas, ne ab eis vllo modo quo ſuis pœnitentes abſoluere poſſint, aut valeant: quinimò abſolutio ab eis per quemcunq; ſine noſtra expreſſa licentia impartita, pœnitentibus prædictis nullatenus prodeſſe, aut ſuffragari poſſit.

Imprimis vos omnes, ad quos ſpectat, admonemus, & diſtrictè præcipiendo mandamus, vt diligenter cognoſcatis excommunicationes, & cenſuras tam in proceſſu Bullæ feria quinta in cœna Domini in Rom. Curia legi cõſuetæ, quàm in Conſtitutionibus generalium Conciliorum, vel ſummorũ Pont. in corpore iuris clauſis, vel extrauagãtibus contentas, vel de conſuetudine Beatiſſimo Domino noſtro Papæ, eiusq; ſanctæ Apoſtolicæ Sedi reſeruatos, à quibus abſoluere inconſulta Sede præfata nemo præſumat.

Item vos in Domino rogatos, & admonitos eſſe volumus, vt ſimiliter noſcatis, & obſeruetis omnes, & ſingulos caſus excommunicationis, & cenſuras à iure, & à ſacris conſtitutionib. aut noſtris Synodalibus, ſeu edictalibus ſtatutis, vel de conſuetudine nobis, & ordinario loci, & ſedi noſtræ reſeruatos, à quorum abſolutione ſine huiuſmodi noſtra licentia abſtinere vos omnino oportet.

Abſolutio omnium excommunicatorum excõmunicatione maiori à iure, vel ab homine, etiam vigore Synodalium capitulorum noſtrorum, etiam ob iniectionem manuum in perſonas Eccleſiaſticas, in caſu nõ ſpectante ad Papam ſolùm, ſed etiam ad Epiſcopum, ac etiam omnium ſimiliter ſuſpẽſorum, & interdictorum.

Item de omnibus qui Nobis, vel Vicario noſtro pro tempore exiſtenti confeſſi ſunt, & abſolutionem non obtinuerũt.

Item de Incendiarijs, qui dolosè, vel ex propoſito ignem immiſerunt.

Item

Itêm homicidij voluntarij, & de in eo participantibus mandato, ope, conſilio, vel auxilio.

Item de mutilantibus, aut debilitantibus membrum, & in hoc participantibus, mandato, ope, conſilio, vel auxilio.

Item de oppreſſoribus filiorum ex propoſito, vel ex caſu.

Item de procurantibus abortum ſecuto effectu poſt fœtum viuificatum, vel etiam ſterilitatem.

Item de procurãtibus matrimonium clandeſtinum, & contra decretum ſacræ generalis Tridentinæ Synodi, vel contra interdictum Eccleſiç, aut etiam tempore feriarum, vel in gradibus à iure prohibitis.

Item de violantibus Eccleſiaſticam libertatem.

Item de ſortilegis, & diuinatoribus cum inuocatione dæmonum tacita, vel expreſſa.

Itêm de commutatione quorumlibet votorum, præter ea, quæ ſunt ſanctæ Sedi Apoſtolicæ de iure, vel conſuetudine reſeruata.

Item de reſtitutione incertorum, vel certorum non exiſtentibus quibus reſtitutio fiat, excedentium ſummam decem aureorum.

Item de falſis teſtibus, & literas, inſtrumenta, bullas, (vltra caſum pertinentem ad Sanctiſſimum D. N. Papam) cedulas, proceſſus, & quaſcunq; alias ſcripturas falſificantibus, & periuris in tertij præiudicium.

De vſurarijs publicis, & qui ſcienter in contractibus vſurarijs interuenerint, & de ſcienter ſepelientibus cadauera vſurariorum.

De impedientibus, occultantibus, & cũ poſſint, & debeãt nõ exequẽtibus teſtamẽta, & legata ad pias cauſas.

De commodantibus pannos, veſtes, & habitus Eccleſiarũ religioſorum, & clericorum, & alia diuino cultui dedicata, pro vſu perſonatorum, & ſecularium ludorum, & carnis priuij, & aliàs abutentibus.

De abutentibus Chriſmate, Oleo ſancto, Euchariſtia, & quauis alia re ſacra, aliàs, quàm ordinata extiterint.

De cogentibus, conſulentibus, conſentientibus, & interuenientib. vt virgines, vel mulieres inuitę monaſteria ingrediantur, vel habitum regularem ſuſcipiant, vel religionem profiteantur.

De Corruptoribus monialium; & in earum monaſteria ſine noſtra, vel noſtri pro tẽpore Vicarij licẽtia ingredientibus.

De vi opprimentibus, aut violantibus virgines; aut quaſcunq; mulieres vi rapientibus.

De inceſtuoſis, & cum patre, matre, fratre, ſorore, aut conſanguineis, & affinibus vſq; ad ſecundum gradum incluſiuè; & cum commatribus, & filiabus ſpiritualibus ſe commiſcentibus.

De occupantibus, & vſurpantibus bona Eccleſiarum, & piorum locorum, & extra caſum D. N. Papæ reſeruatum, iuxta eiuſdem generalis Synodi decretum.

Concil. Triden. Seſſ. 22. de reformat. Cap. xi.

De occultantibus redditus annuos, aut cenſus Eccleſiarum, monaſteriorum, hoſpitalium, & locorum piorum; vel infra biennium poſt terminos, non ſoluentibus, aut non reuelantibus in fraudem.

De ſcienter legentibus, aut retinentibus libros hæreticos, (ſalua reſeruatione Sanctiſſimi D. N. Papæ in Bulla cænæ domini) aut auctorum hæreticorum, vel aliàs prohibitos iuxta Indicem in generali Tridentina Synodo confectum, & de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ editum.

Et de imprimentibus, vel edentibus quoſcunq; libros, abſq; noſtra, vel noſtri Vicarij licentia.

De ſacerdotibus confeſſarijs aliquid à pœnitentibus, nomine reſtitutionis, aut ſatisfactionis, aut pro Miſſis celebrandis in pœnitentiam iniunctis, accipientibus, vel exigentibus.

Alicui verò Presbytero confeſſario idoneo permitti facile poteſt vt ab infraſcriptis caſibus abſoluat.

De publicè blaſphemantibus Deum, Beatam Virginem, vel Sanctos.
De verberãtibus patrẽ, matrem, aut parentes aſcendentes.
De coeuntibus contra naturam, etiam cum brutis.
De ſacrilegis in triplici ſpecie, videlicet, cum aufertur ſacrum de ſacro, & non ſacrum de ſacro, & ſacrum de non ſacro. & de ſecretò fornicãtibus in Eccleſijs, & locis pijs.
De commutatione leuium votorum, & peregrinationis infra duas dietas, & ieiuniorum vnius, vel paucorum dierũ, & erogationum infra tres aureos.

Ne quid, propter abſolutionẽ ab hmõi caſibus reſeruatis, exigatur.

POſtremò ſacerdos nullus ad confeſſionem audiendam admiſſus, vel deputatus, aliquid exigat pro abſolutione huiuſmodi caſuum, qui reſeruantur; aliàs verò qui exegerit effectu ſubſecuto, à nemine, præterquàm à Nobis, vel generali Vicario noſtro, abſolui poſſit.

Impuberibus nullus caſus ſit reſeruatus.

IMpuberibus autem, & minoribus quatuordecim annis pueris, nullus ex præmiſſis caſibus reſeruatus intelligatur.

De Eleemoſynarum quæſtoribus abrogatis, & decætero non admittendis auctoritate eiuſdem generalis Concilij Seſſ xxi. de reform. Cap. ix.

ADmonemus omnes, & ſingulos Archipresbyteros, & quarumcunq; Eccleſiarum parochialium, ſeu collegiatarum Rectores, & Cappellanos, & Sacriſtas noſtræ

Ciuitatis,& diœceſis,& ſub pœna ſuſpenſionis ab officio, vel beneficio eiſdem iniungimus, ne vllo pacto, prætextu, aut colore etiam ſub obtentu licentiæ cuiuſcunq; huiuſmodi eleemoſynarum quęſtores, aut miniſtros ad huiuſmodi quæſtum exercendum, etiam citra prædicationem verbi Diuini, ac miraculorũ recitationẽ admittere audeãt, aut præſumant; niſi cùm Indulgentias publicari contigerit. Nam tunc iuxta ſanctæ generalis Synodi decreti formam adhibitis duobus de Capitulo illarum publicationem gratis fieri mandabimus.

De Cenſuris Eccleſiaſticis. &c.

De generalibus monitorijs Excommunicationis, à nemine, niſi à Curia Archiepiſcopali decernendis ex decreto eiuſdem generalis Cõcilij Seſſ.25 de reformatiõe generali Cap. iij.

QVapropter expreſsè prohibemus, ne quis quauis auctoritate fungens excõmunicationes, quæ monitionibus præmiſſis, fiunt, pro deperditis, aut ſubtractis rebus ad finem reuelationis, in noſtra Ciuitate, & diœceſi decernere audeat, aut publicare, exceptis quæ à noſtræ Curiæ officialibus, vel à ſancta Apoſtolica Sede emanant, aut decernuntur.

De ſeruandis interdictis, & diebus feſtis ab exemptis, & à Regularibus ex decreto eiuſdem generalis Concilij de Regul. & Monialib. Cap. xij. Seſſ. xxv.

DE ſeruandis cenſuris, & interdictis, tam Apoſtolica quàm ordinaria auctoritate, prolatis, etiam à Regularibus in eorum Eccleſijs, diebusq; feſtis, quos nos in noſtra diœceſi, in hac ipſa diœceſana Synodo obſeruari præcepimus, ab exemptis omnibus, etiam Regularibus (vt conſtitutum eſt) obſeruandis, decretum hoc omnibus Regulari-

bus, & exemptis hic non præſentibus intimari, & notificari mandamus.

Vt Vnuſquisq; Canonicus, & curatus babeat Canones, & decreta Concily Tridentini, & bas conſtitutiones Synodales.

QVandoquidem labilis eſt hominum memoria, nec omnium facilè reminiſci poſſumus, volumus, atq; mandamus, vt omnes nobis in Chriſto dilecti Canonici, & alij de Capitulo Eccleſiæ noſtræ, & cæteri parochialium, etiam collegiatarum Eccleſiarum Rectores, etiam Abbates nuncupati, Archipresbyteri, Hebdomadarij, perpetui Cappellani, & presbyteri curam animarum gerentes, & in præfatis Eccleſijs dignitates, perſonatus, & officia obtinentes habeant ſinguli volumen doctrinæ canonum, & decretorum ſacræ generalis Tridentinæ Synodi, ac etiam capitum, monitionum, & ordinationum in hac noſtra diæceſana Synodo habitarum, & conſtitutarum, quæ in ordinem digeri, atq; diſponi propediem mandabimus. *Vt iam factum eſt.*

Annuntiatio diei Paſchæ Reſurrectionis iuxta priſcum Eccleſiæ morem in Synodo facta.

Concil. Carthag. 5. cap. 7. de cõſecr. d. ſt. iij. cap. placuit vt venerabilis: Concil. Bracar. 2. can. 9 ibidem de cõſecr. diſt. iij. c placuit, vt poſtquã. Botteus de Synodo Epiſcopi par.

PRoximum futurum Paſcha ſanctæ Reſurrectionis Domini Noſtri Ieſu Chriſti die Dominico ad Decimum cal. Maijas ideſt ad xxij. diem menſis Aprilis hoc anno, Deo auctore, ſolenniter celebrabimus.

Indictio proximæ celebrandæ Synodi.

PRoximam diæceſanã de more Synodum futuram xiij. cal. Octobris, hoc eſt xix. die Septembris in die Natali beati Ianuarij Epiſcopi, & Mart. patroni noſtri, præſentis anni M D. L X V. in hac ipſa Eccleſia noſtra, Deo Optimo

Max. incolumitatem nobis præſtante, habendam indicimus, & pronunciamus, ac ex nunc pro vt ex tunc & è contrà ſignificatam, & denunciatam eſſe decernimus; niſi ex legitima cauſa (quatenus opus fuerit) prorogandam eſſe, duxerimus.

Vt omnia acta, & decreta, in hac Synodo, omnes, quorum intereſt obligent.

DEcernimus etiam dictorum generalis Synodi decretorum, & canonum publicationem; necnon omnes, & ſingulas admonitiones, ſtatuta, decreta, & mandata, in hac vniuerſi cleri noſtri Synodo facta, ordinata, & geſta; ac illorum promulgationem, ità omnes, & ſingulos quos tangit, afficere, ac ſi perſonaliter, & ſingulariter, ſingulis ipſa notificata, & intimata fuiſſent.

CAPITVLVM CANONICORVM ECcleſiæ Neapolitañ. habitum ab Illuſtriſſimo Domino Cardinali Neapolitano die xix. menſis Februarij feria ij. mane M. D. LXV.

ILluſtriſſimus & Reuerendiſſimus Dominus Alfonſus S. R. E. Tit. ſanctorũ Ioannis & Pauli prebsbyter Cardinalis, Neapolitanus nuncupatus Eccleſiæ Neapolitanæ perpetuus administrator, conuocato prius de more ad locum capitularem infraſcriptum Reuerendis Capitulo, & Canonicis eiuſdem Eccleſiæ in loco conſueto poſt Eccleſiam S. Reſtitutæ, Capitulo appellato, ab eiſdem Canonicis rocchetis, & cappis eorum habitu indutis comitatus in dictam Eccleſiam acceſſit, & in dictum locum Capituli ingreſſus, præſedit aſſiſtentib. ſibi dictis dominis Canonicis ibidem coactis in maiori, & ſaniori parte, capitulari-

ter; pro vt moris eſt, aſſiſtente etiam ſibi Iulio Antonio San ctorio ipſius Illuſtriſſimi Domini Cardinalis in eodem Archiepiſcopatu generali Locumtenente, & habuit breuem orationem exhortando præfatos dominos de Capitulo ad canonicè viuendum, & vt qui honoribus, & loco cæteros præcellerent, ita vita, & moribus conſpicui, omnes anteire ſtuderent; demum cauſam, quam, & præſcirent huius capitularis conſilij breuiter explicauit, ſcilicet, vt ipſos admoneat ad ſacros ordines ſuſcipiendos, necnon ad deſignãdos certos ordines quibuſq; canonicatibus iſtius Eccleſiæ de ipſorum conſilio, ac ad cætera quæ in ſacroſancta generali Tridentina Synodo circa Canonicos cathedralium Eccleſiarum decreta ſunt, diligenter obſeruanda; tum mandauit eidem Iulio Antonio locumtenenti, & aſſidenti, legi eiuſdem Synodi capita ſpectantia ad ætatem, ſtatum, & ordines Canonicorum.

Tunc idem Iulius accepto codice decretorum Concilij Tridentini, legit cap. xij. cùm dignitates in Eccleſijs &c. de Reformatione generali Seſſ. xxiiij.

Deinde ſummatim illud idem relegere cæpit.

Perlecto autem principio. Notate ait, domini mei verba decreti, dignitates in Eccleſijs, pręſertim Cathedralibus, ad cõſeruandã, augendamq; Eccleſiaſticã diſciplinã inſtitutas ẽe, vt qui eas obtinerẽt, pietate p̄cellerẽt, alijsq; exemplo eſſent, atq; Ep̄os opera, & officio iuuarẽt. Tales ergò ẽẽ debetis, ꝗ Archiep̄o veſtro adiumẽto ẽẽ valeatis.

Deinde lecto verſiculo, ꝓuiſi aũt de canonicatib. & dignitatibus &c. dixit, Canonici ꝓuiſi poſt cõfirmationẽ Cõcilij generalis tenẽtur, in hoc capitulo Fidei profeſſionẽ facere, iuxta formulã traditã à S.D.N. Pio Quarto Pont. Max. corã Illuſtriſs. verò Cardinale adminiſtratore dictos Canonicos, ꝗ in Synodo diæceſana publicè illã expreſsè fecerũt, iterũ repetere nõ oportet, nã Illuſtriſſimus dñs Cardinalis illã ſufficere decernit.

Deinde lecto vers. Neminem verò deinceps ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiant &c. dixit, Præterquàm, quòd Ampliſſ. dominus Cardinalis id maximè curabit: Veſtrum quoq; eſt Reuerendi Domini, non recipere, nec admittere quempiàm deceterо in Capitulũ, niſi eo ordine ſacro initiatus ſit, quem illa dignitas, præbenda, at portio requirit; vel in ea ætate ſit, vt intra tẽpus à iure, vel ab hac ſancta Synodo ſtatutum, initiari valeat.

Tempus, infra quod à iure, & ab hac ſancta Synodo ſtatutum, quis ad ſacros ordines promoueri poteſt; habetur in capite xij. nullus in poſterum ad ſubdiaconatus ordinem &c. de Reform. gen. Seſſ. xxiij. & ipſe met legit illud.

Tempus autem (annus eſt) intra quod prouiſi de Canonicatib. debent ad ſacros ordines requiſitos, promoueri habetur in eodem Concilio ſuprà Seſſ. xxij. de Refor.
„ cap. iiij. Quicunq; in Cathedrali, vel collegiata ſeculari, vel regulari &c. & legit illud etiam vſq; ad vers. alioquin &c.

Nunc auten, inquit, agimus de annectendis oneribus ſingulis canonicatibus iuxta decretum quod legere cœpi-
„ mus ibi, iuxta conſtitutionem Concilij Viennenſis, quæ
„ incipit, vt ij qui, quam præſenti decreto innouat, hæc eſt citata Clemen. ij. de ætate & qualitate.

Hodie verò omnes Canonicatus, quibus prius certi ordines, non erant annexi, ſacros ordines annexos habent: per dictum decretum legi cæptum, vt ſtatim dicemus. Concilium enim Viennenſe tradit de promouendis infra annum ad ordines requiſitos, qui huiuſmodi præbendas, quibus certi ordines ſunt annexi, obtinerẽt: quodq; nullus in Cathedralibus, vel collegiatis Eccleſijs vocem in Capitulo haberet, niſi in ſubdiaconatus ordine eſſet ſaltem conſtitutus; nec cogebatur, niſi amiſſione vocis,

ſed hoc

ſed hoc canone aliter cautum eſt.

Deinde legit reliquum dicti cap. iiij. à verſ. cogantq; Epiſco
„ pi eos diebus ſtatutis dictos ordines per ſeipſos exerce-
„ re &c. & ſubdidit, vobis dominis de Capitulo dicitur, vt
per vos metipſos, ordines noſtros exerceatis; dedecet
enim coram vobis aſtantibus, & celebrantib. Presbyte-
rum non Canonicum, nec de Capitulo, miſſam cantare.

Dixerunt aliqui Canonici, apud nos ita moris fuit.

Reſpondit, & id eſt, quod ſacra generali Synodo vetatur.

Deinde rediens ad cap. xij. cum dignitates, legit verſ. In
„ omnibus verò Eccleſijs Cathedralibus omnes Canonica
„ tus, ac Portiones habeāt annexum ordinem Presbyterij,
„ Diaconatus, vel Subdiaconatus &c. vſq; ibi, hortatur ēt,
& explicauit.

Tunc conſurgens R. Leonardus Antonius Angriſanus primus Diaconus, & Cellararius conuerſus ad Illuſtriſſimū D. Cardinalem dixit; Quicunq; hic ſumus Illuſtriſſimæ Dominationis veſtræ mandatis obedire parati ſumus, verùm Capitulum elegit duos, qui pro omnibus reſpondeant, videlicet. Dominum Primicerium, & dominum Fabium Puluerinum Canonicum, ac ēt Cellararium, ipſi dicant.

R. do. Iacobus Prouincialis Primicerius, & Fabius Puluerinus ſinguli locuti ſunt pro Capitulo, offerentes illud obtemperaturum eſſe mandatis domini Cardinalis. Verùm Puluerinus inquit, ſunt plures Canonici presbyteri, ſunt etiam aliqui qui intra breue tempus promoueri curabūt, vnde ſatisfactum erit decreto; ſunt nonnulli qui habent diſpenſationes de non promouendo, ſunt & ætate minores, qui obſtante ætatis defectu promoueri non poſſunt; idcircò, & horum ratio habeatur, ne cum promoueri nequeant, canonicatus dimittere cogantur, & his, qui indulta obtinent de non promouendo, competens aliquis ter

Cc

minus præfigatur, vt promoueri poſſint, ſaltem duorum menſium.

Illuſtriſſimus D. Cardinalis reſpondit, inducias concedimus, vt qui his primis tẽporibus promoueri nequeũt, promoueri debeãt ſabbato Dominicę paſſionis, vel ſabbato ſãcto Dominicæ Reſurrectionis proxima xl. & quoad minores, ipſorum ætatis rationem habebimus.

Sanctorius dixit, æquum eſt, nam minores, qui Canonicatus obtinent, cùm non poſſint ob ętatis defectum promoueri, non ſunt cogendi ad dimittendum, & ita eorum ratio habetur; quia decretum impoſterum prohibet huiuſmodi recipi, & admitti; de iam admiſſis nihil aliud diſponit, & in Vrbe ita ſeruant. pro iam verò promouendis iuſtæ ſunt hæ induciæ bimeſtres, vt petunt.

Omnes Domini Canonici cõcurrerunt in hoc, & placuit eis.

Hisq; ita ſubiecit Sanctorius.

Cùm quo ad præſentes Canonicos vt ſacros ordines ſuſcipiant, prouiſum ſit; aliud caput prouidendum reſtat, quod Ampliſſ. Dominus Cardinalis propoſuit, ſcilicet, quibus Canonicatibus quisq; ordo ex ſacris, annexus in poſterũ eſſe debeat: id eſt quod quæritur; quodq; Dominus Cardinalis hodie terminare intendit; & ad hoc veſtrum exigit conſilium iuxta præmiſſum decretum generalis Con-
„ cilij, quod dictat, Epiſcopus autem cùm Conſilio Capi-
„ tuli deſignet, ac diſtribuat, provt viderit expedire. qui-
„ bus quiſq; ordo ex ſacris annexus in poſterum eſſe debeat
„ ita tamen, vt dimidia ſaltem pars presbyteri ſint, cæteri
„ verò diaconi, aut ſubdiaconi; vbi verò cõſuetudo laudabi
„ lior habet, vt plures, vel omnes ſint presbyteri, omnino
„ obſeruetur.

Cùm ergò laudabilior huiusmodi conſuetudo apud vos nõ extet, vt omnes, vel plures presbyteri ſint, agendum eſt, vt ſaltem dimidia pars presbyteri ſint.

Dixerunt quidam Canonici iam prouiſum eſt, quia connumeratis Canonicis, qui iam diù presbyteri fuerunt, uel nuper aſſumpti ſunt, & ijs, qui ad ordinem presbyterij promouebuntur, erunt vltra medietatem presbyteri.

Dominus Cardinalis reſpondit, id perſpicuum eſt; ſed agitur quis ordo cuiq; canonicatui aſſignandus ſit in poſterum; quod perpetuò ſeruandum erit.

Subiunxit Sanctorius, iam id omnes percepiſſe arbitror. aſſignentur autem ſingulis Canonicatibus ordines, vt qui de eis prouidentur, illos ordines habeant requiſitos, vel in ea ſint ætate, vt illos infra præfinitum tempus (vt ſupra diximus) ſuſcipere poſſint.

Dicam verò ipſe nomine Ampliſſ. Cardinalis mei, quid hac in re ſentio, vt illud conſiderantes conſulere valeatis, quod iuſtius, vel honeſtius cenſueritis, & dominus Cardinalis veſtrũ cõſiliũ ſecutus, ꝙ æquũ ẽẽ duxerit, decernat.

Quadraginta Canonicatus ſunt in hac Eccleſia, quorũ quatuordecim ex ãtiqua inſtitutione præbẽdas ãnexas habẽt Magni Cõſtãtini Auguſti (vt aiunt) beneficẽtia, ſeptẽ erãt Presbyterales à chori dextero latere, in terquos eſt Primicerij ſedes, ſeptẽ verò Diaconales à ſiniſtra ſeu Archiepalis ſedis latere; viginti ſex reliqui poſtea inſtituti, ꝑbẽdis carẽt; ſed de communi tantũ maſſa, ꝓuentus habẽt.

Hiſtor. dedicationis S. Mariæ de Principio, et Platina meminit, in Silueſtro.

Profectò exigeret honeſtas, vt decem hinc, & decem indè ꝑsbyterales Canonicatus eſſent, illiſq; presbyterij ordo eſſet annexus, ita ergo medietas Canonicorum in futurum Presbyteri ſemper eſſent viginti numero. De Viginti reliquis decem eſſent Diaconi, quinq; hinc, quinq; vero indè; & ijs Diaconatus annecteretur; decem poſtremi Subdiaconi, ſimiliter, illinc quinq;, & quinque hinc; hiſq; Subdiaconatus ordo eodem modo annecteretur; Vnde cuiq; locus, & dignitas ſeruaretur. Alij confundẽtes dignitates ordinum, fortaſſe vellẽt

addi tres alios Canonicatus presbyterales à parte Primicerij, & ſic eſſent decem: & decem reliqui ſubdiaconales forent, & à parte Primi diaconi, poſt ſeptem diaconales canonicatus, eſſent decem presbyterales, & tres reliqui Diaconales eſſent. Vnde viginti Presbyterales, decem Diaconales, decem Subdiaconales eſſent; ſed confuſio ordinum, & locorum hæc eſt, & indignitas ſacerdotij ut ſeptem Diaconorum præbendis, & non Presbyterorum ordini deferatur. ſed cùm nouerim difficile negocium eſſe, vt ſeptem Diaconi præbendati, nomini, & honori cedāt, volunt enim Diaconi, & non Presbyteri eſſe, & appellari, ſeruantes primęuam fundationem; quin potius ſedere poſt ſe mallent, qui presbyterales canonicatus à parte eorum obtenturi ſunt, illosq; loco præire. ac cùm id presbyteratus dignitas, non patiatur, vt Diaconi Presbyteris præponantur, Primusq; Diaconus primum in Eccleſia locum, Primicerio repugnāte, iam teneat, alia via prouidendum reor. Sed ne à maiorum noſtrorum inſtituto diſcedamus, ſatis congruere arbitror; ſi xx. Giluis nuncupatis, à chori dextro latere, & parte Primicerij, quæ presbyterorum dicitur, presbyteratus ordo aſſignetur, & hic illis annectatur. viginti verò Rubei appellati, à latere ſiniſtro, & ſede Archiepiſcopi Diaconij, & Subdiaconij functiones ſubeant; ſic Diaconatus ordo primis decem, ac Subdiaconatus poſtremis decem diſtribuatur, & annectatur; Vndè à parte presbyterorum omnes Canonicatus presbyterales; a parte Diaconorum, dimidia pars diaconales, dimidia ſubdiaconales cenſebuntur.

Ita enim vnaquæq; pars, cognomentum rei conſonum habebit, & Diaconis ſuus ſeruabitur locus. Hoc eſt quod minus abſurdum, & magis congruum nobis videtur. Vos ergo cenſetote, quid in hac conſultatione faciundum putatis; vnusquisq; ſuum proferat conſilium.

Dixerunt complures, dicat vnuſquiſq; quod ſentit

Ita Primus diaconus dixit, quo ad me ſpectat, ſemper Amplitudinis tuæ mandatis obtemperabo, & quod propoſitum eſt de ordinibus diſtribuendis per Canonicatus, placet mihi vt iubes.

Secundò Primicerius dixit, & id idem aſſero, atq; tuis mandatis promptè obediam, promouebor enim, & vt canonicatus a parte mea omnes ſint presbyterales conſulo; verum presbyteris debitus deferatur honor, non præcedãt Presbyteros Diaconi; pro vt in ſynodo reclamaui, Amplitudo tua nos ſuper hoc audiat.

Reſpondit Primus diaconus, huic querelæ iamdiu ſatisfactũ eſt per ſententiam, quam obtinuimus in Romana Curia contra presbyteros, non oportet rem iudicatam retractari, nec amplius de hoc cognoſci.

Dixit Primicerius, ſententia non eſt; & ſi qua eſt, hoc non dictat, Abuſio enim eſt, contra omne ius, vt Diaconi Presbyteris præferantur.

Reſpondit Primus diaconus, ſententia in Synodo a nobis citata, producta eſt; in actis ſeruatur; nec eſt abuſio, ſed honor loco, non dignitati, vel ordini, delatus; Nos enim a latere Archiepiſcopi ſedemus, & de plenitudine eius omnes accepimus. *Ioan.* 1

Contendentibus ergo inuicem, Illuſtriſſimus D. Cardinalis ſilentium indixit; Primicerio ſatisfaciens, ſi quid, inquit, iuris prætenditis ordinario iure proferte, vosq; audiam, & pro iuſtitia cuiusq; ius reddam, perficiamus modò, quod inſtituendum eſt, de annectendis ordinibus ſacris quibuſq, canonicatibus.

Deinde quamplurimi; Vnus a parte Diaconi, & alius a parte Primicerij, proſequentes in eandem ſententiam concurrerunt, ſe remittentes ordinationi, & arbitrio præfati Domini Cardinalis; tres tantùm a parte Primicerij, qui

ſimplices canonicatus obtinent. videlicet Reuerendi Euſtorgius de Bellante Decretorum doctor, Io. Auguſtinus Campanilis, Fabius Pulucrinus V. I. D. & ſi principio diſcrepauerunt, tamen ſe paratos obedire præceptis Illuſtriſſimi Domini Cardinalis proteſtabantur.

Hiſtor. Tripartita lib. vj cap. xiij. habetur diſtin. xxxi. cap. Nicena.

Dixit enim Euſtorgius haud mirum erit, ſi tot, tantorumq; virorum ſententiæ contradicere videbor, cùm etiam in ſacra Nicæna Synodo (ſi rectè memini) vnius diſſuaſu Paphnuntij Epiſcopis, & Clericis prima fuerint relicta cõiugia; nec lex, illa prohibens, poſita fuerit. Iſtud noſtrum Capitulum eſt ſatis ab omnibus capitulis diuerſum; & non eſt Capitulum, vti noſtrum; vnde ſacrum Tridentinum Concilium non poterit intelligi de noſtro. Canonici enim noſtri non tenentur Eccleſiæ ſeruitio, à nobis nihil agitur, nihil curatur. Sufficit, eſſe Canonicos; vt quid canonicatibus ſacri ordines ſunt annectendi? quare grauandi ſunt hoc onere? quæ nouitas eſt hæc, vt oporteat qui illos aſſequi volunt, in ſacris ordinibus conſtitutos eſſe, vel ea ætate, vt illos ſuſcipere poſſint? nos non tenemur promoueri; Canonicatus noſtri nunquàm tale onus ſuſtinuerunt; vt quid ergò illos grauare oportebit? Vnde ſum voti, non eſſe eiſdẽ Canonicatibus ſacros ordines annectendos. ipſe autem iamdiu in presbyteratus ordine conſtitutus exiſtit.

Campanilis quoq; dixit, quo ad me pertinet, non deero iuſſui, & ordinationi Illuſtriſſimæ Dominationis ueſtræ ſatisfacere. Attamen, Bellantis ſentẽtiam haud ab æquitate alienam arbitror, præſertim circa ſimplices canonicatus. durum eſt enim, vt hi à parte noſtra, etiam ſimplices, presbyterales fiant; & illum, qui eos aſſequi velit presbyterum eſſe, vel fieri oporteat. Vndè ſi velim reſignare canonicatũ meum in fauorẽ alicuius mei Nepotis minoris ætate, nequeã; quòd ille presbyter non ſit, nec tunc fieri poſſit; cur potius à parte primi Diaconi conce-

ditur oẽs eſſe Diaconales,vel Subdiaconales?quòd ſi nos presbyteros eſſe oporteat,dẽtur nobis in Choro,& in Capitulo primus locus,primi honores,deferatur nobis, vt presbyteris: non pręcedãt nos Diaconi;vbiq; gentium,& in omni Eccleſia Presbyteri Diaconos præcedunt. In ipſa Romana Eccleſia,in ipſo Ampliſſimorum Cardinaliũ ſenatu poſt Epiſcopos Cardinales,Presbyteri Cardinales primas obtinẽt. Poſtremi ſunt Diaconi Cardinales.ſi grauamur in ſuſcipiẽdo ſacerdotio, leuemur ſaltẽ in honorũ delatione,vt primi,& maiores ſint Diaconis,Presbyteri, vt apud oẽs moris eſt; verùntamen ipſe ego quodcũq; ab Illuſtriſſimo Dño mihi fuerit impoſitũ,exequar libenter.

Puluerinus verò in hãc etiã ſẽtẽtiã coueniẽs, hæc in ſumma dixit,ſicut omnibus cõſtat ex antiqua Capituli noſtri inſtitutiene,& Cõſtantini Principis dotatione, quatuordecim ſunt præbẽdati Canonicatus. quorũ ſeptẽ ſunt Presbyterales,ſeptẽ Diaconales:reliqui verò omnes poſtmodũ aucto Capitulo inſtituti ſimplices ſunt; perſpicui iuris eſt,qui Presbyterales obtinẽt,Presbyteros,qui Diaconales,Diaconos eſſe oportere. Qui reliquos obtinẽt,nõ niſi ad Subdiaconatũ cogi poſſunt,vt Sãctorius benè nouit iure cautũ eſſe. Vndè qui Presbyteri,Diaconiue eſſe debẽt, illos ſuſcipiãt ordines;eorũq; canonicatibus Presbyterij, vel Diaconij onus annectatur;cæteros ad id haud eſſe cogẽdos cẽſeo,niſi vt Subdiaconi ſint,ſimplices enĩ Canonicatus ſunt his ordinibus,maioribus, nunq̃ ſubiecti; neq; pars nr̃a grauãda eſt, vt oẽs Presbyteri ſint,alia verò leuãda,vt Diaconi,vel Subdiaconi fiãt; Quare Canonicatus noſtros aſſeq nequibũt,q in ea ętate nõ ſint, qua ſacerdotes eſſe poſſint. Profectò magnũ grauamẽ.id aũt pro me haud affirmo,ex Vrbe.n.quãprimũ Apoſtolicę Sedis gr̃am expecto,vt tribus diebus feſtiuis oẽs ſacros ordines ſuſcipere poſſim,extra tẽpora à iure præfixa, & Canonicatum meũ nõ niſi pro viro ætate maiori reſignabo.

Clem. ij. de æta. et qual.

Reliqui verò omnes Canonici qui intererant, maiores,& iuniores ex vtraq; parte in primam ſententiam concurrerunt, vota eorum reponentes voluntati Domini Cardinalis, ſibi illam placere aſſerentes, & ſe obedire offerentes vnanimiter,& nullo alio diſcrepante.

Quibus auditis Puluerinus dixit, nec nos à communi ſententia diſcrepamus; & nos quoq; eandem ſententiam ſequimur,& Notario ait, ſcribas, & nos etiam idem ſentire, & idem velle, idemq; aſſeruit Campanilis, & Bellās.

Itaq; pręmiſſo huiuſmodi tractatu, & colloquio capitulariter fuit de communi voto, atq; ſententia vnanimiter per omnes, nemine omnino diſcrepante concluſum, atq; cōſultum, omnes, & ſingulos Canonicatus à parte Primicerij presbyterales eſſe debere, illisq; fore, & eſſe annectendum ordinem presbyterij, & tanquàm eundem ordinem annexum habentes cenſeri, & iudicari; alios omnes Canonicatus à parte primi Diaconi primos decem Diaconales, decem reliquos ſubdiaconales eſſe deſignādos, illisq; Diaconatus,& Subdiaconatus ordines reſpectiuè eſſe annectendos,& vt huiuſmodi ordines annexos habentes dici, haberi,& iudicari. Vndè qui illos reſpectiuè in poſterum obtinere, vel aſſequi volunt, vel Presbyteri, vel Diaconi, vel Subdiaconi ſint, vel in ea ætate eſſe debeant, vt infra præſcriptum à ſacris canonibus terminum huiuſmodi ordines requiſitos ſuſcipere poſſint, prout quiſq; canonicatus, vel præbenda exigit; ac declaratum canonicis presbyteris celebrantibus ſolennes, aut capitulares Miſſas, vel āniuerſaria Canonicos Diaconos,& Subdiaconos eiſdem aſſiſtere debere, atq; teneri.

Literæ confectæ ſuper eodem decreto.

ALfonſus S. R. E. tt. ſanctorum Ioannis, & Pauli presbyter Cardinalis &c. Felici, ac ſaluberrimo Eccleſiæ

noſtræ Neapolitanæ ſtatui prouidè conſulentes auctoritate ſacroſanctæ generalis Tridentinæ Synodi, de voto, atq; cōſilio dilectorum nobis in Chriſto Canonicorum, & Capituli eiuſdem Eccleſiæ noſtræ, viginti omnes canonicatus, & præbendas à parte Primicerij in Eccleſia noſtra exiſtentes Presbyterales eſſe deſignamus, illiſq; presbyterij ordinem diſtribuimus, & annectimus; omnium verò viginti Canonicatuum, & præbendarum reſpectiuè à parte Primi diaconi exiſtentium primos decem Diaconales decem reliquos Subdiaconales ſimiliter deſignamus, & tales eſſe decernimus, atq; eiſdem primis decem Diaconatus, & reliquis decem Subdiaconatus ordines reſpectiuè pari modo diſtribuimus, & annectimus; atq; ſtatuimus, & ordinamus in poſterum eiſdem viginti à parte Primicerij presbyterij, & de viginti à parte primi Diaconi, primis decem Diaconatus, decem reliquis Subdiaconatus ordines annexos cenſeri, dici, haberi, & iudicari: eoſq; qui illos in poſterum aſſequi, vel obtinere voluerint, dictos ordines habere, debere, vel ea ætate pollere; vt infra præſcriptum à ſacris Canonibus etiam generalis Tridentinæ Synodi terminum huiuſmodi ordines requiſitos; prout quiſq; canonicatus, vel præbenda exegerit, vt præfertur, ſuſcipere poſſint; Decernentes Canonicis Presbyteris per ſemet celebrantibus ſolennes, aut Capitulares Miſſas, vel anniuerſaria, Diaconos, & Subdiaconos Canonicos eiſdem aſſiſtere, & miniſtrare debere, atq; teneri. Datum in Capitulo Eccleſiæ Noſtræ Neapolitanæ Die decimanona menſis Februarij M D L X V. Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri, Domini Pij diuina prouidentia. Papæ Quarti anno ſexto.

Alf. Cardinalis Neapolitanus.

Locus Sigilli
& pendentis

Deinde de mandato eiuſdem Domini Cardinalis, Sanctorius proſequens, legit vers. Hortatur etiam Santa Synodus &c. vſq; ibi præterea obtinentibus &c. eiuſdem capitis xij. & dixit hoc munus tuum eſt Ampliſſime Cardinalis, magiſtris doctoribus, aut licentiatis in Theologia vel iure Canonico aut inſignibus viris vacaturas præbendas, aut Canonicatus cōferre, vt iā polliceris, & pſtare cæpiſti.

Legit etiam vers. præterea obtinentibus &c. vſq; ibi diſtributiones verò, & dixit, in hoc nihil innouandum eſt; ſunt enim ſtatuta huius Capituli, q̄ lōgius ſeruitij tēpus reqrūt.

Reſpondit Primus diaconus habemus ſtatuta noſtra, quæ id mandant.

Legit etiam verſ. diſtributiones verò qui ſtatis horis interfuerint recipiant &c. iuxta conſtitutionem Bonifacii Octaui incip. conſuetudinem de cler. non reſiden. lib. 6. iam inquit, hoc obſeruatur, vt non niſi intereſſentibus diſtributiones impartiantur. Vnum ſolum domini mei Canonici corrigant; vt cùm diuina celebrant officia, omnes conſiſtant nec per Eccleſiā vagētur, niſi neceſſitate vrgēte.

Dominus Cardinalis, proſequaris, inquit legere reliqua.

Sanctorius legit vers. omnes verò diuina per ſe, & non per ſubſtitutos compellantur obire officia.

Dixerunt plures Canonici, & hoc à nobis præſtatur.

Reſpondit Sanctorius præſtatis, ſed non prorſus, nam vt ſuprà memini, non poſſum nō magnopere vituperare, quod alienum à veſtro gradu ſeruari cerno; cùm enim Capitulares Miſſæ, vel Anniuerſaria à vobis celebrātur, aut peraguntur, ſacriſta veſter adnutum amouibilis, & qui de Capitulo non eſt, Miſſas cantat, vel celebrat, vobis reſpondentibus, & illi in officio, aut cantu miniſtrantibus: nonne dignior celebrantis locus eſt, quàm miniſtrantium, aut illi reſpondentium, in diuinis? cur non potius Canonicus cātet, vel celebret, vt digne etiam ei à Canonicis re

ſpondeatur vel miniſtretur? nimirum indignitas eſt hæc.
Primus Diaconus dixit, conſuetudo antiqua eſt apud nos, vt Sacriſta noſter officium ſacrum peragat.
Sanctorius reſpondit, abuſio eſt digna, quæ per vos viros nobiles & prudentiſſimos corrigatur, præſertim cùm inter vos, Presbyteri multi ſint, qui munus hoc explere valent; & ex vobis plures in alienis Eccleſijs, vel Monaſterijs Miſſas celebrant, nonne, & in veſtra Eccleſia illas celebrare conuenientius eſt? Verba ſunt illius Canonis quarti de reform. Seſſ. xxij. cogantq́; Epiſcopi eos
" diebus ſtatutis dictos ordines per ſe ipſos exercere, ac
" cætera omnia officia quæ debent in cultu diuino præſta-
" re, & hoc xij. Canone quem præmanibus habemus di-
" citur, omnes verò perſe, & non per ſubſtitutos compel
" lantur obire officia &c. Satagite quæſo, vt dignè ambu-
" letis vocatione, qua vocati eſtis. *Ephes. 4.*
Deinde legit reliquum verſiculi, & Epiſcopo celebranti, aut alia pontificalia exercenti aſſiſtere, & inſeruire &c.
Tunc Dominus Cardinalis vehementer admonuit dominos Canonicos vt omnino ſibi celebranti, vel in Eccleſia præſenti aſſiſterent, ſe quandoq, canonicorū comitatu caruiſse, & à nonnullis à palatio in Eccleſiam deductum, ab eis de in recedētibus relictū; cōquerēs, & corripiēs inquietos, doluit chorū vacuū ſæpè conſpici, & ornatiſſimo Canonicorū cœtu deſtitutū ſæpius videri. Non .n. decet Prȩlatū in Eccleſia ſine Capitulo manere, vndè de cȩtero decernerēt ſe nō defuturos, aliàs ſe iuris remdijs opportunis in eos, q hèc ipſa cōtēnerēt, ꝓceſſurū teſtat' ē. Poſſem inquit ēt de quotidiano Eccleſiȩ ſeruitio ꝑ vos gerēdo ēt agere, ſed miſſum modò hoc facio, reſtat tantū vt mihi in Eccleſia præſenti, vel celebranti aſſiſtere nō negligatis. *1. Theſſ. 5.*
Primus diaconus dixit, ipſe nunquàm defui; nec me defuturum eſſe confido, ſic etiam reliqui dixerunt.

Omnes verò ſe promptos,& paratos obtulerunt inſeruire, & aſſiſtere Illuſtriſſimo Domino Cardinali.

Poſt,Sanctorius legit alia verba, atq; in choro ad pſallendū „ inſtituto hymnis,atq; canticis Dei nomē reuerēter,diſtin- „ ctè, deuoteq; laudare,& ait; Quamuis ergò vos id præſtare ex conſuetudine non conſueueritis,quòd Hebdomadarijs id incumbat; ſed tantùm aſſiſtere certis diebus, aut præſente Prælato teneamini, vt aſſeritis, rogo vos,& hortor, vt memineritis Eccleſiam veſtram hanc eſſe,& ab illius honoribus veſtrùm quoſdam Canonicos Cardinales appellari vetuſta (vt legi) nuncupatione. cardines autem illius eſſe debetis,& illam veſtris humeris, & exemplis ſuſtinere; ne ſublatis cardinibus, poſtes corruant, & ſuperliminaria collabantur. Dominicis,atq; feſtis diebus in hac Eccleſia vix vnus, aut duo Canonici, vel Cellararij comparent, nonne honeſtum, ac æquum eſſet, vt qui in alijs Eccleſijs rei ſacræ interfuturi ſunt, vel illam audituri canonici, hac in Eccleſia illi interſint, vel illam audiant? in Choro quandoq; ſaltem etiam ſine cappis præſideant,ornentq; locos,& laicos ſuo exemplo ad huius Eccleſiæ Metropolitanæ,& aliarum matricis,quæ populi frequentia rarò frequentatur, cultum inuitent? quæ enim ab ipſis Canonicis deſeritur,quomodo à populo frequentabitur? Accedite ergò,& confluite ad eam, illius limina teratis, adeſtote quandoq; diuinis,etiam ſi nō ex neceſſitate teneamini.

Deinde legit verſ. inſuper decenti,&c. vbi de vita,& honeſtate canonicorum agitur, & indè ſubiunxit, ponderate „ verba decreti in calce huius verſ. Atq; ea morum integritate polleant,vt merito, Eccleſiæ ſenatus dici poſſit, & rurſus ea repetijt, quàm itaq; inquit graues Canonici eſſe debent; Vndè, & indecentem habitum à grauitate, quàm profitentur,alienum omnino deponere oportet.

Poſtremò perlegit vers. cætera quæ ad debitum in diuinis
„ officijs regimen ſpectant &c. Super his haud inſiſtere oportet, quòd quæ de modulandi ratione, & de certa lege in Chorum conueniendi, & permanendi, & de Eccleſiæ miniſtris ad Synodum Prouincialem referuntur, & interim, quo ad ipſius chori reformationem cum conſilio duorum Canonicorum eligendorum vnius ab Archiepiſcopo, vnius à Capitulo Illuſtriſſimus Dominus Cardinalis prouidere poſſet, ſed hoc hodie non agitur.

Monēdus tamen eſt ab Illuſtriſſimo Domino, Dominus Cimiliarcha, qui hebdomadarijs aſſiduum Eccleſiæ miniſterium gerentibus præeſt, vt inuigilet, & ſuperintendat, ne illi quibus diuinorum officiorum quotidiana cura incumbit, otio torpeſcant, aut abſint, aut colloquia, & confabulationes intermiſceant, aut parùm honeſtè, vel horis minimè competentibus diuina celebrent.

Reueren. D. Horatius Buzzutus Cimiliarcha reſpondit, ſcitis me fere nunquàm officio meo deeſſe, ſed frequentare chorum.

Dominus Cardinalis dixit, attende, & in poſterum id diligētiùs cures.

His ſermonibus habitis concluſum, & abſolutum eſt Capitulum.

Nomina autem, eorum, qui interfuerunt, Reuerendorum Dominorum Canonicorum ſunt

A dextris Illuſtriſſ. D. Cardinalis.

Ioannes Iacobus Prouenzalis Primicerius.

Præbendati.

Antonius de Amabili

Horatius Buzzutus, & Cimiliarcha.

Petrus Beltramus.

Iulius Monachus.

Andreas de Sarno.

Simplices.
Benedictus de Ariano.
Ioannes Matthæus Panſullus.
Io. Antonius Rotũdus, & ſupercellararius.
Carolus de Amato.
Euſtorgius Bellans.
Io. Auguſtinus Campanilis
Fabius Puluerinus Cellararius Chori, ſeu Quinterni.
Iacobus de Anchora.
Marcus Antonius de Aiello, & Sacriſtã Eccleſiæ Metropolitanæ.
Io. Dominicus Moliſius.
Marcellus Zazara.

A ſiniſtris eiuſdem Cardinalis poſt Sanctoriũ locutenentẽ.

Præbendati
Leonardus Antonius de Angriſanis, primus Diaconus, & Cellararius Marſupij.
Octauius Brancatius
Aſcanius de Ruſſillis.
Paulus Taſſus.

Simplices.
Sabbatinus de Angriſanis.
Felix de Dominico.
Matthæus de Arpadio, & ſuper cellararius.
Balthaxar Pepe.
Marcus Antonius de Angriſanis.
Io. Hieronymus de Mari.
Pyrrhus Ioannes Campanilis.
Io. Franciſcus de Lama.
Anellus Ruſſus.
Decem Reliqui vſq; ad quadraginta, impediti abſuerunt.

FINIS.

IOANNES BAPTISTA ARCVCIVS
ad Sacerdotes Neap.

Si quæ hac in Synodo ſanxit de moribus olim
Alfonſus patriæ Præſul, honorq; ſuæ;
Veſtra nunc opera non antiquarier vnquàm,
Sed firma aſpiciam, ſemper & eſſe rata;
Næ vos felices nullo non tempore dicam,
Quéis detur vitam degere cælicolûm.

CONSTITVTIONES, ET DECLARATIONES QVAEDAM

APOSTOLICAE

SVPER REFORMATIONE, ET SACRI generalis Tridentini Concilij decretis editę, quæ & ad hanc quoq; Diœceſanam Synodum magnopere pertinere poſſunt.

NEAPOLI.

Apud Io. de Boy. 1567.

DE AVCTORITATE ET EXECVTIONE Sacroſancti Generalis Concilij Tridentini.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIDENTIA Papæ Quarti ſuper Confirmatione œcumenici generalis Concilij Tridentini.

PIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM Dei Ad perpetuam Rei Memoriam.

BENEDICTVS Deus, & pater domini noſtri IESV CHRISTI pater miſericordiarum, & deus totius conſolationis: qui reſpicere dignatus Eccleſiam ſuam ſanctam, tot procellis & tempeſtatibus agitatam atq; vexatam, & grauius indies laborantem, apto tandem ei ſubuenit optatoq; remedio. Ad plurimas, & pernicioſiſſimas hæreſes extirpandas, ad corrigendos mores, & reſtituendam eccleſiaſticam diſciplinam, ad pacem, & concordiam Chriſtiani populi procurandam indictum iampridem in ciuitatem Tridentinam œcumenicum, & generale Concilium a piæ memoriæ Paulo III. prędeceſſore noſtro, & ſeſſionibus aliquot habitis cœptum fuerat. Ab eius autem ſucceſſore Iulio in eandem vrbem reuocatum, poſt alias ſeſſiones celebratas varijs impedimentis, & difficultatibus obiectis, ne tum quidem peragi potuerat. Itaq; diutius intermiſſum fuerat, non ſine maximo mœrore piorum omnium, cum quotidie magis Eccleſia eiuſmodi remedium imploraret. Nos autem poſt ſuſceptum Sedis Apoſtolicæ regimen, tam neceſſarium, ac ſalutare opus ſicut Paſtoralis ſolicitudo monebat: diuinæ miſericordiæ fiducia perficere aggreſſi, adiuti pio ſtudio cariſſimi in Chriſto filij noſtri Ferdinandi Romañ. Imperatoris electi, & aliorum Chriſtianorum Regum rerum publicarum, ac Principum, tandem conſecuti ſumus; quod nec diurnis nec nocturnis curis elaborare deſtitimus: quodq; à Patre luminum aſſidue precati ſumus. Cum enim eam in vrbem vndiq; ex Chriſtiani nominis nationibus conueniſſet noſtris conuocata litteris, & ſua etiam ipſorum pietate excitata, Epiſcoporum, & aliorum inſignium Prælatorum maxima, & œcumenico Concilio digna frequentia præter plurimos alios pios, & ſacrarum litterarum ſcientia diuiniq;, & humani Iuris cognitione præſtantes viros præſidentibus ipſi Synodo Sedis Apoſtolicæ Legatis, nobis adeo Concilij libertati fauentibus; vt etiam de rebus Sedi Apoſtolicæ proprie reſeruatis liberum ipſi Concilio arbitrium per litte-

ras ad Legatos noſtros ſcriptas vltro permiſerimus quæ de ſacramentis, & alijs rebus quæ quidem neceſſariæ viſæ ſint, tractanda deffinienda, & ſtatuenda reſtabant ad confutandas hæreſes, ad tollendos abuſus, & emendandos mores: à ſacroſancta Synodo ſumma libertate diligentiaq; tractata, & accurate, ac mature admodum deffinita, explicata, ſtatuta ſunt. Quibus rebus perfectis Concilium tanta omnium qui illi interfuerunt concordia peractum fuit, vt conſenſum eum plane a Domino effectũ fuiſſe conſtiterit, idq; in noſtris atq; omnium oculis valde mirabile fuerit. Pro quo tam ſingulari dei munere ſupplicationes ſtatim in Alma hac Vrbe indiximus quæ magna Cleri & populi pietate celebratæ fuerunt laudeſq; & gratias diuinæ maieſtati merito perſoluendas curauimus, cum eiuſmodi Concilij exitus ſpem magnam, & prope certam attulerit fore, vt maiores indies fructus ad Eccleſiam ex ipſius decretis conſtitutionibusq; perueniant. Cum autem ipſa ſancta Synodus pro ſua erga Sedem apoſtol. reuerentia antiquorum etiam Conciliorum veſtigijs inhærens, decretorum ſuorum omnium quæ noſtro, & prædeceſſorum noſtrorum tempore facta ſunt confirmationem à nobis petierit decreto de ea re in publica ſeſſione facto nos ex Legatorum litteris prius, deinde poſt reditum eorum ex, ijs quæ Synodi nomine diligenter retulerunt poſtulatione ipſius Synodi cognita, habita ſuper hac re, cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus deliberatione matura, Sanctiq; Spiritus imprimis auxilio inuocato, cum ea decreta omnia Catholica & populo Chriſtiano vtilia, ac ſalutaria eſſe cognouiſſemus ad dei omnipotentis laudem de eorundem fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu in Conſiſtorio noſtro ſecreto illa omnia, & ſingula auctoritate apoſtolica hodie confirmauimus; & ab omnibus Chriſtifidelibus ſuſcipienda, ac ſeruanda eſſe decreuimus: ſicut harum quoq; litterarum tenore ad clariorem omnium notitiam confirmamus, & ſuſcipi obſeruariq; decernimus. Mandamus autem in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis à ſacris Canonibus conſtitutis alijſq; grauioribus, etiam priuationis arbitrio noſtro infligendis; vniuerſis, & ſingulis venerabilibus fratribus noſtris, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs quibuſuis eccleſiarum Prælatis, cuiuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis & dignitatis ſint, etiam ſi Cardinalatus honore præfulgeant, vt eadem decreta, & ſtatuta in eccleſiis ſuis, Ciuitatibus, & diœceſibus, in iudicio, & extra iudicium diligenter obſeruent, & à ſubditis quiſq; ſuis ad quos quomodolibet pertinent inuiolabiliter faciant obſeruari, cõtradictores quoſlibet, & contumaces per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, etiam in ipſis decretis contentas, appellatione poſtpoſita compeſcendo; inuocato etiam, ſi opus fuerit Brachij ſæcularis auxilio. Ipſum vero cariſſimum filium noſtrũ Imperatorem electum cæteroſq; Reges, reſpublicas, ac Principes Chriſtianos monemus, & per viſcera miſericordiæ domini noſtri Ieſu Chriſti obteſtamur, vt qua pietate Concilio per Oratores ſuos affuerunt, eadem pietate, ac pari ſtudio diuini honoris, & populorum ſuorum ſalutis cauſa pro ſedis quoq;

Apoſtolicæ, & ſacræ Synodi reuerentia ad eiuſdem concilij exequenda, & obſeruanda decreta Prælatis, cum opus fuerit auxilio, & fauore ſuo adſint, neq; aduerſantes ſanæ, ac ſalutari concilij doctrinæ opiniones à populis ditionis ſuæ recipi permittant, ſed eos penitus interdicant. Ad vitandum prætera peruerſionem, & confuſionem quæ oriri poſſet ſi vnicuiq; liceret prout ei liberet in decreta Concilij commentarios, & interpretationes ſuas edere; Apoſtolica auctoritate inhibemus omnibus, tam eccleſiaſticis perſonis cuiuſcunq; ſint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunq; honore, ac poteſtate præditis, Prælatis quidem ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ, alijs vero quicunq; fuerint ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœnis, ne quis ſine auctoritate noſtra audeat vllos commentarios, gloſſas, annotationes, ſcholia, vllumue omnino interpretationis genus ſuper ipſius concilij decretis quocunq; modo edere, aut quicquam quocunq; nomine, etiam ſub prætextu maioris decretorum corroborationis, aut executionis alioue quæſito colore ſtatuere. Sicui vero in eis aliquid obſcurius dictum, & ſtatutũ fuiſſe, eàq; ob cauſam interpretatione, aut deciſione aliqua egere uiſũ fuerit, aſcendat ad locum quem dominus elegit, ad Sedem videlicet Apoſtolicam omnium fidelium magiſtram, cuius auctoritatem, etiam ipſa ſancta Synodus, tam reuerenter agnouit. Nos enim difficultates, & controuerſias ſi quæ ex eis decretis ortæ fuerint, nobis declarandas, & decidendas quemadmodum ipſa quoq; .S. Synodus decreuit, reſeruamus, parati; ſicut ea de nobis meritò confiſa eſt, omnium Prouinciarum neceſſitatibus, ea ratione quæ commodior nobis viſa fuerit, prouidere. Decernentes nihilominus irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attemptari. Vt hæc autem ad omninum notitiam perueniant, neue quis excuſatione ignorationis vti poſſit. Volumus, & mandamus, vt hæ litteræ per aliquos curiæ noſtræ Curſores in Baſilica vaticana principis Aapoſtolorum, & in Eccleſia Lateranẽ. tunc cum in eis populus, vt miſſarum ſolemnibus interſit congregari ſolet palàm, & clara voce recitentur, & poſtquam recitatæ fuerint ad valuas earũ Eccleſiarum Itemq; Cancellariȩ Apoſtolicȩ, & in loco ſolito Campi Floræ affigantur ibiq;, vt legi, & omnibus innoteſcere poſſint aliquantis perrelinquantur. Cum autem inde amòuebuntur relictis de more ibidem exemplis, in Alma vrbe ad impreſſionem tradantur quò commodius per Chriſtiani nominis Prouincias, & Regna diuulgari poſſint. Tranſumptis quoq; earum quȩ manu alicuius publici Notarij ſcripta ſub ſcriptaue, & ſigillo, ac ſubſcriptione alicuius perſonæ in dignitade eccleſiaſtica conſtitutæ munita fuerint, fidem ſine Vlla dubitatione haberi mandamus, atq; decernimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrȩ confirmationis, monitionis, inhibitionis, reſeruationis, voluntatis mandatorum & decretorum, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare prȩſumpſerit indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ Apud Sanctum Petrũ

Anno incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Tertio. Septimo Kl. Februarij. Pontific. Noſtri Anno Quinto.

✠ Ego Pius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Locus Sigilli

† *Ego F. Car. Piſanus Epiſcopus Oſtienſis Decanus.*
† *Ego Fed. Card. Cæſius Epiſcopus Portuenſis.*
† *Ego Io. Card Moronus Eṗs Tuſculaṅ*
† *Ego A. Card. Farneſius Vicecan. Epiſcopus Sab.*
†
†
† *Ego R, Car. S. Angeli Maior pęniteṅ.*
†
†
†
† *Ego Io. Cardinalis S. Vitalis.*
† *Ego Io. Michael Card. Saracenus.*
†
† *Ego Io. B. Cicad. Card. S. Clem. ſſ.*
† *Ego Scipio Cardin Piſarum.*
† *Ego Io. Cardinalis Reomanus.*
† *Ego F. M. G. Card. Alexandrinus.*
† *Ego Clemens Card. Aræceli,*
† *Ego Ia. Card. Sabellus.*

†
†
† *Ego B. Cardinalis Saluiatus.*
† *Ego Ph. Card. Aburd.*
† *Ego Lud. Card. Simoneta.*
†
†
† *Ego F. Car. Pacieccus, y de to.*
† *Ego M. A. Card. Amulius.*
† *Ego Io. Franc. Card. de Gamb.*
† *Ego Carolus Card. Borromeus.*
† *Ego M. S. Card. Conſt.*
† *Ego Alph. Card. Geſualdus.*
† *Ego Hip. Cardinalis Ferrar.*
† *Ego Franciſcus Card. Gonzaga.*
†
† *Ego Gui. Aſc. Diac: Car. Cam.*
† *Ego Vitellotius Car. Vitellius.*
†
†
†
†

Ant. Florebellus Lauellinus.
H. Cumyn.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ quarti ſuper declaratione temporis ad obſeruan. Decreta ſacri œcumenici,& generalis Concilij Tridentini.

PIVS Epiſcopus Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam Rei memoriam.

SIcut ad ſacrorum Conciliorum decreta ac Canones, auctoritas atq; confirmatio Apoſtolicæ Sedis, & debet, & ſolet accedere, Ita ſi qua ſuper eis exorta ſit dubitatio, eiuſdem ſedis iudicio, & declaratione tollenda eſt. Ad aures noſtras peruenit multos eſſe qui dubitent ex quo tempore cœperint decreta ſacri generalis Concilij Tridentini ad reformationem, & ius poſitiuum duntaxat ſpectantia eos ad quos pertinet obligare, illa præſertim quæ tempora certa præſtituunt ad prouinciales diœceſanaſq; Synodos celebrandas, ad ſacros ordines ſuſcipiendos, ad Religionem profitendam, ad parrochiales Eccleſias aliaq; beneficia eccleſiaſtica quæ eiuſdem Concilij decretis retineri prohibitum ſint reſignanda, & ad complures res huiuſmodi exequendas, ac alias omnes ad prædictam reformationem iuſque poſitiuum tantum ſpectantes; quæ obſeruari aut euitari debeant. Nos itaq; vt omnis controuerſia dubitatioq; tollatur. Motu proprio eam rem prout rationi iuri, & æquitati conuenire cenſuimus, duximus declarandam: Nam etſi ipſius Concilij decreta etiam de venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, & aſſenſu in Conſiſtorio noſtro Secreto confirmata à nobis fuerunt ſub finem Menſis Ianuarij, & ab eo etiam tempore apud hanc Sanctam Sedem obſeruari cæperunt, quia tamen non parum temporis in eis Romæ diligenter emendateq; imprimendis neceſſario conſumptum fuit, & iure etiam communi ſancitum eſt, vt Conſtitutiones nouæ vim non niſi poſt certum tempus obtineant; æquum nobis, & iuſtū viſum eſt, prædicta decreta omnia ad dictam reformationem iusq; poſitiuum duntaxat ſpectantia a Kl. Maij proxime præteriti omnes obligare cæpiſſe, neque poſt eam diem excuſationem cuiuſquam, quod ea ignorauerit, admittendam: atque ita apoſtolica auctoritate declaramus, ac definimus, & ab omnibus iudicari debere mandamus, atq; ſtatuimus. Decernentes irritum, & inane, ſi quid ſecus a quoquam quacunq; dignitate auctoritate, & poteſte prædito contigerit iudicari. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, aliiſq; in contrarium facientibus quibuſcunque. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc pagi

nam noſtræ declarationis, definitionis, mandati, ſtatuti, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicę Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo quarto. quintodecimo Kl. Augusti. Pont. Noſtri Anno Quinto.

Fæd. Card. Cæſius.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

ANNO à Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto indictione ſeptima, die vero vigeſima menſis Iulij, Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini noſtri Domini Pij diuina prouidentia Papæ quarti, Anno quinto. Retroſcriptæ literæ affixæ lectæ, & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicarum Principis Apoſtolorum de Vrbe, & ſancti Ioannis Lateraneñ. Necnon Cancellariæ apoſtolicæ, & in Acie Campi Floris, per Nos Iacobum Carra. Et Iulium Parinum prælibati S. D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

MOTVS PROPRIVS S. D. N. D. PII DIVINA prouidentia Papæ iiij. per quem deputantur octo Reuerendiſſ. Cardinales, qui faciant obſeruare reformationes ab ipſo editas, necnon decreta ſacri, œcumenici, generalis Concilij Tridentini.

PIVS PAPA IIII.

MOtu proprio &c. Aliàs nos nonnullas Conſtitutiones, & ordinationes, reformationem maioris pænitentiarij, ac ſacræ pœnitentiariæ noſtræ, ac Vicarij noſtri, ac eius officij, necnon Camerarij, & Cameræ apoſtolicæ, ac illarum cauſarum Auditoris, necnon palatij Apoſtolici cauſarum Auditorum ac Gubernatoris, & Capitolinæ Curiarum, & contradictarum, aliorumq; almæ Vrbis noſtræ, ac Ro. Curiæ Tribunalium, & officiorum concernentes, edidimus: quæ tamen (vt intelleximus) ab eorundem officiorum

ciorum, & Tribunalium præfectis, ac officialibus minus diligenter obſeruantur. Cum autem enixæ noſtræ voluntatis ſit, vt illa, & pariter decreta ſacri Concilij Tridentini; in his, quæ ad eorum officia ſpectant, ab eiſdem omnino obſeruentur, Nos propterea conſiderantes, parum eſſe; iura condere, niſi ſint, qui ea executioni demandari faciant, & in præmiſſis, prout ex debito paſtoralis officij nobis (meritis licet imparibus) iniuncti obligamur, ſalubriter, & vtiliter prouidere, præfatasq; conſtitutiones, & ordinationes, ac decreta Concilij, quas, & quæ hic haberi volumus pro expreſſis, inuiolabiliter obſeruari volẽtes: Ven. fratri noſtro Ioanni epiſcopo Tuſculañ. Morono, Io. Michaeli S. Anaſtaſiæ Saraceno, ac Io. Baptiſtæ S. Clementis Cicadæ, necnon Michaeli S. Sabinæ Alexandrino, Clemẽti S. Mariæ in Aracæli, & Ludouico S. Cyriaci in Thermis Simonetæ, ac Carolo S. Martini in Montibus Borromeo presbyteris, necnon Vitellotio S. Mariæ in porticu Vitellio nuncupatis, titulorum, Diacono, Cardinalibus, committimus, & mãdamus: quatenus ipſi, ſeu eorum maior pars; coniunctim, vel diuiſim, eorũ arbitrio, etiã tanquam executores dictarum literarũ, conſtitutionum, & decretorum prædictorum, conſtitutiones, & ordinationes, ac decreta præfata, iuxta tenores eorum, ac literarum deſuper confectarum, per quoſcunq; Pœnitentiariæ, Vicariæ. & Cameræ, ac Rotæ curiarum, ac Tribunalium prædictorum iudices, & officiales, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac priuationis officiorum, et alijs eiſdem Cardinalibus bene viſis, etiam pecuniarum; eo ipſo incurreñ. pœnis, firmiter obſeruari faciant, & cum effectu: niſi, tam in executione dictorum decretorũ Concilij, quam dictarum literarum noſtrarum, aliqua dubietas, aut difficultas emerſerit: quo caſu ad nos referant, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, ac eos, qui literis, & decretis prædictis, & eorundem Cardinalium mandatis non paruerint, ex tunc, prout ex eadem die, & è contra, illorum officijs priuatos, necnon ad illa, & alia Ro. Curiæ officia impoſterum obtinenda inhabiles, ac ipſis ab eiſdem officijs ſic priuatis: illa tanquam per priuationem vacantia à Datario noſtro vendi, & à quibuſuis perſonis idoneis pro pretio conuenienti emi, libere, & licite poſſe, auctoritate noſtra curent, nuncient, decernãt, ac declarent, prout nos harum ſerie nunciamus, decernimus, & declaramus. Non obſtañ. quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac pœnitentiariæ, & curiarum, necnon tribunalium prædictorum ſtatutis, &c. Et iuramento &c. roboratis, priuilegijs quoq;, indultis, & litteris apoſtol. illis, ac dictis officialibus, & Tribunalibus ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiã motu ſimili &c. & aliás quomodocũq; conceſſis &c. Quibus omnibus &c. Illorum tenores &c. Hac vice latiſſime derogamus, eaque aduerſus præmiſſa nullatenus ſuffragari volumus: Cæteriſq; contrarijs quibuſcunq;.

Placet Motu proprio. I.

Dat. Romæ apud ſanctum Marcum quarto Noñ. Auguſti Anno Quinto.

PROROGATIO PRO HABENTIBVS LIcentias percipiendi fructus beneficiorum in abſentia, ac de non promouendo ratione ſtudij, ad xxx dies, ac comparendum coram Reuerendiſſimo Cardinale Vitellio ſignaturæ gratiæ præſidente, ac S. R. E. Camerario pro iuſtificatione, & comprobatione gratiæ.

OMnibus innoteſcat, ijs præſertim qui in Curia Romanæ præſentes ſunt, & quibus licentiæ, aut gratiæ facultatum percipiendi fructus ſuorum beneficiorum in abſentia, ac de non promouendo ratione ſtudij hactenus conceſſæ fuerunt, qualiter S. D. N. Papa Pius Quartus terminum octo dierum a decimanona Menſis Octobris proximè præſenti eis præfixum, & deinde ad alios octo dies à die vigeſimaſexta eiuſdem menſis prorogatum, nunc de gratia ſpeciali ad alios triginta dies à data præſentium computandos ſimiliter prorogauit peremptoriè et abſque ſpe vlterioris prorogationis ad ſcilicet comparendum coram Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Card. Vitellio ſignaturæ gratiæ præſidente, ac S. R. E. Camerario, & literas, ac facultates huiuſmodi quibus vti intendunt, ſiue manu Sanctitatis ſuæ fuerint ſignatæ, ſiue per ſignaturam gratiæ, aut officium contradictarum Pœnitentiariæ, aut alias quomodocunq; ſint expeditæ eidem Reuerendiſſimo præsentandum, contenta in eiſdem iuſtificandũ et de eis approbationem obtinendum: De qua quidem iuſtificatione, & approbatione à tergo earundem literarum manu ipſius Reuerendiſſimi ſubſcripta, ſuoque ſigillo ſigillata apparere debeat, ad hoc vt de cætero illis liberè, & licitè vti poſſint, & eadem per locorum Ordinarios recipiantur, & admittantur, Alioquin lapſis dictis triginta diebus, vt ſupra prorogatis, literæ ipſæ quæ modo prædicto approbatæ non reperientur, cuiuſcunque tenoris, & efficaciẹ exiſtant, omnino viribus careant, & in omnibus, & per omnia inutiles ſint, ac ſi nunquam conceſſæ fuiſſent. Dat. Romæ in palatio Apoſtolico die decima quinta menſis Nouembris Anni. 1564.

F. Dat.

BVLLA S. D. N. PII PAPAE IIII. REVOcatoria priuilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conſeruatoriarum, Indultorum, Confeſſionalium, Maris magni, & aliarum quaruncunq; ſimilium gratiarum, quibuſcunq; locis, & perſonis conceſſarum, in his, in quibus ſtatutis, & Decretis Sacri Concilij Tridentini contrariantur.

PIVS Epiſcopus Seruus ſeruorum dei ad futuram rei memoriam.

IN Principis Apoſtolorum Sede, meritis licet imparibus, diuina diſpoſitione conſtituti, nihil neq; vniuerſali Eccleſiæ, curæ, & ſolicitudini noſtræ commiſſæ, ſalubrius, neq; iniuncto nobis apoſtolicæ ſeruitutis officio, decentius præſtare poſſumus, quam quod prouidentiæ noſtræ miniſterio OEcumenicum Concilium Tridentinum ſicut noſtris potiſſimum auſpicijs, ſummaq; ſanctorum patrum concordia per Dei miſericordiã fœliciter abſolutum fuit, Ita per vniuerſos qui Chriſtiana pietate cenſentur vbiq; ſuſcipiatur, & remotis quibuſlibet obſtaculis ab omnibus æqualiter obſeruetur. Cum itaq; in eodem Concilio quam plura ſalubria, & ad vniuerſalem morum reformationem valde vtilia decreta, atq; ſtatuta, maturo præſentium ipſorum examine præcedente ſint ædita, quibus multa, atq; diuerſa priuilegia, exemptiones, immunitates, diſpenſationes, facultates, Conſeruatoriæ, indulta, & vt vocant Confeſſionalia, & Mare magnum, & aliæ gratiæ, quæ varijs, tam Cathedralibus etiam Metropolitañ. quam collegiatis Eccleſiis, monaſterijs, conuentibus, & alijs religioſis, etiam Fratrum mendicantium Domibus, & ordinibus, Necnon ſancti ſpiritus in Saxia, Sancti Ioannis Lateraneñ. ac incurabilium de vrbe, Sancti Antonij Viennen. & Sancti Bernardi Iuren. alijsq; Hoſpitalibus, militijs, eorumq. Capitulis, & conuentibus, ac vniuerſitatibus, etiam ſtudiorum generalium collegijs, tam ſecularibus, quam eccleſiaſticis, Confraternitatibus, Societatibus, & tam Principis Apoſtolorum de vrbe, quam alijs Fabricis, Sanctæ Cruciatæ, alijsq; pijs locis, operibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Prælatis, Abbatibus, Abbatiſſis, Prioribus, Præpoſitis, & alijs eccleſiaſticis, tam ſecularibus, quam diuerſorum ordinum, & militiarum regularibus, ac etiam laicis cuiuſcunq; dignitatis, & ſtatus, ac gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Imperiali dignitate fulgentibus vtriuſq; ſexus per-

ſonis. Necnon aliquibus Notarijs, & etiam de latere Legatis, atq; Nuncijs, tam perpetuò, quam ad tempus per plures Roman. Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Sedem apoſtolicam, eiuſq; Legatos hactenus etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſeu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiã de fratrum conſilio diuerſimode, varijsq; temporibus in genere, vel ſpecie, ex quauis etiam honeſta cauſa conceſſa, & etiam pluries confirmata, & innouata fuerunt, in plerisq; contrariantur. Nos quibus in primis cordi eſt, tam ſancta, & Eccleſiæ dei ſaluberrima decreta ſuos, vt par eſt, effectus vbiq; conſequi, & ab omnibus obedienter obſeruari, Priuilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, Conſeruatoriarum, Indultorum, Confeſſionalium, Maris Magni, & aliarum gratiarum prædictarum, ac quarumcunq; apoſtolicarum, & aliarum literarum deſuper confectarum, proceſſuumq;, decretorum, & aliorum inde ſecutorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & plene inſertis habentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod eadem omnia, & ſingula Priuilegia, exemptiones, Immunitates, facultates, diſpenſationes, Conſeruatoriæ, indulta, Confeſſionalia, Mare Magnum, & aliæ gratiæ in his omnibus, & ſingulis in quibus illa ſtatutis, & decretis Concilij huiuſmodi contrariantur, ipſo Iure reuocata, caſſata, & annullata, ac ad ipſius Concilij terminos, atq; limites reducta ſint, & eſſe cenſeantur, nec cuiquam aduerſus ipſa decreta, & ſtatuta quo minus vbiq;, & apud omnes obſeruentur in aliquo ſuffragari poſſe, ſed ea perinde haberi, & reputari debere, ac ſi nunquam emanaſſent, auctoritate apoſtolica tenore præſentium declaramus, ac etiam ſtatuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus omnia, & ſingula quæ vigore Priuilegiorum, exemptionum, immunitatum, & diſpenſationum, facultatum, conſeruatoriarum, indultorum, Cõfeſſionalium, & aliarum quarũcunq; gratiarum huiuſmodi poſt id tempus, quo Concilium obligare cœpit facta, & geſta quomodolibet fuerũt, et impoſterum fient, in hijs, in quibus dicti Cõcilij decretis aduerſantur nulla, inualida, & irrita eſſe, & cenſeri, ac nemini etiam quantumlibet, vt prefertur qualificato, tam in foro, quod aiunt fori, quã conſcientię ſuffragari poſſe, & debere. Et ita per quoſcunq; locorum ordinarios, aliosq; Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi facultate, in vtroq; foro iudicari, & debere, ac quicquid ſecus, à quoquam, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter, attemtari contigerit, irritum, & inane decernimus. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæterisq; contrarijs quibuſcunq;. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, ſtatuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare preſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et

Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingẽteſimo Sexageſimo Quarto. Tertiodecimo Kl. Martij. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

Cæ. Glorierius.

P. Epiſcopus Narnien.

H. Cumyn.

Anno à Natiuitate D. Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quinto. Indictione Sexta: Die vero Vigeſimaquarta menſis Februarij. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. Noſtri, Domini Pij diuina prouidentia Papæ Quarti Anno eius ſexto. Retroſcriptę litteræ Apoſtolicæ affixę, & publicatæ fuerũt in Acie Campi Florę, & valuis Cancellarię Apoſtolicę, per nos Nicolaum de Matthæis, & Camillum Cherubinum S. D. N. Papę Curſores.

Philibertus Chapuis Magiſter Curſorum.

DE FIDEI CATHOLICAE PROFESSIONE

Bulla S. D. N. D. Pii diuina prouidentia papæ Quarti, Super Forma Iuramenti profeſſionis Fidei.

PIVS Epiſcopus Seruus Seruorum Dei Ad perpetuam Rei memoriam.

INiunctum Nobis Apoſtolicę ſeruitutis officium requirit vt ea, quæ Dominus Omnipotens ad prouidam Eccleſię ſuæ directionem, Sanctis Patribus in nomine ſuo congregatis diuinitus inſpirare dignatus eſt, ad eius laudem, & gloriam incunctãter exequi properemus. Cum itaq; iuxta Concilij Tridentini diſpoſitionem omnes, quos deinceps Cathedralibus, & ſuperioribus Eccleſiis præfici, vel quibus de illarum dignitatibus, Canonicatibus, & alijs quibuſcunq́, beneficijs eccleſiaſticis curam animarum habentibus, prouideri continget, publicam orthodoxæ fidei profeſſionem facere, ſeq; in Romanæ Eccleſię obedientia permanſuros ſpondere, & iurare teneantur. Nos volentes etiam per quoſcunq; quibus de Monaſterijs, Conuentibus, Domibus, & alijs quibuſcunq; locis regularium quorumcunq; ordinum, etiam Militiarum quocunq; nomine, vel titulo, prouidebitur, idem ſeruari, & ad hoc, vt vnius eiuſdem fidei profeſſio vniformiter ab omnibus exhibeatur, vnicaq; & certa illius forma cunctis innoteſcat,

noſtræ ſollicitudinis partes in hoc alicui minime deſiderari, formam ipſam pręſentibus annotatam publicari, & vbiq; gentium per eos, ad quos ex decretis ipſius Concilij, & alios pręductos ſpectat, recipi, & obseruari, ac sub pœnis per Concilium ipsum in Contrauenientes latis, iuxta hanc, & non aliam formam, profeſsionem pręductam solemniter fieri auctoritate Apoſtolica tenore pręsentium diſtricte pręcipiendo mandamus, huiuſmodi sub tenore. Ego .N. firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula quę continentur in Symbolo fidei, quo Sancta Romana Eccleſia vtitur, videlicet. Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli, & terræ, viſibilium omnium, & inuiſibilium. Et in vnum Dominum Iesum Chriſtum filium Dei vnigenitum. Et ex patre natum, ante omnia ſęcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, conſubſtantialem Patri per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem descendit de cœlis. Et incarnatus eſt de Spiritu ſancto ex Maria virgine, Et homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis sub Pōtio Pilato, paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, dominum, & viuificantem, qui ex patre, filioq; procedit. Qui cum Patre, & filio ſimul adoratur, & conglorificatur, qui loquutus eſt per prophetas. Et vnam Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum Baptisma in remiſſionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi seculi. Amen. Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquasq; eiusdem Eccleſię obseruationes, & conſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector. Item Sacram scripturam, iuxta eum sensum, quem tenuit, & tenet Sācta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione Sacrarū scripturarum, admitto; nec eam vnquam, niſi iuxta vnanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoq; septem eſſe verè, & propriè sacramenta nouæ legis, à Ieſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atq; ad salutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremam vnctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaq; gratiam conferre, & ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſine sacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoq;, & approbatos Eccleſię Catholicę ritus in supradictorum omnium sacramentorum solemni adminiſtratione recipio, & admitto. Omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium sacrificium pro viuis, & defunctis, atq; in Sanctiſſimo Euchariſtiæ sacramento eſſe verè, realiter, & subſtantialiter corpus, & sanguinem, vna cum anima, & diuinitate Domini Noſtri Iesu Chriſti, fieriq; conuerſionem totius subſtantiæ panis in corpus, & totius subſtantiæ vini in sanguinem, quam con

uerſionem Catholica Eccleſia transubſtantiationem appellat. Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum, atq; integrum Chriſtum, verumq; ſacramentum ſumi. conſtanter teneo Purgatorium eſſe, animasq; ibi detentas fidelium ſuffragijs iuuari: Similiter, & Sanctos, vnà cum Chriſto regnantes, venerandos, atq; inuocandos eſſe, eosq; orationes Deo pro nobis offerre, atq; eorum Reliquias eſſe venerandas. Firmiter aſſero imagines Chriſti, ac Deiparæ ſemper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas eſſe, atq; eis debitum bonorem, ac venerationem impartiendam. Indulgentiarum etiam poteſtatem a Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumq; vſum Chriſtiano populo maximè ſalutarem eſſe affirmo. Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarum matrem, & magiſtram agnoſco. Romanoq; Pontifici beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſori, ac Ieſu Chriſti Vicario, veram obedientiam ſpondeo, ac iuro. Cætera item omnia à ſacris Canonibus, & OEcumenicis Concilijs, ac præcipuè à ſacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atq; confiteor: ſimulq; contraria omnia, atq; hæreſes quaſcunque ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pariter dãno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo ſaluus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo, eãdem integram, & immaculatam vſq; ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atq; à meis ſubditis, ſeu illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem .N. ſpondeo, voueo, ac iuro: ſic me Deus adiuuet, & hæc ſancta dei Euangelia. Volumus autem quòd præſentes literæ in Cancellaria noſtrà Apoſtolica de more legantur. Et vt omnibus facilius pateant, in eius, Quinterno deſcribantur, ac etiam imprimantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ Apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto. Idibus Nouembris. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Fed. Cardinalis Cæſius.

Cæ. Glorierius.

Lectæ, & publicatæ fuerunt Supraſcriptæ literæ Romæ in Cancellaria Apoſtolica, Anno incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto, Die vero Sabbati nona menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini Noſtri domini Pij Papæ Quarti, Anno Quinto.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ iiij. Super ordinatione Doctorum, & aliorum cuiuſcunq; artiũ, & facultatis profeſſorum de cætero obſeruanda.

Pius Epiſcopus, ſeruus ſeruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſacroſanEta Beati Petri principis apoſtolorum Cathedra meritis licet imparibus hiſce procelloſis militantis Eccleſiæ tempeſtatibus conſtitutos plurimũ nos oportet eſſe ſolicitos, vt Domini gregem curæ noſtræ commiſſum non ſolum ab apertis rapacium luporum vndequaq; caulis obſtrepentium inſultibus, ſed etiam à magis formidoloſis peſtiferarum vulpecularum domi latitantium inſidijs per prouidum paſtoralis officij miniſterium; ipſo Domino cooperante. præſeruemus. ac illis omnes nocendi occaſiones, quantum cum Deo poſſumus, vbilibet auferamus. Cum itaq; iuxta notum Sanctiſſimi votis oraculum, timor Domini ſine quo vera Religio, & Catholicæ fidei puritas nullibi reperitur, ſapientiæ ſit initium, & qui, vel in ſcientijs proficere, vel eas alios docere parant, ſupremum illum ſapientiæ parentem, benignumq; largitorem deuoto ſane fidei obſequio demereri veraq; ſinceræ Religionis pietate ſibi conciliare debeant. Idcirco hanc Fidei puritatem ſcientijs, doctrinisq; quibuslibet tum tradendis, tum addiſcendis tanquàm neceſſariam baſim, cõſtituere; & ne ſimplicia nonnullorum adoleſcentium, res nouas audiendi cupidorum, ingenia in naufragos blandientium hæreſum ſcopulos imprudenter impingat occurre cupientes: Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine; quod deinceps nullus doctor, magiſter regens, vel alius cuiuſcunq; artis, & facultatis profeſſor, ſiue clericus, ſiue laicus ac ſæcularis, vel cuiuſuis ordinis regularis ſit, in quibuſuis ſtudiorum generalium vniuerſitatibus, aut gymnaſiis publicis, aut alibi ordinariam, vel extraordinariam lectoris Cathedram aßequi, vel iam obtentam retinere, ſeu alias, Theologiam Canonicam, vel ciuilem cenſuram, Medicinam, Philoſophiam, Grammaticam, vel alias liberales artes, quibuſcunq. Ciuitatibus, Terris, Oppidis, ac locis etiam in Eccleſiis Monaſterijs, aut Conuentibus Regularium quorumcunq; publice; vel priuatim quoquomodò profiteri, ſeu lectiones aliquas in facultatibus huiuſmodi habere, vel exercere neq; Doctores ipſi, aut Vniuerſitatum, ſeu Gymnaſiorum eorundem rectores, cancellarij, vel alij ſuperiores, ſed nec etiam palatini comites, aut alij particulares facultatem eruditos viros ad eoſdem gradus promouendi, etiam à nobis,

nobis, & Apoſtolica Sede, vel aliàs vndecunq; habentes ſcholares, tàm laicos, quàm Clericos, & cuiuſuis ordinis, regulares, vel alios quoſcunq; quantalibet eru ditione præditos ad vllum gradum in eiſdem facultatibus ſuſcipiendum recipere, & admittere neq; Doctores, Magiſtri, & Scholares ad electionem alicuius in rectorem, vel cancellarium vniuerſitatis, aut Gymnaſii procedere: nec ipſi Scholares, vel alij quantunlibet docti, & alioqui habiles gradus huiuſmodi, vel eorũ aliquem palam, vel priuatim recipere valeant, niſi Doctores videlicet, ac Regentes, Magiſtri, & alij profeſſores iam ad cathedras, & lecturas recepti, in Italia infra tres, extra vero illam infra ſex menſes à die publicationis præſentium computandos, reliqui vero ad cathedras, & alias lecturas ibidem impoſterũ aſſumendi ante illorum receptionem in rectoris, vel aliorum ſuperiorum:

Eligendi autem in rectores, vel cancellarios ante illorum electionem, vel ſaltem admiſſionem in Ordinarij loci, vel eius in ſpiritualibus Vicarij; Ac promouendi Scholares, & alij præfati ante illorum promotionem in eiuſdem Ordinarij, ſeu eius Vicarij, aut Doctorum, aliorumuè promouentium manibus, prauio etiã proceſſu, vel debita informatione quantum eis ſufficere videbitur ſuper Religione, Fideq; Catholica, rectorum, cancellariorum, doctorum, lectorum, & promouendorum eorundem per ipſos locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios ritè facta præcedente, eandem Catholicam fidem, verbis, iuxtà formæ infraſcriptæ te porem conceptis palam, & ſolemniter profiteri teneantur. Et deſuper inſtrumentum publicum confici, ac de proceſſu, ſeu informatione, & fidei profeſſione in Priuilegio doctoratus, vel alterius gradus huiuſmodi ſpetialis, ac de verbo ad verbum mentio, & relatio fieri debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò ſtatuimus, & ordinamus: Ac omnibus, & ſingulis earundem Vniuerſitatum, & Gymnaſiorum rectoribus, doctoribus, & alijs ſuperioribus, ac aliàs facultatem doctorandi habentibus, cuiuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentię fuerint, etiam ſi Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, vel maiori dignitate, etiam Cardinalatus honore, ac Ducali, vel alia etiam, Regia, & Imperiali auctoritate præfulgeant, ne quem in Vniuerſitatibus, Ciuitatibus, Oppidis, vel alijs locis ſibi in Spiritualibus, vel temporalibus ſubiectis, aliter cathedras, aut alias lectiones retinere, conſequi, vel ad gradus promoueri reſpectiue patiantur in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub interdicti ab ingreſſu Eccleſię (quo ad Antiſtites) quo vero ad inferiores, ſub excommunicationis latæ ſententiæ; Necnon priuationis omnium, & ſingulorum dignitatum, beneficiorũ, officiorum, & feudorum Eccleſiaſticorum per eos quomodolibet obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda eò ipſo per contrafacientes incurrendis pœnis diſtrictius inhibemus. Ac quaſcunq; receptiones, promotiones, electiones, & admiſſiones abſq; proceſſu, certaq; de Religione, & Fide Catholica notitia, ac dicta fidei profeſſione ſic, vt prefertur, præcedente pro tempore factas,

nullas, inualidas, nulliusq; roboris, vel momenti eſſe, neq; cuiquam in iudicio, vel extra ſuffragari poße, ſicq; per quoſcunq; iudices, & Commißarios quauis auctoritate fungentes ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, Ac quicquid ſecus à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attemptari contigerit irritum, & inane decernimus.

Non obſtantibus, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Vniuerſitatum, & Gymnaſiorum ordinum, & locorum quorumcunq;, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoq;, indultis, facultatibus, & literis Apoſtolicis eiſdē vniuerſitatibus, & gymnaſijs, ac ordinibus, & locis, eorumq; Rectoribus, Doctoribus, Superioribus, etiam temporalibus Dominis, Comitibus palatinis, & alijs etiam regularibus perſonis pręfatis ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, aliyſq; efficacioribus, etiam vim contractus inducentibus, irritantibusq;, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam per Nos, ac Sedem præfatam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quorumuis, etiam Imperatorum, Regum, Rerum publicarum, Ducum, & aliorum Principum inſtantiam, & alias quomodolibet conceſſis, ac etiam pluries approbatis, innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficicienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret illorum veriores tenores ac ſi de verbo ad verbum inſererētur pręſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes ſpecialiter, & expreſſe motu ſimili, derogamus contrarijs quibuscunq;. Aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Ne autem quiſpiam præſentium ignorantiam prætendere, vel excusationem allegare poſſit; ſed ipsæ ad omnium notitiā deducātur: volumus, & mandamus quod eædem pręsētes in Baſilica Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cācellariæ noſtræ valuis, ac acie Campi Floræ, per aliquē ex curſoribus noſtris affixæ, copia illarum ibi dimiſſa, omnes in Italia intra tres, extra vero illā exiſtētes intra Sex mēſes proximos ab ea die affixionis computādos perinde arctent, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Forma autem dictæ profeſſionis Fidei hæc eſt, Ego N. firma ſide credo, & profiteor omnia, & ſingula quę continentur in Symbolo fidei, quo Sancta Romana Eccleſia vtitur, videlicet. Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli, & terræ, viſibilium omnium, & inuiſibilium. Et in vnum Dominum

IESVM Chriſtum filium Dei vnigenitum. Et ex patre natum, ante omnia ſecula Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de cœlis. Et incarnatus eſt de Spiritu-ſancto ex MARIA virgine, Et homo factus eſt. Crucifixus etiã pro nobis ſub Pōtio Pilato, paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundùm ſcripturas. Et aſcendit in Cœlum, ſedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum ſanctum, dominum, & viuificantem, qui ex patre, filioq; procedit. Qui cum Patre, & Filio ſimul Adoratur, & Conglorificatur, qui loquutus eſt per Prophetas. Et vnam Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum Baptiſma in remiſſionem peccatorum. Et expecto Reſurrectionem mortuorum. Et Vitam venturi ſeculi. Amen.

Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas Traditiones, reliquasq; eiuſdem Eccleſię obſeruationes, & conſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector.

Item Sacram Scripturam, iuxta eum ſenſum, quem tenuit, & tenet Sãcta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione Sacrarum ſcripturarum, admitto; nec eam vnquam, niſi iuxta vnanimem conſenſum Patrum accipiam, & interpretabor.

Profiteor quoq; ſeptem eſſe verè, & propriè Sacramenta nouæ legis, à Ieſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atq; ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, ſcilicet, Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremam vnctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaq; gratiam cõferre, & ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe.

Receptos quoq;, & approbatos Eccleſię Catholicę ritus in ſupradictorum omnium ſacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto.

Omnia, & ſingula, quæ de Peccato originali, & de Iuſtificatione in ſacroſancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio.

Profiteor pariter in Miſſa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium ſacrificium pro viuis, & defunctis, atq; in Sanctiſſimo Euchariſtiæ ſacramento eſſe verè, realiter, & ſubſtantialiter corpus, & ſanguinem, vna cum anima, & diuinitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti, fieriq; conuerſionem totius ſubſtantiæ panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in ſanguinem, quam conuerſionem Catholica Eccleſia Tranſubſtantiationem appellat.

Fateor etiam ſub altera tantum ſpecie totum, atq; integrum Chriſtum, verumq; ſacramentum ſumi.

Conſtanter teneo Purgatorium eſſe, animasq; ibi detentas fidelium ſuffragijs iuuari.

Similiter, & Sanctos, vnà cum Chriſto regnantes, venerandos, atq; inuo-

candos eſſe, eoſq; orationes Deo pro nobis offerre, atq; eorum Reliquias eſſe venerandas.

Firmiter aſſero Imagines Chriſti, ac Deiparæ ſemper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas, & retinendas eſſe, atq; eis debitum honorem, ac venerationem impartiendam.

Indulgentiarum etiam poteſtatem a Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumq; vſum Chriſtiano populo maximè ſalutarem eſſe affirmo.

Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Romanam Eccleſiam, omnium Eccleſiarum Matrem, & Magiſtram agnoſco.

Romanoq; Pontifici beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſori, ac Ieſu Chriſti Vicario, veram obedientiam ſpondeo, ac iuro.

Cætera item omnia à ſacris Canonibus, & OEcumenicis Concilijs, ac præcipuè à ſacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atq; confiteor: ſimulq; contraria omnia, atq; hæreſes quaſcunque ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pariter dãno, reijcio, & anathematizo.

Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo ſaluus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor. & veraciter teneo, eãdem integram, & immaculatam vſq; ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſimè, Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atq; à meis ſubditis, ſeu illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem. N. ſpondeo, voueo, ac iuro: ſic me Deus adiuuet, & hæc ſancta dei Euangelia.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ordinationis, inhibitionis, derogationis, voluntatis, ſtatuti, decreti, & mandati infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romæ Apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto. Idibus Nouembris. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Fæd. Cardinalis Cæſius.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo, Sexageſimo Quarto, indictione ſeptima, die vero quarta menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Pij Diuina prouidentia Papæ Quarti, Anno Quinto. Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimiſſis in præfatis locis præſentium retroſcriptarum literarum copijs affixis, vt eſt moris, per Nos Iulium Parinum, & Bernardinum Andreutium prælibati S. D. N. Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

De ferijs.

BVLLA S. D. N. PII DIVINA PROVIDENtia Papæ V. ſuper celebratione feſtiuitatis Angelici Doctoris ſancti Thomæ de Aquino.

PIVS Epiſcopus Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

MIrabilis Deus in ſanctis ſuis: qui ſe daturum illos in laudē & gloriam, & honorem prophetæ ore promiſit: vt quos ſicut ſol in conſpectu ſuo fulgentes ob merita ſanctitatis coronat in cælo: admirabiliter etiam honoraret in ſæculo: & in eo, quod illis tribui iubet laudis, & venerationis officio, debitum quoque Maieſtati ſuæ honorem, & gloriā agnoſceret. Quorum non modo vitam, ſed mortem, ſepulchra, monumenta, reliquias, & imagines, ad Catholicæ fidei confirmationem, & ad confuſionem hæreticæ prauitatis; vt felicius etiam, quam in præſenti vita, doceret viuere mortuos, qui in domino moriuntur, ſæpiſſime dignatus eſt decorare, & illuſtrare miraculis, Ex quo ſanctorum laudabili numero, qui catholicam veritatem, corde, opere, & ore roborarunt, angelici doctoris S. Thomæ de Aquino ordinis fratrum prædicatorum in cęlum aſſumptio, multis ante annis, orbi terrarum, & diuinis, & pro prijs eſt comprobata teſtimonijs. Nam & miraculorum ſignis, quibus ſerui ſui Thomæ perpetua veræ pietatis opera, nobilitare voluit inexhauſta Dei benignitas, & certiſſima Chriſtianæ regula doctrinæ, qua S. Doctor Apoſtolicam Eccleſiam infinitis confutatis hæreſibus illuſtrauit, adductus felicis recordationis Ioannes xxij. prædeceſſor noſter, illo in ſanctorum numerum relato, eius diem

feſtum Nonis Martij, quo die nunc etiam colitur, anniuerſario honore celebrari iuſſit. Sed quoniam omnipotentis Dei prouidentia factum eſt, vt Angelici Doctoris vi, & veritate doctrinæ, ex eo tempore, quo cœleſtibus Ciuibus aſcriptus fuit, multæ, quæ deinceps exortæ ſunt hæreſes confuſæ, & conuictæ diſſiparentur: quod, & antea ſæpe, & liquido nuper in ſacris Tridentini Concilij decretis apparuit; eiuſdem memoriam, cuius meritis orbis terrarum a peſtiferis quotidie erroribus liberatur, maiore etiam quam antea grati, & pij animi affectu colendam ſtatuimus. Quod officium noſtrum præter beneficia ex illius ſalutari diſciplina in dies magis profecta in ſacroſanctæ Eccleſiæ filios, ad quorum paſtoralem, pater namq; curam Dei benignitati humilitatem noſtram placuit euocare, poſtulat et aliqua ex parte eiusdem ordinis prædicatorum communio, & ſocietas, vnde, licet imparibus meritis nos etiam, tanquam ex fonte profluximus. Itaq; primum vt in Ciuitate, & Regno Neapolitano, quod in eam prouinciam, quæ ad ſalutarem omnium gentium inſtitutionem, ex nobiliſſima familia Aquinate, clariſſimum hoc edidit Eccleſiæ Dei lumen, tantum inde laudis, decoriſque diuina bonitas redundare voluerit, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, atq; vnanimi aſſenſu ipſa die nonarum Martij, qua preſtantiſſimus doctor migrauit in cęlum, poſthac ſemper vniuerſi vtriuſq; ſexus ab omnibus vetitis, ac ſeruilibus operibus laboribusq; abſtinentes, feſtum diui Thomę ſolemniter ſub duplici maiori officio ſicut cæteras eius generis ſolennes feſtiuitates, quę de ipſius Eccleſiæ pręcepto ſeruantur; in alijs autem orbis terrę partibus, quemadmodum ſanctorum quatuor Eccleſiæ Doctorum feſtiuitates piæ memoriæ Bonifacij PP. viij. etiam prædeceſſoris noſtri pręcepto celebrantur: ſic eundem feſtū diem S. Thomæ in perpetuum poſthac omnes item vtriuſq, ſexus Chriſtifideles celebrent, & venerentur, apoſtolica auctoritate ſtatuimus ac ſancimus. Vt vero etiam memoria S. Doctoris maiori ſtudio, ac pietate cultus, & debita veneratio adhibeatur, de omnipotentis Dei, ac beatorum apoſtolorum Petri, & Pauli auctoritate confiſi, omnibus vtriuſq; ſexus Chriſtifidelibus vere pænitentibus, & confeſſis, qui in ipſo S. Thomæ feſtiuitatis die, ſacellum, vel altare in Eccleſia S. Dominici Neapolitanī. ſitum, in quo ſcriptoris angelici doctrina, Saluatoris Crucifixi ore (ſicuti pia teſtatur hiſtoria) mirabiliter probata fuit, a primis eius diei veſperis vſq; ad occaſum ſolis deuote viſitauerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas, In cæteris autem orbis terræ partibus ijs, qui eundem feſtum diem, vt præfertur, ſolenniter celebrauerint, & ad Eccleſiam, quæ apud eos fuerit, vel ſacelium, aut altare ſub eiuſdem S. Thomæ inuocatione, pie, ac deuote acceſſerint, quoties id fecerint, toties centum dies de iniunctæ ipſis pænitentia per præſentes literas in perpetuum valituras, quas ſub alijs cuiuſcunq; generis indulgentiarum conceſſionibus, & illarum reuocationibus nullo modo comprehendi volumus, miſericorditer in Domino relaxamus. Et quia difficile eſſet has ipſas literas ad ſingula orbis terrarum loca peruenire, volumus, & auctoritate apoſtolica

decernimus, vt earum exemplis etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis & ſigillo alicuius prælati munitis, vbiq; locorum, & gentium in iudicio, & extra, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ijs ipſis ſi exhibitæ eſſent, iure ab omnibus adhiberetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, voluntatis, relaxationis, ſtatuti, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo. tertio idus Aprilis.

Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

† Ego Pius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Locus † Sigilli.

† *Ego F. Car. Piſanus Epiſcopus Oſtien.*
† *Ego Io. Cardinalis Moronus Epiſcopus Portuen.*
† *Ego Chriſtof. Card. Madrucius Epiſcopus præn.*
†
† *Ego A. Car. Farneſius epiſcopus Tuſc. Vicecancellarius.*
† *Ego Io. Mi. Car. Saracenus Epiſcopus Sabinen.*

†
† *Ego Io. Card. Politianus.*
† *Ego Io. B. Cicada Card. S. Clementis*
† *Ego B. Card. Tranen.*
† *Ego Scipio Card. Piſarum.*
† *Io. Card. Capiſuccius.*
† *Ego Clemens Card. Aracœli.*
† *Ego Ia. Card. Sabellus.*
† *Ego Io. Antonius Card. S. Georgij.*
† *Ego Aloyſius Card. Cornelius.*
† *B. Card. Saluiatus.*
† *Ego Phi. Card. a Burdeſiera.*

† *Ego Lud. Card. Simoneta.*
† *Ego Ant. Card. Granuelanus.*
† *Ego F. Card. Paciecco.*
† *Ego Mar. Antonius Car. Amulius.*
† *Ego Hieronymus Cardinalis Corrigienſis.*
† *Ego Io. Franciſcus Cardinalis de Gambara.*
† *Ego Hip. Card. Ferrarien.*
† *Ego Innicus Aualus Card. Arag.*
†
†
†
† *Ego Io. Franciſcus Cardinal. Commendonus.*
† *Ego Marcus Antonius Cardinalis Bobba.*
† *Ego Hugo Boncompagnus Card. S. Sixti.*
† *Ego Alexander Cardinalis Sfortia.*
†
† *Ego Alexander Cardinalis Criuellus.*

†

† Ego Benedictus Card. Lomellinus.

† Ego Guliermus Card. Sirletus.

†

†

† Fr. M. Bonellus Car. Alexandrinus.

†

†

† Ego Hie. Card. Simoncellus.

† Ego Vitello Car. Vitellius Cam.

†

†

† Ego F. Cardinalis Alciatus.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

Cæ, Glorierius.

H. Cumyn.

Anno a natiuitate D.N. Ieſu Chriſti milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo Indictione decima die vero xxx. menſis Iunij, Pont. Sanctiſs. in Chriſto patris & D.N.D. Pij diuina prouidentia Papæ V. anno ſecundo. Retroſcriptæ literæ lectæ publicatæ, & affixæ fuerunt in valuis ſancti Petri de Vrbe, & S. Io. Laterani, & Cancellariæ apoſtolicæ per nos Io. Andream Rogerium, & Chriſtianũ de Monte prælibati S.D.N. Papæ Curſores.

Camillus Cherubinus Magiſter Curſorum,

De Reſidentia Prælatorum, & curatorum.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ iiij. ſuper reſidentia Epiſcopali.

PIVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei, Ad futuram rei memoriam.

DE Salute gregis Dominici nobis ex alto commiſſi, attentius cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quę grex ipſe continua ſuorum cum eo reſidentia Paſtorum præſeruetur à noxijs, & in deuium prolabens, ad rectitudinis tramitem reducatur, vt Paſtores ipſi reſidentiam ipſam, prout tenentur, commodius facere, ac circa ipſius gregis curam libentius, ac feruentius inuigilare, & illum ab errorum præcipitijs præſeruare, ac in fide orthodoxa, & deuotione noſtra continere valeant, opem, & operam efficaces impẽdimus, prout rerum, & temporũ qualitate penſata conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Hinc

Hinc eſt, quod nos Motu proprio, non ad alicuius nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam: ſed de noſtra mera deliberatione; vniuerſos, & ſingulos venerabiles fratres noſtros Epiſcopos, Archiepiſcopos, Primates, & Patriarchas ab Eccleſiis, & Diœceſibus ſuis abſentes in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub interdicti ingreſſus eccleſiæ pęna, eo ipſo, abſq; alia declaratione incurrenda, diſtricte pręcipiendo monemus, vt omnibus poſtpoſitis quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes, intra vnum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam exiſtentes, intra quatuor menſes à die publicationis præſentium in locis infraſcriptis faciendam computandos, ſe itineri committere, & legitimis itineribus ad eccleſias, ſeu diœc. ſuas proficiſci, & ſeſe perſonaliter conferre, ac ibidem, vt tenentur, reſidere, & paſtorale officium exercere debeant. Si quis autem à Patriarchali, Primatiali, Metropolitañ. ſeu Cathedrali Eccleſia ſibi quocunq; titulo, nomine, ſeu iure commiſſa quacunq; ille dignitate, gradu, & pręeminentia præfulgeat, legitimo impedimento, ſeu iuſtis, & rationabilibus cauſis ceſſantibus, ſex menſibus continuis extra ſuam Diœc. morando abſuerit, quartæ partis fructuum vnius anni fabricæ Eccleſiæ, & pauperibus loci per ſuperiorem eccleſiaſticum applicandorum pęnam ipſo iure incurrat. Quòd ſi per alios ſex menſes in huiuſmodi abſentia perſeuerauerit, aliam quartam partem fructuũ ſimiliter applicandam, eo ipſo amittat: creſcente vero contumacia, vt ſeueriori ſacrorũ Canonum cenſuræ ſubijciatur, Metropolitañ. Suffraganeos, Epiſcopos abſentes, Metropolitañ. vero abſentem, Suffraganeus, Epiſcopus antiquior reſidens, ſub pæna interdicti ingreſſus eccleſiæ ipſo iure incurrendi, infra tres menſes per literas, vel nuncium Romano Pontifici denunciare teneatur: qui in ipſos abſentes, prout cuiuſq; maior, aut minor contumacia exegerit, ſuæ ſupremæ Sedis auctoritate animaduertere, & eccleſiis ipſis de Paſtoribus vtilioribus prouidere poterit, ſicut in Domino nouerit ſalubriter expedire. Eoſdem autem Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos mandatis noſtris parentes, & apud ſuas eccleſias, ſeu in earum Diœc. perſonaliter reſidentes ſpecialibus fauoribus, et gratijs proſequi volentes, vt liberius, & commodius eorum officio fungi valeant, eis, & eorum cuilibet, vt quandiu reſederint, etiam prætextu quorumcunque delictorum, & exceſſuum, etiam atrociorum, etiam hæreſis, & læſæ maieſtatis criminum per eos quomodolibet commiſſorum, ad comparendum perſonaliter in Ro. Curia per quoſcunque Iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, niſi vigore ſpecialis commiſſionis manu noſtra, vel Romani Pontificis pro tẽpore exiſtentis ſignatæ, trahi, aut citari non poſſint, nec debeant, atque aliter factas citationes, & cenſuras in eis appoſitas, ac inde ſecuta quæcunque nulla, & irrita, ac nullius roboris, & momenti fore, ac eos minime afficere, aut arctare ſtatuimus, & ordinamus. Necnon eos, & eorum quemlibet ab omnibus, & ſingulis decimis, ſubſidijs, & alijs oneribus ordinarijs, & extraordinarijs quomodolibet nuncupatis, per nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exi-

D

ſtentes, ac Sedem Apoſtolicam, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam conſiſtorialiter etiam ad inſtantiam Regum, & Principum quomodolibet, & ex quauis etiam quantumuis vrgentiſſima, iuſtiſſima, ac pia, & neceſſaria causa, etiã pro defenſione fidei Catholicæ, ratione dictarum Eccleſiarum nunc, & pro tempore impoſitis, illorumq; solutione, auctoritate Apoſtolica, tenore præsentium ex ſimili ſcientia penitus, & omnino eximimus, & liberamus, nec ad id à dilectis filijs modernis, & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, necnon Cameræ Apoſtolicæ Theſaurario, Præſidentibus, & Clericis, ac decimarum, ſubſidiorũ, & aliorum onerum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, seu Exactoribus, & Commiſſarijs ad id pro tempore deputatis, etiam rigore quorumcunque priuilegiorum, indultorum, & literarum, etiam præsentibus derogantium ac illarum totum tenorem de verbo ad verbum exprimentium eis quomodolibet conceſſorum, & concedendorum cogi, seu compelli, & ob non solutionem, huiusmodi aliquas ſententias, censuras, & pœnas incurrere poſſe decernimus: illisq; & quibusuis alijs in virtute sanctæ obedientiæ, & ſub noſtræ indignationis necnon excommunicationis, aut suſpenſionis, ac priuationis ſuorum officiorum, & beneficiorum, quæ obtinent, & pro tempore obtinebunt, eo ipso incurrendis pœnis, ne eosdem Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & Patriarchas ſic in dictis Eccleſiis, vel earum diœc. reſidentes. quandiu in illis reſiderint, vt præfertur, ad solutionem decimarum, ſubſidiorum, & onerum præfatorum cogere ac propter illorum non solutionem excommunicationis aut alias sententias, censuras, & pœnas promulgare quoquomodo audeant, seu præsumant diſtrictius inhibemus. Et insuper eisdem Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & Patriarchis, ſic vt præmittitur, reſidentibus, vltra priuilegia, & indulta eis per quoscunq; Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam, & Generalia Concilia, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas conceſſa, quæ in suo robore permanere volumus, tanquam a dicta ſede delegati in quibuscunq; ciuilibus criminalibus, vel mixtis cauſis contra quoscunq; clericos ſæculares particulares, ac etiam extra eorum Monaſteria, ſeu regularia loca degentes regulares quomodolibet exemptos auctoritate noſtra procedere, & causas ipſas cognoſcere fineq; debito terminare, ac quicquid terminauerint exequi, & obſeruari facere, ipſosq; exemptos pro tempore delinquentes iuxta eorum exceſſus, & delicta punire, corrigere, & omnem iurisdictionem in eos exercere, omniaq; alia, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna quæ noſmet facere, exercere, & exequi poſſemus, in omnibus, & per omnia facere, exercere, & exequi libere, & licite valeant plenam, & liberam licentiam, ac facultatẽ auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes ab eorũ ordinationibus, interloquutionibus, & decretis ante diffinitiuam sententiam, vel vim diffinitiuæ habentem, & vbi agetur de morum correctione nullatenus etiam ad Nos, & Sedem Apoſtolicã appellari poſſe: & nihilominus per appella-

tiones quaſcunque contra præſentium tenorem quomodolibet interpoſitas minime cauſas deuolui, aut etiam per quaſuis inhibitiones etiam cum quibuſuis cenſuris, & pœnis eis a quibuſuis iudicibus ordinarijs vel delegatis forſan facien das illarum vlteriorem cognitionem, & expeditionem, & vbi de morum correctione agetur etiam legitimam executionem minime impediri, aut cenſuris, & pœnis huiuſmodi ligari aut irretiri cenſere. Sicq; in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Metropolitañ. aut alios Iudices, & Commiſſarios, etiam pa latij Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales ſublata eis aliter iudicandi, et interpretandi, aut diffiniendi poteſtate iudicari, diffiniri, aut interpretari debere necnon irritum, & inane quicquid ſecus a quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes venerabilibus fratribus noſtris Feltreñ. & Piſauren. ac Ameriñ. Epiſcopis per apoſtolica ſcripta, Motu ſimili quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque vbi, & quando opus fuerit, & quotiens pro parte eorundem Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, Primatum, & Patriarcharũ, ſeu alicuius eorum de ſuper requiſiti fuerint, ſolenniter publicantes, eisq; in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eadem auctoritate noſtra illos, & eorum ſingulos omnibus, & ſingulis præmiſſis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos deſuper per eoſdem Camerarium, Theſaurarium, Præſidentes, & Clericos, necnon Collectores, & Subcollectores, & Exactores, & Cõmiſſarios præfatos ſeu quoſcunque alios quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſimiles cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, ac alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, necnon legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis. Non obſtantibus fe. re. Bonifacij Papæ viij. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, & alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibusuis Cameræ præfatæ ſtatutis decretis, & declarationibus, etiam iuramento confirmatione Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis. necnon priuilegijs, indultis, exemptionibus, etiam Marimagno, aut alias nuncupatis Conſeruatorum deputationibus, & eorum ac alijs inhibitionibus, quibus dicti Epiſcopi, Archiepiſcopi, & Patriarchæ deferre minime teneantur, ſed illis reiectis, ac nõ obſtañ. in dictis cauſis, vt præfertur procedere, & illas iure debito terminare poſſint, ac literis apoſtolicis eiſdem Cameræ Camerario, Theſaurario, Preſiden. & Clericis ac Collectoribus, & Subcollectoribus, Exactoribus, & Cõmiſſarijs, ac exemptis, necnon Regibus, & Principibus præfatis, ac dilectis filijs Archipreſbytero, & Capitulo eccleſiæ noſtre Lateranen. necnon hoſpitali noſtro S. Spiritus in Saxia de Vrbe, & quibuſuis alijs ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clauſulis, & decretis, etiam

Motu, & ſcientia ſimilibus conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mẽtio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiusmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habẽtes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dũtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & quæ aduerſus præmiſſa nemini ſuffragari poſſe volumus, contrarijs quibuscunq;. Aut ſi Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, vel quibusuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excõmunicari nõ poſſint p literas apoſtolicas nõ faciẽtes plenã, & expreſſam, ac de verbo ad verbũ de indulto huiusmodi mentionẽ. Et quia difficile foret præſentes literas ad ſingula in quibus fides forſan facienda foret loca deferri, volumus, & eadem au ctoritate decernimus quod earum tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Curiæ eccleſiaſticę, vel perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & alibi vbi opus fuerit, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Quodq; publicatio præſentium cum dimiſſione copiæ in valuis Baſilicæ principis Apoſtolorum, & Cancellarię Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ eosdem præfatos, & eorum ſingulos etiã a dicta curia abſentes, ſic vt præfertur, monitos, arctet, & afficiat, perinde, ac ſi pſentes literæ eis, ac eorũ cuilibet perſonaliter intimatæ forent. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ monitionis, ſtatuti, ordinationis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, conceſſionis, indulti, mandati, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud S. Marcum. Anno incarnationis Dominicę M D LX. Pridie Non. Septe, Pont. Noſtri Anno Primo.

Cæ, Glorierius.

Barengus.

Anno a natiuitate Dñi. M. D. LX. Indictione iij. die vero xiij. menſis Septembris, Pont. Sanctiſs. in Chriſto patris & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ IIII. anno primo. Retroſcriptæ literæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt Romæ in locis retroſcriptis dimiſſis, ibidem copijs affixis iuxta illarum formam, & tenorem, per nos Iacobum Carra, & Bernardinum Andreutium præfati S. D. N. Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

BVLLA S.D.N.D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ Quarti. Super Reſidentia Prælatorum, Parochialium, & aliorum curam animarum, habentium, & reſidere debentium.

PIVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum dei, Ad perpetuam rei memoriam.

IN Suprema militantis Eccleſiæ ſpecula, meritis licet inſufficientibus, diuina diſpoſitione conſtituti, cunctos non ſolum vigilantiæ noſtræ commiſſos dominicos greges; ſed etiam ſingulorum paſtorum ſuorum actus intenſa noſtræ mentis acie colluſtrantes, ſtudium efficax, operamq; ſedulam ad hoc omnino ſtatuimus adhibere: vt quemadmodum operoſum Sacri Concilij Tridentin. progreſſum, fælicemq; exitum, domino cooperante, præſtitimus; Ita Sanctiſſima illius decreta, ipſorum præſertim, qui in Apoſtolicæ ſolicitudinis partem vocati ſunt, Paſtorum officium concernentia non tepide, neq; diſſimulanter exequamur. Sane licet in Concilio præfato ſaluberrima fuerit ordinatione decretum, quod omnes, & ſinguli venerabiles fratres noſtri, Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi, & alij beneficiati, apud Eccleſias ſponſas ſuas reſidere teneantur; Nonnulli tamen, quod non ſine animi noſtri mœrore referimus, adeo ſui, gregiumq;, quos olim deperditos, Saluator noſter proprio ſanguine redimere dignatus eſt, ſibi creditorum obliti ſunt, vt etiam nunc in Alma Vrbe, vel alibi commorantes, & ſacroſancti ſpiritualis matrimonij inter eos, ſuasq; eccleſias ſolemniter contracti, iura confundentes; ſponſas ſuas in longa quaſi viduitate relictas, ac prædictas eccleſias quomodocunq; ſibi conceſſas inuiſere, & apud illas, vt probos, & prouidos patresfamilias decet, reſidere non curent, in perditionem animarum ſuarũ, & ſubditorum ſuorum, ac pernicioſum exemplum, & ſcandalum plurimorũ. Nos hanc illorum contumaciam alicuius, etiam temporalis pœnæ metu frangendam, ſeu conuincendam eſſe cenſentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus, & ſingulis, Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis præfatis, ac alijs quibuſcunq;, etiam quauis auctoritate, dignitate, gradu, vel præeminentia præfulgentibus, prædictas Eccleſias in commendam, vel adminiſtrationem, aut alio quouis nomine obtinentibus, & alijs quibuſcunq; beneficiatis curam

animarum habentibus qui, iuxta decreti ſuper reſidentia in Concilio prædicto promulgati tenorem, perſonalem in ſuis Eccleſiis reſidentiam facere tenentur in virtute ſanctæ obedientiæ, & vltra pœnas in dicto decreto Concilij contentas, etiam ſub priuationis eorum a regimine, & adminiſtratione Eccleſiarũ ſuarum, ac alijs noſtrò, & pro tempore exiſtentis Romañ. Pontificis ſucceſſoris noſtri arbitrio imponendis pœnis, diſtricte præcipiendo per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus omni mora ceſſante in eiſdem ſuis eccleſiis iuxta formam, & tenorem d. cti Concilij perſonaliter reſideant. Et nihilominus ſi quos mandato noſtro huiuſmodi, quod abſit, non parere contigerit, ne etiã tales abſentes melioris in hac parte conditionis quam cæteri in ſuis Eccleſiis reſidentes exiſtant, hac noſtra perpetuo valitura ſanctione per præſentes ſtatuimus, & ordinamus, quod deinceps omnia, & ſingula mobilia, immobilia, etiam in Vrbe, vel eius diſtrictu exiſtentia, & ſe mouentia, res, & bona, iura, & actiones cuiuſcunq; qualitatis, quãtitatis, & valoris, ac vbicunq; locorum conſiſtant, ad Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & alios quoſcunq;, etiam quauis auctoritate, dignitate, gradu, & præeminentia præfulgentes, Eccleſias prædictas in titulum; vel Commendam; ſiue adminiſtrationem, aut alio quouis nomine obtinentes, & alios quoſcunq; beneficiatos curam animarum habentes, qui extra præd. ctas Eccleſias, & diœceſes, etiã in Romañ. Curia, aut alibi degentes, & iuxta d cretum, & formam Concilij hmõi non reſidentes deceſſerint; pertinentia, & per illos ſuarum Eccleſiarum, ac quorumcunq; Monaſteriorum, prioratuum, præpoſiturarum, & aliorum beneficiorum eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura ſæcularium, & regularium quæ illi quomodolibet obtinuerint, ac fructuum, reddituum, & prouentuum eccleſiaſticorum; Necnon penſionum annuarũ ſibi ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & prouentibus reſeruatarum, & aſſignatarum occaſione quæſita, etiam ſi facultatem ſpecialem de illis, aut eorum parte teſtandi, & alias libere diſponẽdi a nobis, & quibuſuis Romañ. Pontificibus prædeceſſoribus, & ſucceſſoribus noſtris, etiam cum clauſulis quod facultates hmõi reuocari nequeant, aliiſq; irritantibus decretis obtinuerint, & in vim illarum literarum deſuper confectarũ de rebus, & bonis huiuſmodi iamq; diſpoſuerint, tanquam ſpolia ad Cameram Apoſtolicam legitime pertineant, liceatq; dilectis filijs moderno, & pro tempore exiſtenti Commiſſario noſtro Generali, & ſuis, dictæq; Cameræ deputatis, in euentum deceſſus hmõi, ſolitum inuentariũ ſuper rebus, & bonis præfatis conficere, illaq; prout de reliquis clericorum ſpolijs fieri ſolet, ad dilecti filij noſtri moderni, & pro tempore exiſtentis Generalis Theſaurarij manus redigere, dictæq; Cameræ applicare, cuiuſuis licentia deſuper minime requiſita. Ac facultates, & deſuper confectas literas prædictas, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, etiam in recompenſam laborum, & obſequiorum, etiam nobis, & Eccleſiæ Romañ. dictæq; ſedi impen-

ſorum, quomodolibet conceſſas. & etiam iteratis vicibus approbatas, illarum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, in euentum obitus huiuſmodi, etiam ſi in Vrbe, aut eius diſtrictu, vel alibi extra ſuas Eccleſias, vt præfertur, contigerit, ex nunc prout ex tunc, & e contra, in dictæ contumaciæ pœnam eiſdem poteſtatis plenitudine, & tenore reuocamus, caſſamus, & annullamus. Ac tam eas, quam earum prætextu quomodolibet pro tempore condita factaq; teſtamenta, codicillos, legata, donationes, & alias diſpoſitiones quaslibet, etiam ad pias cauſas, vel in remunerationem ſeruitiorum nulla, & inualida nulliusq; roboris, vel momenti fore, neq; quicquam contra præſentium tenorem ſuffragari. Et ſic per quoscunq; Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales in quauis inſtantia, ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere. Ac quicquid ſecus a quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attemptari contigerit irritum, & inane decernimus. Per hoc autem noſtris, & Romanõ. Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, ordinationibus, reſeruationibus, & decretis quo ad prælatorum, & aliorum beneficiatorum, etiam in ſuis Eccleſiis, aut diœc. reſidentium, & ibi decedentium, quæ etiam ampliamus, & extendimus ad habentes Eccleſias in vrbis diſtrictu, ibiq; reſidentes, & decedẽtes, ſpolia Cameræ Apoſtolicæ applicata, hactenus emanatis, nullatenus præiudicare, neq; quicquam in eis alterare intendimus, ſed ea in ſuo robore, vt antea manere volumus, præterquam, quo ad eos qui in ſuis Eccleſiis iuxta formam prædicti Concilij reſederint, & ſpecialem licentiam teſtandi habuerint, hanc enim tantum ſaluam eis eſſe volumus. Ita vt generalis licentia teſtandi eis, quanquam reſidentibus, minime ſuffragetur, ſed ſola ſpeciali, ſi quam habuerint, tueri ſe poſſint. Cæterum, vt præceptum, mandatum, ſtatutum, ordinatio, reuocatio, caſſatio, decretum, & alia præmiſſa, præſentesq; literæ ad eorũ quorum intereſt notitiam deducantur, nulluſq; poſſit aliquam illorum ignorantiam prætendere, vel excuſationẽ allegare, ſed illa perpetuo firma, & illibata permaneant, volumus, & mandamus, quod eædem præſentes in Baſilicæ principis Apoſtolorum de vrbe, & Cancellariæ noſtræ valuis, ac Acie Campi Floræ per aliquẽ ex Curſoribus noſtris affixe, copia illarũ ibi dimiſſa, ab ea die omnes perinde arctent, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nõ obſtan. præmiſſis, ac in fauorem curialium per fæ. re. Sixtum IIII. Leonem X. Iuliũ III. & quoſcunq; alios Ro. Pont. prædeceſſores noſtros, ac etiam per nos editis, & approbatis: Necnon alijs literis, conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, cæteriſq; contrarijs quibuſcunq;. Nulli ergo omnino hominum liceat hãc paginam noſtri præcepti, mandati, ſtatuti, ordinationis, reuocationis, caſſationis, annullationis, decreti, ampliationis, extenſionis, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc

attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto. Septimo. Kl. Decemb. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Ca. Glorierius.

Viſa de curia M. de Enciſo.

H. Cumin.

ANNO a Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quarto, indictione Septima, die vero quarta Menſis Decembris, Pont. Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quarti Anno Quinto. Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, dimiſſis in præfatis locis præſentium retroſcriptarum literarum copijs, affixis, vt eſt moris, per Nos Iulium Parinum, & Bernardinum Andreutium prælibati Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

MOTVS PROPRIVS S. D. N. D. PII DIuina prouidentia Papæ Quarti ſuper Parochialium, ac aliarum Eccleſiarum curatarum collationibus, necnon iuramento, & fideiuſſione præſtañ. de reſidendo.

MOTV PROPRIO &c. INTER multiplices curas, quibus ex paſtoralis officij debito aſſidue premimur, illa potiſſimum præſtat, & excitat mentem noſtram, vt Beneficijs Eccleſiaſticis, quibuslibet, præſertim curam animarum habentibus, de perſonis idoneis; quæ illis prodeſſe, & apud ea perſonaliter reſidere, & curam illis imminẽtem exercere debeãt, prouideatur. CVM itaque, ſicut non ſine animi noſtri diſplicentia accepimus, Licet nos aliàs intendentes, Beneficiorum eorundem diſpendijs, & animarum periculis, congruis remedijs obuiare de parochialibus Eccleſijs; ſeu earum perpetuis Vicarijs,

& alijs

& alijs beneficijs eccleſiaſticis curam animarum habentibus; tunc per obitum illorum poſſeſſorum, ſucceſſiue Vacantibus, & antea diſpoſitioni noſtræ reſeruatis, non niſi perſonis Eccleſiaſticis, prçuio rigoroſo examine, de mandato noſtro deſuper ſpecialiter facto, aut per diocæſan. fidem, vel fide dignorum teſtium depoſitionem idoneis repertis, & medio illorum iuramento, ac etiam præſtita fideiuſſione, de ſe infra certum tunc expreſſum tempus, ad locum beneficij conferendi, & apud illud curã animarum illi imminentem, per ſe ipſos exercendo perſonaliter reſidendi aſtrictis prouiderimus, ſeu prouideri mandauerimus. Nihilominus nonnulli ex ſic prouiſis conſcientiæ prodigi, & Iuramẽtum, ac vocationem de ijs, ad tampium, & neceſſarium opus per nos factum paruifacientes, beneficia ipſa ſimpliciter, vel ex cauſa permutationis, pro alijs beneficijs Eccleſiaſticis ſimplicibus, etiam in noſtris, ſeu Sedis Apoſtolicæ Legatorum, & Nuntiorum, vel Ordinariorum Collatorum manibus etiam ſub ſpe inde conſequẽdi penſionem, vel præmium, aut alijs illicitis pactis deſuper interuenientibus ad hoc, vt de illis alijs perſonis minus idoneis, & non per oſtium ingredi ſatagentibus, ac etiam quandoque in beneficijs huiuſmodi intruſis prouideatur reſignare, ſeu iuri ſibi in illis, vel ad illa competenti cedere non vereantur. Vnde perſonæ ipſæ minus idoneæ, nulla ſuarum qualitatum aliter habita notitia ad beneficia ipſa, præter, & contra intentionem noſtram admittuntur. Intruſique; ac etiam quandoque ſpoliatores, & bonorum eccleſiaſticorum deprędatores, & animarum deprauatores in eis confouentur, in eorum animarum perniciem, & pernicioſum exemplum, & ſcandalum plurimorum. NOS in præmiſſis quantum cum Deo poſſumus remedium adhibere volentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & declaramus, Parochiales eccleſias, ſeu earum perpetuas vicarias, aliaq; beneficia eccleſiaſtica curata, perſonis ſic examine præuio, & per diæceſanorũ, ac teſtium fidem, & depoſitionem idoneis repertis, ac præſtito per eos iuramento, & obligatione, de apud illa, certo tunc expreſſo tempore reſidendo per nos collata, quæ poſtmodum per eaſdem perſonas Iuramento, & obligatione huiuſmodi neglectis, etiam in eiſdem manibus noſtris, etiam ex huiuſmodi permutationis cauſa reſignata; ſeu quouiſmodo, etiam per iuris ceſſionem litteris non expeditis dimiſſa fuerint, ac ea in quibus prout, vt præfertur, tenebantur debito tempore non reſederint, tam de iure, quam de facto, vt prius videlicet adhuc eo, quodum de illis per nos eis, vt præfertur, prouiſum, ſeu prouideri conceſſum exiſtit, modo eo ipſo vacare, & ſic, ac ſeu per infraſcriptam priuationem vacantia impetrari, & de illis tamquam Sedi præfatæ, etiam propter præmiſſa reſeruatis per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, & non alios collatores diſponi poſſe, ac collationes, & prouiſiones de huiuſmodi beneficijs tam idoneis repertis, quam alijs ex earum reſignatione, ſeu ceſſione, ius habentibus perſonis, cuiuſcunq; qualitatis, conditionis; & præeminentiæ exiſtant, etiam ſi pontificali dignitate præfulgeant, nullius roboris, vel momenti exiſtere, & viribus ener-

natas, eosq; huiuſmodi beneficijs priuatos eſſe, & cenſeri debere. Ita tamen quod propter vacationem, & priuationem prædictas eorundem beneficiorum poſſeſſores, ſeu in illis intruſi, vel ſuper illis collitigantes, aliquod ius non acquirant, nec acquiſitum ſit, ſeu eſſe cenſeatur, nec ipſi de annali, ſeu triennali; vel aliarum regularum noſtrarum beneficio gaudeant, neque illo, aut alio iuris adminiculo ſe iuuare poſſint. Et ne ipſi vlterius in ſua malitia glorientur, ſed ſi non domini timore, ſaltem formidine pænæ à ſimilibus abſtineant. Omnes, & ſingulos, vt præfertur, vel aliàs quomodolibet gratificatos qui de cætero de Parochialibus Eccleſiis, perpetuis vicarijs, & alijs beneficijs Eccleſiaſticis, curatis per obitum vocantibus, examine præuio, ac diœceſanorum, & teſtium fide, & depoſitione huiuſmodi mediante, ac vltra ea quæ ſacri Canones ſanciunt, præſtito iuramento, & obligatione de eiſdem beneficijs infra certum tempus perſonaliter deſeruiendis à nobis ſibi prouideri obtinuerint, beneficia ipſa non adimpletis promiſſis, & obligationi huiuſmodi minime ſatisfacto, in aliorum, etiam intruſorum, vel poſſeſſorum fauorem ſimpliciter, vel ex cauſa permutationis huiuſmodi reſignauerint, ſeu ceſſerint, aut illa quouismodo etiam occaſione litis, & moleſtiæ dimiſerint, necnon eos, in quorum fauorem beneficia ipſa ſic reſignauerint, ceſſerint & dimiſerint, illosq; qui ad id auxilium, conſilium, vel fauorem, directe, vel indirecte ſcienter præſtiterint inferiores ab Epiſcopis videlicet, ſententia maioris excommunicationis eo ipſo per contrauenientes incurrenda, a qua non niſi à Nobis, aut Romano Pont. pro tempore exiſtenti præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui queant, auctoritate Apoſt. & tenore præmiſſis innodamus eoſdem ex.ĉicatos, & ad prædicta, & alia per eos obtenta ſiue ſecularia, ſiue Regularia, quomodolibet qualificata Beneficia Eccl. inhabiles, & incapaces eo ipſo eſſe, & vt præfertur cenſeri, Beneficiaq; ipſa, ipſo iure, & de facto vacare, & à nobis tanquam apud ſedem præfatam vacantia, & propterea diſpoſitioni Apoſtolicæ reſeruata, & non alijs per quoſcunq;, dummodo ipſis priuatis, & incapacibus conſanguinei, vel affines, aut aliàs confidentes nõ ſint, quos etiam ad hoc incapaces eſſe volumus, impetrari poſſe. Sicq; per quoſcunq; quauis auctoritate fungentes iudices; & perſonas etiam Curiæ Cam. Apoſt. generalem Auditorem, ac Palatij Apoſt. Auditores, ſeu locumtenentes ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, diffinieñ. & interpretãdi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: Irritum quoq; & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, eiſdem auctoritate, & tenore ſimiliter decernimus, & declaramus. Non obſtantibus de non tollendo iure quæſito, & alijs Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, alijsq; conſtitutionibus, & ordinationibus, ac quibuſuis Priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſuis perſonis, etiam quod interdici, vel excommunicari nequeãt quomodolibet cõceſſis, q̃ illorũ omniũ tenores, ac ſi de verbo ad verbũ inſererẽtur præſentibus haberi volumus pro expreſſis, eis cõtra præmiſſa in aliquo ſuffragari

minime poſſe volumus. Cęteriſq; cōtrarijs qsbuscūq;. Cęterū ne quiſpiā decretorū, declarationū; & voluntatū noſtrorum huiuſmodi ignorātiam prætendere valeat. Volumus præſentes, quarum ſolam ſignaturam, quacunq; conſtitutione apoſtolica contraria non obſtante, ſufficere decernimus in Cancellariæ apoſtolicæ, & Baſilicæ ſancti Petri valuis per aliquem ex Curſoribus noſtis publicari, & earum exemplum inibi affigi, & dimitti. Publicationemq;, & affixionem huiusmodi omnes, & ſingulos arctare perinde ac ſi eædem præſentes illis perſonaliter intimatę, & inſinuatæ fuiſſent, in contrarium facieutibus non obſtantibus quibuſcunq;.

Placet Motu proprio. I.

Die decima menſis martij: M. D. L X I I I. literæ ſupraſcriptæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis Baſilicæ Principis Apoſtolorum de vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ dimiſſis illarum Copijs affixis per me Petrum Valtrini Curſorem.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

DECLARATIO QVOD GRATIAE DE NON reſidendo, & percipiendo fructus, ratione ſtudij non valeant ſine conſenſu Ordinarij.

SANCTISSIMVS in Chriſto pater, & Dominus Noſter Dominus Pius diuina prouidētia Papa. iiij ad cuius aures nuper peruenit nonnullos curata, vel alios ſacros ordines, aut perſonalem reſidentiam requirentia beneficia obtineutes ſub prætextu quod literis operam dare cupiebant poſt confirmationem Concilij Tridentini, per Sanctitatem ſuam factam, & publica tam ſecum, vt literarum Studio in loco vbi illud vigeat generale, actu inſiſtendo ratione beneficiorum, per eos obtentorum huiuſmodi vſq; ad quinquennium, vel aliud tempus, tunc expreſſum, dummodo infra primū illius annum ſubdiaconi fierent ad reliquos ordines promoueri minime teneantur, & tam ijdem quòd interim quàm alij, etiam ad eoſdem ordines, vel eorum aliquē ſeu aliquos promoti quod ſimiliter ſtudentes beneficijs per eos obtentis per Vicarios idoneos per locorum ordinarios etiam congrua factuum beneficiornm huiusmodi portione illis aſſignata, vel alias deputandos in diuinis deſeruiendo animarum curam illis imminentem exercendo, & alia imcumbentia onera ſupportando

vſque ad ſimile tempus perſonaliter in eiſdem beneficijs reſidere non tenerentur, & nihilominus interea omnes eorundem beneficiorum fructus percipere poſſet per ordinariam Sanctitatis ſuæ ſignaturam, ſeu pœnitentiariæ ſuę officium diſpenſari, ſibique pariter indulgeri obtinuerunt nullum in his vel fraudi vel circumuentioni locorum præſertim quo ad abſentes a Rom. Cur. de quorum qualitatibus facilis notitia haberi non poteſt quãtum humana ratione prouideri poteſt relinquere volens Concilij etiam Tridentini decretis inherendo huiuſmodi diſpenſationes, & indulta hactenus conceſſa, ac tam ipſius pœnitentiariæ, quàm Apoſtolicas, & alias deſuper confectas, & conficiendas literas, proceſſusq; habitos, & habendos per eaſdem dictis abſentibus nullatenus ſuffragari niſi ſingulorum Ordinariorum, locorum, in quibus ſingula beneficia huiuſmodi conſiſtunt, conſenſus gratis præſtandus ne id accedat Apoſtolica auctoritate declarauit decernens irritum, &c.

Placet publicetur, & deſcribatur. I.

Lecta, & publicata fuit ſupraſcripta Regula Romæ in Cancellaria Apoſtolica. Anno Incarnationis Quingenteſimo Sexageſimoquarto, die vero Veneris vigeſimaquarta menſis Nouembris Pontificatus præfati S. D. N. Papæ Anno Quinto.

A. Lomellinus Cuſtos.

MOTVS PROPRIVS S. D. N. D. PII PAPAE iiij. Super executione Concilij, & literarum eiuſdem Sanctiſſ. contra Archiepiſcopos, Epiſcopos, Prælatos, & alias perſonas Eccleſiaſticas non reſiden. in eorum eccleſijs.

PIVS PAPA IIII.

MOTV proprio, &c. *Cum tam ſacroſanctum œcumenicum Concilium Tridentinum, quam etiam per noſtras literas, ſiue bullas etiam per noſtras literas, ſiue bullas etiam ſuper emanatas, & inter alias ſub dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno incarnationis dominicæ M. D. LXIII. Septimo cal. Decembris Pontificatus noſtri anno Quinto. Mãdatũ ſit omnibus Epiſcopis, Archiepiſcopis, & alijs quibus animarum cura commiſſa eſt, oues ſuas agnoſcere, pro*

eis ſacrificium offerre, verbiq; diuini prædicatione, ſacramentorum adminiſtratione, ac bonorum omnium exemplo paſcere, pauperum, aliarumq; miſerabilium perſonarum curam paternam gerere, & ſignanter munera paſtoralia, et eis diligenter incumbere, & aſſiſtere, aliaq; facere, quæ in dicto Sacro Concilio, & in dictis noſtris literis, ſiue bullis continentur. Quæ omnia nequaquam ab eis preſtari, & adimpleri poſſunt, cum gregibus ſuis non inuigilant, neq; aſſiſtunt, ſed mercenariorum more oues ſuas deſerunt, & propterea debuiſſēt, deberent omnes, & ſinguli Epiſcopi, Archiepiſcopi, & alij in dignitatibus Eccleſiaſticis conſtituti, & præfecti, & quibus animarum cura exiſtit, iuxta diuina præcepta, & prædicti œcumenici Concilij, ac prædictarum noſtrarum literarum, ſeu bullarum vim, formam, continentiam, & tenorem ad eorum reſpectiue Eccleſias, diœc. ac alia beneficia quibus perſonalis reſidentia requiritur ad effectum in eis perſonalem reſidentiam facien. ſeſe contuliſſe, ac omnia, & ſingula in eiſdem præceptis, concilio, et literis, ſiue bullis reſpectiue contenta adimpleuiſſe, & obſeruaſſe. Attamen ſicut accepimus multi præfatorum præceptorum, & mandatorum contemptores animarūq; ſuarū propriæ ſalutis immemores in dictiš dignitatibus Eccleſiaſticis, quibus cura animarū imminet, ac Epiſcopalibus, & Archiepiſcopalibus reſpectiue conſtituti præmiſſa facere, & adimplere hactenus minime curarunt, ſed diſtulerunt, & differunt in graue animarum ſuarum, gregumq; ſibi commiſſorum periculum, & ouium ſuarum pernitioſum exemplum, & ſententias, cen̄. & pœnas propterea ſibi inflictas temere, & damnabiliter incurrendo. Quæ omnia cum non ſint conuiuentibus oculis, aut impune prætermittenda, ſed grauiter, vt cæteris tranſeant in exemplum, cum iam per tot menſes inobedientes fuerint cenſuras præfatas ſuſtinen̄. Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deq; poteſtatis noſtræ plenitudine Dilecto filio noſtro Alexandro Riario Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori cui alias etiam, ſeu prædeceſſori ſuo viuæ vocis oraculo commiſimus, vt dictos Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alias perſonas Eccleſiaſticas animarum curam haben̄. non reſidentes pœnas præfatas in dicto Concilio, & literis, ſiue bullis noſtris contentas incurriſſe declararet, & ad illarum effectualem executionem, aliaq; grauiora procederet viuæ vocis oraculo commiſimus tantum, quiq; nonnulla monitoria contra certos Epiſcopos, & alias perſonas præfatas in vim commiſſionis noſtræ huiusmodi ſibi factæ tunc decreuerat, & relaxauerat, ne imposterum de illius iuriſdictione dubitari contingat, denuo eidem Auditori noſtro nunc officium Auditoratus exercen̄ auctoritate noſtra committimus, & mandamus quatenus ſtatim tam contra Epiſcopos Archiepiſcopos, & alios quoſcunq; prelatos tam in Vrbe, quam alibi, & vbiq; locorum exiſten. & in proprijs diœc. non reſiden. conſtito ſibi quantum ſuffıcere videbitur ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſola veritate inſpecta, & manu regia de inobedientia propria vſq; ad ſententiā excluſiue procedat: & deinde nobis referat: vt nos in conſiſtorio noſtro ſecreto de fratrū noſtrorū conſilio: vt moris eſt

ad ſententiam priuationis, & depoſitionis prælatorum inobedientium huiusmodi procedere valeamus, prout procedere intendimus, quo vero ad alios curam animarum haben. vſq; ad ſententiam incluſiue procedat, & exequatur iuxta formã, & tenorem dicti Concilij, & literarum noſtrarum prædictarum cum eisdem facultatibus, vt ſupra, ac alia faciat, & exequatur, prout in dictis literis, ſiue bullis continetur cum poteſtate citandi, inhiben. excommunicandi, ſuſpendendi a diuinis, declarandi, interdicendi, aggrauandi, reaggrauãdi, carcerandi, & brachium sæculare decernen, relaxan. & exequendi, aliaq; facien. neceſſaria quomodolibet & opportuna. Contrarijs quibuſcunq; non obſtan. & quod præſentis noſtri motus proprij sola ſignatura ſufficiat, ac vbiq; fidem faciat in iudicio, & extra regula contraria, & aliis quibuscunq; quibus omnibus expreſſe derogamus non obſtan. Die Quinta Maij. 1 5 6 5.

Placet Motu Proprio. I.

Præſentetur B. Amerin. Regen.

Alexander Riarius Auditor.

D. Bona auena Cu. Cauſarum Ca. Apoſtolicæ, ac omnium cauſarum ſupradictarum notarius.

ANNO a Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Quinto, indictione octaua, die vero vndecima Menſis Maij, Pont. Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quarti Anno Sexto. ſupradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, valuis in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem in locis prædictis præſentium literarum copijs, affixis, per Nos Iulium Parinum, & Ioannem Guerardi prælibati Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

MOTVS PROPRIVS SANCTISS. D. N. PII Papæ Quinti contra omnes Archiepiſcopos, Epiſcopos, Patriarchas, & aliàs Eccleſiaſticas perſonas Curam animarum habentes non reſidentes, Vt Illuſtriſs. & Reuerendiſs. S. A. C. contra eos vſq; ad ſententiam excluſiue procedat, & deinde refe-ferat prælibato S. D. N. Papæ. Quo verò ad alios Curam animarum habeñ. vſq; ad ſententiam incluſiue.

PIVS PAPA V.

MOTV Proprio &c. Cum aliàs per fel. rec. Pium IIII. prædeceſſorem noſtrum, iuxta formam Concilij Tridentini, & aliarum Bullarum emanatarum, tam ab ipſo Pio prædeceſſore noſtro, quam alijs Rom. Pont. Motu Proprio cuius tenores pro expreſſis haberi volumus, ex ipſius certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine fuerit mandatum, Dilecto filio Alexandro Riario noſtro, & Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, vt omnes Epiſcopos, Archiepiſcopos, Patriarchas, & alias Eccleſiaſticas perſonas, curam animarum habentes non reſidentes pœnas in dicto Concilio, & Bullis contentas incurriſſe declararet, & ad illarum effectum, executioni demandentur, per eundem Alexandrum Auditorem noſtrum, & vt ne de eius iuriſdictione in poſterum dubitari contingat, Denuo eidem Auditori noſtro auctoritate noſtra committimus, & mandamus quatenus ſtatim, tam contra Epiſcopos, quam Archiepiſcopos, & alios quoſcunq; prælatos, tam in Vrbe, quam alibi, & vbiq; locorum exiſteñ. & in proprijs diœc. non reſideñ. conſtito ſibi quantum ſufficere videbitur, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu regia de inobedientia propria vſq; ad ſententiam excluſiue procedat, & deinde nobis referat, vt nos in Conſiſtorio noſtro ſecreto, de fratrum noſtrorum Conſilio, vt moris eſt, ad ſententiam priuationis, & depoſitionis prælatorum inobedientium huiuſmodi procedere valeamus, prout procedere intendimus, quò verò ad alios curam animarum habeñ. vſq; ad ſententiam incluſiue procedat, & exequatur, iuxtà formã,

& tenorem dicti Concilij, & literarum noſtrarum præfatarum, cum eiſdem facultatis, vt ſupra, & alia faciat, & exequatur, prout in dictis literis, ſiue bullis continentur, cum poteſtate citandi, inhibendi, excommunicandi, ſuſpendendi à diuinis, declarandi, interdicendi, aggrauandi, reaggrauandi, carcerandi, & brachium ſæculare decerneñ. relaxandi, & exequendi, aliaq; faciendi neceſſaria quomodolibet, & opportuna, contrarijs quibuſcunq; non obſtantibus, Et quòd præſentis noſtri Motus proprij ſola ſignatura ſufficiat, ac vbiq; fidem faciat, in iudicio, & extra regula contraria, & alijs quibuſcunq;, quibus omnibus expreſſe derogamus non obſtant. Die Decima Iunij. 1566.

Placet Motu Proprio. M.

De Collatione paræcialium Eccleſiarum.

BVLLA S.D.N. PII DIVINA PROVIDENtia Papæ Quinti ſuper Collatione Parochialiũ Eccleſiarum.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN conferendis beneficijs Eccleſiaſticis, & præſertim Parochialibus Eccleſiis perſonis dignis, & habilibus, quæ in loco reſidere, & per ſeipſos curam exercere valeant, quantam diligentiam adhiberi oporteat, Alexandri iij. in Lateraneñ. & Gregorij x. in Lugduneñ. generalibus Concilijs, ac Innocentij ſimiliter iij. & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum editæ cõſtitutiones teſtantur, quod vt diligentius, ac rectius perficiatur, ſtatuit etiam Synodus Tridentina, vt occurrente vacatione parochialis Eccleſiæ etiam generaliter, vel ſpecialiter, etiam vigore indulti in fauorem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, aut alias quomodolibet reſeruatæ, vel affectæ, debeat Epiſcopus habita notitia vacationis Eccleſiæ, ſi opus fuerit, idoneum in ea Vicarium cum congrua eius arbitrio fructuum portionis aſſignatione conſtituere, qui onera ipſius Eccleſiæ ſuſtineat, donec ei de Rectore prouideatur. Et deinde Epiſcopus, & qui Iuſpatronatus habet intra decem dies, aut aliud tempus ab Epiſcopo præſcribendum aliquos clericos ad regendum

Eccleſiam

Eccleſiam idoneos Examinatoribus, iuxta formam eiuſdem Synodi deputatis, nominet, & non niſi ab eiſdem Examinatoribus per concurſum aliorum examinatorum, etiam tanquam magis idoneo ab Epiſcopo iudicato, & electo de Eccleſia prouideatur. alias prouiſiones, ſeu inſtitutiones omnes præter formam prædictam factæ, ſurreptitiæ cenſeantur. Sed quoniam res humanæ ſemper in deterius prolabuntur, niſi ſit qui eas retineat, ac debitæ executioni demandet, & verendum ſit ne propter Conſtitutionum huiuſmodi tranſgreſſionem maximi abuſus oriantur, Nos ad quorum notitiam non ſine graui noſtra moleſtia peruenit nonnullos ex venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, & Epiſcopis occurrentę vacatione parochialium eccleſiarum eas nullo, aut minus rite ſeruato examine, præſertim illo quod per concurſum fieri debet ex Concilio Tridentino, vel etiam examine rite ſeruato perſonis minus dignis, carnalitatis, aut alium humanæ paſſionis affectum non rationis iudicium ſequentes contuliſſe, & de eis prouidiſſe: volentes quantum cum Deo poſſumus huiuſmodi, ac etiam futuris periculis occurrere, eorundem prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones præfatas etiam innouando, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium omnes, & ſingulas collationes, prouiſiones, inſtitutiones, & quaſuis diſpoſitiones parochialium Eccleſiarum ab eiſdem Epiſcopis, & Archiepiſcopis, ac quibuſuis alijs collatoribus tam ordinarijs, quam delegatis, etiam ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac Sedis Apoſtolicæ Legatis, vel Nuncijs præter, et contra formam ab eodem Concilio Tridentino præſertim in examine per concurſum faciendo præſcriptam factas, aut in futurum faciēdas, nullas, irritas, ac nullius roboris, vel momenti fore, et eſſe, nullumq; prouiſis ius, aut titulum etiam coloratum poſſidendi præbere, & parochiales Eccleſias huiuſmodi vt prius ante collationes huiuſmodi vacabant, exnunc vacare ſtatuimus, decernimus, & declaramus, eaſq; omnes pro tempore ſic vacantes noſtræ, et ſedis Apoſtolicæ, ſeu eorum quibus ius conferendi eas, præterquam Epiſcopis, & Archiepiſcopis, qui curam dicti examinis, iuxta decretum eiuſdem Concilij habere debent competet, diſpoſitioni reſeruamus. Inſuper ne parochiales Eccleſię diu in ſuſpenſo maneant in maximum animarum periculum quarumcunque parochialium Eccleſiarum, quarum dum pro tempore vacant, ad Epiſcopos, Archiepiſcopos, Primates, & Patriarchas, & quoſuis alios ordinarios collatores in mēſibus ordinarijs collatoribus etiam per noſtras regulas aſſignatis prouiſio, & collatio ſpectat, & pertinet, de quibus ijdem Epiſcopi, & ordinarij prædicti intra ſex menſium ſpatium a die vacationis earundem perfecto examine iuxta formā Concilij Tridentini præfati non prouiderint, ac illarum etiam, quarum collationes nobis, & dictæ ſedi generaliter, vel ſpecialiter, & ex quauis cauſa reſeruatæ, ſeu affectæ exiſtunt, aut alijs ex indulto Sedis Apoſtolicæ competunt, ad quas occurrente illarum vacatione Epiſcopi, & Archiepiſcopi præfati perſonas per examen concurſu mutuo habito iuxta dicti Concilij Tridentini formam approbatas, & magis idoneas non elegerint, aut electas nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, aut ijs

ad quos collatio ſpectabit, pro collatione obtinenda intra Quatuor Menſium ſpatium a die illius vacationis non ſignificauerint, necnon parochialium Eccleſiarũ ſimilium quæ Iuriſpatronatus Eccleſiaſtici, vel laicorum ſeu clericorum, & laicorum, ſeu clericorum, & laicorum ſimul fuerint, ſi præſentatus intra tempus eiſdem patronis a iure præfixum præuio examine iuxta formam dicti Concilij ap robatus petatur inſtitui, inſtitutioque ipſa per Duos Menſes a die præſentationis dilata fuerit, collationem prouiſionem inſtitutionem, ac omnimodam diſpoſitionem nobis, & ipſi ſedi, ac perſonis indulta huiuſmodi conferendi, prouidendi, ſeu inſtituendi obtinentibus reſpectiue reſeruamus, data tamen in parochialibus Iuriſpatronatus optione ipſis patronis, vt ſi inſtitutio ad ordinarios ſpectabit, ipſis Ordinarijs illam facere negligentibus, & vltra dictos Duos Menſes differentibus, poſſint pro huiuſmodi inſtitutione obtinẽdi habere recurſum ad Metropolitanũ, vel viciniorem Ordinarium, aut Sedem Apoſtolicam, prohibentes etiam eiſdem ordinarijs ne tempus decem dierum eiſdem ordinarijs, & patronis ab eodem Concilio Tridentino ad nominandum idoneos clericos coram deputatis Examinatoribus præfixum vltra alios Decem dies prorogare audeant, vel præſumant. Diſtrictius inhibentes ne quis præter Romanum Pontificem, aut alios indulta huiuſmodi obtinentes, vt præfertur, quacunque ſit ſuper hoc auctoritate munitus, de huiusmodi beneficijs ſic reſeruatis, vt præfertur, diſponere, vel circa illa etiam per viam permutationis, vel alias innouare quoquomodo præſumat.

Vt autem non ſolum dignis ſed magis idoneis repertis, iuxta eiusdem Concilij decretum, parochiales Eccleſiæ conferantur, volumus, & eadem auctoritate decernimus, quod ſi Epiſcopus minus habilem poſthabitis magis idoneis elegerit, poſſint ij qui reiecti fuerint a mala electione huiuſmodi ad Metropolitanum, vel ſi ipſe eligens Metropolitanus, aut exemptus fuerit, ad viciniorem ordinarium vti noſtrum, & ſedis huiuſmodi delegatum, aut alias ad ipſam ſedem Apoſtolicam appellare, ac præelectum ad nouum examen coram ipſo appellationis Iudice, & eius examinatoribus prouocare, & conſtito de prioris eligentis irrationabili iudicio, eoque reuocato, parochialis magis idoneo per eundem Iudicem appellationis auctoritate noſtra (quatenus collatio ad Epiſcopum a quo appellatum fuit ſpectaret) conferatur, alias eidem magis idoneo per Iudicem appellationis approbato conferenda remittatur ad eum, ad quem collatio, prouiſio, vel inſtitutio ſpectabit. Hæc tamen appellatio interpoſita interim non impediat, aut ſuſpendat quominus electio per ordinarium primo loco facta interim debitæ demandetur executioni, & prouiſus ab eadem Eccleſia cauſa appellationis huiuſmodi pendente non amoueatur. Et ſi quis à ſententia per Iudicem appellationis lata duxerit appellandũ, is tunc ad Sedem ipſam Apoſtolicam appellabit. Si ſecus in præmiſſis omnibus & ſingulis actum, aut attentatum fuerit, irritum decernimus, & inane. Volumus autem quod præſentium Tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis,

eadem prorſus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodque literæ ipſæ Cameræ, & Cãcellariæ Apoſtolicarũ, & Audiẽtiæ cauſarũ Palatij Apoſtolici valuis, & in acie Campi Floræ dimiſſis inibi copijs publicatæ, & affixæ omnes ita afficiãt, & arctent, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo omnino hominũ liceat hãc paginã noſtræ declarationis, ſtatuti, decreti, reſeruationis, prohibitionis, inhibitionis, et voluntatis infringere, vel ei auſu temerario cõtraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationẽ omnipotentis Dei, ac beatorũ Petri & Pauli Apoſtolorũ eius ſe nouerit incurſurũ. Datũ Romæ apud Sanctũ Petrũ, Anno Incarnationis dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Sexto, Quinto decimo. Kl. Aprilis. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Cæ. Glorierius.

Viſa de Curia M. de Enciſo. *H. Cumyn.*

Anno a Natiuitate Domini, Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo ſeptimo, Indictione decima, die vero decima ſexta, Menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno eius ſecũdo, Retroſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in retroſcriptis locis, vt moris eſt, per nos Alexandrũ Aſtancolũ, & Ioannẽ Guerardũ prælibati Sãctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſores. *Antonius Clerici Magiſter Curſorum.*

De officio Ordinarij circa Græcos.

BREVE S. D. N. D. PII PAPAE IIII. PER quem Eccleſiæ Græcorum, earumq; Prælati, & adminiſtratores viſitationi, ac ſuperioritati ordinariorum ſubijciuntur.

PIVS PAPAE IIII.

A*D Futuram Rei Memoriam. Roman. Pontifex præcipuus æquitatis, & religionis aſſertor facultates, & gratias ab Apoſtolica Sede conceſſas, ex quibus tempore procedente animarum pericula, & inter Catholicos ſcandala prouenire animaduertit, pro ſui paſtoralis officij debito maturè reuocare conſueuit. Sane nonnulli locorum Ordinarij nuper ad audientiam noſtram referri curarunt, quòd in quampluribus Regni Siciliæ citra, & vltra Pharum, & alijs Chriſtiani nominis ciuitatibus, & locis magna Græcorum, tam re*

ligioſorum, & ſæcularium clericorum, quàm laicorum multitudo reperitur, qui Eccleſiæ græcæ mores, & ritus obſeruantes, ſeq; ſuos proprios eiuſdem nationis Prælatos habere, ac illis, non autem locorum ordinarijs ſubeſſe, ſed immunitatum, aliorumq; priuilegiorũ ſibi per fe.re. Leonem X. Paulum III. Iulium etiam III. & forſan alios Romañ. Pont. prædeceſſores noſtros, & dictam Sedem antiquitus conceſſorum pretextu, ſe ab eorundem ordinariorum iuriſdictione, & ſuperioritate exemptos eſſe prætendentes, impunitate ſibi propoſita, in diuerſas hæreticas, nefariasq; opiniones, & abſurda deliramenta paſſim prolabuntur, aſſerentes inter alias earum blaſphemias nullum eſſe defunctorum Purgatorium, Romañ. Pont. aliquam in eos iuriſdictionem, vel auctoritatem habere negantes, Indulgentias ab illo conceſſas damnantes, Eccleſiaſticas ſententias, & cenſuras ab eo latas ſpernentes, Sanctiſſimæ Dei genitricis Virginis Mariæ, beatorũ Apoſtolorũ, & aliorum Dei Sanctorum feſtiuitates ab Eccleſia Romañ. Sanctisq; Patribus ordinatas non obſeruantes, Sactiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſuis infantibus in baptiſmo exhibentes, inhumanata defunctorum cadauera ſuperſtitione quadam impia, & plusquam barbarica e ſepulchris eruentes, igneq; comburentes; ordinariorum locorum, quos habitant, viſitationem, iuriſdictionemq; contemnentes, & Eccleſiaſticam diſciplinam perturbantes, ac demum huiuſmodi, alijsq; ſuis opinionibus erroneis, atq; ſacrilegis populos latinos inficientes, correctionẽ legitimam ſuæ prætenſæ exemptionis clipeo repellentes, in ſuis impietatibus, abuſibusq; conſeneſcunt, & immoriuntur, in ſuarum, vicinorumq; populorum, præſertim ſimplicium, animarum perniciem, & ſcandalum plurimorum. Nos igitur prouidè conſiderantes eiuſdem Sedis intentionem nunquam fuiſſe exemptionẽ, aliudue priuilegium a ſe conceſſum iri, vt inde ſcelerum impunitas, & animarũ periculum emergat, abuſibus, & periculis huiuſmodi, quantum cum Deo poſſumus, tempeſtiuè obuiare volentes, ac quarumcunq; exemptionum, aliorumq; priuilegiorum dictis Græcis, eorumq; Prælatis, Rectoribus, Abbatibus, & alijs, tã Sancti Baſilij, & alterius ordinis regularibus, quam sæcularibus, ac etiam laicis perſonis quocunq; nomine nuncupatis, per præfatos, & alios quoſcunq; Romañ. Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem præfatam in genere, vel in ſpecie hactenus conceſſorum, ac etiam iteratis vicibus approbatorum, & innouatorum, literarumq; deſuper confectarum, & inde ſecutorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas exemptiones, ac prout illas concernunt, deſuper confectas literas præfatas ad hoc videlicet, vt ipſi locorum ordinarij quaſcunq; Græcorum Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, & alia pia loca tam ſæcularia, quam cuiuſuis ordinis regularia, eorumq; Prælatos etiam ſi Epiſcopali, ac maiori dignitate præfulgeant, necnon Abbates, Rectores, miniſtros, & quaſuis alias eiuſdem nationis perſonas in ſuis Ciuitatibus, & diœc. conſiſtentia, quoties opus fuerit, viſitare, ac in illis ſuam ordinariam iuriſdictionẽ,

plenamq; , & omnimodam ſuperioritatem in ijs, quæ Dei cultum, Sacramentorum adminiſtrationem, & animarum ſalutem, hæreſumq; extirpationem concernunt, exercere, & exequi liberè, & licitè valeant, reliquis ipſorum Græcorum in diuinis celebrandis, alijſq; ritibus à Sede Apoſtolica approbatis, necnon priuilegijs, & gratijs Apoſtolicis intactis remanentibus, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò reuocamus, caſſamus, & annullamus; ac reuocatas, caſſatas, & annullatas eſſe, nec ipſis Græcis clericis, vel laicis, eorumuè Prælatis, Eccleſiis, Cœnobijs, aut alijs pijs locis in aliquo ſuffragari, ſed illos omnes, & ſingulos locorum, in quibus moram traxerint, ordinariorum viſitationi, correctioni, punitioni, iurisdictioni, & omnimodæ ſuperioritati in præmiſſis ſubeſſe, illiſq; tanquam ſuperioribus ſuis, ſuarumq; animarum paſtoribus humiliter obedire, & ſic per quoſcunq; iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, et S. R. E. Cardinales, ſublata eis quauis aliter iudicandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, ac quicquid ſecus a quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus. Non obſtantibus præmiſſis, ac cōſtitutionibus, et ordinationibus apoſtolicis, cæteriſq; contrarijs quibuſcunq;. Per hoc tamen non intendimus, quòd ipſi Græci ab eorum græcanico ritu abſtrahantur, vel alias deſuper quoquomodo per locorum ordinarios impediantur. Et quia difficile foret præſentes ad diuerſa loca, in quibus illarum exhibitio forſan erit neceſſaria, circunferri, volumus, & eadem auctoritate ſimiliter decernimus, quod earundem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę ſigillo ſignatis, plenaria, & indubia; eaq; prorſus adhibeatur fides in iudicio, & extra, quæ præſenti bus adhiberi deberet, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctū Petrum ſub Annulo Piſcatoris die. XVI. Februarij. M. D. LXIIII. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Cæ. Glorierius.

ANNO à natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Sexto indictione nona die vero tertia Octobris, Pontificatus S. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ V. Anno Primo Retroſcriptæ literæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valuis principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & Acie Campi Floræ per me Io. Freile, prælibati S.D.N. Papæ Curſorem.

Nicolaus de Matheis Magiſter Curſorum

REVOCATIO LICENTIARUM, AC facultatum celebrandi Miſſas Veſpertino tempore.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter Pius diuina prouidentia Papa Quintus, ad cuius notitiam peruenit, quòd nonnulli Cathedralium etiam forſan Metropolitanarum, Collegiatarum, & aliarum Eccleſiarum, necnon Monaſteriorum], conuentuum, domorum, & aliorum Piorum locorum ſæcularium, & diuerſorum ordinum, ac Militiarum regularium Prælati, Capitula, Clerici, fratres, alijq́; ſuperiores, & perſonæ, antiquum ſanctæ Romanæ Eccleſiæ ritum in ſtatutis miſſarum celebrandarum temporibus peruertere ſatagentes, diuerſas licentias, & facultates Miſſas, quæ media noctæ, & ſeu in aurora Natiuitatis, ac de mane reſurrectionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, & forſan aliarum feſtiuitatum iuxta prædictum ritũ celebrari conſueuerant: de ſero etiam forſan circa ſolis occaſum vigiliæ feſtiuitatum earundem in ſuis Eccleſijs, & Cappellis celebrandi, ſeu celebrari faciendi ab Apoſtolica ſede, vel eius legatis, ac etiam maiori Pænitentiario pro tempore exiſtente varijs prætextibus impetrauerunt, Illiq́; iampridem vtuntur, hoc ab antiquo Catholicæ Eccleſiæ inſtituto, Sanctorumq́; Patrum decretis deuiare conſiderans, ac propterea hunc abuſum ab Eccleſia Dei ſubmouere volens, omnes, ac ſingulas licentias, facultates huiuſmodi hactenus etiam motu proprio, vel quorumuis etiam Imperatorum, Regum, & aliorum Principum contemplatione, & ex quibuſuis cauſis quomodolibet conceſſas, ac Apoſtolicas, & alias literas deſuper confectas, illorum omnium tenores pro ſufficienter expreſſis habens, Apoſtolica auctoritate, ex certa ſcientia reuocauit, ac omnino caſſauit, & annullauit hac præſenti perpetuo valitura conſtitutione, quibuſuis Prælatis, Capitulis, Clericis, fratribus, alijsq́; ſuperioribus, & perſonis earundem Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, domorum, & aliorum Piorum locorum in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis ſuæ, ac perpetuæ ſuſpenſionis à diuinis pœna diſtrictius inhibens, ne deinceps miſſas veſpertino tempore huiusmodi licentiarum, & facultatum huiusmodi, aut alio quouis prætextu celebrare, vel celebrari facere præſumant; ac mandans locorum Ordinarijs, vt eandem præſentem conſtitutionem ſub prędictis, & alijs ſibi beneuiſis pœnis per quoscunq; Prælatos, Capitula, Clericos, Fratres, ſuperiores, & perſonas huiusmodi inuiolabiliter obſeruari faciant, contradictores quoslibet auctoritate Apoſtolica compe-

ſcendo. Non obſtantibus pręmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, monaſteriorum, conuentuum, domorum, & aliorum locorum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, priuilegijs, quoq; indultis, & literis Apoſtolicis eisdem Eccleſijs, monaſterijs, domibus, & locis, illorumq; capitulis, conuentibus, ſuperioribus, & perſonis, ac ordinibus ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum inſtãtiam, aut eorum cõtẽplatione, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus ipsa Sanctitas sua illorum tenores pro expreſſis habens, ſpecialiter, & expreſſe derogauit, illaq; quo ad pręmiſſa caſſauit penitus, & annullauit, cæteriſq; contrarijs quibuſcunq;, decernens pręsentes, earumq; copias per aliquẽ ex suis cursoribus in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Lateranenſis, ac Cancellariæ Apoſtolicæ valuis affixas, omnes, cum primum earum notitiam habuerint, perinde afficere, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Placet, & ita mandamus. M.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo sexto, Indictione nona, Die vero xxix. Menſis Martij Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ Quinti Anno primo ſupraſcriptæ literæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in locis ſuprascriptis, vt moris eſt per me Bernardinũ Andreuctium Apoſtolicum Curſorem.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ V. Reuocationis licentiarum Græcis latino more, & latinis Græco ritu Miſſas, ac alia diuina officia celebrandi hactenus conceſſarum.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam Rei memoriam.

P*ROVIDENTIA Romani Pontificis plurimum circumſpecta nonnunquam ea quę certis ſuadentibus cauſis per eius prædeceſſores geſta ſunt, ex alijs non minus rationabilibus cauſis alterat, & ad priſtinum ſtatum reducit, prout ęquitas ſuadet, & in domino conſpicit expedire. Sanè cum ad notitiam noſtram peruenerit, quòd nonnulli presbyteri tam*

Græci, quam Latini antiquum S. R. E. ritum tam in celebratione Miſſarum, quã aliorum diuinorum officiorum peruertere ſatagentes, diuerſas licentias, & facultates, miſſas, et alia diuina officia Græci latino more, Ac Latini græco ritu celebrandi ab Apoſtolica Sede, vel eius Legatis, ac etiam maiore Pœnitentiario pro tempore exiſtente, varijs prætextibus, impetrarunt, illis iampridem vtuntur; hoc ab antiquo Catholicæ Eccleſiæ inſtituto, Sanctorumq; Patrum decretis deuiare conſiderantes, propterea hunc abuſum ab Eccleſia Dei extirpantes, & ſubmouere volentes, omnes, & ſingulas licentias, & facultates huiuſmodi hactenus, etiam Motu proprio, vel quorumuis etiam Imperatorum, Regum, & aliorum Principum contemplatione & ex quibuſuis cauſis quomodolibet conceſſas, ac Apoſtolicas, & alias literas deſuper confectas, illarum omnium tenores pro ſufficienter expreſſis habentes, Apoſtolica auctoritate ex certa ſcientia hac præſenti noſtra perpetuò valitura conſtitutione reuocamus, caſſamus, annullamus, & irritamus; quibusuis Presbyteris tã Græcis, quàm Latinis in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, ac perpetuæ ſuſpenſionis à Diuinis pœnis diſtrictius inhibentes, ne deinceps Presbyteri Græci præcipuè vxorati, latino more, & Latini græco ritu huiuſmodi licentiarum, & facultatum, aut alio quouis prætextu Miſſas, & alia diuina officia celebrare, vel celebrari facere præſumant. Mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis quatenus in ciuitatibus, & diœc. proprijs præſentes noſtras literas publicari, & ſub prædictis, & alijs ſibi bene viſis pœnis per quoſcunq; Prælatos, Capitula, Clericos, fratres, Superiores, & perſonas quaslibet inuiolabiliter obſeruari faciant, Contradictores quoslibet auctoritate apoſtolica compeſcendo. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibusuis conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum, & aliorum locorum quorumcunq;, etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, priuilegijs quoq;, Indultis, et literis Apoſtolicis eisdem Eccleſiis, Monaſterijs, Domibus, & locis, illorumq. Capitulis, Conuentibus, ſuperioribus, & perſonis, ac ordinibus ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarũ, Ducũ, & aliorũ Principum inſtantiam, aut eorũ contemplatione, et Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, illorũ tenores ꝑ expreſſis habentes, ſpecialiter, et expreſſe derogamus, Illaq; quo ad premiſſa caſſamus penitus, & annullamus, ceteriſq; contrarijs quibuſcunq;. Volumus autem quod præsentes literę ad valuas Beati Petri Apoſtolorum Principis, & Cancellarię noſtrę, ac in acie Campi Florę publicentur, & inter conſtitutiones extrauagantes perpetuò valituras conſcribantur. Et quia difficile foret præſentes ad ſingula quæq; loca deferri, volumus, & etiã

declaramus

declaramus quòd eorum Tranſumptis etiam Impreſſis, manu alicuius Notarij ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius prælati munitis eadem prorſus fides vbicunq; adhibeatur, quæ præſentibus adhiberentur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reuocationis, caſſationis, annullationis, irritationis, mandati, inhibitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romę apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto tertiodecimo calendas Septembris Pontificatus noſtri anno Primo.

Cę. Glorierius.
H. Cumyn.

Anno à Natiuitate Dñi Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto indictione nona. Die vero veneris vigeſima menſis Septembris, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ Quinti anno eius primo, Pręſentes retroſcriptę literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ per nos Bartholomęum ſotto caſa, & Io. Andreã Rogerium præfati S. D. N. Papæ Curſores.

Nicolaus de Mattheis Mag. Curſorum.

De conſanguinitate, & affinitate.

MOTVS PROPRIVS S.D.N.D. PII DIVINA prouidentia Papæ Quinti de veritate exprimenda &c. in diſpenſationibus matrimonialibus, & alijs gratijs ſub pœna falſi.

M*OTV PROPRIO &c. CVM ſicut accepimus nõ nulli ſuæ conſcientiæ prodigi, ac propriæ ſalutis immemores, vt facilius à nobis, & Sede Apoſtolica diſpenſationes matrimoniales, & alias gratias, & cõceſſiones obtineant, gradus conſanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis ſpiritualis, ac ſcientiam illorum aliter quàm eis, a principio ab ipſis partibus ſignificatum, vel narratum fuerit exponunt, & ſi matrimonia huiuſmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrãt, ac aliàs*

diuerſimode veram facti ſpeciem tam in ipſis diſpenſationibus matrimonialibus, quàm pro aliis quibuscunq; gratiis, & conceſſionibus obtinendis immutent, ac propterea cum non ſolum in impetrationibus huiuſmodi falſitas narretur, verum etiam in partibus plerumq; pro verificatione gratiarum huiuſmodi veritas immutetur, & falſitas committitur. Nos igitur huiuſmodi abuſibus, & erroribus obuiare cupientes, Motu proprio, &c. omnes, & ſingulos procuratores tam officij ſacræ Pœnitentiariæ, ſeu contradictarum, quàm alios quoſcunq; ſollicitatores, & ſcriptores, quos copiſtas vocant, qui veritatem facti à narratione quam ab ipſis partibus habuerunt quoad ſubſtantialia, & qualitates neceſſario exprimendas diuerſam faciunt, ſeu quoquo modo inuertunt, aut immutant, deprauantuè, & per ſubreptionem, & obreptionem gratias à nobis extorquent, pœnam falſi incurrere, & ea puniri omnino debere decernimus, & declaramus, Mandantes propterea Almæ Vrbis Gubernatori, Cameræ Apoſtolicæ Auditori, & Vicario quatenus in præmiſſis reos, & culpabiles repertos pœna falſi, vt præmittitur, puniant, cum poteſtate citandi, etiam per edictum conſtito ſummariè de non tuto acceſſu, aliaq; dicendi, & faciendi in præmiſſis neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna. Non obſtañ. præmiſſis conſtitutionibus, et ordinationibus apoſtolicis, cæterisq; contrariis nequaquam obſtañ. irritum quoq; & inane, &c. diciq;, & iudicari, & diffiniri debere, ſublata, &c. decerneñ. Et quòd præſentis Motus proprij, & abſq; data, & regiſtratura ſola ſignatura ſufficiat, & vbiq; fidem faciat in iudicio, & extra regula contraria non obſtañ. eiusq; tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, quodq; Cameræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac audientiæ cauſarum Palatij Apoſtolici valuis, & in acie campi Floræ dimiſſis inibi copiis affixis omnes ita afficiant, & arctent, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Placet Motu Proprio. M.

Die quinta Decembris 1566. ſupraſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in locis ſupraſcriptis, dimiſſis in eiſdem locis copiis affixis per me Nicolaum de Matthæis Curſ.

Iohannes Guerardi Mag. Curſ.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA prouidentia Papæ v. Super declaratione decreti Concilij Tridentini de cognatione ſpirituali inter maritum, vel vxorem ſuſcipientis, & baptizatum, baptizatiq; patrem, & matrem, & quaſcunq; alias perſonas tam ex parte ſuſcipientis, quam baptizantis, & baptizati.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriam.

CVM illius vicem, licet minime ſuffragantibus meritis, geramus in terris, de cuius vultu prodit Iudicium, & vident oculi æquitatem, officij noſtri debitam proſequimur actionem, ſi obſcuros ſacrorum Canonum ſenſus ita aperire ſtudemus, vt pijs Chriſtifidelium mentibus nulla dubitandi occaſio relinquatur. Sane licet ex eo quod in Concilio Triden. decretum fuerit, cognationem ſpiritualem inter eos tantum contrahi, qui ſuſcipiunt baptizatum de Baptiſmo, ac baptizatum ipſum, & illius patrem, & matrem, necnon baptizantem, & baptizatum, baptizatiq; patrem, & matrem, in reliquis perſonis, quę per antiquos Canones occaſione cognationis huiuſmodi contrahere probibebantur, omne impedimentum ſublatum eſſe videatur: adhuc tamen ab aliquibus dubitari accepimus, an ſaltem impedimentum cognationis ſpiritualis huiuſmodi inter maritum, vel vxorem ſuſcipientis, & baptizatum, necnon inter maritum, vel vxorem ſuſcipientis, & patrē, ac matrem baptizati vigeat, propterea quod probibitum de vno coniuge, de altero etiam probibitum eſſe videatur. Nos piarum mentium quieti, & Matrimoniorum fauori (quantum ex alto nobis permittitur) conſulere volentes, a pręciſis verbis Concilij minime diſcedendum in prœmiſſis eſſe cenſuimus. Et propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiuſmodi ſubeſſe accernimus, & declaramus, quominus inter dictos maritum, vel vxorem ſuſcipientis, & baptizatum, baptizatiq; patrem, & matrem, & quaſcunq; alias perſonas tam ex parte ſuſcipientis, quam baptizantis, & baptizati, in dicto Conci

tio nominatim non expreſſas, Matrimonium liberè, & licitè contrahi poſſit, et ita ab omnibus iudicari debere mandamus, atq; ſtatuimus: decernentes irritum, & inane, ſi quid ſecus a quoquam quacunq; dignitate, auctoritate, & poteſtate predito contigerit iudicari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, aliiſq; contrariis quibuſcunq;. Volumus autem, quòd pręſentes litteræ in Cancellaria noſtra Apoſtolica, & acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Conſtitutiones perpetuò valituras deſcribantur. Et quia difficile foret præſentes ad ſingula quaq; loca deferri, quòd earum Tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Prelati munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, decreti, mandati, ſtatuti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, Quarto Kl. Decembris. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Cę. Glorierius.

Viſa de curia Io. Barengus.

H. Cumyn.

Regiſtrata apud Cęſarem Secretarium.

Anno a Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, Indictione nona, die vero decimanona menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſ. D. N. D. Pii diuina prouidentia Papæ V. Anno eius primo, Retroſcriptę literę apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Cancellariæ Apoſtolicæ, & acie campi Floræ, vt moris eſt, per nos Antonium Clerici, & Io. Andream Rogerium præfati S. D. N. Papæ Curſ.

Stephanus de Olea Mag. Curſ.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papæ V. Super declaratione decreti Concilij Tridenrini de impedimento affinitatis ex fornicatione prouenien̄.

PIVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei, Ad perpetuam Rei Memoriam.

AD Romanum Pontificem ſpectat Canonicas ſanctiones, quæ expreſſiorem ſenſum poſtulare videntur, re diligenter perſpectá ita declarare, & aliàs prouidere, vt omnis dubietas de pijs Chriſti fidelium mentibus euellatur. Sane poſtquam ex eo quod Tridentin. Synodus impedimentum affinitatis ex fornicatione proueniens, per quod nō ſolum Matrimonium contrahi prohibetur, ſed etiam poſtea factum dirimitur, ad eos tantum reſtrinxit, qui primo, & ſecundo gradu coniunguntur, in vlterioribus vero gradibus ſtatuit Matrimonium poſtea factum non dirimi, à pluribus Chriſtifidelibus, vt accepimus, eſt dubitatum, an licet in vlterioribus gradibus huiuſmodi Matrimonium contractum non dirimatur, adhuc tamen iuxta antiquos Canones contrahi probibeatur. Et propterea nos omnem ambiguitatem tollere, & animarum tranquillitati, ac Matrimonij libertati quantū cum Deo poſſumus conſulere volētes, Declaramus, & apoſtolica auctoritate decernimus nullum hodie impedimētum remanere, quominus in vlterioribus gradibus huiuſmodi libere, & licite Matrimonium contrahi poſſit, & ita ab omnibus iudicari debere mandamus, atq; ſtatuimus, decernentes irritum, & inane ſi quid ſecus a quoquam quacunq; dignitate, auctoritate, & poteſtate prædito contigerit iudicari, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, alijſq; contrarijs quibuſcunq;. Volumus autem quod præſentes literæ in Cancellaria noſtra apoſtolica, & acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Conſtitutiones perpetuò valituras reſcribantur, & quia difficile foret eas ad ſingula quæq; loca deferri, quod earum Tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius Prelati munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ declarationis, decreti, mandati, ſtatuti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat, Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnatio

nis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, quarto Kal. Decembris. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Viſa de Curia Io. Barengus.

Cæ. Glorierius.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, Indictione nona, die vero decima nona menſis Decembris, Pont. Sanctiſſ. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ V. Anno eius primo retroſcriptæ literæ apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt Romæ in valuis Cancellariæ apoſtolicæ, & acie Campi Floræ, vt moris eſt, per Io. Andream Rogerium, & Camillum Cherubinum Curſorum.

Stephanus de Olea Mag. Curſ.

De Regularibus, & Monialibus.

BVLLA SANCTISSIMI D. N. D. PII DIuina prouidentia Papæ V. Super clauſura, & reformatione quaruncunq; Monialium.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam Rei memoriam.

CIRCA Paſtoralis officij nobis, meritis licet imparibus, deſuper commiſſi curam, quantum nobis ex alto permittitur invigilantes aſſidue ad ea per quæ ſingulis erroribus, & exceſſibus obuiatur, ac perſonis quibuslibet, præſertim fæminei ſexus virginitatem ſuam Altiſſimo vouentibus ſub Religionis iugo Chriſto Saluatori in caſtitatis holocauſto famulari affectantibus, ſemita Iuſtitiæ, & honeſtatis declinantibus, ne quicquam in eis reperiatur incongruum quod in Regularis ponat honeſtatis gloria maculam, & Diuinam merito poſſit offendere Maieſtatem opportune ſuccurrere, libenter intendimus, ac in his noſtræ vigilantiæ partes propenſius impartimur, prout id in domino, ſalubriter expedire conſpicimus. Hac igitur perpetuò valitura Conſtitutione, inhærentes etiam Conſtitutioni fe. rec. Bonifacij Papæ viij. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Periculoſo, & decretis Concilij Tridentini ſuper clauſura Mo

nialium æditis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, atq; perpetuò decernimus, vniuerſas, & ſingulas Moniales præſentes, atq; futuras cuiuſcunq; Religionis, ordinis, vel Militiarum, etiam Hieroſolymitani, ſint quæ, vel iam receptæ ſint, vel impoſterum in quibuſuis Monaſterijs, ſiue domibus recipientur, & tacite, vel expreſſe Religionem profeſſæ, etiam ſi Conuerſæ, aut quocunq; alio nomine appellentur, etiam ſi ex inſtitutis, vel fundationibus earum Regulæ ad clauſuram non teneantur, nec vnquam in earum Monaſterijs, ſeu domibus, etiam ab immemorabili tempore, ea ſeruata non fuerit, ſub perpetua in ſuis Monaſterijs, ſeu domibus debere de cætero permanere clauſura, iuxta formam dictæ Conſtitutionis fel. rec. Bonifacij Papæ viij. prædeceſſoris noſtri, quæ incipit, Periculoſo, in ſacro Concilio Tridentino approbatam, & innouatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus, & innouamus in omnibus, & per omnia, ac illam diſtrictè obſeruari mandamus, quod ſi aliquæ Moniales forſan reperiantur quæ conſuetudine etiam immemorabili, aut inſtituto, vel fundatione regulæ ſuæ fretæ animo obſtinato huic clauſuræ reſiſtant, aut quoquomodo reluctentur, Ordinarij vnà cum Superioribus earum omnibus iuris, & facti remedijs compellant eaſdem tanquam rebelles, & incorrigibiles ad præciſe ſubeundum dictam clauſuram, & perpetuò obſeruandum. Mulieres quoq; quæ Tertiariæ, ſeu de Pænitentia dicuntur cuiuſcunq; fuerint ordinis in Congregatione viuentes, ſi & ipſæ profeſſæ fuerint, ita vt ſolemne votum emiſerint, ad clauſuram præciſe, vt præmittitur, & ipſæ teneãtur; quod ſi votum ſolemne non emiſerint, Ordinarij vnà cum Superioribus earum hortentur, & perſuadere ſtudeant, vt illud emittant, & profiteantur, ac poſt emiſſionem, & profeſſionem eidem clauſuræ ſe ſubijciant; quod ſi recuſauerint, & aliquæ ex eis inuentæ fuerint ſcandaloſè viuere, ſeueriſſime puniantur. Cæteris autem omnibus ſic abſq; emiſſione profeſſionis, & clauſura viuere omnino volentibus interdicimus, & perpetuò prohibemus ne in futurum vllam aliam prorſus in ſuum Ordinem, Religionem, Congregationẽ uè recipiant. Quod ſi contra huiuſmodi hanc noſtram prohibitionem, & decretum aliquas receperint, eas ad ſic viuendum omnino inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet profeſſiones, & receptiones irritas decernimus, & nullas, prout etiam præſenti decreto irritas facimus, & annullamus. Porrò ne Moniales, vel Tertiariæ prædictæ propter hanc clauſuram detrimentum, aut incommodum aliquod in earum neceſſitatibus, maximè in pertinentibus ad illarum victum patiãtur, ſed vt eis opportunè cõſulatur, auctoritate Apoſtolica præfata ſtatuimus, decernimus, præcipimus, atq; mandamus Ordinarijs, & Superioribus earum, vt curent colligi fidelium eleemoſynas per Conuerſas, quæ non ſint profeſſæ, vel ſi profeſſæ fuerint, ſint tamen ætatis Annorum Quadraginta, & in domibus contiguis, extra tamen Monaſterium, degant, & non ingrediantur clauſuram aliarum Monialium, niſi in caſibus ex earum Conſtitutionibus permiſſis, & de earũ domibus exire non poſſint pro hmõi eleemoſynis colligendis, niſi de licentia Ordi-

nariũ, vel earum Superiorum. Et decętero nullæ aliæ Conuerſæ profeſſæ recipi amplius, etiam de conſenſu ſuorum Superiorum, vel prælatorum poſſint, quod ſi aduerſus hanc noſtram prohibitionem receptæ fuerint, illarum receptio nulla, irrita, & inanis ſit, prout ex nunc nullam, irritam facimus, & annullamus. Quod ſi prædicto modo neceſſitatibus Monialium, & Mulierum Tertiariarum prædictarum ſuccurri ſufficienter non poterit, mandamus ipſis Ordinarijs, & Superioribus earũ, vt ipſi, prouideant, de alijs perſonis pijs, & Deo deuotis, quæ fidelium eleemoſynas colligant, vel aliàs eo meliori, & cõmodiori modo quo fieri poterit, etiam ex opere manuum ipſarum Monialium, & Mulierum prædictarum, arbitrio Ordinariorum, & Superiorum eorundem, & pro vt eis congruentius expedire videbitur prouideatur, & ſuccurratur. Et ne propter Monialium numerũ exceſſiuum clauſuræ obſeruatio violetur, inhærentes etiam ſimiliter diſpoſitioni dictæ Conſtitutionis Bonifacij, & Concilij Tridentini decreto, Monialibus prædictis, & illarum Superioribus, & ordinarijs diſtricte inhibendo pręcipimus, & mandamus, ne plures in earum Monaſterijs recipiant, & admittant, ſiue recipi, & admitti permittãt quàm ex proprijs redditibus ipſorũ Monaſteriorũ, vel cõſuetis eleemoſynis cõmode ſuſtentari poſſint. Mandantes propterea in virtute ſanctę obedientiæ ſub obteſtatiõe diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternę vniuerſis venerabilibus fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis quatenus in Ciuitatibus, & diœc. proprijs pręſentes noſtras literas publicari faciant, ac in Monaſterijs Monialium ſibi ordinario iure ſubiectis, in hijs verò quę ad Romañ. mediate, vel immediate ſpectant Eccleſiam Sedis Apoſtolicę auctoritate, vnà cum Superioribus eorundem Monaſteriorum clauſuram, vt premittitur, quamprimum poterint ſeruari procurent. Contradictores, atq; rebelles per cenſuram Eccleſiaſticam appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Ac vt hoc tam ſalutare decretum facilius obſeruetur, omnes Principes ſæculares, & alios Dominos, & Magiſtratus temporales rogamus, requirimus, & obſecramus per viſcera miſericordiæ domini noſtri Ieſu Chriſti eiſdem in remiſſionem peccatorum iniungentes, quod in præmiſſis omnibus eiſdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & alijs Monialium Superioribus aſſiſtant, ac ſuum fauorem, & auxilium præſtent. Ac impedientes pœnis etiam temporalibus afficiant, præmiſſis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam per Sedem Apoſtolicam approbatis, & confirmatis, priuilegijs quoq;, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam in fundatione, & inſtitutione eiſdem Monaſterijs, vel domibus, & Monialibus ſub quibuſcunq; verborum formis, & clauſulis irritantibus, & alijs decretis quibuslibet conceſſis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mẽ

tio,

tio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſeruãda foret tenores hmõi, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur pro ſufficienter ex preſſis habentes quo ad effectum validitatis noſtræ conſtitutionis tantum derogamus contrarijs quibuſcunq;. Aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab eadẽ ſit Sede indultum quod interdici, aut ſuſpendi non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem, per hoc autem in Monaſterijs exemptis Ordinarij locorum quoad alia nullam ſibi credant iurisdictionem, vel poteſtatem aliquatenus eis attributam. Volumus autem quod præſentes literæ; ad valuas Baſilicæ beati Petri Apoſtolorum principis, & in Cancellaria noſtra, ac acie Campi Floræ publicentur, & inter Conſtitutiones extrauagantes perpetuò valituras conſcribantur. Et quia difficile foret præſentes ad ſingula quæcunq; loca deferri, volumus, & etiam declaramus quod earum Tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius Prælati munitis eadem prorſus fides vbicunq; adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, innouationis, ſtatuti, decreti, mandati, interdicti, prohibitionis, annullationis, præcepti, inhibitionis, requiſitionis, obſecrationis, iniunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno incarnationis dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Sexto. Quarto Kl. Iunij. Pont. Noſtri Anno Primo.

Viſa de Curia Io. Riuetius. ſſ.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn,

Anno à natiuitate Domini milleſimo, quingenteſimo, ſexageſimo ſexto indictione nona die vero nona menſis Iunij, Pontificatus Sãctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Pij diuina prouidentia Papæ quinti Anno primo. Retroſcriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas baſilicæ Principis Apoſtolorum Sancti Petri de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ dimiſſis Copijs earundem in retroſcriptis Literis affixis per nos Io. Guerardi, & Nicolaum de Mattheis Curſ.

Antonius Clerici Magiſter Curſorum.

Ⅱ

BREVE S. D. N. D. PII DIVINA PROuidentia Papæ V. ſuper reuocatione licentiarum ingrediendi Monaſteria, ac domos Carthuſieñ. & aliorum quorumcunq; regularium ordinum, etiam mendicantium quibuſuis Mulieribus conceſſarum.

PIVS PAPA V.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM. *Regularium perſonarum: quæ relicto ſeculo, Dei ſe obſequio dedicarunt: pro commiſſo nobis officio, quieti conſulere cupientes: ad ea remouenda: quæ religioſum earum propoſitum impedire poſſunt: curam noſtram libenter intendimus: vt nulla re: quæ eas a Diuino cultu auocet: præpeditæ, ſecundum ordinum ſuorum regularia inſtituta, & decretum ſacri Tridentini Concilij, tranquillis mentibus gratum altiſſimo impendere poſſint famulatum. Quia igitur, & Carthuſienſium ordinis, & aliorum regularem vitam profeſſorum quies non parum ſolet, ſicut accepimus, perturbari: propterea* ꝙ *mulieres modeſtiæ matronalis oblitæ, domos, ac Monaſteria, eorum contra ipſorum inſtituta, prætextu confeſſionalium, aut aliarum Literarum Apoſtolicarum ingredi audeant, ipſis etiam Abbatibus, Præpoſitis, Prioribus, & alijs Præſidentibus aliquando recuſantibus, & renitentibus, non ſine magna eorum moleſtia, nec ſine graui laicorum etiam offenſione, ac ſcandalo, ſi quando admitti nimis facile videantur: huic rei prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas facultates, ac licentias ingrediendi monaſteria, ac domos Carthuſien. & aliorum quorumcunq; regularium ordinum, etiam mendicantium, mulieribus, cuiuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & quacunq; dignitate, ac præeminentia præditis, etiam Comitiſſis, Marchioniſſis, Duciſſis, ſub quibuſcunq; verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſcunq; etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; fortioribus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, Necnon irritantibus decretis ab Apoſtolica Sede quomodocũq; cõceſſas quarũ tenores perinde, ac ſi de verbo ad verbũ præſentibus inſererentur, haberi volumus pro expreſſis, tenore præſentium reuocamus, & caſſas, irritas, & inanes eſſe decernimus, diſtricte prohibentes mulieribus quidem prædictas facultates, & licentias prætendentibus, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, poſtquàm harum literarum notitiam habuerint, a qua non poſſint, niſi a Nobis, aut a Romano Pontifice, qui pro*

tempore fuerit, abſolui, præterquam in mortis articulo, ne dictas domos, & monaſteria ingredi audeant. Ipſis vero Monaſteriorum, & Conuentuum Abbatibus, Præpoſitis, Prioribus, & alijs Præſidentibus quocunq; nomine vocentur, & eorum Monachis, Canonicis, & fratribus, ſiue mendicantibus, ſiue non mendicantibus, ſub priuationis officiorum, quæ in præſentia obtinent, & inhabilitatibus in poſterum ad illa, & alia omnia, & ſuſpenſionis a diuinis, ipſo facto, ſine alia declaratione, incurrendis pœnis, ne eas introducere, admittere ve præſumant. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæterisq; contrarijs quibuscunq;. Volumus autem, & mandamus, vt hæ literæ ad valuas Baſilicæ beati Petri Apoſtolorum Principis, & in Cancellaria noſtra, atq; in Acie Campi Floræ de more publicentur. Quia vero difficile foret has literas ad omnia loca deferri, volumus, & declaramus, vt earum exemplis, & tranſumptis manuſcriptis, vel impreſſis, & manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius Prælati munitis, par vbiq; fides habeatur, ac ſi præſentes exhibitæ eſſent, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctū Petrum ſub Annulo Piſcatoris die. xxiiij. Octobris M. D. LXVI Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Ant. Florebellus Lauellinus.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto Indictione nona Die vigeſima octaua Menſis Octobris Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno Primo ſuprascriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in locis ſupraſcriptis. per nos Bernardinum Andreutium, & Ioannem Andream Rogerium Apoſtolicos Curſores.

Philibertus Chappuis Magiſter Curſorum.

De ſimonia.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROVIdentia Papę iiij. contra quoſcunque Eccleſias, & beneficia eccleſiaſtica quæcunque in confidentiam retinentes, ſeu recipientes.

PIVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANVM Pontificem in excelſa militantis Eccleſiæ ſpecula conſtitutum vigiles mentis oculos, non ſolum in abſentiū extendere, ſed potiſſimum in præſentium, domeſticorumq; fratrum, & filiorum ſuorum mores diligenter perſcrutandos, aliquando reflectere, ac eos, præſertim quos in Apoſtolicæ ſolicitudinis partem euocauit altiſſimus, nedum ab omni pactionis illicitæ contagione, verum etiam ab eius omnimoda ſuſpitione, vacuos, & immunes conſeruare decet, Vtque cæteros illuſtris officij ſublimitate antecellunt, eoſdem priſca etiam illa morum integritate, præſtare dignoſcantur. Sanè licet dudum, cum certam ſimoniacæ prauitatis ſpeciem, quam beneficiorum confidentiam vocant, etiam Ro. Cu. atque adeo in ſacrum ven. fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium collegium, quaſi per cuniculos irrepſiſſe, ac nonnullos ex ipſis fratribus, nimia quadam facilitate, ſeu potius importunis amicorum, familiarumq; precibus adductos, beneficia Eccleſiaſtica in confidentiam huiuſmodi recepiſſe, & frequenter recipere, intelleximus, hanc illicitam beneficientiæ exercendæ, ſeu amicitiæ colendæ viam, a tanto ſaltem Collegio prorſus eliminare cupientes, eoſdem fratres in Conſiſtorio noſtro ſecreto, non ſemel admonuerimus, huic aliena beneficia cuſtodiendi modo ne aſſueſcerent, neve illa hoc pacto reciperent, vtq; ſic recepta dimitterent; Nihilominus nuper ad aures noſtras peruenit, eorum aliquos, monitionis noſtræ, imo potius ſuimet oblitos, ea, quæ cuſtodienda receperant, beneficia, nondum tamen dimiſiſſe. Et inſuper illos, & nonnullos alios, etiam Patriarchas, Archiepiſcopos, & alios Epiſcopos, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Eccleſias, Monaſteria, dignitates, et alia beneficia huiuſmodi, in ſui fauorem reſignata, ceſſa, vel alias dimiſſa, acceptaſſe, aut de illis, per obitum, vel alias vacantibus, a nobis, & prædeceſſoribus noſtris, ſeu etiam ab Ordinarijs, & alijs inferioribus collatoribus, etiam ad patronorum præſentationem, ad alterius commodum ſibi prouideri obtinuiſſe, illaque, ac etiam alia aliter vacantia, ſibi in titulum, commendam, vel adminiſtrationem, aut aliàs dicta auctoritate conceſſa quandoque in reſignantium, vel cedentium, ſeu etiam aliorum fauorem ceſſiſſe, vel aliàs dimiſiſſe, Ac ſibi propterea penſiones annuas, ac fructus, redditus, & prouentus Eccleſiarum, Monaſteriorum, Dignitatum, & aliorum beneficiorum huiuſmodi, in toto, vel in parte, etiam aliquando cum facultate illas, & illos transferendi, ac etiam collationem, prouiſionem, præſentationem, & aliam diſpoſitionem beneficiorum eccleſiaſticorum ad eorundem Eccleſiarum, Monaſteriorum, & dignitatum Prælatos pro tempore exiſtentes, ac alios huiuſmodi beneficia pro tempore obtinentes per

tinentium, necnon regreſſus, ſiue acceſſus, & ingreſſus ad eccleſias, etiam Cathedrales, monaſteria, ac alia diuerſa beneficia eccleſiaſtica, ſibi reſeruari procuraſſe, & obtinuiſſe, ad hoc videlicet, vt confidentes ſic Decimarum apoſtolicarum, vel communis dicti Collegij, & annatæ, aliorumque iurium dictæ Cameræ debitorum, ſolutionem eludant, integrisque beneficiorum, etiam in menſibus Apoſtolicis vacantium, aut aliàs diſpoſitioni, Sedis Apoſtolicæ generaliter reſeruatorum, collationibus, ac interdum vt beneficia ipſa, tempore procedente, in aliquorum, tunc forſan de iure inhabilium, & incapacium, vel nondum adhuc natorum, fauorem, cedantur, ſeu reſignentur, vel vt perſonæ inhabiles, & incapaces huiuſmodi, etiam laici, penſionibus, ac fructibus, redditibus, & prouentibus eccleſiaſticis fruantur, & gaudeant, ſeu potius illis, & facultate transferendi prædicta abutantur, in animarum ſuarum periculum, & pernicioſum exemplum. Quare nos hanc Cardinalium eorundem, in monitionibus noſtris parendo in curiam, & tam illorum, quam cęterorum Prælatorum, etiam clericorum, ac aliorum quorumcunque indignam fallaciam conniuentibus oculis diutius minimè diſſimulandam, sed huic errori, ne radices altius agat, occurrendum tandem eſſe cenſentes. Et quoniam hanc ipſorum, qui monitioni noſtrę non parentes, beneficia huiuſmodi in confidentiam, vt præfertur, retinuerunt, & fructus ex eis indebite, vel percipiedo, vel per alios nomine ſuo, etiam per ſimulatas illorum locationes, & fictas de receptis quietantias, ac donationes, & remiſſiones percipi ſinendo, grauiter exceſſerunt Cardinalium metam, potius ex immoderata erga ſuos indulgentia, quam aliquo præceptorum noſtrorum ſpretu proceſſiſſe facilè reputamus, Idcirco omnes, & ſingulas Eccleſias, etiam Metropolitanas, & alias Cathedrales, ac Monaſteria, etiam conſiſtorialia, prioratus, præpoſituras, prępoſitatus, dignitates, etiam maiores, & principales, etiam conuentuales, perſonatus, adminiſtrationes, & officia, cęteraque beneficia eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura, ſecularia, & quorumuis Ordinum, Regularia, etiam de iurepatronatus, etiam laicorum, etiam nobilium, & illuſtrium, etiam ex fundatione, & dotatione exiſtentia, per eiuſdem Romanæ Eccleſiæ, etiam Epiſcopos Cardinales, & quoscunque alios, etiam Patriarchas, Archiepiſcopos, & alios Epiſcopos, ac etiam eiuſdem Cameræ Clericos, in titulum, commendam, vel adminiſtrationem, aut aliàs, in huiuſmodi confidentiam iure prohibitam cuiusuis perſonæ, vt præfertur, contemplatione, vel intuitu, quouiſmodo recepta, illorũ liberã collationẽ, & diſpoſitionẽ Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, harum ſerie reſeruantes ipſo iure a die receptionis eorundem, Vacauiſſe, & vacare, Ac fructuum, & penſionum reſeruationes, ac facultates transferendi, & collationis beneficiorum conceſſiones, eis, vt præmittitur, factas, ac regreſſus, ſiue acceſſus, & ingreſſus conceſſos huiuſmodi, ceſſaſſe, & ceſſare, ac extinctos eſſe; Et eoſdem Cardinales, ſeu quosuis alios, a prima die receptionis beneficiorum huiuſmodi circa fructus, redditus, & prouentus eorundem Ec-

cleſiarum, monaſteriorum, dignitatum, & aliorum beneficiorum, ac penſiones prædictas, indebite percipere, ſuosq; facere non potuiſſe, neq; debuiſſe, ſed illos omnes, & ſingulos ad Cameram eandem deuolutos fuiſſe, & eſſe, illiq; deberi, ac ipſos Cardinales, & alios, ad quorum manus quomodolibet peruenerunt, & eorum hæredes, ad integram illorum reſtitutionem, in vtroque foro teneri, & ad id opportunis iuris remedijs compelli debere, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, decernimus, & declaramus, & inſuper vniuerſis, & ſingulis, tam eiuſdem Ro. Eccleſiæ Cardinalibus, etiam Epiſcopis, quã Prælatis, & Clericis, & alijs prædictis, præſentibus, & futuris, ne deinceps vllo vnquam tempore, aliquas Eccleſias, monaſteria, dignitates, vel alia beneficia, etiam, de dicto iure patronatus, vti præfertur, exiſtentia, aut fructus, vel penſiones, aut regreſſus, acceſſus, in confidentiam prædictam, aut ad effectum reſeruationum huiuſmodi, ſibi poſtmodum cedentibus procurandarum, recipere præſumant, Cardinalibus videlicet, & alijs Prælatis huiuſmodi, in virtute ſanctæ obedientiæ, ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ, reliquis verò ſub maioris excommunicationis latæ ſententiæ pœna, per contrafacientes eo ipſo incurrenda, a qua, niſi a Nobis, aut Ro. Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant, diſtrictius inhibemus. Ac quaſcunque collationes, prouiſiones, præfectiones, commendas, reſeruationes, facultates, etiam transferendi, ac regrediendi, ſiue accedendi, & ingrediendi, ac alias diſpoſitiones de Eccleſiis, monaſterijs, dignitatibus, & alijs beneficijs, eorumque fructibus, & beneficiorum collationibus per Nos, & alios Ro. Pontifices ſucceſſores noſtros, etiam motu proprio, ſeu conſiſtorialiter, aut etiam per Ordinarios, & alios inferiores collatores, etiam ad patronorum eorundem præſentationem, & aliàs quomodolibet cum interuentu confidentiæ huiuſmodi, expreſſe, ſiue occulte, ac de iure præſumpto, & aliàs contra præmiſſa pro tempore factas, nullas, & inualidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, neque cuiquam ſuffragari, ſed Eccleſias, monaſteria, dignitates, ac alia beneficia huiuſmodi, ipſo iure vacare, ac noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni reſeruata, fructuſque, & penſiones Cameræ Apoſtolicæ applicatos, vt præfertur, eſſe, & cenſeri, ſicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios, etiã ipſius Eccleſiæ Ro. Cardinales, ſublata eis quauis aliter interpretandi, & iudicãdi facultate, etiam per præſumptiones, & coniecturas legitimas, & eorum arbitrio (cum aliàs cõfidentias huiuſmodi, in lucem erui, & probari non poſſe cõſtet) procedendo, iudicari, & diffiniri debere. Ac quicquid ſecus ſuper his a quoquam, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attemptari contigerit, irritum, & inane ſimiliter decernimus. Non obſtãtibus fel. rec. Bonifacij Papę viij. prædeceſſoris noſtri, de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, ac alijs conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon collegij præfati, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus con

trariꝭ quibuſcunq;. Aut ſi aliquibus, communiter, vel diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiuſmodi mentionem. Et ne quiſquam vllo vnquam tempore præſentium ignorantiam prætendere poſſit, Volumus, & eadem auctoritate decernimus, quod ipſæ præſentes literæ ad Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Valuas, per aliquem ex Curſoribus noſtris, illarum copia ibi affixa, & dimiſſa, & etiam in Cancellaria Apoſtolica, de more publicentur, Ac in eiuſdẽ Cancellariæ quinterno, ad maiorem partium, illas in iudicio producere volentium, commoditatem, deſcribantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſeruationis, declarationis, inhibitionis, decreti, & voluntatis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationẽ omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud ſanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimoquarto decimoſeptimo Kl. Nouem. Pontificatus noſtri anno quinto.

Viſa de Curia M. de Enciſo.

Ca. Glorierius.

H. Cumyn

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo Quingẽteſimo ſexageſimo quarto, indictione ſeptima, die vero quarta menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Pij, diuina prouidentia Papæ quarti, Anno quinto ſupraſcriptæ literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in Acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem in ſupraſcriptis locis ſupraſcriptarum literarum copijs affixis, vt moris eſt, per nos Iulium Parinum, & Bernardinum Andreutium prælibati Sanctiſſ. Domini Noſtri Papæ Curſores.

Antonius Clerici Magiſter Curſ.

BVLLA S. D. N. D. PII DIVINA PROuidentia Papæ V. Lecta in die Cœnæ Domini Anno M.D.LXVI.

In nomine ſanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.

Initium tranſumpti Bullæ.

NOVERINT Vniuerſi, hoc præſens publicum tranſumptum inſpecturi, quòd nos Alexander Riarius Protonotarius Apoſtolicus Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicę Auditor, Romanęq; Curiæ Iudex Ordinarius, Sententiarumq;, & Cenſurarum in eadem Ro. Cu. & extra eam latarum, ac quarumcunq; literarum Apoſtolicarum vniuerſalis executor ab eodem S. D. N. Papa deputatus, vidimus, & diligenter inſpeximus literas Apoſtolicas S. D. N. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti hodie, qui fuit dies Iouis Sancti, & Cœnæ Domini, & ſolemniter more ſolito lectas, & publicatas, eiusq; vera Bulla plumbea cum cordula rubei, croceiq; colorum more Ro. Cu. pendente Bullatas, & omni ſuſpitione carentes ſubſequentis tenoris.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei, Ad futuram rei memoriam.

Proœmium Bullæ.

CONSVEVERVNT Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, ad retinendum puritatem religionis Chriſtianę, & ipſius vnitatē, quæ in coniunctione membrorum ad vnum caput Chriſtum videlicet, eiusq; Vicarium, principaliter conſiſtit, & ſanctam fidelium ſocietatem ab offenſione ſeruandam; arma iuſtitiæ per miniſterium Apoſtolatus in præſenti celebritate exercere.

In Hæreticos, & fautores eorum.

Nos igitur vetuſtum, & ſolemnem hunc morē ſequentes excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, auctoritate quoq; beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra quoſcunq; Vſſitas, Vicleuitas, Lutheranos, Zuuinglianos, Vgonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios,

rios, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos, necnõ ſchiſmaticos quocunq; nomine nuncupentur, & cuiuſcunq; ſectæ exiſtant, ac omnes eorundẽ Hæreticorum fautores, receptatores, & illis credentes, ac eorum libros ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ, ſcienter quomodolibet legentes, aut in domibus ſuis tenentes, imprimentes, aut quomodolibet defendentes ex quauis cauſa publicè, vel occultè, quouis ingenio, vel colore, & generaliter quoslibet defenſores eorundem.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, Latrunculos maritimos, & illos præcipue, qui à monte Argentario vſq; ad Terracinam diſcurrere, & nauigantes in illo deprædari, mutilare, interficere, ac rebus, & bonis ſuis ſpoliare præſumpſerunt hactenus, et præſumunt, ac omnes receptatores eorundem, & eis auxilium ſcienter dantes, vel fauorem. — *In Piratas, & fautores eorũ.*

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in terris ſuis noua pedagia imponunt, vel probibita exigunt. — *In imponentes noua pedagia.*

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios Bullarum, ſeu litterarum Apoſtolicarum, & ſupplicationum gratiam, vel iuſtitiã concernentium per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellariũ, ſeu gerentes vices eorum, de mandato eiuſdem Romani Pont. ſignatarũ, aut ſub nomine eiuſdem Romani Pont. ſeu Vicecancellarij, aut gerentiũ vices prędictorum ſignantes ſupplicationes eaſdem, extendentes capitulum ad falſariorum, cum omnibus pœnis in eo contentis, Ac falſificãtes, ſeu mutantes ſupplicationes per Nos, ſeu de mãdato noſtro ſignatas, & datas ſiue noſtra, aut Datarij noſtri licentia. — *In falſificatores literarum, & ſupplicationum Apoſtolicarum*

Item excõmunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui Equos, Arma, Ferrum, Filum ferri, Stagnum, Chalybem, omniaq; alia metallorum genera, atq; bellica inſtrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape, quam ex quacunq; alia materia, & ipſam materiam, aliaq; prohibita deferunt Saracenis, Turcis, & alijs Chriſti nominis inimicis, quibus Chriſtianos impugnant, Necnon illos, qui per ſe, uel alium, ſeu alios de rebus Chriſtianæ reipublicæ ſtatum concernentibus in Chriſtianorum perniciem, & damnum ipſos Turcas, & Chriſtianę religionis inimicos certiores faciunt, illiſq; conſilium quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcunq; priuilegijs, & conceſſionibus quibuſcũq; Principibus, & Dominis, ſeu priuatis perſonis, per Nos, et Sedẽ prædictã haſtenus forſan cõceſſis, quæ illis nolumus in aliquo ſuffragari. — *In deferentes ꝓhibita ad terras infidelium.*

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu inuadentes victualia, ſeu alia ad vſum Romanæ Curiæ neceſſaria adducentes, vel qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel deferantur, impediunt, ſeu perturbant, vel qui talia faciunt, vel defendunt, cu — *In impedientes eos, qui victualia ad vrbem deferunt.*

iuſcunq; fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus, etiam ſi Pontificali, vel Regali, Reginali, aut alia quauis Eccleſiaſtica, vel mundana praſulgeant dignitate.

In eos, qui uenientes Ro. vel ibi commorantes offendunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, necnon omnes illos, qui iuriſdictionem ordinariam, vel delegatam non habentes in eadem Curia morantes temeritate propria rapiunt, & ſpoliant, & detinent, aut ex propoſito deliberato verberare, mutilare, vel interficere præſumunt, vel qui talia fieri faciunt, ſeu mandant.

In eos, qui manus inijciunt in prælat.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes temerè mutilantes, verberantes, vulnerantes, interficientes, capientes, incarcerantes, & detinentes Patriarchas, Archiepiſcopos, et Epiſcopos, eaq; mandantes.

In eos, qui cauſarū in curia pendentium curſū, & literarū apoſtolicarum exequutionem impediunt.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel alium, ſeu alios quaſcunq; perſonas Eccleſiaſticas, vel ſeculares ad dictã Curiam ſuper eorum cauſis, & negocijs recurrentes, illaq; in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negociorumq; geſtores, Aduocatos, procuratores ipſorum, vel etiam Auditores, ſeu Iudices ſuper dictis cauſis, ſeu negocijs deputatos occaſione cauſarum, vel negociorum huiuſmodi verberant, mutilant, vel occidunt, ſeu bonis ſpoliant, Ac illos, qui, ne aliquas litteras Apoſtolicas, etiam in forma breuis, tam gratiam, quam iuſtitiam concernentes, & etiam Citationes, Monitoria, & executoriales, quæ à Sede Apoſtolica emanarunt, & pro tempore emanabunt, ſine eorum beneplacito, & examine, exequutioni demandari inhibent; Ac Notarios, exequutores, vel ſubexequutores Literarum monitoriarum, & citationum, ac exequutorialium huiuſmodi capiunt, incarcerant, & detinent, vel capi, incarcerari, & detineri faciunt; Necnon qui, ne literis, & mandatis Sedis Apoſt. & Legatorum, ac Nunciorum, & Iudicum Legatorum eiuſdem ſimiliter gratiam, & iuſtitiam concernentibus, cæteriſq; ſuper illis, & rebus iudicatis, decretis, proceſſibus, & exequutorialibus, non niſi habito prius eorum beneplacito, & conſenſu per eorum literas exequutoriales, vel aliàs nuncupatas, & certo pretio ſoluto pareatur, Neue tabelliones, & Notarij, ſuper huiuſmodi literarum, & proceſsuum exequutione inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cuius intereſt, tradere debeant; Quiuè ſub quibusuis pœnis, quibuſcunque perſonis in genere, vel in ſpetie, ne pro quibuſuis eorum negotijs proſequendis, ſeu gratijs impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipsas à dicta Sede impetrent, ſeu impetratis vtantur, directè, vel indirectè ſub aliquibus pœnis prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, Quiuè in animarum earundem periculum ſe à no-

ſtra, & Ro. Pontificis pro tempore exiſten. obedientia pertinaciter ſubtrahere, ſeu quomodolibet recedere præſumunt.

Quinè ex eorũ officio, vel ad inſtãtiam quorũcunq; perſonas eccleſiaſticas, Capitula, Conuentus, & Collegia Eccleſiarũ quarũcunq; corã ſe ad eorũ tribunal, audientiã, Cancellariam, Conſiliũ, vel parlamentũ, præter iuris cõis diſpoſitionẽ trahunt, aut trahi faciunt, vel procurant directè, vel in directè quouis quæſito colore; Necnon qui ſtatuta, ordinationes, Conſtitutiones, Pragmaticas, ſeu quæuis alia decreta in genere, vel in ſpetie ex quauis cauſa, & quouis quæſito colore, etiã ſub pretextu literarũ Apoſt. in vſu non receptarũ, ſeu reuocatarũ, hactenus fecerunt, ordinarunt, & publicarunt, aut facient, ordinabunt, & publicabunt in futurum, per quas, & quæ Libertas eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quouis modo reſtringitur, ſeu noſtris, & dictæ Sedis iuribus quomodolibet tacitè, vel expreſſè præiudicatur. In eos, qui Eccleſiaſtica bona vſurpant.

Quinè iuriſdictiones, ſeu fructus, redditus, et ꝓuentus, ad eccleſiaſticas perſonas ratione eccleſiarũ, Monaſteriorũ, & aliorũ beneficiorũ eccleſiaſticorũ ꝑ eos obtentorũ pertinẽtes vſurpant, vel ſurripiunt, ſeu quauis occaſione, vel cauſa, ſine Rom. Pont. expreſſa licentia, ſequeſtrant, aut collectas, decimas, taleas, præſtantias, et alia onera clericis, prælatis, et alijs perſonis eccleſiaſticis, ac eorũ, et eccleſiarũ, Monaſteriorũ, et aliorũ beneficiorũ eccleſiaſticorũ bonis, illorũq; fructibus, redditibus, et ꝓuentibus hõdi absq; ſimili Rom. Pont. ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diuerſis ẽt exquiſitis modis exigunt, aut à ſponte ẽt dantib⁹, et concedentibus recipiunt, necnon qui per ſe, vel aliũ, ſeu alios directè, vel indirectè pdicta facere, exequi, vel ꝓcurare, aut in eiſdẽ auxiliũ, conſiliũ, vel fauorẽ, aut votũ, ſeu ſuffragiũ palã, vel occultè pſtare non verentur, cuiuscũq; ſint præeminentiæ, dignitatis, cõditionis, ordinis, aut ſtatus, ẽt ſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, Reſpublicæ, & alij potentatus quicũq; ẽt Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, & terris quoquomodo præſidentes fuerint, aut quauis ẽt Pontificali dignitate pfulgeãt; Innouamusq; decreta ſuper his, tã per ſacros canones, et Cõcilia gñralia, quàm ẽt in Lateranẽſi Cõcilio nouiſſimè celebrato edita, ẽt cũ interdicto eccleſiaſtico, ac alijs cẽſuris, et penis in eis cõtẽtis. In eos, qui decimas, aut taleas quaſcunq; perſonis eccleſiaſticis imponunt, aut exigunt, ac aſſenſum, auxilium, uel conſilium præſtant.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos Cancellarios, Vicecancellarios, & conſiliarios, ordinarios, & extraordinarios quorumcumq; Regum, & Principum, ac præſidentes Cancellariarum, & conſiliorum, ac parlamentorum; Necnon Procuratores generales eorundem, vel aliorũ Principum ſæculariũ, etiã ſi Imperiali, vel Regali, Ducali, vel alia quacũq; pfulgeant dignitate; Necnõ Archiepiſcopos, Epiſc. Abbates Cõmendatarios, Vic. et officiales, qui per ſe, vel aliũ, In officiales, & prelatos, qui ſpirituales cãs à iudicibus apoſtolicis auocant, & executionem

literarum, & mandatorũ apoſtolicorum impediunt.

ſeu alios quarumcunq; exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias ſpirituales, & ſpiritualibus annexas cauſas ab Auditoribus, & Commiſſarijs noſtris (vt eorum verbis vtamur) auocant, Ac exequutiones monitoriorum, citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, executorialium, & aliarum literarum Apoſtolicarum, tam gratiam, quàm iuſtitiam concernentium à Nobis, necnon Camerario, & præſidentibus Cameræ Apoſtolicæ, ac Auditoribus, & Commiſſarijs Apoſtolicis in eiſdem cauſis pro tempore emanatarum, illarumq: curſum, audientiamq;, ac perſonas, capitula, conuentus, collegia cauſas ipſas exequi volentes auctoritate laicali impediunt, & ſe de illorum cognitione tanquam iudices intromittere, ac partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum eos, cõtra quos tales inhibitiones emanarunt, à cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolui, ordinant, vel compellunt, vel aliàs executionem literarum Apoſtolicarum, vel executorialium, etiam ſub prætextu violentiæ prohibendæ impediunt.

Quod nulla ſolemnis Pont. abſolutio comprehendit eos, qui ſupradicta ſtatuta, libertatẽ eccl. lædentia condunt.

Declarantes nihilominus, ac proteſtantes (prout tenore præſentium declaramus, ac expreſſè proteſtamur) abſolutionem hodie, vel aliàs, etiam ſolemniter per nos faciendam, præfatos ſupranominatos, & qualificatos, ac Cancellarios, Vicecancellarios, Conſiliarios, & procuratores, ac alios excommunicatos prædictos, niſi prius ſtatim ſtatuta, ordinationes, Conſtitutiones, & decreta huiuſmodi publice reuocauerint, & ex Archiuijs, ſeu Capitularibus locis, aut literis, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & caſſari, ac nos de reuocatione, & caſſatione huiuſmodi certiores fecerint, & aliàs à præmiſſis cum vero propoſito vlterius ſimilia non committendi deſtiterint, non comprehendere, nec illis aliter ſuffragaturam fore, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac alijs quibuſcunque iuribus Sedis Apoſtolicæ, ac S. R. E. vndecunq;, & quomodolibet quæſitis, ſeu quærendis per quoſcunq; actus contrarios, vel quomodolibet præiudicãtes tacitos, vel expreſſos à Nobis, vel Sede Apoſtolica quomodolibet factos, aut faciendos, aut quemcunque temporis curſum, ſeu patientiam, vel tolerantiam noſtram nullatenus præiudicari debere, aut quomodolibet poſſe.

In eos qui prere grinos ad vrbẽ venien. offendunt.

Item Excommunicamus, & anathematizamus omnes mutilantes, vulnerantes, & interficientes, ſeu capientes, & detinentes, ſeu deprædantes Rompetas, & peregrinos ad Vrbem cauſa deuotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel recedentes ab ipſa, & illis dantes auxilium, conſilium, vel fauorem. Excommunicamus et,

& anathematizamus omnes, & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcunq; non tamen pyraticam exercentium, nauibus tempeſtate in tranſuerſum, vt dici ſolet, iactatis, aut etiam ſubmerſis, & naufragatis, ſiue in ipſis nauibus, ſiue in mari, ſiue in litore inuenta ex ipſis nauibus dilapſa cuiuſcũq; generis bona tam in noſtris Tyrrheni, & Adriatici, quã in quibuſcũq; alijs cuiuſcunq; maris Regionibus, & litoribus rapuerint. ſeu quocunq; modo acceperint, aut ab alijs rapta, ſeu accepta quacunq; cauſa receperint, neq; ab huiuſmodi reatu, & tanta immanitate propter quodcunq; priuilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi etiam immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcunq; prætextum excuſari poſſint.

In rapientes bona naufragãtiũ.

Item Excõmunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel alium, ſeu alios, directè, vel indirectè, ſub quocunq; titulo, vel colore, de facto occupant, detinent, vel hoſtiliter deſtruunt, vel inuadunt, aut occupare, detinere, vel deſtruere, aut inuadere hoſtiliter præſumunt in totum, vel in partem almam Vrbem, Regnum Siciliæ, inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium beati Petri in Tuſcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayſinum Sabinenſem, Marchiæ Anconitanæ, Maſſæ Trebariæ Romandiolæ, Campaniç, & Maritimas prouincias, illarumq; terras, & loca, ac terras ſpetialis commiſſionis Arnulforum, Ciuitatesq; noſtras Bononiam, Ceſenam, Ariminum, Beneuentum, Peruſium, Auinionem, Ciuitatem Caſtelli, Tudertum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipſam Rom. Eccleſiam ſpectantia, & pertinentia, dictæq; Rom. Eccl. mediatè, vel immediatè ſubiecta, ac ſupremam iuriſdictionẽ in illis Nobis, & eidem Rom. Eccl. cõpetentem de facto vſurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis præſumũt; Necnõ adhærentes fautores, et defenſores eorũ, ſeu illis auxilium, conſilium, vel fauorem quomodolibet præſtantes; Necnon omnes, & ſingulos vaſorum aureorum, argenteorum, ueſtimentorum, ſupellectilium cuiuſcunq; generis, librorum, & ſcripturarum, & aliorum bonorum ex Palatio Apoſtolico Sedis Apoſtolicæ vacationis, & alio quocunq; tempore ablatorum ablatores & illorum detentores, ac quoſcunq; alios, ad quorum manus bona ipſa quocunq; titulo, & ex quauis cauſa ſcienter peruenerint, & in quorum manus ad præſens exiſtant.

In eos qui terras, ſeu iura eccle. Ro. occupãt, vel inuadunt.

In raptores bonorum palatij Apoſtolici.

Non obſtantibus quibuſcunque priuilegijs, Indulgentijs, ac litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, eis, vel eorum alicui, vel aliquibus cuiuſcunq; ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, etiam ſi, vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, Reginali, ſeu quauis alia Eccleſiaſtica, & mundana præfulgeant digni-

Quod priuilegia indulgẽtiç, ac cõfeſſionalia, non ſuffragãtur contra præmiſſa.

tate, à prædicta Sede ſub quauis forma, vel tenore conceſſis, quòd excommunicari, vel anathematizari non poſſint per litteras Apoſt. non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi, ac ordinibus, locis, nominibus proprijs, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, Necnon conſuetudinibus, & obſeruantijs ſcriptis, vel non ſcriptis, & alijs contrarijs quibuſcunque, per quæ contra noſtros proceſſus hmõi, ac ſententias, quominus includantur in eis, ſe iuuare valeant, vel tueri, & quæ quo ad hoc penitus tollimus, & omnino reuocamus; & à quibus quidem ſententijs nullus per alium, quàm per Rom. Pont. niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolui poſſit, nec etiam tunc, niſi de ſtando S. R. E. mandato, vel ſatisfaciendo ſufficienti cautione præſtita, etiam prætextu confeſſionalium, ſeu quarumuis facultatum, verbo, litteris, aut quauis alia ſcriptura, etiam in qua ſola ſignatura ſufficeret conceſſum, & quauis derogatoriarum derogatoriæ fortiores, & efficaciores, ac inſolitæ clauſulæ apparerent, quibusuis perſonis cuiuscunque præeminentiæ, dignitatis, conditionis, vel ſtatus, etiam ſi Pontificali, Regali, Reginali, vel quauis alia præfulgeant dignitate, religioſis, & ſæcularibus vtriuſque ſexus, Capitulis, Collegijs, Conuentibus, ordinibus, etiam mendicantium, & Militiarum hoſpitalibus, Confratrijs, & vniuerſitatibus cõceſſarum a Nobis, vel prædicta Sede, & quas concedi cõtingeret quomodolibet in futurũ.

In abſoluentes transgreſſores.

Illos autem, qui contra tenorem præſentium talibus, vel eorum alicui, ſeu aliquibus abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, excommunicationis, & anathematizationis ſententia innodamus, eisq; prædicationis, lectionis, adminiſtrationis ſacramentorum, & audiendi confeſſiones officia interdicimus, eis denunciantes, & declarantes apertè, nos grauius contra eos ſpiritualiter, & temporaliter (prout expedire cognouerimus) proceſſuros. Et nihilominus, quicquid egerint, abſoluendo, vel alias nullius ſit roboris, vel momenti.

Quod bulla publicetur in valuis S. Io. Lat. et Princ. apoſt. de vrbe.

Vt autem huiusmodi noſtri proceſſus ad communem omnium notitiam deducantur, Chartas, ſeu membranas proceſſus continentes, eaſdem in valuis Baſilicarum principis Apoſtolorum, & ſancti Ioannis Lateraň. de Vrbe affigi, ſeu appendi faciemus, quæ proceſſus ipſos quaſi ſonoro præconio, & patulo inditio publicabunt, vt ij, quos proceſſus huiusmodi contingunt, quòd ad ipſos non peruenerint, aut quòd ipſos ignorauerint nullam poſſint excuſationem prætendere, ſeu ignorantiam allegare. cum non ſit veriſimile quòd ipſum remaneat incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Quod bulla publicetur per lo-

Verum vt præſentes literæ, ac omnia, & ſingula in eis contenta cõ fiant notiora, quò in plerisque Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, Ve-

nerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & locorum Ordinarijs vbilibet conſtitutis per hæc ſcripta committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas (poſt quam eas receperint, ſeu earum notitiam habuerint) ſaltem ſemel in anno, aut pluries, prout expedire viderint, in Eccleſiis ſuis, dum maior in eis populi multitudo ad diuina conuenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſtifidelium mentes deducant, nuntient, & declarent. *corum ordinarios, ſaltem ſemel in anno.*

Decernentes earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Iudicis ordinarij Romanę Curiæ munitis eandem prorſus fidem in iudicio, & extra vbilibet adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Quod adhibeatur fides tranſumptis.*

Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, extenſionis, reuocationis, innodationis, interdicti, innouationis, proteſtationis, declarationis, commiſſionis, præcepti, mandati, voluntatis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo Sexto, Tertio Idus Aprilis.

Pontificatus noſtri Anno Primo.

Cæ. Glorierius.

Viſa de Curia Io. Riuetius.

H. Cumyn.

Anno a natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo Sexto, Indictione, nona die vero duodecima Menſis Apr. Pontificatus Sanct. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti, anno eius primo, Retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Sacroſanctæ Lateranen. Eccleſiæ, & in Acie Campi Floræ, vt moris eſt, Per nos Alexandrum Aſtancollum, & Franciſcum Fayam prælibati Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſores. *Publicatio Bullæ.*

Nicolaus de Matthæis Magiſter Curſorum.

Continuatio tranſumpti.

Decretum. *QVibus quidem litteris diligenter inſpectis, illas ad requiſitionẽ egregy viri Io. Baptiſtæ Bizonis S. D. N. Papæ, & Ca. Apoſtolicæ Procuratoris Fiſcalis, per Notarium publicũ infraſcriptum exemplari mãdauimus, & tranſumi, & in hanc publicam tranſumpti formam redigi. Decernentes, & volentes, vt huic præſenti tranſumpto, iuxta ea rundẽ litterarum, & decreti in eis appoſiti continentiam, & tenorem plana fides vbiq; adhibeatur, ac ſi ipſæ originales litteræ exhibitæ, vel oſtenſæ forent. Quibus omnibus, & ſingulis auctoritatem noſtram*

Data. *ordinariam interpoſuimus & interponimus per præſentes. In quorũ omnium, & ſingulorum fidem, & teſtimonium præmiſſorum, præſentes litteras, atque præſens publicum tranſumpti inſtrumentum exinde fieri, & per Dominum Gaſparem Raydettum Notarium publicum, noſtrumq; & dictæ Cu. coram nobis ſcribam infraſcriptum, ſubſcribi, & publicari mandauimus, ſigilliq; noſtri iuſſimus, & fecimus impreſſione muniri. Dat. Rom. in domibus noſtræ reſidentiæ, ſub Anno Domini. 1566. Indictione nona, die vero duodecima Menſis Apr. Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Pÿ diuina proui-*

Teſtes. *tia Papæ Quinti Anno primo, præſentibus diſcretis Viris D. Franciſco Pighinola, & Iacobo Gerardo, Notariÿs publicis, & coram nobis ſcribis, Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis, atque rogatis.*

BVLLA S.D.N.D. PII DIVINA PROVIdentiæ Papæ V. Reuocatoria omnium Indulgentiarum, etiam perpetuarum, pro quibus conſequendis manus adiutrices ſunt porrigendæ, & quæ quæſtuandi facultatem quomodolibet continent.

Pius Epiſcopus Seruus Seruorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

ET ſi Dominici gregis ſalui ſemper intenti, ſingulis cum humilitate poſcentibus ea benigne cõcedere Nos, & prædeceſſores noſtri ſtuduerint, per quæ peccatorum mole depoſita ſalus ipſis ſuccedat, & hoſtis humani generis ſeruitute ereptas animas lucrifaciant Altiſſimo, qui eas nobis ſua bonitate commiſit: id tamen propenſiori ſtudio nos præcauendum eſſe cenſemus, ne cuiuſuis Indulgentiæ, remiſſionis, vel fa-

vel facultatis obtentu Chriſtifideles procliuiores ad illicita in poſterum committenda reddantur, aut facilitas veniæ eis peccandi tribuat incentiuum, & exinde Clauium auctoritas deducatur in contemptum, & Chriſtifideles quamplurimum ſcandalizentur. Sane cum ad auditum noſtrum ex diuerſis Mundi partibus quamplurimæ querelæ perlatæ fuerint, quòd vigore diuerſarum Indulgentiarū, & facultatum per prædeceſſores noſtros, ac etiā Nos, vel auctoritate noſtra tam fabricæ noſtræ Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Eccleſiæ Sancti Ioannis Lateraneñ. de Vrbe, ipſiusq; Eccleſiæ, necnon Sancti Ioannis, & Sancti Lazari Hieroſolymitañ. ac Sancti Spiritus in Saxia, & Sancti Ioannis Lateraneñ. ac ſancti Iacobi Incurabilium, de eadem Vrbe, necnon ſancti Elmi, & ſancti Bouis, ac ſancti Gothardi, & ſancti Lenguzoni, necnon ſancti Nicolai, & ſancti Bernardi Montis Ioui, necnon ſancti Leonardi, ac ſanctæ Marthæ, necnon Sanctiſſimi Crucifixi Syracuſañ. ac ſanctæ Mariæ de Monteſerrato, Hoſpitalibus, ac etiam ſancti Sebaſtiani prope, & extra muros dictæ Vrbis, necnon ſancti Antonij de ſancto Antonio Vienneñ. diœc. & Redemptionis captiuorum nuper Neapoli inſtituto Monaſterijs, illorumq; ac diuerſis alijs Eccleſiis, Monaſterijs, Hoſpitalibus, Militijs, Confraternitatibus, Societatibus, & pijs locis conceſſarum multi Quæſtores ex eiſdem Indulgentijs lucrum temporale tantum quærentes nominibus Fabricæ, Eccleſiarum, Hoſpitalium, Monaſteriorum, Militiarum, Cōfraternitatum, Societatum, & piorum locorum prædictorum in diuerſis Ciuitatibus, & diœc. quæſtas facere, Confratres deſcribere, Capellas, & oratoria erigere, illisq; erectis Indulgentias huiusmodi communicare, & in diuerſis gradibus à iure prohibitis diſpenſare, ac plura etiam concedere, quam eis vigore facultatum prædictarum licitum ſit, ipſiq; lucro intenti, pecuniasq; potius, quā Chriſtifidelium ſalutem quærentes, ac eisdem Indulgentijs ſic abutentes, quæſtum ex illis particularem facere conantur, variosq; & diuerſos Quæſtores, Commiſſarios, Procuratores, Receptores, Theſaurarios, Factores, Nuncios, & alios Miniſtros conſtituere, qui non ſolum ſupradicta, ſed etiam plura alia eis nunquam conceſſa facere, & concedere; Necnon locorum Ordinarios, illorumq; in ſpiritualibus Vicarios generales, & Officiales, ac Miniſtros, Eccleſiarumq; & ordinum Prælatos, Superiores, & perſonas quæſtas huiuſmodi impedientes, cenſuris eccleſiaſticis innodare, & aliàs in pluribus grauiter excedentes in diuinæ maieſtatis offenſam, ac ſuarum, & Chriſtifidelium animarum perniciem, ac Ordinariorum perturbationem, & piarum mentium ſcandalum, præſumūt. Nos qui Deo propitio gregis Dominici, meritis licet inſufficientibus, curam gerimus, & illum ſpiritualis Theſauri elargitione cupimus ipſi Deo reddere acceptabilem, ex præmiſſis, & alijs rationabilibus cauſis animum noſtrum mouentibus, felicis recordationis Calixti quarti, Clementis vij. Pauli iij. Iulij ſimiliter iij. & diuerſorum aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, Motu proprio non ad alicuius nobis ſu-

*per hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra voluntate, & de-
liberatione omnes, & ſingulas indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum
remiſſiones fabricæ, & eccleſiæ huiuſmodi, necnon ſancti Ioannis Hieroſolymitañ
etiam pro conſtructione, & ædificatione illius nouæ Ciuitatis prædictis, & qui-
buſuis alijs Hoſpitalibus, Monaſterijs, Eccleſijs, Domibus, Militijs, ordinibus, eti-
am Mendicantium Congregationibus, Confraternitatibus, & Vniuerſitatibus,
& pijs locis, illorumq; ordinibus, Capitulis, Conuentibus, Magiſtris, Superiori-
bus, & tam ſæcularibus, quàm quorumuis etiam Mendicantium ordinum Regu-
laribus perſonis tam ſingulariter, quàm vniuerſaliter per quoſcunq; Romañ Pon
tifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis,
ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia,
ac ex quibuſuis etiam vrgentiſſimis cauſis, etiam cauſa redemptionis captiuorũ,
& aliàs quomodolibet conceſſis, pro quibus conſequendis manus ſunt porrigendæ
adiutrices, & quæ quæſtuandi facultatem quomodolibet continent, illarum om-
nium tenores, formas, derogationes, & decreta præſentibus pro expreſſis haben-
tes autoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò reuocamus, caſſamus, ir-
ritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus. Et inſuper perpetuò hac noſtra
valitura conſtitutione decernimus, quòd exnunc decętero ſub indignationis noſtrę
pœna prætextu Indulgentiarum, & facultatum per quoſcunq; Romañ. Pontifi-
ces prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem Apoſtolicam, etiam Motu ſimili, ac
Sedis Apoſtolicæ Legatos, & alias quomodolibet conceſſarum, & quas à Nobis,
et Sede prędicta impoſterum verbo, literis, aut quauis alia ſcriptura, etiam manu
noſtra ſignata, etiam cum clauſula quòd ſola ſignatura ſufficiat, etiam in fauorem
fidei, aut Cruciatæ ſanctæ, vel cuiuſcunq; alterius piæ cauſæ, etiam priuilegiatæ
concedi quomodolibet contigerit, nullus quauis etiam Epiſcopali, Archiepiſco-
pali, et Patriarchali, aut maiori dignitate, etiam Cardinalatus honore, ſeu etiam
Regali, vel temporali excellentia præfulgeat, audeat, vel præſumat quæſtas fa-
cere, aut Nuncios, Quæſtores, Commiſſarios, Theſaurarios, Receptores pro
illis recipiendis in dictis Hoſpitalibus, Eccleſiis, Domibus, Monaſterijs, Mili-
tijs, & alijs locis ſupranominatis, vel pro eis, aut illorum nominibus alibi conſti
tuere, & deputare, niſi ex ſpeciali licentia, & ex certa ſcientia noſtris, & Ro-
mañ. Pontificis pro tempore exiſtentis, de qua per literas noſtras, & eiuſdem
Romani Pontificis pro tempore exiſtentis locorum Ordinarijs, vel eorum in ſpi-
ritualibus Vicarijs, ſeu officialibus derogationem præſentis noſtræ conſtitutio-
nis illius tenore de verbo ad verbum inſerto expreſſe continentes, Nos enim ex
nunc irritum decernimus, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis
auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, conſtare debeat. Man
dantes in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis veneralibus fratribus
noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quatenus in Ci-
uitatibus, & Diœc. ſuis præſentes noſtras literas publicare, & obſeruare de-*

beant, rogantesq; omnes, & ſingulos Principes ſæculares, & alios Dominos, & Magiſtratus tẽporales, eisq; per viſcera miſericordiæ domini noſtri Ieſu Chriſti in remiſſionem peccatorum ſuorum iniungentes, quatenus in præmiſſis eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis aſſiſtant, & ſuum auxilium, & fauorem præſtent cum auxilio brachij ſæcularis. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibusuis Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon fabricæ eccleſiæ Hoſpitalium, Monaſteriornm, Militiarum, Confraternitatum, Ordinum, Capitulorum, Conuentuum, aliorumq; locorum prædictorum, & quorumuis illorum membrorum, & eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitañ, etiam iuramento, confirmatione apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, vſibus, & naturis, priuilegijs quoq; , indultis, & literis apoſtolicis illis, & præſertim ſancti Ioannis, & ſancti Lazari, ac ſancti Spiritus in Saxia Hoſpitalibus, necnon ſancti Antonij de ſancto Antonio, & ſanctorum Nicolai, & Bernardi Montis Iouij Monaſterijs, ipsorumq; Monaſteriorum Hoſpitalibus, ſingulorumq; eorum Conuentibus, Superioribus, & perſonis præfatis per quoscunq; Romañ. Pontifices prædeceſſores, ac Nos, & Sedem Apoſtolicã ſub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac quauis etiam Imperiali, vel Regali conſideratione, vel inſtantia, & aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis; quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret tenores huiusmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ſimilibus ſpecialiter, & expreſſe derogamus, et ſufficienter derogatum eſſe volumus, contrarijs quibuscunq;. Aut ſi aliquibus cõmuniter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem quòd præſentes literæ in Cancellaria noſtra apoſtolica, & Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter Conſtitutiones perpetuo valituras deſcribantur. Et quia difficile foret, easdem præſentes ad ſingula quæq; loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quòd earum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius Prælati munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ſi originaliter forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reuocationis, caſſationis, irritationis, annullationis, vacuationis, decreti, mandati,

iniunctionis, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo, quingenteſimo, ſexageſimo ſexto. Sexto Idus Februarij, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Ca. Glorierius.

H. Cumyn.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, indictione decima, die vero decimaſeptima menſis Februarij, Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto patris, & D. N. D. Pij Papæ quinti Anno ſecundo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Cancellariæ apoſtolicæ, & in acie campi Floræ per nos Antonium Clerici, & Io. Andream Rogerium præfati S. D. N. Papæ Curſores.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

CONSTITVTIO S. D. N. D. PII DIVINA Prouidentia Papæ V. per Dominos Medicos obſeruanda.

Pius Papa V. Ad perpetuam rei memoriam.

SVpra Gregem Dominicum noſtræ vigilantiæ diuinitus creditum, vigilis ſpeculatoris, pro vt nobis deſuper conceditur, exercentes officium, ad ea per quæ Animarum ſaluti cum diuini nominis gloria conſuli valeat, libenter intendimus, vt Chriſti fideles poſt Baptiſmum in peccata lapſi, per ſacramentum Pœnitentiæ Deo reconcilientur. Sane cum Infirmitas corporalis nonnunquam ex peccato proueniat, dicente Domino languido, quem ſanauerat, vade noli amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat, ac propterea prouide fe. re. Innocentius iij. predeceſſor noſter Medicis preceperit, vt cum eos ad ægrotos vocari contigerit, ipſos ante omnia moneant, vt animarũ Medicos vocent, ne cum eis hoc in extrema ægritudine conſtitutis ſuadetur, in

deſperationis articulum incidant. Nos igitur volentes hoc tam ſalutare præceptum nulla temporis præſcriptione aboleri, ſed ſemper obſeruari, conſtitutionem præfatam auctoritate Apoſtolica tenore preſentium innouamus, & hac noſtra in perpetum valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus; quòd omnes Medici cum ad Infirmos in lecto iacentes vocati fuerint, ipſos ante omnia moneant, vt idoneo Confeſſori omnia peccata ſua iuxta ritum S. R. E. confiteantur, neq; tertio die vlterius eos viſitent, niſi longius tempus infirmo Confeſſor ob aliquam rationabilem cauſam, ſuper quo eius conſcientiam oneramus, conceſſerit, & eis per fidem confeſſoris in ſcriptis factam conſtiterit, quod infirmi, vt præmittitur, peccata ſua confeſſi fuerint. Cõiunctos vero, ac omnes familiares, & domeſticos infirmi in Domino rogamus, & monemus, vt de infirmitate Parochum certiorem faciant, ac tam Parochus, quàm coniuncti, & familiares præfati infirmum ad confeſſionem peccatorum ſuadeãt, & inducant. Quod ſi qui Medicorũ præmiſſa non obſeruauerint, vltra pœnas in dicta conſtitutione contentas, quas incurrere declaramus, perpetuò ſint infames, & gradu Medicinæ, quo inſigniti erant, omnino priuentur, & à Collegio, ſeu vniuerſitate Medicorum eÿciantur, ac pœna etiam pecuniaria arbitrio Ordinariorum, vbi deliquerint mulctentur. Et vt hæc omnia inuiolabiliter obſeruentur, volumus, & eadem auctoritate præcipimus, & mandamus, vt nullus poſthac vbiq; locorum in Medicina doctoretur, aut ei quomodolibet medendi facultas à quouis collegio, & vniuerſitate cõcedatur, ſi omnia in preſenti noſtra conſtitutione contenta medio eorum iuramẽto coram Notario publico, & Teſtibus obſeruare in eorum manibus, vel Ordinarÿ iurauerint, & de huiuſmodi iuramento in priuilegio, ſeu licentia medendi ſpecialis mentio fiat. Quod ſi collegia, & vniuerſitates preſatæ non recepto à promouendis iuramento huiuſmodi, eoſdem ad gradum prædictum promouerint, aut eiſdem medendi licentiam præſtiterint, pœnam priuationis facultatis alios vlterius doctorandi incurrant. Mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis Venerabilibus fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis quatenus in Ciuitatibus, & Diœceſibus proprÿs præſentes noſtras literas publicari faciant, ac iuramentum prædictum à Medicis iam promotis, ſeu licentiam medendi habentibus, omnibus iuris remedÿs exigant, neq; aliquos ad medendum in Ciuitatibus, & Diœceſibus prædictis admittant, niſi eis conſtiterit eoſdem iuramentum huiuſmodi præſtitiſſe, & contumaces, & iurare, ac iuramentum huiuſmodi iam præſtitum exhibere recuſantes, gradu Medicinæ, & omnibus priuilegÿs eiſdem Medicis tam coniunctim, quàm diuiſim eis, & eorum cuilibet conceſſis per quoſuis etiam Romanos Pontifices priuent, ac ab ingreſſu Eccleſiæ arceant, donec reſipuerint. Non obſtatibus præmiſſis, Priuilegÿs, Indultis, literis Apoſtolicis, quibuſuis perſonis, collegio, & Vniuerſitati, ſub quibuſuis verborum formis, & tenoribus conceſſis. Quæ omnia quo ad effectum validitatis conſtitutionis noſtræ, tantum reuocamus,

caſſamus, & annullamus, & omnes Principes ſeculares, ac alios Dominos, & Magiſtratus temporales, rogamus, requirimus, & obſecramus per viſcera miſericordiæ Ieſu Chriſti eisdem in remiſſionem peccatorum nihilominus iniungentes, quod in præmiſſis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis aſſiſtant, & ſuum fauorem, & auxilium præſtent, ac contrafacientes pœnis, etiam temporalibus afficiant. Volumus autem quòd præſentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter conſtitutiones extrauagantes perpetuò valituras conſcribantur. Et quia diffi ile foret præſentes ad ſingula queq; loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum tranſumptis, etiam Impreſſis manu alicuius Notarij ſubſcriptis, ac Sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorſus fides vbicunq; adhibeatur, quæ pręſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datam Romæ Apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die 8. Martij. M. D. LXVI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Cæ. Glorierius.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Sexto Indictione Nona Die vero XI. Menſis Martij, Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno primo retroſcriptæ literæ, ſeu breue affixæ, & publicatę fuerunt in valuis Cancellariæ Apoſtolicæ, & acie Campi Floræ per me Camillum cherubinum Apoſtolicum Curſorem.

Scipio de Octauianis Magiſter Curſorum.

BVLLA CONFIRMATIONIS, ET NOVAE conceſſionis priuilegiorum omnium Ordinum Mendicantium.

CVM CERTIS DECLRATIONIBVS Decretis, & Inhibitionibus S. D. N. D. Pij Papæ V. Motu proprio.

PIVS Epiſcopus Seruus Seruorum Dei.
Ad perpetuam Rei memoriam.

LEſi Mendicantium ordines, qui ſedulum in vinea Domini quotidiè exhibere non ceſſant famulatum, ſummo ſemper ſtudio (etiam dum in minoribus eſſemus) amplexi ſumus: ad ſummi tamen Apoſtolatus apicem (meritis licet imparibus) diuina fauente clementia aſſumpti, dum id mente recolimus, facere non poſſumus, quin eos propenſiori charitate, & paterno affectu amplectamur: ac exinde pro ſuis ſanctis ſtudijs, honeſtiſquè laboribus, proquè ſalute animarum, ab Apoſtolica Sede (cuius continuè pacem, & dignitatem ordines ipſi fortiter tutati ſunt) tàm ſpiritualia, quàm temporalia ſubſidia, ornamentaquè acceperint, & accipiant, quibus & ſancta ſua officia, ac vitam ſuam regularem faciliùs, atque expeditiùs exequi, & tranſigere poſſint: & cæteræ religioſæ perſonæ, ordineſquè alij, exemplo ipſorum promptiores, alacrioreſq; ad ſua officia perſoluenda reddãtur. Hinc eſt: ꝙ nos attendentes, pleroſq; ex venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, & Epiſcopis, qui eoſdem ordines præcipuè tamquam fructiferos in agro domini palmites, & colere, & adiuuare deberent, non ſolùm id exequi negligere, verum etiam Concilij Tridentini decretis in prauum ſenſum retortis, eos, & eorum quemlibet varijs afficere incommodis, & perturbationibus, eorumq; priuilegijs non modicum afferre grauamen, conantur.

Quidam enim Epiſcopi (vt accepimus) nolunt admittere quoſdam regulares ad prædicationem, etiam in ſuis Eccleſijs faciendam, quamuis de eorum habilitate ad hmōi opus exercendum, habeant bonum teſtimonium a ſuis ſuperioribus.

Alij vero volunt, vt nedum ſemel, ſed etiam pluries in anno coram ipſis, vel eorum Vicarijs prædicatores præſententur, ac pro licentia prædicandi (quam nō niſi in ſcriptis dare volunt) aliquid quandoq; exigunt.

Alij etiam Epiſcopi, maximam regularibus iniuriam irrogare videntur, dum præter ordinem, & veterem conſuetudinem, abſque vlla ratione quoſdam reijciũt, & quoſdam (pro eorum libito) admittunt ad prædicationem huiuſmodi habendam in locis ſuæ diœceſis.

Quorundam etiam locorum ordinarij, quoſdam Religioſos probos viros, & idoneos (etiam a ſuis ſuperioribus approbatos) ad confeſſiones audiendas admittere nullo modo volunt.

Quidam ex eis volunt, non ſolum ſingulis annis, ſed etiam pluries in anno, in aliquibus partibus eoſdem confeſſores ſibi præſentari.

In aliquibus vero oppidis tam Epiſcopi, ſeu eorum Vicarij, quàm presbyteri Curati nolunt, vt fratres mendicantes vocati ad audiendas confeſſiones infirmorũ (maximè ſi infirmitas eſt grauis) aut etiam ſanorum in priuatis illorum domibus, vel alibi, præterquam in ſuis Eccleſijs, aut Monaſterijs poſſint accedere.

Nonnulli etiam audent Confeſſores Monialium (qui pleno Iure ſubſunt regularibus) examinare, cum tamen id minimè per Concilium decernatur, ſicut & de fratribus, qui ſunt audituri confeſſiones aliorum fratrum.

Qui etiam in aliquibus partibus nituntur aſſerere, ſeu facere, ne quiſquam infra annum poſſit ſacram Euchariſtiam in Eccleſiis mendicantium recipere, neq; etiam moniales tertiarias nuncupatas ſuorum ordinum (vt aliqui aſſerunt) in aliquibus partibus fieri, cum tamen ſolum in Paſchate (quoad ſeculares dumtaxat) iuxta priuilegia ſummorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum eisdem ordinibus conceſſa id obſeruari debeat.

Alij vero Epiſcopi, ſeu eorũ Vicarij audent ad eorum libitũ, dare licentiã quibuſcunq; Monaſteria Monialium etiam ſanctæ Claræ ingrediendi, etiam ſi regularium curæ ſubdita ſint.

Quidam vero ſub prætextu exquirendi voluntates puellarum, ante profeſſionẽ earum volunt eas extrahere a monaſterijs, & per longum tempus alibi detinere, ipſaſq; puellas, ſeu nouitias de pleriſq; rebus interrogant, neq; neceſſarijs, neq; in decreto Concilij Tridentini deſuper contentis, ex quibus non modica poteſt oriri occaſio ſcandali.

Alij vero pleriq; noluerunt, quoſdam regulares aliarum diœceſum ſacris ordibus initiare ac etiam a ſui ordinis Prælatis approbatos, admittere nolunt.

Aliqui vero ſingulis dominicis diebus in ſuos Parrochianos ad ſonum campanæ excommunicationem promulgant vt non poſſint intereſſe miſſis, concionibus, & diuinis officijs, niſi in propria parochia.

Alij vero ipſis probibent, vt omnino in alijs Eccleſiis (etiã requiſiti) nõ celebrẽt.

Alij verò in aliquibus partibus in eorum Eccleſiis conciones ſacræ ſcripturæ, & ſermones pro mortuis haberi nolunt: & ſi aliquid ipſis relictum fuerit, vt ab ipſis miſſæ dicantur, vel alia officia pro mortuis celebrentur, ipſis ſibi ea vſurpant, dicentes, quod ipſi ea exequi non poſſunt, quia ipſi ſunt paſtores.

Alij vero ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & exilij per decenniũ a diœceſi pœna, inhibuerunt ne miſſæ in eorum Eccleſiis celebrentur, in diebus feſtiuis, antequam rector Parochialis Eccleſiæ celebrauerit.

Alij ẽt nolũt, vt dũ prædicatio in Eccleſia Cathedrali habetur, alibi prędicetur,

Ac inſuper in quibuſdam locis omnem ordinem, & quietem perturbant, dum controuerſias, iandiu ſopitas, & extintas ſuper præcedentia excitarunt, & vbi nullæ erāt, pepererūt, dū pro arbitrio, et volūtate eorū, hos illis præferræ voluerūt.

Quidam etiam Epiſcopi volunt regulares a cura animarum excludi, & illam ſolis prasbyteris ſecularibus committi.

Quidam vero quartam funeralium extendere volunt etiam ad miſſas, legata, & alia quæ unq; quæ domibus regularium relinquuntur.

Alij autem volunt quartam partem omnium eorum, quæ etiam pro ornamento eccleſiæ, palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & eorum etiam, quæ pro victu fratrum relinquuntur.

Aliqui etiam in quibusdam partibus etiam volunt, vt non ſolum ius ſepulturæ ſolui conſuetum, ꝙ ſemper ſoluitur neq; denegatur ſed etiam omne illud, quod Eccleſiis ordinum ad eorum libitum partes dant, quando ſepeliuntur ibidem defunctorum corpora, id totum curatis etiam de nouo ſoluatur, inſtanter conantur; impedientes ne aliter corpora defunctorum, ad Monaſteria fratrum deferantur, vnde in hoc maximè tam partes, quam ipſos fratres grauari contingit.

Aliqui vero etiam ex locis mendicantium, qui curam habent animarum, volunt pro ſeminario decimas exigere, ac in caſu retinentiæ etiam pignus exigunt.

Alij autem præfatos fratres, ac moniales ſub eorum cura degentes ſubſidium regium perſoluere cogunt, cum multæ earundem monialium vix habeāt pro earum victu, & veſtitu neceſſaria vitæ.

Alij etiam in quibuſdam partibus pauperes mendicantes eleemoſynas petere prohibent pro eorum dumtaxat ſubſtentatione, & ſi inuenerint eos panem, vel aliquid aliud ſimile amore Dei ſibi collatum portantes, quandoq; ab eis auferre minātur, afficientes eos graui iniuria, & contumelia.

Nōnulli vero Epiſcopi, vel capitula canonicorū pauperes mēdicātes tam fratres, quàm moniales ſuorum ordinum, tam de redditibus bonorum, ſi quæ habent, quā de poſſeſſionibus, vineis, agris, & alijs ſuis bonis quibuſcunq; non ſolùm largitione fidelium ſibi conceſſis, ſed etiam aliàs iuſtis de cauſis ab eis acquiſitis, ac pecunijs emptis ſibi decimas, ac primitias alijs reſpectiuè ſoluere cogunt.

Alij autem auſi ſunt inquirere, & proceſſus facere contra aliquos regulares, intra clauſtra delinquentes, vel de quorum delictis aliqua erat ſuſpitio, non expectata aliorum ſuperiorum cenſura.

Alij vero Epiſcopi monialium monaſteria ingredi, & illa ingrediendi licentias ſuis concedere, & aduerſus illas proceſus formare, ipſorum ordinum ſuperioribus irrequiſitis, præſumunt.

Aliqui etiam dominium temporale ſuper moniales habere prætendunt.

Nonnulli vero frequentiſſimè reguleres citant, & iurisdictioni ſuæ ſubijcere tentant, ac eorum conuentum occupant, ipſos expellendo, ac in ipſos iuriſdictionem, vel poteſtatem excercent.

Aliqui vero, ipſos carceribus (absque cauſæ congnitione) mancipant, ac manibus, pedibusq; laborant, vt regulares mendicantes ſuæ ditioni ſubÿciant, & vsq; adeo ſe intromiſerunt in gubernatione conuentuum, & in correctionibus fratrum, vt Prouincialibus, & Generalibus nullus amplius videatur relictus locus, aut vlla iurisdictio.

Aliqui autem, conuentuum Priores, & Guardianos rationes, & computa facere cum ſyndicis conuentuum huiuſmodi prohibent.

Fratres quoq; qui ad Epiſcopos huiuſmodi recurſum habent, a Prioribus, & Guardianis præfatis caſtigari, & puniri interdicuntur.

Inhibent quoq; ſuperioribus ordinum, ne faciant proceſſus conra fratres, ac in ipſos imperium, & brachium ſeculare exercent.

Alÿ vero, ipſos extra clauſtra degentes ſub eorum protectione recipiunt, eosq; ſic permanere permittunt, eosq; etiam inuitis ſuis ſuperioribus detinent.

Aliqui vero, bonorum ipſorum fratrum tanquam ad eos (ſi extra clauſtra defuncti fuerint) ſpectantium, poſſeſſionem occupare præſumunt, & ad habitum religionis reuerſis, ſua bona conſignare nolunt.

Ac etiam vniones a ſede prædicta, aut aliàs rite factas, de beneficÿs Eccleſiaſticis impediunt, & ſibi relaxari debere volunt, & contradictores excommunicationis gladio feriunt.

Alÿ verò regulares campanas diebus feſtiuis pulſare, vel eodem tempore, quo ipſi celebrant, miſſas celebrare nolunt.

Aliqui etiam pro licentia danda ædificandi quandam domum regularem, triginta, vel quadraginta ducatos exigere, non erubuerunt.

Alÿ verò eos mortuorum corpora aſſociare, alÿ autem illos cum Parocho ſimilia munera ſubire, non permittunt: niſi maior canonicorum pars interuenerit.

Alÿ verò mortuorum officia in regularium Eccleſiis peragi nolunt, niſi cum ipſorum præſentia, & ipſorum moniales, vel alias perſonas etiam ſi in earum funere Parochus interuenire non deberet, ſepelire prohibent, niſi ipſi Parocho prius certum quid ſolutum fuerit; & ſi aliquem, ipſi ſciuerint, in regularium Eccleſiis ſepulturam elegiſſe, eum (vt dicitur) non ante ad illas deferre ſinunt, quam ad Parochi Eccleſiam delatum, inibiq; officium peractum fuerit.

Poſtremò verò, teſtamenta ſine præsbyterorum præſentia fieri, prohibent, & ſi quid ipſis regularibus relictum fuerit id aſſerentes contra Concilÿ Tridentini canones eſſe, reuocare omnino procurant.

AC propterea volẽtes, ꝑmiſſis, ac alÿs ſimilibus exceſſib⁹, & grauaminib⁹, ex noſtri paſtoralis officÿ debito prouidere, attẽdẽtes ẽt, illos, qui onus diei, & æſtus tã in prædicationibus, q̃ in cæteris ſpiritualibus munerib⁹ quotidie ſuſtinẽt, niſi etiã aliquãtiſper ſubleuẽtur, facilè fore, vt oppreſſi, a ſuis officÿs omnino deſiſtãt, ne im poſterũ eis aliquod inferãt grauamẽ, Cõcilÿ Tridẽt. hmõi decreta quorũ falsa, seu minus vera intelligẽtia ꝑmiſſa irrepſerũt, quorũq; declaratio nõ niſi ad nos ſpectat,

modo, et forma infraſcriptis, declarãdũ cenſuimus. Nos igit̃ Motu proprio, nõ ad alicuius inſtantiã, ſed de mera deliberatiõe, & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declaramus Canonẽ Seſſionis xxiiij. cap. iiij per quem omnibus regularibus, etiam in ſuorum ordinum Eccleſijs, contradicente Epiſcopo prædicationis officium interdicitur; Mendicantium ordinũ fratres huiuſmodi; quando a ſuis Generalibus, vel eorum miniſtris prouincialibus, ad id deputati fuerint, non comprehendere, neq; eos afficere poſſe. Imò volumus quod in ſuis Eccleſiis quando eis placuerit licitè, & abſq; vllo impedimento, vel contradictione, etiam Epiſcopi, (niſi ipſe prædicauerit) prædicare poſſint. Quod vero in Seſſione xxiiij. cap. xv. circa confeſſiones a regularibus non audiendas ſtatuitur: hoc etiam dictorum ordinum fratres, a præfatis ſuis Generalibus, vel miniſtris Prouincialibus ad audiendas confeſſiones vtriusq; ſexus Chriſtifidelium approbatos (vt præmittitur) minimè comprehendat. ita vt à confeſſionibus audiendis, tam intra eorum Eccleſias, & domos, quam extra, minimè prohibeantur, ſuper hoc literas fœlicis recordationis Pauli Papæ iiij. etiam prædeceſſoris noſtri, concedentes eisdem fratribus mendicantibus regularibus obſeruantiæ, poſſe confeſſiones ſecularium perſonarum, etiam infirmarum, etiam extra domos, & monaſteria ſua, & vbilibet audire, approbando, & de nouo concedendo. Statuimus etiam quòd ille qui ſemel in vna diœceſi admiſſus per Epiſcopum fuerit, ſemper in eadem diœceſi habeatur pro admiſſo, nec amplius examinari, vel præſentari, in dicta diœceſi debeat, tam quo ad prædicationes faciendas, quam quo ad confeſſiones audiendas, nec aliquid pro prædictis exigi, vel recipi debeat. Confeſſores verò monialium quæ degunt ſub cura regularium ab ordinario examinari nolumus, quemadmòdum neque etiam fratres ſi debeant audire confeſſiones aliorum fratrum examinari debent. Lectores inſuper ex eisdem fratribus, & in theologia graduati qui cum licentia ſuorum ſuperiorum ad gradum admiſſi fuerint, cum de ipſorum doctrina ambigendum non ſit, tam confeſſiones audituri, quàm prædicationis munus ſubituri ab Epiſcopis minimè examinentur. Cumq; inhoneſtum ſit: quemlibet in alienam meſſem falcẽ inijcere, cumq; monialium monaſteria non niſi de Epiſcopi, vel ſuperioris licentia, & in caſibus neceſſarijs, aliquis ingredi præſumat, in Seſſione xxv. Cano. v prohibetur, hoc tantum in illis monaſterijs locum habere volumus, quæ ordinarijs ipſis pleno iure ſubſunt in quibus, in caſibus neceſſarijs, ipſi dare licentiam poſſint, & non in alijs monaſterijs. Ita vt in præfatis monaſterijs, quæ ordinarijs ipſis pleno iure non ſubsunt, ipſi ordinarij illa ingredi non poſſint, prout in regulis earum, ſeu de iure ſtatuitur, & eis aliquos proceſſus aduerſus moniales ipſas, ſeu fratres huiuſmodi, propterea, ſeu aliàs ipſorum ordinum ſuperioribus irrequiſitis, quoquomodo formare, aut facere, poſſ[illegible] omnino, prohibemus; ita vt aliquam iuriſdictionem, ſeu aliud quodcunq; dominium, in moniales, & fratres huiuſmodi, reſpectiuè habere, exercere, aut exequi, nullatenus poſſint, aut debeant; imo illas & illos, omnes, ab eorum ſuperioritate, dominio, & iuriſdictione, & poteſtate, eximimus, & liberamus, put eis conceſſum

Declarãtur aliqua decreta Concilij Tridentini.

Mendicãtes in suis poſſunt prædicare eccleſiis abſq; aliqua cõtradictiõ.

Confeſſiones tam intra domos quam extra audire poſſunt.

Admiſſus ſemel in vna diœceſi non tenetur amplius examinari, vel præſentari in eadem.

Confeſſores monialium & fratrum, nec examinari, nec præſentari tenẽtur.

Lectores aut graduati examinari non tenẽtur.

Quid de ingreſſu monaſteriorũ monialium quo ad Epiſcos & de licentia ingrediẽdi non dãda. Proceſſus aduerſus moniales vel fratres, Epiſcopi facere nõ poſſunt.

eſt per ſua priuilegia, a ſede præfata obtenta, & ita præfatæ moniales, ac fratres ſint excluſi a ſuperioritate, & iuriſdictione ordinariorum reſpectiuè huiuſmodi, vt etiam in illarum, vel illorum ſyndicis, aut procuratoribus deputandis, vel in diſponendis illorum facultatibus, vel alia ſibi nō cōpetentia facienda, vllatenus nō ſe intromittāt. nec etiā ordinarij ipſi, regulares præfatos citare, & iuriſdictioni ſuæ ſubijcere, ac eorum conuentus occupare ipſos ab eis expellēdo, ac in ipſos iuriſdictionem aliquam, & poteſtatem exercere; (vt præmittitur) aut ipſos carceribus mancipare, & cōtra eos aliquid aliud facere poſſint vt ſuæ ditioni ſubijciantur, neq; etiam ſe intromittant vllo pacto, aut aliqua ratione in gubernatione conuentuum tam fratrum, quàm monialium huiuſmodi, & illorum correctionibus, ſed omnia iſta, & alia neceſſaria ad correctionem, & gubernatianem fratrum, aut monialiū huiuſmodi, & eorum generalibus, ac miniſtris, ſeu Prouincialibus, vel alijs eorum, aut earum reſpectiue ſuperioribus, etiam ratione computa faciendi cum ſyndicis conuentuum huiuſmodi, omnino relinquantur; nec vllo modo in præmiſſis, & alijs, fratres & moniales huiuſmodi tangentibus Ordinarij prædicti per ſe, vel alios ſe intromittant. Fratres quoq; ſi contigerit, eos ad huiuſmodi ordinarios recurſum habere, a præfatis Generalibus miniſtris, ſeu Prouincialibus, Prioribus, Guardianis, & alijs ſuperioribus, caſtigari, & puniri poſſe, & debere; neque ipſos ordinarios præfatis ſuperioribus ordinum huiuſmodi vllatenus inhibere, quinimò præfatos ſuperiores proceſſus contra fratres ſuos, & moniales huiuſmodi, quando opus fuerit circa delictorum inquiſitionem, vel caſtigationem facere poſſe; decernimus, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis. Inhibemus etiam ipſis ordinarijs, ne fratres extra clauſtra degentes, ſub eorum protectione recipiant, eoſque inuitis ſuis ſuperioribus detineant. Prohibemus quoq; eiſdem ordinarijs, ne aliquo modo ſe intromittant in bonis dictorum fratrum extra clauſtra ſuorum monaſteriorum pro tempore degentium, ſiue decedentium; & quamuis in habitu ſiue abſq; habitu moriantur, volumus quod eorum bona mobilia, & immobilia, ad ordinē, quem profeſſi ſunt pertineant diſponenda, iuxta conſtitutiones, ſeu ordinationes præfatorum ordinum; neq; illa ordinarij præfati occupare præſumant, imò huiuſmodi, & ad habitum religionis reuertentium bona omnia monaſterijs ipſis, cùm ea quæ acquirit monachus de iure monaſterio acquirantur, pertinere etiam decernimus. Ac ipſis ordinarijs, ne quaſcunq; vniones etiam perpetuas a ſede prædicta, vel aliàs vt præfertur hactenus factas, & pro tempore faciendas de beneficijs Eccleſiaſticis, ſeu illorum fructibus, quin ſuum ſortiantur effectum impediāt, omnino etiam prohibemus; & cenſuras Eccleſiaſticas, & alias pœnas per eos in contradictores pro tempore latas, nullius eſſe roboris, vel momenti, ſimiliter decernimus, & declaramus. Inſuper volumus quòd præfati regulares, quibus cura animarum ineſt, poſſint per ſe ipſos iuxtà ſuorum ſuperiorum ordinationem, aut alios Vicarios, ſeu Capellanos ſeculares, ipſorum regularium nutu amouibiles, ab eis deputatos, & ab Ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, præfatam

Epiſcopi iuriſdictionem vel ſuperioritatē in fratres vel mōiales nō habēt, citare nō poſſunt, nec conuētus occupare.

Epiſcopi nō ſe intromittāt in gubernatiōe cōuētuū fratrum vel mōialiū.

Regulares habentes recurſū ad Epiſcopos poſſūt a ſuis ſuperioribus puniri.

Epiſcopi non recipiāt fratres extra clauſtra degētes sub ꝓtectiōe ſua inuitis ſuperiorib.

Bona regulariū decedētiū ī habitu, ſiue extra habitū ad ordinē quē ꝓfeſſi ſūt ꝑtineāt.

Episcopi non impediant vniōes beneficiorum.

Regulares poſſunt exercere curam animarum.

curam exercere; neq; in eorum deputatione, vel amotione, neq; alicuius partis fructuum conſignatione, pro præfatis Capellanis, ſeu Vicarijs ſecularibus, ſi per tales curam exerceri cõtigerit, Epiſcopi vllo pacto ſe intromittant. Prohibemus inſuper eiſdem ordinarijs, ac alijs quibuscunq; perſonis, ne impediant ipſos fratres quando eis placuerit, tam in diebus dominicis, ſeu feſtiuis, aut alijs totius anni temporibus, campanas pulſare, & etiam tempore quo ipſi celebrauerint, miſſas celebrare, necnon mortuorum corpora aſſociare, & illa per fratres ipſos, quando in eccleſiis ſuis præfatis delata fuerint, etiam abſq; præsentia rectorum eccleſiarũ huiusmodi ſepeliri facere, ac officia mortuorum huiusmodi peragi poſſe, neceſſariãq; pręſentiam Rectorũ, aut aliorum clericorum, quin infirmi liberè ſua poſſint condere teſtamenta minimè eſſet; ac ipſos regulares legata, aut quæuis alia ſibi in teſtamentis relicta, exigere, & obtinere poſſe; neq; aliquod ius in contrarium eſſe, decernimus, & declaramus. Volumus etiam, quòd puellarum deo dicandarũ, an ſcilicet coactæ, vel seductæ fuerint, examen faciendum, non niſi infra quindecim dies, poſtquam, iuxta Concilium Tridentinum, Epiſcopi, vel eorum Vicarij requiſiti fuerint, fieri poſſit; quibus elapſis, amplius in hoc illis ſe intromittere non liceat; cuius occaſione nec Epiſcopus, nec eius Vicarius intra ſepta monaſteriorum ingrediantur, ſed ſtent ante cratem ferream, & interrogationes, alias, quam eas, quæ præfatum Concilium Tridentinum iubet, eis fieri omnino prohibemus; ac ſimiliter volumus, quod puellæ, ſeu nouitiæ ipſæ; ad alias interrogationes reſpondere minimè teneantur. Seſſionis vreo xxiij. cap. viij. neminem niſi a proprio Epiſcopo ordinari poſſe ſtatuens; in regularibus locum non habere omnino declaramus; ita quod fratres huiuſmodi præfatos etiam ſacros ordines, a quolibet Antiſtite gratiam, & cõmunionem Apoſtolicæ Sedis habente; (Ordinarij loci minimè requiſita licentia) in locis, ſeu domibus fratrum huiuſmodi, aut alibi, recipere poſſint. Et inſuper Seſſionis xxij. decretum, per quod populum ſæpe ad ſuas eccleſias, ſaltem dominicis, & maioribus feſtiuis diebus, conuenire debere monet inſequendo: volumus quòd fratribus mendicantibus huiuſmodi, non ſolùm prohiberi nõ poſſit, ne miſſas, & alia, diuina officia faciant in eorum eccleſiis, verùm etiam in quibuſcunque alijs, vbi celebrari miſſas ſolitum eſt, etiam ipſis non vocatis, ſeu ad id requiſitis, celebrare valeant. Ac etiam quod conciones, & lectiones ſacræ ſcripturæ, & ſermones pro mortuis, etiam in eccleſiis ſuis facere, ac eleemoſynas pro celebrandis huiuſmodi miſſis, & alijs diuinis officijs peragendis, ſi eis illas donari, ſeu relinqui contingat, recipere, nec non miſſas, & diuina officia huiuſmodi, etiam in diebus dominicis, vel feſtiuis, etiam antequam Rector Parochialis eccleſiæ celebrauerit, celebrare, & facere; & quando eis videbitur, etiam ſi tunc in Eccleſia cathedrali prædicetur, prædicare, ac etiam quicunque vtriuſq; ſexus Chriſtifideles, totius anni tempore illas, & illa in eccleſiis fratrum huiuſmodi, audire poſſint, ipſiq; Chriſtifideles vllatenus deſuper moleſtari, aut impediri per locorum Ordinarios, ſeu rectores Parochialium eccleſiarum, aut alios quoſcunq; ſi in cathe-

Poſſunt campanas pulſare, miſſas celebrare mortuorum corpora aſſociare.

Quom. ò nouitię ſint examinandæ ante profeſſionem ab ordinarijs.

Regulares a quocũq; Epiſcopo ordinari poſſunt.

Quod fratres miſſas i feſtiuis diebus celebrare poſſũt in quibuſcũque eccleſiis & antequã rector Parrochialis celebret.

Celebrare poſſunt etiã antequã celebretur in parrochiali.

Prædicare poſſunt etiã

drali prædicetur.

In diebus feſtiuis omnes Chriſtifideles audire poſſunt miſſas in eccleſiis fratrum. Satisfaciunt præcepto eccleſiæ.

Poſſuntque infra annum ſacramentũ Euchariſtiæ a regularibꝰ ſumere.

Interdiſta ſuſpendũtur in feſtiuitatibꝰ ſanctorũ ordinum, et in alijs ad quæ habent priuilegia.

Cõtrouerſiæ de præcedentia dirimãt.

Regulares ad curã animarũ admitti debent.

Quarta funeralium non ſoluenda.

Nec quartũ nec partẽ aliquã eorũ q̃ fratribus relinquuntur etnentur tribuere.

Ius ſepulturæ ſoluendum.

vllo pacto, cauſa, vel occaſione non valeant, ſeu debeant, ſed præfati Chriſtifideles audiendo miſſas, & alia diuina officia in eccleſiis fratrum huiuſmodi diebus dominicis, aut feſtiuis, præcepto eccleſiæ de illis audiendis, ſatisfeciſſe cenſeantur. Ipſique Chriſtifideles, ſacramentum Euchariſtiæ, (reſurrectionis Dominicæ feſtiuitate dumtaxat excepta) ſumere, eisque illud per fratres huiuſmodi adminiſtrari valeat, nec ad aliud faciendum per locorum Ordinarios, aut eccleſiarũ Rectores præfatos, ſeu alios quoſcunq; (illorum licentia minimè requiſita) etiam ſub cenſuris eccleſiaſticis, & alijs pœnis, cogi, vel compelli poſſint, ſeu debeant, etiam decernimus, & declaramus Et licet in Seſſione xxv. cap. vij. caueatur, ꝙ cenſuræ, & interdicta eccleſiaſtica etiam a locorum ordinarijs promulgata, mandante Epiſcopo, a reegularibus in earum eccleſiis publicari debeant, tamen ſi tempore celebrationis alicuius ex feſtis ſanctorum ordinum eorundem, ac aliàs in alijs feſtiuitatibus iuxta eorumdem ordinum priuilegia Apoſtolica, interdictum huiusmodi emanauerit, illud in præfatis feſtiuitatibus, & earum octauis ſuſpendimus. Controuerſias autem omnes de præcedentia, quæ eadem Seßiones xxv. cap. vero xiij. per Epiſcopum terminari mandantur, non niſi durantes, per illum dirimi, finitas autem, nullo pacto innouari poſſe ſtatuimus. Cumq; licet cap. xij. Seßionis xxv. ſtatuat, quod in domibus virorum, seu mulierum, quibus animarum perſonarum ſecularium cura imminet, nulli etiam ad nutum amouibiles, inibi deputetur, niſi de ordinarij conſenſu, ac præuio examine huiusmodi præcedente; ad curam hmõi admitti poſſe omnino volumus præfatos regulares. Quartam autem funeralium de qua Seß. xxv. cap. xiij. nequaquam ſoluere teneantur monaſteria, quæ a quadraginta annis citra fundata exiſtunt, poſtquam Concilium ipsum loquitur tantum de monaſterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam quartam ſoluere conſueuerunt, & vbi ſolui conſueuit, id tantum ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit, tempore quo defunctorum corpora ad ſepulturam deferuntur, non autem de Mißis, seu legatis, vel alijs fratribus ipſis, seu monialibus hmõi relictis, aut aliàs quomodolibet donatis ſolui debet. Sicq; intelligi Concilij decretum, quo ad quartam hmõi ſoluendam debere decernimus. Vbi vero non eſt conſuetudo ſoluendi quartam hmõi, de nullo suprascriptorum ſolui debere declaramus. Nec ad quartam, seu aliam partem omnium eorum, quæ etiam pro ornamento eccleſiæ, palliorum, planetarum, cortinarum, pannorum, & aliorũ quæ dictis eccleſiis relinqui, vel dari contigerit, etiam ſi pro victu fratrum aut aliàs relinquantur, aliquid contribuere teneantur. Ac etiam ius ſepulturæ ſolui tantùm conſuetum curatis, & non aliquid aliud eis ſolui debeat; quamuis partes ad earum libitum eccleſiis ordinum hmõi, ſeu eorum fratribus, alia quæcunq; tribuant seu eleemoſynas elargiantur quandò ſepeliuntur ibidem corpora mortuorũ hmõi, nec propterea impediri debeant, quin poſſint defunctorum corpora præfata ad eorum eccleſias tumulanda deferri facere: Inhoneſtum quoq; eſſe cenſentes, Mendicantium ordines ad aliquorum onerum contributionem teneri, illos, illorũq; loca

loca etiam ſi curam animarum habeant, ac quæcunq; beneficia illis vnita, ad contributionem pro ſeminario, aut decimarum aliquarum ſolutionem; immo illos, & eorum domos, monaſteria, beneficia, & loca quæcunq;, quomodolibet, dependentia, & eorumq; poſſeſſiones, vineas, agros, & prata: ac alia bona quęcunq;, tàm ad ipſos, quam ad moniales præfatas etiam largitione fidelium, ſeu aliàs iuſtis de cauſis ab eis acquiſita, ac pecunijs empta. vel aliàs quomodolibet pertinentia, minimè teneri: illoſq; & illas, a quibuſcūq; decimis, primitijs, quartis, medijs, & alijs fructuum partibus, necnon ſubſidijs charitatiuis, etiam per nos conceſſis, ad quorūcunq; etiam Regum, Principum & Dominorum temporalium inſtantiam, quacunque etiam vrgentiſſima, & de neceſſitate exprimenda cauſa, ac etiam alijs quibuſcunque oneribus, tàm ordinarijs, quam extraordinarijs: etiam ratione fructuum, olerum virgultorum, lignorum, beneficiorum, & aliarum quarumcunque rerum tàm pro victu, quàm veſtitu, aut aliàs ſibi neceſſariarum quomodolibet etiā auctoritate Apoſtolica nunc, & pro tempore impoſitis, ita vt penitus, & omnino ad alicuius rei contributionem minimè teneantur, omnino eximimus & liberamus: illoſq;, & illas, ad illos, et illa, etiā ſi ſeculares, & aliæ perſonæ quæcunq; in eas exigendi poſſeſſione fuerint, minimè teneri debere volumus: nec ſub cap. xij. ſeſſ. xxv. compræhendi poſſe, vel debere decernimus.

Mendicātes & ab illis curā animarum habentes nō tenentur ad aliquam contributionē pro ſeminario.

Decimas aut ſubſidia minime ſoluere tenentur.

Quod vero de vſu quæſtarū eleemoſynarum auferendo loquitur Seſſionis xxi, cap. viiij. id ad mendicantium ordines nullo modo referri poſſe, vel debere; etiam decernimus quin potius cùm ex eleemoſynis huiuſmodi viuere cogantur eis id facere, liberum omninò eſſe declaramus. Quoniam verò ex nimia Epiſcoporum ſibi irrogata auctoritate ipſi perſonas regulares ſuæ iuriſdictioni ſubijcere omnino ſtudent, ac decreto Concilij præfati Seſſionis xxv. cap. viiij. edito, quo cauetur, quòd ſi regularis intra clauſtra exiſtens, & extra ea ita notoriè deliquerit, vt populo ſcandaloſus ſit, termino ab Epiſcopo præfigendo, a ſuo ſuperiore omninò puniatur; ſin minus, ab ordinario delinquentes puniri poſſint confiſi varijs, indebitiſque grauaminibus regulares afficiant: Ordinarios præfatos aliquid contra regulares in clauſtris degentes hmōi quouis prætextu. occaſione, vel cauſa innouare non poſſe, vel debere: nec aliquos proceſſus contra ipſas perſonas regulares formare, aut facere poſſe volumus; niſi propter manifeſtum ſcandalum, & ſuorum ordinum ſuperioribus prius conſultis, & negligentibus: alioquin, omnia, & ſingula; contra præmiſſa facta, & geſta; ac facienda in futurum, pro nullis, & infectis habeantur.

Eleemoſynas petere poſſunt.

Regulares delinquentes a ſuis ſuperioribus puniantur.

Epiſcopi contra regulares proceſſus facere non poſſunt.

Licentia verò pro conſtruendis domibus regularibus quæ. 3. cap. xxv. Seſſionis niſi de Ordinarij licentia conſtrui prohibentur: gratis omnino dari, & nō niſi legitima ſubſiſtente cauſa (ſuperioribus explicanda) illas recuſari poſſe, necnon fratres præfatos (etiam ſolos) mortuorum corpora aſſociare, Ac mandatum in die Cœnæ Domini fieri ſolitum, in eccleſiis, ſeu domibus fratrū

Licētias pro conſtruendis domibus gratis dare debent.

M.

cuiuslibet ordinis prædictorum, ſolemniter facere, & prædicta die prædicare hora qua eis videbitur: nec per locorum ordinarios, aut rectores eccleſiarũ ſeu alios quoscunq; prohiberi poſſe, etiam decernimus, & declaramus. Mandantes etiam vniuerſis locorum ordinarijs, ne mortuorum officia agere Rectores parochialium in eccleſiis ipſorum fratrum (contra illorũ volũtatẽ) permittãt. Ac moniales dictis fratribus ſubditas, vel perſonas ſepulturam in eorum eccleſiis eligentes (nulla ſoluta Parocho portione) ſepelire, vel ſi fratres ad mortuorum corpora aſſocianda vocati fuerint, illa absque fratrum huiuſmodi præſentia ſepeliri facere, audeant, vel præſumant. Cumquè maximè deceat, liberam eſſe cuiuſuis teſtantis voluntatem, prauum illum vſum, paruo adhuc tempore (vt præfertur) introductum, per quem teſtamenta absq; presbyterorum præſentia fieri interdicuntur, ombinò abrogamus. Poſtremò quod ca. xiij. Seſſ. xxv. cautum fuit, quod omnes ſcilicet tam clerici quàm regulares quicunq; ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur: id quo ad fratres præfatos de illis tantum proceſſionibus intelligi volumus, ad quas ſecundum conſuetudinem antiquam locorum, ſoliti ſunt accedere: vel quæ pro bono pacis Eccleſiæ, vel pro victoria contra infideles indicuntur: quod etiam de illis conuentibus (qui collegia nuncupantur) minimè intelligi volumus, in quibus fratres ſub arctiori clauſura degunt, ita vt nec in choro cantent nec ad mortuos accedant: ſed tantùm ſtudijs, & lectionibus vacent. Preterea ſi fortè inter Epiſcopos, vel collegia, aut capitula, vel alias quaſuis perſonas, & præfatos fratres ſeu moniales, aut eorum aliquos, ſuper præmiſſis, vel aliquo eorum coram quocunq;, ſeu quibuscunque iudicibus, etiam cauſarum palatij Apoſtolici Auditoribus, ac ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus tàm in Romana Curia, quàm extra eam, vbilibet lis, ſeu lites reſpectiuè pendeant: nos litem, ſeu lites, & cauſam, vel cauſas huiuſmodi ad nos aduocamus; ac illam, & illas, quarum ſtatum, ac nomina, & cognomina iudicum, & collitigantium, præſentibus haberi volumus pro ſufficienter expreſſis, caſſamus, & extinguimus, ac partibus ipſis perpetuum ſilentium deſuper imponimus. Ac inſuper vt facilius præmiſſa omnia illibata perſiſtant, omnia, & ſingula priuilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta, diſpenſationes, fauores, & gratias, quæ decretis Concilij Tridentini aliàs quam vt ſuperius eſt dictum, conceſſum, & declaratum, non contrariantur expreſſe eiſdem fratribus, necnon monialibus quibuscunque, & ſororibus tertij ordinis prædictorum ordinum reſpectiuè ordinibus, ac illorum eccleſiis domibus, & perſonis, etiam viuæ vocis oraculo in genere, vel in ſpecie tàm per reco. me. Eugenium iiij. Sixtum iiij. Leone x. Paulum iij. ac dictum Paulum iiij. & Pium etiam iiij. quàm aliòs quoſcunque Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, ac nos, & ſedem eandem quomodolibet conceſſa, confirmata, & innouata: necnon noſtras, &

Mandatũ in die cænæ domini facere, & prædicare poſſunt.

Portio non ſoluenda pro ſepultura monialium vel aliarum perſonarum

Abrogatur vſus faciendi teſtamenta absq; presbyterorum præſentia.

Ad quas ꝓceſſiones cõpelli poſſint regulares.

Fratres, qui ſunt in collegijs ad nullas tenentur ire.

Aduocatio, & extintio litium ſuper aliquo præmiſſorum.

Cõfirmãtur, et de nouo cõceduntur omnia priuilegia quæ decretis concilij Tridẽtini

prædeceſſorum noſtrorum, ac alias quaſcunq; deſuper confectas literas, quarum omnium tenores, ac eorundem prædeceſſorum noſtrorum nomina, et alia de neceſſitate exprimenda, ac ſi de verbo ad verbum, (nihil penitus omiſſo) & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent; etiam præſentibus pro ſufficienter expreſſis haberi volumus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſquè perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, eaq; perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari debere, ac fratribus ſuperioribus, & perſonis ordinum huiuſmodi, necnon alijs quibuscunq;, quos illa concernunt, ſuffragari debere, ſeu poſſe volumus. Necnon priuilegia, immunitates, facultates, libertates, indulta, diſpenſationes, exemptiones, fauores, & gratias tàm ſpirituales, quàm temporales, modo, & forma quibus conceſſa ſunt, etiam per viam communicationis, & extenſionis, actiuè, & paſſiuè inter ſe, & alios quoscunq; ordines reſpectiuè, de nouo concedimus: illaq; omnia, & ſingula ad domos, & loca quæcunq; dictorum mendicantium ordinum, & monialium quarumcunque, ac ſororum de tertio ordine nuncupatarum in congregatione viuentium dictorum ordinum, (vt præfertur) hactenus recepta, & impoſterum recipienda, Necnon eorum perſonas, & bona, etiam ſi priuilegiorum, & aliarum gratiarum præfatorum auctentica originalia, propter temporis antiquitatem, uel varias Vrbis ruinas, deperdita exiſtant (dummodo de eis aliàs legitimè conſtet) extendimus, & ampliamus. Et ſic in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcunq; indices & perſonas quauis auctoritate fungentes, etiam Cardinales, & Auditores præfatos, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: necnon quicquid ſecus ſuper his a quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contingerit attentari, & irritum, & inane decernimus. Quocirca dilectis filijs noſtro prædicatorum Cardinali Protectori, & ſancti Hieronymi Generali ordinum ac curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ etiam Generali Auditori, nunc & pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel aliũ ſeu alios, præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem fratrũ, aut monialium, vel alicuius eorũ fuerint deſuper requiſiti, ſolemniter publicantes, eisquè in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant (auctoritate noſtra) præsentes, et in eis contenta, huiuſmodi firmiter obſeruari, ac ſingulos quos literæ ipſæ concernũt, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum deſuper, contra præſentium tenorem per quoſcunque (etiam locorum ordinarios) quomodolibet indebite moleſtari, contradictores quoslibet et rebelles, per cenſuras et pœnas eccleſiaſticas, aliaq; opportuna iuris remedia (appellatione poſtpoſita) cõpeſcẽdo, legitimisq; ſuper his habẽdis, ſeruatis proceſſibus, cẽſuras, &

expreſſe non contrariãtur aliàs quam ſuperius eſt dictum conceſſum, & declaratum.

De nouo conceduntur.

Indices aſſignantur.

*pœnas ipſas (ẽt iteratis vicibus)aggrauãdo, & interdictũ eccleaſticũ apponẽ-
do, inuocato ẽt ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſæcularis. Nõ obſtãtibus
præmiſſis, & alijs Apoſtolicis, necnõ in prouincialibus, & ſynodalibus Cõci-
lijs editis, generalibus, vel ſpecialibus, cõſtitutionibus, & ordinationibus apo-
ſtolicis, ac ẽt iuramento, cõfirmatione apoſtolica, vel quauis firmate alia robo-
ratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus, priuilegijs quoq;, indultis, & literis Apoſto-
licis eiſdẽ Epiſcopis, vel quibuſuis alijs perſonis ſub quibuſcũq; tenoribus, &
formis, ac cũ quibusuis ẽt derogatoriarũ derogatorijs, alijsq;, efficacioribus, &
inſolitis clauſulis, irritãtibusq;, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie; ẽt Mo-
tu ſimili, ac aliàs quomodolibet cõceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus om-
nibus, ẽt ſi pro illorũ ſufficiẽti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus ſpe-
cialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, nõ aũt per clauſulas generales idẽ im-
portantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habẽda, aut aliqua alia exquiſita
forma; ad hoc ſeruãda foret, tenores hmõi ac ſi de verbo ad verbũ (nihil pœni-
tus omiſſo) & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent: præſentibus pro
ſufficiẽter expreſſis, & inſertis habẽtes; illis aliàs in ſuo robore permãſuris, hac
vice dũtaxat, ſpecialiter, & expreſſè derogamus. Necnõ oĩbus illis, quæ in li-
teris cõfirmationis, & innouationis, priuilegiorũ eorundẽ. aliàs per eoſdẽ Pau-
lũ iiij. & Piũ ẽt quartũ prædeceſſores noſtros prædictos, ordini fratrũ minorũ
hmõi conceſſorũ, cõceſſum eſt, nõ obſtare cõtrarijs quibuſcũque. Aut ſi loco cũ
ordinarijs, vel quibusuis alijs cõmuniter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit ſede in-
dultũ, quod interdici, ſuſpẽdi, vel excõmunicari nõ poſſint per literas Apoſto-
licas, nõ facientes plenã, & expreſſam, ac de verbo ad verbũ de indulto hmõi
mẽtionẽ. Et quia difficile foret, earundẽ præſentiũ literarũ notitiã ad quaſcun-
que perſonas peruenire, & vbique illas preſentare, ẽt motu, & ſcientia ſimi-
libus volumus, & decernimus, quod trãſumptis earundẽ præſentiũ literarum,
(etiã per impreſſionẽ factis) manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, aut ſi-
gillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica cõſtitutæ ſigillatis, quẽadmodũ
adhiberetur præſentibus literis originalibus (præſentarẽtur vbique) adhibea-
tur tã in iudicio, quã extra illud, plena, & indubitata fides. Nulli ergo omni-
no hominũ liceat, hãc paginã noſtræ declarationis, prohibitionis, exẽptionis, li-
berationis, inhibitionis, ſuſpenſionis, ſtatuti, decreti, mãdati, abrogationis, auo-
cationis, caſſationis, extinctionis, impoſitionis, approbationis, confirmationis,
adiectionis, cõceſſionis, extenſionis, ampliationis, voluntatis, et derogationis in-
fringere, vel ei auſu temerario cõtraire. Si quis aũt hoc attentare præſumpſe-
rit, indignationẽ omnipotentis Dei, ac beatorũ Petri, & Pauli apoſtolorũ eius
ſe nouerit incurſurũ. Dat. Romæ apud S. Petrũ anno Incarnationis Dominicę
milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, decimo ſeptimo Kl. Iulij. Pont.
Noſtri Anno Secundo.* Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Regiſtrata apud Cæſarem Secretarium.

VLLA S. D. N. D. PII DIVINA PRO-
uidentia Papæ Quinti.

Extenſionis, omnium Priuilegiorum ordinibus Mendicantium.

ER S. SANCTITATEM CONCESSORVM
cum eorum noua conceſſione.

o congregatione Caſinenſi alias Sanctæ Iuſtinæ de Padua ordinis S. Benedicti & alijs ordinibus & congreg. in ea nominatis.

PIVS EPISCOPVS Seruus ſeruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

E X ſupernæ diſpoſitionis arbitrio gregi dominicò præſidentes, inter curas multiplices, quas ex miniſterio noſtri paſtoralis officij nobis incumbere cenſemus, illam per quam perſonarum quarumlibet, earum præſertim, quas ſub ſuaui religionis iugo, ſedulum in dies altiſſimo famulutum exhibere conſpicimus, ſtatui & quieti rite conſulitur, libenter amplectimur, ac vt perſonæ ipſæ idem exoptantes à nobis gratias & fauores reportaſſe lætentur, grato intendimus animo, ac in noſtri paſtoralis officij partes fauorabiliter impartimur, prout temporum ılitate penſata, id perſpicimus in domino ſalubriter expedire. Nuper uidem a nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis.

PIVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM Dei ad perpetuam rei Memoriam.

ET ſi mendicantium ordin.s, &c. ET deinde pro parte dilectorum filiorum Canonicorum regularium Ordinis ſancti Auguſtini Congreganis Lateraneñ. & ſancti Saluatoris, ac ſanctæ Crucis Colimbrieñ. & Mochorum ſancti Benedicti Congregationis, & ordinū Caſſineñ. Montis Olineti llisumbroſe, necnon etiam Congregatioñ. Ciſtercieñ. & Cartuſieñ. necnon cti Hieronymi Hiſpaniarum, ac Camalduleñ. et fratrum Militiæ Ieſu Chriſti ormatorum nuncupatorum Regni Portugaliæ nobis nuper exhibita petitio tinebat, quod ipſi etiam iuxta eorum cuiuslibet regularia inſtituta tū vita

eorum exemplari tum doctrina, ac verbi Dei prædicatione aliaſque ſummis eorum laboribus, & ſtudijs animarum ſalutem, ac ſanctæ Sedis Apoſtolicę dignitatis, & auctoritatis augmentum hactenus ſemper procurauerunt, & in dies circa hoc tam laudabile miniſterium magis, ac magis verſari non ceſſantes ſibi fauente ſuperni numinis auxilio ſuauiſſimum cunctisq; fidelibus gratisſimnm ſuæ probitatis, & diligentiæ latius diffuudunt odorẽ, pariterq; in vinea domini laborare non deſinunt, ac proinde eos aliqda ratione indignos cenſeri non poſſe quin ipſi quoq; gratiarum facultatum priuilegiorum, & aliorũ præfatis fratribus Mendicantibus conceſſorum participes fieri, necnõ Monaſteria etiam Monialium, & alia Loca quæcunq; ad gratias facultates priuilegia, ac alia in eisdem præinſertis literis contenta quæcunq; extendi, ac illis gaudere debeant. Quare pro eorundem Canonicorum, Monachorum, & fratrum parte nobis fuit humiliter ſupplicatum vt eorum ſtatui, et tranquillitati conſulentes eos, & eorum ſingulos necnon ſuorum ordinum, & Congregationum Monaſteria, etiam Monialium, ac domos, & loca alia quæcunque ad declarationes ſtatuta exemptiones voluntates probibitiones approbationes extenſiones, & decreta, ac alias gratias facultates, & priuilegia quacunq; prædictis fratribus Mendicantibus conceſſa prædicta, ita vt illis omnibus, & ſingulis æque, & pariformiter abſque vlla penitus differentia frui, & gaudere poſſint, & debeant extendere, & quatenus opus ſit illa eis de nouo concedere aliasq; ſibi deſuper opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur qui omni qua fieri poteſt ratione commodiori perſonarum quarumlibet præſertim Deo dicatarum animi quietem ſinceris exoptamus affectibus, ſingulos Canonicos Monachos, & fratres prædictos a quibusuis cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis quauis occaſione latis ſi quibus innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes huiuſmodi ſupplicationibus inclinati Canonicos, Monachos, & fratres prædictos ſi profeſſionem regularem iuxta eorum ſtatuta, & laudabiles conſuetudines ac priuilegia, & indulta eis conceſſa emiſerint reſpectiue illorumq; Monaſteria, etiam Monialium necnon domos, & loca alia quacunq; ad ſingula declarationes ſtatuta, & immunitate a contributione ratione Seminariorum pauperum clericorum iuxta ordinationem dicti Concilij Tridentini erigendorum, & inſtituendorum necnon ſubſidiorum Apoſtolica auctoritate pro tempore impoſitorum ac queſtuatione eleemoſynarum dumtaxat exceptis, exemptiones, voluntates, probibitiones, approbationes, extenſiones, decreta, & alia quæcunque, gratias, facultates, & priuilegia eiſdem fratribus Mendicantibus vt præfertur conceſſa, & facta ac alia in præinſertis literis contenta, & inde ſecuta quacunque dicta auctoriiate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò extendimus, & ampliamus illosque declarationibus ſtatutis exemptionibus voluntatibus pro-

Extẽduntur priuilegia Mendicantiũ ad alios regulares.

*ionibus, approbationibus, extenſionibus, decretis, & alijs gratiis facul-
bus, & priuilegijs huiuſmodi pariformiter, & abſque vlla penitus diffe-
ia prout dicti fratres Mendicantes vtuntur potiuntur, & gaudent, ac vti
ri, & gaudere poterunt liberè, & licitè vti, potiri, & gaudere poſſe atque
ere illaque omnia, & ſingula ſibi eorumque Monaſterijs domibus, & lo-
uiuſmodi eorumque ſuperioribus, & perſonis quibuscunque, quas illa
rnunt, & pro tẽpore concernent, ſuffragari necnõ modo, & forma quibus
dictis fratribus Mẽdicãtibus cõceſſa & facta sũt, cõceſſa factaq; eſſe, nec
d ſingula Monaſteria domos & loca quæcunque dictorũ Canonicorum, Mo
orum, & fratrum, necnon Monialium Congregationum, & ordinum
dictorum in congregatione viuentium extenſa, & ampliata cenſeri, ſicque
ræmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunque Iudices, & perſonas & San
Romanæ Eccleſiæ Cardinales ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores,
ata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facul-
& auctoritate iudicari, & diffiniri debere, necnon quicquid ſecus ſuper
a quoquam quauis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari,
tum & inane decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus, & dilectis
s eiuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus dictorum ordinum, &
gregationum huiuſmodi reſpectiue nunc, et pro tempore Protectoribus per
oſtolica ſcripta mandamus quatenus ipſi vel duo aut vnus eorum per ſe
alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque vbi, &
ndo opus fuerit ac quoties pro parte eorumdem Canonicorum Monachorũ,
fratrum aut Monialium huiuſmodi vel alicuius eorum fuerint deſuper re-
ſiti, ſolemniter publicantes eisque in præmiſſis efficacis defenſionis præſi-
aſſiſtentes faciant auctoritate noſtra præſentes & in eis contenta huius-
di firmiter obſeruari ac ſingulos quos literæ ipſæ concernunt, pacifice frui,
gaudere non permittentes eos vel aliquem eorum deſuper, tam contra præ-
tium literarum, quam præinſertarum tenorem per quoſcunque, etiam loco-
n ordinarios quomodolibet indebite moleſtari, Contradictores quoslibet, &
elles per cenſuras, et penas Eccleſiaſticas aliaque opportuna iuris remedia
ellatione poſtpoſita cõpeſcendo, legitimisque ſuper his habendis ſeruatis pro
ſibus, cenſuras & penas ipſas etiam iteratis vicibus aggrauando, & inter
ium Eccleſiaſticum apponendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio
chij ſecularis. Non obſtantibus præmiſſis, & alijs Apoſtolicis necnon in
uincialibus, et Synodalibus Concilijs æditis generalibus vel ſpecialibus con
utionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac etiam iuramento, confirmatio-
Apoſtolica vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, et conſuetud. priuile-
quoq; indultis, & literis Apoſtolicis eiſdẽ Epiſcopis aut quibusuis alijs per
is ſub quibuſcunq; tenoribus, & formis ac cũ quibusuis etiam derogatoria-
n derogatorijs alijsque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibusque,*

Deputãtur indices ſuper obſeruatione priuilegiorũ.

N 2

& alijs decretis in genere vel in ſpecie etiam Motu proprio ac aliàs quomodolibet conceſſis approbatis, & innouatis, quibus omnibus etiã ſi pro illorũ ſufficienti derogatione de illis eorũq; totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa, et indiuidua, non autẽ per clauſulas generales idem importantes mentio ſeu quæuis alia expreſſio habẽda aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſeruãda foret, tenores hmõi præſentibus pro expreſſis habentis, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac uice dumtaxat ſpecialiter, et expreſſe derogamus contrarijs quibuscunq;. Aut ſi locorũ Ordinarijs vel quibusuis alijs cõmuniter vel diuiſim a predicta ſit Sede indultum quod interdici ſuſpendi vel excõmunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenã, & expreſſam ac de verbo ad verbum de indulto hmõi mentionẽ. Et quia difficile foret earũdem præſentiũ notitiã ad quascunq; perſonas peruenire, et vbique illas præſentare, etiã dicta auctoritate noſtra volumus, & decernimus quod tranſumptis illarũ etiã per impreſſionẽ factis, manu alicuius Notarij publici ſubscriptis, ſiue ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillatis, prout eisdẽ præſentibus adhiberetur ſi pñtarẽtur, vbiq; adhibeatur tã in iudicio quã extra illud plena, & indubitata fides. Nulli ergo omnino hominũ liceat hanc paginã noſtræ abſolutionis, extenſionis, ampliationis, & decreti infringere vel ei auſu temerario contrarie. Si quis aũt hoc attentare præſumpserit, indignationẽ omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ M D LXVII. decimoſeptimo Kal. Septembris.   *Pont. Noſtri Anno Secundo.*

D. Balbus.

NOS *Ioannes Miſeratione diuina Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinalis Moronus nuncupatus & protector congregationis Caſinenſis, alias S. Iuſtinæ de Padua ordinis & regulæ S. Benedicti, omnibus & ſingulis præſens impreſſum tranſumptũ literarũ Apoſtolicarũ nouæ conceſſionis, extenſionis et voluntatis S. D. N. Pij Papæ V. pro congregatione prædicta Caſinenſi et alijs itidem in eo nominatis, viſuris, lecturis pariter et audituris, notũ facimus et in verbo veritatis atteſtamur, qualiter, uiſis et lectis originalibus eiusdẽ S.D.N. literis plumbatis, quarũ ſuprascriptũ eſt exẽplum typis excuſſũ, factaq; diligenti collatione, inuenimus ipſas originales literas ad verbum cũ hoc impreſſo exẽplo conuenire et concordare. In quorũ omniũ fidem et teſtimoniũ, ad inſtantiã R. P. D. Marci Mirandulani congregationis prædictæ Procuratoris Generalis in Vrbe, has præſentes noſtras atteſtationis literas, etiã imprimi et noſtri ſoliti ſigilli, quo in ſimilibus vtimur, impreſſione cõmuniri et per Notariũ pub. infraſcriptũ ſubscribi fecimus. Dat. Romæ in Palatio noſtræ ſolitę reſidentiæ. Anno a Natiuitate Dñi 1567. Indictione decima, Die vero 18. Nouembris. Pontificatus eiusdem S. D. N. Pij Papæ Quinti.*   *Anno Secundo.*

BREVE SANCTISS. D. N. PII. V.
Super declaratione Ordinum Mendicantium.

PIVS PAPA V.
Ad perpetuam Rei memoriam.

ROMANVS Pontifex, tam vniuerſalis Chriſtianæ, quam ſingularum eius Religionum præcipuus defenſor, omnibus illarum incõmodis pro ſui paſtoralis officij debito libenter occurrit, & eorum indemnitati ſalubribus, iuxta temporũ, morumq; exigentiam, declarationibus, & alijs remedijs cõſulere ſolet opportunis. Sane licet dilecti filij omnium Mendicãtium ordinum fratres a contributione Seminarij Clericorum in qualibet Ciuitate iuxta eiusdem Concilij formam erigendi per Tridentini Concilij decreta eximantur: Nosq; inter alia eisdem Mendicantium ordinum fratribus conceſſa priuilegia, eos & eorum quemlibet tam a Seminarij hmõi contributione, quam ſubſidio quomodolibet, necnon decimis quibuſcunq;, & certis alijs oneribus Apoſtolica auctoritate ſimiliter exemerimus, & liberauerimus, eosq; ad illorum omnium contributionem, nullo vnquã tempore cogi & compelli poſſe decreuerimus: Cum tamen, ſicut non ſine animi noſtri moleſtia nuper accepimus, nonnulli locorum Ordinarij, & forſan in Prouincialibus Cõcilijs, eo forſan ſub prætextu, quod ordinum Mendicantium fratres hmõi di bona ſtabilia ex indulto ſeu diſpenſatione apoſtolica ritinere poſſunt, & propterea Mendicantes re vera non ſint, eos ad Seminarij ſubſidij, Decimarum, & aliorum onerum huiuſmodi cõtributionem cogere forſan præſumpſerunt, & in dies præſumunt, in graue ipſorum ordinum grauamen, & præiudicium nõ modicum. Nos animo reuoluentes eos ex fructibus bonorum huiuſmodi varias Reipublicæ Chriſtianæ vtilitates afferre, cum ex ipſis varios Magiſtros & Doctores manuteneãt, ex quorum Doctrina ipſorum fratres Nouitij eruditi poſtmodum effecti, gregem Dominicum prædicationibus ſuis, conſilijs, cõfeſſionibus, orationibus, alijsq; innumeris pietatis operibus iuuent, & paſcant, eorumque domos non minus, imo magis, quam ea quæ per Ordinarios erecta ſunt Seminaria, vocari poſſe, & propterea Mendicantium nomen amittere nullo modo debere. Volentes idcirco omnem dubitandi materiam amputare, omnes & ſingulos Mendicantium ordinum fratres hmõi, ac eorum ſingulos a quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsq; Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum preſentiũ

Tollitur occaſio dubitãdi circa ordines Mendicãtiam.

Auocatio, et extinctio litiſium & cauſarum ſuper præmiſſis.

duntaxat cõſequendũ, harũ ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, necnõ quarũcunq; litiũ, & cauſarũ corã quibuſuis iudicibus, & vbicunq; quomodolibet pendentiũ ſtatus, & merita, nominaq;, & cognomina iudicũ, & collitigantiũ, necnõ quorũcunq; priuilegiorũ, indultorũ, exemptionũ, & immunitatũ eorundẽ ordinũ Mendicantiũ fratribus hactenus quomodolibet conceſſorũ, tenores præſentibus pro expreſſis habentes, lites quoque, & cauſas præfatas, vt præfertur, pendentes ad Nos harũ ſerie auocantes, illasq; penitus extinguẽtes, & collitigãtibus hmõi perpetuũ ſuper præmiſſis ſilentiũ imponentes. Motu proprio non ad ipſorũ fratrũ, vel alicuius eorũ Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiã, ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

Qui ſint ordines Mendicantium.

oẽs & ſingulos Quatuor Mendicantiũ Ordinũ, vz. Sancti Dominici, et Sancti Frãciſci, ac Eremitarũ Sancti Auguſtini, necnõ Carmelitarũ, & quos ẽt recenſeri volumus Seruorũ Beatæ Mariæ nominibus cõprehenſos fratres,

Declaratio, & extenſio priuilegiorũ & ſtatutorũ & aliorum, omnium de mendicantibus loquentium.

eorũq; domus, Monaſteria, & loca, ẽt ſi in cõmuni propria bona tam mobilia, quã immobilia, & ſtabilia, ac alia quæcunq; poſſederint Mendicantiũ vocabulo, & omnibus, & ſingulis Mendicantiũ priuilegijs eis quomodolibet cõceſſis, vti poſſe, & debere, nec ſuper præmiſſis vllo vnquã tẽpore moleſtari poſſe auctoritate Apoſtolica per præſentes ſtatuimus, & declaramus: ac tam Concilij Tridẽtini, quã omnia, & ſingula alia decreta, ſtatuta, ordinationes, priuilegia & iura de Mẽdicantibus loquẽtia ad oẽs, & ſingulos ordines præfatos, eorũq; domos, & loca, ẽt propria bona in cõmuni tamen retinẽtes extendimus, et ampliamus, illaq; de illis loqui ẽt auctoritate præfata per eaſdẽ præſentes declaramus.

Præcipit omnibus ne præfatos ordines ratiõe ſeminarij, ſubſidij, decimarum, & aliorũ onerũ moleſtent, et ſi quid ſuo, aut ſui prędeceſſoris tempore exactũ eſt reſtituãt.

Ac inſuper eiſdẽ Ordinarijs, & quibuſuis alijs tam Eccleſiaſticis, quã ſecularibus, quauis auctoritate fungẽtibus, in virtute Sanctæ obedientiæ, & alijs arbitrio noſtro moderandis pœnis ſimiliter per præſentes mandamus, vt ſi quid per eos tam noſtro, quã prædeceſſoris noſtri tẽporibus, tam ratione Seminarij, ſubſidij, & decimarũ, quã aliorũ onerũ hmõi exactũ fuit, id totũ eiſdem fratribus, omni mora, & dilatione poſtpoſitis reſtituant, deſtrictius hinibentes eiſdẽ locorũ Ordinarijs, cæteriſq; perſonis tam Eccleſiaſticis, quã ſecularibus, quauis auctoritate fungentibus, et cuiuſuis dignitatis, gradus, & cõditionis exiſtentibus, ne eoſdẽ Mendicantiũ ordinũ fratres præfatos, bona hmõi retinentes quouis prætextu ſuper Seminarij, ſubſidij, & decimarum cõtributione moleſtare, inquietare, vel perturbare audeant, vel præſumant.

Præſentes literę de ſurreptione &c. notari nõ poſ

Decernentes quoque, præſentes literas nullo vnquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiã alio defectu notari, vel impugnari nullatenus poſſe, minuſue ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarũ reuocationibus modificationib. limitationib. reſtrictionib. & alijs contrarijs diſpoſitionibus tã per Nos, quã ẽt ſucceſſores noſtros quomodolibet, ac cũ quibuſuis ẽt derogatoriarũ derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibusq; decretis pro tẽpore factis, & faciendis, quorũcunque tenorũ exiſtant includi, ſed illis nõ obſtan. in ſuis robore, & efficacia perſiſte-

re, et quoties illæ emanabũt, toties in priſtinũ ſtatũ reſtituas repoſitas, & plenarie reintegratas, ẽt ſub Datũ, ẽt per ipſos eligẽda de nouo cõceſſas eſſe, et ita incõmutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe: & ad hoc, vt perpetua firmitate ſubſiſtãt, vim validi, & efficacis contractus inter ſedẽ Apoſtolicã, & præfatorũ ordinũ Mendicantiũ hm̃oi fratres habere debere. Sicq; per quoſcũque Iudices, & Cõmiſſarios quauis auctoritate fungentes, ẽt cauſarũ palatij apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Rom. Eccl. Card. ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari debere, irritũ quoque, & inane, quicquid ſecus ſuper his a quoquã quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter cõtigerit attentari. Quocirca dilectis filijs Curiæ cauſarũ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, necnõ quarũcunq; tam cathedralium quã Collegiatarũ eccleſiarũ Decanis, Præpoſitis, Archipresbyteris, Archidiaconis, Theſaurarijs, & quibuſuis alijs in eiſdem Eccleſiis dignitates obtinentibus, vbilibet, & in quibuſcunq; Regionibus, terris, & locis exiſtentibus per pñtes Motu ſimili mandamus, quatenus ipſi & eorum quilibet per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum fratrum, vel alicuius eorum fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eisq; in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eoſdem fratres, & eorum ſingulos præmiſſis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittẽtes eos, vel eorum quempiam ſuper illis quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaq; opportuna iuris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo. Et nihilominus legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Non obſtan. fe. re. Bonifacij Papæ viij. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas quis vigore præſentium ad iudicium non extrahatur, & alijs Apoſtolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis ſpecialibus vel generalibus conſtitution. & ordinatio. ac quibuſuis etiã iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcũq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis ẽt derogatoriarũ derogatorijs alijsq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibusq;, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ẽt motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac alias quomodolibet, ẽt conciſtorialiter conceſſis, approbatis, confirmatis, & ſæpius innouatis. Quibus omnibus etiam ſi de illis, illorumq; totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, & expreſſa mentio, ſeu aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis

ſit & q̃ vim validi, & efficacis cõtractus inter ſedẽ apoſtolicam, & præfatos ordines habeant.

Iudicum deputatio.

Per ipſos iudices, vel de eorũ mãdato poteſt hoc Breue ſolemniter & efficaciter publicari.

Huic Breui nihil vnquã obſtare põt.

alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcunque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit ſede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Volumus autem quod præſentium tranſumptis manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, aut alicuius prælati, vel in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, ſigillo munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Quodque eædem præſentes in Valuis Cancellariæ Apoſtolicæ, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ per aliquem ex curſoribus noſtris publicentur, & inter Extrauagantes conſtitutiones perpetuo valituras conſcribantur: ac poſtquam publicatæ fuerint, plenam, & indubiam fidem faciant, necnon omnes & ſingulos illas concernentes perinde ligent, ac ſi eſſent perſonaliter intimatæ.

Fides adhibenda tranſumptis, manu Notarij, aut perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, ſigillo munitis.

Hoc Breue perpetuo valiturum, inter Extrauagantes conſcribitur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die Prima Octobris. M D. LXVII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Io. Alf. Naldi.

A. Calorius.

ANNO a Natiuitate Domini Milleſimo Quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, Indictione decima, Die vero decima ſexta Menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto patris, & Domini noſtri D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti. Anno eius Secundo, Retroſcriptæ literæ in forma Breuis affixæ, & publicatæ fuerunt in retroſcriptis locis, vt moris eſt, per me Alexandrum Aſtancollum præfati Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem.

Idem Curſor.

Philibertus Chappius Magiſter Curſ.

NOs Clemēs Monilianus miſeratione diuina S.R.E. præsbyter Cardinalis de Aracœli nūcupatus, oībus & ſingulis pſens literarū Apoſtolicarū cōceſſionis, declaratiōis, cōfirmatiōis, et volūtatis Sāctiſſ. D. Pii diuina puidētia Papæ Quinti, ī fauorē Mēdicātiū, impreſſum trāſumptū viſuris, lecturis, pariter et audituris, notū facim⁹, et ī verbo veritatis atteſtamur, qualiter cū ſupra dictis original:b⁹ Apoſtolicis literis, quas non caſſas, nō abolitas, nec in aliqua ſui parte ſuſpectas vidimus, et cū pmiſſo trāſumpto auſcultauimus, cōcordat. In quorū oīum fidē, & teſtimoniū ad inſtantiā R. P. F. Ioānis de Aguilera ordinis S. Frāciſci de obſeruātia, ac ī Rom. Cu. eiuſdē ordinis Cōmiſſarii, has pſentes noſtras atteſtatiōis literas ēt imprimi, & noſtri ſoliti ſigilli (quo ī ſimilibus vtimur) impreſſione cōmuniri, et p Notariū infraſcriptū ſubſcribi fecim⁹.

Actū & Datū Romæ ī ædib⁹ nřis Anno a natiuitate Dñi 1567. Indictiōe decima, Die 4 Nouēbris, Pōtificatus eiuſdē Sanctiſſ. D. N. Pii Papæ Quinti Anno Secundo.

DECRETA SYNODI
DIOECES. NEAPOLITANAE

CELEBRATAE AB

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.

MARIO CARRAFA ARCHIEP. NEAPOL.

ſub Sanctiſſimo D. N. PIO V. Pont. Max.

quarta Kal. Ian. M. D. LXVII.

N E A P O L I

Apud Io. de Boy. 1568.

MARIVS CARRAFA MISERATIONE Diuina Archiepiſcopus Neapolitanus &c.

Quod Sacramentum, & Fons baptiſmalis, nō conſeruentur in Eccleſijs, & Cappellis extra caſalia.

CVM tanta inoleuerit hominum malitia, vt non ſolùm domus, & loca laicorum diripiantur à latronibus, verum etiam (quod non ſine maximo animi mærore intelleximus) Templa etiam Deo dicata, & ipſæ Cuſtodiæ, vbi Sanctiſſimum Domini noſtri IESV Chriſti Corpus aſſeruatur, illeſæ etiam non remanſerint; in maximum Dei omnipotētis dedecus, & fidelium ſcandalum non minimum. Idquè cum deinceps ſæpius accidere poſſe ſuſpicemur, in Eccleſiis, præſertim extra frequentiam hominum, & longe à caſalibus ſitis; Ideo tanto malo occurrere deſiderantes, & Dei ſeruitium præ oculis habentes, ſancimus, atq; omnibus, & ſingulis reſpectiuè Archipresbyteris, Plebanis, Cappellanis, Sacriſtis, alijsq; quouis nomine nuncupatis, curam animarum gerentibus in noſtra diœceſi, mandamus; vt poſt hac maiori ſolertia curent, & incumbant in ſacramentorum (maximè Altaris) cuſtodiam. Quòd ſi in dictis Eccleſiis reſpecti- C. 1. & 2.
uè tutò cuſtodiri, & aſſeruari veriſimiliter non poſſe dubitent, vel propter de cuſtod.
longinquitatem à caſali, vel propter facilitatem aditus in eas à latronibus; ad Euchar.
Nos ſtatim referant; vt prouideri poſſit. quòd ſi intus caſalia ſint aliquæ Cappellæ, vel Eccleſiæ, in quibus non ſit talis, vel ſaltem tantus metus, quam primum tam Sanctiſſimum Sacramentum Corporis Domini Noſtri IESV Chriſti, quàm fontem Baptiſmalem, cum pyxide Olei ſancti; chriſmatis, & infirmorum in eas introducant; & omnino in aptiori Eccleſia, vel ſacello dictum Sacramentum, et alia prędicta aſſeruent, & honorificentius quàm fieri 2. Re. 7.
poteſt reponāt, in virtute S. obedientiæ, ſub pæna etiam noſtro arbitrio reſeruata; necnon & rebelles, & contradictores quoscūq; noſtro nomine ſententia Excommunicationis latæ ſententiæ compeſcant, & repellant; quam aduerſus prædictos tenore præſentium ferimus in his ſcriptis.

Ne cuiquam detur de Aqua veteri fontium baptiſmalium cùm renouatur.

QVod tardè ad aures noſtras peruenit, & celeri emendatione indigere dignoſcitur, diligenti remedio occurri debet; ſanè inſinuatum nobis fuit,

quòd tempore, quo fontium Baptiſmalium aqua renouatur, nonnulli ſolent, non ſine ſuperſtitioſo affectu, (vtinam ſit ſine diabolica inſtigatione) de aqua Illa veteri petere; hoc prætextu, quòd in medicinam adhibeant: quòdq; peius eſt, non defuiſſe presbyteros ita faciles, qui petentes ipſos, voti compotes fecerunt. Quare huic malo nos opponere volentes, & inanium ſuperſtitionum
Leu. 19. 20. *vitare fomenta, quæ in ſimplicium mentes poſſent multorum eſſe cauſa malorum; Mandamus, & ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ diſtrictiùs prohibemus, ne cui poſt hac de aqua fontium prædictorum omnino detur: magis verò eam omnem in ſacrarium infundant; prædictosq; petentes commone*
2. Par. 16. *faciant in infirmitatibus ad Dei opem, & Sanctorum ſuffragia recurrere (vt*
Iob, 5. *par eſt) debere, & Medicorũ adhibere medelas ad curãdos morbos oportunas.*

De ſubſtitutione deficientium deputatorum in examinibus ordinandorum, confeſſariorum, & ad curas præficiendorum.

CVm ſemper inuigilare debemus nequid nobis deſit ad tanti oneris deferen
Heb. 13. *di auxilium; ſanè occurrit, quòd temporum, atq; etiam hominum*
1. Cor. 3. *neceſſitatibus exigentibus, nõnulli deſunt ex examinatoribus ordinandorum, & curatorum, quos bo. me. Alf. Cardinalis prædeceſſor noſter in Claſſes tres*
In Actis huius Synodi Seſs. quinta & vltima. *diſtribuit; necnon illorum, qui ad curata beneficia promouendi indies ſunt. Ideo ne quid omittatur in hac Synodo, in deficientium alios ſubſtituere decreuimus, omnesq; hic ſigillatim nominari mandauimus.*

In prima Claſſe.	In ſecunda Claſſe.
R. D. Paulus Taſſus.	R. D. Marcus Antonius aiellus,
R. Abbas S. Petri ad Aram.	R. Hieronymus Spinula.
R. D. Theodorus Piſacanius.	R. Prior Sancti Dominici.
R. Fr̃ Antonius Montis Coruini.	R. Magiſter Aurelius Linarien.
R. D. Marcellus Maioranus.	R. Octauianus Charus.

In Tertia.	Examinatores vero præficiendorum ad curata ſint infraſcripti.
R. D Bernardinus Marra.	R. D. Vincentius Portius.
R. Berardinus de Bellis.	R. Andreas Sarnus.
R. Prior Sanctæ Catharinæ.	R. I. Franciſcus Lombardus.
R. Magiſter Albertus nauclerus.	R. D. Dominicus Mitius.
R. Rector reuerẽ: ſocietatis Ieſu.	R. Magiſter Hieronymus Panbormitanus.

R. Magiſter Balthaſar Criſpus.
R. Io. Baptiſta bonocordius.
R. Hieronymus Spinula.
R. D. Berardinus de Bellis.

De Teſtibus Synodalibus.

CVm inter cætera, quæ in Eccleſia antiquitus obſeruata ſunt ad Diſciplinam Eccleſiaſticam retinendam, collapſam, magna ex parte inſtaurandam ſemper fuerit habitus vſus Teſtium Synodalium, Ideo vt ſemper, ita & hodie in hac noſtra diœceſi apprimè neceſſarios eſſe cenſentes, tenore præſentium in hac noſtra Synodo; In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti creamus ſeptem viros in Teſtes; quibus in virtutè S. obedientiæ iniungimus, & in viſceribus Ieſu Chriſti, in cuius honorem nos hic congregatos eſſe noſcimus, hortamur eos, vt prædictum iniunctum munus, diligenter, ſincerè, & ſanctè exequantur; vt in die retributionis, mercedem à Domino conſequantur ſempiternam.

C. Epiſc. in Synodo 35. q. 6. *Mat. 18.* *Heb. 6.* *1. Cor. 15.* *Mat. 16.*

De Deputatione duorum in ſingulas Eccleſias collegiatas.

QVia circa diuini Cultus obſeruantiam in compluribus Eccleſiis collegiatis noſtræ Ciuitatis, eccleſiaſtica Diſciplina refrixit, tepente charitate: Indeq; cum maximo animi dolore, quotidie audimus clamores, & querelas laicorũ percrebreſcere aduerſus Cleri collapſam diſciplinam: Ideo omni, quo fieri poteſt, nixu, Deo fauente, prouidere volentes, prɐter teſtes Synodales, quos in hac ipſa Synodo creauimus, deputabimus binos in ſingulas Eccleſias Collegiatas, Sacerdotes, fide, & honeſtis moribus, dignos, qui, vt omnia HONESTE, ET CVM ORDINE fiant, curabunt; & ſi quid animaduerſione dignum occurrerit, quòd ipſi fortaſſe non poterunt, ad nos referent, vt prouideri poſſit.

Mat. 24. *1. Cor. 14.* *Exo. 18.*

De obſeruatione Conſtitutionis Synodalis aduerſus ementes, & vendentes in Eccleſijs, et earum cœmeterijs.

COnſtitutio bo. me. Alfonſi Cardinalis prædeceſſoris noſtri aduerſus eos, qui emendo, & vendendo eſculenta, & poculenta, & alia quæ

In Actis Seſſ. 6. & de

cr.tit.de Ec- cunq; Eccleſias, Cappellas, earumq; cœmeteria occupant, ſiue potius in nun-
cle.cultu. dinas, aduerſus Chriſti præceptum, conuertunt; Nos admonet, vt omnibus
Matt. 21. modis obſeruari curemus; quod non ita facile aſſequi poſſe confidimus, niſi à Sacriſtis, alijſq; clericis, quibus ſingularum Eccleſiarum, & Cappellarum cura commiſſa eſt, exequatur. Quare hac Synodali conſtitutione, mandamus omnibus. & ſingulis Sacriſtis, alijſq; prædictis, & ſub viginti quinq; librarum Ceræ laboratæ, & alijs noſtro arbitrio reſeruatis pœnis præcipimus, vt omnino ipſi, qui præſentes adſunt in Eccleſiis, curent, vt dicta Conſtitutio ob-
Ioa. 2. ſeruetur; nec vllo pacto permittant aduerſus ipſam, imò verò aduerſus Chriſti Domini noſtri præceptum, Domus Dei fiant negotiationum contubernia.

De Capſis cadauerum de Eccleſijs tollendis.

Mandamus etiam præfatis Sacriſtis, alijſque ad quos ſpectat, vt quamprimum Capſas, ac Cadauerum conditoria ſerico, aut auro ornata, etiam ſi inania fuerint, de Eccleſiis, ſacellis, aut ſacrarijs ipſis noſtræ Ciuitatis, & Diæceſis tollant. Cadaueribus ſub humum coniectis.

Subſtitutio Commiſſariorum in locum abſentium, & demortuorum.

Quia per bo.me. Alfonſum Cardinalem prædeceſſorem noſtrum in præcedenti Synodo fuerunt electi ſeptem Commiſſarij; quibus, iuxta concilij
In Actis Tridentini præſcriptum, à ſancta Sede Apoſtolica cauſæ appellationum com-
Seſſ. 5. mitterentur, & ex eis vnus, viam vniuerſæ carnis eſt ingreſſus, nempè, quondã R. D. Gabriel Sanchez, & alter Reuerendiſſimus Fabius Puluerinus,
Ioſ. 23. ex Canonico in Epiſcopum Iſclanum eſt promotus. Ideo conſiderantes cauſa-
3. Re. 2. rum multitudine effici, vt neceſſarium ſit, non modò alios in eorum locum ſubſtituere, verùm & alios etiam creare. Ideo tenore preſentium in locum prædicti quondã Reuerendi Gabrielis, R. Aurelium Annium Protonotarium Apoſtolicum, & Reuerendiſſimi Epiſcopi, R. Ioannem Iacobum Fuſcum Canonicum noſtrę Eccleſiæ creamus; quibus etiam vt faciliùs cauſæ expediãtur, addimus octauũ, vz. Reueren. Marcellũ Zazzarã D.I.V. et noſtrę Eccleſię ſimi liter Canonicũ. & ſignificandũ cenſemus, prout ſignificabimus Sãctiſſ. Dño nõo Papæ Pio Quinto, vt quod ad Nos ſpectare dignoſcitur, exequuti eſſe intelligamus.

Legatur Cap. III. Concilij Trident. de refor. ſeſſ. XXI. & Cap. III. Seſſ. XXII. de Reſidentia.

MOnemus, vt omnes Rectores, Primicerij, ac quoſuis alias dignitates fortè, aut perſonatus habentes, & in Cathedrali noſtra; aut collegiata huius Ciuitatis, & diœceſis Eccleſijs audito; quod per ſanctum Concilium Tridentinum præſcribitur, curent obſeruare, prout quoslibet tangit. Noſq; extra Synodum, aut ſaltem in Prouinciali curabimus, quæ circa id mandantur, atq; committuntur; non obſtantibus exemptionibus, conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, & appellationibus quibuscunq;. Rectorum reſidentia.

Admonitio, ne Candelæ per domos diſtribuantur.

CVM Paſtoralis cura nos admoneat, vt quod in noſtra Diœceſi conſpicimus à recta aberraſſe, pro viribus dirigere curemus, non poſſumus citra culpam negligere, quod tanto celerius remedio indiget, quantò antiquius in hac ipſa Ciuitate, & diœceſi obſeruatum eſſe comperimus. Sanè in die Purificationis glorioſiſſimę Virginis MARIAE, cùm in Eccleſia Catholica antiquus fuerit mos candelas diſtribuendi à Sacerdotibus fidelibus Chriſtianis, qui illa die in Eccleſias conueniebant, eas deuotè ſuſcepturi. Voluit inimicus homo, etiam in hac meſſe ſuperſeminare Zizania ambitionis, vtinam etiam & non auaritiæ; atq; ita creuit, vt nihil minus cogitetur, quàm id, ad quod fuit introductum ſanctum illud inſtitutum; (omictimus nunc de maioribus, aut minoribus cereis, pluribus, aut paucioribus, aliàs fortaſſe conſultiùs, & fortaßè ad ſummum in Prouinciali Concilio prouiſuri.) Hac Synodali conſtitutione omnes, & ſingulos, cum quibus nobis eſt iuriſdictio, ſiue ordinaria, ſiue extra ordinaria delegatione omni meliori modo, quo poſſumus, piè monemus. & in Domino requirimus; vt nemini, quicumq; ſit, exceptis infirmis, & valetudinarijs, deferant ad domum cereos, aut candelas, aut eiſdem alibi quàm in Eccleſia die prædicta deuotè diſtribuant ſuſcipientibus: memores, quòd ad noſipſos clericos ſpectat abuſus tollere, dirigere errantem Populum, vt in via domini dignè ambulent.

Greg. in paſtor. Luc. 2. Mat. 13. Eze. 34. Io. 10. Mal. 2.

Quod omnes Parochi ſtatim veniant poſt Feriam quintam in Cęna Domini ad ſuſcipiendum Oleum ſanctum, chriſmatis, & infirmorum nouiter factum.

ITEM statuimus, vt quicumq; in hac noſtra Ciuitate, & diæceſi curam habent animarum, ſtatim per ſeipſos, nulla mora intercedente, poſt confectum oleum ſanctum, chriſmatis, & infirmorum in Feria quinta Cœnæ Dñi veniant ad nouum ſuſcipiendum; ſcituri quòd vltra pœnas à iure ſtatutas, incurrent alias etiam noſtro arbitrio reſeruatas.

Conc. lugd. c. ſiquis de alio de conſ. diſt. quarta.

De Cellararijs ſingulis annis mutandis, iuxta Conſtitutionem præcedentis Synodi.

In Actis ſeſſ. 6. et in decr. tit. de ſepult.

OMnes Cellararij meminerint Synodalis Conſtitutionis aduerſus eos, qui vltra annum in officio ſteterint, vt mutentur confeſtim, quolibet prætextu non obſtāte; Et vt, quantùm cum Deo poſſumus, omnibus ſubterfugijs occurramus, mandamus; vt qui Cellararius fuit, per biennium ſaltem vacet nec procuratoris, nec alterius, etiam publici officij perſonam induat, ſub pœna ſuſpenſionis à dicto beneficio per annum.

Quod Laici in auſcultando Miſſas non proximè accedant ad altare.

Conc. Trid. ſeſſ. 22. c. 1. & 2. Heb. 9. Luc. 22. 1. Cor. 10. Ios. 3.

QVoniam in diuino ſacrificio Miſſæ idē ille CHRISTVS Deus continetur, & incruentè immolatur, qui in Ara crucis, ſemel cruentè ſe ipſum obtulit, vt eius memoria in finem vsq; ſeculi permaneret. Quin memores olim Arcam fœderis (quæ typus erat huius Sacramenti) cum per Leuitas ſiccato Iordane deferretur, à Domino, præceptum fuiſſe filijs Iſrael, vt cum viderent Arcam, ſurgerent; & vt inter illos, & Arcam eſſet ſpatium cubitorum duorum milium. Et deinde ſubdit; CAVETE NE appropinquetis ad Arcam. Ideo volentes (vt par eſt) reſtituere dignitatem tanti ſacramenti, mandamus omnibus Parochis, & Rectoribus, vt moneant Populum diebus feſtiuis, & ſolemnibus, vt non tam proximè accedant ad Altare, ne Sacerdotis miniſterium impediatur, néue tàm admirabilis ſacrificij dignitas, quæ exuperat omnem ſenſum, paſſim, & irreuerenter contemnatur.

Conc. Trid. ſeſſ. 22. c. 8. Phil. 4.

De Monialibus.

Conc. Trid. ſeſſ. 25. de regul. c. 5. Act. 6.

ITEM mandamus omnibus Abbatiſſis, Monialibus. & alijs quibuſcumq; ad quos reſpectiuè ſpectat, & pertinet ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ne intra Monaſteria introducant quoſcumq; operarios ad opera quælibet inſtauranda, aut de nouo fienda, ſine noſtra notitia, & expreſſa licentia; maximè enim conducere ad Dei ſeruitium ſumus arbitrati, non omnes, niſi boni teſtimonij homines, & à nobis cognitos admictere. Quod etiam extendimus

mus contra ipſos operarios, etiam Monaſteria exempta, aduerſus conſtitutionem prædictam ingredientes, ſine noſtra notitia.

Quod deputetur in Sacriſtijs locus ad Manus lauandum.

CVm Eccleſiæ præcepto nobis iniungatur, vt ter Sacerdos celebrans manus Pſ. 25.
lauet ante, & poſt Miſſam, & in ipſa etiam celebratione; apprimè ne- Ex. 30.
ceſſarium eſſe duximus, vt in ſingulis ſacriſtijs Eccleſiarum noſtræ diæceſis, 3. Re. 7.
quàm primum aptentur congrua Lauatoria, pro lauandis Sacerdotum mani- Iſa. 1. et 52.
bus, priuſquam ad Sacrificium accingant, & poſt reuerſis, non deſit com- c. relinqui
moditas prompta ad prędictam tertiam lotionem. Nimis enim, vt inquit Innoc. de cuſt. eu-
III. videtur abſurdum in ſacris ſordes negligere: quæ dedecerent etiam in pro ch.
phanis. Aptari autem præcipimus infra Menſem ad ſummum, ſub pœna ſu-
ſpenſionis à diuinis, vſq; donec perficiantur.

Quod clerici in Choro, vt decet, pſallant.

CVm maledictum, appellet Scriptura, qui opus Dei facit negligenter; non
poſſumus non maximopere dolere, multorum in choro, ac reliquo diuino Ier. 48.
Cultu Sacerdotum deſidiam, ac neglectum; qui nihil minus agere vultu,
geſtu, loquacitate præſeferant, quàm quòd negligenter faciunt. Iccirco non
æquo animo iſtiusmodi facinus ferre valentes, generali conſtitutione ſub
pœna excõmunicationis omnibus, & ſingulis Reuerendis Canonicis, ac Heb-
domadarijs tam huius Cathedralis Eccleſiæ, q̄; cæterarum Ciuitatis, & diæ-
ceſis noſtræ collegijs clericorum, quibus hoc munus iniunctum eſt, vt in Choro
APTE, ET COMPOSITE Pſallant, aut taceant, neminem adeant,
neminem compellant; nec alijs ſe præbeant auſcultatores, ſed ſoli pſalmodiæ
intenti, Deum, exẽplo S. Hilarionis abbatis, qui præſens ſit, alloqui arbitrẽtur. Con. Trid.
24. c. 12. de
refor.

De Medicis, & ne mulieres ad medenda vulnera lineas plagellas carminibs decantatas adhibeant. Necnon de obſtetricibus.

Heb. 4.

MEdici omnes memores ſint eorum quæ ad illos ſpectat, tot pontificijs, ac Synodalibus cõſtitutionibus interpellati. Quę mentio nos admonet recordari quarũdã mulierũ quarũ aliquę in vulnerũ medicinã aquã, et lineas quasdam plagellas carminibus (ſeu vt ipſæ appellant pecias) orationibus decantatas adhibent; aliquæ vero etiam in illis admonendis ſitum obſeruant. Quæ res cum ſuperſtitionem ſaltem ſapiat manifeſtam, ne diabolica fraude, recti-

ſpecie deceptæ in ipſarum, aliorumq; pernitiem in deteriora prolabantur ſub Excõmunicationis latæ ſententiæ, aliȷſq; noſtro arbitrio reſeruatis pœnis per ȷſdem conſentientes, etiam incurrendis, prædicta deinceps fieri omnino prohibemus. Quia vero nobis inſinuatum eſt Obſtetrices complures errores committere in baptizandis pueris in faucibus. Ideo vt in hac parte noſtri muneris ſimus memores, mandamus omnibus Parochis noſtræ huius ciuitatis, & diœceſis, vt intra decem dies nomina obſtetricum conſcribant, vt ȷs earum examen quod decernimus, intimari poſſit.

De Græcis, Cingalis, & Mauris.

1. Cor. 9. *CVm Paſtoralis cura nobis commiſſa expoſcat, vt non ſolùm incolæ, verum etiam & exteri, qui in noſtra hac ciuitate ſunt, nos Patrem agno-*
Io. 11. *ſcant, non poſſumus non pio affectu, etiam & Græcos, Cingalos, & Mau-*
Matt. 23. *ros proſequi, quos Baptiſmatis ſacramentum nobis fratres adiunxit; vnde*
Gal. 3. *cum eos viſitare decreuerimus, ac fidei ſingulorum aſſertionem diſpendere, vt quæ laudabilia in eis repererimus, augeri; & quæ corrigenda, corrigi poſſint. Hac Synodali conſtitutione eis per noſtros Nuntios abſentibus intimanda viſitationem indicimus per Nos, aut alios à Nobis mox extra Synodũ deputãdos.*

De die Paſchatis.

NOſtrorum prædeceſſorum veſtigȷs inhærendo, ac etiam in ſimilibus Synodis antiquam Eccleſiæ conſuetudinem ſequendo, ſciant cuncti, quòd hoc anno præſenti Sanctiſſimum Reſurrectionis Domini noſtri Ieſu Chriſti Paſcha celebrabimus, Die Dominico ad XIII. Calen. Maias, hoc eſt XVIII. Die Aprilis.

Tempus futuræ Synodi diœceſanæ.

Seſſ. 24. *CVm per Sacrum Tridentinum Concilium admoneamur ſingulis an-*
cap. 2. *nis ſemel ſaltem vnumquemq; noſtrum celebrare debere Synodum. Notum vobis facimus fratres, proximam Diœceſanam Synodum futuram, Deo opem præſtante, celebraturos nos eſſe quarto Kalend. Ianuarias. Erit igitur Anniuerſarius dies, quo præſens cæpta eſt; eam vobis omnibus idem nunc ſignificamus, & ſignificatam eſſe, & denuntiatam decernimus, niſi ex legitima cauſa aut proganda, aut citanda fuerit.*

CVm in otio diutius torpeſcere omnibus ſit vitio dandum, à Clericis maximè, qui in vinea Domini operarij ſemper vtiles eſſe debent, omnino eſt fugiendum. Idcirco Nos huic rei oportunum remedium adhibere volentes, & ſcandala vitare complurima; Mandamus omnibus, & ſingulis Clericis, qui in noſtra hac diœceſi degunt, ſub centum librarum Ceræ laboratæ, ac alijs noſtro arbitrio reſeruatis pœnis, vt nullatenus poſt hac audeant in Curijs, Bibliothecis, Aromatarijs, alijsq; officinis, quas Apothecas vocant, diutius morari; nihil penitus agentes, niſi in maximum ſcandalum, imaginem deſidum illorum operariorum præſeferentes, quos Dominus in Euangelio reprehendit.

Ecc. 33. 2. 21. 2. & 4.

Matt. 20.

Peroratio.

DEcernimus etiam omnia decreta, monitiones, intimationes, ſtatuta, mandata, etiam pœnalia facta per bo. me. Alfonſum Cardinalem noſtrum prædeceſſorem, & in iſta Synodo publicata, & noſtro nomine omnibus, & vniuerſo Clero, & Populo notificata, & vniuerſa quæ in ea geſta, facta, & ordinata fuerunt, idem robur habere, ac ſi à nobis decreta, monita, ſtatuta, mandata, & intimata fuiſſent; prout nos omnia approbamus, mandamus, decernimus, & inſinuamus, atque robur adijcimus; & ſub eiſdem pœnis in eis contentis ſeruari mandamus, (ſalua ſemper in omnibus, & ſingulis, & reſeruata ſanctę SEdis Apoſtolicæ Authoritate; cui in cunctis eadem, & noſtra iure optimo ſubijcimus). Necnon illorum, & illarum promulgationem, atq; Apoſtolicarũ bullarũ, etiã publicationẽ in tota Synodo, & quæ à nobis denuo ſtatuta, decreta, & geſta ſunt, ita omnes, & ſingulos, quos tangit, afficere volumus, ac ſi perſonaliter, & ſingulariter ſingulis, intimata, & notificata fuiſſent. Quibus conſtitutionibus Synodalibus, ſic, vt prædicitur, publicatis, (quas imprimi mandamus) & eorum tranſuptibus manu Notarij ordinarij huiuſmodi diœceſanæ Synodi ſubſcriptionibus roboratis plenam, & indubitatam fidem in iuditio, & extra adhiberi volumus, & mandamus, ac ſi originaliter eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Poſtremò quia eas inuiolabiliter obſeruari intendimus, mandamus omnibus, & ſingulis, tam curam animarum gerentibus, quam Cellararijs congregationum, & confraternitatum, alijsq; omnibus, ad quos ſpectat, ſpecialiter, prædicta quæ decreta ſunt memoriæ tenere, vt ſub pœna viginti quinq; librarũ Ceræ laboratæ, & alia noſtra arbitrio ab eiſdem ſumenda infra viginti dies prædictum librum Synodi cum Apoſtolicis conſtitutionibus, noſtriſq;, etiam decretis vnusquiſq; ſibi emat, eiq; det operam ſtudio, vt ſciat quid ſibi faciendum, quiduè fugiendum ſit.

In calce decretorum huius ſyn.

Finis.

CONSTITVTIO DE VITA ET HOneſtate Clericorum Italicè publicata.

NOI MARIO CARRAFA PER LA MISEricordia de Dio Arciueſcouo de Napoli &c. Volendo, in quanto poſſiamo, prouedere alla ſalute del grege à noi commeſſo, & renderci conforme alli ſacri Canoni, & decreti, tanto del Concilio di Trento, come de la Sinodo noſtra Diocesana, ordiniamo, & comandiamo ſotto l'infraſcritte pene, che li Clerici debbiano inuiolabilmente oſſeruare le coſe infraſcritte, cioè.

1 *IN primis, che tutte le perſone Eccleſiaſtiche debiano viuere talmente, che poſſino communicarſi ogni giorno.*

2 *Et li ſacerdoti debbiano celebrare tutte le feſte, ſe non ſaranno legitimamente impediti.*

3 *Item che tutti quelli, ch'hanno Ordine ſacro, ò Beneficio eccleſiaſtico, etiã ſemplice, di qualſiuoglia ſtato, & grado ſiano, infra termine de noue di, liquali aſſigniamo tre per lo primo, tre per lo ſecondo, & tre per lo terzo vltimo, & perentorio termine debbiano aſſumere la Tonſura clericale conueniente à ciaſcuno ordine, & grado, & farſi rinouare la Tonſura, almeno due volte il meſe.*

4 *Et li Sacerdoti debbiano per riuerenza del ſantiſſimo Sacramento tenere tagliata la Barba dalla parte del labro ſuperiore.*

5 *Et che l'Habito debbia eſſer talare, ò almeno l'habito di ſotto talare, & quel diſopra paſſi la mezza gamba.*

6 *Et communemente debbiano portare Barretta da prete, & non il Cappello.*

7 *Et le Calze di colore negro, ò bianco, & non d'altro colore; ſemplici, non gonfiate, ne tagliate.*

8 *Ne anche le Scarpe tagliate.*

9 *Ne lattuche al collo, ò alle maniche de la Camiſa.*

10 *Ne debbiano portare Velluto, ò ſeta anche per guarnimento di eſſe veſte.*

11 *Item li Clerici, che non hanno Ordini ſacri, ne Beneficij debbiano portare l'Habito, & Tonſura nel modo predicto, altrimente non debbiano godere il Priuilegio clericale.*

12 *Item non debbiano portare Arme di qualſiuoglia ſorte.*

13 *Ne debbiano repreſentare, ne meno aſcoltare Farze, comedie, ne ſpettacoli profani.*

14 *Ne giocare à qualſiuoglia Giuoco de carte, ò ad altro gioco prohibito, ne debbiano aſſiſtere, ne mirare quelli, che giocano.*

15 *Et ſenza occaſione legitima, & neceſſaria non vadino per la città de*

Notte, & quando tale accaſcarà, non vadino ſenza lume, acciò non donino ſcandalo al popolo, al quale deuino dare buono eſſempio.

16 Item, che non debiano practicar in caſa di Donne inhoneſte, ò ſoſpette:

17. Ne in Tauerne, ne in altri luoghi profani.

18 Item, che non debbano locare, ò dare Caſe ſite dentro Eccleſie, ò accoſto, & ſopra d'eſſe Eccleſie, quale deueno eſſere per vſo d'eſſi preti.

19 Item non debbano Procurare, ne Aduocare, ò Sollicitare, ne fare attioni alcune appreſſo Giudici ſeculari ſenza noſtra licenza in ſcriptis, acciò s'intenda la cauſa; & non s'impediſca il prete dal ſeruitio de Dio, & della Chieſa.

20 Item non ſe debbiano intromettere à fare per ſe, ò per altri Mercantia, ne eſſere mezani in lo contractare.

21 Ne intromecterſi in Negocij de laici ſenza licenza noſtra.

22 Ne debbiano accompagnare Donne, etiam honeſte, & nobile.

23 Ne ſeruirli, ò aſſiſtere quando magnano.

24 Item li preti, & clerici che verranno da fora quà in Napoli, debbiano quel di che vengono, ò al più il di ſequente preſentarſi auanti di Noi, ò del noſtro Vicario con Lettere dimiſſorie di loro Ordinarij, & notificare la cauſa per la quale ſono venuti cquà.

† Item ordinamo, che debbiano oſſeruare inuiolabilmente tutte le coſe predette ſotto pena di perdere le Veſti, & Arme, & de Docati diece di moneta, tante volte, quante contrauenerranno da applicarſi à luoghi pij ad noſtro arbitrio, & ſotto pena di carcere, & altra pena ad noſtro arbitrio riſeruata; etiam de priuatione di Beneficij, & Officij, ſecondo la qualità del'eceſſo, & delle perſone; quale pene quanto al Gioco, volemo che s'eſtendano ancho contra li noſtri Notarij de noſtra corte.

Et attale alcuno non poſſa allegare giuſta cauſa de ignoranza, ordinamo, che le preſenti ſe debbiano affigere nelle porte della noſtra maggiore Eccleſia di Napoli, & debbia affigere, & ligare ogni perſona, come ſe fuſſe intimata perſonalmente. Datum in palatio Archiepiſcop. Neapol. die XI. Menſis Ianuarij 1567.

Marius Carrafa Archiepiſc. Neap.

Blaſius ſcampa.

BVLLA S.D.N. PII PAPAE V. SVSPENſionis facultatum,& auctoritatum conferendi beneficia per reſignationem,ſeu permutationem vacantia in manibus quorumcunq; Ordinariorum.

PIVS EPISCOPVS Seruus Seruorum DEI, Ad futuram rei memoriam.

OFFICIVM creditæ nobis adminiſtrationis expoſcit, vt non ſolum corrigamus ea quæ perperã attentantur, verùm etiam ne in futurum illa contra eccleſiaſticam puritatẽ attentari poſſint, debita animaduerſione prouideamus. Sanè cum, ſicut accepimus, in reſignationibus, & permutationibus quę tam apud Sedem Apoſtolicam, quàm in partibus in Ordinariorum manibus fiunt, quamplurimi abusus irrepserint, Nos volentes huiusmodi abusus de Eccleſia Dei tollere, & futuris reſignationum, & permutationum admiſſionibus eam normam præſcribere, qua ſanctuarium Dei hominum pactionibus tradi non poſſit, ac vt omnis ſimoniæ labes, & fraudis ſuſpicio, in beneficiorum eccleſiaſticorum prouiſionibus abſit, decernimus ſupplicationes beneficiorum quorumcunq; reſignationem, ſeu permutationem continentes, donec per nos illarum admittendarum modus præſcriptus fuerit, vlterius non per modernos, & pro tempore exiſtentes Cardinalem, & alios ſignaturæ noſtræ gratiæ præfectos, (vt antea) ſed per nos tantum, manu noſtra ſignari debere. Et ne, dum præmiſſis occurrere intendimus, & a ſignaturæ noſtræ præfectis ab illis abſtinendum censuimus, locorum Ordinarij, cæteriq; beneficiorum eccleſiaſticorum inferiores Collatores præfati, vt antea à plerisq; eorum factum eſſe audiuimus, ita ſe fiducialiter cum ijs, qui in eorum manibus beneficia eccleſiaſtica reſignant, gerant, vt non niſi illis, quos ipſi nominauerint, aut pro quibus interceſſerint ea conferant, & de eis prouideant, vel diſponant, ac quos eccleſiæ plus prodeſſe poſſe cognoſcunt, negligant, & contemnant, apoſtolica auctoritate, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra conſtitutione omnibus, & ſingulis dilectis filijs noſtris, & Sedis Apoſtolicæ Legatis, Nuncijs, ac venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac quorumuis Cathedralium, & Collegiatarum eccleſiarum Capitulis, Abbatibus, cæterisq; alijs quorumuis beneficiorum eccleſiaſticorum quomodocunq; qualificatorum inferioribus Collatoribus, ad quos de iure, vel consuetudine eorundem beneficiorum reſignationes, ſeu permutationes admittendi facultas ſpectat, & pertinet, quæcunq;

dignitatis prærogatiua, etiam Cardinalatus honore fulgentibus prohibemus, ne poſthac, donec debitus modus (vt præmittitur) ſtatuatur, ac decernatur, quorunuis beneficiorum eccleſiaſticorum, tam ſæcularium, quàm quorumuis ordinum regularium, qualitercunq; qualificatorum, etiam ſi Iuriſpatronatus, & ad quorumuis praesentationem, nominationem, electionem, & quamuis aliam diſpoſitionem pertineant, reſignationes, ſeu permutationes recipiant, vel admittant; neq; beneficia eadem tamq; per reſignationem vacantia, quibusuis perſonis conferant, vel de eis prouideant, aut quomodolibet diſponant. Nos enim beneficiorum præfatorum collationes, prouiſiones, aut quaſuis alias diſpoſitiones per eosdem factas, nullas, irritas, & inanes, nullumq; ius, aut titulum, etiam coloratum, tam in petitorio, quàm poſſeſſorio pro uiſis tribuere, ac ipsos ſic prouisos ad eadem beneficia eccleſiaſtica obtinenda perpetuò inhabiles fore, & eſſe, Ac omnes, & ſingulos Collatores præfatos, in collatione, prouiſione, & diſpoſitione beneficiorum, in eorum manibus ſic reſignatorum, quouis prætextu, etiam deuolutionis vacantium, ſe intromittere nullatenus poſſe. beneficiaq; præfata, tanquàm vere vacantia per Nos, & Sedem Apoſtolicam, & quosuis eorundem Collatorum, in quorum manibus, contra huiusmodi noſtram prohibitionem, reſignationes, ſeu permutationes factæ fuerint, Superiores, nullo alio deuolutionis ordine ſeruato, ſed quod locus ſit præuentioni, conferri, & de ijs prouideri, ac diſponi liberè, & licitè poſſe. Et ſic per quoscunq; iudices etiam causarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper ijs a quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, ſtatuimus atq; decernimus. Non obſtañ. conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, & etiam iuramento, confirmatione apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoq;, indultis, & literis apoſtolicis, quibusuis in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſis, confirmatis, & ſæpius innouatis, quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac indiuidua mentio habenda eſſet, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq;. Cæterum quia difficile foret præsentes literas ad ſingula quæq; loca, in quibus opus fuerit, deferri, Volumus etiam, ac decernimus, quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici ſubscriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtensæ; quodq; literæ ipsæ in Cancellaria Apoſtolica publicentur, ac omnes ita afficiant, & arctent, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent. Nulli ergo omnino hominum

liceat hanc paginam noſtræ prohibitionis, ſtatuti, derogationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Septimo, Sexto Idus Auguſti. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

B. Cyrillus.

Viſa de curia Alfonſus de Auila.

H. Cumyn.

Regiſtrata in Secretaria Apoſtolica.

B. Cyrillus.

Lectæ, & publicatæ fuerunt retroſcriptæ literæ Romæ in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Quingenteſimo Sexageſimo Septimo, Die vero Lunæ 18. Menſis Auguſti. Pontificatus Sanctiſs. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno Secundo.

A. Lomellinus Cuſtos.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

CAPITA CONSTIT.
ſecundæ Synodi Diœceſanæ.

Quòd Sacramentum, & fons Baptiſmi non conſeruentur in Eccleſ. extra caſalia cap. 1. Fol. 3. .4.
Ne cuiquam detur de Aqua veteri fontis baptiſ. cap. 2. fol. 3.
De ſubſtitutione deficientium deputatorum in Examinibus ordinãdorum &c. cap. 3. fol. 4.
De Teſtibus Synodalibus cap. 4. fol. 5.
De Deputatione duorum in ſingulas Eccl. collegiatas cap. 5. fol. 5.
De Ementibus, & vendentibus in Eccl. cap. 6. fol. 5.
De Capſis cadauerum de Eccl. tollendis cap. 7. fol. 6.
De Commiſſar. ſubſtitutione in locum abſent. &c. cap. 8. fol. 6.
Lectio duum capitulorum Conc. Trid. de Reſidentia Rectorum cap. 9. fol. 7.
Admonitio, ne Candelæ per domos diſtribuantur cap. 10. fol. 7.
De Parochis, vt poſt feriam quintam Cœnæ domini veniant ad ſuſcipiendum Oleum chriſmatis &c. cap. 11. fol. 7.
De Cellararijs ſingulis annis mutandis cap. 12. fol. 8.
De Laicis, vt in auſcultandis Miſſis non proximè ad Altare accedant cap. 13. fol. 8.
De Monialibus, & earum operarijs cap. 14. fol. 8.
De loco deputando in ſacrarijs ad Manuum lotionem cap. 15. fol. 9. B.
De Clericis, vt in Choro aptè, & compoſitè, vt decet, pſallant. cap. 16. fol. 9.
De Medicis, ſeu Mulieribus medentibus vulnera cum Incantationibus. Item de Obſtetricibus. cap. 17. fol. 9.
De Græcis, Cingaris, & Mauris viſitandis cap. 18. fol. 10.
De annunciatione diei Paſchalis cap. 19. fol. 10.
De annunciatione futuri Concil. diœceſani cap. 20. fol. 10.
De Vita, & Honeſtate Clericorum cap. 21. fol. 11.
Peroratio, ſeu confirmatio omnium Synodalium conſtitutionum cap. 22. & vltim. fol. 11.
† *Extra. Conſtitutio de vita, & Honeſtate Clericorum Italicè promulgata III. Id. Ianuar. 1567. per §§. xxiiij. diſtinctis.* fol. 12. 13.
Bulla Sanctiſſimi D N. Pij V. ſuſpenſionis facultatum &c. conferendi Benefic. per Reſignationem, ſeu Permutationem vacãntia in manibus Ordinariorum. fol. 14.

Fol. 23. ver. 11. pro. tum l. tuum. 33. ver. 3. pro cd l. ad. 37. ver. 37. pro Abbas l. Abbates ver. 19. pro obiectia l. obedientiam. 38. b. ver. 1. pro præiudicali l. præiudiciali. 45. ver. 22. pro abuttentes l. abutentes. 46. ver. 11. pro poſitionis l. depoſitionis. 47. ver. 10. pro xxij. l. xxiij. 50. ver. 26. pro parochis l. parochijs. 60. ver. 3. pro Aabates l. Abbates 61. ver. 3. pro hrc l. hoc. ver. 24. pro fratciſci l. Franciſci. ver. 29. pro apporotus l. apparatus. ver. 33. pro nan l. nam. ver. 35. pro matis l. malis. 83. ver. 24. pro Meriæ l. Mariæ. 87. ver. 3. pro apartuiſſe l. oportuiſſe. 90. ver. 27. ſanctæ l. ſanctè. 103. ver. 14. pro patre l. pater. † 105. ver. 34. pro Dnminicæ l. Dominicæ. 107. ver. 27. pro patte l. patre. 114. ver. 14. pro obſuerit l. abſuerit. 115. ver. 25. pro gereræ l. gerere. 116. ver. 25. pro Synonus l. Synodus. 33. pro hortarur l. hortatur. 117. ver. 30. pro fuerunt l. fuerint. 119. ver. 4. pro ſacti l. facti. 120. ver. 12. pro benefici l. beneficij. 123. ver. 16. pro xxiiij. l. xxij. 124. ver. 17. pro Illas l. illas. 125. ver. 28. pro eſſicaciter l. efficaciter. 130. ver. 1. pro canonicatum l. canonicatuum. 131. ver. 2. pro præmio l. proœmio. ver. 13. pro motum l. motuum. 132. ver. 6. pro turpirer l. turpiter. 133. ver. 13. pro decèem l. decem, 134. ver. 8. pro tonſura l. tonſuram. 135. ver. 20. pro inualetſcat l. inualeſcat. ver. 28. pro officio l. officia. ver. 32. pro niſtrare l. miniſtrare. ver. 34. pro locua l. loca. 136. ver. 4. pro ſuſcipire l. ſuſcipere, ver. 32. pro decæteto l. de cætero. 139. ver. 24 pro inboſta l. inhoneſta. 140. ver. 14. pro conſiliorum l. conciliorum. 142. ver. 28. pro epiſcoſcopis l. epiſcopis ver. 31. pro ebrictates l. ebrietates. 144. ver. 34. pro nullum l. nullam. 149. ver. 21. pro inuentum l. inuentus. 150. ver. 3. pro iſinuari l. inſinuari. ver 12. pro arbirrio l. arbitrio ver. 15. pro ettam l. etiam. 151 ver. 25. pro verbis l. verbi. 152. 13. pro laudibili l. laudabili. 154. ver. 2. pro hebdomarijs l. hebdomadarijs, 158. ver. 1. pro prgueniant l. præueniant 163. ver. 26. pro cnra l. cura. 167. ver. 11. pro ſcandalo l. ſcandalo commorari ver. 31. pro ſidelitatis l. fidelitatis. 172. ver. 3. adde cap. 15 175. ver. 17. in marg. pro damnatas l. damnatus, 176. ver. 32. pro ſponſe l. ſponſo. 177. b. ver. 21. pro ſaciatus l. ſaciatum. 179. b. ver. 2. pro confabulatiobus l. confabulationibus. 180. ver. 15. pro immanet l. imminet. 182. ver. 5. pro neceſſarij l. neceſſarijs. 185. ver. 17. pro pugnntes l. pugnantes. 190. ver. 8. pro caput l. capite. 192. ver, 3. pro quo ſuis l. quoſuis. ver. 4. pro abſolueres l. abſoluere. 193. ver. 1. pro In l. in Extra. 197. ver. 29. pro proximæ l. proximè. 200 ver. 20. pro autèn l. autem Fol. 3. ver. 4. pro diſſuetudinem l. deſuetudinem. Fol. 5. ver. 4. pro rigore l. vigore. Fol. 16. ver. 14. pro collegate l. collegiatæ.

In Bullis Apoſtol.

A. 2. a. ver. 39. pro liberati l. libertati. ver. 40. pro Apuſtolicæ l.

Apoſtolicæ. 3. a. ver. 30. pro aliquantis per l. aliquantiſper. ver. 34. pro dignitade l. dignitate. 4. a ver. 38. pro poteſte l. poteſtate. b. ver. 17. pro Floris l. Floræ B. 1. a. ver. 20. pro incuren. l. incurren. 4. a. ver. 31. pro Pontiſicatus l. Pontificatus b. ver. 20. pro votis l. Vatis. ver. 23. pro ſane l. ſanæ. ver. 28. pro occurre l. occurrere. C. 1. b. ver. 20. pro ſufficicienti l. ſufficienti. 4. a ver. 38 pro Carnelius l. Cornelius D. 1, b. ver. 21. pro excommunicationis l. excommunicationes. E. 2. a. ver. 7. pro eadem l. eædem. b. ver. 33. pro tam l. tam per. ver. 35. dele, ſiue bullas etiam per noſtras literas. pro ſuper l. deſuper. 3. a. ver. 22. pro couuiuentibus l. conuiuentibus. F. 2. b. ver. 14. pro Sactiſſimum l. Sanctiſſimum. 4. a. ver. 4. pro firmate l. firmitate. G 1. a. ver. 3. pro adhiberentur l. adhiberetur. 3. a. ver. 3. pro reſcribantur l. deſcribantur. H. 1. a. ver. 20. pro huc l. hoc. 3. a. ver. 7. pro reſernatorum l. reſeruatorum. ver. 9. pro vatorum l. natorum. ver. 15. pro connentibus l. conniuentibus. 4. a. ver. 11. pro ſeruationis l. reſeruationis. I. 1. a. ver. 24. pro ſiue l. ſine 2. a. ver. 22. pro hondi l. huiusmodi. b. ver. 36. in marg. pro preregrinos l. peregrinos. K. 3. b. ver. 12. pro Datam l. Datum. L. 2. a. ver. 35. pro proceſus l. proceſſus. ver. 38. pro reguleres l. regulares. ver. 40. pro excercent l. exercent 2. b. ver. 37. pro ſpiriјualibus. l. ſpiritalibus. 3. a. ver. 39. pro Epiſcos l. Epiſcopos. 4. a ver. 11. pro eſſet l. eſſe. ver. 21. pro vreo l. vero. 4. b. ver. 9. pro cap. vij. l. cap. 12. ver. 15. pro ſeſſiones l. Seſſione. ver. 17. pro cap. xij. l. cap. xi. ver. 19. pro deputetur l. deputentur. ver. 19. in marg. pro Interdiſta: l. Interdicta. ver. 42. in marg. pro etnentur l. tenentur. M. 1. a. ver. 14. pro viſtu l. victu. ver. 25. pro cap. viiij. l. cap. xiiij. 1. b. ver. 12. pro ombino l. omnino. ver. 29. pro perqetuum l. perpetuum. ver. 37. pro Leone l. Leonem. 2. a ver. 15. pro quæcuoq; l. quæcunq;. 2. b. ver. 1. pro eccleaſticum l. eccleſiaſticum. ver. 5. pro firmate l. firmitate. ver. 20. pro lococum l. locorum. ver. 29. pro præsent. l. (ſi præsentarentur.) N. 1. a. ver. 20. pro famulutum l. famulatum. 1. b. ver. 7. pro aliqda l. aliqua. ver. 32. pro immunitate l. immunitates. 2. b. ver. 6. pro babentis l. habentes. ver. 20. pro Apoſpolorum. l. Apoſtolorum. ver. 27. pro proptector l. protector 3. a. ver. 26. pro hmōi di l. huiusmodi. 3. b. ver. 4. in marg. pro liſtium & cauarum l. litium, & cauſarum. ver. 24. pro fugetibus l. fungentibus ver. 29. pro hinibentes l. inhibentes. 4. a. ver. 1. pro reſtituas l. reſtitutas. & in marg. pro ſit l. ſint. 4. b. ver. 9. pro Apoſtolicæ l. Apoſtolicæ.

Errata poſtrema.

Fol. 4. ver. 17 pro debemus l. debeamus. Fol. 5. ver. vlt. in marg. pro de l. decr. tit. de Fol. 7. ver. 7. pro calhedrali l. cathedrali. Fol. 8. ver. 29. pro ſubdit l. ſubdit Dominus. Fol. 10. ver. 40. pro proganda l. prorogauda.

F I N I S.

ALFREDO FARNESI
ROMA
Piè di Marmo 19-20
Legatore di Libri